

30937

PLACED ON THE SHELF
Date

Q22:417x1,41
35B02

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE
Acc. No. 30937
Date
TIRUPATI.

శ్రీ.

ఆత్మార్థ తిరు వ ప డ క శే శ ర ణ మ్.

అహ్వోకలింప ఆచార్యకలింప తలవరాయ్, బాంకమొప్పై పుక్కో సేవేన మహాప్రభావరాన
 నమ్మాత్వంబుడైయ
 భగవదనుభవపరీవాహరూపమాయ్ సామవేదవారమాయ్ ప్రాణవేదసంగరమాయ్,

తిరువాయ్ మొట్టి.

ఓ న్మ తా న్మ జ్జు

ఇరణ్మ వ్యాఖ్యానమాక

*వీతిరాశర్ వేరరుళల్, తిరుళ్ళురు కైప్పిరాన్మిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త ఆణ్ణాయరప్పడి,
 *అన్బాదు అమ్మియమణవాళిచ్చియరరుళిచ్చెయ్త ఉడై మొన్రిఱవప్పిరాయిరక్కడి,
 *తెళ్ళియరానమ్మిల్లై శేప్పనెత్తెన్నెనడక్కు తిరువీటిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్త

ఈ డు ము ప్ప త్తా ణ్ణా యి ర చ్చ డి,

కుంకరమ్మక్కమ్, అనన్బాణ్మిల్లై, రామానుజుయర్ ఉట్టుక్కు వ్యాఖ్యానమాక
 శేర్ తరుళిన బుమ్మదవళక్కుమ్,

ఆత్మాజీయర్ శేర్ తరుళిన అడైయవల్లెన్దా నరుమ్మదవిశేవమ్,

ఈట్టిలుదావరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త ప్రమాణ త్తిరు,

తిరువాయ్ మొట్టియ నోరొనడకానమ్మిళానమాక

పెరుమాళ్ళోవిల్ వారిశేనెరి, అమ్మియమణవాళిచ్చియ రరుళిచ్చెయ్త ద్రమిణోచనపత్తజ్జుతి మున్రియత్తిం

వేదానాచార్యరరుళిచ్చెయ్త ద్రమిణోచనపత్తాత్తర్వరక్కావల్,

ఇరణ్మ వేజ్జులీశాచార్య రరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త తిరువాయ్ మొట్టి మాత్తొన్దాటి,

ఇరణ్మప్పిల్లైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

ఆకరమ్,

పప్పిరాయిరప్పడియన్మహానుజునాక,

తిర్క్కుత్తాళ-మాడభూషి-రామానుజాచార్యరల్ ఎమ్మిళప్పట్ట అప్పరతిఱవార్డు, రాత్తర్వమ్,

ఇ ప్ప త్తిడై న్ద గ్ర న్ద జ్జు యి మ్, అ నే క భా గ వ త ని య ను నా నె వార మా క

ప్రీమాణ - శిజ్జప్పెరుమాలోరోవిల్ - మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలుమ్

ప్రీమాణ - కరాలవాటి - అహ్వారయ్య అవరోళ్ళాటమ్

అచ్చిట్టపాచీర ప్రతికేక్కొట్టై పంజోరప్పిత్తు

అహ్వారతిరువతారాం - ౧౬౦౫ - పట్రొన్ద సంచార్యరల్

చెప్పప్పట్టయిమ్ పెన్దొనామకావేల్లె నెట్టై చలముతలిరెరుదిల్ (౩౧) కరివిక్కుముళ్ళప్పూర్తిల్ ప్పాపిచ్చియక్కుమ్

భగవద్విగ్రహయ కనిటియారాల్

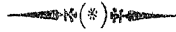
నానిలిముద్రాడు శాల్తెయిల్ పతిప్పిక్కప్పట్టన.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

భగవద్విషయకమితి మొదలు

శ్రీమాన్. కొత్త-యతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసనకరపెని.

- ,, కరాలపాటి-అశ్వారయ్యగారు, క-అశవందారయ్య అండునన్.
- ,, పబ్బి సెట్టి-రామస్వామి సెట్టిగారు, పి-రంగయ్య సెట్టి అండునన్.
- ,, ముక్కాల-వెంకటకన్నయ్య సెట్టిగారు, మాపుకీవర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రయము రూపు ౧౦.

ఏకకాలమునందు గం ప్రతులుకొనుచానికి నొకప్రతి పారితోషికముగ నిప్పింపబడును.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాదాకీలేని చందాదారుడు ౧౯౦౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ౩౦వ తేదీనాడు మొదటిపత్తులక్రయము రూపు. ౨ ను ఒకదపాగాగాని రెండుదపాలుగాగాని చెల్లించియెడల అట్టి చందాదారునికి నూత్రము పొనికివ్వవలసిన మొదటిపత్తు అచ్చుపెన్సి ముగిసినదోడనే యిచ్చుటయేగాక పదిపత్తులను సంపూర్ణముగా ముద్రింపయత్నించియుండెడి యాభగవద్విషయ కమిటీచే ముద్రింపబడు పైపత్తులన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగుపఱను బయిండులేక ధనముగా నిప్పింపబడును.

ఇట్లు ఏక చందాదారుని తొక ప్రతిమాత్రమే యిప్పింపబడునుగాని యధికమిప్పింపబడదు. రెండవ ప్రతి కావలసియున్న గెరుడల పూర్వక్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుదహరించునట్లు ౧౯౦౨-వ సం. సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ, తేదీలోపల సభచందాదారుడు మొదటిపత్తుకు రూపు. ౨ లు చెల్లించని యెడల ఆక్టోబరు నెల మొదలు నెల ౧-కి, రూపు ౦-౨-౦ చొప్పున క్రయముతోజేర్చి చెల్లించవలయును.

కోధి నామ సం||
 ఆది నెల ౨౦వ తేదీ.

కరాలపాటి-అశ్వారయ్య,
 భగవద్విషయకమితి మానేజరు.
 నెం ౩౧ రు. అయ్యాపిళ్ళవీధి యనే వెంకటాచలమొదలివీధి.
 చెన్నపట్టణము.

తిరువాయ్ మొట్టి ౯ - మొదట పాశురజ్జలి నట్టవణ్ణె.

౨

పాశురం పేర్.	పాద్య పుట సం. లో	పాశుర పుట సం. లో	పుట సం. లో	పాశురం పేర్.	పాద్య పుట సం. లో	పాశుర పుట సం. లో	పుట సం. లో
౧౨ కొన్నిజాన్	౧	౨	౧౮౯	౨౪ పన్నెదై	౫	౨	౧౨౫
౧౩ శతీరమెన	౧	౫	౧౨	౨౫ పనిశిమ్మెల్	౬	౫	౧౨౬
౧౪ శరణమాటమ్	౧౦	౫	౨౫౦	౨౬ పాడుకారా	౧౦	౧౧	౨౫౮
౧౫ శీలమెలై	౩	౧౦	౨౧	౨౭ పాతనాళుమ్	౧౦	౧౨	౨౫౯
౧౬ శువర్ణవల్లెయమ్	౭	౭	౧౭౧	౨౮ పావయ్క్కమ్మలై	౧౦	౧౪	౨౬౬
౧౭ తక్వనెను	౭	౧౦	౧౭౭	౨౯ పుకలివన్	౧౧	౧౬	౨౭౯
౧౮ తక్కిలమే	౭	౩	౧౭౪	౩౦ పురుమణి	౧౧	౧౪	౨౮౬
౧౯ తాళతామరయన్	౩	౧౦	౭౯	౩౧ పులిజ్జిక్కిళ్ళు	౧౨	౧౪	౨౯౧
౨౦ తిరుమేని	౭	౪	౧౭౬	౩౨ పున్నుయ్యిళ్ళు	౭	౧౧	౩౦౪
౨౧ తిరుమయ్	౯	౫	౧౮౪	౩౩ పొయిళ్ళయ్యజాయ్	౧౦	౩	౩
౨౨ తున్నయ్యవార్వమ్	౧	౨	౫	౩౪ మణాళ్ళమ్	౧౧	౫	౧౦౯
౨౩ తూతురైతల్	౭	౬	౧౭౦	౩౫ మనమే	౩	౫	౩౧
౨౪ తల్లివిరుమ్మ	౭	౫	౧౭౮	౩౬ మరుమ్మే	౩	౫	౩౦
౨౫ తేణ్డ	౪	౧	౧౯౪	౩౭ మల్లిక్కమ్మల్	౧౭	౧౦	౩౦౧
౨౬ పొందర్	౧౦	౩	౨౪౭	౩౮ మల్లీశ్వరయ్య	౧౮	౭	౩౦౭
౨౭ పొన్నురు	౩	౧	౭౮	౩౯ మాన్మనాక్కి	౧౧	౧౪	౩౧౯
౨౮ పొణ్ణి	౫	౬	౧౨౦	౪౦ మాల్కణ్ణి	౧౧	౧౦	౩౨౪
౨౯ పాశేటియ్క్క	౪	౪	౧౮౪	౪౧ మలైయ్యవన్మతు	౧౧	౧౦	౩౨౫
౩౦ నిన్మత్తొణుమ్	౭	౨	౧౩౮	౪౨ మెయ్యనానమ్	౧౧	౭	౩౨౭
౩౧ నీరయార్	౯	౩	౧౪౧	౪౩ మెయ్యార్కనన్బణ్ణి	౧౪	౧౦	౩౩౫
౩౨ నుమగోడుమ్	౭	౨	౧౭౨	౪౪ యజ్జుల్	౧౧	౩	౩౩౭
౩౩ పుళివార్వలై	౨	౧	౨౯	౪౫ యా	౧౧	౧౧	౩౪౦
				౪౬ యాతుమిలై	౧౧	౧౧	౩౪౧
				౪౭ యాముడైవన్మతుమ్	౧౧	౫	౩౪౧
				౪౮ వణ్ణుమ్మణి	౧౧	౧౧	౩౪౭
				౪౯ వాళిక్కణ్ణు	౧౧	౧౦	౩౫౨
				౫౦ వాళిక్కలైకణ్ణి	౧౧	౧౦	౩౫౩
				౫౧ సిన్మన్మణ్ణు	౧౧	౧౧	౩౫౪

తిరువాయ్ మొట్టి బన్నతామ్మత్తు పాశురజ్జలి నట్టవణ్ణె మున్మీన్మన్.

ఒప్పతామృత - ద్రమిహోపనిషత్సర్గతీయినట్టవనై.

పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.
1 ఆత్మార్	౧౧	౨౬	౩ బుద్ధత్వము	౧౨
2 ఆత్మార్	౧౨	౩౦	౪ బుద్ధత్వము	౧౩
3 ఆత్మార్	౧౩	౩౪	౫ బుద్ధత్వము	౧౪
4 వారాయణ్	౧౪	౩౮	౬ బుద్ధత్వము	౧౫
5 ప్రాణిప్రదాన	౧౫	౪౨	౭ బుద్ధత్వము	౧౬

ఒప్పతామృత ద్రమిహోపనిషత్సర్గతీయినట్టవనై మున్ శ్రీన్.

ఒప్పతామృత ద్రమిహోపనిషత్సర్గ రత్నావళియినట్టవనై.

1 ఆత్మార్	౧౩	౨౬	౨ రత్నావళి	౧౭	౧౮
2 ఆత్మార్	౧౪	౩౦	౩ రత్నావళి	౧౮	౧౯
3 ఇంద్రుని	౧౫	౩౪	౪ రత్నావళి	౧౯	౨౦
4 వైశ్ణవత్వము	౧౬	౩౮	౫ రత్నావళి	౨౦	౨౧
5 వైశ్ణవత్వము	౧౭	౪౨	౬ రత్నావళి	౨౧	౨౨
6 ప్రాణిప్రదాన	౧౮	౪౬	౭ రత్నావళి	౨౨	౨౩

ఒప్పతామృత ద్రమిహోపనిషత్సర్గ రత్నావళియినట్టవనై మున్ శ్రీన్.

ఒప్పతామృత తిరువాయ్మొళి నూన్ శ్రీన్.

పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.	పాశురము.
1 ఆత్మార్	౧౧	౨౬	౩ బుద్ధత్వము	౧౨
2 ఇంద్రుని	౧౨	౩౦	౪ బుద్ధత్వము	౧౩
3 ఇంద్రుని	౧౩	౩౪	౫ బుద్ధత్వము	౧౪
4 వైశ్ణవత్వము	౧౪	౩౮	౬ బుద్ధత్వము	౧౫
5 వైశ్ణవత్వము	౧౫	౪౨	౭ బుద్ధత్వము	౧౬

ఒప్పతామృత తిరువాయ్మొళి నూన్ శ్రీన్.

అన్బు.— కొల్లెపెట్టేర్ మక్కల్ (౩) ఉన్ద్రుర్ శున్ద్రుత్తవర్ పిఱరుమ్ (౭) కణ్ణికోడు పట్టతల్లార్ మున్దు (౯) యాతుమ్ కాతలిత్తై పట్టెయ్యమ్ (౧౦) క్కీర్తిమ్ మేలుమ్ మున్దువుమ్ (౧౧) ఉన్ద్రు పిరాక్ తొన్ద్రుకోమాన్ (౧౨) ఉన్ద్రులల్లార్ తున్దై ఇల్లై (౨౧)

పద్యము.— ముత్తొమ్మొళి, దొపాధికబుక్కుళాన దారపుతాధికళా లూరుప్రయోజనములై అశ్శేషబగ్గైయమ్ వయన్ద్రులే పెరు మోక్కెన అచక్కెనానవమక్కుడియరామలొమ్మియ శేఱుతున్దైయైన్దొత్తార్.

నామైఘక్కుళాక పెన్ద్రేలేకొక్కప్పట, దార, పుత్రాది (౩) సమ్మన్ది, బాన్దవర్ కళమ్, మున్దుమ్మిలతభృత్తైద్రభృతికళమ్, (౭) యైయై ప్రయోగపట్టపాడు, ఉన్ద్రు వడుమలొమ్మియ, ప్రకారాన్దరత్తిలే, (౯) ఏకదేశముమ్ న్నేనాముడైయారల్లర్; అతలార్ సమున్ద పిక్కుక్కళోడుకదీన. (౧౦) భూమియైయమ్ వాతాళన్దైయమ్, ఉన్ద్రులొకములయందుమ్, ఎల్లావన్ద్రైయమ్, (౧౧) ప్రళయన్ద్రొక్కారపడి యమతులైయదు మోక్కెన, మహోదకారకనక్క, అడియోమాయ్, (౧౨) ఉన్ద్రుత్తలల్లట, శేఱావత్తుకు-తున్దై, ఇల్లై. (౨౧)

అన్బు.— (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (తలంచిన) భార్యలును పుత్రులును (౩) బంధువులును జ్ఞాతులును తక్కిన భృత్యులగు (౭) (మనచేతులొకనమున) చూడనప్పడే న్నే హించియుండుటకప్ప, మఱియొక (చూడని) సమయమును (౯) ఎంతమాత్రమున న్నేనాము లేదు (౧౦) అట్టివగులయందును (౧౧) అన్ద్రొలొకములయందును (ఉన్దు) సమస్తప్రాణులును (౧౨) మింగి తన యుదరమందుంచుకొనిన (తీరించిన) ఉపకారం దైన సర్వోత్కృష్టనికీ భక్తులై (౧౨) ఉన్ద్రులయెరులకప్ప (శేఱు) సహాయము లేదునని. (౨౧)

ఉ.— బన్దతాన్బు త్రిక ముత్తిన్ద్రు వాయ్మొళి. కీర్తిన్ద్రు వాయ్మొళియలై, భాగవతశేషత్వసర్వస్వమా కనిరతికయపురుషార్థత్తై నిఱులవిరోధినివృత్తిపూర్వకమాక అవక్ కాట్టిక్కొడుక్కు, అతిప్రితియోజేలన్ద్రమ్ పూపకా రతైఅనన్ద్రుత్తు ౧ (శయమేయడిమెత్తలై నిన్ద్రార్) ఎన్ద్రమ్ ౨, “నీక్కుమిల్లానడియార్” ఎన్ద్రమ్, ౩, “కోతిలడియార్” ఎన్ద్రమ్; భాగవతలై విరుప్పినారాన్దనిన్ద్రార్. అప్పాక్ తిరువల్లున్దూరై యర్ అశ్రయి త్తెతుమ్, తిరువాయ్మొళి కేట్టుతుమ్, అన్ద్రొనొడైయై. “శయమేయడిమెత్తలై నిన్ద్రార్, ఎన్ద్రు త్తి శ్రీభుగతాన్ద్రొవ్ పోల్వొరై; నీక్కుమిల్లానడియార్, ఎన్ద్రు, ఇల్లై యపెరుమాళో పోల్వొరై; కోతిలడియార్; ఎన్ద్రు త్రిత్రుఘ్నాన్ద్రొవ్ పోల్వొరై క్కాణమ్” ఎన్ద్రు అన్ద్రొవ్ పోల్వొరై నాకప్పడిప్పర్. “ఇన్ద్రుడిప్పట్టుభాగవతశేషత్వమాకీఱపురుషార్థత్తై త్తలైయనముక్కు త్తనన్ద్రొత్తవరనే నిరుపాధికబన్ద, అల్లాతార్ డడన్ద్రోపాధికబన్దక్కల్; అవనేనిరుపాధికనుహుత్తు, అల్లాతార్ పక్కల్ త్తొన్ద్రు మికిఱ సాహార్యమోపాధికమ్;” ఎన్ద్రు ప్రాప్త్యాభానన్ద్రుత్తై త్తివీరత్తు, అవనేప్రాప్త్యనెన్ద్రమ్, ప్రాపకాభానన్ద్రుత్తై క్కట్టిత్తు అవనేప్రాపక

జి-అ- కొల్లెపెట్టేర్ ప్రవేశే, సన్ద్రుతికనాన్ద్రుత్తై అనవదిక్కి-తార్ (కీర్తిన్ద్రు వాయ్మొళియలైయన్ద్రు) కీర్తిన్ద్రు వాయ్మొళియలొ కొన్ద్రువర్కత్తై అనవదిత్తుక్కాన్ద్రువనానిమ్ (అప్పానిత్యాది). సన్ద్రుతి (ఇన్ద్రుడిప్పట్టునిత్యాది). శోభనశంసి హృదయంయన్ద్రు, స- సుమ్మాత్. సోపాధికబన్దక్కళైన్ద్రు త్తై ఫలితమ్ (ప్రాప్త్యాభానన్ద్రుత్తై త్తివీరత్తు) ఎన్ద్రు, నిరుపాధికబన్ద్రువన్ద్రుత్తై ఫలితమ్ (అవనేప్రాప్త్య) ఎన్ద్రు. “సాహార్యమ్” నిరుపాధిక మెన్ద్రు త్తై ఫలితమ్ (ప్రాపకాభానన్ద్రుత్తై క్కట్టిత్తు) ఎన్ద్రు. (అవనే నిరుపాధిక

అ-అ-వి. భాగవతశేషత్వ ప్రతిపాదకభాన పామరన్ద్రో, కీర్తిన్ద్రు వాయ్మొళియలైయన్ద్రువన పున్ద్రాయరక్క, ఇన్ద్రున్ద్రుత్తై క్కైయమ్ మెదుత్తెతు, అవన్ద్రుత్తొన్న వర్థుత్తు- చ్చున్ద్రున్ద్రుభూతరన రామాయణపురుషర్కళో మానవయమ్ ఇన్ద్రున్ద్రుత్తు- అప్రసనాద ములిచ్చెయ్ వారాక. — “అప్పాక్ తిరువల్లున్దూరై యరళిచ్చెయ్యుమతు - పరమాప్రతమమ్” ఎన్ద్రుక్కాక, అవన్ద్రుగవత్వ మ్మన్ద్రుమ్ పట్టిక్కొట్టుతుమ్, అన్ద్రుశనమ్ పట్టికతుమ్, అన్ద్రునోడే యెన్ద్రుతారితో మరలన్ద్రుత్తై. (అప్పానిత్యాది) అన్ద్రుయనవాళ ప్పెరుమాళో తిరువల్లున్దూరై యర్ వన్ద్రుయన్ద్రు అడియకో తిరునామమ్; ఇతుశనచారన్ద్రై సన్ద్రులిచ్చెయ్ వర్. “శనచారన్ద్రై” ఎన్ద్రు-న్ద్రువహారనామ్ మెన్ద్రు పడి.

ఈ - నెన్టమ్ అటుతియిట్ట ప్పిటన్దలాభ తాలుణ్ణానమార్తతా లేచేతననై క్కుఱ్ఱిత్తు. “నీడల్ సోపాధిక బన్దకళానవల్లాతానై విట్టునిరుపాధిక బన్ద వానఅవనై యేవన్ద నీడన్దవిక్ ప్పారుణ్డోల్” ఎన్టువరోవదే శ్రేష్ఠవృత్తాంతార్. ౧. “సన్దేహ మేవలో కానామ్” ఇత్తాన్ది; ౨. “అనన్దయఃపితా”. అల్లాతార్ తాయ్ తమప్ప నెన్టువేరాయ్, నాలునాళిన్దమణ్ణొట్టకమ్మో లేకన్దీన్దహోవరోల్, అడ్డనన్దిక్కి అట్టియా తేయెన్టు మొక్కరత్తక నామ్ పితా అననేయాయ్ న్దీరు. తనక్కు హితన్దాన్ద న్ద విభీషణనై ౩. “తాన్దన్దన్దిక్” ఎన్టుపుటప్పడవిట్టానితేరావణన్; అవక తమ్మియెయ్యిట్టియన్దెల్లా తేవారితే పెరుమాళ్, మనోరాజన్ శ్రేష్ఠమలా లేనొవుపడ, తనమ్మెయ్ లేవన్దతివివారితే పెరుమాళ్. పెట్టియత్తున్దకై యాక, అవ నిలున్దన్దీయ నాయ్ నన్దతివివారితే శ్రీప్రహ్లాదాత్మోనుక్కు. మాతాపితాకల్ నై విట్టజమ్ ననుక్కు. (బ్రహ్మన్ద) న్దెమత్తుక్కుడున్దిట్టి అవర్ తామేయితేవుకలారన్. ౪. “సపిత్రావ” ఇత్తాన్ది. [ను] నీర లేవుక్కుడున్దవారై వ్దేలే ధారకరానవరే బాధకరా యమ్మృతొనుక్కు మ్మడి శూన్ద్రన్దొడున్దవలవ. శేషంపూర్వవత్. ద్రాపదిధర్మ ప్రధానరాన భక్తాల్ నై నరున్ద వెలున్దరై యెక్కిటియిక్కు. అవర్ కల్ యొట్టియ దూరన్దనాన శృషన్దై యే నిన్దన్ద. “అవల్ అవనై న్దయాన్ నమ్మనిన్దక్కు. నాములేన పెట్టిన్దీన్దోమ్” ఎన్టు గి. (కృష్ణామ “మదూరవాసిమ్” ఎన్టు పుణ్ణట్టాననన్దితే. అర్జున. “ఎన్న భిమతమెన్నాల్ తల్లై క్కట్టిన్దొ శృపచిత్తు” ఎన్టుశోక్కిన్దొ. ఉన్నై త్రిన్దీన్దీనరువ తొన్దుపేట్టి నుక్కు. డలారున్దితే ఉన్దక్కుశోక్కిన్దొ వేణ్డవతు. ఉన్దుడై యన్దభర్తజ్జై యమ్ నమ్తల్లై యేలేవట్టు నామకడమోమెన్దరు. ఉన్దుడై యనిన్దానిన్దరైయన్దై య నామేపక్కి త్తరుకితోమ్” ఎన్దానితే. ఇప్పడికళాతే “అననేనిరుపాధిక బన్ద, అవనై యేవన్ద మార్తతాల్” ఎన్టుతామటుతియిట్టవర్తతై తమ్మన్దీన్దీనార్ క్కు. త్తజ్జమాక పువదేగి త్తరుభవతాకహోవదే శ్రేష్ఠవృత్తాంతార్. *

ముతత్తాన్దొల్. “బోపాధిక బన్దకళాన దారపుత్రాదికళాలోరు ప్రయోజనమల్లై నిరుపాధిక బన్దవానవనై అవశ్యక, అనన్ద యేవన్ద గ్రియన్దజ్జి యన్దోల్, వేటుతునై యిల్ల” ఎన్దొల్.

అ. ౧. (సంస్కృతు) ఎన్దొల్ ఫలితమ్, (అచనై పాపక) ఎన్దొలు. అల్లాతార్ డన్దసోపాధిక బన్దకళాల్, అవనేనిరుపాధిక బన్దవెన్ద క్కున్దవన సన్దయియమ్, అన్దున్దన్దానిమ్ కాట్టికాల్ (సన్దేహమిత్యాది, అర్జునన్దెన్దావాన్ద త్తకవుమ్). అన్దుయన్ద పితా ఎన్దుకున్దన్దమ్ (అల్లాతా రిత్యాది). (శేషంపూర్వవత్) ఎన్దొలు - పంతుమ్ కుదకోలియే “సమ్మన్దెన్దాంపన్ దడై తవనై” ఎన్దికపాటిల్ న్యాళ్ళానమానాన్దాతే గున్దపడి. ఇతరర్ రత్తకరల్ల, అవనేరత్తక నెన్దార్ క్కీర్; ఉపాయా నరన్దగ మపాయనుమ్, అవనే శివాయ మెన్దొల్ శేర్ (అన్దన నిత్యాది). ఉపాయా భాసన్దన్దొట్టిత్తు అవనే శివాయ మెన్ద క్కున్దబన్ద. “శ్రీమదేవాన్దీన్దేయమెయిన్” ఎన్దొలు. “శుభ్రత్తవర్” ఎన్దొలు, అవనే నిరుపాధిక బన్దవెన్ద క్కున్ద సూచక బన్దమ్. అన్దున్దన్దొట్టిన్దెన్దీతే అకీన్దన్దన్దన్దన్ద త్తకరన్ద మర్యాదీన్దీన్దొటమ్. *

ముతత్తాన్దొట్టు (కొడ్డ పెట్టిర్ త్యాది). ఉత్తరార్దైక్ క్కటాక్షి త్తవతాన్దై (నిరుపాధిక బన్దవానవిత్యాది)

అ. ౨. వి. భట్టరైయన్దని మెన్దైయేలే “అడియేనుక్కు త్తజ్జమేరు” ఎన్దుకేట్టు. “సన్దేహమ్” ఎన్దుకొక త్తైయన్దీన్దైయోరారామ్. అవనేనిరుపాధిక బన్ద, మన్దీరుమ్మన్దానార్ సోపాధిక బన్దకళా శేన్దుమరు, రావన్దన్దకళా లియమ్, పెరుమాళ్ చక్రలియన్దొ మెన్దొల్ (తనన్దహితన్దొన్దవిత్యాది వాన్దన్దయిల్లై. “అవన్దమ్మియెన్ద త్యాదిక్కు” ౭. “అన్దయన్” ఎన్దుతలేనోక్కు. అట్టియనాయ్ - కిట్టివనాన్, తిమ్మరవన్ద అవత్తుకుమ్ తామేరత్తకరన్దొల్ (మాతాపితాకళాన్ద్యాది), ఉత్తరత్తుక్కు ప్రహ్లాదమ్ (సపిత్రేత్యాది). అవరే - అన్దపెరుమాళ్. *

ఈ - (కొడ్డైపెట్టేరిత్యాది) తాతాతాపూదయ త్రితేబన్దుక్కళాకనినై త్తిరుకుమిభార్యాదికళెన్నతల్, (కొడ్డైపెట్టేర్) నిరుపాధికనూక వన్దత్తిక్కే. (ద్రవ్యాద్యుపాధికళాతే పంగ్రహి త్తన్నీకళే. అట్టిక్కేమాతాపితాక్కళై చ్చెట్టిక్కైరకట్టమిట్టు. తానారి త్తధనతైయడై యక్కొడుక్కుమ్మడి తళమాక నెట్టేలేకొడ్డైపెట్టేర్మమామ్, అనారన్దుమ్, పగదేనడైయమ్, విశ్వర్వాదికళు మెల్లమినళేయాక కొడ్డైపెట్టేర్మమామ్. ఇనన్దుక్కైయిడైయెల్లమెన్దైయక్కే. అన్దయే, ఇతనరన్దవిశేషమామ్, బన్దుక్కళాకతానినై త్తిరుకుమి భార్యాదికళెన్నతల్ (మక్కళే) అప్పడిప్పట్టవనళుడైయ యావనతైయభీయమాత్తిపెఱుమ్ ప్రతేకళ. (ఉత్తేర్) తనక్కమ్ సన్దుకళెవయ మెన్దయ అదర త్తనమ్మన్దళే. (శుభ్ర త్తనర్) అవర్కళేమత్తుమ్మడియాన్దాత్తికళే. (పిఱుమ్) అన్దురుమ్. మున్దు శొన్నవర్కళుమ్, ఇవర్కళితాట్టిరే వాళిపెరన్దెన్దై. (పిఱుమ్) మిత్రభృత్యాదికళెన్దయమ్. (కడ్డతోడుపట్టెన్దెల్లొల్) సన్నిధియలే స్నేహిక్కుమతోభీయవెన్నతల్, కైయలేద్రవ్యద్యభృతు అత్తేప్పట్టెన్ద స్నేహిక్కుమతోభీయవెన్నతల్. (కాతల్ మల్లీయాతుమిల్లై) వయోజనద్యభృతుడ౯పడుమతోభీయ, ప్రకారా నరత్తి లేకచేత మమ్ స్నేహముడైయల్లరరెన్నతల్, కాణాతపాతుమెయ్యానస్నేహ మెన్దయిల్లెయెన్నతల్, కడ్డతుక్కుమల్లె - కాణాతపాతితే. (కాతల్మల్లె) స్నేహముమ్, అత్తుక్కైత్తల యానడేవముమిల్లెయెన్నతల్, స్నేహముమతుం క్కడియాన బన్దముమిల్లెయెన్నతల్.

(ఎట్టేకైయుమిత్యాది) పత్తుదిక్కిలుడైననకలచేతనరైయమ్ పితకతిరవడామే తిరువయ్మొళిలేవైత్తురత్తై త్తనక, ఇనల్ బిన్దుక్కలొన్దు మిల్లాతనన్దురత్తిక్కుమనక. ప్రభయానస్థైయిర్ రత్తిక్కేక్కు సాధనముమిల్లై, అర్థిత్తన్దు

టీ-అ|| (తాతాతాపూదయ త్రితే ఇత్యాది). వాక్యమ్ శిల శ్రీకోశ్లలిల్లై. “కొడ్డై” ఎన్దుకుమ మూర్ధరమ్-త్రీతత్తియమ్, వాన్దు భ్యయమ్, ఉత్తేకైయమ్. (ద్రవ్యాద్యుపాధికళాతే) ఎన్దుకవిదత్తి లాదికన్దైతే, పిన్దుకుల్లాలుమ్, పూత్తు పుణ్ణచ్చియెన్దొడత్తే మూన్దు పుణ్ణచ్చియాలమ్, పంగ్రహి త్తనకళే చ్చెట్టిక్కే. త్తెట్టిక్కైకట్టన్దైత్తు-పిన్దైపునరవిట్టెన్దపడి. (నెట్టేలేకొడ్డై) ఎన్దుతు-ప్రేతివియమాకొడ్డైవెన్దపడి. భార్యైయప్పట్టే పుత్తనభుతనెన్దుమనమ్, స్త్రీయైయవేత్తిరు అన్దుమపుత్రనాన్దన్దు నోక్కికొడ్డై రన్దవన్దుక్కలైర కట్టెన్దు. కీర్తించ్చెన్దువర్కళే పిఱైయమెక్క వడుప్పానెన్దెన్దు (మన్దుశొన్నవర్కళుమిత్యాది). శొన్నవర్కళుమ్మెన్దపడి. (కడ్డతోడు) ఇవనెక్కట్టెన్దు మన్దనవన్దు. (పట్టెన్దొల్) పడుకై - నెట్టేలేపడుకైయాయ్, స్నేహిక్కుమతోభీయవెన్దపడి ఇన్దరన్దామరత్తుక్కు మెన్దుమ్, మల్లె - కాతల్ - యాతుమిల్లైయెన్దయి త్తనమ్ (కాణాతపాతిత్యాది). మల్లెన్దొత్తై కాణాతపాతైచ్చొల్లుమెన్దెన్దు (కడ్డతుక్కుత్యాది). మల్లెయెన్దయి త్తనమ్, “కాతల్మల్లె” ఎన్దు అడైవకడ్డైకళెన్దు. ఎన్దు ర్త్తలై - ప్రతికొటి. ద్వేషముమెన్దు - దృష్టాన్దు. అతుక్కుడియాన - స్నేహాతుక్కుడియాన. మల్లె - సమన్దుమ్.

మల్లెయెన్దు తుక్కురన్దుపిఱి త్తన దామెన్దు తుక్కుపాన్దుతపడి యెన్దుపడి. ఇత్తైభావమ్ (ఇవల్ బిన్దుక్కలొన్దు). అన్దుతొన్దు మిల్లైయెన్దు (ప్రభయానస్థైయిత్యాది). సాధనముమిల్లై - భక్తియమిల్లైయెన్దపడి. అర్థిత్తియమ్ - ప్రపత్తియమ్, పిన్దుమిల్లెయెన్దు.

ఆ-అ-వి|| (కాతల్మల్లె) కానికుమప్రతికొటియాన ద్వేషముమిల్లైయెన్దుపడి. ద్వేషముమిల్లైయెన్దు - దృష్టాన్దు. మూన్దామరత్తుకాతలయతుక్కుడియాన సన్దుసముమిల్లైయెన్దుపడి. ఇన్దామరత్తుక్కుమ్ మూన్దామరత్తుక్కుమ్ కాతల్మల్లీయాతుమిల్లైయెన్దయియమ్ - అతుక్కుడియాన బన్దుమిల్లైయెన్దు - ఇవమోడే ఉత్తేకైకళై మెన్దుమనానినైత్తిరన్దెన్దుపడి అతాన - అచరకళుక్కుత్తయియన్దు. ఇవమన్దు-వికరత్తుతుక్కుమన్దుసన్దుపన్దుమెన్దు, ఎన్దుయమాన్దు-నెన్దైయెన్దుపడి.

“కడ్డతోడు పట్టెన్దొల్” ఎన్దు కైయలేద్రవ్యద్యభృతు స్నేహిక్కురన్దైత్తే బన్దుక్కళై చ్చెట్టిక్కే. నాకాపట్టెన్దుచ్చెట్టిక్కే వియమెన్దు అతుక్కు-ప్రతికొటియన్దు మెన్దొత్తై (ఇవల్ బిన్దుక్కలొన్దు).

ఓరమ్మలే, (౧౨) ఏర్మురుమరత్తైయుమ్, ఎయితవునకారకనాయ్, నమ్మెయుమ్ విశ్వసిప్పిక్కుమ్, (౧౩) కాళమేళున్మిళానానాన వనై, అపారాయ్మెన్మిళునైత్తు, శుజ్జివిత్తుపాప్పనుతోడైయి, (౧౪) ప్రయోజనమ్, ఇత్తై, (౨౦) పుడై - తేప్పనాయ్, అమిలోతపడి సోక్కుమ్ అపారాయ్ త్రైచొప్పిళుకతు. ౨.

అర్థము. - సహాయభూతులను రక్షింపటను ఆగువారివలెనన్న (౩) భాతులను తక్కినబంధువులను తామపొందుటకు (౬) వచ్చెడి (సంభవించెడి) ప్రయోజనము శున్నయెడల (౯) జగలవలెపాపముఁజేయుదురు (ధనములనపహరింతురు), ఒక బాణముచేతి (౧౨) సప్తసాల వృక్షములను కొట్టికునకు (విశ్వాసముచేయుచుగనె (౧౩) కాళమేళునునుంటిస్వభావముగల శ్రమఁజరిగి రక్షింపఁడని (తలంచి) శుజ్జివలచలయందు నేతిప్ప (౧౪) (నుఱియుకరియారాయలచే) ప్రయోజనము లేదు. (౨౦)

ఈ. - ఇరణ్డామ్బట్టు. ఉపకారికలైప్పోలేయురుపు, స్వప్రయోజనదగ్గలై తల్లైక్కట్టనినైక్కునువిశ్వసనీయు రాసవర్కలైయొక్కయ, నిన్జేతుకనూఁ విశ్వాసపడకనాయ్ అపత్తిఖనానవనైప్పొరుమతన్మి ప్రయోజనమిట్లై యెన్గిఱార్.

(తుడైయిత్తాది) తుడైయాకైయావతు - ౧ “ఏకండుఁఖంసుఖిచ్చనా” ఎన్మునుఖదుఁఖదగ్గలై యొక్కవనుభ విక్రై. శార్వాకైయావతు - పోక్కిడియల్లిదనైయిల్ తాడలేవుకలై. పాణవర్కళుడైయ వనవానత్తిల్ తనిమ్మియిలేముకట్టైయుమ్, ద్రావదియై విట్టుక్కొల్లుపోఁటిపోతు. “జగముతాంభార్దనక ర్తళాలామ్” ఎన్ముఅవ ర్కళే తన్జినవఁగిట్టైలిలేతెన్ము ముకట్టాట్టక్కొడ్కిడన్మ కతఱియున్మడైయాయుమ్, భగవత్తక్కిట్టకైమ్మ అర్జు ననై తన్మి త్తక్కిమార్పిలేయేల్లిదు ప్పకలాయుమ్ పొన్మక్కన్మనైప్పోలేయురుకై. (ఆనువార్పోల్) తాడ శబ్దన్మక లానపడియై కడక్కనిచ్చున్మడైయాత్తే, “రమకర్” ఎన్ముభమిక్కుమ్మడి వరిప్పర్కల్. (తుడై తనర పిటరుమ్) జ్ఞాతికళుమ్, ముడైయుమ్మిళుమ్. (అడైయిత్తాది) కైక్కెట్టినమ్మత్తుడైకల్. “ఇనమ్మక్కలిలేప్రయోజనమ్ తడ్డ కళుమ్మడైమ్” ఎన్ముతోల్లియిరుక్కిలెన్మతల్; “తడ్డలేవకల్లివన్మూర్పుర ప్రయోజనమ్మి” ఎన్ముతోల్లియిరుక్కి.

జి-అ. ఇరణ్డామ్బట్టు (తుడైయిత్తాది). “తుడైయిత్తాదుమ్” ఎన్మతోడక్కి, “పుడైయిత్తయ్యపోకిల్లాల్” ఎన్ముమత ప్పమ్ కటాక్షితవతాత్తై (ఉపకారకరైయిత్తాది)

తుడైక్కుమ్కారుక్కుమ్ భేదములిచ్చెయ్కెత్తార్ (తుడైయాకైయావత్తాది). తుడై - సహాయమ్, కారు - రక్షకమ్, తుడై యమ్ కారునూకై సర్వేర్వరనుక్రేయ్యళ్ళు తెనువినక్కిత్తు, అప్పడితుడైయమ్ కారుమాకక్కణ్డ విడముడ్డోవెన్మ పాణవర్కళుడైయన్మ విత్తాది. “తనవయన్మనానిచ్చాన్మమే పోక్కికండుఁఖంసుఖిచ్చనా” ఇత్తాదికొల్లడాకాడై. “పొన్మిట్టెరెన్మ కరుద్రురనాకజ్జు మానసపాదానిఱయే! జగముతాంభార్దనక ర్తళాలాయ్తాసలేతేవునుప్రసరిం” ఇతిసంభవవర్ణః భార్గవః - తులూఁ, “భార్త వసుకులాలే ప్పాన్మప్పగుసంభవకుఁడయో” ఇతివిఖ్యుః. “కర్తళాలామ్” ఎన్మతుక్కర్ణమ్ (పఱిక్కొట్టిలిలేయెత్తు). శార్వాకతు క్కులగూహరణమ్ (భగవత్తనిత్తాది). “పోల్” ఎన్మతుక్కుభావాన్మరమ్ (తాడలిత్తాది). అన్మెవన్మ - అన్మెవన్మకట్టవన్మ; అక్కమ్ - సమ్మత్తు, ప్రయోజనమిచ్చుతల్. దాతావానవనై యన్మెవన్మవన్మతల్, అర్థికళానత్తగ్గలైవన్మయిమ్మడి - వన్మకట్టువన్మయియానవాక్కుమ్

అ-అ-వి. పడికొట్టిల్ - శట్టిపానైవణ్ణిఁకనువన్మ. “ఇన్మభావనామతతారే యనమక్కు నెన్దిత్తప్రయోజనమ్ - ఉభయ ద్రష్టనాకై” ఎన్ముమిడత్తై “ఆనువార్పోల్” ఎన్మిళవన్మతల్ యిక్కివిక్కిత్తార్ (తాడలిత్తాది). ఇతల్ - తుడైయమ్, రత్తైయమ్ మిల్లాతే, ఉభయద్రష్టరావరెన్మ పడి. “అడైయవన్మ” ఎన్మతుక్కు, కైక్కెట్టినమ్మతు - ఇనమక్కు పాన్మగతమావెన్మపడి. “అవనైయన్మ వన్మవాక్కుమ్” ఎన్ముమిదన్మవన్మత్తుక్కు శర్దార్థమ్; ఇరణ్డామర్తుక్కు, తన్మడైయన్మెవన్మ వాక్కుమ్మెన్మ శర్దార్థమ్. అనక తన్మకుక్కు కొల్డుక్కువేడ్డా, అనమక్కు సమ్మత్తుడైయన్మే మాయాపాయత్తినాలే శ్రీహక్కివేమమ్మెడి వరవర్కళున్మరణ్ణామర్తుక్కుభావమ్.

ఈ. — లెన్నుతల్. (అట్టెకళ్ళ పోల్ శువై పుర్) ర క్తస్సర్నమటవాక్సానిట్టచ్చెయ్ తే, ఇవనుక్కు హితక్షయ్యెననాయ్ ఇయై యెరుప్పతు. అప్పడియే, ఉపకార్యిక్సా రాయ్ కొచ్చాతే, హితక్షయ్ క్కొరకళయ్ కొట్టెంప జీవిప్పకళ్ళ. “ఉన్నకట్టిలె త్తె ధనక్షిజ్జిత్ వాక్సిక్కిల్వర్ కళ్ళ, అవల్ తై యెక మేలేయ్ త్టివై” ఎన్ను అవనుక్కు హితక్షయ్ క్కొరకళా యాయ్ త్తి మజివిప్పతు.

(కణై యిత్యాది) ౧ “ఏనేనమ హేషుకా” ఎన్ను కై క్కెట్టిర్, త్తిరమ్మ కై. మహారాజర్, తనియరుమాయ్, మెకు వియరుమాయ్, తమయక ప కై యుమాయ్, మనుప్పనక్కరమిల్లాత తనిక్కాట్టిలేయరుక్కు, పెరుమాళ్ళై యుమిళ్ళై య పెరుమాళ్ళై యుద్దార త్తి త్తెళ్ళు, “నాలినరవిట్టవరకళ్ళ” ఎన్ను న్నెయ్ త్తిరువడియై వరవిట్టు, అత్తిని త్తెప్పిన్, “నామున్నుడై య కార్యక్షయ్యనమ్” ఎన్ను ముప్పేన్ కొడుతు మవర్ కార్యక్షయ్ తారతే. (ఏన్ద్ర మరముమె య్ త) ఒన్దిరక్సా లేమహారాజరితత్తై త్తిరక్కులాయరుక్కు ఏయిరురామర తై యుమెయ్ త. (ఎన్ద్ర ముక్తై) (ఎన్) ఎన్ను - ఆత్తిత్తై చ్చెల్లుతల్; అత్తై విభవమవనమాయ్, మహారాజర్ కు చ్చెయ్ తే తమక్కు చ్చెయ్ తే తాకనిట్టై త్తిరువడియై తేయాతల్. (కార్కులై) సరమోదార నానవనై. అవప్పడియై తువారీ నామవనుక్కు చ్చెయ్యి వేళ్ళు; వ తేన్నెన్ద్ర (పుణై యిత్యాది) ఇదవేట్టవతోరువచ్చెయ్ తై, ఓరు కీమా త్రమమెయ్ తుమ్. “ఎక కార్యమునక్కె ఛరమ్” ఎన్నెరువా కై యేయవనుక్కు నేరవేట్టవతు. (ఇల్లకణ్డీర్ పొరుళ్ళ) పుటమొరువలై ప్పల్ నా లొరు ప్రయోజనముమిట్టి. పుటమొల్ల శ్రయి క్కెయ్ తే క్కేక కచ్చిరుట్టై తనై; ప్రయోజనరూపమావతోన్దిత్తై. ౨.

౩-౪. గాతావున్నట్టిన్ద్ర తోన్ద్రీయరుక్కు మాకలెన్నుతల్. “అట్టెకళ్ళ పోల్” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (రక్తస్సర్న మిత్యాది వాక్యస్థి యమ్). “పొత్తమ్ తేయ్ క్కొరకళాయ్ కొట్టెంప జీవిప్పర్ కళ్ళ” ఎన్ను త్తిర వివరణమ్ (కన్యక విలేయత్తాది).

ఓరుప్పత్తే యెరుప్పరుక్కు ప్రయోజనమ్ (ఏనేనేత్యాది). “విధేదవపునస్సొలన్ సత్తై కేనమ హేషుకా” ఇత్యాది. “కణై యెట్టా లే యేట్టి యెరు మెయ్ తి” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (మహారాజరిత్యాది). “ఎన్ద్ర” ఎన్ను తుక్కు, “మరముమ్” ఎన్ను చ్చెల్లుతుక్కు భావమ్ (ఒన్దిరక్సా లేయత్తాది). పుణై - ప్రతిభా. “ఎన్ను” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (ఇదవేట్టవతోత్తాది). వివరణమ్ (ఎక కార్యమునత్తాది). పొరుళ్ళ - ప్రయోజనమ్. వివరణమ్ (పుటమొత్తాది). ౩ మేకాస్థయి.

౫-౬-౭. పొరుళ్ళ వేన్దుకై - సత్తై పుణ్దుకై. పుణ్దు - తెప్పముమ్, ప్రతిభావుమ్. ౩.

౮-౯. — ఇరక్సా ముట్టు (తుణై యుక్సా న్నమకువార్ పోల్) కిప్పిన్ద్రాకణ్డే, “త్యెంవయ్ సోపిన్ద్రాద్యోమే సోకంయ్; ఛం నుట్టై” సంగ్రహం రాగునో వాక్యమిత్తు వాచప్రస్థావనత్, — మహారాజర్ తే సంధవవర్వణి, “వృష్టి ప్రవీరస్తుకురు ప్రవీరానాన్ ప్పూ మానస్సహార హేషయి. జగము తాంభావకర్త లాలం యత్రా సతే తే పురుష ప్రవీరాన్”, — (కణై యిత్యాది). “వేట్టే, “విధేదవ పునస్సొలన్ సత్తై కేనమ హేషుకా. ౧0౦౦ సాతలన్ద్రా వ్రవ జనయన్ ప్రత్యయ వదా”. ౩.

తాత్పర్యము. — మింగుంపులు మీయెద్దనమన్న పటమిమ్మలను గా పాడువారవలెనుండి మీధనములనవహరించి తరువాతిమ్మలను విడిచి పెట్టి దొరుగుగాన వారినినన్నుక, ఒక వాణముచే సప్తసాలములను భేదింపిన ఆవద్యాంధవుడైన శ్రీరాముని నే యాశ్రయించి కట్టేయించెడి.

మూ. — పొరుళ్ళ కై యుద్దార చ్చెల్లు క్కాణిత్తిర్ న్ద్రెయ్ న్ద్రే న్ద్రెయ్ వర్. ఇరుళ్ళ కొడున్ద్రై త్తిన్ద్రై కాణిలెన్ద్రై యెన్నునమిల్లై.

మరుళ్ళ కొళ్ళ తేయ్ కై యశుర్ మర్దవడమతురై ప్పిటన్దాటు. అరుళ్ళ కొళ్ళాయ్ యల్లలై త్తై కణ్డీర తేన్ద్రై.

ఆ. — (పొరుళ్ళ కై) ఇప్పడి స్వప్రయోజనపరరాకై యారే ప్రయోజనముకళుకుతువల్ న్ద్రే, దారిద్ర్యావత్తే విడుమ్ స్వభావరాన పర్కత్తై విట్టు, ఆవత్సభానానకృష్ణనుడైయ్ కృత్తెక్కు విషయమాయ్ యల్లలై తే త్తిరువై యెన్ను తై యెన్ను తై. 3.

అన్న. — కై పారుళ్ కొడ్డాయ్ (2) తెల్లక్కాణిల్ పోద్రోయెన్టు పోద్రు (౩) ఎమ్మవర్ ఇరుళొళోతున్నత్తు ఇన్తై (౪) కాణిల్ ఎన్నె ఎన్నానకు (౧౨) ఇన్తై మరుళొళో తెయై (౧౫) అమరర్ మగ్గ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాణు - అరుళొళో అయ్ (౨౧) ఉయ్యలన్తల్ ఆరణ్ ఇన్తై (౨౪)

అన్న. — అనన్దము, అన్నినిరాసకాన కృష్ణుడైయ కృపాపాత్రమాకిలగు నేఱుమతలియైయెఱ్ఱార్.

కైయిల్, అన్దము. ఉడ్డాయ్, (2) తెల్ల క్కొడ్డార్కళాణిల్, మజ్జళాశాసనమృణ్ణి, అవళొళుడు తైత్తైక్కైయిల్ యేద్రొయిన్దొయిన్ (౩) యక్కాణిలతపాళానిప్పర్, అత్తానశమఃప్రచురమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన, దారిద్ర్యమ్, (౪) కడ్డార్కళాణిల్, ఐయోన్: ఎన్న కృపైవణ్ణానకు, (౧౨) ఇన్తై, జగత్తుక్కు నెళ్ళాళలజుమ్మడియాన, ప్రవృత్తికైయెడైయ, (౧౫) అమరర్, కలజుమ్మడియాన, వడమతురైయిల్, (౧౮) అవతరిత్తకృష్ణమగు, కృపాపాత్రమాన, శేషభూతరాయ్కొడ్డొ, (౨౧) ఉజ్జీవింతులత్ప (నేఱు) రత్తు. ఇన్తై. (౨౪)

అన్దము. — శేతిలో ధనము ఉండి(3)నడమాడు మన్న దానిని చూచినయెడల నీవు శేషముగా నుండవలయుననిస్తా తమ చేసి(ఇచ్చిన దాని)కికొని(౩)(ప్రార్థనమగునై) పోదురు, అత్తానమునుగలుగజేయు మన్నదియుదుఃఖమునుగలుగజేయు మన్నదియు నైనదారిద్ర్యము నూ (౪) చూచినయెడల ఆయ్యా అనువాదపద(౧౨)లేదు. (లోకులను) భ్రమింపజేయుచున్న వ్యాపారముగల (౧౫) అనుబంధించు చట్టు ఉత్తరువును ముఘరానగరమందు (౧౮) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి కృపాపాత్రమైన దానులై (౨౧) ఉజ్జీవింతులత్ప (నేఱు) రత్తు. కమలేతునుమి (౨౪)

ఈ — మూన్దామ్మట్టు. అవనైయొట్టిదార్, ప్రయోజనమువృథాతు బంధుక్కళాయ్ కొడ్డాడి, ఆపత్తెన్ద వద్దాల్ పారొప్పొరుమిల్లై; ఆనన్దము, నిరుపాధికమాక వాపత్తుఖనాన కృష్ణుడైయ కృపాపాత్రమాకైయొట్టియ నేఱురత్తకరిత్తయెఱ్ఱార్.

(పారుళ్ కైయొడ్డాయ్ చెల్లెక్కాణిల్) ఇవన్తాళిలనల్తై యెన్దొప్పేతు ముడివతు శేమిప్పతాయ్ పోరొ నిఱుమిత్తే. పారుళానతు కైయిలేయొడ్డాయ్ పోరొక్కాణిల్. (పోద్రోయెన్టు) పరసమృద్ధ్యేకప్రయోజనమై పో పే వాకైళొల్లవర్. ఉన్క్కిన్నమున్ కిట్టిచ్చిరై పెరుకవేణుమెన్నర్కళి. “నమనమృద్ధియేతనకు ప్రయోజనమాయి రచ్చు మెరువనడవత్తే.” ఎన్తు కుళిరప్పార్కుమ, ఇవనినినమక్కుక్కణ్ణుమాట్టానెన్తినవాణ్ (పోద్రొయెన్) ఇన్దొళాకాతోవాక వెన్నుపేద్రొక్కొడ్డొయిన్పుర్కళి. (ఇరుళిత్యాది) అజ్ఞానానమామాయ్, దుఃఖమేతు వాయిరుక్కిలొ

శీ-అ. మూన్దామ్మట్టు (పారుళ్ కైయొత్తాది). “పారుళ్ కైయొడ్డాయ్” ఎన్తుతోడన్ణి, “ఇన్తై కణ్ణిరణ్ణే” ఎన్తు మళ్ళవును కటాన్, తవతానై (ఆవనైయొట్టిదారిత్తాది).

కాణ్ణెక్కుప్రసక్తియెన్ (ఇవన్దానిత్తాది). శర్దాళమ్ (పారుళానతిత్తాది). “పోద్రో” ఎన్తుకుళానమ్ (పరసమృద్ధిత్తాది). “శొల్లవవాకై తన్నై విశిషకిరిన్దొత్తార్ (ఉన్క్కిన్నముమత్తాది). కిట్టిచ్చిరై - కాళికై. కణ్ణుమాట్టా - నిర్దయాకమాట్టానెన్వపడి. (ఎన్తెన్దవాణ్ యెన్నుమళ్ళవును) అవతారికై. కొళికై - ఉదైతాకైయాయ్, అజ్ఞానానమామెన్వపడి. ఇన్తై - ఇల్లామై - దారిద్ర్యమ్.

అ-అ-వి. ధనవాదానమ్ “తనకుధనముజ్జెన్తుపిఱతీయపోకితార్” ఎన్తాచాచిత్తు, దరిద్రనెన్తుతోద్రుమృడికధాధాయయ్ త్రిమనిఱు, ఎన్ద శేపారుళ్ కైయొడ్డాయ్ చెల్లెక్కాణుమ్మడియెచ్చ; ధనోదేకమానతు ఇవనైపిఱతీయారవడిమైకైవొట్టాతేతేయి ముమ్మడివణ్ణుకై యుతయెన్దొక్కొడ్డొయెమెన్దొత్తార్ (ఇవన్దానిత్తాది), అవళొక్కైయిల్ ద్రవ్యతత్వగుక్కుప్పత్తిత్తుక్కొళ్ళులమెన్దొవళినన్దొ, చ్చొన్నుత్తిరేకకక్కొచ్చెయిలే ఆపాత్రప్రతితియిలే యవనకక్కుమ్మవ రైళొల్లనరెనిఱువతు (పరసమృద్ధ్యేక ప్రయోజనమై పోలే) ఎన్దొల తుక్కుతాత్సర్యము. — కిట్టిచ్చిరై పెరుకవేణుమెన్తు - ధనముమడికైక్కుప్పడైన్దె వళరవేణుమెన్వపడి, కళి - కృపై.

(3) తిరువాయ్మొళి - ప - ౧ - తి - కొండ్రెప్పెట్టి - 3-పా-పాదుళ్ళై వ్యాఖ్యానస్థాన్.

ఈ-వెలుమైయెక్కాణిల్. (ఎన్నేయెగ్బరుమై) ఐయోవెన్నామై. పిత్తై తిరువత్తెయూరైయర్, (ఒరువ నుక్కిట్టారువ) వెలువియనానతు, అవనాళే నమృద్ధనానవనవనై 'ఎ' ఎన్నుతల్, ఇనకగృహత్తిలే వద్దెరునాల్ కాల్కట్టువిప్పోత్తళైయ్య, అవ్విళివాళే 'ఇన్నానిన్నానుక్కబన్దువాకాతే' ఎన్దివ్విళవుకొణ్ణు జీవికల్-లాయినాల్ అవ్విళవుళైయ్ వారిల్లై' ఎన్నుచిప్పర్.

(మరుళిత్యాది) పాదుళ్ళై యుణ్ణాయ్ చెల్లక్కాణాతనపు మాళితరుడై యవాప ధైవ్వుక్కైక్కాక అకర్ వత్తినానతాకానద్దనతరిత్తుతవు నామెరువనుణ్ణెనిజతు మేలే; చేతనర్ నెణ్ణిలేయరుళ్ళ కుడిపురుమృడియాన ప్రవృత్తికల్ యుణ్ణి యనూరునర్ నమియిడియమృడి, ఒరునరపేక్షియాతిగుక్కతానేనద్దనతరిత్తు రక్షిక్కుమవనుక్కు. అవనుక్కు నామ్ శేయ్య కేణ్ణువ తెన్నెన్నిల్ (అరుళ్ళొళిత్యాది) కృపాపాత్రమాన శేషభూతరాయ్ కొణ్ణుజ్జీవిక్కిలల్లతు. అవకపణ్ణు మరుళై విలక్కాతోట్టియుమ త్తనై యేవేణ్ణువతు; తన్నుదిళ్ళొళిన్దై, 'ఉదారా:' ఎన్నుమవనితేయవక. ఇవ స్వకల్గితుక్కు మేట్టువకొళ్ళొళిలానతిల్లై; అవనుక్కు-మితుక్కు మేట్టెయ్యవేణ్ణువతిల్లై పూర్ణనాకై యాలే. నమృద్ధమో న్నాభావిక మాయరుద్దతు, ఇనకపురునిన్దనంశముణ్ణాకిల్, లికపేతాకనినై త్తిరుక్కుమవనాయరున్దా, ఇనివిలక్కా మైయితేవేణ్ణువతు. (ఇత్తెకడ్డిరరే) రక్షిమానతితోన్దుమే; అల్లాత తెల్లామనర్థలోడేతలకల్ట్రమి త్తనై. నిలుప్ర థై, 'ఘనిచ్చుడు' ఎన్దునెరుప్పిలే నై నైక్కు మాప్పొదేయరుప్పతోన్దితే పుణ్వివక రక్షిమాకనినై త్తిరుక్కుమవనై. ౨. ఆరురేణ యథాప్రాతి ధనవ సంధనేచ్చయో | తథాచేదివ్విళకరారం కోనముచ్యేతబన్ధనాత్ | స్త్రీత్రమృణ్ణిప్పద వాననై యాలే ఉన్దెప్పానక స్తుతియానిక్కున్. ఇవ్విడి సుతీక్కిటతు ఉదారునై యోవెన్నిల్ (ధనవ న్దుమే) * ఓర్

శీ-౨. 'ఎన్నే' ఎన్నతుక్కు-ఎకావన్నామిల్లెయన్దా న్దరమ్మపిమ్మత్తు, అతుక్కు-సంచమి(పిత్తై)నినైయూరిత్యాది. అర్చిక్కా- ఏకారమేయాయ్, ఎన్నేయిన్నామిల్లెయన్దా మైయికా చరమావధిక్కు-సంచమాతిల్.

అరుళికొల్-కుళివాళైయన్దా. అప్పడివిలక్కా-తోట్టినాల్ కన్దనినై త్తిరుక్కుమోవెన్న (తన్నురళ్ళొళిన్దై యిత్యాది). విలక్కా-తమాత్రతై 'ఉదారా:' ఎన్నుమా-దుమావెన్న (ఇనన్దకల్-లిత్యాది, విలక్కా-మైయితేవేణ్ణువనుఎన్నుమళవుమ్). అవవప్పడి యరున్దామవక పగుమైక్కి-డాకవివక వన్దెప్పియడ కేణ్ణామోవెన్న (అవనుక్కు-మిత్యాది). ఒన్దుమిల్లాతవివచ్చక్కలిలే, విలక్కా-మైమాత్ర ధోణ్ణు కొవైపెణ్ణాకెక్కు పానువగళిచ్చేయకతార్ (సమృద్ధమోవిత్యాది వాక్యవియతై). పురునిన్దనంశము - అభిక్కుమంశమెన్దడి, 'అల్లాలిత్త కణ్ణిల్' ఎన్దుతైలో ఫలితమ్ (రక్షిమావతిత్యాది వాక్యవియమ్), ఇతు - అరుళ్ళొళిన్దై. 'ఇతోన్దుమే' ఎనిజలిక, వేలు రక్షకర్ణియోవెన్న (నిలుప్రతైయిత్యాది). నున్దిచ్చుడు - కన్దయన్దిక్కొట్టె. అనమతిమాత్రమ్ ధోణ్ణు అనకరక్షిక్కు-మేన్దెక్కు (ప్రమా ణమ్ (అదరేన్దత్యాది). 'ఆరురేణ యథాప్రాతి ధనవ సంధనేచ్చయో | తథాచేదివ్విళకరారం కోనముచ్యేతబన్ధనాత్ | స్త్రీత్రమృణ్ణిప్పద వాననై యాలే' అవ్విళవుళైయ్ వారిల్లై. 'అదరేణ' ఎన్నతుక్కు-భావమ్ (స్త్రీత్రమృణ్ణియిత్యాది). 'ధనవ న్దుమే' ఎన్దు - అన్దివివ్వియాంతుపాపాయ్, ధనము అ-అ-వి. ఐయోవెన్నామిల్లెయన్దతు-టియర్ వాల్లై. (తన్నురళ్ళొళిన్దై యిత్యాది). తన్నుక్కలిలేవన్దుప్రయోజనా న్దరజ్జళైయనే షీత్తాల్, 'వేతారువర్ శక్కులిరేపాకా లేనమృక్కలిరేవన్దితై యచేక్షిప్పతే' ఎన్దుతిరువుళ్ళిత్తెత్తొణ్ణు, అవర్కళనమక్కు-సర్వస్వదానమృణ్ణు కితార్ కళిన్దిరుక్కుమవక, విలక్కా-మైయిడేదూరక్కరుళ్ళొల్ల వేణుమావెన్ని వాక్యత్తుక్కు-తాత్పర్యమ్. విలక్కా-మైమాత్రమైనామో, లికపెరుమైక్కి-డాక వివచ్చక్కలిలే అధికప్రయోజనమ్ వాణ్ణొణ్ణితోవెన్న; అకిన్దనానవివచ్చక్కలిలే యవనుక్కు-త్తక్కతోన్దుమిల్లె యుణ్ణిత్ (ఇనన్దకల్-లిత్యాది).

౧౦ తిరుమొయి—౯ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టి - ర - పా - అరణమావర్ న్యాఖ్యానజ్యో.

ఈ - పద్యమై మొయ్యపడి అవస్థకల్గినట్లే చ్చియిల్లె యాకిలవనై ప్రేరితారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్య). సర్వత్రైయము
తైయనామై, ఇననకపట్టకే యిరుక్కణవనస్థకలితే యిన్నాసుకూల్యతైవృద్ధిపైపిల్, పిఠిర్కీట్టై యిరున్నాసు
తిక్కనేచ్చుమ్మడియవనై నైయాక.

జీ-ఆ. నానా తమెచ్చడి. శిర్దిరాత్తుక్కర్ణకు (సర్వత్రైయమిత్యాది. ఇననకపట్టకేయెత్తు - విశ్వకర్మత్వము దయాకార్యమానా
యాతే నేకత్వచియై నాయురుకు-మొప్పడి క్రమేణాన్వయః.

ప్ర-తి. — నాలామూట్టు (పాపకర్మాది). (ఇల్లెకట్టిరణే) ఆదేశణయిథానాతి భవవంధనేచ్చయ. తథానేచ్చివృత్తారంసాన్వ
ముచ్యేతివర్ణనాత్.

రాత్వస్యము. — మింపంపులుభమున్నచటను మియొద్ద నేనుండిమికావత్తువచ్చినప్పుడు మిమ్ముల నెంతమాత్రముకనికరింపకుండు. (జీ) న
శ్చదురు. గాననాకినిచితి శిర్దిరసుధురలోనవతరించి యనుచులనుసంపాదించియవద్యాంధపుడైన శ్రీకృష్ణునియొ శయించియుజీవించుచు.

మూ. — అరణమావర్ బద్ధి కాతై క్కనై నమొక్కిప్పట్టార్. ఇరణజ్జొణ్ణతేప్పరానెన్ని యిట్టాలముంజే. 1
నానాత్తేచ్చువనమతు ప్పిజన్దవకవంబుకట్టే. తుచ్చెయ్యప్పొట్టిలూలిల్లెకట్టిరణే శ్చితి. 2

ఆ. — (అరణమావర్) ప్రవృత్తానావికలాతేయాపత్తుకు. పుష్కలకృష్ణమౌదిత్తువైత్తార్, అవకశమువత్తువద్దార్కృతిష్టురానామ
వక్తృత్వద్వాతేయితివాత్; ఆతలాల్, ఆవరకత్తెవిటు, శవకారాపేక్షనన్దయే నవమతురయలెనన్దపిఠిన్ద ఆనన్దరక్షితుక్వస్యన్ద
నానవన్దయే కిర్ణానానానైకరణమాకప్పట్టార్, అతువేకతిరెన్దార్.

ఆన్వ. — అట్టకాతైక్క అరణమావర్ ఎత్తెన్ద (3) అమెక్కప్పట్టార్ ఇరణమ కొన్ద (4) లేప్పరావర్ ఇన్దియిట్టాలమ్ అన్ద, (5)
(6) నెన్దెన్ద ఎన్దె నవమతు (౧౨) పిఠివక వణ్ పుకట్టే (౧౩) శిరణ్ ఎన్ద అయ్యప్పొట్టిలూర్ (౧౪) తనిర ఇల్లె (౧౫)

వన్దీ. — అన్దన్దమ్, అత్తునుగ్రతప్రవర్క శ్చేనాకీనైత్తవర్కశికు, అన్దవనెయిలతివార్కశి; అపేషీనిరపేక్షమాకవనతుట్టాన్ద
చిమ్మనుకొనెన్దశ్చే రక్షణమామతోన్దయ, తేళుకోళి తైయెనితార్.

కైయతలబ్ధి కాతైక్క, పుకటియవర్, ఎన్దపలకాలునుననెత్తు, (2) అరావికలాతేవికరిక్కిప్పట్టార్, కిజవతు, కొన్ద (౩) శి
నాతి. (౪) తుచ్చిరాయ్ నెన్దెన్ద. నామాకాల్-తోన్దయిలుమ్, అనరణ్డయపుతవామైయెన్దవ (౬) కృత్యన్ద ప్రకారమ్తోన్ద, ఎన్ద (౭)
యోజనముల్ల? వనమతురయలే, (౧౨) పిఠివనన్దయ, నిర్వేతుకోవకారకమాన, శివసౌఖ్యాదినుబట్టతైయ, (౧౪) రక్షిత్, అన్ద
నినెత్తు, పిట్టెత్తు బొమ్మతోన్దయ, (౧౫) వేళుకటిరపాదు, ఇల్లె. (౨౦) రతిరావతు-అనాయానేన ఫలమైజాన్దప్రవృత్తి, ఇన్దియిట్టా
లుమ్ - అవరోక శ్చే త్రాలుమెన్దమామ్, తేన్ద - చ్చిరాయ్, తుచ్చిరన్దపి.

ఆంము. — (మనస్) ప్రవృత్తిలెనవ్వుదు రక్షణలగుదురు అనివలుమాతాలోచించి (2) నికరింపరాదినవాగు అష్ట (ఇచ్చి-దాసిని) (౩)
కొనినదావర (౪) తుచ్చిరాయ్ నెన్దెన్ద (సమయముకొనిగు). (నాదు) వచ్చుటోయన ఆంతయే. (౬) సంపాదనము పరించి విమిషరణ
ఇన్దమ? శిర్దిరసుంధునుసుధురలోననెన్ద (౧౨) అవతిరించినశ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణ సుఖములే (౧౪) రక్షకములు అని యానా
సంధించి శిర్దిరెన్దెన్దకలిగినదేత్వ (౧౫) (వేణు) వంచయిపాయము లేదనుమి. (౨౦).

ఈ. — నాలామూట్టు. శిలరై ఆవత్తురెన్ద అర్థాదికళాల్ నెడునాఖ్యాత్రయితాల్, ఆవత్తువన్దపాటేకర్ణాట్ట
పేటిప్పర్కళి; నిర్దేతుకమాకవన్దవతరిత్తు ఆవత్తునానవనే మూత్రయేయెన్దనిజార్.

జీ-ఆ. నాలామూట్టు (అరణమిత్యాది). “అమెక్కప్పట్టార్ - ఇరణజ్జొణ్ణ” ఎన్దతోన్ద, “వణ్ పుకట్టేశరణ్” ఎన్దయొక్క
పుష్కలకృష్ణవర్తకారకై (శిలరయిత్యాది).

ఈ-(అబ్బకాల్లెక్క - అరణమావర్-ఎన్నెమ్మక్కప్పట్టార్) కై ముతలబ్బకాల్లెక్కరమ్మకనావా మెరు
వకపేనుమెట్టు పలకానుమనునదియు, తనక్క ఇయ్యదీయింట్టకాలత్తిలే వన్నెయిట్టాశ్రయియు, తనక్కపాశ్రయ
మాకచ్చ మైత్తువై త్తనరకళే. ఇప్పుడి అగ్గాదికళాళే వశీకరికమ్మట్టనరకళావత్తుక్కతవుమ్మడి యెన్నెన్నిల; (ఇర
ణ్ణొణ్ణేప్పవర్) ఇనవిట్టపచ్చెన్నెయినుమెట్టు శెయ్తానాకనినై త్తిరుక్కయిట్టక్కే, శబ్దభుక్కు చాస్తమాన
త్తై వాణ్ణిరామ, ఇనమక్కియదీయిట్టక్కే వచ్చెయిడాతనాళైక్కమ్ (నమక్కిట్టిల్) ఎట్టువెలుతు, ఇప్పుడి
కొడు త్తిరు వాణ్ణిరామోపాతి పుల్లియరామ్మడియై యుడై యరావర్. తేప్పర్ - దుభర్. ౧ (శబ్దరెన్ద్రపడి.) (ఇన్దియ
ట్టాలుమంజే) వచ్చెయిట్టా శ్రయి నామిడిలు మావత్తుననాల్ కై వినుపారైక్కొడైక్కమ్. ఆవత్తుననాల్ కై వి
డువారొక్క వచ్చెయిట్టాశ్రయిక్కనేట్టానే. అట్టిక్కే. ఇప్పుడియే ఇప్పుచ్చెయిట్టనకా "నమత్తురత్తకా" ఎన్నా
శ్రయిమానిట్టాచ్చెయిలే నడునేయనకా ముడినతు, అప్పొతుమ్, కీట్రిచ్చొన్నతునే ఫలితమాని త్తన.

(నమణిత్తెన్న) ఉపరితాత్తిత్తిలే యపకారమ్మయివార్ పడియై యనునదియు వెలుతు (వరుణిత్తెన్న) ఎన్ది
తార. ఇల్లైయ పునుమాల్, కై కేయియై యపడికళై యనునదియు, ౧ ఆత్మకామానదావడ్డై క్రోధనాప్రాజ్ఞ
మానిని" ఎన్నావ్వులే నిలవదైచ్చొన్లు; వారాయ్పిళ్ళాయ్ ! నీతానినైయెన్నా ఖిల్లుకీటుతు నడుమిలాయ్చియై
దే. ౨ [వశేఽమ్మమధ్యమాతాత్పర్వితవ్యాకథచ్చుని] ఒరుపడినూలును నీయనత్తియిచ్చై శ్లోకగ్రాడనై
యత్త. [తామన] నేనునుకీర్త కై కణ్ణుమర్నైచ్చెయ్యప్పారయ్. [ఇత్తువొననాథస్య భరతస్య] ఐయవోపాకట్టుము
డిచ్చువోనాని; నానుపొక్కు వచ్చెరాజ్యత్తై యిక్కుడియల్ మర్యాదై నున్జీరాతపడియాక మోక్కిక్కొన్లు కిడన
సిట్టె - భరతననా" పిక్కుడినూనాథ. [భరతస్య కథాంకురు] నానీరమనుమ్మడియానవారై శ్లోచిచ్చారయ్.

శ్లోకము - కామయ్య. ఇనుదీదీ-నామధ్యమును, యోగ్యతేయము, ఉచ్చయియును. "మైక్కప్పట్టార్ - శివైక్క
ప్పట్టార్. ఇరువదియొక్కవారల - కడికా"కుత్తు త్తిరున్నాణ్ణిసారోనానిధిప్రసాదననడి. ఇరువది - యువము, కవిసెప్పడి.
తేప్పర్ - దుభర్. ఇరువదియొక్కవారల కై యువముగట్ట తార (ఇనవిట్టపత్తియ). "తేప్పరావర్" ఎన్నై యపసాడిక్కతార్ (ఇవ
నెక్కానుదీయింట్టక్క). ౧౨౧ - ౧౨౨. ఇన్దియట్టలు - వచ్చెయిడాతనాళైక్కమ్ మెన్పుతన, ముడినానిట్టమెన్పుతన. "ఆపత్తే"
ఎన్పుతు - "ఇరువదియొక్కవారల" ఎన్పుతు వేర్లు నుపడి. ఇరువదియొక్కవారలనుగూడనైత్తన (ఆవత్తుననాథిత్తన). "ఆపత్తే" ఎన్
తికా" విరువదియొక్కవారలనుగూడనైత్తన. "అపత్తు" - ఇరువదియొక్కవారలనుగూడనైత్తన.

"నమణిత్తెన్న" ఎన్పుతు - నీసోత్త. ఇన్పుడివెలుత్తేప్పేనానినై (ఇన్పుయిమెనునాథిత్తన). "ఆత్మకామానదావడ్డైక్రోధనా
ప్రాజ్ఞమానిని" అనీ"నానుపొక్కునాథాత్తేయొకమునావచ్చ" ఇత్తియోధ్యాకాణ్ణిరచిని. "నతేవ్వునద్యమాతా" గర్వత్యాకాణ్ణిరచి
తామ వేవొననానిధి భరతస్యకాణ్ణిరచిని" ఇత్తియోధ్యాకాణ్ణిరచిని. ఆత్మకామా - నానరపరా. మట్టి - ఆత్మరహిత. పత్తి. క్రోధనా -
ప్రసాదననడి వ్యవహరింపజేసి. ప్రాజ్ఞమానిని - పత్తితావ్యవహార. ఎన్నావ్వులేయెన్లు - శ్రీధరతాత్త్వికా శోన్నావ్వులే. శిలబ్ద
త్తైచ్చొన్లువచ్చుని - "భరతననాథ"యవ్యా సానుభవ్యభరతముతి. కథమ్మనామ్మత్తైయోధ్యాకాణ్ణిరచిని" ఎన్పుట్టి శిలబ్దత్తై
చ్చొన్లువచ్చుడి. "కథమ్మన" ఎన్పుసున్దరము (ఒరుపడియామిత్యన). దేవరహిత నాథరాయనక్క, భరతనై ఇత్తివననాథ నెన్పు
తెన్పున; ఆనెన్పునొన్పుయిడ్డుయిడ్డునానినై గూలే యననే ఇన్పువననాథ నెన్పుతన. (నియతిత్యన). నానీరమనుమ్మడి - నామ్మక్క

ఆ-ఆ-౧౧. శిలబ్దత్తైచ్చొన్లువచ్చుని - "భరతననాథ"యవ్యా సానుభవ్యభరతముతి. కథమ్మనామ్మత్తైయోధ్యాకాణ్ణిరచిని
దెన్పు" ఎన్పు పుడిశిలబ్దత్తైచ్చొన్లువచ్చుడి. ఎన్పుక్కే. ౩ భు మిత్తిశస్యరామస్యభక్త్యానరత్నము. ననమయధ్ధమిత్యహా" ఎన్పుతు
కు- త్తిరువ్వుణ్ణి వ్యాఖ్యానంబులే మల్లుయిడ్డుచరణత్తిలే దృష్టనైయావెట్టియిరచి నెన్పు నిర్వహితావ్వులే నిర్వహితావ్వుము.

౧౨ తిరువాయ్మొళి. - ప - ౧ - తి - కొద్దైక్కోర్ - ౫ - పా - శతిరమెన్దు వాళిళాన్దల్.

ఈ. - ఆక. ఉపకరితారావిషయ త్రితీయవకారమాకనిన్నె త్తిరుప్పార్ వడియనునొత్తు. ఇవ్వర్వర్క థైయైక్కి ఉద్దువర్త్తి క్కొ-అ విత్తాల్ ప్రయోజనమే? పత్తెయి ట్టమెయాలవన్దు మవేషితకాల త్రితవన్దు తప్పవామెరువనున్దు, అవనై యాశ్రయిత్తు ఎన్నెత్తుప్పక వ్వాన్దోళి. (వడమతున్నె యిత్యాది) ఒరువరవేషియాలే యిరుక్కచ్చయితే, ఇవన్దోళి న్నొన్దై య రమకారమాక తానెవన్దు శ్రీమధురై యి తే యవతి తననుడై యి నిన్నే తుకోవకారకమాన సాశీల్యసాలభ్యాది కల్యాణగుణాల్లే ననుక్కు రక్షకమొస్తుజ్జీవిత్రు ప్పోకై యొట్టియ. (ఇల్లకణ్డోళిశతిరే) నెన్దోళి న్నెన్దు ఫలమొస్తుమిన్దు క్కొయి రుక్కుమెన్నుమతు - ఇళిమ్మిడై; నెన్దోళియల్లనూయ్, ఫలమకనక్క ప్పొముమిటిజే - శతిరావతు ౧ * నమోమెన్నె లితేనెన్దోళి; ౨ * శమకొళి విడిజేఫలమ్.

౪.

జి.-అ॥ నీర్ వరుమ్మడి. "వరుణితెన్నె" ఎన్దు తుక్కుక్కోల్ చొన్నవర్త్తె యనుపదియానిన్దు కొన్దు మేలుక్కవతారికై యరుచ్చెయ్దొకి తార (ఆకవిత్వాదియాలమ్, పత్తెయి ట్టమెయాల విత్వాదియాలమ్). వణ్ పుకల్ - కల్యాణగుణమ్. ప్పొతిరేకారకభన పూర్వకమాక సన్దిభా వాక్యమ్ (నెన్దోళియెన్దోళి వాక్యవ్యయమ్). నెన్దోళి - ప్రయాసమ్. భగవద్విషయత్తిరే నెన్దోళియల్లనూయ్, ఫలమ్ కన్దొరుక్కు, మో వెన్న (నమోమెన్నె త్యాది). ఇళిమ్మ - ఆచార్యమ్. క్రమేణాన్దయి.

౪.

ప్ర.-తి. - నాలమ్మట్ట (ఆరణమపరిత్యాది) (వరుణితెన్నె) ఆరణ్యకాణ్డోళి వడకే. "నతేమ్మమధ్యమా" ఇత్తొన్దొకక. ఆయాగ్యాకాణ్డోళి పకనప్రతిసర్వేషునా నేతుమాగతానప్రతి పిత్రాదికలప్రశ్నే భరతవాక్యతయోక్తి, "కచ్చిత్తనకలిరాజామితా దళరణోమను | కచ్చిదారోగ్యతా రామేలక్షణేచమహతే || ౨ || ఆర్యాచధర్మ నిరపాధర్జ్జాధర్మదర్శిని | ఆరోగాచాపితాసల్యా మాతా రామస్యధీమతః || ౩ || కచ్చిత్తుమిత్రాధర్జ్జాభసనీలక్షణస్యయా | శత్రుఘ్నస్యచవీరస్యసారోగాచాపిమధ్యమా || ౪ || ఆత్మకామా సదాచర్జ్జిత్రోధనా ప్రాజ్ఞమానినీ | ఆరోగాచాపిమేమాతా కైకేయికీమువాచచ || ౧౦ ||" ఇతితస్మాత్ప్రత్యష్టస్తతయోక్త ఇతిమాన్ద వ్యమ్; ప్రకరణేసాన్దవ్యత్వాత్. - ఆరణ్యకాణ్డోళి, "భిరదళరణోయస్సాన్దభర్తభరతమృతః | కథన్మసామ్మకైకేయా తాన్ద శ్రీకూరదర్శిని || ఇత్యేచలక్షణోవాక్యం స్మేవాద్భ్యుపగితాన్దై || పరివాచంజన్యాన్ద మనూన్ రామన్ బ్రవీత్ || నతేమ్మమధ్యమా తాతి గర్వితవాక్యభవన్ద. తామేమ్మమనాభస్య భరతస్యకథాంకుర.".

౪.

తాత్పర్యము. - మనకావత్తు చచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన భగములనిచ్చి యనుసరించిన వారు అధనమును దీసికొని యాచర్యమునునుంచి విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినిపదిలి, నిర్దోతుక కృపచేతనవతిరించిన అపద్మాంధపుడైన శ్రీకృష్ణునినే యాశ్రయించుడు.

౪.

మూ. - శతిరమెన్దు తేమతామేశన్దు త్తిన్నెయార్ | మతురవోకన్దురవరే వైకిమన్దోళియవర్ |

అతిరకొళి శెయ్దై యతురర్ మజ్జవడమతురై ప్పిఱన్దాల్లు | ఎతిరకొళాళాయయ్యలల్లాలిళైకణ్డోరిన్దు మొ॥౫॥

ఆ. - (శతిరమెన్దు) శతిరాకవాళానిన్దు మెన్దు తన్దైతాన్దకేయిన్దెన్దు, ఇనియపేయ్కుక్కైయైడైయై స్త్రీకన్దుడైయై మధురమూన భోగన్దై భుజితవకకే, భుజిత్రైక్కి డానయొగ్గైతై తునిసవాతే యవకళాతే మికవుమ్ పరిభవిక్కుచ్చువర; లోకమెల్లా మునిరు మ్మడియన్ద ప్రవృత్తికైయైడైయై వసురర్ మజ్జాన్దయొక వడమతురై ప్పిఱన్దాల్లు స్యాగతాదికన్దెన్దొ యెతిరకొళుమ్మడి యారా యయ్యలల్లాలి వేలునుఖిమై యెన్దితార్.

౫.

అన్యో - శతిరమ్ ఎన్దు తమ్మె (౩) తామే శమత్తు ఇళి (౬) మొట్టియార్ మతురమ్ పోకమ్ (౭) తున్దోళివరే వైకి మన్దోళియవర్ (౧౨) ఉయవర్, అతిరకొళి శెయ్దై (౧౫) అతురర్ మజ్జ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాల్లు ఎతిరకొళి ఆళాయ్ (౨౧) యాయ్య లల్లాలి ఇన్దుమ్ ఇతై. (౨౪)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, తద్దగుమ్, భోగ్యతయాస్వీకృతకాన స్త్రీకళముతవాతపడి క్షేతప్పర్; క్షేతనినర్కనానకృష్ణయభి గమనమ్మణి యాశ్రయిక్కుమతోళియ వేణునుఖమై యెన్నిజార్.

అభిసరవిషయమైవైవశిరక్కువల్ల శతీరయ్యదయోమ్, ఎన్దు తద్దలై, (౩) త్తాడళే, సవదిత్తుక్కొండై, ప్రముఖసరసమాన, (౭) వా రైయైయడయరాన స్త్రీకళుడైయ, ఇనితాన, భోగ్యతై, (౯) పూర్ణమాకవనుభవితవశితే, కాలానరత్తిలే, అవర్కళి అవమానాది కార్యమానవివరితపడై, (౧౨) ప్పెణువర్. లోకత్తుక్కు మికవుమతిర్ త్తిమనికై ప్పిక్కైయై, సృభావమాకవుడైయ, (౧౫) అనురకళి, నశిక్కుమ్మడి, వవనుత్తురైయలే, (౧౭) అవత్తిర్దనానకృష్ణమక్కు, అభిగమనకర్తాకళాన, కేవభారాయ్కొండై, (౨౧) ఉజ్జీవిక్కిలత్తు, వేణు నిరత్తియనుఖమ్, ఇరై, (౨౪)

అర్థము. - మంచికపాయముగలవారము అని తమన (౩) తామే తలచి, మధురమైన (౭) మాటలుగలస్త్రీలతోగూడ సుఖకరమైన సంభోగాదులును (౯) అనుభవించినవారే, కొంతకాలముగడచినవారత వేణికోటిని (అవమానము) (౧౨) పొందుదురు. లోకమదురుపట్లు వ్యాపారములుగల (౧౫) అనురులు సశించుపట్లు ఉత్తరమధురానగరమందు (౧౭) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి అభిముఖ్యముగల దాసులై (౨౧) ఉజ్జీవించుటపై (వేణు) సుఖము లేదుమీ. (౨౪)

ఈ. - అజ్ఞానూబ్ధులు తద్దలై ప్పెణావిదిల్ ధరిక్కుమాట్టాతపడిస్సిగ్గకళాన స్త్రీకళాలేయావత్తువన్నాలికళుమ్మడువర్; అనప్పిన్దు, ఏకప్రకారమాక స్సిగ్గనానవనై యాశ్రయిక్కుమతోళియ వేణునుఖమై యెన్నిజార్.

(శతీరమెన్దు) శతీరాక వాఘ్రానిన్దుమెన్దు. “నాజ్జతిరర్, నాజ్జతిరర్” ఎన్దాయ్మిలు ఇరున్దతేకుడియాక త్తన్నామెనినై త్తిరుప్పతు. (తమ్మెత్తామే శమత్తిన్దు) తద్దలై త్తాడళేశమత్తిన్దు - తాడళేయిరైన్దు. అల్పమియబ్బియైయడై యనాయిగుక్కుమవక, “అత్తేనమ్మై శతీరక” ఎన్దునినై ప్పిట్టుక్కొడువా, నామతిలే మేలెల్లు త్తిన్దుత్తర” ఎన్దుమ్; ఇవ్వసదనస్య ప్రస్మత్తిక్కు వేణుసహారప్పారై క్కిడై యాతే; తానేయితేయళ్ళు. (ఇక మొట్టియార్) ఇనియపేచ్చెయ్యడైయర యిరున్దుళ్ళవర్కళుడైయ. అక వాయ్మయిర్క్కు త్తియాయునక్కు చెయ్తేయమ్, ప్రణయసరనమానపేచ్చాలే నశిరక్కువల్లనర్కళి. (మతురపోకత్తుబ్బినరే) మధురమానభోగతై, అవర్కళుడనే నెన్దుభుజితవర్కళి. (వైకిముల్ బ్రొన్దుణువర్) భోగత్తుక్కు ప్పాక్షానయహావనముమ్, అత్తుక్కు కైమ్మతలన ద్రవ్యముమ్మహేమే;

నీ-అ. అజ్ఞానూబ్ధు (శతీరమిత్యాది). “ఇక మొట్టియార్ మతురపోకత్తుబ్బినరే వైకిముల్ బ్రొన్దుణువర్ - ఎరికొళాళాయు యల్లలై త్తకట్టిరిప్పమ్” ఎన్దుఅవర్తై క్కుటాట్తవతారికై (తద్దలైయిత్యాది). కీబ్, ప్రావకభాసదైచ్చిన్దుబ్బియిగిలిల్ ప్రావ్యాభాసదైచ్చిన్దుటెటు. “వడవతురైప్పిట్టాణు” ఎన్దుయాలే - ఏకప్రకారస్సిగ్గతేసిగ్గమ్.

“తమ్మెత్తామే” ఎన్దు బహువచనమైయట్టొర్జురమ్ (నామశతీరమిత్యాది). ఇరున్దతేకుడియాక - ఎల్లారుమొక్క. శమత్తిక్కుమ్ ప్రకారమేతన్న (అల్పమిత్యాది). ఇయబ్బి - ద్రవ్యాద్యాధికక్కు. (ఇరుమ్మమవక) ఎన్దుత్తుక్కు (ఎన్నుమ్) ఎన్దుత్తోడైయన్దుమ్. అత్తేయ్దుతు - సత్తైయలే యొనపడి. నమ్మెయ్దు-పావితోయ్నోబ్బియిటెపడి. “తామే” ఎన్దువవధారజార్జుమ్ (ఇవ్వసగ్యైత్యాది). “మొట్టియనినైయెచ్చొన్నతుక్కు వ్యావర్తక్కు (అకవాయిత్యాది). ఇబ్బడ త్తిలే ౧ ‘మపుత్తివతివావియోమితాం వ్యాదిహాలామేవ కేవలమ్’” ఎన్దుతనుసక్తైయమ్, “మబ్బి” ఎన్దుతు * మతురపోకత్తుక్కు మబ్బిబ్రొనపరిభవమొనపడి. వైకిముల్ బ్రొన్దుణువర్ - శతీతు కాలమ్తెనై వాతే పరిభవమైయడైవర్కళిన్దుశ్చార్దమ్ వైకి - కాలానరత్తిలేయొనపడి. మబ్బిబ్రొన్దుణుమ్ ప్రకారమేతన్న (భోగత్తు

అ-అ-వి. అకవాయ్-పూదయమ్. మయిర్క్కు-త్తి-తురమ్

౧౪ తిరునామము - ప - ౧ - ౮ - కొండపెట్టి - ౫ - చ - శతీరమెను వ్యాఖ్యానము.

ఈ పద్యమునా మాత్రాతే, అప్రావిధ్యభిలేహాయకుమనవారకుమనవారోధియాయ, ముప్పడ, మనిచ్చి
లే నాలిరడ్డనడ్డ, హోలాకాతా, ప్పొరకళే, హోహోమ్, హోహోమ్" ప్పొరుకు, హోహోతే; పిన్న వెళ్ళాట్టియె
యిట్టుపరిధివర్కళే; అతుకుమహోకానే, పిన్నయాడై యిట్టుపిన్నవర్కళే, అతుకు మెయిన్దరాకా ;
పిన్నకాడై ప్పొరై యియ్యవర్కళే, ఇనకామాడై కట్టికొమ్మమ్; ఇప్పియాలవరకళాలే పరిభాత రావరకళే.
విరాట్టిలో పిజకుమ పరిధనత్రేయను నన్నిత్తు వెలుతు, అతురకావాయాలగళిచ్చెయ్య మాట్టా మెయూనే (ముద్ర
బొమ్మ) ఎన్నికార్.

అర్జునశ్రీ విచిత్ర తీర్త నన్నెయోడేతల్లక్కటమవియత్రేపల్లీ నీయుజ్జివిత్తు హోకన్నగుగ్గోళినితార్ (అతి
చిత్తాది) చేతననడైయ నెట్టువళితా ముడియాన ప్రస్తుతికల్లె యుడైయ పసురవర్గమ్ ముడియుమ్మడి నడమతు
యితనను తింపవతిరగ్గనటు (ఎతిరకొళాళా యయ్యలల్లార్) అభిముఖ్యవృద్ధు మడియారా యజ్జివిత్తు ముతొ
హీయ, అవరుకునాడైయ్య వేణునతితు - అనకాతానే మేల్విహొన్దాల, విముఖరాకాతొహీయు మత్తైయేవేణు
నతు. ౧ (అన్యమిన్దానపాంతుమాత్) పాణ్డనమకపతియా యరుక్కిజుకొళ్ళకా వారానిన్దాక, అవరుకునాడై
యజ్జివత్తు, పాన్డైయజ్జివత్తునమకాక్కికొళ్ళతో మెన్దావ్పలే, న్దుతరాప్పొళిలొల్ల; అతుకుక్కురుతు-ఇవ
నోహోలే అనకాత్తుడై యటుత్తుక్కిళ్ళతోనెన్దాయ్ బి, అనన్దాక నెన్దానేనై పుతొన్దాయ్, వాయానేవ్యనహరిప్పతొ
న్దాయితేయరుప్పకు; ఇత్రైయత్తినన్దాయ్, పరుకిజనన్దా నై తననల్లార్, అవరుకు వేణునతిన్దా వేణుతాక, తాకా
కుడిమన్దన్దై కుళిరనైక్క క్కుడననే, అత్రై అనకావరుకిజ వర్ణియిలే వాళలిలేనైక్క నమైయమ్. తగ్గుమా శివ
అతిన్దనదుపుకునూల్ కాళకయిరువతాక సామాన్యశాస్త్రమ్ విధిత్తు. అతుక్కు శుప్పడఅవనాన వాళిక్కు విశేషి
త్తు చెయ్యవేణునతిత్తు. (అన్యతానాననెదనాత్) అన్దుకుడ త్తిలేనై యిట్టు అనన్దురునడికల్లె విళికినమైయమ్, ముద్ర
బొమ్మ. (అన్యత్తుశల సంప్రశ్నాత్) నెడమరమ్ వన్దనై అనెడన్దకాల్ కళేనెన్దా" ఎన్దు ప్రాన్దమిన్దా
శి-అ-కొండపెట్టి - కొండ - యావరాచకళితై - ఇన్దుపాళితానెన్దు శిరాన్దేళాయితే, పరిభావినా నెన్దున్న (వరువారి నుండి
విరోధియాయ) ఎన్నికార్, మనిచ్చితే - బహుమతితై. పట్టె - చర్యయన్. "ముద్ర" ఎన్నికతే, ఇన్దున్నెన్దు ప్రాన్దాతో నెన్దు
(పాళితాత్తిర్యాది). విచిత్ర తీర్త - పులకేయిల్.

అనకాతాత్తిరివనశ్రీ, బిరుదుశ్రీ చెయ్యతార్ (అర్జునశ్రీ-యత్తాది). శివశ్రీ-కొండపెట్టి ముఖ్యమ పాదమెన్దా (అనకా
నుక్కిత్యాది). విచిత్ర తీర్త (అనకాతానెయత్తాది). అభిముఖ్య సమస్తనెన్దు మరుకు-ప్రకాశమి (అన్యతాన్దాత్యాది). (అన్యతా) పి
న్దానపాంతుమా పన్యతానాననెదనాత్ ! అన్యతా-శలసంప్రశ్నాన్న చేప్పతిజనన్దా, ఇత్తుకొన్దా పర్వతి ఏకాగ్రనవతికమేద్యతరాన్దా
ప్రతిన్దాయ్, ఇతుక్కునతార్కై (పాణ్డనెయత్తు). పట్టె యటుత్తు - స్వవళిమాక్కి. నాదుమలనాననెన్దు శ్రీకొండపు స్వవళిమాక్కి-కా
టమాకానెన్దా (అన్యతానెయత్తు). అభిముఖ్యమేయననకు వేణున తెన్దు మత్తైవర్గళితే యేట్టుకాట్టాతార్ (తాకానుడిమన్దు
మిత్తాది). "పాదాననెదనాత్" ఎన్దుకునతార్కై (తగ్గుమాత్తిరేయత్తు). నడన్ద కాళకళేనొన్దానెన్దు తు-తిరుచ్చన్దు విరు
మిత్తు.

అ-అ-వి-భోగతుక్కునుకులమాన యావనప్రవృత్తిలో పాన్దుతాళిలు పానానానెన్దు (పిన్నెయమాకమాతే) ఎన్నికార్. ఇన్దురు
త్తి ౩ "శివశ్రీతీర్తకళేకావదాశిర్యనితీర్తకళేచతుశ్చోత్రేనశీర్యే తేన్దుకాననప్రవా" ఎన్నికళోకమనననెయమ్
శ్చుతరాన్దాకొ కొట్టిజి శోకన్దళిలే, కన్దునడి త్తిర్ భావన్దన్దొన్దుయిక్క నమకాక్కి-కొన్దుతోమెన్దు కొట్టిజి తెల్లతేయన్దు
అవన్దుయన్దు పాన్దుతాళిసాయితై కొట్టిజిన్నా మెన్దార్ (అతుక్కు-కొండపెట్టిత్యాది).

ఈ - (పచ్చేప్పతి) ఉద్ధవనుక్కుల్ల పోకాతితే; అప్పడియే ఇవనుడై య ఉద్యోగ త్తిలే అవనుక్కువయిలు నిజైయుమ్. పిన్నవక శైయువ్వువై యడై యు మిక్తె యాయరుక్కుమ్. (ఇల్లకణ్డీర్నిమ్మ) సుఖభుళితే శిలవల్లై నుఖమెట్టు భ్రమ

క్కిఱమి త్తనై పోక్కి, ఇత్తోయిరుసుఖరూపమా యరుప్పత్తోన్తిల్లై. ఉయిర్ క్కమ్మువి లేయరుక్కిఱవనుక్కుపిపాసై యుమ్

వ రిత్తు, త్తడీరుక్కుడిత్తు, దాహమామశమిత్తోల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమెట్టై యిరుప్పత్తోన్తితే సంసారకళుక్కు భోగ త్తోల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమాకిఱతు. ఆకుఱిఱపామ్మిన్ పులిలేయెతున్దే, అతల్లిక్కొమ్మమ్ ఎత్తటియారే “వెయ్యిలై త్తప్పమైల్లొమ్” ఎత్తవూపురై యిరుప్పరై పోలేయిడై విషయాను భవజ్జుళలే కళి త్తిరుక్కిఱవిరుప్పివనుక్కు.

జీ-ఆ. అఱువల్లోరామ్మట్టు, సుప్పక్కో-ఇచ్చాభావత్తుక్కు పేరువరుళిచ్చెయ్కెత్తోల్ (ఉత్తమక్కిత్యాది). ప్రకృత త్తిలేయే తేన్న (అప్పడియే యిత్యాది). ఆకిలెన్దెన్న (పిన్నవనిత్యాది). ఏతేనుమ్ శిలసుఖభుజ్జాయరుక్కు. “ఇల్లై” ఎల్లితలేన్దెన్న (దుఃఖభుజ్జలేయిత్యాది). అవ యనుఖమ్-సుఖత్రా నియ్యియ, వత్తుళిదుఃఖమెల్లితార్ (ఉయిర్ క్కమ్మువిలేయిత్యాది). ౧-విషయాజ్ఞాన్త సంసారాత్ ఇత్తాదివనాని స్రాయేణ అనర్థపర్యవసాయయమా మెల్లితార్ (ఆకుఱిఱపామ్మిన్).

(ప్ర-తి) అజ్ఞానమట్టు (శతీరమిత్యాది) (ఎతిరకాళాళాయులల్లాలిల్లై) ఉద్యోగపర్యవేషికాశనపతితమే భుజరాష్ట్రం (శ్రతి సజ్జాయ, “అన్యత్పూర్ణదాపాంశుమ్భు చన్యత్పూదావనీజనాత్ అన్యత్కుశలసంప్రశ్నాన్మ చేచ్ఛతిజనార్దనః”.

తిరుచ్చనవిరు త్తమ్ - అఱువల్లోరామ్మట్టు.

నడన్దకాల్ కళిన్ద్రవోనడుగ్గళాలమేనమా | యడన్ద మెయ్కులుగ్గవోవిల్లూమల్ వరై యురమ్ | కడన్దకాల్ పరన్దకావిక్కుత్తెన్దెయ్ | కిడన్దవా అఱున్దిరున్ద పేరుమ్మోకేనేన్ |

తాత్పర్యము. - యావనపంతులును భవనంతులునైనవారు మిక్కిలి గట్టపైరై యుండి స్త్రీలతో సుఖమునుభవించి యావనమును భవ మును విరచినప్పుడు ఆ స్త్రీలచేతనే గొప్ప తిరస్కారమును పొందుదురుగాని వారినివనిచి నిరుపాధిక బంధుడైన బ్రహ్మణుని యాశ్రయించి సుఖించుచు. ఇంతకంటే నేఱునుభోపాయములేదు.

మూ. - ఇల్లకణ్డీర్నిమ్మమద్రో పుళ్ళితునినై యారే | తొల్లెయార్ కళి త్తనై వరై తోన్తిక్కిట్టిన్దొర్ |

మల్లెమూతూర్ వడమతురై ప్పిఱన్దవక వణ్ణుక్కడై | శొల్లియుయ్యప్ప కిలలూన్దొల్లొన్తిల్లై తుమ్ క్కే |

ఆ. - (ఇల్లకణ్డీర్) “ఎమ్మెరుమానల్లతు వేలుపురుషార్ములై” ఎన్నుమివ్వుణ్డెయ్మయిణారే యెత్తనై వరిజ్జనేముడిన్దపానార్ ; నీర్జరుమిజ్జ సేనరైయారే, ఆత్తిరై క్కాల్ల దానమ్మట్టుకై క్కాల్ వన్ద పిఱన్దరుళివనమడైయ వాచార్యైయే శొల్లియుయ్యట్టోళ్, వేలుయ్య విరక్తిలై. ఇతునత్తేవేళిశొన్దొ మెల్లితార్.

అన్య. - ఇప్పమ్ ఇల్లకణ్డీర్ అమ్మో! (౩) ఉళ్ళతు నిన్దయారే తొల్లెయార్ కళి (౬) ఎత్తనైవరై తోన్తిక్కిట్టిన్దొర్ ; మల్లై (౯) మూతు ఊర్ వడమతురై (౧౦) పిఱన్దవక వణ్ణుక్కడై (౧౫) శొల్లి ఉయ్యప్ప కిలలూన్దొర్ మల్లై (౧౮) శురుక్కు ఒన్దు ఇల్లై (౨౧).

పన్నీ. - అనన్దరమ్, పురుషార్థపరిజ్ఞానమిల్లూమల్ ముడిన్దపాకాతే కృష్ణమడైయ వాన్దజనకమాన గుణకీర్తనత్తెప్పజ్జిలల్లతువేలు జ్జీవవార్థమా యరుప్పత్తోరుసర్జురమిల్లెయిన్దితార్.

౨. “సర్వమదుఃఖమయంజగత్” ఎల్లిజగత్తిరై సుఖరూపమాయరుప్పత్తోన్తి, ఇల్లకణ్డీర్; వియో! (౩) సర్వకాలపత్రియానవాభి యాయుళ్ళిభగవత్సవీరూప తై, అనన్దయారే, పత్రియకాలత్తిలుక్కార్ (౬) ఎత్తనైవరై, జన్మమరణజ్జేయారైయోయప్పోనార్; ఆనపిన్ను నిరతిశయసమృత్తమృత్తుమయ, (౯) వానునావతారన్దొక్కై తత్సమృద్ధమమాతారవై పత్రియకాన, ఊరాయిరానిఱిఱి, వడ మత్తురై యరై, (౧౦) పిఱన్దవనడైయ, అహరజనకమాన, గుణన్దై, (౧౫) క్కిరైత్తు, శుజ్జిమత్తుప్పోయిట్టియ, వేలు, (౧౮) సర్గోపాణ శొల్లాలవతు, ఒన్దుమ్, ఇల్లై (౨౧)

౧౭. సువామి మొట్టే. - ప - ౧ - తి - కొడ్డపెట్టి - ౬ - పా - ఇల్లెక్కోర్ వ్యాఖ్యానం.

అర్థము. - (వేట) సుఖము లేదునుమి. అయ్య! (3) నిరతిశయాననరూపమైయున్న భగవత్ప్రవీరాపమును తలచడం (పాచీనులైన (౧) ఎంబరో జన్మించినచో, భగవత్ప్రయంభమునెడిసంపత్తుగల (౯) అనాది సగరమైన శత్రుమధురయందు (౧౨) అవతరించిన శక్తిమైయున్న కల్యాణములైన సుఖములనే (౧౫) అనుసంధించి ఉజ్జీవింపబడంబై వేట (౧౮) సజ్జికాముగాచెప్పదగినది ఒకటి లేదు (౨౧). ౬.

౪. - అజామ్యులు. నిరతిశయ పురుషార్థై యుణరాత్రేమున్నభృగవేకర్ ముడిననానాకళి, అప్పడియే సిద్ధభుమ్ ననియూడే, అక్రితర్కాక వనతీత్తు రక్షిక్కుమననై యాశ్రయిక్కుమననై యల్లతు, అత్తాప్రకృహితమై యెనిజార్.

(ఇల్లెక్కోర్ ను) ౧. సర్వం ముఖమయంజగత్" ఎన్నితనంసార తీర్, కెవవికాల్! సుఖలేశముమిల్లె కిడికొల్. అనా!) భోక్తాకళాన వుద్ధభుక్కు నానుచదేశిక వేణువతే! ప్రత్యక్షము మకిజ్జేత్తరమాయిగుక్క ఉపదేశిక్కిజాతే. (ఉభృతునినై యాతే) ఉజ్జానపురుషార్థతై నినై యాతే. "సుఖరూపముమాయ నిత్యముమాయున్నపుడు భగవద్విషయమే" ఎట్టనుననియూతే. ఉజ్జానవిల్లామైయెనినై యాతే యెన్నుకీధ్రే కూట్టపుమామ. (తొల్లెయిత్తాది) పక్షై యరా యరుప్పారై వనై పేర్, ఉత్పత్తియనతు వినాశతోడకూట్ట, నడపువనాల్ పురుషార్థతుక్కుడలన్తికేళ కట్టెననానా. శిలపూర్ణుక భుద్దాయ తొన్టినవిడనన్ని లేనిన్టు తీయిస్తపోవన; అప్పడియే. (మల్లెయిత్తాది) సమృద్ధియైయుండెత్తాయ్, అవనుక్కెన్టు మొక్కలవిరుక్కెన్టాయ్ పోవరకసిద్ధాంత మమాయ్; శ్రీనామన నెట్టనరుళియరున్టు, శ్రీశత్రుఘ్నార్థా పక్షైవిడుకెయితుమ్, పుష్కలవనతరితుమ్, ఇప్పుడి భగవత్సమృద్ధున్ మూజాతే పోవరకీదేశమయిల్లు. (మూతూర్) పక్షైయతాయవరకీతపూర్, అక్షేనవనకొరి శననుడైయ పుదారమానపుకత్తైయే వాయూలే శొల్లియట్టెవిత్తు పోమతొమ్మియ. (మల్లెన్టొన్టెయిక్కే) పురి మ్మేనిన్టువరక్క కాడుక్కేలావతుంజేతనై పోక్కి, శురుజ్జపైరువశురత్తాతే శొల్లలావతిల్.

కీ-౨|| అజామ్యులు (ఇల్లెక్కోర్ తాది) "ఉభృతునినై యాతే" ఎట్టతొడక్కి, "మల్లెన్టొన్టెయిత్తు" ఎన్నుమళపుమ్ కల్యాణంబు తనతారిక (నిరతిశయేతాది). ఇన్వవతారిక "ఉభృతునినై యాతే" ఎట్టతొకమునిరవర్ణిల్.

౧. అజామ్యు! ఎన్తుకు-సర్వభావమ్ (భోక్తాకళితాది). దుఃఖరూపమైప్రత్యక్షమయిగుక్క ఉపదేశిక్కితెన్నెన్న (ప్రత్యక్షముమిత్తాది). కృషియాలే యెన్వడి. వివరణమ్ (సుఖరూపముమయిత్తాది). ఉజ్జానవిల్లామై - సత్యరూపవిల్లామై. సంసారత్తినుండెడినా పారమార్థికాకారమ్ - ఇన్వమిన్టై యెన్నుమతెన్వడి. ద్వితీయయోజనయిల్, 'ఇన్వమి - ఇల్లెక్కోర్' ఎన్తుకుళు, అత్తెనినైయూర్ యెన్వకర్తాపుమ్ ఉత్తరుక్కు-పృథ్వుమ్ (శిలపూర్ణుకతాది).

మల్లె - సమృద్ధి. అతావతు - భగవత్సమృద్ధున్మూజామై. కలవిరుక్కెన్టొ-కలవిరుక్కె. ఎట్టమొక్కవితుకలవిరుక్కెన్టొనెన్న (స్థితిశ్రమముమయిత్తాది). "శురుక్కే" ఎన్తుకు-భావమ్ (ప్రకృష్టమయిత్తాది). కాడుక్కే-లావతు - వాయుక్కుమృడి వన్డకల్యాణము. వాయుక్కు-కల్యాణము వాయుక్కు యెన్వడి. ఇల్లెక్కోర్ రెన్టుతొడక్కి, పోలిల్లాల్-శురుక్కు - మల్లెన్టొన్టెయిన్వయమ్.

అ-౨|| ఇన్వవిషయక్కెన్టుయేతయ ముపతేశిక్కివేణుమృడి యివరకళుడైయ దొర్తత్తైయెన్, ఇవరకళిడెత్తిగొట్టొన్టె ర్కొమ్మన్ దయాభిక్యైయెన్ మనుసంధిత్త వ్యాఖ్యాతావీడు చదువితార్ (ప్రత్యక్షముమయిత్తాది).

తాత్పర్యము. - నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్ప్రవీరాపమును సంసారమయొక్క హేయతన నెఱుగక ముందనేకమంది సగరం చిరి, మీరు నట్లుకాకుండ అక్రితర్క జాగ్రత్తయవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణసగుణుల వనుసంధించి యుజ్జీవింపండి. అంతకంటె వేరేము పాయమలేదు.

౧౮ తిరువాయ్ మొట్ట - ౯ - ౪ - ౧ - తి - కొడ్డపెట్టిర్ - ౬-౪ - మల్లీశ్వరై వ్యాఖ్యానం.

ఈ - మామ్యుశొల్లు కై యన్దిక్కే, సుగ్రహమాకచ్చొమ్మామ్. (మానిలత్తు) ఇతుక్కుధికారికళ సంసార త్రితే. ఇవ్వన్ద్ర తుక్కుమ్మార్ పరమపద త్రి లుళ్ళారాకియమ్, ఉపదేశతుక్కుధికారికళ సంసార త్రి లుళ్ళారెన్దై. (ఎవ్వయిర్ కుమ్మమ్ ఇతధిక్కుతాధికారమును, సర్వాధికారమ్. (శిబ్ద మవేడ్డా) ఆయాసిక్కువేడ్డా. శిబ్ద మతల్ - శిరటుతలాయ్, పరక్క వేడ్డావెన్దై. ఒరున్దాపారమ్ వేడ్డావెన్దపడి. (శిన్దిప్పేయమై యుజ్జిక్కళ) ఉన్దిరిపేమమాన చిన్తామాత్రమే యమై యుజ్జిక్కళ. (అమ్మై) "సజ్జరక్కు క్కిట్టినతనై యన్ కై విమలై కుడ్డలావతే" ఎన్దు - అన్దో! ఎన్దితార్.

(కుబ్ద మమత్తు) కీర్తించొన్న నన్దకళొన్దు మిల్లయేయాకియమ్, ఇతుశొన్నాలు ముజ్జళితలై యిల్ మున్దుటము న్నుమిడిమోతు, ౧ "యోనసాదన్న ఉవ్వతామ్ - ప్రాతరేవేతిక్కున్దేతి" ఇవ్వపాయతుక్కు ఫలమిల్లె యానాలుమ్ ఇతుతాకీ ప్రయోజనమ్ పోరుమెన్దై. (ఎజ్జో పెల్లత్తాయ్ నడమతుకై ప్పిజన్దా) వన్దుపిజపుతట్టుమున్నే పెల్లత్తాయన్నై కామమ్. వన్దువతీపుతాక సజ్జల్లి త్రితల్ పురైయద్రీరున్దుపడి. ఆరెత్తర్ కాక నడమతుకై ప్పిజన్దానాన చళుమేయ్ కు మాయనెన్నుతల్. పెల్లత్తాయ్ - సళుమేయ్ కు మిడై య్. (కుబ్ద మిల్ శీర్ కబ్ద ము) హేయప్రత్య నీకమాన కల్యాణగుణై యభ్యసితైన్నుతల్; పిజప్పిలమ్ చేప్పితగ్గళిలమ్ పురైయద్రీరుకం మెన్నుతల్. ౨ "అహంప్రే బాధప్రేజాతే". (నైకల్ వాద్రీతల్ కణ్డీర్ కుణమ్) కట్టితొరుకాలాయ్, పిన్ను వాద్రీచ్చి నిత్యమాయగుక్కు మాయద్రీరు, ఇతొన్దుమేగుణమ్; ఇతొద్రీరుడై యవప్రాప్తమ్.

ఆ-అ-య్యాదివాక్యవ్యయతాక. "సంసార త్రితే" ఎన్దికతే, నిత్యవిభూతియియన్దొవుళ్ళ తెన్న (ఇవ్వర్ కుక్కుత్తాది). "ఎవ్వయిర్ కుమ్మమ్ ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇతిధిక్కుతేత్తాది). "శిబ్ద" ఎన్దాత్ ఆహాస తైక్కాల్లుపావెన్దు (శిబ్ద మతిలిత్తాది). "శిన్దిప్పే" ఎన్దువపధార్ భావమ్ (ఉన్దిరిపేమమానత్తాది). "అన్దో" ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (సజ్జరక్కుత్తాది) కిట్టినతనైయమ్ - కట్టవిరుక్కున్నాయితేయమ్.

కీర్తించొన్ననైకభావ - సర్వోపాయాధికరమత్వ ప్రతిపత్తివిషయత్వ సులభత్వ సర్వాధికారత్వానాయ సత్వోక్తి నిపేక్ష త్తన్దు రూపమాన వివాదముల్యుక్త. ఉచ్చార్థతుక్కు సంపాదమ్ (యోనసాద ఇత్తాది). "ప్రాతరేవేతిక్కున్దేతి గోవిన్దేచలన్దాయమ్ మధ్యాహ్నాచాపరాహ్నేనయోనసాదన్న ఉవ్వతామ్" అవసాదః. దుష్టమ్. "కుబ్ద మమత్తు" ఎన్దుతుక్కు భావాన్దరమ్ (ఇవ్వపాయా తుక్కుత్తాది) ఏకాదశాకవుమమ్. పెల్లమ్ - కట్టమ్, పళువుమ్, పిజప్పిన్దు పెల్లత్తాయనెన్నుతే, "పెల్లత్తాయ్ పిజన్దా" ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (వన్దుపిజపుతల్లిత్తాది). ఫలితమ్ (వన్దువతీపుతాకవిత్తాది), ద్వితియాన్ద్రతుక్కు, "శీర్" ఎన్దు - గుణకార్యచేట్టి తన్దై వొల్లుకీటు. "పిజప్పిల్ పురైయద్రీరుక్కుమ్" ఎన్దుతుక్కు ప్రమాణమ్ (అహంప్రే బాధప్రేజాతే ఇత్తాది). "నానాదేవోనగర్భోన యవీరచదనః" అహంప్రే బాధప్రేజాతోనైతచ్చిన్దుమతోన్ద్రతా ఇతికొన్దుర్ కుతోగోపాన్ ప్రతికీక్కున్దు. "కబ్ద మనైకల్ వాద్రీతల్" ఎన్దుపదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (కట్టితొరుకాలాయ్ తాది). "వాద్రీతల్ + కణ్డీర్ కుణమ్" ఎన్దువ్యయత్తు, అవధారణార్థమ్ (ఇతొన్దుమే యిత్తాది). గుణమ్ - ప్రాప్తమ్, "శురున్దుచ్చొమ్మామ్" ఎన్దుతుక్కు. "శిన్దిప్పేయమైయమ్" ఎన్దున్దోడై యన్దుయమ్.

ఆ-అ-వి, "పరప్పటచ్చొన్నమ్" ఎన్దుతుక్కు ప్రయోజనమ్ (ప్రతిపత్తిక్కుత్తాది). పారతన్యజ్ఞానమ్ నిత్యసూరికకుక్కున్దొవుళ్ళ తు. "సంసార త్రితే" ఎన్దునెన్నున్దు (ఇవ్వర్ కుక్కుత్తాదియోత్తాది). - వన్దువతీపుతాకవిత్తాది. ఇవాక్యతుక్కు తాత్పర్యమ్ - వన్దువతురైయట్టిజుప్పిన్దు పెల్లత్తాయనానానెన్నుతే, "పెల్లత్తాయ్ నడమతుకై ప్పిజన్దా" ఎన్దయత్ - నామ్ దేవనాయకుక్కు. మనుష్యునజాతీయాయ్ పిజక్కువేడ్దోద్రీ!" ఎన్దునెన్దాటోడై యన్దిక్కే, ఇతుఅత్తన్దువభిమతమాయ్, "పెల్లత్తాయ నాక వేణమ్" ఎన్దుమిల్లై వేనన్దుచ్చిత్తు వన్దువతీపుతాకవత్తడి.

(ప్ర-తి-—ఏటామొట్ట (మట్టోన్దిత్యాది). (మట్టమొట్ట) దైత్యమతాన్ ప్రతిప్రజాదం. ప్రాతర్దేవతీకృష్ణేతి గోవిందేతివజ్రు
తామ్ మహ్యహ్మే చావరాహేదయోవరావస్సు ఉచ్యతామ్. — సభ్యమేంత్రేయోదశేగోవర్షం ధరణాద్యతిమానుషే దేవిత
వర్షనేన. బాలశిష్యాశిషిర్వ్యాజ్జనవాసాన్పురోభవమ్ || ౭ || చిన్త్యమానమేయాశ్చ కౌక్యాంకృష్ణప్రయచ్ఛతి | దేవోవాదాన
వోవాత్వం యత్కేగద్యస్య ఏనవా || ౮ || కుష్మాంధిచారణే బాధవోసినమాన్తుతే || ౯ || ఇతిశక్త్యాంకరువోగోపాన్ ప్రతికృష్ణః
సాహస్యేవోగద్యస్యయత్కేచిదానన్తః | అంత్రాతాన్త్రాజాతోనైతిచిన్త్యమగోవ్యతా || ౧౦ || 2.

తాత్పర్యము. — ౬. ! నేతనులాం! సర్వేశ్వరసియొక్క స్వరణమే సకలపురుషార్థములనియ్యను, దీనికధికారినియనులేదు.
ఏమియు శ్రమమునులేదు. దీనితో సహానిమైస మతియొక ఉపాయములేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధిచకపోయినను స్వరూపాను
రూపమైనదిగాన వానికల్యాణగుణముల నే గొట్టువ్వఁడు సమసంధించి యుజ్జీవించుడి. 2.

మూ.— వాల్తల్ తల్ కిడ్డీర్ కుండామిత్వోమాంయవడివరవి | వోల్తల్ తుపోక పుర్యకిట్టు మేపునై యిలాతవర్క్కు |
వాల్తల్ తునై యానడమతురై ప్పిటన్దనన్ వరోపుకట్టే | వీల్తల్ తునై యావోమిత్వనిర్ యాతుమిల్లమిక్కతే || ౩.

ఆ.— వాల్తల్. తన్నుడైయ కల్యాణగుణానుసంధానైకాత్త భారణరాగ శీరియర్ను-వాల్తల్ తునైయాక వడమతురైయిలేవన్ద పిటన్ద
వర్యి సర్వేశ్వరనుడైయ కల్యాణగుణానుసంధానతుక్కు- మేట్టట్టపురుషార్థోపాయమిల్లె యెన్నితార్.

అర్థము.— వాల్తల్ తల్ ఇతు మణమ్ (౩) కిడ్డీర్; అనో! మానుషక (౬) అడివరి వోల్తల్ తుపోక (౯) ఉర్యకిట్టుమ్ పునై ఇలా
తవర్క్కు (౧౦) వాల్తల్ తునైయా సడమతురై (౧౧) పిటన్దనన్ వరో పుకట్టే (౧౨) వీల్తల్ తునైయా పోమ్ (౧౩) ఇతినిర్ మిక్కతు
యాతుమ్ (౧౪) ఇల్లె (౧౫).

పన్నె.— అనన్దస్వరము. అనన్దస్వరమోజ్వరావధికారికతుక్కు- జీవనహేతువాన కృష్ణమదైయగుణజ్జలైయభివేతి తనభవిక్కుమలొ
ట్టియఇతిల్ విల్లెనితొమహాశియల్లెయెన్నితార్.

వాగ్ముకత, ఇతువన్దో, ఎల్లార్ శ్లోమగుణమవతు, (౩) ఇతులోకప్రసిద్ధమన్దో; నియోవాల్తల్ ప్రకారమతికిఅతిల్లయే. ఏతె
న్నిత, అర్చ్యగుణచేష్టిలసాను సర్వేశ్వరనుడైయ, (౬) తిరునడికలై, త్రిశివఃప్రతాప్తేసోత్రమన్దో, కాలక్షేపమృణ్మణేణమొన్ద, (౯)
నినైక్కన్దులవర్ కళాంబ, ద్రయోజనా న్దనమృద్ధమాకీఆపులిమై, ఇల్లాతవర్ కళుక్కు, (౧౦) స్వరూపానురూపమానవాల్తల్ చిన్మక్కు, ఉపాయ
భూతిసాన్దోక్క, సడమతురైయతే. (౧౧) వన్దుపిటన్దకృష్ణనుడైయ. ఆశ్రితానుభావ్యాన, గుణజ్జలైయే. (౧౨) అభివేతకవయ
మాని, భోగిసోమనామకొక్కన్దునడన్దో, (౧౩) ఇతిత్, విల్లెనితు, ఏతేను మొరువాగ్ముక్కు, (౧౪) ఇల్లె, (౧౫) వీల్తల్ తునై - విగ్ముయ
తున్దుయెన్దుమామ్.

అర్థము.— (౧) గద్యగుణములనుసంధించుమి ఉజ్జీవించుటయనెడి ఇది స్వరూపానురూపము (౩) ఇదిప్రసిద్ధమునమి. అయ్యో !
అర్చ్యగుణాంబడై సర్వేశ్వరనుడైయ (౬) శ్రీపాదములను ప్రోతముడేసే కాలమునుబోగొట్టవలయునని (౯) అనన్దసాయముగల
వాల్తల్ సార్థవరతియనెడిహాసత తేనినానైఅనన్దస్వరమోజనుడైయ (౧౦) ఉజ్జీవమునకు హేతునైక త్తరమధురయందు (౧౧) అవతరించిన
త్రికృష్ణనియొక్క కల్యాణగుణముననే (౧౨) ఆశ్రితవడదగిన సహాయుగాడేసికొని నడుచుచున్న (౧౩) దీనికంటె మేల్తనెడి ఏనవా (౧౪)
లేదు (౧౫).

ఈ— ఏటామొట్ట. అవతారత్తుక్కు నిదానత్తెన్దుల్లి, అవన్దయే రక్షకనాకప్పట్టమిత్తోట్టియ నేటు
విలక్షణమా యిరుప్పతోరపాశ్రయమిల్లె యెన్నితార్.

శీ-అ! ఏటామొట్ట (వాల్తల్ తిత్తాది) “వాల్తల్ తునైయా” ఎట్టుతోడన్ది, “యాతుమిల్లెమిక్కతు” ఎన్నుమగవుక్కుటాక్షి
వతారక్ (అవతారత్తుక్కిత్తాది).

౨౦ తననాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్లపెట్టి - ౮ - పా - వాట్ తల్ వ్యాఖ్యానార్థం.

ఈ - వాట్ తల్ కడ్డోరుగుమితు, అనగా గుణగల్గి యనునదియు వ్యామితువే కిడికోళ్ యుక్తమ్. (అన్) కరు ముతిన్న కూర్చిపోవడానై వస్తే. ఇనరకనై యవేకిక్కవేట్లువత్! ఎవకు. వాట్ చ్చియుద్ధతాయురక్క ఇర స్స తిరివేనానావత్! (మాయనసిత్యాది) సాన్దర్శనీలాదికళా లాశ్చర్యభూతనా యరుద్ధభవనువినుడై య గుణజిత రాయ, ప్రీతియా లేయవనివడికనై యత్రనుమాకవేత్తి, అత్రాలే కాలక్షేపమృణ్ణవతాక వధ్యవసిక్కవల్లరాన నన్నెయ్ యుడై మవరకళ్ శీరియవరకళ్. అనన్యప్రయోజనరాన శ్రీనైస్థవరకళుకు. ౧* తెరిత్రైఘ్రితివాశిత్రుమ్, క్కేప్పిమనగణ్ణి వడ్డపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కు మవరకళ్, ఇన్ద్రమాయవనడిపంపుత్రై, సూతుశతరజ్జత్తుమ్ పాతికాలక్షేపమామ్మిజిపుడై యల్లాతవరకళ్" ఎన్దుభట్టర్. (వాట్ తునై యిత్యాది) పున్నెయ్ యవరకళ్ య మకప్పడక్కట్టు అతువే పోతుపోక్కాకనైస్థపిన్దు, ముతలిలే యతుకుడిపురురాలవనుకు ఆశ్రితసంక్షేప మొట్టియ వేటుప్రయోజన విల్లెయడై, అచరకళ్ త్తగణ్ణలై యనుభవిత్తు వాట్ కైక్కు తుడై యాక వడమకుడై యిలే వన్దవతిత్తవనుడై య. అనతార ప్రయోజనమ్ ౨ "పరిత్రాణాయ సాధూనామ్" ఎన్దితేయరుపుతు. (వోళ్ పుకట్టి త్యాది) అవనుడై య కల్యాణగుణగల్గియే యాడై పుడున్దుడై యాకప్పదీమి మితుపోక్కి, (వీట్ తుడై) అత్తై ప్పా డున్దుడై. 3 "తామవీట్టోర్ తన్వేమ్మిప్పదీమవర" ఎన్నక్కడవతితే ఆశాయుక్తరై. (ఇతనిల్) ఇతిత్తాట్టివేల్. (యాతుమిల్ల మిక్కతే) ఇతనిల్ మేలాయరుప్ప తొన్దుడైయ్, "ఇతిల్ నన్దు" ఎన్నవేణుమే; ఇతుక్కుమేలాయరుప్ప తొన్దుమిల్ల.

ఈ-౨ "వాట్ తల్ కడ్డోరుగుమి" ఎన్దుతు అనునాదిమ్. అవక గుణానుభవ తిన్దు డెయరస్థులైయచ్చిల్లి, "అన్దా" ఎన్దుతుక్కుభా నక కరుమొన్దుకన్ద్యాది. ఇతికమ్ (వాట్ చ్చియుత్తాది). పోతుపోక - కాలక్షేపమృణ్ణవతాక, శిశ్చిట్టుమ్ - అనునదిక్కవల్లరాన పున్నెయలాలవరకళ్ - నన్నెయ డెయ వరకేన్దుత్తకాన్దు. "కిట్టుమ్" ఎన్దుతుక్కర్తమ్ (వల్లరాననన్దు). శిశ్చిక్ - నిన్దైక్. "శీరి, వ వరకళ్" ఎన్దు తెరివేక్కితార్ (అన్యప్రయోజనీత్యాది). సప్రమాణమా శిక్తవివణిమ్ (తెరిత్తిత్యాది). నాలానిరవవలతి అలం పగుమాన్దాన్దుట్టు, "తరిల్లిరవేనాకవే" ఇత్తాది. వడ్డపట్టు. అతుతానేయత్రైయాత్త. తెరిత్తు - తెరిన్దు. అతిన్ద్రవడి. భట్టులి నిన్నునతుక్కు, పోతుపోక పుళ్ళ కిట్టెజుతు పున్దై" అతిల్లాతవరకళుక్కన్దువడి. అతావతు - భాగరూపమాక వనిక్కే కాలా పాచ్చిమాక పుళ్ళుజుతు, పున్దై - పొన్దాన్దైవడి. వాట్ తుడైయాత్తెక్కివివక పిజన్ద తెన్న (పున్దెయ్ డెయవర కళుమిత్యాది). కట్టిత్తు. పున్దైపోకప్పణ్ణి ఇతువే - భగవదనుభవమ్. అతు - పున్దై. శబ్దాన్దుమ్ (అచరకళిత్యాది). "ఆశ్రితసంక్షేపమ్ అవతారత్తుక్కు ప్రయోజనమ్" ఎన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (అవతారప్రయోజనమిత్యాది). "వీట్" ఎన్దు - ఆత్మైయ్ పొన్దుమేనన్న (తామవీట్టోర్ తిరన్దుది) 3 "తామవీట్టోర్ తివమ్మిప్పదీమవర" కాన్దుత్తి కాట్ తిరన్దు. ఎన్దువోళ్. నాయక్యెయనుకు వాక్తెప్పట్టవరకళ్ తిన్దు యర్ నాయక్యెయ్ పుడపేట్టోర్ తిరన్దు, కాన్దుత్తి కాట్టెయ్ లాతఫలత్తె లభితారత్తితుక్కు పొరుళ్. కాట్ - కొట్టె. వేవలకు రసరూపమాకనెయ్ వడపడి. ఇతినిల్ - మిక్కతు - యతుమిలెయన్దన్దుయమ్.

అ-౨-వి వాట్ చ్చిక్కుక్కుమరులిచ్చెయ్ తార్ (అవక గుణగల్గియిత్యాది).

[౪-౩-౨౩] తరిత్తిరన్దెనాకవేతారాకణప్పోర్. విత్తురై తిన్దాకట్టున్దు. తెరిత్రైఘ్రితి. వాత్తెట్టుక్కుమిజిన్దపట్టుమ్. పూశిత్తుమ్ పోక్కినేకపోతు.

తాత్పర్యమా - అన్యప్రయోజనలై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము చేయువారికొకక మధురాపురియందవతిరించిన శ్రీకృష్ణుడై యుక్కు ప్రీతిపూర్వక గుణానుభవమునకంటె మేలైనపురుషార్థమేదియలెదు.

(౬) తిరువాయ్మొళి - ప - ౧ - తి - కొండపెడీర్ - ప - చా - యాతుమిలై వ్యాఖ్యానం. ౨౧

మూ. - యాతుమిలైవ్విమిక్కితనిలైవనతుకరుతి | కాతుశెయ్వాకూతై శెయ్తుకడై ముడై వాట్టై యుమ్మెమ్ |
 మాతుశిలినైదిక్కిన్దాడనడమతురై ప్పిణ్డన్ | తాతుశేర్ తోళిక్కణ్డనల్లాల్లిక్కణ్డీశరణే ||

అ. - (యాతుమిలై) ఎల్లావర్ బీలుమ్ మేన్దుప్పరుమర్మనో సాంసారికదుఃఖనిచ్చిరీరావకైవన్దు మెన్దు అత్తై పురుమర్మ మెన్దు. పర్ బీల్, కాతు మెన్దుక్కిన్ద ముపుకు, ప్దువ్వుత్తై యుమ్మెమ్మతు మాత్తై మాక్కినావోలే. ప్దువ్వు సాంసారికనుభుతై యుమ్మెమ్మ, మిత్తినై; అతలాల్, శ్రీసాధులైయి తే శిరువనతారమ్మణ్డనైయారై పుతుక్కిణ్డై త్తన్నుకై యుడైయనాన కణ్డనైపరమప్రాభ్యమెనితార్.

అర్థము. - అనిల - మిన్దు - యాతుమి (౩) ఇలై ఎన్దెను అతు (౬) కరుతి కాతు శెయ్వా (౯) మాత్తై శెయ్తు కడై ముడై వాట్టై యుమ్మెమ్మ నూ (౧౨) శిరీకలిక కొడి కొళి (౧౫) మాడమ పడమతురై పిణ్డన్ (౧౮) తాతుశేర్ తోళి కణ్డనల్లాల్ (౨౧) శిరీకలిక ఇలై కణ్డీ (౨౪)

పన్నీ. - అనన్దమ్, వేటొన్దై ప్రయోజనమాకనినైతార్ ముమ్మళ్ళిభోగతై యుమ్మెమ్మ మిత్తినై, నిరతియభోగనానకన్దునై యుమ్మెమ్మ ప్రాభ్యమిలైయెనితార్.

అనితాల్లాట్టై, మిట్టినై ప్రయోజనమ్. ఏలేను మున్దుక్కి, (౩) ఇలై, ఎన్దుపలకాల్, అనన్దైవర్వకైవన్దురావమాన ప్రయోజనాన్దరై, (౬) అనన్దమి, కాతు, శెయ్వుమ్మ, (౯) ఆత్మయముడైవన్దు మాత్తై యాతుమిమమావోలే ముమ్మణ్డిక పోయప్రయోజనముమ్, నిలైవ్వువోమిలైవై. వెరియ, (౧౨) తుకల్ కళిలుదాన, కొడికత్తై, శుడైయ, (౧౫) మాడన్దుకై యుడైతాయుక్కి, పడమతురైయితే, అవతిరిత్తననాన్, (౧౮) తుళిన్దెయన్దు మాంబల్బొత్తమాన, తోళిక్కణ్డనై యుడైయ, కన్దుకైయెమ్మ, (౨౧) ప్రాభ్యతయా పుకలిడమానతు, బుడైమిలై; ఇతునిరూవకన్దు, కన్దుకొళ్ళిలమ్. (౨౪) తాతు - పుమ్మకేసరమ్.

అర్థము. - అంతకంటే మేలైనది ఏము (౩) లేదు అనిపలుమాలు అకైవల్యమనే (౬) తలంచి (దానినిపొందుట) చెప్పును పెన్దునాడై శిరీకలికనన్దుమించి (౯) మొట్టిపాట్లు; అత్తై మునవటినుంచియున్న సంపత్తునూడ సలిమను. క్లాభ్యమే (౧౨) వన్దుముల ధన్యములు గల (౧౫) మేడలనేనిండియున్న శుత్తరమగురయందు అవతరించినవాడను (౧౮) మాలతోడేరియున్న భుజముగల వాడనుడైన శ్రీకృష్ణునితప్ప (౨౧) వేగొకరక్షకము లేదనాచిరికదా! (౨౪)

మూ. - బన్దుతామ్మొట్టు. ఇన్దనై యుమ్మెమ్మయ వేణ్డెయ్మొక్కరత్తుకమెన్దు పర్ బీసనర్కళి, ప్దువన్దు ప్దువన్దు యుమ్మెమ్మ అనన్దస్సుమ్మ పోన్దర్కళి; అనన్దిమ్మ, ఇనన్దుతుశరణమిలైయెనితార్. అన్దుక్కే, ప్దువల్యపుగుమాన్దుత్తై చొమ్మికితాకపుమామ్.

(యాతుమిలై) భగవన్ద్యోతి రిక్తమాయగుప్ప తొన్దెప్పవోలే, “ఇతోయవేణు రత్తకమాయగుప్ప తొనుమిలై” ఎనుతోట్ల అన్దు రత్తకమాక నిన్దెత్తు. ౧ “సమన్దోవృత్తే కన్దుత్” ఎన్దికప్రతిపత్తియై యతిలేవణ్డి.

అ. - బన్దుతామ్మొట్టు (యాతుమిలైయత్యాది). “యాతుమిలైమిక్కితనిలై” ఎన్దుతోడక్కి, “కడై ముడై వాట్టై యుమ్మెమ్మ - కణ్డనల్లాల్లిక్కణ్డీశరణే” ఎన్దిక పదన్దుకైక్కూత్తై వతారై (ఇన్దెయ్మొళియత్యాది). ఇన్దపదన్దుకైక్కూత్తై అనుభవతైచొమ్మికితైవ యోజనాన్దరమ్ (అన్దిక్కేయత్యాది).

ఇతనిల - మిక్కిలు - యాతుమిలై - ఎన్దుతుకరుతి, ఎన్దన్దుయమ్. భగవత్పరయారప్పార్, అన్దిప్పనిన్నత్తై ప్రాప్తికకు క్కీశ్వరనైయెమ్మయ వేటొనకైక్కిననై ” ఎన్దుబుద్ధిపణ్ణయతై, ఇన్దవత్తెక్కలితే యివర్కళి బుద్ధిపణ్ణవర్కళెనితార్ (సమర్థయత్యాది).

౧౧ శ్రీ పన్నీరాయరప్పడిక్కు “మిక్కితనిలై” ఎన్దుపాళమ్.

౨౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొండ్పెట్టి - ౯ - పా - యామిమియై వ్యాఖ్యానం.

ఈ - (కాతు శైవ్య నామై శైవ్యతు) కాతు పురుక్కప్పుకు, వణ్ణళ్ళయోగ్యై యెయు శైవతుక్కు శై యాక్కినా ప్పొడై. (కడై ముక్తై వాల్క్కియై మ్మొమ్) త్తణ్ణితానముత్తై మ్మెయాలే వామక్కుడవవామియ్డై - సంసార త్తిలై వశలుజ్జుట్టియుమాయ్ అభూనుకుళాయాయ్ ప్పొరుగుతు, అతువుణ్ణాడక్కెడుమిత్రనై. ఆప తిలతు రక్షకమాకమా ట్టాతు; అతిన్నక్కలిలై న్య సభరనా యిరుక్కెయాలే, తాశైవ్యతు కొళ్ళుమిత్రనై యు మిరుక్కుమ్.

(మాతుకిలిత్యాది) కంఠవాల్క్కితానాయ్, అలక్కారమాక క్కట్టినకొడియై కృష్ణనుడై య వవతారత్తు క్కెన్డెనై తిరుక్కి తారాయ్ బివర్. శిశుపాల, పాశిగ్రహ ణత్తుక్కుడలకచ్చెయిత శడణ్ణుకళై య త్త నకుడలక సనై త్తు క్కెప్పిడితానితై. (తాతిత్యాది) వైజయ నితొడక్కుమాన మాలై కళాలే యలజ్జులమాన తిరు త్తోళ కళై యుడై యవ. వేటొరుప్రయోజనద్వారే. (అల్లాలిల్లకట్టికరణే) అవనై యొమ్మెయ వేటారక్షక మాక వలతొరువస్తు విలైకికికోళి.

కై వ్యవరమానపోతు, (యాతుమిత్యాది) “ఇవ్వాతానుభవనుభుక్తుక్కు మేజ్జుట్టినప్పలొమ్మై” ఎవ్వు, అవ్వరుకే భగవదనుభవనుభ ముడైయాలిలు మత్తైయేబుద్ధిపణ్ణి కా తు పురుక్కప్పుక-వ, అత్తై పులకాలు మజు తునై తు మున్నుత్తైయోగ్యై తైయణ్ణాడ క్కెడుక్కుమాప్పొడై, భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు యోగ్యమాన సంసార త్తిలై శబ్దాదివిషయశ్శై యనుభవి త్తిరుక్కు మత్తైయ మిరుక్కుమ్; ఆనపిన్పు, సర్వాధికనానకృష్ణనే పరమ ప్రాప్యనై.

జె-అ-స-ప-దాం సమాశరేణవగాంవినివర్తనే ! సమర్థోద్భృత్యతేకళ్ళిత్తవిసాపురమా త్తమమ్” అతుకరుతి-వ్యతి-కడవత్తెయెనైత్తు. మాతై - మూళి. కై - తిణ్ణై. చళిజుమ్మట్టియాయ్ - కుణ్ణుమ్మనైయాయ్. శిశుపాలయ్యై - సంగ్రహస్థాన పారమ - సంసార త్తిలై వామికిఱుకేడానుకాం మెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ తొర (అవత్తిలిత్యాదివాక్యస్థియతై). అతు - దేవతానరమ్.

“మాతుకిలికొడికొచ్చి మావవదుకురై ప్పిజ్జు.” శేరియతుకిరైయై దైవాన కొడికరైయై ముడవత్తై యుడైతాయుకక్కల వడనుకురైయలై ముతిరి త్తైవత్తై ద్దొరమ్. తుకిల్ - అగై. కొడికొలుదొన వలక్కారై త్తెచ్చొల్లి, అనరమ్. “పిజ్జు” ఎవ్వుకుక్కుభా వమ్ (కంఠనిత్యాది). ఇప్పడిపిల్ కాకచ్చెయితరు - అవనుక్కావవిడముట్టొమ్మ (శిశుపాలనిత్యాది). శడణ్ణు - క్రియ, “తాతు” ఎవ్వు - శిల్పికిఱొయ్, మాలైయొక్కిక్కెఱు, శబ్దారమ్ (వైజయనీత్యాది). ఇతలై ఫలితమ్ (వేటొరువనిత్యాది). “కణ్ణనల్లల్ - శరణ ఇల్లైకడై” ఎవ్వనయి త్తెరమ్ (అనైయొమ్మెయనిత్యాది).

“అతుకరుతి” ఎవ్వుకుక్కురమ్ (అవ్వరుకైయిత్త్యాది). “అతుకరుతి” ఎవ్వు - ఆత్మానుభవత్తైబుద్ధిపణ్ణియొవ్డ. (అత్తైయమిరు క్కురమ్ ఎవ్వుచళిత్తైతై - భగవదనుభవత్తై సముచ్చయిక్కెఱు. ఇవ్వువత్తు త్తిల్, “శరణ” ఎవ్వు - ప్రాప్యమైవ పడి. ఇతినిల్ - మిక్కురు - యాతుమితై - ఎన్నెత్తుకరుతియొమ్మొడై, వాల్క్కియై మ్మొమ్; ఆనపిన్పు, మాతుకిలినిత్యారభ్య, క్కణ్ణనల్లలిల్లైకడై శరణ త్తెన్నయమ్.

అ-ప-వి - “తాతు” ఎవ్వు - శిల్పికిఱొయ్, మాలైయొక్కిక్కెఱు, ఇత్తెచ్చొల్లకిఱు. ఇవ్వుయనుభవమిక్కుమతే స్వయంప్రయో జనమైన్పు తోబొరైక్కాక మెన్ను త్తై వ్యతిరేకముఖత్తాలై యరుళిచ్చెయ్ తొర (వేటొరువనిత్యాది).

ప్ర-తి-జిన్నతామ్మట్టు (యాతుమితైయిత్త్యాది). “సంసారదాంసమాశరే వివదాంవినివర్తనే ! సమర్థోద్భృత్యతేకళ్ళిత్తవిసాపురమా త్తమమ్.”

తాత్పర్యము - ఇదియేవరమోపాయమని యధ్యవసించి దేవతాస్తరమలను భజించువారు ముందున్న విశ్వరూపునుగుడపోగొట్టించి యవధమును బొందుదురుగాన మనకు సర్వలక్కారాబ్జ్యుత మైననుభురాపురిలో నవతరించి పరనుభోగ్యుడైన శ్రీకృష్ణునికంఠ ముడియొకరక్షకములేదు.

తిరువాన్ మొట్టి. — ౯ - ప . ౧ - తి - కొడ్డపెట్టిర్ - ౧౦ - పా - కణ్ణపల్లాల్ వ్యాఖ్యానం. ౨౩

మూ. — కణ్ణపల్లాల్లై కణ్ణే శరణతునిల్ల వస్తు | మణ్ణిన్దాననీకులత్తే నడమతురై ప్పిటాన్ |

తిణ్ణమానున్నుడై మెయ్యుడేలనడి శేర్ త్తుయమినా | వెణ్ణవేణ్ణానున్న తామమనన్దిమన్ శీత్రయే || ౧౦ ||

ఆ. — (కణ్ణపల్లాల్) కృష్ణవల్లతుళనట్టియెన్నన నే తన్నుడైయ రత్నకల్పతై నిలైనిఱుత్తక్కాక శ్రీమధురైయిలేవడపిఱ్ఱవళి భూభారావతరణమృణ్ణి, జగత్తైరక్షిత్తుళినాక; ఆహాల్, అవశేరత్తక; ఆనపిన్ద, ఉల్లభుక్కాక పభిమానిక్కప్పడుకీతి వస్తుక్కలైయు మనన్దిరువడికిళితే శేషత్వేన సమర్పియున్దోళ; ఉల్లభుక్కాక వ్యమానిక్కప్పడుకీతియై మె న్దిభుమవమక్కే శేషమ, ఇతిలాగునం శయమిలైయెనిఱ్ఱార్.

అన్య. — కణ్ణపల్లాల్ శరణ్ ఇల్లెకణ్ణేర్; (౩) ఆరు నిఱు మణ్ణిక్ పారమ (౬) నీకులత్తెఱు వస్తు వడమతురై (౯) పిటాన్ మమ్ ఉడై మె (౧౦) ఉణ్ణేల్ అవనడి తిణ్ణమా (౧౧) శేర్ త్తుయమినా ఎణ్ణవేణ్ణా నున్ను (౧౨) ఆతుమ్ అవన్ది మన్ శీ (౨౧) ఇల్లై. (౨౨)

పన్నీ. — అనన్దమ, తానే ప్రాప్తమును ప్రాపకము మెన్నుమిడమ నిలై నిఱుత్తక్కాక వవతరితు భూభారనిరసనమృణ్ణి కృష్ణ వ్విరువడికిళితే, నీర్ణల్ ప్రాప్తప్రాపకమెన్ను నిసైత్తిరుక్కీఱువన్ దైయెల్లామ్ దృఢమాక సమర్పియున్దోళిఱ్ఱార్.

కృష్ణవల్లతు, వేణుప్రాప్తప్రాపకంబోళ, ఇల్లెకణ్ణేర్, (౩) అన్దిత్తుడైయ ప్రాప్తప్రాపకభావమ, లోకత్తిలైనిఱ్ఱక్కాకవుమ్, తన్దిరోధికళాన వాసురప్రకృతికళాకీతిభూభారత్తై, (౬) పాన్కుక్కైక్కాకవుమ్, నాగవర్మజుత్తైవిఱువన్ద పడమతురైయిలే, (౯) అవ తరిత్తాక; ఆనపిన్ద, ఉల్లభుక్కాకనిసైత్తిరుక్కీఱు, పదార్థమ్, (౧౦) ఉడైమాకిల్, అవన్దిరువడికిళితే, దృఢమాక, (౧౧) సమర్పియున్దోళ; విచారిక్కశేణ్ణా, ఉల్లభుడైయ, (౧౨) ప్రాప్తప్రాపకరూపమాన సమస్తవార్తలకుమ్, ౧౩ మాతాపితాత్రాతానివాసశృరణం సుహృద్దిరానా యొన్దోళ, ఎన్ను నర్పిదిభవభువానవనైయెట్టియ, వేణున్దనిన్దమా యువప్రతీయవన్ద, (౨౧) ఇల్లై. (౨౨) ౧౦.

అరము. — శ్రీకృష్ణునికంటే వేణురత్నకము లేదునుమి; (౩) అనెడియాయర్థమును నిఱువుటను భూభారమును (౬) పొగొట్టు టుకును వచ్చి శత్రుమధురయందు (౯) అవతరించు. మీమ సొమ్మ (౧౦) శిన్నయెడల వానిశ్రీపాదములందు, దృఢముగా (౧౧) సమర్పించి యుట్టిమించుడి సందేహింపవలదు, మీయొక్క (౧౨) సమస్తవస్తువులు ఆనర్పేశ్వరునిశేతప్ప వేణు (౨౧) మీడి యేవన్దవు నులేదు. (౨౨).

ఈ. — పతామ్బట్టు. తాన్ శరణమెన్ను మర్థతై ప్రతిష్ఠిత్తక్కాక వవతరిత్తృష్ణునిరువడికిళితై యాశ్ర యియున్దోళి ఱేనిఱ్ఱార్.

(కణ్ణనిత్యాది) కృష్ణన్దయెట్టియ వేణుశరణమావారిలై యెన్నుమిన్దర్థమ్ నిలైనిఱ్ఱక్కాక, ఇన్దర్థతై ప్పా పిత్తక్కాకవుమ్, అతుకుఱుఱుప్పాక భూభారత్తై ప్పొక్కుక్కైక్కాకవుమ్ తిరువవతారమృణ్ణివాక; ఆనపిన్ద, నీర్ణ భుమ్, ఉల్లభుడై మె యెన్నునిసైత్తిరున్ద వుణ్ణాకిల్ కడుక వవన్దిరువడికిళితే శేషత్వేన దృఢమాక సమర్పియున్దోళి. ఉణ్ణేలన్దతు - స్వపక్షతాలిలై, అవర్కళుడైయ వన్యభాజ్ఞానతాలిలన్దాన ప్రతిపత్తియాలే వన్దవన్దాకిలెన్ద.

టీ.ఆ. పతామ్బట్టు (కణ్ణనిత్యాది). “కణ్ణపల్లాల్లై కణ్ణేర్ శరణతునిల్ల వస్తు - వడమతురై ప్పిటాన్ - అవనడి శేర్ త్తుయమినా” ఎన్నువన్ దై క్కూటాక్షిత్తవతారికై (తాక శరణమిత్యాది).

“ఆతు” ఎన్దతుకుఱుప్పారల్ (ఇన్దర్థమెన్దతు). “మణ్ణిక్ పారమ నీకులత్తెఱు” ఎన్దిరుక్క, “శరణతునిల్ల” ఎన్దిఱు మాత్రతై పొన్దటానానెన్నెన్ద (ఇన్దర్థతైయిత్యాది). ఇన్దర్థతైపాపిత్తై ప్రధానప్రయోజనమ్, భూభారనిరసనమేతడుపయ్యున్ద మెన్ద పడి. “నీకులత్తెఱు” ఎన్దిఱు ఏవకారమ నిరర్థకవ్యయమాతల్; “ఆతునిల్ల” ఎన్దిఱువిడిత్తితమాట్టి, అతునిల్ల కే యెన్నుతల్. తిణ్ణమా - దృఢమాక. “ఉణ్ణేల్” ఎన్దిఱు యదిశబ్దార్థమ (ఉణ్ణేలిత్యాది).

౨౪ తిరువాయ్ మొట్టి. - ప - ౧ - తి - కొడ్డపెట్టి - ౧౦ - పా - కణ్ణనల్లాల్ వాన్మోళ్యనల్లల్.

ఈ. - (పెట్టవేడ్డా) “ఇతుతానవనత్? నమన్?” ఎన్నువిచారిక్కవేడ్డా, ఉజ్జళోడుజ్జభుడై మెయోడువాయ్మోళ్య నవనుక్కేవమ్. (మల్లీశ్వరయ్య) వేటిల్లై. అన్నిక్కే, ఉజ్జభుడైయ భరత్తి క ర్రవ్యాంశముడైయ ఉజ్జళోళలైయలే కిడిక్కిటల్ల, ఎల్లమువన్నక్కలిలే కిడిక్కిట తెన్నుతల్. (మల్లీశ్వర) ఫలసిద్ధిక్కిడాన సాధనముమవనై యొట్టియ విల్లై. సమిదైచాతి, సావిత్రిపాతియాక నీజుళు మొరుతలై కూట్టుప్పడవేడ్డావతిల్లై. ౧౦.

జి.ఆ. - సున్నుతాతుమ్ - ఉజ్జభుడైయ వాత్తాన్మోళ్యలొమ్, అవనన్ - అననుక్కు కేషముని, మల్లీశ్వర - స్వనిభమాయురప్పత్తిల్లై ద్వితి యార్చుత్తుక్కు, సున్నుతాతుమ్ - ఉజ్జభుడైయ సర్వభరజ్జుమ్, అవనన్ - అవన్నక్కలొమ్మయ, మల్లీశ్వర - ఉజ్జభిడత్తిలిరెయెనడి. ఉపా యాన్మరజ్జుమ్ సాధనమాకానిట్ట. “మల్లీశ్వర” ఎన్నానెన్నెన్న (ఫలసిద్ధిక్కితాద్ది). “అవనైయనిమల్లీశ్వర” ఎన్నాయ, ఏవకా రాభమ్ (సమిదైయతాద్ది. అవనియావట్టుత్తుక్కు విన్నాటు సమిత్తుమ్ విన్నాటుగాయత్రియమ్ వజ్జలాకాతాపొలే, అవనోడు నీజు లు మొరుకూట్టుప్పడ వొట్టాత్తెనడి. కణ్ణనల్లాల్వేత్తోడక్కి, నీకులైత్తో - వన్న - వడమతురత్తుమిడ్డా, సున్నుడైయెయ్లోల్ - తిజ్జ మా - అవనీకేరత్తుయెనో; ఎట్టవేడ్డావతార్భాన్మోళ్యయి. ౧౦.

ఆ.ఆ.వి. (ఫలసిద్ధిక్కిడానతాద్ది), ఆతు, ఫలవిసర్వక సాధనమి త్తనైయిత్తో; ఫలసర్వక సాధనమవనైయొట్టియ వేటిల్లై యెన్ని తార్. ఇప్పడత్తిలే ౧ “రత్తుత్తుక్కు పులకత్తిలైయెమ్” ఎన్నికవాక్యత్తై యనసద్దిపత్తు.

తాత్పర్యము. - తానే రక్షకుడనెడి మాటనుసాధించుటకై యనతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములయందు మోదించి భగిమించిన పదార్థములనిన్నింటిని వానియని తలంపుతోడు సమర్పించి యాశ్రయించు. ౧౦.

మూ. - ఆతుమెల్లమల్లీశ్వరవనిల్లెత్తు వేతుణ్నిమ్ ! తాతుకేరత్తోళకణ్ణనైక్కురుకూర్చుడనోవణ్ శొన్న !
 తితిలాతివైల్లమిట్ట కల్పియైయారత్తుళిప్పత్తుమ్ ! ఓతవల్లపిరాక్కళన్మెయూళుడై యార్కళ వణ్ణే ౧౧

అథార్వర తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

ఆ. - (ఆతుమిల్లై) ఆత్మోచ్చుజ్జలొమ్మవనుక్కేవమ్ మెత్తుతుణినిర్ల కడనోవణ్, తాతుకేరత్తోళకణ్ణనైక్కున్న, నిరవన్య మాయ కళ్యాణమాన విత్తిరువాయ్ మొట్టియొత్తులనుచాత్తాక్కళ, సమక్కుప్పణ్ణై సామిక శ్లితార్.

తిగుక్కురుక్కిప్పిరాన్మిల్లొన్మిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అన్య. - అనల్ మల్లీశ్వర ఆతుమ్ (౩) ఇల్లై ఎత్తువే తుణ్నిమ్ (౬) తాతుకేరత్తోళకణ్ణనై, (౯) కురుకూర్చుడనోవణ్ శొన్న తీతు (౧౨) ఇలాత బోళ తమిల్కళ (౧౫) ఇనై ఆయురత్తుక్ ఇప్పత్తుమ్, (౧౮) ఓతవల్ల పిరాక్కళ వణ్ణే, (౨౦) సమ్మై అన్మడైయార్కళ. (౨౩) ౧౧.

పన్న. - అనన్దరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొట్టిక్కు ఫలమాక, ఇతుకల్లీశ్వరకల్మషుల్లపత్తుజ్జానస్వకేషత్తుత్తెయళిచ్చెయ్మొళిత్తార్.
 అవనైయొట్టియ, వేణు, ప్రాప్యప్రాపకమాయురప్పలొరువనువుమ్, (౩) ఇల్లై, ఎన్ను మత్తెయ్, అన్యవనిత్తు. (౬) మాలాబ్బొన్మ తివాన, తోళకల్లైయైయనాత్తయాలే నిరతియ భోగ్యనాయ్, ఆత్రితకవ్యసానకృష్ణనై, (౬) అథార్వర, ఆరుళిచ్చెయ్మొళిత్తాయ్, శన్దార్జ్జుళిమ్మల్లీశ్వరమ్, (౧౨) అత్తిమ్, బహుగుణమాయ్, ద్రావిడయావమాన, (౧౫) ఇనై, ఆయురత్తుక్, ఇప్పత్తెయ్మమ్, (౧౮) అన్యసిక్కిట్టల్, ఉపకారకరానవర్కళ, ఇన్ద్రభాగ్యపారమాన శరీర పరగ్రహమృణ్ణిన కాలమే తోడక్కి, (౨౦) ఎన్నుక్కు, సాధ భూతర్. (౨౩) ఇతుకల్మషుల్లై. ఇతుకల్మషుల్లైయొళిత్తు “కలివిరు త్తమ్” ఎన్నావనుశోర్. ౧౧.
 వాదికేసరిఅమ్మకయిమణవాళెన్మియర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అర్చము. - ఆశ్రయింపతికంటె వేణురక్షకము విదియ (౩) లేదు అనెడియర్చము నే అన్యనించి, (౬) మలతోడేరియన్న భుజ ములగల శ్రీకృష్ణనివిషయమై (౯) తిరునగరియంచేదేనియన్నసమ్మోర్లు సాదించినవియ దోషము (౧౨) లేనివియ సుందర ములైనవియ ద్రావిడభాషమూపమలైనవియనైన (౧౫) ఈ వేయిపాశురములలో, జేరిన ఈపదిపాశురములను, (౧౮) అన్యయనమేతయ. దగిన ఉపకారకులు మునుపే (౨౧) మనతన దానులు గాగంబారు, (౨౩) ౧౧.

(2) తిరునామ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్డ పెట్టి - ౧౧ - పా - ఆతుమలై న్యాళ్ళనన్బల్. ౨౫

ఈ - నిగమ త్రిత్, ౧ “అధ్యేష్యతే చయశ్శమమ్” ఎత్తుతొడగ్గి యననరుళిచ్చెయ్ తావ్నలే. ఇత్తిరునామ మొట్టి యభ్యసినావకున్ ప్రియకరైః తార్.

(ఆతుమలై మట్టి మనలెనెను మేరునిన్) అవనైయొట్టియ మేఱుప్రావ్య ప్రాపకజ్జళిల్లెయ్యెవ్వనసిత్తు. ఇవర్ క్కిప్పడి యిన్ద్రవననాయత్తై క్కొడుత్తావైత్తాల్; నేఱున్దో; అవనుడైయతోరుమ్ తోళి మాలె యుమన్దో; తాతి తాన్ది) అవనుడైయ సానర్వనూయిల్లె మిన్దై యప్పడి తుణియప్పణ్ణిల్లు. (తీతిహత) కథాన్దరప్రసాన మిన్దై క్కై యిరుక్క. (ఒడ్డమిట్టికళ) ఉళ్ళున్దానవర్థతై యడైయ నెలియిట్టుక్కొడుక్కవర్తాయురైక్కి. నిర్దోషమాయ్, బహుగుణమాన నైయెన్దుమామ్ (పీతవల్లపరాక్కల్) ఇప్పతైయధికరిక్కనల్ల వువకారకర్. సంసారత్తితత్తైయమ్, ఈశ్వరనన్దైయ ప్రావ్యప్రాపకభావముమితే ఇత్తిరునామ మొట్టియిట్టిల్లిల్లు; ఇత్తైయభ్యసిక్కనే, తీయ వట్టియై త్తిరన్దు నల్ వట్టిపోకత్తోడజ్జువర్కళ. ఇతికున్-మేఱుడవివర్కున్ పకారమలై యితేయనర్కళ వల్లునతు, (నమ్మెయొళుడై యారకళ వడ్డే) ఒరుదన్దత్తిలే యితైయభ్యసిక్క క్కిడాన వనికారత్తై యున్దై యరాయురప్ప రాసిత్, అనర్కళ వడ్డే నమక్కు నాథభూతర్. ౧ “అధ్యేష్యతే” ఎన్జువడియ. ఇత్తైయభ్యసిక్క క్కిడాన యోగ్యతైయళ్ళ జన్మదైడగ్గి నమక్కునాథర్. ౧౧.

వడకున్-త్తిరువీత్తిప్పై తిరువడికళేకరణమ్.

తీ-అ॥ నిగమ (ఆతుమలైయత్యాది. ఒత్తవల్లపరాక్కల్ నమ్మెయొళుడైయారకళవడ్డే” ఎన్జువడవల్లై క్కటాక్షితవతారికై (అధ్యేష్యతైవత్యాది. “అధ్యేష్యతేచయశ్శమంధర్వం సంపాదమావయోః | జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టసన్న్యమితి మేమతిః” ఇతిశీతాస్థ స్తవతే. “నమ్మెయొళుడైయారకళ” ఎన్నానిట్ట, “ప్రియకరర్” ఎన్నానెన్నైవల్; అవర్ స్వస్వరూపతుక్కిడాక వరుళిచ్చెయ్ తాటుమ్, వస్తుశీత్యాస్వరూపభాగై ర్వాక్-కళేతమక్కున్ ప్రియమయ మెన్నలాయ్ తే యువ్వుతు, అత్తయారేయప్పడియళిచ్చెయ్యుక్కున్దై యున్దైయెన్దుకున్దు.

“అవనర్ - మట్టి - ఆతుమలై - ఎన్దతువేరునిన్” ఎన్దస్వయిపక్ష. అవనైయొట్టియ వేఱుతుమ్దైయెన్జు తైయెయ్యవ సిత్తెన్దుకబ్బాధమ్. “ఇతిర మెన్దు” ఎన్జువాట్టిలే, “అవనైయొట్టియ విషయన్దళిభోగ్యన్దళి” ఎన్దయార - అవనైభోగ్య నెన్దుమ్, “మట్టి యొన్దై” ఎన్జువాట్టిలే, శిషాయసౌకర్యతైయొన్దైయారే - అవనైయపామెన్దుమ్ సిద్ధితతిః; అత్తైయటొన్దై (వేఱుప్రావ్య ప్రాపకజ్జళిల్లెయ్యెవ్వనసిత్తు) ఎన్జితార్. మేలుక్కవతారికై (ఇవర్ క్కిత్యాది. ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (అవనుడైయవిత్త్యాది. ప్రబంధకున్-త్తిత్తేత్తెన్న (కథాన్దరత్త్యాది. ద్విత్తియార్థకున్, అక్షణహానియన్దైవన్దపడి. ఒన్దై-అమన్ అమన్తెన్న (ఉళ్ళున్దానవిత్త్యాది. నిర్దోషమాయె న్దుతు - అక్షణహానియాక్షిణ్యమిన్దై క్కైయెన్దపడి. ఇత్తైయభ్యసిత్తవర్కళివర్కున్-చ్చైయత వువకారమేత్తెన్న (సంసారత్తినిత్త్యాది. “వడ్డే” ఎన్దతుక్కు - పూర్వజన్మతొడ్డగ్గి నమక్కున్ నాథభూతరన్దు వివత్తిత్తి, అత్తొత్తోడగ్గి యవర్కళ తమక్కున్ నాథభూత రన్దెక్కున్-మేఱునరుళిచ్చెయ్ తార్ (ఒరుదన్దత్తియెత్త్యాది. ఉక్తార్తై ప్రమాణముఖతారే సీరికరిక్కితార్ (ఒరుదన్దత్తియెత్త్యాది. ఉక్తార్తై ప్రమాణముఖతారే సీరికరిక్కితార్ (అధ్యేష్యతైవత్యాది. అతావతు - య - అవయో - ఇమమ్ - సంపాదమ్ - అధ్యే ష్యతే - అన్దయనమ్మణ్ణిక్కడవన్దు భవిష్యదర్థమాక చొన్నావ్నలే, “వడ్డే” నమ్మెయొళుడైయారకళ, ఎన్దతుమెన్దపడి.

అ-అ॥ (అధ్యేష్యతైవత్యాది. “అధ్యేష్యతేచయశ్శమంధర్వం సంపాదమావయోః | జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టసన్న్యమితి మేమతిః” శ్రీభగవద్గీతై యరుళిచ్చెయ్ త నన్దరమ్, “ధర్మతోడై కూడియిరుప్పతాయ్, ఉపక్కు-మనక్కుమున్దాన విష్టసంపాదతై యతొరుత్త నన్దయనమ్మణ్ణిక్కడవన్ద; నమ్మె యుపాసనమ్మణ్ణివన్దక్కల్లున్దానవుకప్పెన్ద మనస్సక్కులైరెయ్దై” ఎన్దకృష్ట నరుళిచ్చెయ్ తానీతే. ౧౧.

త-౩: “వచ్చే” ఎత్తు - యోగ్యతైయళ్ళజన్మొదక్కియ్యువడి. “అధికే ఎన్నాతే ‘అధ్యవ్యతే’ ఎన్నయారే యోగ్యతైయళ్ళు
 వచ్చేవొడక్కియొను - ప్రియవరకెన్దు వోవోబుజుతు” ఎన్నయళిచ్చెయవర్. ఆకుమిలైయత్తారధ్య, క్రమేణాస్వయ: “తాడు” ఎన్న -
 ఉల్లితటాయ, మాలైయైలత్తు, మాలైయోడేకేర్న్ద వోశ్శెయడైయ కృష్ణనైయై కట్టాథమ్.

జీయర్ తిరుపడికళేశరణమ్.

ద్ర-తి. — (ఒకపల్లపిరాక్కల్) [త-శి-౧౮] “అధ్యవ్యతేవయ ఇమంధర్వనింసంవాదమావయో: | జ్ఞానయజ్ఞేనతేనానా మి
 ప్రియమితిమేయతి: || 2౦ ||”

మణవాళమామనికళ్ తిరుపడికళేశరణమ్

తాత్పర్యము. — జీయ:వతని దప్పవేయప్రావ్యప్రావకములు లేవని యధ్యవనీంచి, అత్యవ్యవక్తమైన వసమాలను ధరించిన యాశ్రీకృష్ణ
 ప్రియ విషయముగ నమ్మాళ్ళొప్పు సాదించిన వేయపాకురములలోని పదిపాకురముల నభ్యసించువాకే మనకు పరమ ప్రాప్త్యులు.

ద్రమిణోపనిషత్సద్గ తియిలి తిరువాయ్మొళి క్కానన్లొకమ్.

(కొండపెట్టిర్) ఆధ్యేవకారవనమే శతకేతారాస్తచ్చేవతానుధవనన్దతి నమ్మతేన |

నిశ్చిత్త్యసర్వవిధబద్ధతయాతమిశ మాపత్పథం ప్రణమతే తిపరోపదేశమ్.

వాదికేసరిఅట్రుకియ మణవాళచ్చియర్ తిరుపడికళేశరణమ్.

అర్థము — శతావి: - నమ్మాళ్ళొప్పు, నవమే - తొమ్మిదవదైన, శతకే - పత్తనందు, ఆధ్యే - మొదటితిరువాయ్మొళిలో, తిచ్చేయ
 తానుభవనన్ద తిసమ్మతేన - ఆధగవచ్చేవతానుభవనమందు నమ్మబ్దిగల భాగవతులసమృతత, తమ - ఆ, తళకు - సర్వేశ్వరిని, సర్వవిధ
 బద్ధతయా - నకలవిధబంధువనటచేత, ఆపత్పథమ్ - ఆపత్కాలమందు స్నేహితునిగా, నిశ్చిత్త్య - నిశ్చయించి, ప్రణమత - (ఆనంద్యై
 రుని) నమస్కరించుదు, ఇతి - అని, పరోపదేశకు - పరులకుపదేశమును, చకార - చేసిరి.

తాత్పర్యము. — ‘కొండపెట్టిర్’ అనెడు తిరువాయ్మొళిలోనమ్మాళ్ళొప్పు, ఆధగవచ్చేవతానుభవనమనే పరమపురుషార్థముగ నిర్వచించి
 సిందిభాగవతులయల్లిప్రాయము నమసరించినవాడై, లోతులనుగఱించి, ఓ! జనులారా! మీరు బంధువులుగాను రక్షకులుగాను తిలకించు
 దార ప్రత్రాదులు సోపాధికబంధువులై ఆధనాద్యుపాధులన్నవిజితే బంధువులుగానబించి యాపత్కాలమందు స్నేహితులు; సర్వేశ్వరిని
 డట్లుగాక నిరుపాధికసకలవిధ బంధువైయాపత్పథులైరక్షించును అని చక్కఁగానియర్థమును వినుకొనినిశ్చయించుకొనియెరులను సూరి
 యట్టిసర్వేశ్వరినేయాశ్రయించుటయని యుపదేశించుచున్నాడు.

ద్ర-తా. — (కొండపెట్టిర్) ఆపద్బద్ధత్యేక్తిర్యా దృఢమతిజననా దైత్యనాశాయభూమా

జాతత్వాదు త్రస్యాంపురిమధురవదాలబ్జప్రాయాంసయాద్భే: |

బద్ధోక్త్యస్తస్యచాదాశ్రయణ మిహామినాసానహాయ: పుమగ్ధో

రక్షాసామర్థ్యహోనేర్భవిసత్పతిహితం కారిసానుర్వభామే.

అర్థము. — ఆపద్బద్ధత్యేక్తిర్యా-ఆపత్ (వశయ) కాలమందు (రక్షించి) బంధువగుటవలన, దైత్యనాశాయ - గతిగినట్టి ర్తిచేతను, చ్యుతమతిజననా -
 (తనయందు) దృఢమయిన విశ్వాసమునుబుట్టించుటవలనను, దైత్యనాశాయ - అనురవధార్థమై, భూమా - భూలోకమందు, ఉత్తరస్యాదు: -
 ఉత్తరదిక్కు-సంక్రమ్య, మధురవదాలబ్జప్రాయామ్-మధురవదముచేసలబ్జరించుబుడిసె, పురి-పట్టణమందు, దయాద్భే: - సముద్రమువలన
 (తమ) కృపచేత, జాతత్వాత్ - ఆవతరించుటవలనను, బద్ధో: - బంధువైన, కృష్ణస్త్య - శ్రీకృష్ణునియొక్క, సాదాశ్రయణంబునా -
 శ్రీపాదములసాశ్రయించుటతప్ప, రక్షాసామర్థ్యహోనే: - (తనను) రక్షించుటకుశక్తిలేనటువంటి, భవిన: - సంసారిచేతనునికి,

యః - (వేణు) సహాయమును, పురుషః - పురుషులను, మో - లేదు, ఇతి - అనియెడి, హితమ్ - హితమును, ఇహ - ఈతిరువాయ్మొళిలో, కారీనాను - సమ్మాభ్యుదయ, బభాషే - వత్సానించిరి

౯౩.

వ్యా.—(అభివృద్ధి కీర్తన) ఎత్తెయ్యెట్టియమ్ మేలమ్ ముత్తైవముప్పిరాళ్ - ప్రళయ పత్తిలే యెల్లాలోక క్షయ నిలవయ్యిల్లే వత్తురత్తిత్త అత్తా లే మిళవుత్తోడైప్పుడు కైయాలమ్ ; (దృఢమతిజననాత్) కణ్డెయ్యువై యేత్త మరమ్ మెయ్త వెక్కో ముక్తిలై-చక్ర వర్తితిరుమక నా యెరుతిరువర్చతై సప్తసాలజ్జైయమ్ భేదిత్తు, (శబ్ద తత్వానీత్) ఎన్నియనాశితరక్క, ౨. జనయన్ ప్రత్యయ వైదా ఎన్ని అపడియే వృద్ధివిత్వానై యుజ్జైక్కయాలమ్ ; (దైత్యనాశాయభూమాజాతత్వ తరస్యాంపురి మధురపదాలబ్ధైతై) యాం దయాభేజి) మరుళోళోళైయై కై యశురర్ మద్గ వడమతురై ప్పిటన్దాల్లరుళోళాళాయయ్యలల్లల్ - పూత నాశకటాద్యనురనిర సనార్థుల-క త్తై పరమకృపైయాలే వడమతురైయలే కృష్ణనాయననతరైక్కయాలమ్ ; మేలిట్టాట్టుక్కోతొణుమ్, “వడమతురై ప్పిటన్దన్ - నమ్మొట్టిశరణైయ్యు.” “అతిరళోళోళైయై కై యశురర్ మద్గ వడమతురై ప్పిటన్దాల్ల,” “మల్లెమాటూర్ వడమతురై ప్పిటన్దన్ వణ్మొట్టిశోల్లియ్యు.” “మెల్లైయ్ వడమతురై ప్పిటన్దాల్,” “వాళ్లితుళైయ వడమతురై ప్పిటన్దన్,” “మాతు కితిన్ కొడిక్కొళిమాడ వడమతురై ప్పిటన్ద,” “మణ్ణిన్పారమ్మిన్పరిత్తై వడమతురై ప్పిటన్దాల్” ఎన్ని విశోధిరసనార్థమాక వడ మతురైయలే వద్దనతరై త్తిరుళిన్దైయై ప్రళంపిక్కయాలే, ఇవన్దై తానైయన వరగాధైకము వ్యాఖ్యాతమయ్యిల్లెన్దై తిరువళ్ళవుమ్ ఇప్పడి సర్వజన్మభుక్తుమ్ వరుమబద్ధవానకృష్ణమదైయ తిరువడికలై యాత్రయిత్తైలాభియ, (౧. స్వరత్తకైక్కోళై కృష్ణకోపాతుః పరత్త కే) ఎన్నువ్విడి యిరుక్కిట సంసారిచేతనరక్క వేణుసహాయముమ్ పురుషులమ్ మిత్తైయెన్దై పరమహితమానవరత్తై “కొండ్లపెట్టిర్” ఎన్నిఅవతకత్తిలే కారీనాను అరుళిచ్చెయ్తారెన్నితార్.

౯౩.

వేదాద్వాచార్య తిరువడిక శ్లోక రణమ్.

తాత్పర్యము.— “కొండ్లపెట్టిర్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మాభ్యుదయ సర్వేశ్వరుడు (౧) ప్రళయకాలమందుగలిగినయన త్తైలా సకలచేతనలనుశంఖమండ తనయ్యురనుందుంచుకొని రక్షించిన యావద్వాస్తవపుడు, (౨) తనయందువిత్వానములేని సుగీవాదులకు ఒక బాణముచే దనవరాక్రమునుజూపించి తనయందు దృఢతర విత్వానమునగలిగించుకొనిన వాడు, (౩-౪-౫-౬-౭-౮-౯-౧౦) విశో భుతైనయసురులను సంహరించుటకై తనవరుమకృష్ణచేత శత్రుమందున్న మధురాపురియందవతరించినవాడు, గనక నిట్టిరత్నము శ్రీపాద ములనాత్రయంపనియెడల, స్వరత్తకైయందశస్త్రులైన సంసారులకు వేయరత్నకములేదని, ఇంతకంటెపేజియపురుషులమేదని అనియెడి యీపర మహితమును లోకులకుపదేశించిరి.

౯౩.

తి-నూ.— కొండ్లపెట్టిర్ తాణ్ ముత్తలొక్కాణుముత్తైవత్తై కనత్తాల్ | అడ్డినవరెట్టేయనరై విట్టు | త్రిడ్డరుడన్ | శేరేక్కన్దిరుమాలై చేరుమై నార్క్క మితమ్ | పారక్క మేవుకట్టే మూఱ్పణ్డు.

౧౧

అర్థము.— ఆరేక్కన్ - ఎట్టివారికిని, ఇతమ్ - హితమును, పారక్కన్ - చూచుచున్న, పుకట్ - కీర్తనల, మాఱన్ - సమ్మాభ్యుదయ, వణ్డు - ముదిరు, కొండ్ల - (ధనాదుచే) స్వీకరింపబడిన, పెట్టిర్ తాణ్ ముత్తల - (బంధువులలో) ప్రధానమైనవీలు మొదలుగ, సూణుమ్ - చెప్పబడుచున్న, శున్దరై - బంధువులు, కనత్తాల్ - (పుణ్యపాదావతము) కర్మమచేత, అడ్డినవర - చేరినవారు, ఎట్టై - అనియేర్చయించి, అవరై - అభయపులను, విట్టు - వదిలి, త్రిడ్డరుడన్ - (తన) భక్తులతో, శేరేక్కన్ - చేరుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయశస్తిని, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎట్టాన్ - అనియుపదేశించిరి.

౧౧.

అవ.—(కొండ్లపెట్టిర్ తాణ్ ముత్తల) ఇతి, సోపాధికబద్ధకృష్ణై విట్టు నిరుపాధికబద్ధవైవత్తైవత్తై వాట్టోర్ పాశురత్తై యనుపది త్తిరుళిచ్చెయ్తారెన్ని. ఎట్టై నేయిన్దై ; తన్నైవ్వుల్దేనారై త్తినక్కల్లిమతిరొన భాగవతరీ కళితీరువడికలిత శేరేత్తురత్తిమ్మమ్ సర్వేశ్వర శేపావపుము ప్రావకముమ్ సర్వవిధబద్ధపుమ్, అల్లాతారడల్లలుమా సోపాధికబద్ధకృష్ణై; అనన్దిమ్మ, అననైయ్యున్దై సోపాధికబద్ధ కృష్ణైవిట్టు, (౧) బ్రాతాద్దరవబద్ధకృష్ణై తాచనుమరొణుమ్” ఎన్నువ్విడినిరుపాధికసర్వవిధబద్ధపుమాన సర్వేశ్వరునకుగడిమై పుష్కలైవిత్తు

శ్రీః.

ఆత్మోర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

ఎప్పెరుమానార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

శ్లోకము

తిరునామ మొట్టి - బన్బ తామృత్తు - ఇరన్డానిరునాయ మొట్టి - పడ్డెనాళాలే వ్యాఖ్యానము.

నూ - పడ్డెనాళాలే నిన్దిరువరుగుమనజయ తాల్ తిరువరుగు.

జొట్టునిన్ యిల్ శీయ్ తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివట్టి వన్దాప్పెయ్యమ్.

తొడ్డోర్ కర్కురుల్ ప్పొతియ్ తిఱన్దునామ రైక్కణ్ణానాక్కాయ్.

తెడేరె ప్పొరువన్ బ్రన్బణై తూట్ న్దిరువల్లిఱుడిక్కిడన్దానే.

అ. - (పడ్డెనాళాలే) ఇప్పడియెప్పెరుమానడయ వుజవుడై మెయై యనునట్టి, “ఇప్పజవుడైయ నానవనడి కలన్దు పరిమాణ నేలుమ్” ఎనును సారథిత్తుకొట్టు తిరుప్పల్లిఱుడియల్ పోయ్ పుప్ప, అప్పన్ తిల్, తట్టిత్తు సామాన్యకటాక్షముల్లు నేటొరు విశేష కటాక్షముల్లు యుగళిక్కా. జామెయాలే తాలవిన్నా తారాయ్, “ఎన్నెయన్ పుట్టియ తిరుక్కణ్ణాలే సొక్కియరళ నేలుమ్. తిరువడికై ప్పొతియల్ వే త్తిరుళి నేలుమ్, తిరుప్పల్లియన్ద వీరాట్టియోడే మావవిన్దురళ నేలుమ్, ఎట్టొనిరువై న్నై తిరవన్దురళ నేలుమ్” ఎన్దిప్పడై కలలే తమ్మడయ నుసొరథన్దైయడైయ వనేక్కిఱార్.

సిరాట్టి పరిగ్రహమాకైయాలే వడ్డెయన్దాల్ వివయిక్కరి రాయ్ సర్వవిధకైబ్రర్య నిగతరుమాన్ ఎన్దుఱుడియాకవడిమై రెయ్ తు పుక్కొట పడియొరగుక్కరుళి శోతివాన్దియన్దు శాతామరైక్కణ్ణాలే నోక్కాయ్; తెల్లతిర్చియైయడైయ తిరుప్పొరువ లోడు మిడిన న్దుఱియ నీర నిలన్దుమాన్ద తిరుప్పల్లిఱుడియల్ వన్దుకణ్ణిశ్చరన్దురళననైయన్దు ప్రాఠిక్కిఱార్.

పన్నీ - అనన్దుమ్, ఇరన్డానిరునాయ మొట్టియల్, కిట్టి, నిరుపాధికుబన్దువాన సర్వేశ్వరునడైయ ఫలరూపతయాప్రాప్త్యతైయైయరుళి యైయ్దు. అనన్దా కణ్ణిశ్చరన్దురుళి కైబ్రర్యన్దుఱుడైయ మొరథిత్తు; కైబ్రర్య ప్రతిసమ్మన్దిరువానవడైయ [౧] పుణ్ణికాక్షత్వతై యన్దుమ్, [౨] అనురూప సమ్మన్ద తైయమ్, [౩] లక్ష్మీనహాయత్వ తైయమ్, [౪] దర్శనీయాకార తైయైయమ్, [౫] మన్దవీతిశోభైయైయమ్, [౬] అశ్వితారమానవానాయధన తైయైయమ్, [౭] ఆసాధారణ పరికరయోగ తైయమ్, [౮] అఖిలలోకవన్దుత్వ తైయమ్, [౯] అఖిలలోక సామన్యతైయమ్, [౧౦] శ్రీహేమ వేద్యత్వ తైయైయమ్నన్దు. ఏవంప్రకారవిశేషవానసి, [౧] ఉపకృతసాధారణ శేషభూత గాయ్ ప్పొన్ద వన్దురుక్కొప్పెన్ద పుర్రకటాక్షమున్దువుమ్, [౨] తిరువడికై యెడుత్తు త్తరయల్ వైక్కొవుమ్, [౩] అక్షరమ్మమ్మెతు పిరాట్టి యోడినూడి వ్దున్దురుళియన్దు క్షీకరిక్కొవుమ్, [౪] ప్రళామరూపమాక నడన్దున్దురుళివరవుమ్, [౫] ముకముముణువలయూర్ కొడ్డొమ్ మన్నేనిఱు, పున్దొక్కొనిఱుగొమ్మెతు పెరియతిరువడియై మేల్కొన్దు దివ్యాయన్దురళియ మేన్దికొన్దురువుమ్, [౭] ఆసాధారణపరికరప్రోడే వడ్డెయన్దైయైయన్దురుళి ప్దుగొక్కొవుమ్, [౮] సర్వలోకజ్ఞురజ్ఞు వాఱుమ్మడి యెన్దురుళి యిరుక్కొవుమ్, [౯] ఇన్దునుకుమారమానవడివై వానమధవికున్దుడై పున్దువుమ్, [౧౦] నాయ్వుమరై యడిమైకొన్దురుళికొప్పెత్తై యెన్దురువడికలితై యడిమైకొన్దురుళివుమ్ వన్దుమ్మెత్తు, పున్దుడైయ మనోరథపరన్దురైక్కళి, తిరుప్పల్లిఱుడియల్ కిడన్దురుళికొ సర్వేశ్వరన్దిరువడికలితై ప్రాఠిత్తిరుకుఱార్.

అన్య - తడే శ్చిరు పొరువల్ (౩) తడే వన్దే మాన్దన్ద (౬) తిరుప్పల్లిఱుడి కిడన్దానే నిన్ (౯) తిరుమరుమ్ వజయతాల్ తిరుమరుమ్ (౧౨) పుట్టెనాళాలే కొట్టు నిన్ (౧౪) కొయిల్ శీయ్ తు పల్ పడికాల్ (౧౮) కుడికుడి వడ్డెవన్దు త్తెయ్యమ్ (౨౦) తొడ్డోర్ కర్కురుల్ అరుళి శోత్తి (౨౩) నాయ్ తిఱన్దు శ్చి (౨౭) తామరై కణ్ణాలే సొక్కాయ్. (౩౦)

కన్నీడును కట్టాటిల్, కులకమాగతమాక కైబ్బర్వముణ్ణి బొప్పవడియొగ్గకుక్కరణ్ణి తిరుప్పవళి తైలిజ్జు సాన్దనాడ తైయాయులిచ్చెయేతు. అట్లకయు తిరుక్కణ్ణాల్ పారే త్తరుళవేణు మెట్టితార.

తెల్లెన, తిరుమాయ్ దైవాన, తిరుప్పావళియై దైతాయ, (3) వలిరన్ద, నీర నిలజ్జళాటమ్, కూట్టన్ద, (౬) తిరుప్పలిబ్బడియిల్, కణ్ణిక్కన్దరుళవడినన్, నిరుపాధికబద్ధువానాళ, (౯) తిరుమరుళైయమ్, ఉన్నైయరుళువిక్కు క్కుడవళానబ్బయిల్ తిరువళుళైయమ్ మే, (౧౨) పానానూరంపాపురుమ్, పిరియవడియే ఉత్తైతికాల మేపిడిత్తు, ఉడైయోనాయొక్కొణ్ణు, నీయకన్దరుళిన్, (౧౫) పాన్దనాడ తైయై, ఉత్తికన్దానాడ తైయై, అల్లెకడికాలన్దాబ్బడి, (౧౮) నల కుమిత్తె, వరుక్కడవరాయ్, అప్పడికాలన్దోణుమ్, పుత్రపాన్దనాడ తైయై, అహిరవాన్దొక్కొణ్ణు, రాన్దొక్కొణ్ణు క్కమర్త తైత్తప్పావడి, నుడిమై కేంకురుసోమకిణ, (౨౧) కేవళూరులన్దెన్దొక్కొణ్ణు, నిరుపధికన్దొక్కొణ్ణు, పుట్టి, ఉత్తియనన్, (౨౪) తిరుప్పవళి తై, తిజ్జు, సాన్దనాడమ్మణ్ణి, ఉనక్కునాధారణమాన్, (౨౭) తామరై పోతేయరుక్కొణ్ణు, పిరుక్కొణ్ణు, తై, పుర్రమాకన్నాల్ త్తరుళవేణుమ్, (౩౦)

అయ్యు - నిర్లమైన్ అలరుగళు తామరపట్టిల్లరుమన్దన్నదియ, (3) వల్లని కొలమలచే మట్టచెడినదియనెన (౬) తిరుప్పలిబ్బడియిల్, తిరువళుళైయమ్ మే, పిన్దకేవలమన్ద మన్దొళింపినవాఁడా! నీయొక్క (౯) అనుగ్రహమును, కులవనానీనిదైననీరాట్టియొక్క అనుగ్రహమును, (౧౨) పానానూరంపాపురుమ్ నీవు వేంచేసియును, (౧౫) పిప్పళి కేవలమన్దపన్నావళుమ్ (మొదలగు పురుషాచారిత్ర బ్రహ్మయను) తేనీ అనేకపు, (౧౮) పాన్దనాడ తైయై, అహిరవాన్దొక్కొణ్ణు, రాన్దొక్కొణ్ణు క్కమర్త తైత్తప్పావడి, నుడిమై కేంకురుసోమకిణ, (౨౧) కేవళూరులన్దెన్దొక్కొణ్ణు, నిరుపధికన్దొక్కొణ్ణు, పుట్టి, ఉత్తియనన్, (౨౪) తిరుప్పవళి తై, తిజ్జు, సాన్దనాడమ్మణ్ణి, ఉనక్కునాధారణమాన్, (౨౭) తామరై పోతేయరుక్కొణ్ణు, పిరుక్కొణ్ణు, తై, పుర్రమాకన్నాల్ త్తరుళవేణుమ్, (౩౦) ౧౦.

శ్లోక - తీర్థీద్రీరువాయ్ మొట్టోయిల్ - అనన్ద యొట్టిన్దారణజ్జలుమ్ సోపాధికబద్ధుక్కల్, అవమరుగళుమమ్ మే నిరుపాధికబద్ధున్పిన్దార్; నిరుపాధికబద్ధువానాళ పిన్దొబ్బద్ధుక్కల్వేయు వణ్ణాతిరుక్కొణ్ణు, ఇప్పడివరుమన్దొక్కొణ్ణు వానవళ కణ్ణిక్కన్దరుళుణ్ణి తిరుప్పలిబ్బడియిల్ యెల్లాపురిమాత్తుల తైయమ్ మాన్దెప్పట్టు ఇవరైత్తెన్దొక్కొణ్ణు కిట్టివడిన్దొక్కొణ్ణు ఇవరైత్తెన్దొక్కొణ్ణు, ఎన్నుతల్, తిరుక్కణ్ణాల్ తేనీ తిరునామకృతల్, పునాన్దొక్కొణ్ణు తేనీ తియ్యకన్దొక్కొణ్ణు; కాళామైయన్దొక్కొణ్ణు మిళపుమనన్దొక్కొణ్ణు రానార్; అతనమళ నాక ప్రియమితే. అతుక్కొణ్ణు మేలేయు మొట్టొక్కొణ్ణు, తిరుమేనియలన్దొక్కొణ్ణు నీయేకరూపమాక క్కణ్ణిక్కన్దరుళువాన్దొక్కొణ్ణు, ఎవమకిణ్ణి? ఎన్నుభయ మోడినా. తీర్థీ, ౨౭ ఆరామమమ్మ తిలే, ఎన్నురియై త్తీర్క్కొణ్ణిల్, ఎన్ను న్నాతానార్; ఇట్లె ఎన్నురియమ్ తన్ను రియన్దొక్కొణ్ణిల్, ఎన్ను న్నాతాన్దొక్కొణ్ణు. ఆక, ౨, కొడియారమాడ కొళూరుకత్తుమ్ పులిబ్బడియమ్! నుడియూతీన్దొక్కొణ్ణు ఎన్దవతువే త్తై, ఎన్ను మత్తు, పెరియనాదొక్కొణ్ణు మోమాడే, ఎన్నుడైయ వాన్దొక్కొణ్ణు ద్వియప్పడి తిరుక్కొణ్ణు తాతేనీ తిరునామకృతయరుళ వేణుమ్.

శ్లోక - పణ్ణనాళ ప్రవేశే, వృత్తానవాన పూప్తకమాక విత్తిరువాయ్ మొట్టొక్కొణ్ణు - సజ్జతి (తీర్థీద్రీరువాయ్ మొట్టోయిల్ యతాన్దొక్కొణ్ణు). (బద్ధకృత్వమణ్ణాతిరుక్కొణ్ణు తే) ఎన్దవన్దొక్కొణ్ణు, అత్తయార బద్ధకృత్వమ్ కేయవేణుమెన్ద తిరుప్పలిబ్బడియిల్ కేన్దొక్కొణ్ణునాన్దొక్కొణ్ణు, ఎన్దొక్కొణ్ణు పుణ్ణాట్టిక్కొణ్ణు. అరు - అవనానమ్. అత్తెన్దొక్కొణ్ణు (తిరుమేనియత్తొక్కొణ్ణు). "తిరువువెన్దొక్కొణ్ణు" ఎన్దొక్కొణ్ణు (అలరు మన్దొక్కొణ్ణు దొక్కొణ్ణు. "ఎన్దొక్కొణ్ణు కేవళి" ఎన్దొక్కొణ్ణు (ఏకరూపమాక వేణు). అలమప్పడి - అలసమాప్పడి. ౨ ఆరామమమ్మ తిలే, ఎన్నురియై త్తీర్క్కొణ్ణిల్, ఎన్ను న్నాతానార్; ఇట్లె ఎన్నురియమ్ తన్ను రియన్దొక్కొణ్ణిల్, ఎన్ను న్నాతాన్దొక్కొణ్ణు. అతిమడైయవమళానమిన్దొక్కొణ్ణు. (అదొక్కొణ్ణు మోమాడే) ఎన్దొక్కొణ్ణు, (విల్లప్పమకేయమ్) ఎన్దొక్కొణ్ణు, ఎన్దొక్కొణ్ణు. "తామరైక్కొణ్ణు తేనీ తిరునామకృతయరుళ వేణుమ్" "పాతేపజ్జయమ్ తిలైక్కొణ్ణియాయ్" "ఉకతామరై మజ్జెయమ్ నీయమ్" ఇత్యాదియైవదొక్కొణ్ణు.

అ-అమ్! ఇన్దొక్కొణ్ణు వధికమణ్ణుమన్దొక్కొణ్ణు తిరుక్కొణ్ణు, ఇతామియన్దొక్కొణ్ణు వజ్జియరుళిచ్చెయేకిత్తాన్దొక్కొణ్ణు (అతనమళ నాకవిత్తొక్కొణ్ణు).

కే. - ఎవరైతే మేలే తిరువడికి వెళ్తారో వేణుమ్, దేవరముసిరాట్టిమారుజ్జాడ వెంబునరుళియరుక్మమిరున్నెయనకుక్కాట్టియరుళివేణుమ్; నజ్జయ్యకావేల్లి పేర్లీదీరినకుక్కాట్టియవెన్నాడు. ౧ “యత్రకుష్టాప కృష్ణాచనత్యభామానభామినీ” ఎన్నుశొల్లునీజువడియే, అవ్వరుప్పిలేయతే యననై యదైత్తుక్కాట్టి కొడుత్రతు. ఇప్పడి “నజ్జయ్యకావేల్లి” ఎన్నుతీరిక్క, “నమకుక్కాట్టి సురువకా, ఉకవాతార్కు మిప్పరున్నె ఎప్పయ్ చొల్లువా సురువకా, అనుకూల నానవివనుక్కు విప్పి నీర న్నల్లై మాకితోమ్, ఉకవాతార్ మణ్ణుణ్ణుమ్మడి కార్యమ్ పార్వోమాకితోమ్, పుకురవి డున్నోళి” ఎన్నానితే. ౧ [నచాభిమవ్యున్నయనకాంత దేవమభిజగతుః] తాయున్దమప్పమమ్ శేరివిరున్ద విడతై ప్రజై కళుక్కుచ్చెన్దు ప్పిప్పిన్దు మైయిల్లయితే; అనర్కళుక్కుచ్చెన్దు ప్పిప్పిన్దు తవడి యాయ్ నై మ్మెన్దురుళి యిరుక్కిజవిరుప్పు; అవ్వరుప్పిలేయతే యననై యదైత్తుక్కాట్టి కొడుత్రతు. అప్పడియే “దేవరముసిరాట్టిమారు మెంబునరుళియరుక్మమిరున్నెయనకుక్కాట్టివేణుమ్, ఎన్నెక్కడ్డాకాట్టియలే విక్రతనాయ్ ఎకమున్నే నాలడియూవియరుళివేణుమ్, అనుకూలనర్సనైతై పిజకుక్కుమ్ ప్పిత్తణ్ణావేణుమ్, ఒరువారైయరుళి చెయ్యవేణుమ్” ఎన్నిజ్జనే తాముమనమ పుత్తెన్దుతాక త్తిరువాతై త్తిరుక్కాప్పుక్కొణ్ణు ఏకాన్దత్తిలే త్తమ్మడైయ మనూరభజ్జలై మ్మెన్దుమ్ విజ్జుప్పణ్ణాయ్తు, “ఇనరున్దైయప్పేలే సజవేణుమ్” ఎన్ను త్తరీక్కొణ్ణార్. [ప్రాన్తియైయమ భవిత్తాక్ కీర్తీదీరిననాయ్ ముగ్గియితే; [ప్రాన్తిఫలతైయాలై పుల్లపేక్కిక్కొణ్ణార్తిల్.

ముత్యస్థాపన. అనన్యగతికళానవదీయోజ్జ్వల క్షుణ్ణిత్రు. ఒక వార్షిక యహుచ్చయితం, విజయ్ కేడుమ్మడి కలి రసోక్తి. యహుచ్చయితం మొదటి.

[illegible]

ముత్యమ్ (పద్మినీతిత్యాది) 'మడిమిపిప్పివద్దాపైయ్యమ్ తొణ్ణికోర్క్క - శోతివాయ్ తిజప్పకొతాన్దక్కణ్ణాళా' నోక్కాయ్' ఎన్నవన్ శైక్కటాషీ తవతార్కిక (చనన్దగతికానవిత్యాది).

ఈ - భగవదను గ్రహముడై య రావరకళో, తద్దామగృహజ్జలై ప్పేరువరోళి పిరాట్టిపురుష కారమాక భగవత్పు
 సానమ్ పెత్తనవరకళో, ఉకన్దరుళిన నిలజ్జలై ప్పేడానిట్టరకళో. ౧ [నకిళ్ళిగపిరుర్యానో విష్ణురాయతనేవనేత్]
 “బురుతురుమ్మనలుక్కేన్” ఎన్నుమనర్ కళుక్కమ్, ఉకన్దరుళిన నిలత్తెక్కుత్ నీక్కడక్కణేమ్, తరీరవమ్మమ్మన్
 థొల్ నెటపేను మెన్దానైచ్చడు కిణవడిమైయై, ఇళ్ళనీరత్తోడే కిడైక్కుమాకిత్ పిడానితే, ౨ “వయలచియన్ద పుర
 జ్జలై ప్పలై తీయక్కమ్మై థొల్ కడువిన్దై కలై యలామే” ప్రాప్యత్తైలభిక్కనే, ప్రాప్యనిర్యాణై ప్పొక్కలామా
 యిన్దై. తిరుక్కణ్ణమ్మడై యాడై, అన్దేయిరుతిరుమక్కిడియి కేయిరున్దై, శరున్దై తిరువలకిడానిట్ట, కూడవాళి
 తునాన్దికనాయగు ప్పానెరువక, “భగవానుపాయమ్, నామనన్దప్రయోజనర్, ఇహ్మత్తన్దక్షేతముక్కుళులమో?”
 ఎన్ను; తిరువలక్కిడిన్దై తైయమ్, ఇడాతవిడై తైయమ్కాట్టి, “ఇప్పిడముమవిప్పిడము మిరున్దపడికన్డాయ్కుక్కు బిరుపుల
 మిలై” ఎన్ను తోన్దోదీయన్దతో?” ఎన్దాన్ (చల్ పడికాల్) ఇతుతానన్దు తొడజ్జినన్దతోన్దో? నీకటాశీకమ్మక్కనన్దు
 తొడజ్జి పన్దత్తన్? (కుడికుడి) నవరికవమాక. (పట్టేవన్దు) శాన్ద్రుళిచ్చిల్లకిటు మున్దై తప్పాతపసిన్దు. (అప్పైయన్దమ్
 తొడ్డారోర్క్కరుళి) అడిమై శేయికిణవడియోడై ఇక్కలి లేక్కపై వన్దై. (శోతివాయ్ తిళన్దు) పూవలరుమాప్పొలే
 యాయిత్తై, వాయ్ తిళన్దు నాన్దై యరుళిచ్చెయ్యు చ్చాన్దు తిరుముక త్తిత్ కిళుక్కుమ్మై శెప్పి. 3 “మానుక్రూరేతి
 నమ్మన్దై” ఎన్ను, వాన్దై యరుళిచ్చెయ్యు చ్చాన్దు, అక్రూరమనుభవత్తతు తత్తాల్ త్తిత్ తిరుముక త్తిత్ శెప్పియుముడై
 శర్వమా ముగ్గిణ తాయ్ తిన్దరేన్దు. (ఉకతామన్దైక్కరొల్మోక్కాయ్) వాన్దైయిల్ తోన్దోదీయన్దముమ్
 మోన్దోలే యనుభవిక్కువ్పొడి కుళిరమోక్కే యరుళిచ్చేమేమ్. ౪ “అవలోకనదానేనభూయో మాంపాలయో న్యయ”
 ఎన్ను మాప్పొలే, వాన్దై యరుళిచ్చెయ్యుచ్చుక్క, ఏక్కినాల్ కున్దై యున్దరుక్కన్దై తలైక్కట్టి యరుళిచ్చేమేమ్.

2. అ॥ స్వయన్ద్రాన్ద్రస్మత్ ప్రాప్తవదన్ - ఇహ్మత్తై ప్పేరువరోళి వాన్దై; కేణుమెన్దు మరుక్క (బ్రహ్మణమ్) త్యాది.
 నకిళ్ళిగపిరుర్యానో విష్ణురాయతనేవనేత్ ॥ విష్ణులయేనన్దు త్తిళుకుర్యాత్తర్కన్దక్షేతి ॥ ఇతి త్రివిష్ణుభక్తాంకః. ఇన్ద్రవమానత్తుక్కు
 ర్కణ (చిరుతురుమ్మన్దై) అనాన్దమ్మేన్ద్రుకుక్కున్దై కట్టేన్దై తైయమ్మోనెన్దు (చిరీరవమ్మమ్మన్దై). అప్పడియిల్లరొత్తోడేన్దై వర్కణమ్
 ప్రార్థనిమామోషెన్దు (వయలచియన్దై). అతన్దై త్తిత్తైయన్దై ౨ తోడ్దనిన్దై త్తిత్తై ప్రాప్తవదన్దై (ప్రాప్యత్తైయన్దై త్యాది).
 మోన్దోదీన్దై త్తిత్తై ముగ్గిణ తాయ్ తిన్దరేన్దు. ఉకన్దరుళిన నిలజ్జలై ప్పేడానిట్టరకళోళి పిరాట్టిపురుష కారమాక భగవత్పు
 ప్రయోజనమాయగుక్కు మెన్దై సానమ్ (చిరీరవమ్మమ్మన్దై త్యాది). నాన్దిక - ప్రాప్యన్ద్రువ మతిమాక పిణక, కడ్డాయ్కు -
 కడ్డపున్దు. చల్ పడికాల్ - చలనదానమాక, సన్దానెరున్దై యాక వెన్దకడి. ఒరువనిన్దై త్తిత్తై అనుగ్రహము డ్డానాల్. అవక మాత్రమ్
 శేయ్యుమతోడియ పెల్లార్కుమ్మై తేయ్యువేణుమోషెన్దు (ఇతుతానన్దై). “శోతివాయ్” ఎన్దై తుక్కుళానమ్ (పూవలరుమాప్పొలేయ
 త్యాది). అవక వాన్దై యున్ద్రేక్కమానాల్, వాయ్ తిళన్దై నాన్దై, “శోతివాయ్ తిళన్దు” ఎన్దై శేషి ప్పాన్దై (మానుక్రూరేతి త్యాది).
 “యోనన్ద్రుభివీన్దై తేభరపితిసంసిత్తమ్” సోవత్తొడగత్తర్కమానుక్రూరేతి వత్తొడి” ఇతి ప్పమ్మేంకే సప్రదేశే అమగిం. మోక్కాయ్ -
 మోక్క - కేణుమ్. “శోతివాయ్ తిళన్దు” ఎన్దొడే, “ఉకతామన్దైక్కరొల్ మోక్కాయ్” ఎన్దై తైయన్దై ట్టి భావమ్
 (వాన్దైయిల్ త్యాది). అప్పడినోక్క కేణుమెన్దు ప్రార్థితేనన్దొకెన్దు (అవలోకనత్యాది). “చేవప్రన్నాన్దికరప్రసాదంకురకేకః।
 అవలోకనదానేనభూయోమాంపాలయోన్దయన్దు” ఇతి ప్రథమేంకే ప్రహ్లాదః. “వాన్దైయిల్ తోన్దోదీ” ఇత్యాదివాక్యన్దయినిరణమ్ (వాన్దై

మూ.—కుడిక్కిడన్దుక్కుడైయతు నిన్మీర్ త్త పడిమైక్కున్దు శ్రేవల్ శెయ్తు, ఊపా ।

న్నడిక్కుడవాతేవల్లివరుక్కిప్పవడియోర్ క్కురుళి, నీయెరునాల్ ।

పడిక్కుళవాకనిమిర్ త్తనికాపాతపజ్జయమేతలైక్కుణియాయ్ ।

కొడిక్కిల్ పొన్దు తిళ శూన్దు కుళిర్ నయత్తిత్తై తిరుప్పళ్ళిఱుడిక్కిడన్దునే ॥

౨॥

ఆ.—(కుడిక్కిడన్దు) తిరుప్పళ్ళిఱుడై ప్రయోజనరావకొల్పింబు శుభక్రమరహితమనడి మై శెయ్తు శుద్ధి రువడిక్కుళ తళియా తేవరమృద యాన ర్తిక్కింబు పడియోముమ్మిక్కిప్పిట్టి సర్వాత్మక సమక్రమము సులభమాననికాపాతపజ్జయమే యెరునాల్ తలైక్కుణియాయ్; కొడి క్కిల్ పాకా పాళి శూన్దు సుళిర్ నయత్ శీత్తై తిరుప్పళ్ళిఱుడియితే కణ్ణళర్ నరుళినవనే యెన్మిత్తార్.

౩.

అన్య.—కొడిక్కిల్ పాకా మళిళ్ (3) శూన్దు కుళిర్ మయల్ (౬) శీల్ తిరుప్పళ్ళిఱుడి కిడన్దునే, (౯) కుడిక్కిడన్దు ఆక్కుమ్ శెయ్తును శీర్ త్త (౧౨) నికా అడి మై మల్ శ్రేవల్ (౧౫) శెయ్తు శుకా పాకా (౧౮) అడిక్కుడవాతే వల్లివరుక్కిప్ప అడియోర్ క్కు అరుళి నీ ఒరునాల్ (౨౪) నడిక్కు అళివాక నిమిర్ త్త (౨౭) నికా పాతపజ్జయమే తలైక్కుణియాయ్ (30).

సప్త్యి.—అన్ సరమ్, ఆ త్తయమియ యానురూపసమన్త త్తెయ్మడైయ వున్దిరువడిక్కు యెకాతలైయలేక్కువేణు మెన్మిత్తార్.

కుడిక్కుళైయల్పొత్తమాయ్, కనకమయమాన, మళిళాల్, (3) శూన్దుపట్ట, కుళిర్ న్దు, మయలైయమ్, (౬) శీల్ త్తెయ్మయమ్డై త్తెన్దు, తిరుప్పళ్ళిఱుడియితే, ఆ త్తయమియ వాగ్దేమాక క్కణ్ణళర్ నరుళింజువనే (౯) శేషన్దినులమితప్పాతకడిన్దు, అన్ శేషన్ది మళిన్దుదమా మ్మడియన్ శేషన్దు సుమితే యాన్దుక్కింబు, ఇతరపజ్జయమే ర్తికమాన, (౧౨) శుకా మయమాన, అడిమైకళితే, ఆ న్దురజ్జమాన వుత్తివిశేష బ్బళి, (౧౫) అన్మిత్తై, శుమ్మడైయ, ప్పొన్దుపాణియమాన, (౧౮) తిరువడిక్కుళైయమ్ అనుభవజనితమాయ్ అన్యరూపాన్దురజ్జమాన ప్పొన్దుపాణియమ్ తాన్మిన్దుమ్మన్దు శ్రే, సాంబత్త స్త్రియమ్మన్దు, తప్పాతపడివరుక్కి, శేషభూత రానకెళ్ళకుమ్, (౨౧) అరుళి, నిరుపాధికున్దు వానసే, భూమిక్కు-భూమిళిమానమన్దు తొనుపాళితే, (౨౪) ఆత్మక్కు, అనురూపమాక, నిమిర్ త్తెన్దుకొట్టై, (౨౭) శుకా, నిరతితయన్మిన్దు మాన తిరావడైయమ్మన్దు, ౨౯ తలైక్కు-నరూపమానవలత్కొరమామ్మడన్దుయరుళి వేణుమ్, (30).

౩.

అన్య.— స్వపముల సేత్తెనలక్కుత్తి మైవడయ్ ప్పొన్దుపాణియమైన్ ప్రాకారములచేత (3) మట్టబడినదియన్దు ప్పొన్దు పోలములన్దు (౬) పోత్తులములన్దు సేన్ తిరుప్పళ్ళిఱుడియందు పన్నులించునోపావీయా! () సుమర్యానలో (శేషన్దులో) నండి (ఆత్మలమున) త్తెన్దు యమునగంగలచేత సాంసారములందు నన్ను నిన్దుర్తింపించున(౧౨) నీయొక్క బ్రహ్మర్యములయన్దు ఆ న్దురజ్జకై బ్రహ్మములన్దు (౧౫) తేనీ నీయొక్క ప్పొన్దుపాణియమైన్ (౧౮) శ్రీ సాంబత్త మైవడయ్ దాంతుంజ (నీయొక్క-తిరువత్తెన్దు మళియొకగాని నెఱుంగ) శేషన్దుమాన్దు మందున ద్వివిన్దు శేష భూమిల మైవడయ్ (౨౧) క్కొనతేనీ నీవు ఒకపన్ను (౨౪) భూమిక్కు అనురూపముగా (భూమిలరువడిక్కుంబున నున్దు) నుంచు (౨౭) నీయొక్క శ్రీ సాంబత్తముల చే నాళిరమ్మన్దు కాళ్ళలమునన్దు నుము. (30)

౩.

శు.— ఇరజ్జామ్బట్టు. సర్వసులభమాన వున్దిరువడిక్కు యెన్మిలైయల్ వై త్తరుళి వేణు మెన్మిత్తార్.

(కుడిక్కిడన్దు) కుడిక్కిడాకవ ర్తిత్తు. కులమర్యాదై తప్పాతపడిన ర్తిక్కై. “ఇయ్యోకువంశ్యిలై, తమయనిరు క్కుత్తిమ్మిమాంబలై ముడిశూడి యతివారలై” ఎన్మనితే శ్రీభరతాత్మ్యా (ఆక్కుడైయేతు) కుడియల్ పడైలాత

శీ.౨॥ ఇరజ్జామ్బట్టు (కుడిక్కిడన్దుతొట్టై). పడిక్కుళవాక నిమిర్ త్తనికాపాతపజ్జయమేతలైక్కుణియాయ్, ఎన్మత్తైక్కుటాత్తి పతారై (పర్వసులభతొట్టై).

కులమర్యాదై తప్పాతపడి వర్తిక్కుయవతు - అవనుక్కు శేష భూతమాన పురుషతుక్కున్దుగుణమాక సత్త్వరూపరక్షియాత్తిట్టలు ముకాకై పార్ త్తిరుక్కు. ఇవడి వర్తిత్తేనోజ్జోజెన్దు (ఇయ్యోకువంశ్యిలై), ఆక్కుమ్ - నన్నై, అతితయమానుమ్. పట్టిలాతనైక్కుళావన-

ఈ-నక్కకైయన్జాక్కి గ-పబ్బడిగన్దు జటిలోభరతస్వం ప్రతిక్షతేచాదుకేతేపురస్కృత్యవర్సభుకళలంగు హే" ప్పుమ్, ౨ "జటిలం వీరవనమ్" ప్పుమ్ 3 సహితేరాజపుత్ర స్తం కాసాయామృర ధారిణమ్ | పరిభోక్తుం వన్తవ సృష్టి పారానైధర్మవత్సలమ్ అరుకేయరుక్మ చెయ్తేయ మివనై చుప్పివిరుక్కిట పారిరానవర్కళ ఇవనై య సుభవత్తైయల్ సత్తైయల్ ధాన్కళి. అతుక్కిడియెన్నెన్నిల్ [రాజపుత్రమ్] పెరుమాళ్ వేరన్వవన న్దరమ్, "ముడివనన్తకన్దనా, ఇవనానాన్ సమక్కు త్రిజ్జప్పకుకాణ్" ఎన్దురుదొకళి. [ధర్మవత్సలమ్] ఇతుక్కు మనన్వనాన్జామ్: ధర్మతుక్కాక తనై యభియ మాటినానితేయవ్. ౪ ఏభిశ్చరచిన్దెన్ద్రమ్ తానెరువనుమే పోకనమైరుక్కు, అర్దర్పలై యగ్గొణ్ణిపోనా. అతుక్కిడి - "నామెరువనమేయన్విక్కే, పలర్కణ్ణిన్ కణ్ణాల్ మీళానా?" ఎన్దుమత్తైచ్చుడు. విన్దెయ్య పోవానైప్పలే, అనైకుత్తైకై యకప్పడ త్తిరట్టిక్కుడు పోనా నాయుడు. పిరివాల్ ధామైక్కు త్తన్నిఱుత్తెన్దా రొరువరుమిల్లె యాయుడు సరికర త్తిర, [శిరసాయాచిత్రా] మయా: నాకలైయాలే యర్వకార్యతైయమ్ ముళప్పో? ౫ "శిరసాయాచిత్రస్యవచనం సకృతంమయా" ఎన్దురేయేవరుమ్ - "అవనుమేతనక్కుడుక్కున్నడిశెయ్తాణ్, నామమ్ సమక్కుమక్కున్నడి శెయ్తోమ్" ఎన్దురితే. "అనాచిత్రయాతే యర్వకార్యతై ముళుత్తప్పేమ్" ఎన్దుితేమన తిరుచ్చళ్ళమ్ పుచ్చుట్టు. ౬ [భ్రాతృం] ౭ "భ్రాతావా మూర్తిరాత్మనా" ఎన్దిజుడియే, అవర్తన్దుమేనియా కవన్దే వన్నెనిన్దె త్తిరుప్పతు. శేషమ్ పుచ్చువన్. ఇప్పడియక్కుడియి లిల్లాత శేద్రుజ్జలై యుజ్జాయతు. "మూర్తారిరుక్కు విల్లెయార్ ముసేరాడక్కుడి సత్తు" ఎన్దువద్ద చిత్తైన్దుమున్దు. అత్తనానాయమ్, కణ్ణుమేకణ్ణిరుమాయ. జలైయమేపునైన్దు, నల్కలై యువరాసెన్దు.

శీ-౨ "శ్రేణపాదకృతాల్ వర్వవికృతకళి" ఎన్దుననైయన్జాక్కిన పేరున్దోనెన్దు, దృష్టునైన్దు (పబ్బుగ్గన్దెన్ద్రత్తిడి). "పబ్బుగ్గన్దు జటిలం" ఇదన్దెన్ద్రం ప్రతిక్షతే: చాదుకేతేపురస్కృత్యవర్సభుకళలంగు హే" ఇతియధకాణ్డేప్రతిప్రయోగే రామప్రభ భురవాణ్. "అనుభవన్దెన్ద్రం ప్రాప్తంబింతంబు | దనర్పరామాగర్వరంయగానే భాన్గునంయభా" ఇతియోధ్యాకాణ్డేచిత్రకాణ్డే. "అనాచిత్రయాచిత్ర స్తం కాసాయామృరధారిణమ్ | పరిభోక్తుం వన్తవ సృష్టి పారానైధర్మవత్సలమ్" ఇతియధకాణ్డేరామాగమనానన్దకాత. "ఎన్దువర్సభు" అధర్వసిత్వాకళితైయెడ్డడి. ఇకాకళియేప్పన్దెయాలేయ సత్తైయల్ తెన్దు (అరుకేయత్తాడి) నల్క. మేళానై. పూర్వత్తై నరుక్కు. అదన్దు మూడు - చ కవరయోడు. అతెప్పడియెన్దు (ధర్మతుక్కాకచిత్రాడి). ఇవనమ్, తమయనిరుక్కు త్తన్నిఱుడియోను క్కువనన్దకా" ఎన్దిధర్మత్తై వత్సలన్దెడ్డి. పట్టిజాతనన్దకై యన్జాక్కినతుక్కు ప్రమాణాన్దవ(ఏభిశ్చేత్తాడి). "ఏభిశ్చ" ఎన్దు తుక్కుభావము (తానెరువనుమేయత్తాడి). "ఏభిశ్చ, సచిత్రేళ్ళ" ఎన్దు - చకారతైయర్జ్జిత త్తిలమ్ మాట్టనతు. అనాల్, అన్దునిది రైకత్తాట్టికొన్దుపోనానెన్దు (విన్దెయ్యచిత్రాడి). రథగజతురగవదాత్తికై త్తిరట్టిక్కు, ణ్ణిపోనతుక్కు హేతు (పిరివాల్ ధామైక్కిత్తాడి). "మూర్తార్" ఎన్దుమతుక్కు వియామకమరుతియ్చేయ్తాల్ (శిరసాయాచిత్రస్యత్తాడి), యధకాణ్డేరామసంధానన్దుర రామ, "మూనివర్తుతుంయోసా చిత్రకాటమపాగతం" ఇతిపూర్వార్థవ. ఇన్ద్రేకత్తుక్కుభావమ్ (అవనమత్తాడి). సమక్కుడుక్కు మ్మడియెడ్డు - సమ్మదెయ్యన్ద్రుత్తుక్కుడుక్కున్నడియెడ్డు. వివరణమ్ (అవకలైయాలేయత్తాడి). "భ్రాతృం" ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (భ్రాతాసాయాచిత్రాడి). "అచార్య" బ్రహ్మణోమూర్తిపితామూర్తిప్రవాపతే: | మూర్తాపృథివామూరిన్దుభ్రాతాసాయ మూర్తిరాత్మనా" ఇతిమానవేదర్పాన్ద్రే. శేషమ్ పూర్వవత్ ఎన్దుతు - మహాప్రవేశ త్తిజ్జన్దెన్ద్ర వ్యాఖ్యాన తైన్దు. ఏభిశ్చ" ఎన్దుసూరి కలైచొన్నతు - అనైకుత్తిరకుక్కుముపలక్షణమ్. వివరణమ్ (మూర్తారిరుక్కుచిత్రాడి) (మచ్చననైయెయి) ఎన్దువనన్దక, అప్పడియే

(౧౦) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పడై నాళాలే - ౨ - పా - కుడిక్కిడన్ వాన్మొళి నన్దళి. 32

ఈ - త్తిరువొరైయితే మున్దినై యొళియ. (నిఱత్తిర వడిమొక్కల్ శ్రీవల్ శెయితు) తన్నుడై య రన్ద్రై యాలే, ఇతరపురుషార్ తిల్ సత్తై యఱుక్కన్లు నడిమొక్కళిల నరజ్జమాన వడిమొక్కళి చెయ్తు. (ఉఱపొన్నడి క్కడవాతే) తఱచాపలతాలే నిర్బన్దుక్క మతువునుప్పక్కే; మున్ను పెరియనాల్ శ్రీమైయోడే శ్రీవస్థభగవాన్ తొడక్కమా న్నాన్ పురుషకారిమాన్కొండ్లు మొల్పుతాక చెప్పవణ, “ నా మ్మయర్ తొళ్ళ కాన్దమ్ శెయ్తోమాన నిజమ్ పెఱటానతు, నీర్ పతి నాలాణ్ణు రాజన్ త్తిలే యిరుక్కీల్ కాణుమ్” ఎన్; ౧ “అరురోహరభంబువ్వు” ఎన్దు వ్వువ్వు నాయ్ మీణ్ణుపోనానితే; అప్పడియే, ఉన్నుడై య వాణ్ణాతిలన్దునమ్మణ్ణాతే. ఉన్దిరువడికళై త్తప్పాతే. అన్దియే, ఉన్నుడై య స్పృహణీ మమాన తిరువడికళై యల్ త్తతియాయేయన్నుతల్. అతానతు - అనన్దప్రయోజననాన్. (వభీవ దున్ది వడియరోర్ క్కరుళి) అడిమైముతై త్తప్పాతే పోరుకిఱ వనన్దగతికళాన వెణ్దుకుక్క వ్వువ్వువ్వువ్వు (నీయొరునా లితాన్దు) అన్దన్దభాన మొననాళిలేయాయ్ ప్పిన్దువన్దుమనో? అప్రతిపే. శత్రుకుక్కు మేజ్జడరుచిమిక్కియో? గుణా గుణ నిరూపణమ్మణ్ణాతేయెల్లార్ తలై యిలుమ్మై త్తతిరువడికళై, అక్కియై య వెఱతలై యిలుమ్మై వైక్కలాకాతో? (పడిక్కిల నాక) భూమియెవిళాకులై కొళ్ళ విజ్జవళయతిలు మరుతుపోలే కాణుమ్, అతుక్కుళ నాక త్తిరువడికళై న్నిక్కితై తాన్దన వరుమైయమ్. ఉన్దక్కిరయిల్వాయ్ నాన్దేశపుడుతేనా? ఇత్తనై యన్దేశయన్దేశేణ్దువతు (నిఱ పాతలన్దుయే మ) ఒరు శెవ్విప్పువై కొండ్లు కాణుమ్ కాడుమడైయు మళిన్దున్దొత్తు. (తలై క్కణియాయ్) ఏళెను మాన్కొళ్ళనినై న్దు కార్కత్తుక్కుళివాకుల్ మ త్తనై యా యిరుదైతే, భూమిక్కుళి నాన్దన తిరువడికళై యెత్తలై క్కణ్దు నాక కొలాకాతో? (తలై క్కణియాయ్) ౨ “కోలమామై శెన్నిక్కు” ఎన్దిరువ్వురై తలై యలై వైక్కలాకాతో?

శ్రీ-అయినాన, ప్రాన్యత్వైయోడే, ప్రపన్నకుల త్తిల్లిత 3 “ఐన్దీర్ కైకళాల్ త్తియ్తుమ్” ౪ “మన్దైయన్దుమనో” అత్యాదికే శ్రీ త్తిరువొరైయితే మున్దినై యొళియ. (నిఱత్తిర వడిమొక్కల్ శ్రీవల్ శెయితు) తన్నుడై య రన్ద్రై యాలే, ఇతరపురుషార్ తిల్ సత్తై యఱుక్కన్లు నడిమొక్కళిల నరజ్జమాన వడిమొక్కళి చెయ్తు. (ఉఱపొన్నడి క్కడవాతే) తఱచాపలతాలే నిర్బన్దుక్క మతువునుప్పక్కే; మున్ను పెరియనాల్ శ్రీమైయోడే శ్రీవస్థభగవాన్ తొడక్కమా న్నాన్ పురుషకారిమాన్కొండ్లు మొల్పుతాక చెప్పవణ, “ నా మ్మయర్ తొళ్ళ కాన్దమ్ శెయ్తోమాన నిజమ్ పెఱటానతు, నీర్ పతి నాలాణ్ణు రాజన్ త్తిలే యిరుక్కీల్ కాణుమ్” ఎన్; ౧ “అరురోహరభంబువ్వు” ఎన్దు వ్వువ్వు నాయ్ మీణ్ణుపోనానితే; అప్పడియే, ఉన్నుడై య వాణ్ణాతిలన్దునమ్మణ్ణాతే. ఉన్దిరువడికళై త్తప్పాతే. అన్దియే, ఉన్నుడై య స్పృహణీ మమాన తిరువడికళై యల్ త్తతియాయేయన్నుతల్. అతానతు - అనన్దప్రయోజననాన్. (వభీవ దున్ది వడియరోర్ క్కరుళి) అడిమైముతై త్తప్పాతే పోరుకిఱ వనన్దగతికళాన వెణ్దుకుక్క వ్వువ్వువ్వువ్వు (నీయొరునా లితాన్దు) అన్దన్దభాన మొననాళిలేయాయ్ ప్పిన్దువన్దుమనో? అప్రతిపే. శత్రుకుక్కు మేజ్జడరుచిమిక్కియో? గుణా గుణ నిరూపణమ్మణ్ణాతేయెల్లార్ తలై యిలుమ్మై త్తతిరువడికళై, అక్కియై య వెఱతలై యిలుమ్మై వైక్కలాకాతో? (పడిక్కిల నాక) భూమియెవిళాకులై కొళ్ళ విజ్జవళయతిలు మరుతుపోలే కాణుమ్, అతుక్కుళ నాక త్తిరువడికళై న్నిక్కితై తాన్దన వరుమైయమ్. ఉన్దక్కిరయిల్వాయ్ నాన్దేశపుడుతేనా? ఇత్తనై యన్దేశయన్దేశేణ్దువతు (నిఱ పాతలన్దుయే మ) ఒరు శెవ్విప్పువై కొండ్లు కాణుమ్ కాడుమడైయు మళిన్దున్దొత్తు. (తలై క్కణియాయ్) ఏళెను మాన్కొళ్ళనినై న్దు కార్కత్తుక్కుళివాకుల్ మ త్తనై యా యిరుదైతే, భూమిక్కుళి నాన్దన తిరువడికళై యెత్తలై క్కణ్దు నాక కొలాకాతో? (తలై క్కణియాయ్) ౨ “కోలమామై శెన్నిక్కు” ఎన్దిరువ్వురై తలై యలై వైక్కలాకాతో?

ఈ. - ౧. కదా" ఎన్జిత్. (కొడియత్తాది) ౨ సారామనశ్చీర్తన వీతశోకారామస్య శోకేనసమానశోకా పెరు మాపుడైయ సద్దాన త్రిలిశశ్చేయూలేయ. మొరుళోకముణ్ణు, పిరివాన్త్రామైయాలే పడకీతు మొరు శోకముణ్ణు, అతిల్, తిరునడైయ క్కణ్ణపిన్ఱు బిన్నుతీర్వతిత్తే, అప్పడియే, సురుగీరమాన్ శ్రమహరమాన దేశ్త్రితే కణ్ణిళిర్నరుళప్పెల్లతు, ఎకవరుకీతిలో? ఎన్జిభయన్దీర; ఇనియెన్నై విషయికరిక్కుమతువేకుణ్ణై, అక్కుణ్ణై యున్దీర్ త్తరుళవేణుమ్.

జీ - ౨. (కదా పెన్జిత్తాచెన్ఱు) "కదాపునశ్చజ్జరథాన్" ఇత్యాది. "నుడియమార్థాన మలబ్బుడప్పట్" ఇతియామనా చార్యస్తాత్రే. మత్తిచ్చెన్ఱు తుక్కుమ్, "తల్లెక్కడియాయ" ఎన్జుతుక్కుమ్ సద్బుష్టనమాకభావమ్ (సారామేత్తాది). "సారామ నశ్చీర్తనవీతశోకారా మస్యశోకేనసమానశోకా | శరన్మథేసామృదశేషచన్ద్రా) నిశేపన్దైహసుతాబధువ" ఇతినున్దరకాణ్డే. "వీతశోకా" ఎన్నానిజ్జు, "సమానశోకా" ఎన్జుతుకేరుమ్మడియెన్ఱున్న (పెరుమాళుడైయ విత్తాది). "సారామనశ్చీర్తన వీతశోకా" ఎన్జుయాలే పెరుమాళుడైయ సద్దాన త్రిలిశశ్చేయూలేయ్తీర్వనడి. కొడికైయన్దైతాయ, పాక మతిళాలే తూర్పున్ఱు, తుళిర్న వయలైయమ్ శోలైయయమడైతాన తిరున్నుళిజుడియేత కణ్ణిళిర్నరుళుకీతవనేయన్జు తల్లార్కమ్. కొడిక్కొక్కెన్జుతొడన్జే, కిడ్దనాళే - తుడిక్కిడ న్నైన్జు తొడన్జే, తల్లెక్కడియాయత్తవయ;

ప్ర.తి - ఇరణ్ణామ్మట్టు (తుడిక్కిడన్ద) యున్దకాణ్డే ప్రతిప్రయాణే రామంప్రతిభరచ్చాజి, "పబ్బుడిగ్గు జటిలొ భరతస్తాన్వంప్రతిత్తతే | పాదుకేతేపురన్జుత్త సర్వజ్ఞుకుళలంగృహే" - అయోధ్యాకాణ్డేచిత్రమాటే, "జటిలొభిర వసనం ప్రాజ్ఞలింపతితంభువి | దదర్శురామదర్శం యుగాన్తేభాస్మరయథా." - యున్దకాణ్డే రామగననానన్దకాటే, "సహితేరాజపుత్రన్దం కామయూర్ధధారిణి | పరిభోక్తువన్యన్దని పారాన్దేర్నవత్సలమ్" - అయోధ్యాకాణ్డే, "ఏభి శ్చసవైవాన్దమ్" ఇత్యాది. - యున్దకాణ్డే[౧౨౮] "మాన్నివర్తయతుమ్" ఇత్యాది || ౧౯ || - మనవే ధర్మ కాన్తే, "ఆచార్యోబ్రహ్మచోమూర్తిః పితామూర్తిప్రభావతేః | మాతాపృథివ్యామూర్తిస్తు బ్రాతాన్యమూర్తిరాత్మనః" - నున్దర కాణ్డే పట్టింశనన్దే, "సారామనశ్చీర్తన వీతశోకారామస్య శోకేనసమానశోకా | శరన్మథేసామృదశేషచన్ద్రా) నిశేపన్దైహసుతా బధువ" || ౧౭ ||

తాత్పర్యము. - స్వజనులచేతన నుందరప్రాకారములచేతన నలంకృతమై పాలములచేతనతోపులచేతన చల్లనైయన్న తిరున్నుళిజ్జు. డియందుబ్రవ్యించిన ఓప్రయంతీ! ఆనన్దగతికులమై నీపాదములయందు ధ్వజపానరూపమైన కైబ్బర్యముచేయు చున్న మాయంగు కృపచేసే త్రివిక్రమావతారమందు భూమినిగొలుచుటకైయెత్తిన నీశీపాదములను మారెన్ఱుమీద నుంచుము.

మూ. - కిడ్దనాళి కిడ్దనాయె త్తనై కాలజిడ్డ త్రియునిరువుడమ్మకైయ |

తుండర్ న్దుకుల్ గేవల్ శెయ్తుతోల్లడిమైవట్టివన్మొణ్ణిర్ క్కరుళి |

త్తడన్జోడమరై క్కణి విట్టితునీయెబ్బున్దన్దమరై మన్జయనీయమ్ |

ఇడన్జోన్ద్రావులకున్మొబ్బువిరున్దరుళాయ్తిగప్పిణ్ణుడిక్కిడన్దనాళే ||

31

ఆ. - (కిడ్దనాళి) ఇట్టనే యెరునడియేకణ్ణిళిర్ నరుళుకీతిరానే! ఉన్ తిరువుడమ్మనోవాతో; ఉన్ తిరువుడమ్మనోవాతో ఉన్నడియేనాన వెనక్కాకనీయరునాళి, తామరై త్తడన్దమల్దన్దాన్దలే తిరుక్కణ్ణిళివిట్టిత్తు ఎబ్బునిరున్ద ఉన్ తామరైమత్తయెమ్మ నీయమ్, ఇన్దలాకమెల్లామి వాల్చుమ్మడి యిరున్దరుళాయ్తిరాన్.

3.

అన్యః - తిరుప్పల్లిడి కిడ్డనాళ్ళ కిడ్డనాళ్ళ (3) కిడ్డనాళ్ళ ఉక తిరువుడమ్మ (౬) అత్తయ ఎత్తనకాలమ్ కిడ్డతి (౯) కుడన్దమ్ మల్లై న్దమ్ తేయ్తు (౧౨) తోల్ అడిమైవళ్ళి మరుమ్ (౧౫) తొణ్ణికోళ్ళు అరుళి తడమ్ (౧౮) తోళ్ తామరై కణ్ (౨౧) విట్టిత్తు నీ ఎమ్మన్ (౨౪) ఉక తామరై మత్తయమ్ (౨౭) నీయుమ్ ఇడన్దాళ్ళ మువులకుమ్ తొట్ట (౩౦) ఇరున్దరు శాయ్. (౩౧)

పన్నీ - అనన్దరమ్, తిరుమేనియలైయుమ్మడియై పొమ్మబ్బణ్ణికోళ్ళందరుళాళే, అడియోగళ్ళ కణ్ణునభవిమ్మడియక ప్పిరాట్టి యోడేమాడ వుణర్ న్దెమ్మన్దరుళియిరుక్క వేణుమెన్దితార్.

పొమ్మప్పల్లిడియై, అత్తెత్తరమాకక్కణ్ణికోళ్ళందరుళుకొనె! అవేమాపరత్తనానాన్కొణ్ణు కణ్ణికోళ్ళందరుళుకొనెమ్మకుడక్కమాక. (3) ఇప్పడి యొరుపడిప్పడక్కణ్ణికోళ్ళందరుళినాయ్; ఉక, తిరుమేని, (౬) అత్తయమ్మడి, ఇన్ను మెత్తనకాలమ్, కణ్ణికోళ్ళందరుళి క్కడన్దై, (౯) ఇనిఎత్తనకాలమ్ వున్నయనవిధానమ్మణ్ణిచ్చెమ్మ, అనన్దరమ్మట్టి, పణ్ణి, (౧౨) అనాదిపిడమాన, శేమత్తమాన్దత్తిలే మరుమోమాయ్, (౧౫) ఉనక్కేవేమామ్మడి యనన్దరమ్మణ్ణిచ్చెమ్మ, ఇరన్దై, తడన్దై, (౧౮) తొణ్ణిమ్మడియెత్త, తామరైపోన్ద, కణ్ణి, (౨౧) పురక్కవిట్టిత్తు, - - - , పడుక్కయినిమ్మమెమ్మన్ద, (౨౪) ఉనక్కసాయినియాయ్, పూవెట్టిఅప్పలుకొన భోగ్య తైయైయుమ్, పరుపత్తై యమ్మడైయళనలత్తైయుమ్. (౨౭) నీయుమ్, విన్దీర్జగత్తియుమ్ అనన్దప్రయోజనోపాతి కణ్ణునభవిమ్మడి, (౩౦) ఇరున్దరుళవేణుమ్. (౩౧)

అర్థము - తిరుప్పల్లిడియందు పవ్యళించినవాడ! పవ్యళించినప్పుడు మొదలుకొని (3) (ఏకవీతిగా) పవ్యళించియున్నావు; నీయొక్క తిరుమేని (౬) నోమ్మనట్లు ఎంతకాలము పవ్యళించెదవు! (౯) అనుసరించి అనన్దరమ్మణ్ణిచ్చెమ్మలను చేసి, (౧౨) అనాదియైన శేమత్తమాన్దమందు, (తప్పకుండా) నడుచుచున్న (౧౫) దాసులమైనమాకు కృపచేసి, తటాకమును (౧౮) ఆకలిించుచున్న తామరస పుష్పములవంటి శేతములను (౨౧) తెట్టిచి, నీవు లేచి (౨౪) నీయొక్క కనులవాసియైన పిరాట్టియు (౨౭) నీవును, విశాలమైన మూడులోకములను ఆశ్రయించునట్లు, (౩౦) వేంచేసియుండుము. (౩౧)

ఈ - మూవ్వామ్మట్టు, తిరువుడమ్మశైయ వైరుపడియే కణ్ణికోళ్ళందరుళాళే అడియోముక్కాకప్పిరాట్టియమ్ దేవకు మెమ్మన్దిరు న్దరుళవేణు మెన్దితార్.

(కిడ్డనాళ్ళ కిడ్డనాయ్) ౧ “కిడ్డనతోర్ కిడ్డన్దై” ఎమ్మకిడ్డయమ్మకు కాణవేణు మెన్దాశై వుట్టిరుప్ప నెరువ నుక్కాక, ఆశై వుట్టనమ్మ తొడన్దై క్కణ్ణికోళ్ళందరు లినాయ్. (ఎత్తనై కాలన్దైత్తి) ఇనియొరువనవన్ద ౨ “కిడ్డనవాణి

జీ-అ. మూవ్వామ్మట్టు (కిడ్డనాళిత్యాది). “ఉక తిరువుడమ్మశైయ - ఎత్తనైకాలన్దైత్తి - తామరై మత్తయమ్ నీయుమ్ - ఇరున్దరుళాయ్” ఎన్నిఅపదబ్బరై క్కటాక్షిత్తపతారికై (తిరువుడమ్మశైయవిశ్వాది).

“కిడ్డనాళ్ళ” ఎన్నయలే - కిడ్డనకాలత్తుక్కొరు ముడివిలైయెమ్మ తోన్ద్రుకొనెట. అక్కొరులైర్లుత్తుక్కొరు పోతునభలి చెయ్మణితార్ (కిడ్డనతోర్ త్యాది). అత్తెత్తరమాకక్క క్కణ్ణికోళ్ళందరుళుకొనెమ్మతొడన్దై యొరుపడిప్పడక్కణ్ణికోళ్ళందరుళినాయ్; మకు మారమానవుక తిరుమేనియలసమామ్మడియన్ను మెత్తనకాలమ్ కణ్ణికోళ్ళందరుళుకొనెమ్మశబ్దాదు. (కిడ్డనతోర్ కిడ్డన్దైయత్తొడి). పిరుమలై. (కిడ్డనవాణిమ్మన్దిరువవేళవాళి) తిరుచ్చన్దవిరు త్తమ్, స్వమార్క. ఇరుక్కొరుముడివుట్టాక వైణ్ణాతోన్దెనిట, “ఎత్తనైకాలమ్ కిడ్డన్దై” ఎన్నిఅవివర క్కటాక్షిత్తపతారికాయ్, అత్తెత్త, “ఎమ్మన్దిరుక్కవేణుమ్” ఎమ్మవేత్తిమ్మకుళవుమెన్దితార్ (ఇనియొరువనవిశ్వాది). కిడ్డన్దైయరైయ్ ముళితెట్టనమ్మక్కొరు యరుక్కొమెన్నె (ఎల్లాచేప్పిర్లుకుమిశ్వాది). 3 “సంకెత్తార్

[illegible]

శ్రీ. ఆ. పృథక్క” ఎన్నక్కడవోతే. పరదరాజస్థన. ఆశ్వేను-అలంకృతి. అలంకృతి. ఇత్రాల్ భావమ్ (అధికశీల్యయితృది). “కుదర్ న్దు” పన్నవికేనాడుకు-భావమ్ (ఇద్దరేయితృది). సద్భక్త్యనుభవవివరణమ్ (మెరుగుతృది. సుదర్శన - అలంకృతి” న వ్యక్తి యొక్క పదే. పదేమిట్లు - ప్రేమిత్తు. ఆదేమయిత్రాల్ తొన్నెయి తన్ను (అత్రాత్ ప్రేమిత్తు తృది. “పదే పృథక్ వికాసాన్న (అవివరణితృది). అన్నవో, “అకారాధారమై ప్రియమనామమనాన సహాసరాణాం నిత్యానమ్” ఇత్రాది “క్షుద్ధాన్వియయి” ప్రియతీర్థ, విధియెట - విధానమయి, క్షుద్ధాన్వియైవోన్వియెకీకర. “కుదరీ పదే ప్రియమైయన్ తొన్నె” ఎన్ను. “పదేమనాన్వియె పదేయర్” ఎన్ను. “అల్పదేవై పదేమనతొన్నె” ఎన్ను, తియ్యదేయయోగ్రతైయియె పదే. “తామన్” ఎన్న పదేమనన్వై తై నేక్కాళావమ్ (పొయ్తయితృది). తిదమ్ - పొయ్త, పరమమ్. కళికేతీయిల్ - మత్తై “నీమియన్” ఎన్ను, ఎన్నున్వియెక్కుమరు ఆమకాయనక్కు మెన్న (శీరియితృది). అతీన్వీరు - ఇదర్ న్దు. కీర్తి “పన్నయిత్రాల్” ఎన్నుపేత్తి, పిన్నయెయ్ “తామన్వై” ఎన్న అతేన్నై (భగవద్వియత్తైతృది). తియ్యవియెడిక్కిడనాన - ఇయనరళాయ్” ఎన్న మత్తైభావమ్ (నీమనరళానవితృది). వివరణమ్ (అవేరితైయితృది). “కిదనాన - ఇయనరళాయ్” ఎన్నుపేత్తి, కత్తైన్వీరుమక క్కాట్టకీకర (కాయన్వియెవియితృది). ఎకదేశక కేయ్తయనరు - తియ్యవియెడియై కిదక్కు. ఈ తియ్యవియెన్వై - కిదనరళాన్ కిదనరళాయ్ కేనకాలమ్ కిదత్తయనరళాన్వియె, తియ్యవియెడిక్కిడనాన - ఇయనరళాయ్ కిదనరళాయ్ ...

అ-ఆ-మి (ఇదైతేయిరిత్యాది). ఇదైతేయిరి కేయిదునున్న కేదైతు - ప్రాతికాల తిరే ప్రబుద్ధనానాలో తిరుమొక్కయ్య-పద్య రహితైచ్చిమైతైతై. తిరుమొక్కయ్య-పద్య-మతలొన అప్పదకాలానితే యువర తియిదమైతైయై.

[ప-తి. — మూన్టామట్టు. జితనాయకు, సతేరుపంచాకాకో నాయధానిచాన్నదమ్ । తథాపి పురుషాకాకో క్తానాం త్వం ప్రకాశనే” — ఆరణ్యకాండే [౧౫] “ఏవము క్షుర్రామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాజ్ఞలిః । సీతాసమక్షంకాకుత్స్థమిదంవచనమ్బ్రహ్మీత్ ॥౬॥ (ఇత్యాది). — శ్రీమద్భక్తరథారాధ్యవీరచిత్రేనీత్యే. “ఆకారార్థాయనస్సమహుధమహ్నాంసహానరాణాంనిత్యానామహసమతిరాయణపదమ్ । యమాహస్తే కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలాస్యవస్థానానివిస్మర్త మసహజైర్బుధైర్బుధిపదమ్ ॥ 3.

[తి-సా-౨౩] మారిరులైయుట్టల్లో మన్నిక్కిండన్టట్టామ్ । శీయశ్శిమట్రున్ ట్రివ్విత్తు । వేరిమయిర్ పొట్ట వెప్పడుమ్ వేర్ న్డతటి । మారినిమిర్ న్డముట్టన్డెప్పట్ట । ప్పొత్తరుమాళానీపూవైప్పూవల్లెపుళ్ । కోయిర్ నిన్డముట్ట నేహ్నదరుళిక్కొప్పడైయ । శీరియత్కొళన తిరున్డయామ్ వన్డ । కారియమరాన్ వన్డరు శేలోరమ్బాయ్ ॥

తాత్పర్యము॥ తిరుప్పళ్ళిట్టడియందులువ్వులింపిన ఓ! న్నామి! నీ తిరుమేననందు మెప్పియెత్తునట్లు నీవెంతకాలము పవ్వలించెదవు? పరమపూర్ణ శేషభూతులమైన మాయుంగునందేసి నిద్రను వదలిలేచి నీవుపిరాట్టితోగూడ త్రిలోకములున్ననాశ్రయించునట్లు వేంచేసి యుండి మామ నేవసాదించుమా. 3.

మూ. — పులిట్టుడిక్కిండన్డనరుకుణముజ్జెయిరున్డ వే మన్డతుణిన్డ ।

తెలిన్డ వెళ్ళిన యకర్జ్జియాతేయెన్నె యాళావై నక్కరుళి ।

నళిర్ నశీరులక మూర్పుడణ్ వియప్పనాన్డల్ కూతాడినిన్టార్ ప్ప ।

ప్పళ్ళిన్డనీర్ ముకీలిన్డనళ మొట్టాని వాయ్ శివప్పనీకాణవారాయ్ ॥ ౪॥

ఆ. — (పులిట్టుడి) ఉన్నడైయకాళిన్డతినాతే రుసక్కాక ప్పళ్ళిట్టుడిక్కిండన్డ. వరుణముజ్జెయిరున్డ, కైవన్డత్తుణిన్డ, తెలిన్డ నేకాశ్శియకర్జ్జియాతేయెన్నె యడిమెక్కొట్టాళివాపొళే, ఇన్డముమున్నడైయ వరుమకారుణ్యతినాతే శోలివాయ్ తిజన్డ, తామరై క్కన్డగొళేనోళ్ళ. తిరుపడకళ్ళె యెన్డలైయలేన్డ త్తిరుళి, పిరాట్టయోడేమాడ విరున్డరుళి, “అట్టొరవేషీత్రచ్చైయతరుళినాళ” ఎన్డఇన్డ కళ్యాణగుణుత్తక్కన్డ లోకమొగ్గ విన్డయప్పడనాన్డల్ కూతాడినిన్డారవారప్పడ, నిజముట్టకేతన మేఘత్తిరే యుట్టానపవళమ్బాళే యుట్ట కియతిరుప్పవళ్ళ త్తిరే శివప్పడే కాణానమ్మడి నీవరవేణుమెన్డితార్. ౪.

సన్య. — పులిట్టుడి కిడన్డ వరుణముజ్జె (౩) ఇరున్డ కైవన్డత్తుణిన్డ (౬) తెలిన్డ ఎకా శిన్డెయ్ కమ్ (౯) కర్జ్జియాతే ఎన్నె అళాయ్ (౧౨) ఎనక్క, అరుళి నళిర్ న్డ (౧౫) శీర్ శులకమూన్డ ఉడణ్ (౧౮) వియప్ప నాన్డల్ కూతాడి (౨౧) నిన్డ ఆర్ ప్ప నళిట్టు (౨౪) నీర్ ముకీలిన్డ నళి మొట్టా (౨౭) కని వాయ్ శివప్ప (౩౦) కాణ నీ వారాయ్ (౩౩)

పన్ని. — అనన్డమ్, అత్రితార్థమాక క్కిండన్డరున్డనిన్డెన్నె యడిమెక్కొట్ట దర్శనీయమానపడిపూడేమాడ నాకాకాణమ్మడి వరు వేణుమెన్డితార్.

తిరుప్పళ్ళిట్టుడియిత, కణ్ణళిర్ న్డ, తిరువరుణముజ్జెయిలే, (౩) ఇరున్డ, శ్రీకైవన్డత్తిరే, నిన్డ, (౬) “ఇవైవమక్కాప్పణ్ణివప్పత్తిరళి” ఎన్డ తెలిన్డ, ఎన్నెడైయ, నెల్లొక్కళ్ళేనిన్డ, (౯) పోకాతే, ఉన్నడైయశీలాదిగుణజ్జల్లెప్రకాశిమ్మిన్డెన్నె, అడిమెక్కొట్టవనే! (౧౨) ఎనక్క, విశేషమాకక్కువట్టి, ఉన్నడైయ శీతళమన, (౧౫) శీలాదికల్లె, లోకత్రయముమ్, ఏకకణ్ణిమాయ్ కొట్టన్డ, (౧౮) “ఓరాళిత సత్తపాతమే!” ఎన్డవిన్డయప్పడమ్మడియాకవుమ్, అనన్డప్రయోజనరాయ్ కొట్టన్డ కాణవిక్కిణనాన్డల్, శ్రీతిరుకర్ణ త్తారే ససంగ్రమన్డత్తమ్మట్టి (౨౧) నిన్డ, అర్ ప్పరవమ్మణ్ణుమ్మడియాకవుమ్, తెలిన్డ, (౨౪) నీరాళేనిన్డెన్డకాళ మేఘత్తిరే, పవళక్కొట్టి

ర-౨ తిరునామముల్లో.-౯ - ప - ౨ - తి - పుట్టెనాళాళే - ర - చా - పుల్లిజుడి వాళ్ళానెళ్ళో.

పడగొప్పాళే, (౨౭) స్త్రీగ్రహనవిజయైయదైతాన, తిరువధం, శివస్తుతీస్తువుడి. (౩౦) వాణ్ణోకణ్ణిమధవిమ్మమ్మడియాక, నీ, నడ
ద్వపద్ధనకేణమ్. (౩౩)

అర్కము.- తిరుప్పళ్ళిజుడియందు పవ్యళించి వరకుణ్ణుకైయందు, (౩) వేంచేసియండి శ్రీవైకుంఠమునెడిదివ్యదేశమందు నిలిచి (౬)
నిర్లమై నాయొక్క గొప్పయములొకట (౯) వలకుండనుండి నన్ను ఏలినవాడా! (౧౨) నావిషముమె కృపచేసి చల్లనైన (అను
సంధించువారి పొవయము చల్ల పడునట్లున్న) (౧౪) కల్యాణగుణములను మూడుగ్రామములను ఒకవిధముగా (౧౮) అత్తర్యంబుడునట్లును
మేము స్మరియచేసి (౨౧) నిలిచి కోలాపాలముచేయునట్లును నిర్లమైన (౨౪) జలముగల మేళుమందున్న పగడమువలె (౨౭)
సుందరమైన అనరముయొక్క ఎఱుపుతోగూడ, (౩౦) మేము సేవించునట్లు నీవు వేంచేయుము. (౩౩)

ఈ- నాలామృచ్చు. తిరుప్పతికళితే సన్నిహితనాయనై యివ్వళి వాక్కినావోలే, మేలుమెన్న పేయీతెన్దో
యితగుళి వేణుమెనిఱార్.

(పుల్లిజుడియత్కొర) నానిరక్కపూ విన్నెయెల్లామ్ నీశెయీతతు. భట్టర్, తిరునారాయణపురత్రిత్, వెఱు
ప్పిలే, “దేవరస్వాత్యస్త్రీ మెల్లాట్టివాలమ్ పిన్నయుమ్ పణ్ణినవిశ్వాసత్రిత్ కులై త్తల్లిక్కై యిరుక్కున్ను
ఎలుమ్మరముడైయ విమ్మెరుమానార్ పోల్వార్ పక్కల్ శెయ్యుమతై. ఎలియెలుమ్మనాన వడియెన్మక్కలిలునుశెయ్
వతో: ౧ ‘మహావిశ్వాస పూర్వకమ్’ ఎనిఱురడియే, ఏతేను మున్దు వనాలుమ్ ఇట్టుతై కొన్ను వరువతాయనన్న
తన్ను ఇతుక్కిడ నన్నుడై యవావమ్’ ఎన్దు పణ్ణినవిశ్వాసమ్ కులై యాతార్ విషయత్రితే శెయ్యుమతై, ఇతులొసే
పేతువాక నెన్దు నెక్కియమ్మడియిళ నెన్దొరపక్కలిలుమతై చ్చెయ్యక్కడవతో: ” ఎవ్వారామ్. తిరుప్పళ్ళిజుడియితే
౨-“పిడన్దతోర కిడక్కై” ఎన్నుమ్మక్కై కాట్టియుమ్, వరకుణ్ణుకైయ లేకొరనినన్దమై కాట్టిసేర “ఎన్ను మిరుప్పక్కై

౩-“నాలామచ్చు (పుల్లిజుడియత్కొర). “పుల్లిజుడిక్కిడన్దు” ఎన్దుతోడక్కి, “ఎనక్కయళి” ఎన్నుమళివుమ్ కల్యాణి పున
తార్కై (తిరుప్పతికళితయత్కొర). ఇప్పళివాక్కులై - ఇన్ద్రప్రాణ్యులైవిన్దక్కి.

“నెమన్దతోడన్దు” ఎన్నుమళివుమ్ భావమ్ (నానిరక్కవత్కొర). “తెన్దొరకై” ఎన్దుకున్దు-౪-గిరయోవర్చనారామ్
ఇత్యాదిపడియే, ఎత్తనెయిభక్తర్ వనాలుమ్ కలకొరి నెన్దొన్దు వివక్షిత్తు, అరుక్కైతివ్వామ్ (భట్టరత్కొర). వివరణమ్ (మహావిగ్నా
నెత్కొర). తిరునారాయణపురత్రిత్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు మణ్ణివునన్దు, పిన్దొరియెనకైయూర రైయరుమ్ తిరునాట్టు
క్కైయిన్దులినతై వర్చదుఖమ్. ఎలుమ్మరముడైయ - క్కియైయడైయ విహావిశ్వాసముడైయనెన్దొరడి. ఎలియెలుమ్మనాన - అల్పకత్తిక
నాన. విశ్వాసమాన్దముడైయనాన నెన్దొరడి. “నానిరక్కవో నీయిచెయ్లొక్కయెత్తు” ఎనిఱు వాక్కిత్రిత్ వ్యాదికృతమాన వరకుణ్ణు
క్కిత్త విరచమాకవిమళిక్కైయెత్తార్ (తిరుప్పళ్ళిజుడియితయత్కొర). “తెన్దొ” ఎన్దుకున్దు-౪-గిరయోవర్చనారామ్ (అయోగ్యునెత్కొర). ఆరొమ్మి-౬-కా

౭-౭-వి. “తిరుప్పతికళిత సన్నిహితనాయ - ఇప్పళివాక్కినాయ” ఎన్దుతార్కైయన్దొన్న వర్చన్దొరకైయెత్తితై యెట్టియకా
ట్టుకెత్తార్ (నానిరక్కవోవత్కొర). తిరునారాయణపురత్రిత్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు మణ్ణివునన్దు,
పిన్దొరియెనకైయూర రైయరుమ్ పరువదత్తక్కైయిరుక్కుయార్ వర్చదుఖమ్. క్రిమికణ్ణకాలత్రిత్, శుకన్దరళిన్ నిలజ్జుక్కైయెమ్మ
క్షిత్త వరుమ్మడిపణ్ణికొన్దు, భాగవతోత్తరురాన వాట్టినుకున్దు పెరియనప్పకున్దు తిరువనన్దకున్దు హానిపిఱుక్కుమ్మడియాక్కి,
అప్పళివర్చక్కై, పెరియనప్పయుమ్ తిరునాట్టుక్కైయిరుక్కుమ్మడియాక్కి, పరివరానక మ్మెయ మత్తిరక్కవోట్టారపడి దేవన్దరత్తేయకల
వడిత్తు, పిన్దొయుమ్ ౫ “నాపిళతాయా, ఎన్నుమ్మడియే యవనై నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి పణ్ణుకైయతే యివక” నాన్దొన్దొన్దొ
మెల్లాట్టియెవతు.

ఈ. — క్కాట్టియుమ్, శ్రీవైకుంఠ త్రితేఁగ, 'విత్తే యారనిన్దా' ఎన్నుమ్ విత్తే యుక్తై క్కాట్టియుమ్మో వెన్నై పురు
నిలు త్రిత్తు. (తెల్లివ్ వెన్దై య క్కణ్ణియాతే) 'అయోగ్య' ఎత్తకలాతపడి * కణ్ణిళివన్దిలే ఎఱ్ఱునయ త్తై
త్తెలివత్తుమ్ అత్తైక్కవిడతే నిర న్దరవానమ్మణ్ణి. (ఎన్నై యాళాళి) ఎన్నై 'అయోగ్య' ఎత్తకలపు మొట్టాతే, పిరి
వాల్. 'నామెయాల ముడియపు మొట్టాతే, గుణజ్ఞానత్తా తేధిప్పిత్తుక్కొణ్ణువోనాయ్. (ఎన్క రుళి) పుణమ్మ పోకాతపడి
వల్లైత్తునియుమ్మజీవనముడావిట్టా లజ్జనేధిర్కుమ్మడి. (నళిన్దై త్తై) అనునన్దిత్తార్ వృద్ధయమ్మకుళియమ్మడియాన శీల
గుణత్తై. 'అథ్నార్ పేషి త్తెయ్ తరుళిన్దా' ఎన్దిజకల్యాణగుణత్తై. (ఉలక మూన్దుడకవియపు) విలక్షణో డవిల
క్షణోడు నాళియజ వెల్లారు మొక్క వనుభవిత్తు విన్దయపుడుమ్మడియాక. (నాణ్ణి త్తై) నాణ్ణి విన్దయపుడు
మళవన్దిక్కే, వికృతిరామ్మడి. ఇవర్ కు విన్దయపుడ వననరమిల్లెయాయ్. (పల్లెణ్ణి ముళిళిళి పవళ మ్మోల్ కవి
వాయ్ శివపు) తెల్లివన్ది ముక్కై యాళే దర్శనీయమాన మేళుమానతు పవళత్తై పూత్తావోలే యాయ్. తిరువధర త్తిల్
పల్లెప్పిరుపుతు. ఇవర్ సంభ్రమత్తైక్కణ్ణు అవకపణ్ణుమ్ స్థితమిరుక్కిజపడి. (నీకాణ వారాయ్) ఎన్నై
తిరేయున్దుకుకాణారవేణుమ్. అవక కూ త్తిరుక్కిజపడి. అవక మాటిమాటి యిడుమడి, వల్లారాడినావోలే కాణ
మిరుపుతు. పిల్లై యుక్తియ మణవాళనరైయరై ప్పెరుమాళిరు నాళుళుప్పాడిల్లు, 'నామిజ్జనే నడక్కిటోమ్, నీ
యితుక్కిడాక ఆడిక్కాణో' ఎన; 'తమ్మిరానే! ఎన్నాలన్నడైక్కిడాక అడగోమో? క్రాకనమ్మడియ లావియులా
వియత్తాడి] దేవరదైయకుళిలో శైయైక్కైట్టవాతే, పాడల్ తవిర్ న్దార్ కళి. దేవరదైయస్వాభావిక మాననడైక్కు
త్తజ్జిలిదైయ శిక్షాబలత్తాల్లుడైన అడల్ తవిర్ న్దార్ కళి; కురక్కుక్కొణ్ణు కూర్తుమ్రావి అడియో దేవర తిరుము
న్నే అడవల్లెనూ?' ఎత్తారామ్.

౪.

డి. అ. రమేతన్న (అయోగ్య నైవేద్యాది). 'ఎన్క రుళి' ఎత్తతోడక్కి మేలుక్కొణ్ణు భావన (పుణమ్మిత్తాడి). నళిన్ద - శీతల
మన * శివక్కుక్కుళిర్ ప్పియేతన్న (అనునన్దిత్తారిత్తాడి). * శీరావతేతన్న (అథ్నైత్తాడి). విలక్షణర్ - ఇంద్రాధికళి, అవిలక్షణర్.
భూమియులత్తార్. 'అడక' ఎత్తుక్కొణ్ణు (నాళియజ వెన్దతు) 'నాణ్ణి' ఎత్తు - అత్త నిబహువచనమ్, ఇవర్ కు విన్దయపుడ
వేల్దావో వేన్న (ఇవర్ క్కిత్తాడి). సుటికమ్మాల తెల్లివన్దియైయకాళి మేళుత్తల్ పవళమ్ పూత్తావోలే యిరుక్కి జకనివాయనతు
శివస్వాస్థ్యుడి ముత్తరైట్టాడు. 'నాణ్ణి కూత్తాడినిన్దార్ ప్ప' ఎత్తవననరమ్. 'కనినాయోవప్ప' ఎత్తుకుక్కుభావమ్ (ఇవర్ సంభ్ర
మత్తైయత్తాడి). 'నాణ్ణి కూత్తాడినిన్దార్ ప్ప - నారాయ్' ఎత్తవననరై త్తియల్ ధలిత్తభావమ్ (అవక కూ త్తిరుక్కిజపడియైట్టు).
అవక పనరవతుకాళోవేన్న (అవక మాటిమాటియత్తాడి). 'నడక్కి - కూతు' ఎన్నుతుక్కునంవాడమ్ (పిల్లై యిత్తాడి). 'అవక
నడక్కిడాక వాడప్పికాటమ్' ఎన్నెక్కుస్సాకురమ్ (కానకమత్తాడి) పెరియాళ్వార్ తిరు మొళి. కానకమ్మడి - వనభూమి. పాశురత్తు
క్కిర్థమ్ (దేవరదైయవిత్తాడి). కురక్కుక్కొణ్ణు - కురక్కు పలిత్తక్. కురక్కు - కురక్కువాటిమ్. పుల్లెణ్ణి డిక్కిడైవైవైవైవై, అడై
యన్దయమ్.

౪.

తాత్పర్యము. — తిరుప్పళ్లియ్యడిలో పవ్వళించియువరకణువర్ణలూ వేంచేసియుండియు శ్రీవైకుంఠమండనిలిచియుండుట నానిమిత్తమేయని
యధ్యనసించిన నాకృత్యముండనవరతముండి వచ్చేయుచున్న ఓ! స్వామి! నీయొక్కదివ్యవయవ సౌందర్యమును నేవిచి మేముసంప్ర
మపృత్యము చేయుటలు నీసౌశీల్యమును లోకులు క్షుతింతునట్లును కృపరక్షేయము.

(౧౨) తిరువాయ్మొళి - ప - ౨ - తి - పచ్చెనాళితే - ౫ - పా - పవళమ్మోల్ వ్యాఖ్యానం. ౪౫

ఈ - యక వాయల్ బద్దనోల్ బ్రవికృతనాయ్, స్థితమ్మణ్డినిఱ్ఱుమ్మడియైక్కాణకేణమ్. (నికవన్నిలాముత్తమ్) పల్లతిఱి నిలానై యుడైయ ముత్తునిరైయనతు. (తనల్ కతిక మఃటువల్ శెయ్తు; కతిక - తనల్ - ముటువల్ శెయ్తు) కతిరుళ్ళుడక్కతే పుటమ్మేతవఱ్ఱుమ్మడి. ముత్తత్తిలే పన్నిలాక్కతి తవఱ్ఱుమ్మడి. ముత్తమ్ - అధరమ్. కతిక పుటమ్మడి ముటువల్ శెయ్తు. (నికతిరుక్కణ్డమరైతయన్ద నిష్టరుళాయ్) కచ్చనడైయ స్థితమిరుక్కీటపడి. తయఱ్ఱు కైయావతు - అప్పోకుపిఱ్ఱునై శియారత్, కడల్ చలిత్తావ్నలే యత్తెన్దు పవళిపడియై చ్చొట్టిత్తూతల్. (నిష్టరుళాయ్) ముఱ్ఱుటనాలడివన్దు, పిత్తైయతువుమ్ మాట్టాతే స్థునాయ్నిఱ్ఱుమ్ నిరై కాణకేణమ్.

(పవళమిత్తాది) నల్లపవళపుడనికీర్తే శఙ్ఖుకళి నిర్వాచమాయ్ వరిక్కిట తిరుప్పొగునలై యుడైత్తాయ్, శ్రమహరమాన తిరుప్పళిఙ్గుడియిలే కణ్ణిళిర్ న్దురుళిఱివనన్. (పడర్ - తూటు). అవ్వానిరై పదాన్దళళుక్క, బాధ కత్తుక్కు భయప్పట్టవ రిక్కు మత్తియైయిల్ల అదైశన్దభావమిటువాయిరుక్క, “పవళున్దైక్కిణ్డైక్కుమో? కిడైయాతో?” ఎత్తు నాక భయప్పడుమ్మడియిరుక్కిటా? (కవళమిత్తాది) కవళిణ్డైక్కుతాన పెరియ వానై కవళిణ్డై వైవ్విత్తాల్ - మదముదితిమ్మన్. ఇతుక్కు మున్దిడర్ పట్టతియారవాన్. (ఇదిరైకెడ) ౧ “నారాయన్నా రిడరైనిక్కాయ్” ఎత్తు, తక వాయాతే “ఆరిడర్” ఎత్తుమ్మడియితే పట్టవిడికికనమ్. “ఆరై య్కాతుయ రమ్” ఎత్తు నెళ్ళుకుక్కమ్మడి యితేపట్టతు. (తడత్తు) తిన్నిలమల్లత పోయ్ కైయిలే కుండ్రువార్కత్తిక్కి యితేయక పుట్టప్రతిక్కియై యన్దిక్కి యిరుక్కమ్మడియన వావత్తుప్పొమ్మడియక. తడమెన్దు - కత్తుక్కుమ్, పోయ్ కైక్కుమ్ వేర్. (కాయ్ శివపుట నైయూర్ ద్దాన్) గ్రతిపత్తైక్కా యళిన్దైయైయ పెరియతిరువడియై, అవళవేగమ్ పోరాన్దై అవనై (పేరత్తు కొణ్డవన్దు తోత్తల్లిన్దైయో? అవ్వాన్దైయ దత్తైకాణ్డాయ్ దత్తై; అతుక్కుత్తిల్లిన్దై య్నిప్పొలే య్కమున్నై వన్దుతోల్లిన్దై యరుళకేణమ్.

౫.

జీ-అ. వియమిల్లామైయాలే అనాచిర్ శిరుక్కు - మవళిక్కుక్కణ్డ. పవళమ్మోలేన్నిగమన్ తిరువధరమానతు శిరుత్తిల్లి, అత్తెనాక కాణుమ్మడి నీవన్దొత్తుళబ్బాళు. మున్దిపవళుక్కు, “నిలా” ఎత్తు - ఒలియాయ్, తిరుమత్తుక్కువిశేవణమాన్, పల్లతిఱినిలామైయడైయ తిరు ముత్తునిరైయిన్దైయకలిరానతు తవఱ్ఱుమ్మడి ముటువల్ శెయ్తుత్తపడి. ఆర్థానరమ్ (ముత్తత్తిలేయత్తాది). అతావతు - “నిలా” ఎత్తుమ్ “కతిక” ఎత్తుమ్ - ఒలియాయ్, ఇరజ్జాలుమ్ - మిక్కతేజనైన్దొట్టి, పల్లిన్దైయమిక్కతేజన్దానతు ముత్తత్తిలే - ఆధరత్తిలే, తవఱ్ఱుమ్మడి ముటువల్ శెయ్తుత్తపడి. ఆధరత్తిలే కతిక తవఱ్ఱు కైయావతు - కతిక పుటమ్మడుత్త. పవళేర్ శియూర్ ఫలిత్తభావమ్ (కణ్ణిళిడై యవిత్తాది). “కాణవన్దు” ఎత్తుతోడ, “నిన్దురుళాయ్” పవళైయన్దొట్టియన్దుమ్ (ముఱ్ఱువిత్తాది).

“నక - పవళమ్ - పడర్ కీర్తై” ఎత్తునయిప్పతు. పడర్ - తూటు. ఇత్తాల్ తానమ్ అవ్వానిరిత్తాది. పోర్తభావమ్ (అదైశన్ద భావమిత్తాది). “కవళిణ్డై” ఎత్తత్తాల్ ఫలిత్తభావమ్ (కవళిణ్డైవిత్తాది). “మదముదితిమ్” ఎత్తుకుక్కభావమ్ (తెరుక్కు - మున్ది త్తాది). “మకళిన్దైనిడర్” ఎత్తుకుక్క - కళిన్దైయడైయ పెరియవిదరత్తువిదరత్తు, అప్పో పెరియవిదరత్తువన్దు, ప్రమాణమ్ (వారాయత్తాది) శిలియతిరువచల్, ఆరిడర్ - మిక్కవిడర్. ఆర్ - మికుతి. ఇడన్ - దుఱ్ఱమ్. ప్రమాణాన్దమ్ (అనైయిక్కాయర మిత్తాది). నెళ్ళుకుక్కమ్మడి - ఈగుపడుమ్మడి. కళిన్దైనిడర్ కడమెన్నాతే, “తడత్తు” ఎత్తువిశేషిత్తుక్కు భావమ్ (తన్నిల మిత్తాది). కాయ్ కై - సానిక్కిన్. శివమ్ - కోడమ్. “ఇదర్ కడ” ఎత్తిలే సాక్కాకభావమ్ (పవళైయత్తాది). “ఊర్ ద్దాన్” ఎత్తులే సాక్కాకభావమ్ (అతుక్కిత్తాది). పవళనక పడర్ కీర్తైత్తితోడ, కాయ్ శివపుటనైయూర్ ద్దాన్ - నీ - పవళమ్మోల్ కనివాయ్ శివపు - కాణవన్దు, నికపన్నిలావిత్తాదన్ద నిష్టరుళాయ్ తన్దయి.

౫.

గులు అయ్యుండు చచ్చునట్లు (౨౧) కోవగించి (వారి) మండల నిలిచిన (౨౪) (శత్రువులను) దహించుచున్న కోవముగల ఓ! స్వామీ! (౨౭) కరణములుగల కీరీటముగలవాడా! సమృద్ధమైన (౩౦) పాలములుగల తిరుప్పళిబ్బడియందున్నవలించినవాడా! మాయొక్క (౩౩) దుఃఖములను నశింపజేయవాడా! (౩౪) (వాముండు నిలిచి నేవసాదింపును).

ఈ.- అక్షామ్బట్టు, ఉమ్మడైయ వపేతీతల్లళ్ శెయ్యవైట్టాతవడి ప్రతిబద్ధనకట్ట ప్రబలమయ్యే వెన్నెల; మాలి, సుమాలి, మాల్యవా, ఇవర్ కళిలుమ్ వలితోవే ప్రతిబద్ధక మెన్నితార్.

(కా నాశినప్పట నైయూర్దు) ప్రతిపక్ష త్తిలునక్క కట్టాక్షిలుమ్ కట్టల్లిల్లియ చెయ్యుమ్ పెరియతిరు వడియెనడత్తి. (పావలైయళ మిమిలైక్కార్ ముకివోల) అప్పోతిరుక్కమ్మడి. మేరునైక్కినియకాళమేఘమ్ పడిందాప్పలే యాయిల్ బీరుప్పతు. ఇప్పోతిరుగొల్లకీటతు - పెరియతిరువడి ముతుకీలిరుప్పై క్కాన్దైక్కాక. (మాశిన మాలి) పెరియశిన్దై యుడైయనాయ్ కొల్లెవనద్దమాలి. (మాలిమా) మహానానమాలి. సుమాలియెచ్చడి. (ఎన్దగనర్ పడ) ఎన్దగనర్ కళిజేముడియుచ్చడిమాక. (కనన్దుముప్పచ్చ) శీతీ అనర్ కళ మున్నేనిన్ద. వడినైక్కట్టా పోతై యెతికళో ముడియున్నడి యాయిజేవరమిరుప్పతు. (కాయ్శినవేన్దే) తిరునామమ్. కాయ్శినతైయడైయ నిర్వాపకనే! (కతిర్ ముడియానే) విశ్వానిన్ద తిరునభివేకతై యుడైయవనే! నీరక్షణతుక్కు- ముడిపూడి యుక్క, నానిక్కుప్పా? (కలివయల్ తిరుప్పళిబ్బడియామ్) నీదూర్భనాయత్తా నిట్కిజేనా? సమృద్ధమాన వయలై యుడైయ తిరుప్పళిబ్బడియలే కణ్దోర్ననగు కీటననే! (కాయ్శిననాట్టియత్తాది) కాయ్శినతైయడైయతిరు వాళుముతలన దివ్యయుగద్దలై ధరిత్తు ఆశ్రితరుడైయనావతై ప్పొక్కుకైక్కాకవన్ద? (ఎన్దుడర్ కడివానే - తిరుక్కణ్దూరురై తయగనిన్దరుళాయ్) ఎన్దు క్కీర్త్యాట్టిలే యిచ్చుట్టుక్కడియ.

తీ-౨. అక్షామ్బట్టు (కాయ్శినమిత్తాది), 'మాశినమాలి మాలిమా' ఎన్దుతోడక్కి, 'కనన్దు' ఎన్దు మళివుక్కుటాక్షీ త్రివతారికై (ఉమ్మడైయమిత్తాది).

'కాయ్శినమ్' ఎన్దువిశేష త్రితుక్కుభావమ్ (ప్రతిపక్ష త్రితిత్తాది), అన్దిక్కే, 'కాయ్శినప్పట, కాయ్శినవేన్దే' ఎన్దవన్ద శ్రిక్కుటాక్షీత్తుభావనాతో. కిల్లల్లిదు - నిర్దయనాయ్. కణ్ - కృపై. ఇప్పోతిరుగొల్లకీటత్తెన్దతు - వసుత్తుచ్చొల్లకీటత్తెన్దడి. మి మిలై - మేలే - కినియ - కిబళికిక్క. మాలియెయము సుమాలియెయమ్మోన్దతు - మాల్యవానుక్కు ముచుత్తణ్. సుమాలియెయమ్మాల్య నాను మోడిప్పకైయాతే, 'అవర్ పడ' ఎన్దు - తేజోవనతైచ్చొల్లకీటతు. 'మాకమాలి -' మహానానమాలి. ఎన్దు - ఆవర్-అబ్బు పడ' ఎన్దు పనిద్రరానర్ కళో అన్దయనధర్మమియలే పడనెన్దు శర్వాధమ్. కనన్దు - శీతీ. పొంసియాతే, శీతీమున్నేనిత్తానెన్నెన్దు (వడినైయత్తాది). అన్ద్రనామమెన్నితార్ (కాయ్శినతైయత్తాది). ఇతుక్కుభావమ్ (చీరక్షణతుక్కుతాది). కలి-సమృద్ధి, 'తిరు వ్పళిబ్బడియామ్' ఎన్దతుక్కు భావమ్ (నీదూర్భనాయత్తాది). 'ఎన్దు' ఎన్దు - ఆశ్రితరొన్దొల్లకీటతు. ఇచ్చుట్టుక్కడియైక్కాల్ల కీటార్ (ఎన్దుడర్ తాది). పావలైయళ మిమిలైక్కార్ ముకివోల - కాయ్శినప్పట నైయూర్దు - కాయ్శిననాట్టిశబ్దవాళో విల్లిల్లి డ్దేన్ది - మాశినమాలిమాలిమానెన్దు - ఆవర్ - అబ్బు - పడక్కనన్దు మున్నెన్దు కాయ్శినవేన్దేయెన్దుతోడక్కి, తిరుప్పళిబ్బడియామ్ - ఎన్దుడర్ కడివానే - నిన్దిరుక్కణ్దూరురైతయగనిన్దరుళాయ్ త్యగ్నయ్యు.

తాత్పర్యము.- ప్రతిపక్ష నిరసనశీలుడైన గరుత్తునిమిదనెక్కి మేరువుమిదనన్న కాళమేఘమువలె స్రవకాశించుచు కిరీ టుమును పశ్చాత్యుదములనుధరించి వెళ్లి మాలిసుమాలి మొదలగు, రాక్షసులను సంహరించి ఇప్పుడు తిరుప్పళిబ్బడిలోఁ బ్రవేశించిన స్వామీ! నిన్ను నేమిచుటకు నాకేదైనను ప్రతిబద్ధకమున్నప్పటికిని, దానిని, మాలిసుమాలి మొదలగు నసురులను జంపినట్లు నశింపజేసి నాకు నేవసాదింపును.

మూ.— ఎమ్మిడర్ కడిన్దై న్నె యాళాన్ నేయి మైయవర్ తమక్కు మాజ్జనై యాయ్ ।

శెమ్మడన్ లున్నామై ప్పొన త్తెరుప్పొళిజుడిక్కిడన్దాయ్ ।

నమ్మడై యడియర్ కవై వ్వికణ్ణుగన్దనాళితుళనలజ్జార ।

విమ్మడవులకర్ కాణనీయెరునాళిరున్దిడై యెజ్జళ కణ్ణుకప్పే ॥

21॥

ఆ.— (ఎమ్మిడర్) ఉత్కర్తావకర్తవిభాగమిన్నియే సర్వాత్మాకగుత్కున్ నీయల్తు వేఱురత్తుకరళరో? ఆనపిన్బు. ఉనక్కు నల్లరా యురప్పార్ నీయరున్దనుమిరున్దైక్కిన్దై వడమ్మడుకణ్ణునాళిల్ వామిమ్మడియాక ఇన్దలాక త్తిరుళ్ళవర్ కల్ కాణమ్మడి యెజ్జళో కణ్ణెతిరే నీయెరునాళిరున్దిడైయెజ్జళార్.

2౦

ఆన్బి.— ఎవ్ వడర్ కడిన్ద (౩) ఇబ్బ ఎన్నై ఆళాన్ నే (౬) ఇమ్మైయవర్ తమక్కున్ ఆబ్బ అనైయాయ్ (౯) శెమ్ మడల్ మలరుమ్ (౧౨) తామరై ప్పొన త్తె (౧౫) తిరుప్పొళిజుడి కిడన్దాయ్ నమ్మడై (౧౮) అడియర్ కవై వ్వికణ్ణు (౨౧) నామ్ ఉకన్దా కళిన్ద (౨౪) ఉకన్ లమ్మ వుర (౨౭) మడన్ ఇ ఉలర్ (౩౦) కాణ నీ ఒరునాళో (౩౨) ఎన్దళోకణ్ణుకప్పే ఇరున్దిడాయ్. (౩౫)

పన్నీ.— అనన్దమ్, ఆశీవిలికళానమ్మెళోడు, ఆకవుడైయరోడు వాళియక రత్తుకనాననీ, ఆసాధారణశేషభూతరాన సూరిక శనభవిక్కిక కిరేత్తియైక్కిన్ద నాగరుకగుమ్మడి యెజ్జళోకణ్ణుకప్పే యిరున్దరుళేణుమ్మెన్దార్.

ఎజ్జళేయి, అవిద్యానికృతమానసలదుఃఖిన్దైయమ్, పోక్కి. (౩) ఇన్దమామియలైన్దతు. ఎన్నై, అడిమ్మెన్దొహారుమపనాయ్, (౬) అనిమ్మరాన బుర్రుదేవర్ కగుత్కుమ్. ఆబ్బ, అప్పడిఅనిమ్మనిమ్మత్తిపూర్వమాక ఇప్పప్రాప్తియై ప్పజేకోడుత్తురత్తిక్కుమననాయ్. (౯) శివన్, ఇబ్బ, మలరుకీ, (౧౨) తామరైయైన్దతాన, నీర్ నిల్గళైయైన్దయి, వళిర్ న్ద, (౧౫) తిరుప్పొళిజుడియలే, ఆళితాన్, మాకక్కణ్ణుగన్దనలజ్జారే! నమ్మడైయైన్దమ్మడి. (౧౮) ఉనక్కుసాధారణశేషభూతరానసూరికళిన్దయి, అమభవజనితమాన, కోలా హలత్తైక్కిన్ద, (౨౧) నాళిల్, ఉకన్ద అన్దకళాయ్, (౨౪) నెళ్ళోలే, ప్రేమమానతు, వర్తిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) వాళియతియత్, ఇన్ద, లోకత్తాయ్, (౩౦) కాణమ్మడి. నిత్యసూరికైయెమ్మమిరున్దమభవిక్కిక్కి-అనీ, ఒరునాళాకిలవ్, (౩౨) ఎన్దళోకణ్ణుకప్పే. ఇరున్దరుళేణుమ్మెన్ద (౩౫)

౨౦

ఆరమ్.— మాయెక్కు దుఃఖములను నరేంద్రుడేసి (౩) ఈలోకమునకే నన్ను పరిపాలించువాడా! (౬) నేనతలకుఁగూడ ఆదేనలాక కమంబును అట్టివాఁడా! (౯) ఎన్నె దిశములు వికసించుచున్న (౧౨) పద్మములుగల కొలమలచే చల్లనైన (౧౫) తీరప్పొళిజుడియందు పద్మినించినవాఁడా! మావారై (౧౮) (నీకు) దానులైనశ్రీకృష్ణులయొక్క కోలాకాలమును చూచి (౨౧) మేము మిక్కిలి నన్దోషించి (౨౪) పూర్వముండు ప్రేమము వృద్ధిపొందనట్లు (౨౭) జ్ఞానశాస్త్రులైన ఈ లోకమందుండువాడు (౩౦) చూచుటలు నీవు ఒకదినము (౩౩) మాకంటిముండు వేంచేసియుండుము. (౩౫).

౨౦

ఈ.— ఏత్తొమ్మట్టు. దుర్బలరోడు ప్రబలరోడు వాళియకరత్తుకనాననీ, నాజ్జళో వామిమ్మడి కణ్ణెతిరేయెరు నాళిరుక్కువేణు మెన్దితార్.

(ఎమ్మిడర్ కడిన్ద) ఎజ్జళుడై యసాంసారిక సకలదుఃఖిజ్జలై యుమ్ పోక్కి. (ఇన్దై న్నె యాళాన్ నే) భగవదానత్తు

శీ-అ॥ ఏత్తొమ్మట్టు (ఎమ్మిడర్ కళ్యాణి). ఎన్నై యాళాన్ నే, ఇమ్మైయవర్ తమక్కు మాజ్జనై యాయ్ - ఎన్దళోకణ్ణుకప్పే - ఇరున్ది డాయ్ ఎన్దపల్లైక్కిన్దాక్షిత్తవతారికై (దుర్బలరోడిత్యాది). 'ఎమ్మ' ఎన్నైయలే (దుర్బలరోడిన్దతు). 'ఇమ్మైయవర్' ఎన్నైయలే ప్రబలకైన్దతు.

“ఇబ్బ” ఎమ్మవేషిత్తుకున్ భావన్ (భగవదానత్తుక్కిత్యాది) ఆబ్బ - అన్దలాక త్తిరే. ఎన్నైయాయ్ - అప్పడిప్పట్లవనేయత్కర్క.

(౧౩) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పల్లెనాళాళే - ౮ - పా - ఎల్లల్ వ్యాఖ్యానం. ౪౯

ఈ-క్కడై విల్లార విహాళా త్రితే యెన్నై యడిమైకొళ్ళుడివనే! (ఇమైయవర్ తమకు-మాజ్జై యాయ్) అకి ఇన్నరన వెళ్ళుక్కేయన్కిక్కే, ౧, 'ఈశ్వరహమ్' ఎన్నిరుక్కిట బ్రహ్మాదికుళ్ళు మజ్జప్పడి నిర్వాహకనాననే! (తెప్పడలిత్యాది) శివస్తవడల్ మలరానిట్టళ్ళ తామరై కల్లె యుడై య నీర్ నిలజ్జలై యుడై తాయ్, శ్రమహర మాన తిరుప్పలిజ్జుడియిలే కణ్ణిల్ న్దరుళుడివనే! ఉళ్ళుమ్పుటమ్మ మెల్లామ్ తామరై యాయ్. (నమ్మడై యి త్యాది) ఉన్నడియూనై యను భవిక్కిటవారవార తైక్కణ్ణు నాజ్జుకున్ద, అన్దవుకప్పర్తలై మజ్జైయిట్ట, హృద య త్రితే సేహమానతుమ్నే తనమిక్కువర. (ఇప్పడవులకర్ కాణ) ఇన్దసనార తి లజ్జిత్తడరాయ్, ఇడక్కేనల త్తై యజ్జియాతవర్ కళుమ్ కణ్ణాలే కాణమ్మడియాక. (నియరునాళి రుద్దైయెళ్ళకణ్ణుకప్పే) ఎల్లల్ కణ్ణన్ద్రై త్రితే యెరునాళిన్దరుళు పేణమ్, నిత్తనూరికకుళ్ళు సదాదర్శన విమయమానసి, బరునాళెళ్ళకణ్ణుకు-విమయమూరు న్దాలాకాతో? ఉన్నడై య దర్శనమధక్యతాధికారమాక పేణమో? 2.

టీ-అ|| ఇమైయవర్ ము-మెన్నా తే. 'తమకు-మ్' ఎన్నుకేషి త్తమకు-భావమ్ (అకి ఇన్నరనవిత్యాది). 'తెప్పడలిమలరానానన్ద' - ఎన్న-పుటతియిలే తానుడైయొచ్చిరి, 'కడనాయ్' ఎన్న-అననెచ్చొన్నతుకు-భావమ్ (ఈళుమిత్త్యాది). 'నమ్మడై' నమ్మడైయన్ద్రై. ఉన్నడియాచ్చెతు - తిరుప్పలిజ్జుడియిలే శ్రీవీధివర్కత్తై కత్తై - ఆరవారిమ్. నలమ్-స్మహమ్. హర-మిక్కువర. మడవమ్ - ఆజ్ఞా నమ్. కీర్వాన్కవివరణమ్ (నిత్తనూరికకుళ్ళి-త్త్యాది). 'ఎల్లల్' ఎన్నతుకు-భావమ్ (ఈన్నడైయిత్త్యాది). ఎన్నిదరిత్తడి, క్రమే జాన్యము. 2.

తాత్పర్యము.-దుర్బలలకును ప్రబలలకును గూడ రక్షణండనైన ఓ. శ్రీయశస్తి! శ్రీకైవల్యము నిన్నునుభవించియుండు కొల వాలమునజూచి సంతోషించు నేమిం మనల్లు మామందెట ఒకడనము కేంచేయుము. 2.

మూ., - ఎల్లల్ కణ్ణుకప్పేయిలకర్ కల్లెమిడై యదితొమ్మై త్తైయిత్తై. 1.
 శ్రిజ్జళ్ళన్దార త్తమతుళోల్ వలత్తాల్ తలై తలై చ్చిటన్దమూళిచ్చి.
 త్రిజ్జళ్ళ-కేరమాడ త్తిరుప్పలిజ్జుడియాయ్ తిరువె కునత్తుళ్ళాయ్ తేవా.
 విజ్జళ్ళాళ త్తితనుళు మొరునాళిన్ద్రాయ్ వీల్ న్దేజ్జొడై || ౨||

ఆ- (ఎల్లల్) 'నీర్ కొల్లిన్ద్రై త్తమ తిరునాటిరై త్తెయ్ కిచ్చోమ్' ఎమ్మానేతా తిరున్దరుళుడివకు, ఆన్దనెత్తెయ్ తిరుళుడైయాయ్, ఎల్లల్ కణ్ణితిరై తాక చ్చూరుమున్దిరువడికిరైయాయ్ నిర న్దరమాక తొమ్మరుక్కుత్తార్తరాయ్, తిల్లళుడైయ సేహమగణమాక త్రిజ్జళ్ళడైయ శక్త్యనరూపమాన కొల్ల-తారై మికవుమ్ మేల్విమ్మన్దగొడ్డాడ, ఇన్దలాక త్రితే యి త్తిరుప్పలిజ్జుడియిలే పిరాట్టియమ్ నీయన్దూపి వొరునాళిన్ద్రాయ్ దొరున్దితార్.

అన్వ., - త్రిజ్జళ్ళ కేర మాడమ్ (౩) తిరుప్పలిజ్జుడియాయ్ తిరునై కున్దత్తు ఈళాయ్ (౬) తేవా ఎల్లల్ కణ్ణుకప్పే ఈళిరకల్ (౯) ఎల్లమ్ అడి ఇన్దై (౧౨) తొమ్మరుక్కు త్తైయ్ ఇన్దై (౧౩) త్రిజ్జళ్ళ అన్య ఆర (౧౪) తమన కొల్ వలత్తాల్ తలై తలై చ్చి టన్ద (౨౧) పూళిప్ప ఇ కణ్ (౨౨) మాళాలత్తు ఇకినళుమ్ (౨౩) వీల్ న్దేజ్జొడై బరునాళి ఇన్ద్రాయ్ (౩౦)

సన్న్., - అనన్దమ్, అన్దవిభూతియిట్టయ్, సకలలోకజ్జుజ్జులు ఉన్దిరువడికిరై విమ్మన్ద తొమ్మరుక్కు వామ్మమ్మడి, ఇన్దవిభూ తియిటమ్ తిరుప్పలిజ్జుడియిలేయ్ కొ వాళి తొల్ న్దై న్దెయ్ దరుళియిక్క-నేణుమెన్దితార్.

దేవలొక త్రితే మేలెత్తై యిలేవ ర్తిక్కిచ్చప్పొక్క, 'తేరుమ్మడియొచ్చిన, మాడజ్జైయడైయ, (౩) తిరుప్పలిజ్జుడియిలేవ ర్తిక్కిచ్చానాయ్ తిరునై కున్దత్తై, విమ్మన్దరుళినిట్టానాయ్, (౬) ఇన్ద సౌలభ్యతేజ్జ సైయడైయనాననే! ఎల్లల్ కణ్ణుకప్పే, లొక త్తిరుళ్ళార్, (౯) ఎల్లయమ్, ఉన్దిరువడికిరై, ఇన్దైయమ్, (౧౨) తొమ్మరుక్కు, ఎమ్మవతాయ్ కొల్ల-పారతన్ద్రై న్దైయన్దమ్మడి ససంధ్రమరాయ్,

౫౦ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౨ - తి - పట్టెనాళాతీ - ౮ - పా - ఎల్లల్ వాళ్ళాన్వనల్.

(౧౫) తల్లెనెయ్యె, భక్తియనకు. వక్తియనకు, (౧౮) ఆతాతే తల్లెనెయ్యె, శుక్తిబలానురూపమాక, ఒరువర్ కొల్లరువర్ అహమనా మిళయాతే మేల్వొమ్మన, (౨౧) సుమారుమానప్రత్తెల్లెప్పొమ్మన, ఇన్, ఇడమడైయ, (౨౪) సీమకత్తే దాకళ్ళాన్వనన శ్రీ మత్తాన, భూమియతే, తిరుప్పళ్ళెట్టెట్టెల్లెయన, (౨౭) ఈశ్వరైయడల్లొమ్మన, ఒరువాళ్, ఇరువరుళ్ళెణువ, (౩౦) ౮.

ఆనము. — చిత్తగిను సంచంచునట్లు (చిన్నతములైన) మేడలుగల (౩) తిరుప్పళ్ళెట్టెడియందు బ్రవ్వలింపినవాడా! శ్రీవైకుంఠము నెడివివ్వ చేతమును కేంచేసియున్న వాడా! (౬) గొప్పతేజస్సుగలవాడా! మాకంటిముండల లోకలు (౧౫) అందరు శ్రీపాద దృష్టన్వము ను (౧౭) ఆశ్రయించి లేచి న్నములై (౧౫) తమయొక్క శ్రీతి వృద్ధిచొండగా (౧౮) తమయొక్క శక్తికిందగిన శక్తిచేత నేను ముండల నేడుముండుముని ఒకరికొకరుచైనపడి (౨౧) ఆశ్రయించునట్లు ఈ విశాలమై (౨౪) త్తాన్వమైన భూమియందలి ఈతిరుప్పళ్ళెట్టెడియందు (౨౭) తననుకొను ప్రకాశించునట్లు (కేంచేసి) ఒకదినము శుండినపానింపును.

ఈ. — ఎట్టామ్మట్టు. పరమపద త్రిలే యన్మోవిరుప్పట్టుకు కాట్టలావతెన్న; అప్పిరుప్పై త్తిరుప్పళ్ళెట్టెడియిలే యెరునాళిరువ్వుళి వేణు మెనితార్.

(ఎల్లలిత్యాది) ఎల్లళిశోముకప్పే ఇరుక్కవేణువ, అతుళెయ్యుమిడ త్రిల్, లోక త్రిలుళ్ళారడల్ల, తిరునడికళి లున్దాన శేర్ త్రియుట్టు కణ్ణు తిరునడికళి లేపియు తెట్టువతాయ్ కొడ్డాశ్రయత్తు. (తల్లెనెనార్) తల్లెనెనార్ ప్రేమమ్మిమ్మకు వర. (తమతుళొల్లలత్తాల్) శక్త్యనురూపమాన శొక్కిళాతే యెన్నుతల్; తాన్వాన్వొల్ల వల్లవనవితే యెన్ను తల్; ౧ “యన్మాన్వనన్ వత్తొమ్మిపురుషన్దం సనాతనమ్” ఎన్నక్కడనతితే, అతావతు - “నూణుపిరాయమ్ పురు వీర్, పొన్నాతే పూణునూలిడవీర్” ఎట్టాప్పళెళొల్లుకై. వణిప్పరత్తునప్పి “విజయన్” ఎన్న, ఆన్వాళ శొన్న వాడైయె నిన్నెప్పతు. (తల్లె తల్లె చ్చిజన్దపూళిప్ప) ఒరువర్ కొల్లరువర్ మేల్వొమ్మనమిక ప్రమాశ్రయత్తుకొడ్డాడ. (తిల్లలిత్యాది) చచ్చిరుక్క ఇత ప్రతన్నచ్చారికై యాలున్దాన విల్లె పెల్లా మాణుమ్మడి యరుక్క మూన్మిలు

తీ.ఆ. ఎట్టామ్మట్టు (ఎల్లలిత్యాది). ఇతడును మురుగాళిరున్దాయవీర్ వీడిన్దొడ్డే” ఎన్నత్తెక్కటాత్తి త్రివతారికై (పరమ పద త్రిలే యుత్తాది).

(ఎల్లళి కణ్ణుకప్పేయరుక్క వేణుమెనకు) - అన్యయిత్తు చ్చొన్నడడి. “తమతు - వతు - శొల్లార్” ఎన్నన్యయిత్తు తన్వామ్మడైయ బుత్తక్కదానశొక్కళాతే యెన్నుతల్; వతు - బుతు; తాన్వామ్మొల్లవల్లవనవితేయెన్నుతల్. ఇరన్దామరత్తుకు ప్రమాణము (యన్మాన్వనమిత్తాది). యన్మాన్వనమిత్తాది పురుషన్దం సనాతనమ్. తన్వైకస్యమహత్వం హి సచైకః పురుషస్త్వత్స” ఇతి శ్రీనారాయణ బ్రహ్మ సుబ్రహ్మణ్యుడే. అతీవనతీవనతవళిశితశొల్లుకై యావతేలేన్న (అతావతిత్తాది). ఇన్ద్రపన్థుల్లికే వితివ్యామ (వణిప్పరత్తునప్పియత్తాది). అతావతు - వణిప్పరత్తునప్పి, పెరుమాళ్లసేవక్క-పిమ్మిరువనవళివితే, ఇన్ద్రాచక్రేణ్డయే యరువనవితారాయ, అత్తెనూన్వాళ కణ్ణురలి “చావమాన శ్రీవైష్ణవసముదాయమిరుక్క అవర్కకత్తెక్కయిరువనవాణ్?” ఎన్న; “నామన్వమి విరకరాయరుప్పిమ్, ఇనరకళొన్వ మతియత శొన్వైకళాకాయత్, అయిన్వరామానవళితి” ఎన్నిజపడియే ఈశ్వరమడైయకటాత్తి వివర్కళిడత్తికే పళ్ళుమడైయ యరు క్కున్దాణుమ్” ఎన్నేయరున్దే” ఎన్న; “అవర్కళొన్వన తేతు దేవరీరుళిచ్చయితేతేతు” ఎన్వాన్వాళేట్టె; “పాళున్దొర్, పల్లమన్దొర్, పొన్నాతే పూణునూలిడవీర్, నూణుపిరాయమపురువీర్, అల్లతెరువైయడుప్పీర్, ఎన్నిజమిరు అవర్కళొ శొన్న వాడై. “విజయన్ విజయాశమ్” ఎన్నవాణ్ శొన్నవాడై” ఎన్నవమ్మ యరుళిచ్చెయ్య; “అశేపాయమ్ మురుట్టుసంస్కృతమ్ విజ్జీరైయే, యరుట్టులకునామ నాన్దొలుమ్, ఇత్యేయిరువరీర్” ఎన్వాన్వాళుళిచ్చెయితేవాడై. తల్లె తల్లె-ఒరువర్ కొల్లరువర్, శిజన్ద-కత్తి. పూళిప్ప - ఆశ్రయక్క. తిల్లళిశేరుక్కకు పేరువేతెన్న (చచ్చిరిత్తాది). శేరుకై - పడికైయాయ, విశ్రమిక్కయొకిజతు.

తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౨ - ౩ - ౪ - ౫ - ౬ - ౭ - ౮ - ౯ - ౧౦ - ౧౧ - ౧౨ - ౧౩ - ౧౪ - ౧౫ - ౧౬ - ౧౭ - ౧౮ - ౧౯ - ౨౦ - ౨౧ - ౨౨ - ౨౩ - ౨౪ - ౨౫ - ౨౬ - ౨౭ - ౨౮ - ౨౯ - ౩౦ - ౩౧ - ౩౨ - ౩౩ - ౩౪ - ౩౫ - ౩౬ - ౩౭ - ౩౮ - ౩౯ - ౪౦ - ౪౧ - ౪౨ - ౪౩ - ౪౪ - ౪౫ - ౪౬ - ౪౭ - ౪౮ - ౪౯ - ౫౦ - ౫౧ - ౫౨ - ౫౩ - ౫౪ - ౫౫ - ౫౬ - ౫౭ - ౫౮ - ౫౯ - ౬౦ - ౬౧ - ౬౨ - ౬౩ - ౬౪ - ౬౫ - ౬౬ - ౬౭ - ౬౮ - ౬౯ - ౭౦ - ౭౧ - ౭౨ - ౭౩ - ౭౪ - ౭౫ - ౭౬ - ౭౭ - ౭౮ - ౭౯ - ౮౦ - ౮౧ - ౮౨ - ౮౩ - ౮౪ - ౮౫ - ౮౬ - ౮౭ - ౮౮ - ౮౯ - ౯౦ - ౯౧ - ౯౨ - ౯౩ - ౯౪ - ౯౫ - ౯౬ - ౯౭ - ౯౮ - ౯౯ - ౧౦౦

ఈ మాడజ్జలినుడై య పాక్కమ్; అతిలేనన్నిహితనానవనే! (తిరునై కువత్తుల్కాయ్) అన్వళవేయన్కిక్కితిరువై కువత్తు
త్తిలే నివ్వురుళినవనే! (తేవా) పరమపద త్తి త్తాట్టిత్ సంసార త్తిర నిలైయార్ వప్పవర్. (ఇట్టో మాళాల
త్తిరునుళు మొరునాళిరున్దియాయ్) ఇన్ద్రదముడై త్తాన మహావృథివియిలే, తిరుప్పళిజుడియిలేయ మొరునాళి రువ్వురుళవే
యమ్. ఇరుక్కుమిడ త్తిర (వీల్ బీడన్గొట్టు) పరమపద త్తి లిరుక్కుమాప్పలే, ఉన్నుడై య వ్యావృత్తితోన్ బిరు
క్కవేయమ్. (ఇరునుళుమ్) ఎన్నిఅతుక్కు క్కురుత్తెన్నెన్నిల్; శాయ్నరుళిన వళుకుక్కుముక్కు, “ఇవనిరున్దా లెజ్జనే
యిరుక్కిఅతో?” ఎన్దుమ్, “ఇప్పడియిరుక్కిఅ వర్వకానిన్దా లెజ్జనేయిరుక్కిఅతో?” ఎన్దుమ్, ఇజ్జనేశిలవపేత్తెకళిపి
క్కుమితే యివర్ కళుక్కు; అతు వేళారుపడియితే నమక్కు-ఇన్దెయ్లూమ్ నరకావహమాన విషయజ్జలిలేయన్దు,
ఇన్వివయ త్తిర తెరియారు. తెరియత్తెల్లూమ్ పరితాకై యమ్, అన్వరుకే శిలవహమాన్ బిరుజ్జలై యాశైప్పడుకై యు
మెల్లూమ్ నమక్కు ప్రాకృత విషయజ్జలిళి యున్దెయిరుక్కుమో వేన్దెయి మి త్తినై. ౮.

౧౨౭. అ|| ఇన్దేపియై తేన్న (పరమపద త్తిరిత్యాది). ౧౨౮. త్తాన్, “కణ్” ఎన్దు-ఇదముడై త్తాన మహావృథివియిలే వర్వకా, ఇరు
కుమ్” ఎన్దువర్వకాన్ (పరమపద త్తిరిత్యాది). అతు నమక్కు-కాన్దెయ్ మిత్తెయ్ యెన్న (అతు వేళారు విత్యాది). “వేళారుపడి”
ఎన్దెయ్ విరక్కితార్ (ఇన్దెయ్లూ మిత్త్యాది). ఇన్వివయ త్తిర - భగవద్వివయ త్తిర. పరితాకై వర్వకాన్ (తెరియత్తెల్లూ మిత్త్యాది), పరితాకై
గూలమాకై. అతానకు - పారాతేయిరుక్కు మెన్దెయ్. తిట్టోకేర మాడమిత్తారభ్య. తేవా - శిలవర్ కళై మెన్దెయ్ మిత్తెయ్, ఇజ్జనేమాళా
లత్తిరునుళుమ్ - ఇదన్గొట్టు - ఎన్దెయ్ కళైన్ - బిరునాళి - వీల్ - ఇరున్దెయ్ యిత్తెన్దెయ్.

ప్ర-తి.—త్తి నారాయణే బ్రహ్మద్రవసంవాదే రుద్రప్రతిబత్తి, యథాత్థానమవత్తుమి పురుష సంసారినమ్ । తన్విత్తస్య
మహత్త్వంహింసయైః పురుషస్స ఎత్తె.

తాత్పర్యము.—వన్ద్రమండలమువలన అతెరిగియున్న మేడలచే సమృద్ధమైన తిరుప్పళిజుడిలోను శ్రీవైకుంఠమునకు వేచేయున్న
ఓ! శ్రీయోపతీ! నీవు సర్వైక్యస్వరూపముడవై మనజులు తిమిత్తిచే నీన్నాశ్రయించి యొకకొకలు వైపడి స్వాత్రమచేయుటలు
నీవు వేంచేయున్నవిధమున మేమందగుడుడ నేమిచి కృతార్థమగునట్లు తిరుప్పళిజుడియందొకరినొకరు వేంచేయుండుము.

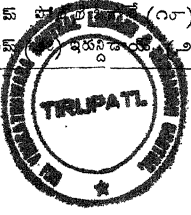
మూ.— వీల్ బీడన్గొట్టువియ న్దెయ్లూ త్తిరునుళుమిరున్దియాయ్, అడియోమ్ ।
వోన్ బీయో వాతేకణ్దెయ్ కులిరప్పతుమలరాక కైప్పరుక ।
చేన్దే బిళవాళై తేన్నెలూడుకళున్దెయ్లూమ్మై త్తిరుప్పళిజుడియాయ్ ।
కూన్ బిమాయుళురర్ కులములెరిన్దెయ్ కొడువినై వ్వుడై కళి వల్లనై ౯॥

ఆ.— (వీల్ బీడన్గొట్టు) ఎన్నుడై యకణ్దెయ్లూనాన విడాయ్ తీర్ న్దుకుళిర ఉన్నుడై య శేప్పూప్పలే యిరుక్కిఅ తిరుమేనియై
యోవారేనరుక్కుమియాక విన్దెయ్ నీయమాన సంసార త్తిరయన్నుడై యవ్యావృత్తితోన్ బిరుప్పళిజుడియాయ్; అత్తిరున్దె
యదుళుత్తె పోక్కువల్లె యాయరున్దు అన్దెయ్యోళిలోహిలూమో వేన్దెయ్.

అన్య.— శేణు ఇళిమ్ వాళై (౩) శేన్దెయ్లూడు ఉకళుమ్ శేల్దుమ్ (౬) వ్వుడై తిరుప్పళిజుడియాయ్ కూన్ బిమాయ్ (౯) అకు
రర్ కులమ్ ముతల్ అరిన్ద (౧౨) కొడువినై వ్వుడై (౧౩) అడియోమ్ (౧౪) కణ్దెయ్ వర్వకాన్ (౧౫) కణ్దెయ్ వర్వకాన్ (౧౬) కణ్దెయ్ వర్వకాన్
(౧౭) అకతై పరుక వీల్ బీడన్గొట్టు (౧౮) వియకొళి మాళాల త్తిరునుళుమ్ (౧౯) ఇరున్దెయ్ (౨౦) ఇరున్దెయ్ (౨౧) ఇరున్దెయ్ (౨౨) ఇరున్దెయ్ (౨౩) ఇరున్దెయ్ (౨౪) ఇరున్దెయ్ (౨౫) ఇరున్దెయ్ (౨౬) ఇరున్దెయ్ (౨౭) ఇరున్దెయ్ (౨౮) ఇరున్దెయ్ (౨౯) ఇరున్దెయ్ (౩౦) ఇరున్దెయ్ (౩౧) ఇరున్దెయ్ (౩౨) ఇరున్దెయ్ (౩౩) ఇరున్దెయ్ (౩౪) ఇరున్దెయ్ (౩౫) ఇరున్దెయ్ (౩౬) ఇరున్దెయ్ (౩౭) ఇరున్దెయ్ (౩౮) ఇరున్దెయ్ (౩౯) ఇరున్దెయ్ (౪౦) ఇరున్దెయ్ (౪౧) ఇరున్దెయ్ (౪౨) ఇరున్దెయ్ (౪౩) ఇరున్దెయ్ (౪౪) ఇరున్దెయ్ (౪౫) ఇరున్దెయ్ (౪౬) ఇరున్దెయ్ (౪౭) ఇరున్దెయ్ (౪౮) ఇరున్దెయ్ (౪౯) ఇరున్దెయ్ (౫౦) ఇరున్దెయ్ (౫౧) ఇరున్దెయ్ (౫౨) ఇరున్దెయ్ (౫౩) ఇరున్దెయ్ (౫౪) ఇరున్దెయ్ (౫౫) ఇరున్దెయ్ (౫౬) ఇరున్దెయ్ (౫౭) ఇరున్దెయ్ (౫౮) ఇరున్దెయ్ (౫౯) ఇరున్దెయ్ (౬౦) ఇరున్దెయ్ (౬౧) ఇరున్దెయ్ (౬౨) ఇరున్దెయ్ (౬౩) ఇరున్దెయ్ (౬౪) ఇరున్దెయ్ (౬౫) ఇరున్దెయ్ (౬౬) ఇరున్దెయ్ (౬౭) ఇరున్దెయ్ (౬౮) ఇరున్దెయ్ (౬౯) ఇరున్దెయ్ (౭౦) ఇరున్దెయ్ (౭౧) ఇరున్దెయ్ (౭౨) ఇరున్దెయ్ (౭౩) ఇరున్దెయ్ (౭౪) ఇరున్దెయ్ (౭౫) ఇరున్దెయ్ (౭౬) ఇరున్దెయ్ (౭౭) ఇరున్దెయ్ (౭౮) ఇరున్దెయ్ (౭౯) ఇరున్దెయ్ (౮౦) ఇరున్దెయ్ (౮౧) ఇరున్దెయ్ (౮౨) ఇరున్దెయ్ (౮౩) ఇరున్దెయ్ (౮౪) ఇరున్దెయ్ (౮౫) ఇరున్దెయ్ (౮౬) ఇరున్దెయ్ (౮౭) ఇరున్దెయ్ (౮౮) ఇరున్దెయ్ (౮౯) ఇరున్దెయ్ (౯౦) ఇరున్దెయ్ (౯౧) ఇరున్దెయ్ (౯౨) ఇరున్దెయ్ (౯౩) ఇరున్దెయ్ (౯౪) ఇరున్దెయ్ (౯౫) ఇరున్దెయ్ (౯౬) ఇరున్దెయ్ (౯౭) ఇరున్దెయ్ (౯౮) ఇరున్దెయ్ (౯౯) ఇరున్దెయ్ (౧౦౦)

౧౨౮వాడె.

30937

S.V.O. College
Library
TIRUPATI.
Acc. No. 4853
Date

ఉన్నది. — ఉన్నప్పుడు, నిరతికయనుమూరమాన ప్రకా విద్యనైవాభ్యో కర్తృయమప్రవృత్తయోజనమాక విద్వవిహితయితే యెప్పుడగుచి
యరుక్తి కలుపెనీతాల్.

[illegible]

అక్షయము. — మరలయును మంచినయ్యునుగల మత్స్యములు (౩) ఎల్లవిధాన్యస్వములయొక్క నడచు నెరిగినదనుచు 'అందమైన' (౬) కొలువలుగల తిరువళ్ళవడియందు వేసేయున్న వాఁడా! వృద్ధులవలెనుండి (౯) అనుగులుయొక్క వంశమును సమూలముగా ఛేదించిన (౧౨) క్రూరవ్యాపారములుగల ఆయుధములను (సరించిన) సమర్పఁడా! (౧౫) దానులము ముద్దతాపానముజేసి ఎడతెగక (౧౮) శ్రేష్ఠస్వములు చులకద నట్లు ఆమృతదళినించినపుమునలెన్ను (౨౧) తిరుమేనును పాదముజేయు (అనన్తమయ) నట్లు తనమహిమను జూచి మనఁలు వేసేచేయుండి (౨౪) విధుల మెత్తానున్నవెని భూలోకమందు (౨౬) వేసేయుము. (౨౮)

ఈ— ఉన్నతామృతం. ఇప్పటివరకు వాణియజ్ఞయాత సుసార శ్రీలే యిరుక్కొండ తెన్నెన్నెల్; రుచియుడైయ నాజ్జోకణనుభవేకావేత్తార్.

(విప్లవజ్వలం) కేపిట్యుటార్ వనశిఖాపాతులోని ముప్పిడి. (మియస్టెలిత్యాది) విప్లవసేనానామనాహా
 పుష్పినియాన వితిలేయ మిరుద్దిదాయ్. ఉన్నెక్కిర్రొడ్డార కాంధివిలాత సంగం తిలే. (ఇతనకుమిరుద్దిదాయ్) ఇన్
 తిరుప్పళి జ్ఞుడియాకితి తిరుప్పతియలేయ మిరుద్దిదాయ్. ఉన్నెయ్యేయియ ప్పెల్లామై యుడై యార్ మున్నేయరు
 న్నాయన్ను మిటపోరమో? (ఇతనకు మిరుద్దిదాయ్) శాయ్నరుళిన పోతింగుల్ మిరుప్పెయరునభవిష్టి త్తరుళిల్లూ,
 ఇని, ఇరున్నాలిరుక్కు ముక్కియ మునభవిష్టి త్తరుళిణమ్, “నమక్కినైయ్లూ మిక్కికాణలామితే శాయ్నరుళిన
 వల్లకు, పెరియ పెరుమాళి వక్రలిలేకాణలామ్; నిన్దురుళినవల్లకు, నమ్మెరుమాళి వక్రలిలేకాణలామ్; ఇరుప్పిల్లాన

జం. ప్రా. లిపి కావ్యములు: (వీరశైవ విత్తాద్రి), 'వీరశైవ విత్తాద్రి', పట్టాభిషేకి, 'పురుషుల రాజ్య తత్వములు', పట్టు పుత్రులకు 'సా. శి. తు. తా. రా. శి. (పట్టు పుత్రుల విత్తాద్రి).

ఇష్టక్షోభం - ఇష్టేష్టానాకర్షణోద్భవః, 'ఇశతనుమ్' ఎన్నతోక్తిర్బ్రహ్మ, మాతామహా విప్రభూమియల మేషు మన్వంతరుః ఇష్టేయోఽభిప్రేయేతార్థా (విప్రయనీయమానవిధౌది). మాతాభిర్వైతైర్కొండ్రాఇష్టతీర్తివర్జితాదియల మేర్బ్రహ్మోమహ్నః; ఇష్టేయదాభిప్రేయేతార్థా (ఇష్టతీర్తివర్జితాదియైర్బ్రహ్మేన), 'ఇశతనుమ్' ఎన్నక్క ఇత్యుక్తర్థైర్వైతేనై (ఉన్నైర్కొండ్రాత్పాది). నిత్యయారోక భావనమేయరుక్తిర్బ్రహ్మవపనమను ఇశ్చేయరుక్తిః పేదానానైన్నైర్బ్రహ్మే (ఉన్నైర్బ్రహ్మేయనిలత్పాది). ద్వితీయాధ్యత్తుక్కు - 'ఇశతనుమ్' ఎన్నవశబ్దార్థమ్ (వాన్వద్యననిలత్పాది). ఇశ్చేకాణామేష్టత- నీయలిత కాణామేష్టతమ్, ఇన్నైర్బ్రహ్మేనైర్బ్రహ్మే - కిన్నైర్బ్రహ్మేన, ఇయన్వద్యతనుమ్, నిత్యయతనుమ్.

అ-అ-సి. నామిడియర్ క్రికెట్ గానాలో నమకు. వరుకెవతెయమేకు, వరుమవతల్లి యిరుద్దాలకావోమేన; అర్జునకాళితయమిల్ల, ఇర్జునకాళితయమిడిక్కుమేమిల్ల. (అ-అ-సి. యిడియలవొల్లి). ఇడియర్ ద్దాలనకు. గుణాళితయమిడిక్కువతమేన. అ-అ-సి. మిరుదుపుక్కుమేమిల్ల. మిరుదుపుక్కుమేమిల్ల. (కాయనరగిసా తిలక్కి).

೧೫೮-ಯು-೧೯-೨

—వల్లకు, పెరియరొట్టియార్ పక్కలితేకాణలామ్, ఎన్దు భట్టరరుళ్ళిచ్చెయవర్. నామిళ్ళిరున్దు సీర్ పెఱప్పకుకిఱ తేతెన్న (అడియోమిత్తాది). (అడియోమ్) అవ్విరున్దు ప్పడివిడ, అతువేజవనమాకవిరుక్కిఱనాళ్ళల్. (పోద్రీ) వ్విరుప్పిడ్డనేరిత్తమాక చ్చెల్ల వేణుమెన్దు మళ్ళాశాననమ్మణ్ణి. (ఓవాతే) ఉచ్చివిడువిడతే. (కణ్ణిణై కరుర్) కాణ త్తా మేయాళేకమర్ పిళ్ళన్దుకిడక్కిఱకణ్ణల్, విడాయెల్లాన్దిర్ న్దుకుళిరుమ్మడియాక. (పుతుమలరిత్తాది) శెప్పిప్పు లే యిరుక్కిఱ తిరుమేనియై యనుభవిక్కుమ్మడియాక, పుష్పహన నుకుమారమాననడివై, ౧. లోచనాభ్యాంబిల వ' ఎన్దిఱపడియే నిర న్నరమాక వనుభవిక్కుప్పెఱుక్త. (శేద్రీళమిత్తాది) అప్పురిల్ పదార్థజ్జల్లె యలభిమత 'భత్తా'లే కళిత్తున దిక్కు మాయిల్లు. శెన్నెలికనడువే శేద్రీలే, ఇప్పునింశతివార్నికరాన ము క్కరై ప్పీలే రుక్కిఱవాళై కళిత్తుత్తుళ్ళా నిఱ్వుతాన వల్లియ సీరనిల త్తెయ్డెయ. (శెట్టుమ్మణ్ణై) అల్లియనురుత నిలమ మామ్. (కూద్రమామిత్తాది) ప్రతిపక్షత్తుక్కు మృత్యువాన దివ్యాయుధజ్జల్లె ధరిత్తుక్కిణ్ణిరుక్కిఱమెన్ను 5; అన్దిక్కి, ప్రతిపక్షత్తుక్కు కూద్రమామిత్తాది అవర్కళుడై య కల త్తెముతలితే యరిన్దుపోడుమన 'యే, అతుక్కుడలాక కొడ్డియతోబ్బీర్ కళి య్డెయ దివ్యాయుధజ్జల్లె య్డెయనా యిరుక్కిఱవనెన్నుతల్. గ్నీతితుశొల్లుకిఱతు, ఇతుక్కుమున్దు తమ్మడై య ప్రతిపక్షజ్జల్లె ప్పీక్కినవడిక్కు దృష్టాన్తమెన్నుతల్; ఉనక్కె కుత్తె యుడ్డాయిక్కిఱతే నెన్నుతల్.

అ॥ ఆకత్తె - తిరుమేన్దు. ఆకడు - తిరుమేని. వివరణ (పుష్పహనీత్తాది). 'తస్యతస్యచనంక్రత్వా రామో వచనమబ్రవీత్ | సాసాన్ద్రయిత్రైసం లోచనాభ్యాంపిబన్దివ' ఇతియధాకాణ్డ. 'పుతుమలరాక తై. ఓవాతే-పరుక' ఎన్ద్రయిప్పకు. ఇప్పదత్తుక్కు వన్ (అప్రాప్తి రిత్తాది). ఉకళుక్త - సంక్రమమాకసచ్చాదిక్కై - శెట్టుమ్మణ్ణై - సమ్మద్దమానవయల్. మరుతనిలమ్-నాతుశార్ న్ద్రప్ ఁ. నలసలమాతల్. 'కూద్రమామిత్తాది' ఎన్దు తు - దివ్యాయుధవిశేషణమాతల్, ఈశ్వరవిశేషణమాతల్. ఇరణ్డెయమరుత్ చెయ్కి 5 (ప్రతిపక్షత్తుక్కిత్తాదివాక్యద్వయత్తాళే). ద్వితియార్థత్తే 'కొడువినై ప్పడైకళోవల్లానే' ఎన్దు తుక్కుర్రకు (అతుక్కుడలాక య్డెయ.) ఇకు శొల్లుకిఱకుక్కు బ్రయోజనత్తై యిరన్దువక్తయాక వరుళిచ్చెయ్కేఱార్ (ఇహ్సాతిత్తాదివాక్యద్వయత్తాళే). ఎన్దు క్కుటయ యిల్లిక్కిణ్ణెన్దు తు - విలోధియెప్పొక్క పరికరమిల్లామలో, శక్తియిల్లామలోవిల్లిక్కిణ్ణెన్దు పడి. శేద్రీలేవాడైయెన్దుతోడగ్గి పడై 'వల్లానే' - అడియోమహ్మీరీ - కణ్ణిణైపళిరున్దు మలరాకత్తె - ఓవాతే - పరువన్దుడి - వియ్యోళ్ మాళాలత్తెనుకు - ఇడ 'వల్లా' - ఇరున్దిడాయిత్వయి.

ప్ర-తి. - యుధకాడై ఏకొనవింశే, 'తస్యతస్యచనంక్రత్వా రామోవచనమబ్రవీత్ | పవసాసాన్ద్రయిత్రైసం లోచనాభ్యాం ప్పివ'॥

తాత్పర్యము. - ఆకురులకు మృత్యువునలెనుండివారిని సమూలముగ నశంపఁజేసినవాడనై, శత్రువులవిషయమందతి క్రూరవ్యాపారము పంచూరువధములను ధరించినవాడనై పౌలములచే సమ్మదమైన తిరుప్పల్లిజుడిలోఁ బ్రవ్వలించిన వాడనైన ఓ! స్వామి! లోకుల సేవహి సేఱుఁగక భోయినను నీయందు భక్తిగలమేము పుష్పహననుకుమారమైన నీతిరుమేనును కంఠార్ నేనించురానందించునట్లు ఒకదినము చేయుమా.

మూ - కొడువినై ప్పడై కళో వల్లయాయుమరర్ క్కిడర్ కెడవళురర్ కట్కిడర్ శెయ్ |
కడువినై నణ్ణేయెన్దు డై యముణేకలివయల్ తిరుప్పల్లిజుడియాయ్ |
వడివిణ్ణై యిల్లాదులర్ మకళోమర్ తై నిలమకళోపిడుక్కు మెల్ల డైయి |
కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్కి నీయొరునాళో కూపురత్ పరుతల్ శెయ్యాయ్॥

ఆ - (కొడువనై) ఆశ్రమిణోధినిరసనమరనుమామ్, ఆశ్రమిణోధినిరసనస్యభావనమామ్, ఎనక్క. నిరతిశయభాగ్యవాన్, తిరుప్పజ్జిడియితవస్సు సన్నిహితనానవనే! వడివడ్డునుక్కొప్పిల్లారే పెరియపిరాట్టియారున్. ఆహ్వాదియెయిరిక్కిఱ శ్రీఘమిప్పిరాట్టియను హితస్మరిక్కివేణుమ్మడి నుకుమరమానవున్నడైయి తిరువడికల్లై, అతిభోగ్యతైయైయజ్జిన్ నైత్తిమ్మక్కొక్కడాన పాపత్రైవ్యజ్జిన నానమ్ పిడిక్కుమ్మడి, ఎన్నెయిరునాళిక్కియైత్తుక్కొక్కళ్ళతల్, ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళ్ళవేణుమెన్దిఱార్. ౧౦.

అర్వ.- కొడువనై పడకళ్ వలైయాయ్ (౩) అమరర్ కుమ్ ఇడర్ కడ (౬) అకురర్ కట్టు ఇడర్ శెయ్ (౯) కడు వనై న్దజ్జే (౧౨) ఎన్నుడై అమరే కలి (౧౫) వయర్ తిరుప్పజ్జిడియాయ్ వడివు (౧౮) ఇడైయిల్లా మలర్ మకళ్ మున్దై (౨౧) నిల మకళ్ పిడిక్కుమ్ మెర్ (౨౪) అడియై కొడువనైయేనమ్ పిడిక్క (౨౭) నీ కూవుతల్ వరుతల్ (౩౦) ఒరునాల్ శెయ్యాయ్. (౩౨)

పన్నీ.- అనందరమ్, నాయ్చ్చిమనై యడిమైకొణ్డరుళినాప్పారే నాను ముమ్మిరవడికళితే యడిమైశెయ్యమ్మడి ఎన్నెయిక్కియైత్తిల్ ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళ్ళవేణుమెన్దిఱార్.

బోధిమియత్తిల్ కొడువ్విట్టిలాన, అయ్యదబ్బలై, క్కార్క్కొట్టిళ్ళవలైయాయ్, (౩) అనుమలరావచేవర్ కరుడైయ, దుఱుమ్, తిరు వ్విడి, (౬) ప్రతిమలరావచనురర్ కట్టు, దుఱుమ్మలై, వ్విళ్ళుమ్మిడత్తిల్, (౯) శిడక్కెన్నుమ్, ప్రవృత్తియైయడైయ, న్దజ్జాననా య్, (౧౨) అనన్దప్రయోజనాయనన్దస్యగతియననెనక్క, అలభ్యమానవమ్మతేమాయ్, అత్యనన్దమామ్మడి సమ్మదమాన, (౧౫) వయ నైయడైయ, తిరుప్పజ్జిడియైతక్కణ్ణిర్వరరుళుకలవనే! ౧. “అసిలేత్తజా” ఎన్నుమ్మడి వడివడ్డునుక్క, (౧౮) నీయమ్మతిమతియల్లాతివ డిమాన వతియత్తవైలత్తవ్విత్తులైయడైయ, కమలవాసినియానలక్కియమ్, ఏవంధురత్తవైలత్తవ్విత్తులైయడైయ, (౨౧) శ్రీఘమియమ్, న్దజ్జేయైయస్సాభావోమార్వత్తైయడైయ తిరుక్కాళితేపిడిక్కుమ్మడియాన, నిరతిశయసామమార్వత్తైయడైయ, (౨౪) తిరువడికల్లై, క్కార్క్కొట్టియైత్తు నెడుక్కొమ్మిడ్డుమ్మడి కొడియిపాపత్రైయడైయనానమ్, పిడిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) నీ, అజ్జేయైత్తుక్కొక్కళ్ళ తల్, నానపేత్తవడి యిజ్జేవరుతల్, ఒరునాల్, శెయ్యవేణుమ్, (౩౨) ౧౦.

అర్చమ.- క్రూరవ్యాపారములుగల దివ్యాయుధములనుధరించిన సమర్థుడా! (౩) దేవతలకు దుఱుము నశించునట్లు (౬) అను దులకు దుఱుమును జేయుచున్న (౯) క్రూరమైన (కొండ్లముచేకొనికాని) వ్యాపారముగల విషమమంటినాడా! (౧౦) నాను అన్యుత ముచరెభోగ్యభూతుడా! సమ్మదమైన (౧౫) పాలములుగల తిరుప్పజ్జిడియందువేంచేసియున్న వాడా! తిరుమేనుకు (౧౮) ఒప్పలేని కమలవాసినియైనపిరాట్టియ అట్టిస్సాభావముగల (౨౧) భూమిపిరాట్టియ స్మృశించదగిన మృదువైన (౨౪) శ్రీపాదములను చెడపాప ముగలశేనును స్మృశించునట్లు (౨౭) నీవు (వేంచేసియున్నచరమచదునుకు) పిలుచుకొనుట (శేనున్నచోటికి) వేంచేయుట (౩౦) ఒకది నను జేయును. (౩౨)

ఈ.- పత్తామ్మాట్టు, నిరతిశయభోగ్యమానవున్నడైయతిరువడికళితేనానుమ్వడ్డిమైశెయ్యమ్మడి, ఎన్నె యిక్కియైత్తిల్, నీయిజ్జేవరుతల్ శెయ్యవేణుమెన్దిఱార్.

తీ-ఆ! పత్తామ్మాట్టు (కొడువనై యిత్యాది) “వడివిడైయిల్లా మలర్ మకళ్” ఎన్దొడజ్జే, “కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్నుమకవును కటాక్షీత్తవారైకై (నిరతిశయైత్యాది).

కీడ్డైయిల్లాను సన్నిహితనాక వరుళిచ్చెయ్తరు, ఇజ్జే, “కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్దతు - మానసానుభవకైతద్వితాతేసన్ని హితనాకవును అతు కలజ్జినవాఁడే, తామిల్లును, అపద్యముకత్తోమైయారే, కొడితాన వ్యాపార త్రైయడైయ శ్రీఘనైయైయడిక్కి

కా. - (కొడువైన వృక్షే కళ వలైయాయ్) నీరి లేనగు ప్పెయ్నావ్నలే, ఉనకు శేషమాయ్ నెత్తుప్రతికూలి తనర్ కళవక్కల్ వైత్తి, అయ్యనమెశుక వలైయాయ్! అవకమాట్టాతతు శిలరై య్మియచ్చెయ్ కై యాయ్మి. ౧ “యది వారావరాన్వయమ్” ఎన్నుమనజే. కడవై యనై శెయ్తు, ఊరై చూచ్చుబ్బవ్వు, పిన్నై అణ్డవ ప్పెరుమాలై ప్పక విట్టు, కైయి లేవనకవ్వువనై. ౨ “గచ్చానుజానామి” ఎన్నుతప్పవిట్టతు, “ఇన్ను మెరుకాలనుకూలిక్కమో?” ఎన్ను; “నాకముడిన్దేహమ్ తనై” ఎన్ను అవనతిలేముతిరనిట్టపిన్ను, కణ్ణుజ్జడేదుమాయితే నిట్టుకొత్తతు. ఇవర్ కళ వణ్ణుమ్ ప్రాతికూల్యతాతే యభేయచ్చెయ్యుమ్ తనై పోక్కి, తానాక వభేయచ్చెయ్యమాట్టానాయ్మి. (అమర రిత్యాది) అనురక్ కళాతే దేవర్ కళుక్కుణ్ణానమగ్గిరుమ్మడి, అనురక్ కళుక్కు దుఃఖ తైవిల్లైక్కమ్. (కడువైన నల్ల) అన్పాతే తడక్కెనముడికనన్ద్రాయ్, ప్రత్యేకధమిల్లాతనజ్ఞాననసే! (ఎన్నుడై యముతే) అన్పాతానే యవ ర్ క్కమ్మృతమా యుక్కిఱవడి. దేవర్ కళుడై య ప్రప్పచ్చాత్తు. (శలినయల్ త్యాది) ఇన్పమ్మత్తుక్కుక్కడల్ కడై తల్, సవ్వన్దై తేవత్తల్ శెయ్యవేణ్ణా, తిరుప్పళిణ్ణుడియిలే సన్నిహితమాయ్ ద్దీవమ్మయ్తమ్. (శలినయల్) సమ్మన్ద మాననయత్. (వడివిడైయత్యాది) వడివిల్ వద్దాలొప్పిన్ద్రైయరుక్కుమ్. భగవత్తై త్తైవమ్ మొప్పన్ద? 3 “తథేన్దై యమసి తేక్షణా” ఎన్నేదైదుమాయ్ నిట్టితే. (మద్రై నిలమకళ) ఏవంభాతై యెన్ను మ తనై యవన్దై యమ్. (సిడి క్కుమ్ మొల్లడియై) అవర్ కళుద్దిరువడికై ప్పిడిక్కప్పక్కల్, పూత్రిడువారై వ్వులే “కన్డకిఱతో?” ఎన్నుకూ శిత్తడై వేణ్ణావ్వుడియాయ్మి సాకుమార్యమిరుప్పతు. అప్పడిప్పట్టు తిరువడికళై. (కొడువైన యేనుమ్ సిడిక్క) ౪ “కన్దళో” తిరువ్వుప్పిన్ను ఇవర్ క్కునికనాను సద్ధానమిల్లైయితే. “అవర్ కళుమ్ సన్నిహితరాయ్, ప్రాప్తియు

తి-అ|| వలై యాయ్ మొక్కవ్వు. ౫ * ప్రసక్తస్యహి ప్రతిషేధః ఆత్మో, “వలై యాయ్” ఎన్ను, సవ్వక క్కిక్కు అక క్కి ప్రస్థమే తన్న (నీరేయ త్యాది). అప్పడి ముద్దై మొక్కవ్వు (యది వేత్యాది). “అప్రయతంబారితేన్ద ద త్తమచ్చా భయంనయా! విభిషణోవానుగ్రహయజిహా రాసా న్నస్యయమ్” ఇతి యన్దకాన్డరాము. ఆనాటనంబారితా శేయన్ద (కడైయత్యాది). “గచ్చానుజానామి ర జార్జిత స్తయి ప్రవిశ్యరాత్రిం పరరాజలఙ్గామ్” అత్యస్యసర్వాపిరగ్గిసదస్య తదాబలందక్ష్యసి మేరన్దసః” ఇతి యన్దకాన్డ. ౬ “మరకానానికై రాణి,” ౭ “సజ్జా తిబ్బామవర మేర మానా” ఇత్యాదుక్తస్యభావ తైవ్వుదై (కణ్ణుజ్జడేదుమాయ్ త్తతు). కణ్ణుమకణ్ణునరుమాల్ కొల్లకూడుమొవెన్న (ఇవర్ కళ వణ్ణుమి త్యాది). క్రూరవ్యాపార త్తయడైయ నల్లయెన్దకవార్ధమ్. నల్లకాక్రూరత్తై శ్చౌపావరచ్చెయ్ తిత్తార్ (అపొవేయత్యాది). (అన్పాతానే) ఇత్యాదిక్కు - అనురవర్తకుక్కు బాధకనాయురకుక్కుమిరుప్పన్, తమక్కు భోగ్యమా యరుక్కు మెన్దకరుత్తు. “ఎన్నుడై యముతే” ఎన్ను తుక్కువ్యాధర్వక్కు (దేవర్ కళుడైయత్యాది). “శలినయల్ ద్దీవమ్మళిణ్ణుడియాయ్” ఎన్దిత్యాదుమ్ అన్పమ్మత్తు త్తిర వ్యా ప్పిత్తి (ఇన్ద్రమృత త్తక్కై త్యాది). కలి - సమ్మడి. ఇన్ద్ర-ఓన్ను. ఓప్పిల్ల మెయ్ కవరమానది (భగవత్తై త్తైవమ్మి త్యాది). అధిక్యమే తన్న (తథేన్దై యమి త్యాది). “తుల్యశీలయో వృత్తాంతుల్యాగ్ని జనత్తణామ్” రాసత్తాన్దై త్తవేహిం తథేన్దయనసి లేక్షణా” ఇతి సుందరకాన్డ. హనూమాన్ - మద్రై త్తత్తైయన్ద “మొల్లడి” ఎన్ను విశేష త్తతుక్కుభావమ్ (అవర్ కళుమి త్యాది). “కొడువైనైయో” ఎన్దవిత్తు, అయోగ్యతా

అ-అ-వి|| ౫* ప్రసక్తస్యహి ప్రతిషేధః ఆత్మో. ౧. మునై నజగత్సృష్టిం సంకరభృకలోతియః తిస్సార్జితమక్షయే శిష్యానుద్యమ విస్తరః” ఎన్ను మ్మడియిక్కుఱ సర్వక క్కియన్దవనై, “వలై యాయ్” ఎన్ను అక క్కితోదైదు చ్చెల్లకఱకుక్కు క్కురత్తై శ్చెల్లక క్కియిలే యరుగిచ్చెయ్ తిత్తార్ (నీరేయత్యాది). కణ్ణుజ్జడేదుమాయ్ త్తతు ౬ “మరకానానికై రాణి” ఇత్యాదియాయుమ్, ౭ “సజ్జా తిబ్బామవర మేర మానా” ఇత్యాదియాయుమ్ శిల్ప వృదుఱ సృభావనాకైయాలే.

౧౩. తిరువాయ్మొళి-౯-ప-౩-తి-పడ్డనాభాతే-౧౧-పా-కూపుతల్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ-మున్నాయురక్క, నానికట్టన్దిరుప్పతే! ఎట్ట, “పావియే” ఎన్నారైన్దీలే (కొడువినయే) ఎన్గితార్ (నిరుసునాళ్ కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయే) ౧ (నిరతిశయభోగ్యనాయ్ సన్నహితనాననీ, సత్తెయ్యనాకుత్తై కొడుననాళ్ళయత్తై తల్, ఇళ్ళవరుతల్ శెయ్తరుళవేణమ్) ముచ్చడ (వరుతల్) ఎన్బిలరాయ్ ౧౧, అన్బముదయత్తెక్కులైక్కప్పైళ్ళాతెన్నుమత్తాలే. అపేత్తెయ్డయార్ పక్కలవనై త్తనివిట్టిరార్కళితే, కూడక్కొడువరువర్ కళెన్ను మత్తెప్పర్దు చొల్లుకితార్.

౧౦

శీ.౮|| నునన్దానపరమోషెన్; అన్బెన్గితార్ (కణ్ణిత్యాది). ఆనల్ “కొడువిన్” ఎన్బిళుక్కర్తమేత్తెన్ (అవర్కళమిత్యాది). మున్దః “వరుతల్” ఎన్నాత్తివానెన్బెన్ (ముచ్చడమిత్యాది). పిచ్చడల్లా “వరుతల్” ఎన్బాల్ అన్బముదయత్తెయ్డయార్తొవెన్న (అపేత్తెయ్డయార్) వాక్యవ్యయన్, క్రమేణాన్వయః.

౧౦

ప్ర.తి-— ఏతత్సూర్యసర్వే, “ఆనయేనంపారిశ్చేదతమస్యాభయంబుయా! విప్లివజోవాసుగ్రీవ యదివారావణస్వయం॥౩౪॥” —— ఏకాన్తః † సప్రతితమసర్వే, “గచ్ఛానజానామిరజాతితప్త్యం ప్రవిశ్యరాత్రిచ్చురరాజులక్కొమ్. ఆత్మస్థస్థిరాహిరక్షసప్తనీ తివాలుండ్రత్వస్థిపీఠరథః ॥ ౧౮౩౪ ॥” సుందరకాండే [౧౬] సీతార్చనానస్తరతసామాన్, “తుల్యలిపయోవృత్తాం తుల్యలిఖః లక్షణమ్. రాఘవోద్భుతివైషాం తథేయమనీతేక్షణా ॥౫॥”

౧౦

తాత్పర్యము.— క్రూరవృత్తిగల శత్రుసేలను నిరసించుటయందు సమర్థుడనై, చేపతలక్షేమముకొఱచు అసురులనుసంహరించినవాడనై నాకభోగ్యునాకుండనై, సమృద్ధమైన పౌలములుగల తిరుప్పళిదైయందుఁ బవ్వలింపినవాడనై న ఓ! వ్యామో! అతివిలక్షణురాలైన ప్రేమయనూజేవియ స్ఫురించుచున్న నీశ్రీపాదములను నేనుగూడ స్ఫురించుచుట్టునన్న నీవున్నచోటికైనను పిలుచుకొనుచు, నేనున్నచోటికైనను నీవువేంచయుము.

౧౦

ము.— కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తిదాయెన్దుకురై కడల్కడై నవననై ౨ ।

మేవిసన్దమర్ న్దవియన్దు నన్బొరునల్ వయ్తి నాడక శడగోవన్ ।

నావియల్ పాడలాయిరుత్తుగ్గొమ్మి నై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ కళ ।

ఓవుతల్లిన్దియులక మూన్దళన్దానదియై యుళ్ళత్తోర్వారే॥

౧౧

అర్వాన్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఆ.— (కూపుతల్) పురై కడల్ కడైవననై వరుమప్రాప్తమాకన్బున్దీ, కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తిదాయెన్దే పక్షిత్త వియన్దునల్ పాదకల్ న్దుతి నాడక శడగోవన్ నావియల్ పాడలాయిర తిలి తిరువాయ్మొళియెవల్లార్, అశ్రితసులభ నాన వెప్పెరుమానడైయ పునడకడై నిరన్దమాకన్బుదయత్తై యనభవిక్కప్పెణువరెన్గితార్.

౧౧

తిరుకురుత్తై ప్పిరార్వాన్ తిరువడికళే శరణమ్.

అన్బ.— పురై కడల్ కడైవననై (౩) కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తిదాయ్ (౬) ఎట్ట మేవి నన్బ (౯) అమర్ న్ద వియన్దునల్ (౧౦) పాదకల్ న్దుతి నాడక శడగోవన్ (౧౫) నావియల్ పాడల్ ఆయిరుత్తుగ్గొమ్ (౧౫) ఓర్ ఇన్దెయ్దుత్తుమ్ వల్లార్ కళ (౨౧) మూన్దలకమ్ ఆర్వాక ఆడి (౨౪) ఇన్దై ఓవుతల్ ఇన్బి (౨౭) ఉళ్ళత్తు ఓర్వార్. (౨౯)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఇతిరువాయ్మొళి పుమాకభగవద్దానలాభత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ప్రయోజనాద్రపరరానదేవకళుక్కాక అతిఘోషత్తై యుడైతాన, కడల్, కన్దైవనాన సర్వళోకరనై, (౩) ఆక్లేయత్తైత్తుగ్గొళ్ళుతల్, నానినన్దవిత్తిర్, వరుతల్, శెయ్యవేణమ్, (౬) ఎన్దే మేక్షిత్తు, అవనదైయ వడ్డీకారత్తై వున్దీ, అత్తాలేనన్దాక, (౯) నర త

౧॥ కుర్వతిమప్రక్షిప్తమ్.

† పక్షిత్తమఇతిస్మార్త.

౨౧-౧౩-౨౪-౨౪.

౨॥ భారతే.

వరాయ్, సమృద్ధమాన, జలతైయుడైతాన, (౧౨) తిరుప్పారునలైయుడైతాన, తిరుప్పూరినాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన, అట్టొన్డైయ
(౧౫) జిహ్వవ్యాపారమాన, పాడల్, అయిరత్తుళ్ళుమ్మనెత్తుక్కొడ్డు, (౧౬) అదిగితియమాన, ఇప్పలైయుమ్ వల్లవర్కళ్, (౧౭) త్రైన్
కర్పితైయుమ్, అళిన్కొణ్ణపర్వనులకా, తిరువడికళ్, (౧౮) ఇరడైయుమ్, ఓవుతల్, ఇన్ది, (౧౯) నెళ్ళే, అనుసంక్కుప్పెలువర్కళ్.
(౨౦) ఇతుమ్మి శిరాశీరియమిన్ త్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అభ్యుదయమణవాళప్పియర్ తిరువడికళ్ళేరణమ్.

అర్థము. - ఘోషించుచున్న సమద్రమును చిలికినవానిని, (౩) పిలుచుకొనుట ఇచ్చటవేంచేయుట చేయుము (౬) అని (పా
ర్థింబి) సమాపించి చక్కగా (౯) అమరియుండి సమృద్ధమైన జలముగల (౧౨) తామ్రపర్ణితుంగుడుకొనిన నమ్మికిని నెడిచేకమునకు
స్వామియైన సమృద్ధివ్యాపారిని (౧౫) జిహ్వవ్యాపారమై పాశురమానులైన వేయిపాశురములలోఁజేసె (౧౬) అభ్యుదయమైన ఈ పది
పాశురములను అభ్యసించువాడు (౧౭) మాడులోకములను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాద (౧౮) స్వస్థస్థములను పూజయింపుడు ఎవతెగు
టలేకుండు (౨౦) మనస్సులో అనుసంధించుడు. (౨౯)

౧౧.

ఈ. - నిగమ త్రిత్, ఇతిరువాయ్మొళి కథ్ త్తొర్, అవనై నిర నరమాక వనుభవిక్ ప్పెఱుచురెన్దితార్.
(కూవుతలిత్యాది) (కురైకడల్ కడైవననై - కూవుతల్ వరుతల్ తేయితిడాయ్) ఎన్నాయ్ శీవర్ శొల్లి
బ్బు. ముత్తై కెడవుమామ్, ముత్తైయిరేయి కప్పిమామ్, కాణమిత్తనైయేవేణునతు. (కురైకడలిత్యాది) ఇన్దప్పే
యిల్లాతార్ క్కు ముడమప్పనొవక్కడల్ కడైవననై వృత్తిగ్గుడుక్కు మననై యాంబ్ శీవంపేక్షీ త్తతు; (మేవననమర్నై).
ఇన్ద స్వభావానుసంధానత్తాలే పొగుచ్చిక్కాల్ తిరైయిలే వావినారాయ్బ్బు. (వియనిత్యాది) విన్దయనియమాన
నిరైయై డైయ తిరుప్పారునలైయుడైయ తిన్వమృతివళినాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన వాట్టొర్. (నావియల్ పాడల్)
మననసహకారము మొచ్చియనాయ్బ్బు చొల్లిబ్బు. (ఓవుతలిత్యాది) అళితినులభనాన వనుడైయ తిరువడికల్
నిరై నరమాక హృదయ త్రిత్ యనుభవిక్ ప్పెఱువర్. ఇతనై పోతుమ్, ఇనర్తామ్ (ఇవత్తై ప్పెఱువేణుమ్) ఎన్న
మవేత్తైయోడే, తిరుక్కణ్ణాళాలే కుళిరినొక్క యిగుళివేణుమ్, తిరువడికల్ త్తలై మేలే వై త్తరుళివేణుమ్, దేవరి
రెట్టునరుళి యరుక్కుమిరువై క్కాణవేణుమ్, నాయ్చ్చిమారమ్ దేవరియమా యరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్. ఉలా
వుమ్మడి కాణవేణుమ్, స్థితిమరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్ ఎన్నాతై వట్టవివర్కు అప్పేతేడియై ముమెయాలే, ఇవత్తై
ప్పెఱువేణుమ్ ఎన్నమ్ మనూరభనాన పేజాయ్ త్తొర్ బ్బొత్తబ్బు; ఇతైయభ్యసితవత్ కళుక్కుమ్ ఇమ్మనూరభమ్
మాతాతే ముడియచ్చెల్లుమెన్దితార్. ౧ "యది నాశంవిసేతతావతాన్తికృతినదా" ఎన్దిటవడియే.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికళ్ళేరణమ్.

శీ అ॥ నిగమమ్ (కూవుతలిత్యాది) ఇన్దయివవడుమ్ వల్లవర్కళ్ ఎన్దొడక్కి, "కళ్ళొర్వారే" ఎన్న మళవుమ్ కటాక్షితవతా
రికై (ఇతిరువాయ్మొళియత్యాది).

అన్యయ త్తరమ్ (కురైకడలిత్యాది). "వరుతల్" ఎన్నాతే, "కూవుతల్" ఎన్న ముచ్చుడనై పాన్మనెన్న (ముత్తైకెడవుమి
త్యాది). ఉడైమెయిన్ద విడతేయిడైయవకనన్ద కైప్పిడిత్తుక్కొణ్ణాళొకై ప్రాశమాకైయాలే, వరుమై; భాగ్యైయై యాళిట్టై
త్తైగ్గుమ్మై కేడాననోపాతి కూవుతైయమ్ ముత్తైకేడు, కురై - ఘోషిక్కిఱ. "కురైకడల్ కడైవననై" ఎన్న విశేషితకుళి భా
వమ్ (ఇన్దప్పేయైత్యాది). "కురైకడల్ కడైవననై - కూవుతల్ వరుతల్ తేయితిడాయ్" ఎన్దొట్టి (ఇన్దస్వభావాను సన్ధానత్తాలే)
ఇన్దనెక్కిట్టియెత్తుకాట్టువతు. సనమర్నై - నెత్తుక త్తిరిత్త, తిరైయిల్ కార్ పావినైవననడి. పొరునల్ - తిరుత్తామిన్దర్. "నావియల్"
ఎన్దుమిత్తే త్తరుక్కభావమ్ (మనస్సుసహకారత్యాది). నావియల్ పాడల్ - జిహ్వవ్యాపారమాన పాడలెన్ద శబ్దామ్. ఉలకమాన్ద
శబ్దానడియడే - ఓవుతలిన్ది. ఉళ్ళొర్వార్ "ఎన్దస్థయి" తు. "ఓవుతలిన్ది" ఎన్దతుక్కడమ్ (నిర నరమాకనెన్ద). ఓర్వార్. అను
సన్దిక్కుప్పెలువార్. అనుభవిక్ ప్పెఱువారెన్దడి. ఇతుక్కిత్తొర్ కురై ప్రాక్షియై ఫలమాకచ్చొల్లాలే, మనూరభత్తై ఫలమాకచ్చొల్లవా
తెన్నెన్న (ఇత్తనై పోతుమిత్త్యాదివాక్యైయమ్). మనూరభమ్ ఫలమోనెన్న, అతుక్కుడ్రమాణమ్ (యది నాశమిత్యాది) జితవాయమ్,

శీ-అ|| దుర్గతాపవీణతాయాం త్వద్రోమేనునోరథః || ఇతి పూర్వాష్టకమ్. ఐరైకడల్ కడైన్దనన్మై - కూవుతల్ మరుతల్ కెయిదాయెన్మై తొడక్కి, ఇన్మెయమపత్తుమ్ ప్పూర్కళ్ - ఉలకమాన్తళదానడియై - ఓవుతిలిన్మి. ఉళ్ళుత్తోర్వై కేయత్వన్మయః. ౧౧.

తీయర్ తిరువడికళేతరణమ్.

ప్ర-తి. - జితన్మాయామ్, దుర్గతాపవీణతాయాం త్వద్రోమేనునోరథః || యదివాళంసవిదేత తావతాన్తి కృతీసదా. || ౧౧. మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళేతరణమ్.

తాత్పర్యము. - "నన్ను పిలుచుకొనును, నీవురమ్మ" అని! క్షీరాభిని జిలికిన పల్లెళ్ళవరుని యనుసంధించి నెమ్మతిగలవారైన చమ్మాళ్ళవైయొక్క వాగ్విప్లూహమైన తిరువాయ్ మొట్టిలో నీపదసాకురముల సభ్యునించువారు నిరంతరము క్రియఃపరినియచుభవించుదు.

ద్రమిడోపనిషత్సద్భక్తియి లి తిరువాయ్ మొట్టికాన్తలోకమ్.

(పట్టెనాళాలే) బన్ధుత్వత్సన్వమనుకమ్మితవన్తమాదా వాసన్నధామ్ని భుజగాధిపతౌళయానమ్ |

స్వావేక్షితమ్మనిరయూచతంద్విత్రియే తస్యైకరూపశయనేపిచముఖతోభూత్. ౧౨.

వాదికేసరి అత్తికియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేతరణమ్.

అర్థము. - మునిః - సమ్మాళ్ళవైదు, ద్విత్రియే - (తొమ్మిదిపపత్తుయొక్క) రెండవతరువాయ్ మొట్టిలో, ఆదా, మొదట, బన్ధుత్వితః - బంధువగుటవలన, స్వమ - తమవిషయముగ, అనుకమ్మితవన్తమ్ - దయచేసినవాడును, అసన్నధామ్ని - సమాపమందున్న (తిరుప్పవ్విల్లొడియనెడు) దివ్యదేశమందు, భుజగాధిపతౌ - స్వరాజైన ఆదికేశునిమీఁద, శయానమ్ - షష్ట్యంబినవాడునునైన, తమ్ - అసర్వేశ్వరుని, స్వావేక్షితమ్ - తమయవేక్షితమును, అయాచత - యాచించిరి, తస్య - అసర్వేశ్వరునియొక్క, ఏకరూపశయనే అపి - ఏకాకారశయనమందు, దుఃఖితః - భేదించినవారుగ, ఆధూత్ - ఆయిరి. ౧౨.

తాత్పర్యము. - "పట్టెనాళాలే" అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో సమ్మాళ్ళవైదు, తమకు సకల విధబంధువై మొదటినుంచి తమయందుగృహకజేసి భరుష్యల్లొడిలో ఆదికేశుని మీఁదఁబవులించిన సర్వేశ్వరునియొద్ద తమయస్థిప్తమును యాచించిరి. ఆవుటనే చలింపక చిదకాలముగ నేటిగాఁ బవ్వళించియుండుటఁజూచి తిరుమేను అలుసునెయని ప్రేమపరవశులై దుఃఖితులైరి. ౧౨.

ప్ర-తా. - పట్టెనాళాలే) లక్ష్మీసమ్మనభూమ్నా మితధరణితయా వద్ధనేత్రత్వయోగా

త్థిన్తాన్తైన్మనైన్సర్పిరై త్తై స్వహృదపహరణాచ్చీగజేహ్రివనాచ్చ |

తార్వాంసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనా దేవమహ్మీసతాదైన్య

దుష్కర్తీన్మాలనాదైన్య స్సుచిరకృతదయో మాధవశ్చేత్యత్రైవౌచత్. ౧౩.

అర్థము - లక్ష్మీసంబంధభూమ్న - శ్రీదేవియొక్క సంబధ్ధాతిశయముచేతను, మితధరణితయా - కొలపఁబడిన భూమికలవాడగుట చేతను, వద్ధనేత్రత్వయోగాత్ - కమలములపండి నేత్రములుకలవాడగుటవలనను, స్వై-తనసంబంధియైన, స్థితాన్తైన్య-స్థితిమొదలైన, సర్పిరై - చేష్టితములచేత, స్వహృదపహరణాత్ - తనద్రవ్యలహృదయమునపహరించుటవలనను, తార్వాంసా - గరుత్మంతుని భుజములను, అధిరుహ్య - ఎక్కి, అరిగణనిరసనాత్ - శత్రునకూపాహముల నిరసించుటవలనను, దేవమహ్మీసతాదైన్య - దేవతలచేఁబొందుట కశక్య డగుటచేతను, దుష్కర్తీన్మాలనాదైన్య - చెడ్డకర్తములను నశింపఁజేయుటచేతను, మాధవః - క్రియఃపరి, సుచిరకృతదయః - చిరకాలముగాఁజేయుబడిన దయగలవాడని, అవోచత్ - (సమ్మాళ్ళవైదు) ప్రసాదించిరి. ౧౩.

వ్యా. - (లక్ష్మీసమ్మనభూమ్న) నిన్దువనరుకు పజయత్తాళ తిరువనరుకుట్టె - పెయసిరాట్టియారోజ్జేయరుకాలుమ్ పిరివన్
 యనాకైయాలమ్ ; (మితధరణితయా) నీయెరునాళే పడిక్కళవాకనిమిరత్త - త్రివిక్రమరూపతైక్కొల్లు భూమియైయెల్లూమళ్ళక్కెయ
 లుమ్ ; (పద్మనేత్రప్రయోగాత్) తదన్దోళ తామరైక్కణ్ణిట్టు - సరసిజనద్యశనయనాకైయాలమ్ ; (శ్రిత్యాద్యైస్సవైర్వై) స్వస్తి
 వ్యాదవనరణాత్) పులిట్టడిక్కిడన్దు వరుణమణ్డెయరున్దు వెనన్దుడిన్దు - తిరుప్పళిడ్యియిలే కన్బళిన్దుమ్, వరుణమణ్డెయలే పిన్దో
 రున్దుమ్, శ్రివేట్యుత్తిలే నిన్దురులియుమ్, ఏవంభూతచేష్టితన్దళాలే ఆశితరుడెయ వ్యాదయ తైయకూర్చిక్కెయాలమ్ ; (శ్రిగజ్జేన్ద్రా)నాన్దు
 కళమాకలిన్దు నీడరకెడత్తడన్దు - మదమదితమయిరుక్కవుమ్, ప్రబలమాన మతలైయకైయలేయకప్పకుకైయాలే మికవుమిదో పట్ట
 శ్రిగజ్జేన్ద్రాన్దునై రక్షిక్కెయాలమ్ ; (తార్థ్యాంసాచాధిరహ్యే రిగణనిరసనాత్) కాయ్వికళువైయార్చిక్కెయాలే - ప్రతిక్షత్తి
 మేలేకాయనిట్టిమ్ పెరియతిరువడిమేలేయేయిరుళి, మేరుళిరుత్తిలే నీలమేవుమిరున్దాన్దులే కళమాననాయ్కొల్లు, మాలి గుమాలి
 మాల్యవాక్ మతలూ శత్రుసమూహాళై నిరన్దెక్కెయాలమ్ ; (దేవమప్పాళతాన్దై) ఇమైయదేతమమ్మనాన్దుకైయాయ - కేవల
 కళుమ్మమ్ రత్తకనామ త్తనెపోక్కి, అవర్కళాలమ్ స్వయత్తైతలే ప్రాపిక్కుదున్దుభనాకైయాలమ్ ; అదిక్కైతలే - మేలెర్దుపాట్ట
 జ్జళానదిప్రిమత్త దివ్యాయుధవత్సర్జళే సజ్జప్రీతర్జళే తిరుప్పళిడ్యియాయ తిరువెన్దున్దు క్కాయ్లేవా - కుమమన్దెక్కెయాలమ్ మిన్దు
 సారత్తిలే నిర్దయాలేమిక్కతేజస్వైయైయనాకైయాలమ్ ; కొడువిన్దుకైకళే వల్లానే - విదాళికవిడత్తలే తూచేష్టిన్దుకై
 ణ్ణిక్కెయ దివ్యాయుధజ్జళైయైయనాకైయాలమ్ : (దుష్కర్మోన్మూలనాన్దై) కడువిన్దుకైయైయనాకై - ఆశితరుడెయదుమ్మన్దు
 సనాసనమాకళుమ్మమ్మనాకైయాలమ్ ; తిరుప్పళిడ్యియైయెరుమా నిచ్చేతనపన్దుతలే నెన్దునాళేవత్తిక్కైయెన్దున్దునాన్దునెన్దు
 జ్జేనాళే” ఎన్నికదళకత్తిలే అట్టొర్ ప్రతిపాదిత్తరుళినాన్దెట్టార్.

౯౪.

వేదాన్తాచార్య తిరువడికళేళరుణమ్.

తాత్పర్యము. - “పద్యనాళాళే” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మత్తొప్పు, సచ్చేత్తెరుడు [౧] లక్ష్మీయతుడు, [౨] త్రివిక్ర
 మావతారమెత్తి భూమినిగొలిచినవాడు, [౩] కమలసయనుడు, [౪] తనదివ్యచేష్టితములచేత వ్యాకేతులవ్యాసయను సహారించువాడు,
 [౫] గజేన్ద్రానిరక్షించినవాడు, [౬] గరుత్మంతునిమీదనెక్కినెల్లి యనురులను సహారించినవాడు, [౭-౮-౯] దేవతలకుగూడ పాం
 దదగనివాడగుట మొదలగు గుణములగులవాడు, [౧౦] దుష్కర్మములను నశింపజేయువాడు, ఇట్టిగుణములగులవాడుగాన వ్యాకేత
 విషయమందు చిరకాలముగాడయచేయువాడు అని ప్రసాదించిరి.

౯౫.

తి.నూ; - పద్యయుజవాసపరనైప్పళిట్టుడిక్కే ! కజ్జెనక్కెల్లావుజవికాకెయముమ్ ! తద్దాటనీ !
 తేయితరుకెట్టయిరన్దొర మాటన్దొయేయైయత్తునైయెన్దున్దుమేయోర్.

౯౬.

అర్థము. - పద్య - చిరకాలముగ, ఉజవాస - బంధువైన, పరనై - ఉత్తమడైన సచ్చేత్తెరుని, పుళిట్టుడిక్కే - తిరుప్పళిట్టుడి
 యందు, కణ్డ - చూచి, ఎనమ్మ - నాన, ఎల్లాఉజవిన్ - సకలబంధువులయొక్క, కాయముమ్ - కార్యములను, తణ్ణు - వివర్ణము
 లేకుండ, నీ - నీవు, తేయితరుక్ - చేయుము, ఎన్దు - అని, ఇరన్దు - యాచించిన, శీర్ - కళ్యాణగుణములుగల, నూజన్ - సమ్మత్తొప్పు
 యొక్క, తాళే ఇన్దెయే - శ్రీపాదవద్వర్ణములనే, ఉయ్ తునై ఎన్దు - ఉజ్జినించుటకు సహాయుని, నెన్దుమే - ఓ! మననా! ఓ! -
 అనుసంధించుము.

౯౭.

అన - (పద్యయుజవాసపరనై) అతి - “బద్ధకృత్యమెల్లాన్దొయ్ కేణమ్” ఎన్దుపేనవాన్దొర పాకురత్తెయననదిత్తరుళిచ్చెయిలేతార్
 ఎన్దునేయెన్దులే ; “ఇవ్వడినిరుపాధికబద్ధవాన సచ్చేత్తెరునమ్మ సచ్చవిధబద్ధకృత్యముమ్ కేణమ్” ఎన్దుతిరుప్పళిడ్యియిలే పోయ్

వక్రము, అక్షేపిరాట్టియడే మాడవచ్చి కొద్దువకుట * కాయశివవేదము, తిరుప్పవళై త్తెరిఱున్దురుళకొల్లున్వొల్ల వేణువ, తిరుక్కవళైయల్ విట్టిరుక్కులిరమోక్కియరుళ వేణువ, తిరువడికళై త్తెక్కలకొర్రుమాక వైతరుళ వేణువ, సిరాట్టియడు దేవరమాక దివ్యసింహాసనత్తిలే యొద్దుదరుళి యరుక్క-వేణువ, కణ్ణకప్పేనాన్గళ్ ససంధ్రమ నృతమృణ్ముచ్చిడియులవియరుళ వేణువ" ఎవ్వాపన్నలే, బిరుక్కొడివెళ్ళవై యవరసన్నిధియితే యళలతియాకవడి ప్రాథ్విక్కిల * పద్దనారాలవళై "పద్దయజవాద" ఇత్యాదియాలే యరుళి శ్చెయ్కెటాచనై.

వ్యా- (పద్దయజవాదపరవై) ౧ "ఉలకకొల్-మొత్తైయ్తెయ్తయే ముముకేములకముడాయ్," ౨ "తాయరుక్కున్వపణ్ణమే యువ్వాత్తకవయల్ దేరుడియుయ్యకొల్-కాక" ఎన్నుమ్మడి, ౩ "ఎడికైయడు క్కీరువమేలువముల్ దువుముప్పిరాక" ఎన్నుఅనాదిసిద్ధ మాన సముత్తైయడైయ సర్వప్రాత్తిరనై. అన్విక్కి, ౪ * కణ్ణకొళివన్దురుడవేనదన్దురుకుటతిరువన్వొలపరాద్యమానవవిదసన్దుర్యుక్తనా సన్దుర్వపృత్తరైయొక్కావుమామ. (పుల్లడికేక్కణ్ణం), తిరుప్పళియడికేక్కణ్ణం" ఎన్నుమ్మడితిరుప్పళియడియలకణ్ణం, "ఎకాచనక్కే" ఎన్నుమానాలే, (పుల్లడికేక్క) ఎన్నిరుక్కిలరు. (ఎక్కెల్లావుజవికాకారియుమ) "కుడివడివట్టివనాప్పైయున్దొడ్డ" ఎన్నువ, "వన్దురన్దువడియర్" ఎన్నువ, "తొల్లడి పైవర్చవన్దొడ్డ" ఎన్నువ కొల్లుమ్మడియనవెవన్దు, ౬ "బ్రాతుళ్ళివర్చన్దునానన్దు" ఎన్నుమ్మడి నన్దువిధబుధన్దుకార్యమువ. (తల్లజనీకైయ్తరుళైయిరన్దు) విళ్ళమ్మిన్విక్కియెన్నుతల్, పరవేరితనాయన్విక్కియెన్నుతల్; ఇవల్ దేలిలామ్మవిదైవిదామల్ తడైయజదేవర సడైయరుళ వేణుమెక్కర్చితిరెన్నుతల్. అతావరు - "శోలివాయ్తిజన్దుక తామరైక్కణ్ణ భాల్ మోక్కాచనై," నికపారవన్దుమే త్తెక్క-డియాయ్, "సియొద్దున్దుకతామరైయమ సియమిడన్దొళ్ళ మూవులవన్దున్దు విరుదరుళాయ్," "కనివాయ్కవన్దనీకాణవారాయ్," "నికతిరుక్కణ్ణామరైతయన్దుదరుళాయ్," "కాయశివపణ్ణయైయార్ స - కాయశివవాట్టివాళ్ విల్ త్తెన్దుమిడవడికడినాన్," ఇన్దువెవులకర్ కాణసియెరునానిన్దుదా యొక్కకణ్ణకప్పే," "ఇరున్దుదాయ్ పిట్టిదేన్దొడ్డ" "వడివిదైయల్లామరైమకళ్ ముల్ దేలిమకళ్ పిడిక్కమ్ పెల్లడిదైక్కొడువిదైయెన్దువ పిడిక్కయెరునాన్ మావు తల్వరుతల్ కైయాయ్" ఎన్నువన్దుడిరల్ దన్దురళలాదధన పరమ్మదైయె "మావుతల్ వరుతల్" ఎన్నుమడుకవిట్టివడియై. ఇన్దుడికైయ్తరుళ వేణుమెన్దుతల్, (కిరమాక) కైబుల్చన్దుమ్మైయడైయచరెన్నుతల్, భక్త్యానిగన్దుకైయడైయచరెన్నుతల్; పివరిధరానవాన్దొర్ తిరువడికళై, (ఉయ్తువైయెమ్మప్పమేయార్) వాకళైవిక్కిమ్మన్దుకైవోలన్విక్కి, శుజ్జనన్దున్దున్దున్దున్దు మనస్సే ఆను సన్నిక్తుప్పిరు వెన్దితార్.

౨౨.

పెరియజేయర్ తిరువడికళైరెణమ్.

తాత్పర్యము.- చిరకాలముగ సకలవిధబంధునైన పరాత్పరుని తిరుప్పళియడియందునేనింపి, ఓ! శ్రీయజువతి! నీవునావియమందు మాపాపితామెదలగువారు చేయుచున్న బంధకృత్రిమలను శీఘ్రముగ నే చేయవలయునని యాచించినకల్యాణగుణాకరులైన సన్మాన్యుల ప్రేమావగర్భములనే యుజ్జ్వలమోహముగ నిశ్చయించుమని తమకృపయమన కువదేశించుచున్నార.

౨౩.

బుచ్చతామ్మత్రి - ఇరన్దొన్దురువాయ్మొళిముల్ దేలిత్తు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౨౨.- - ౯౦౪.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరు వడిక శేతరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేతరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — బన్బతామ్బత్తు - మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఓరాయిరమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞ్.

మూ. — ఓరాయిరమాయుల కేమలిక్కుమ్ | పేరాయిరజ్జొణ్ణత్తోర్ పీడుడై యన్ |

కారాయనకాళననే నియినన్ | నారాయణనజ్జి పేరానవన్ |

౧॥

ఆ. — (ఓరాయిరమ్) ఇన్నడియాహ్వాన్ పేషీక్క, “నీరిజ్జినే ప్రాధిక్కు వేణుమా? నమ్మా ప్పెక్కుడన్ బుడక్కలియిరో?” ఎన్టెమ్మె గుమానరళి చెయ్య, అవన్ ధైయను పన్ని తినియరాకిటార్.

*

ఓరాయిరమాయుల కేమలిక్కుమ్ పేరాయిరమ్ డైయవనాయ్, సర్వజ్ఞత్వి సర్వతత్త్వి సత్త్వి సజ్జల్పత్వి కారణ్య సౌఖ్యవాత్సల్య సత్త్వి సత్త్వి యకల్యాణగుణవిభిష్టనాయ్, ౧ * సౌందర్య సౌగంధ్య సౌదమర్య లావణ్యయాచనాద్యపరిమితగుణ విభిష్ట సీలసేవసంబంధవిధ్యనాననాయుగ్దననారాయణనే సర్వేశ్వరనాక ప్పెణువతే! ఎన్టె తమ్మడైయ తిరువుళ్ళ తిరిన్నా ప్పెల్లన్దిర్ న్దు ఎమ్మెగుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వి ధైయనుభవిక్కిటార్.

౧

సన్ని. — మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీటీ - కైజ్జర్రప్రప్రార్థనైయప్పణ్ణి “మావుతల్ వరుతల్ తెయ్యవేణుమ్” ఎన్టె పేషీక్క, “అననువతన్ నిగుపాధికవర్ధతై” నీరపేషీక్క వేణుమా? నమ్మడైయ కార్యజ్ఞాయ్ కైక్క” ఎన్టె తమ్మడైయ ప్రకార ప్రకాశి కర్మసర్వసాధన నారాయణత్వై తై ప్రకాశి పీక్కక్కణ్ణు; అతినుడైయ కార్యమాన సర్వలక్షకక్షణసమర్థమాయళ్ళు [౧] దివ్యనామ గుమ్మత్తయిమ్, [౨] రత్న గౌరవాగ్రపార్థ తైయమ్, [౩] ఆభలవేదవేద్యతాప్రకార తైయమ్, [౪] నిత్యసూరితోగ్యతైయమ్, [౫] అభిమన్యవేదవిగ్రహ సైలత్తైయమ్, [౬] అనియన్ద్రత్తిప్రసాప్తి హేతువాన లక్ష్మీసమ్మత్తైయమ్, [౭] ప్రబలానిష్ఠభజ్నత్వైయమ్, [౮] అభిప్రదేహ త్రిష్టైయమ్, [౯] ఆత్మయణమ్ మిక్తయాననతీతయితీలత్వైయమ్, [౧౦] అతినుడైయ వాచామగోచరమహత్తై యుగమునుబట్టి, ఏమవిధ సన్నిభ నాన సర్వేశ్వరనై యనుభవిక్కి వాకైప్పట్టు అవనుడైయిల తై విధరాయ్ అనుభవద్దన్నిలునుత్తమ గానప్రకార త్రిమయళి చెయ్ కిటార్.

*

అన్య. — ఓర్ ఆయిరమాయ్ శలక్కియై (౩) అలిక్కుమ్ పేర్ ఆయిరమ్ (౬) కొణ్డతు ఓర్ పీడు (౯) ఉడైయన్ కాళకారా యున నన్ (౧౨) మేనియన్ నారాయణనవనే సజ్జి (౧౫) పిరాన్. (౧౬)

పన్న. — ములితామ్బత్తి, నారాయణత్వై కార్యమాన సర్వరక్షకమాయళ్ళ నామసమ్మతైయడైయవన్ నమక్కు చకారక నెన్టెలు తిలుట్టు, నెన్టె సోక్కియగళి చెయ్ కిటార్.

అ. “సంబంధ” ఇత్తదివచనక్రమతాతే యుట్టానవుత్పత్తి భేదత్రాలుమ్ నిర్వచనభేదత్రాలుమ్, ఓర్ తిరునామజ్ఞ్, సహస్రముఖ మాయొక్కణ్ణు, సర్వవిధమానసకచేతనాచేతనజ్ఞైయమ్, (౩) రమీక్కక్కడవతాన, తిరునామజ్ఞ్, ఆయిర తై, (౬) ఉడైతాన, అద్వి తీయమాన, పెరుమిట్టె, (౯) ఉడైయనాయ్, ఇదనామజ్జిభాతే ప్రతిపాద్యమాయురక్కిణ కాళమేళుమ్మెలేశ్వమళమాయ్, అప్రకృత మాన, (౧౨) దివ్యవిగ్రహ తైయడైయనాయ్, అవన్ బుక్కడన్దమాలభూతమాన నారాయణశబ్దవాచ్యనానవనే, నమక్కు, (౧౫) ఉప కారకన్, (౧౬).

౧.

అర్చము. — ఒక తిరునామము అనేకవిధములను (౩) రక్షించునది యీ నామములు చేయించిన (౬) కలిగియుండు నాచును అర్చితిమిమైన మహిమ (౯) కలనాచును శల్లనిమేళమునంటి విలక్షణమైన (౧౨) తిరుమేనుగలనాచునైన ఆనారాయణుడే మనకు (౧౫) పావని. (౧౬)

ఈ. — “ఓరజ్జనే యధిక్కు నేనుమా? నమ్మోట్టెక్కుడల్ దుడక్తె యతియారో?” ఎన్న; అ త్తెయనునది తిరుయరాజ్ తార్.

౧ “కూపుతల్ మనతల్ శెయ్యాయ్” ఎట్టు ప్రార్థితార్ కీర్తి; “ఆర్ ప్రార్థిక్కుడనల్ శైయార్ ప్రార్థిక్కి తార్, ఉమ్ముడై య లాభతుక్కునామ్ ప్రార్థిక్ నేణ్ణు మ్మడియన్టో వుమ్మాడు నమక్కుణ్ణాన ర క్తస్సర్వమ్, ఆనపిన్ను ఉమ్ముడై య సర్వాపీఠిత్తణ్ణుజ్జెయ్య క్కుడమూమ్, నీర్ వెలుక్కువేణ్ణా” ఎట్టు సమాధానమృణ్ణినా. ౨ “మైయ లేదోదో మయక్కుపున్దుకమ్ మాయమన్దిరదానైలో” ఎన్నక్కడనతిజే; శ్రీకాస్తై యార్, “ఏకపుత్తైయీనా నాను మ్మెప్పిర్దు తినియిక్కుమాటేక, కూడప్పోరుమి తనై” ఎన్టుపీతొడన; పురిన్దుపార్తు, “అయ్చ్చీ! నీరెన్న్ ప్పిక్ తొడరుకీటప్పడిమ్ దిర్మహానీడి” ఎన్టుముక తై పార్ తొరువా తై యరుళిచ్చెయ్య; మీటైక్కాక ప్పీనవినల్ ముజ్జుళాశానమృణ్ణి మీణ్ణాళిజే, ఇతిజేయవనడై య ప్పారైన్దుకకుము క్తికకు మిరుక్కుమ్మడి. అనమరువా రైకొన్నాల్ పిన్దై యువక వర్ధియేపోక వేణ్ణుమ్మడి యాయజేయరుప్పతు.

ఆక, అవక నారాయణనాయుక్కిట విరుప్పైయను ననితార్; అన్నారాయణ శబ్ద తిన్నడై య వర్ధితైయారాయ వెన్ద్రీన్దవాజే, బరువన్దుపుక్కుమ్ తన్నుడై య వేటిరుపుక్కుత్తనకు - ప్రార్థిక్కు - ప్రాప్తియల్ దీరుదైతం;

శి.అ॥ ఓరాయర్ మప్రవేశే, “నారాయణన్ పన్ద్రోపిరానవ శే” ఎన్దుతైక్కటాత్తు సర్వోపాసకతి (నీర్జ్జు నేయత్తాది). విస్తరస్థతి (కూపుతలిత్తాది). కీర్తి “మనల్ దుడక్కు” ఎన్దుతిక ఓవరణమ్ (ర క్తస్సర్వమెన్దుతు). (సమాధానమృణ్ణినా) సమాహితరానాన్ద్రుకట్టునకు. ఓరుక్కిమాత్రితార్ సమాహితరాన్ద్రుకట్టుమోవెన్న (మైయ లేదోదోయత్తాది). ఉమ్ముడైయ తాదోవ్వేచ్చి క్కుకును వ్యాపారజ్జగు మెన్ద్రుకీప్పిచ్చేదోదో యతిపుకేనుక్కు, ఉక్కుయకమమ్మన్ద్రుడియోవిత్తిర్క. నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి, “మైయన్దు మామకో” ఇత్తా. “ఉక్కుకర్కకమ్” ఎన్దు ముకుకుదావరణమ్ (శ్రీకాస్తైయార్ తాది) ౩ “సహితానద్రుజ్జెన్దుసరవ్వాన్దు” విశారదమ్ | ఏకపుత్రాదినాపుత్రమత్తన్నే” ఎన్దుతైప్పల్ (ఏకపుత్రైయీనావిత్తాది) ౪ “అనన్దాన్దుగమిమ్మగుపుత్రయిత్ర గమిష్కన్” ఎన్దుతైప్పల్ (కూడప్పోరుమిత్తాది). పురిన్దుపార్తు-తిరుమ్మిప్పార్తు, “భయపునమత్తాన్ద్రుగోనసోకేవలం ప్రియా” ఇత్తాన్దుమ్మల్ (అయ్చ్చీయత్తాది). ౬ “యన్ద్రుగోనసువర్దన్దు” ఇత్తాన్దుమ్మల్ (మీటైక్కాక విత్తాది). పార్వకకుమెన్ద్రుతు. “మైయ లేదోదో” ఇత్తాన్దుయోకేన్ద్రమ్ ఉక్కుకకుమెన్దుతు. “అయ్చ్చీ, నీర్” ఇత్తాన్దునై. “ఉక్కుకకుమిరుక్కుమ్మడి” ఎన్దుతై వివక్కి-తార్ (అనన్దాన్దువిత్తాది).

ఇ తిరునామముల్లో ప్రమేయ తైవిదమాకపునపాదియనిన్దుకొన్దు, ఇవర్ సమాహితరాన్ద్రువిన్దువిన్దుకొ-తార్ (ఆక విత్తాది). ముతత్తాట్టిరక్కు (అవక నారాయణనాయత్తాది). ఇరన్ద్రుమ్మమ్మల్ (బరువన్దుపుక్కుమిత్తాది). “అతిన్దుమే,” సర్వ

అ.అ.వి॥ ౫ “భయపునమత్తాన్ద్రుగోనసోకేవలం ప్రియా” సభవత్తాన్ద్రుగోనసోకేవలం ప్రియా మనసావిగర్హితః || యన్ద్రుజ్జెన్దుతాన్ద్రుగోనసోకేవలం ప్రియా || శ్రీకామకైయతాన్ద్రుగోనసోకేవలం ప్రియా || ఎన్దుతైమ్ (అయ్చ్చీయత్తాది). ౬ “యన్ద్రుగోనసువర్దన్దు వివత్తాకల్పయత్తురా | అమృతప్రార్థయానన్దుతైజ్జెన్దుమమ్మన్ద్రు” ఎన్దుతైప్పల్ (మీటైక్కాక విత్తాది).

ఈ—ఇప్పుడి యిరుక్కిఱవక తప్పక కలిచే విశేషకటాక్షమృణ్మిసపడియెయమ్, ఇన్నా రాయరత్నాంతుక్కైల్లెయనవవ నుడై య శీలగుణ తైయమ్ మనునధిత్తు, ‘ఇప్పో తేయప్పడి శీలవానానవనై కాగ్గణవేణమ్’ ఎన్నువపేత్తై పిఱన్దతు, అతిల్ తమకు అవనిరున్దవిడ తల్లవుమ్ కాల్ నడై తారాతపడిక్కిడాక వాయ్మొళి అవనుడై య శీలాదికలిచే యీసు పట్టున్దునకున్డువడి. ఇనిత్తై, ఇవరో పోనాలు మొస్తుశెయ్ కై మిక్త యూమ్మడి యిరుప్పొసెరుననాయున్దానక ; ఇవరోతామ్, ఒమ్మ శెయ్ తనుభవిక్కువల్లవరన్దిక్కియిరున్దార్, అవనుడై య శీలగుణాళిశే కాల్ తాల్ నిరుక్కుమ్ వరాన్దై యాలే. ఇప్పుడిప్పట్టవనుడై య శీలగుణ ప్రాచుర్య తైయ్ శొల్లి తల్లై క్కట్టుకొని తిత్తిరువాయ్మొళి.

అన్నిక్కే, ౧ * కణ్ణళివన్దితే - ప్రణవార్థ తై యనునధితార్; అతిల్ ముతలిరన్దైల్లె ప్పాట్టాలే - అకారా ర్థ తై యరులిచ్చెయ్ తు, మేలొన్దరె ప్పాట్టాలే - చతుర్థర్థ తైయమ్ మధ్యమాక్షర త్తి లర్థ తైయమ్ తృతీయాక్షర త్తి లర్థ తైయమ్ మరులిచ్చెయ్ తు, అనై పిరి తరుళిచ్చెయ్యోత్తిన్దతు, చతుర్థర్థముమ్ మధ్యమాక్షర త్తి లర్థముమ్

పి.అ.పి.రా.క” ఎన్దైప్పల్ (విశేషకటాక్షమృణ్మిసపడియెయమ్ మెన్దతు) “కడవతున్దలళిమతమ్” ఎన్దైప్పల్ శీలగుణ తైయమ్ మెన్దతు. “ఎక ముమేక మెన్దమిరావకలిన్ది” ఎన్దైప్పల్ (కాణవేణ మెన్నుమపేత్తై పిఱన్దత్తెన్దతు). అనేకపిఱన్దావనిరున్దవిడ ప్పొకవొన్దానోవెన్ద (అతిల్ తమక్కిత్యాది). అవనిరున్దవిడ తల్లవుమ్ మెన్దతు - “నిన్దవేన్దమ్” ఎన్దైప్పల్. కాల్ నడై తారాతపడి యెన్దతు - “తేవరకళై క్కొమ్మివాకళి” ఎన్దైప్పల్. “శీలమెరైయిలాక” ఎన్దైప్పల్ (శీలాదికలిచేయత్యాది). తువ న్దున్దానడి - పశికక్కువట్టపడి. “ఎమ్మతుమెన్దు మితుమక్త” ఎన్దైప్పల్ (ఇనిత్తాన్దాన్ది). ఒమ్మశెయ్ కై - ఒరుక్కువర్థ తైచ్చెయ్ కై. “తమ్మవుమాఱియే” ఎన్దైప్పల్ (ఇవరోతామిత్తాన్ది). “శీలమెరైయిలానడిమే” ఎన్దైప్పల్ (ఇప్పుడి పట్టవనుడైయిలాన్దాన్ది).

యోగనాన్దరమ్ (అన్నిక్కే యత్యాది). ౧ * కణ్ణళివన్ది తొడన్ది * ఓరాయరమత్తవుమ్ తిరువచ్చార్ త్తితే యేకీతుఱతార్. ఇతుఁ నేయిరన్దామ్ యోగనైకీవాళి. అనుసన్దిల్లపడి యెప్పుడియెన్ది (అతిల్ ముతలిరన్దై యత్యాది). ఆతాళు - ముతతాట్టాలే - ప్రాచుర్య యిరున్దళ్ళు విగ్గణ వైలక్షణ్య తైయమ్, ఇరన్దామ్మట్టాలే తదాధారమాన దివాత్మ్య స్వరూపవైలక్షణ్య తైయమ్ మనునధిక్తయాలే, ఆకారాన్ది పదరూపతాన్ది పన్ద శేషిత్వ త్తివాలుమ్, ఇరబలతార్ వన్ద శ్రీమంపతిత్వ త్తివాలుమ్ సిద్ధమాన ప్రాచుర్య తైయమ్, మేల్ అన్దొన్దాన్దాలే - 3 “ఆవనతరుళాల్” ఎన్దు - ౨ “అవనకళే” ఎన్దిఱ ధాత్వరమానరత్నకత్తైయమ్, ప్రకృ త్త్యమాన కారణత్వ త్తివాలుమ్ సిద్ధమాన పునామత్వ తైయమ్ మరులిచ్చెయ్ కయాలే, యిలిరన్దొరె ప్పాట్టాలే ఆకారార్థ తై యరులిచ్చెయ్ తా రన్దపడి. ఇన్ద్రకారమ్, “ఏవమక్షరరూపేణ కారణత్వమహోదితమ్ । రత్నకత్త్యభ్యధాతుత్వాచ్చేషిత్వంపద రూపతః ॥ శ్రీశత్వంపాచ్యక్త్యాచయన్ద్యతే వరమాత్మనః । రత్నకత్త్యుపాయత్వ మర్థమే” విశేషితమ్ ॥ అభీష్టార్ విదానత్వా త్తాన్దరత్వ న్దనన్దితమ్ । శేషిత్వమేషేషేయత్వం కిచ్చిత్తార్థత్వ రూపితమ్ ॥ శ్రీశత్వం సన్ద్యోతన్దా దుషేయత్వమూ రయత్” ఎన్దు దీపనభిరా త్తిశే శొల్లట్టట్ట. (మేలొన్దరె ప్పాట్టాలే యత్యాది). ఆతాళు - 3 “ఆవనకళే” ఎన్దు అత్త స్వరూపమ్ తన క్కుత్తన్ద శేష మెన్నుమిట్టై కాగ్గిట్టన్దా నెన్దయాలే - లుప్తవతుర్థిరమాన శేషత్వ తైయమ్, 3 “యనమకానాయ్మొళి”

ఎన్దు సమానాధికరణమాక వరులిచ్చెయ్ కయాలే-మధ్యమాక్షర ప్రతిపాద్యానన్దార్థ శేషత్వ తైయమ్, ౪ “తేనమ్మలన్దన్దుల ముమతు మాకి త్తి త్తిత్తు” ఎన్దు - తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్సావినుడైయ, ౫ “మనన్దానై” ఎన్ది ఆధారు సిద్ధజ్ఞానాన్ద విత్తైయాలే వన్దభోగ్య తైయెయమ్ మరులిచ్చెయ్ కయాలే - మేలొన్దరె ప్పాట్టాలే చతుర్థర్థ తైయమ్, మధ్యమాక్షర త్తి లర్థ తైయమ్, తృతీయాక్షర త్తి లర్థ తై యుమరుళిచ్చెయ్ కన్దపడి. ఆనాల్, “ఇతు శేషత్వమ్, ఇతు అనన్దార్థత్వమ్, ఇతు తదాశ్రయమానవాత్” ఎన్దు పిరిత్తువొల్లతే తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్సావోదేహాన్ది యరులిచ్చెయ్ కనెన్దన్దు (ఆనైయత్యాది). వైలక్షణ్య తై - జ్ఞానాన్దాన్దివైలక్షణ్య తై

ఈ - సాశ్రమమాయల్ల తిరమైయాలేకూడవరుళిచ్చెయ్ తార్ ; మేల్ నాలుపట్టాలే - తృతీయాక్షర వాచ్యనుడై యు
వై లక్షణ్యై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేలిరణ్ణుపట్టాలే - ఇవ్వడై విత్ ప్రణవార్థాను నన్దానన్మణ్ణాత బాహ్యగుణ్యుపిక్
శై నిరిసితు; ఆక, ప్రణవార్థై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేల్, నమశ్శబ్దార్థై, ౧ * కరుమాణిక్కమలై, ౨ * నెడుమా
ఱ్డిమై, ఇరణ్ణాలు మరుళిచ్చెయ్ తు; నమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమాకవు మాధమాకవు మిరణ్ణై అర్థమ్, అతిల్ శాబ్ద
మానవర్ణై తి ౧ * కరుమాణిక్కమలై యి తే యరుళిచ్చెయ్ తు, అర్థమానవర్ణై ౨ * నెడుమాఱ్డి మెయి లై
యరుళిచ్చెయ్ తు. నమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - “నానెనక్కరియేనల్లై” ఎన్నెయి తే ; బరుకన్వై యానా

లొరువనుక్కే యాయరుక్కే యుమ్, తాత్తనక్కరియల్లన్కి యరుక్కే యుమి తే స్వరూపమ్; అ త్రైయరుళిచ్చెయ్
తార్ - ౧ * కరుమాణిక్క మలై యాలే; మేల్, * నారాయణ శబ్దార్థై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౩ * కొడ్డై ప
ణ్ణేరాలే; నారాయణ శబ్దత్తుక్కర్థమ్ - స్వామిత్వ వాత్సల్యపాతాత్పవేయత్వ వ్యాపకత్వ మిత్యాదియితే.
మేలే, చతుర్వర్ణై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౪ * పణ్ణేనాలాలే; చతుర్థిక్కర్థమ్ - కై జగర్వ (పార్థవై యితే. ప్రణా

నార్థమమ్, నమశ్శబ్దార్థమమ్, వ్యాపకత్వముమ్, అవ్యాపకత్వముమ్, అల్లాత వ్యాపక మన్తజ్గిలు ముణ్ణా;
అతిల్, తామాదరి త్తరుళిల్ మ తిరువస్తాక్షర మెన్నుమిడ తైః ఓరాయర్ తాలే యరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతునడువిల్
తిరువీటిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్యున్మడి.

మఠత్తాట్టై “అవకనారాయణన్మొ; నమమేక్షితజ్జయై నెచ్చితిమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళై త్తరుళి
చ్చెయ్ తార్.

జి.అ. యొప్పడి, అరుళిచ్చెయ్ తార్ మే తెన్ఱు (నమశ్శబ్దత్తుక్కు-తార్ది). శాబ్దమానవర్థమ్, అర్థమానవర్థమ్ తెన్ఱు (నమశ్శబ్దత్తుక్కు-శాబ్ద
మానవర్థమ్). ఇత ౧ * కరుమాణిక్కమలైయే యొప్పడి సిద్ధిఱ్డి తెన్ఱు (బరుకన్వై యుత్తాది). అర్థమానవర్థమ్-తదిమ్ శేషత్వవర్ణ యు
మాత్తై. (అత్రైయరుళిచ్చెయ్ తార్) ౨ * నెడుమాఱ్డి మెయి తే ఎన్ఱుకుట్టుతు. ఆ తెప్పడియెన్ఱు (నారాయణశబ్దత్తుక్కు-తార్ది).
తమరువనాలే - స్వామిత్వమును, బహువీరియాలే - వ్యాపకత్వ వాత్సల్యగుణము, అయకబ్దత్తిల్ వ్యుత్పత్తిన్వయత్రాయమ్ - శివాదేవా
శేషత్వగుణము కొల్లపట్టతీ. ఇన్ఱస్వామిత్వాదికాశీః నారాయణశబ్దార్థై ౩ * కొడ్డై పెణ్ణేరియరుళిచ్చెయ్ తార్. ఎన్ఱు నేరున్ఱిల్;
౪ “నమత్తాతుమవన్ఱు మల్లీరై” ౫ “కొడ్డై నాయ్” ఇత్యాదియాలే - స్వామిత్వత్వయుమ్, ౬ “వణ్ణుకల్” ఎన్ఱు, ౭ “కెన్ఱ
యెన్ఱాలే యెల్ మరుమెయి తే” ఎన్ఱు - ఆ త్తె తిరువవిడతే శబ్దకార్య తే మెన్ఱు వాత్సల్యత్వయుమ్, ౮ “కెన్ఱలాలి త్తె జ్జీర్”
ఎన్ఱు - శివాత్వత్వయుమ్, ౧౦ “మల్లీరై మిల్ కీర్ కల్ మలైకల్ వాల్ తల్ కజ్జీర్” ఎన్ఱు - శివాత్వత్వయు మరుళిచ్చెయ్ తార్,
౧౧ “నమత్తాతుమవన్ఱు మల్లీరై” ఎన్ఱు తే - వ్యాపకత్వమును సిద్ధము. ఆ తెప్పడియెన్ఱు (చతుర్థిక్కు-తార్ది). అర్థత్వయరుళిచ్చెయ్ తాలే
వారాలే, ఇ తిరువాయ్ మొట్టయిలే కబ్బై యరుళిచ్చెయ్ వానెన్ఱు (ప్రణవార్థము మిత్యాది). అదర్శవైకాళిక ఆదోషద్యు మెన్ఱు
తార్ (ఇతునడువిల్ తార్ది). చరుమచతుర్థియల్ తాదర్శ్య చతుర్థియెన్ఱు శేషత్వత్వన్యైలుమవిల్, అతులు ప్రచతుర్థి సిద్ధమాన్యైలు మెన్ఱు
౧౧ విధిన్వర్ణనము పామ్, ఎన్ఱు ప్రాప్తార్థి విధిగోచరియమైయాలను, ౧౨ “నాశిన్ఱిక్కుర్వర్త శేషత్వము” ఎన్ఱు నారాయ
త్రాలే - శేషత్వగోచరణయమానకై జగర్వత్వైవరుచతుర్థి కొల్లఱ్డితు. “ఈశ్వరకై జగర్వర్థాన్ సిద్ధమానసిద్ధమా?” ఎన్ఱు విచారిక్కు
ముకవల్ ; అతు సిద్ధమాన్యైయాలే తత్పార్థవై క పప త్తిమలైలుమ్, ౧౩ “పార్థనాయ్ ఇన్ఱుర్థి” ఎన్ఱు శాబ్దిక ప్రక్రియైయాలను, సిద్ధ
క్కు-అతు.

మఠత్తాట్టై (ఓరాయర్ మిత్యాది). “నారాయణకన్దర్శి పిరవన్” ఎన్ఱు తైక్క-టాక్షిత్వ, అతిల్ శబ్దసిద్ధమాన వర్ణ
యుమ్, తాత్పర్యసిద్ధమాన వర్ణత్వయుమ్ కటాక్షిత్వవారితై (అవితార్థాది). తిరువుళ్ళై మేలై త్తెవు - నాలామ్మట్టిల్ “మమమ్”
ఎన్ఱు తైక్క-టాక్షిత్వాలే, మనమే - శోరల్ కణ్ణాయ్” ఎన్ఱు - మురళీమాన్యైలుకున్ క్రియైకావవత్తిత్వాలే, ఇతు నేమిళున్ఱు.

౧||౨౯. ౨||౨౦. ౩||౨౧. ౪||౨౨. ౫||౨౩-౧౦. ౬||౨౪-౧. ౭||౨౫-౬. ౮||౨౬-౨. ౯||౨౭-౯. ౧౦||౨౮-౭.
౧౧||౨౯-౮. ౧౨||భావ్యకారము క్తకావ్యమ్. ౧౩|| త్తెన్ఱుగ్రహాంతరకావ్యము.

ఈ - (ఓరాయరమాయ్) ఓరాయరమాయ్ ముకత్తాలేరత్కి వత్తొయిరుక్కు. పురుషుల
 ర్యస్య సమగ్రస్య పీర్యస్యయశసత్రియః' ఎత్తు - నిర్వచనభేదతాతే అనేకమ్మడి రత్కిక్కవత్తొయి
 పురు. (ఉలకు) రత్కిక్కుమిడత్తిల్, ఓరాయరత్తరాక వన్దిక్కిలోకమాక రత్కిక్కుమ్. (పట్టు) ఆన్
 మురులోక మాత్రమన్దిక్కి, సర్వలోకజ్జలై యమ్ రత్కిక్కుమ్. ఆత్తితరుత్తరై రత్కిక్కుమత్తుజ్జేత్తు
 అజ్జననై నై తిరునామజ్జల్. (అలిక్కుమ్) ఇవై పణ్ణినపాపజ్జలై ప్పార్తు. అః శీపామి' ఎత్తు మురుహోత్తు
 అలిక్కుమలొస్తుమే యాయ్ ద్రివశుక్కు సర్వభావమ్. (వేర్) రత్కిక్కిక్కిరువేర్ కాణమ్ వేట్టొక్కొడ్డా
 డిప్పట్తి తిరునామజ్జలైతా నై త్తనై యుడైయ నెన్నిల్; (ఆయరజ్జొత్తోరీపీడైయ) ౩ 'దేవ్నానన్దరై వి
 వాన్' ఎన్నుమాప్పోలే. పలవళువుడైయన నెన్నుమాప్పోలే. సర్వాత్తిత్త్యవ్వుణ్ణనినై త్తవర్కళో, శోక
 యుతుక్కిొడ్డి రుక్కుమాప్పోలే, జగద్రక్షణ చిన్తపణ్ణిన పీత్వరనుక్కు, అతుక్కుపాయమాక వాన్
 జ్జట్టుణ్ణాయరుక్కు మాయ్ ద్రి. కోయలాయ్తా, పుత్రవియోగతాతే భట్టర్ శ్రీపాదత్తిలేవ్వు
 న్నోత్తొవిన్దునుడికక్కు, అనరరుళి చ్చెయితవార్తైయై నిన్దె పురు. ఆయరనిరునామ త్తైయడైయ నాన్
 పరుమైయ యుడైయన. అనైతాక కరైట్టాక్కావేరిపోలే పరనిరున్దాల్, అనన్దై యెల్లామ్
 తనుభవిక్కిక్కిడాననడివై యుడైయ నాయరుక్కుమ్. (కారాయన కాళనన్నేనియన) కారైన్దైయ
 య్ ద్రి. రూపకమ్ ముదైయకైయాలే. కలు త్తిరున్దళ్ళ కాళమేళుమ్మాలే యిరుప్పతాయ్; అతుక్కు
 క్కాన్దొలిల్లివార్ బరుత్తెప్పన్దే యిల్లియుమాప్పోలే, బ్రహ్మన్దొల్లుమ్మొతు, ఉపమానమ్ మున్నాక
 ముమ్మ

గీ - ఆయరమ్ముకత్తాలేరత్కిక్కుమ్ ప్రకారమే తన్న (నిర్వచనస్యేత్యాది). నిర్వచనభేదమ్-నిరుక్తిభేదమ్. భగవాన్ శ్రీ ఆత్మ
 పురుషోన్మాదే, ఆత్మీయరూపాని నిర్వచనార్థాని వివరించుకొనుటకు వత్తునట్టి అనేకములను నిర్వచనముగా వర్ణించుటకు
 'అజ్జననై నై తిరునామజ్జల్' ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే. 'ఉలకు' ఎత్తుకు-వ్యావర్తకం (రత్కిక్కుమిడత్తిల్) పడి
 ఎత్తుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే. 'పట్టు' ఎత్తుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) పడి
 పట్టుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే. 'అలిక్కుమ్' ఎత్తుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) పడి
 పట్టుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే. 'అః శీపామి' ఎత్తుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) పడి
 పట్టుకు-వ్యావర్తకం (అతుక్కుమిడత్తిల్) ఇతి శ్రీవిష్ణుపురాణే. 'అయరజ్జొత్తోరీపీడైయ' ౩ 'దేవ్నానన్దరై వి
 వాన్' ఎన్నుమాప్పోలే. పలవళువుడైయన నెన్నుమాప్పోలే. సర్వాత్తిత్త్యవ్వుణ్ణనినై త్తవర్కళో, శోక
 యుతుక్కిొడ్డి రుక్కుమాప్పోలే, జగద్రక్షణ చిన్తపణ్ణిన పీత్వరనుక్కు, అతుక్కుపాయమాక వాన్
 జ్జట్టుణ్ణాయరుక్కు మాయ్ ద్రి. కోయలాయ్తా, పుత్రవియోగతాతే భట్టర్ శ్రీపాదత్తిలేవ్వు
 న్నోత్తొవిన్దునుడికక్కు, అనరరుళి చ్చెయితవార్తైయై నిన్దె పురు. ఆయరనిరునామ త్తైయడైయ నాన్
 పరుమైయ యుడైయన. అనైతాక కరైట్టాక్కావేరిపోలే పరనిరున్దాల్, అనన్దై యెల్లామ్
 తనుభవిక్కిక్కిడాననడివై యుడైయ నాయరుక్కుమ్. (కారాయన కాళనన్నేనియన) కారైన్దైయ
 య్ ద్రి. రూపకమ్ ముదైయకైయాలే. కలు త్తిరున్దళ్ళ కాళమేళుమ్మాలే యిరుప్పతాయ్; అతుక్కు
 క్కాన్దొలిల్లివార్ బరుత్తెప్పన్దే యిల్లియుమాప్పోలే, బ్రహ్మన్దొల్లుమ్మొతు, ఉపమానమ్ మున్నాక
 ముమ్మ

ఈ అడై వతు-శొల్లినేళ, ఇతుశోరేరకణ్ణాయ్ ఎన్దుక్రియైయాకవుమామ్ ; ఎత్తెనీరశొల్లుకిటతెన్న ; ఇనమేతుమి
లానై యడై వతెన్దు క్రియైయాకవుమామ్. ౫

టీ-అ (అరుళిచ్చెయ్తార్) వర్ణయిచ్చవడి. మనమే యున్న పరిస్థితియేనరన్దు-పునమేమియవెన్దుతోడగ్గి, అడైవతుమ - కనమేశొల్లినేళ,
ఇతుశోరేరకణ్ణాయ్ వర్ణయిచ్చవతుమ ; మనమేయెన్దుతోడగ్గి, శోరేరకణ్ణాయ్, ఎత్తెనీరశొల్లుకిటతెన్న, పునమేమియవెన్దుతోడగ్గి యన్దు
యహతత్. పెరియతిరువదాతపతిసాలామ్మట్టు (శాయలిత్యాది). శాయలికరియన్దు కానియార్ కలు త్తిరుక్కి-జనర్యన్దురన్దు.
[శొల్లిటియారాయ్] శొల్లుక్కి-టియారాయ్. [వేయార్] పూతనైయానవళి. [వేయారాయ్] అతిపుకేట్టియైయడైయళాయ్ కొన్దు,
ముత్తెకొడుత్తాళి ; అన్దుడెయ్, నెళ్ళే. [పోయ్] విలక్షణవిషయ తైక్కిట్టి. [కువెత్తూర్] రసిక్రమభవికై. [తేమురజ్] తేమురత్త విత్తై
విశుమ్ - అనద్యత్తై విత్తెక్కుమ్మెన్దు ; [అత్తెన్దుమ్] మిక్రపు మత్తెన్దువత్తెమ్. [తిమినైయమ్] పామ్మరవాయ్ సమక్కి-విష్వమన భగవ
దనుభవ మసూరభమకట సర్వస్వత్తై. [తెనీట్టల్ పార్ త్తి] తెనీట్టప్పారానిట్టాయ్. [నీయార్] నీయన్దువేయ్చిక్కెన్దువత్తెన్దుయై
ఎన్దు అయోగ్యతాను సహనత్తై అటకటారన్దుపారళి. తేమురత్ - మత్తెరళాయ్, అనద్యత్తైచిక్కెన్దుకిటతు, తిమ్ కెయిలిల్ పూత
త్తైయిల్ సన్దుత్తై అత్తైగొరివిత్తు. 'వేయార్' ఎన్దుకార్.

అ-అ-వి. మున్నాళ్ళ కైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ - ప్రభుమదినభూతస్వభావోవాణదినప్రయాణప్రకారభిర్వర్ణం. 'కైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ' ఇత్తి
వ్విత్తెనీరశొల్లి, ౧. 'అనారాళి తున్దుయెన్దు' ఇత్తొడినా - భగవత్ప్రత్యోపకారానుభూతేన, పరమాచార్యః పరమానందంపాపః, పివమ్
మహాత్మిన్దువ్యాభావోవాణదిన నిస్సమానస్వరూపత్వమునీ మాలికాలబ్ధురదినవర్ణవిగ్రహ ప్రకాశనకృతమహావకారానుభూతేన
సత్వమేవమపి పరమానందస్వరూపత్వవత్, 'కైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ' ఇతి మహాత్మన ప్రభుమదినమన్యతే. 'పునమేమియవెన్దుతోడగ్గి
యన్దు' అనమేతు ములానానైయవతు - కైయార్ కిక్కరత్తిన్దు పుణప్పట్టరళినపడియే ; ఇన్దుమ్మకుమ్మప్పిన్దు యురునాళిమ్మమేమి
న్దు' ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్. యన్దు. 'కైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ - అన్దురే తిరునాళిన్దు' అనమేతు. 'కైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ' ఇత్తి
పార్వతి గంగాయామ్, విలక్షణవర్ణకాన్దురన్దు' ఇతి ప్రతిబద్ధకాభావన్దు ప్రతిపాద్యమానతయా, తదభిప్రాయేణ (కైయార్ కిక్క
రత్తుమ్మప్పట్టరళినపడి). ఇతి పీఠికానాన ప్రతిబద్ధకాభావాన్నిర్దుమనమన్యతే ఇత్తెనీరశొల్లి. 'కైయార్ కిక్కరత్తిన్దు' వడి
పుమ్ పుమ్మిక్కెన్దుమ్మమ్మమ్మమ్మ' ఇత్తిర్తిరానరమాన్దు వాన్దు స్యాపి అయమేవారళి - తన్దీన్ దివసేనరేవమానన్దుతోయేన వేవకాన్ది
సన్దునరన్దురన్దు. 'నీయార్, తిరుయై త్తెన్దునాగన్దు' 'పునమేమియవెన్దుతోడగ్గి' ఎన్దువిన్నట్టెయ్మనుసన్దుత్తై అనాన్దువత్తై. నన్దు
భావానాన్దువత్తై, తిరువిళ్ళిగోననాన్దు తేనెముతలియార్ పుణప్పట్టరళినకైయార్ కిక్కరత్తుమ్మ 'పైరుమాళ్' పుణప్పాడాకట్ట పుణ్ణ
మ్మమ్మ మత్తై నాళ్' తిరున్దుడెయ్తొన్దు' పుణప్పట్టిరన్దురన్దు 'నేల్ బుమ్మకప్పట్టరళియే' పునమేమియవెన్దుతోడగ్గి
'మేతు ములానాన్దు' ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్' ఎన్దుసమ్మిత్తై యరుళిచ్చెయ్తాన్దుకణ్ణాన్దురన్దు.

పెరియతిరువదాత - పతిసాలామ్మట్టు.

శాయాన్దురాయ్ నైయళిటియారాయ్ నెళ్ళే. వేయార్ మత్తెకొడుత్తార్ వేయారాయ్ ;
నీయార్ పోయ్ వేమురజ్ శువెన్దు అత్తెన్దుమ్మతిమిన్దుకైయమ్. పామ్మరవాయ్ తెనీట్టల్ పార్ త్తి.

తాత్పర్యము. - ఓ! మనసా! నుండరతులసీమాలబ్ధుడుండై యనద్యకుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నేయాత్రియించుము; ఈనాటను
కేయివలదు, ఈయర్దుమనే నీన్దుయాచించుచున్నాను.

౭౪ తిరువాయ్మొళి - ప - ౩ - తి - ఓరయిరమ్ - ౬ - పా - అడై నతుమ్ వ్యాఖ్యానము.

ము. - అడై నతుమఃరియార్ మలర్ ముక్కైతోళి. మిడై నతుమతురర్ కుమ్ వెమ్మార్ కళే.

కడై నతుండులుళిములమ్, ఎన న. ముడై నతుమనత్తే యెరుక్కనే.

౬.1

౬. - (అడైవతుమ్) : (అడైవతియై తే తామే) ఎన్దుకాళొల్లిముడిప్పతిలమ్ - మున్నే అనమడైయెల్ కళితే యెన్నెల్లనరు బిరుకనలుడైవ్వాళొలే యుడైవతికక్కుప్పైల్ నోనెన్దు తమ్ముడైయనెల్లెప్పుకముకొడార్.

౬.౨

ఆన్దు - మలర్ ముక్కై అణి (౩) ఆర్ తోళి అడైవతుమ్ (౬) ఆకురర్ కుమ్ వెమ్ పోర్ కళే (౯) మిడైవతుమ్ కడలుళ్ అము తమ్ (౧౨) కడైవతుమ్ అవోళు ఎళ మనమ్ (౧౪) బిరుక్కాకనే ఉడైవతుమ్ (౧౭).

సన్ని - అనన్దరమ్. అనిన్దనప్పిన్దు (ప్రాప్తిహేతువాన లక్ష్మీనమ్మనడైయడైయనానవనెప్పైల్ వెన్నెల్లొరుడడిప్పడ శిథిలమా కానిన్దు చెన్డొడార్.

సన్దవాసినియానవాళిజాత్తైయమ్, పరువ తైయుముడైయిళానలక్ష్మియనడైయ, అభరణజాళే, (౩) నెరుక్కేన, తిరుక్కోడైయే, సంక్లేషప్పతుమ్, (౬) అత్తోళి ముడైనపరిప్పొమ్ సిన్దిక్కైక్కాక్క ప్రతిపాలరానపరుర్ కళుక్కాల్ వరియ, వెన్దియ, పోర్ కళైయే, (౯) నెరుక్కేనప్పతుమ్, ఆశిత్తానక క్కడైలుక్కప్పిల్, అన్దుతై (౧౨) క్కడైవతుమ్, ఇప్పడి లక్ష్మీవిశిష్టనమయే, అనిప్పనినర్ క్క నమయే, ఇన్దుప్రాపకనమనవనక్కే, ఎన్నెల్లనరు, (౧౪) బిరుడడిప్పడ, శిథిలమా కానిన్దు. (౧౭).

౬.౩

ఆర్కము. - కమలవాసినియెన పిరాట్టియొక్క సాండర్యముచే (౩) పూర్ణుడైన భుజములను సంక్లేషించుటయు (౬) అనుగుల యొక్క పూర్ణమైన మదనోపాయములను (౯) వింశించుటయు, సముద్రమందు అమృతమును (౧౨) చిలికియెట్టుటయు (ఈవ్యాపార ములను జేయుచున్న) ఆశ్రమన్నారాయణునికే నామస్సు (౧౪) ఏకరీతిగా శిథిలమగుచున్నది (౧౭).

౬.౪

ఈ - అజామ్బాట్టు. తమ్ముడైయ పుపడేమేవలిన్దు, ఇవివయత్తై తిరువుళ్ళమ్ శిథిలమా కానిన్దు తెన్దునీరు రాకొడార్.

(అడై నతుమఃరియార్ మలర్ ముక్కైతోళి) మికవుముకితాన పెరియపిరాట్టియార్ తిరుగోళోడై సంక్లేషి వ్వుతుమ్. అనన్దుకానై శ్వయాపృథ్విశ్శీర్షిన్దులమ్ తోళుక్కన్దురుకు పోకమాట్టా. (అణియార్ మలర్ ముక్కై) ౧. (మూర్తిమాత్రమాలై) ఎన్దుజుడియే తిరుమాన్దుక్కెల్లామ్ తానేయాభరణమాక పోగుమ్మడియూక విరుప్పొళాయ్, భోగ్యుడైయోలత్తుడై నత్తేదీరుక్కి అనళ తోళోడైయాయ్ తై నతు. (మిడై నతుమతురర్ కుమ్ వెమ్మార్ కళే) అనళ తోళోడైక్కై డుమ్మవైచ్చి. ౨. (భరారంపరివప్పజే) ఎన్దుడైయనళనై పుత్తు. ఆశితవిరోధికళుక్కు వెమ్మార్

౬.౫. అజామ్బాట్టు (అడైవతిమిత్తాడి). (ఎళ మనముడైవతుమ్వోళు) ఎన్దుతైక్కటాక్షి త్తనతారిక్ (తమ్ముడైయవిత్తాడి). (అణి) ఎన్దు - అడైకాయ్, ఆర్కత - మితుతియాయ్, అడైమిక్కతోళిన్దు - తోళుక్కు విశేషణమాతల్; ఇత్తైయరుళి చెయ్కొడార్ (మికవుమిత్తాడి). అనమనా నరజ్జరియక్క, తోళివిశేషి త్తనుక్కుభావమ్ (అనవిత్తాడి). (అణి) ఎన్దు - అభరణమాయ్ ఆర్కత - పూర్తియాయ్, ఆర్క ననజియాన - అభరణమాకప్పొరుమ్మడియన మలర్ ముక్కైయన్దు - పిరాట్టిక్కు విశేషణమాక వర్ధానరమ్ (మూర్తిమాత్రమాలైయత్తాడి). విరోధినిరసనవపైయొన్నె (భరారమిత్తాడి). తన్దుప్పొన్దుత్రుమాదారం మహర్షీకాంసుభావహమ్ : బహువ్యాప్తడైవోభరారంపరివప్పజే; ఇత్తారణ్యకాడై భువధానన్దరే. మిడైక్ - నెరుక్కమాతల్, విచారమాతల్. ముడిక్కుమ్ విరుగిన్దుక్కుమానెన్దు; ౩. (తిత్తిక్కైమ్ తిరుమాల్) ఎన్దుక్కడవతోళి. (మిడైవతుమ్) ఎన్దుతిరన్దర్యయత్తుక్కుమ్ శీరవరుళిన్దుయ్ కొడార్ (ఆశితేత్తాడి). కీర్టీలవదర్పయానుగుమాక, (కడైవతుమ్ కడలుళ్ ముతమ్) ఎన్దుకుమ్ వినియొగ్గడై ధావళిన్దుయ్ కొడార్

2౬ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - 3 - తి - ఓరాయ్గమ్ - 2 - పా - ఆకమ్ వ్యాఖ్యానం.

వర్ణం, (౬) ఉకిరారే, పిళ్ళై, పర్క్కిళ్ళై, (౯) శ్రీవైకుంఠై, కాన్డై, ఎక్ నెళ్ళానకు, (౧౨) ఇరాప్పకలక, తేలుసాడి నియే
ఏళ్ళకాలమాక, (౧౫) ఎళ్ళానినకు, (౧౬).

అర్థము. — శరీరమును అనురియున్న నరసింహస్వరూపముగలవాడై (3) కకళమైన (పిరజ్జానురునియొక్క) శరీరమును
తీర్చమైన (౬) నఖములచేత చీల్చినవాడు నిత్యవాసముచేయుచున్న (౯) పరమాకాశమును శ్రీవైకుంఠమును చూచుటకునామనన్న
(౧౨) రాత్రియొక్క ఎకతేగక ఏకతీతిగా (౧౫) భాసించును. (౧౬)

ఈ—విభావము. అనన్తనిత్యవాసమృణ్మణికి పరమపదమైచైవస్తు కాదనిమెన్నానినై తన్నెణ్ణానితార.
(ఆకళైతాన్) నరత్వసింహత్వర్ణం, శేర్నప్పలుణ్ణుళ్ళులై యుమ్మాలే నునుటితమాన నరసింహమా
యెన్నుతల్; నరసింహత్వినై యవడిపు ఇనర్ నెళ్ళై శేర్నవడియెన్నుతల్; ౧ “నరకారామనబాణానామ్” ఎన్ని
పడియే; ముక్కలై నెళ్ళానపడి తిరువుళ్ళై తిల్ శేర్నవడియెన్నులిల్లై తల్; ఇరణ్ణువడియెన్ను శేర్నెట్టిండువన్ను
తోన్చి నెళ్ళాతు, ఇనర్ నెళ్ళానకినితాయ్ చేర్చి న్నిరువడియె చ్చెల్లుతల్. (ఓరాయ్) అద్వితీయమాన మురుల్లు
డమ్మ, (నళ్ళకిరాల) కూరియపుకి. వల్లెన్చుకలెమ్మమామ్. (పిళ్ళనానై) అనాయాసనకీర్తుత్తు ప్పకట్టనన్ నిత్య
వాసమృణ్మణి. (మాన్ వైకుంఠమ్) అన్నరసింహమ్ వర్క్కిళ్ళ ముల్లుణ్ణుకాణ వాయ్ త్తై వడుకటతు. “పరమా
కాశమ్” ఎన్నకడవతిత్తె. ఎన్నుడై య హృదయమానతు ఎప్పేతు మొక్క వుప్పిడివడతై యిత్తె యేమనాది
ధియానినతు. (ఇరాప్పకలిన్చియే) ఇరావైకార్యముమ్, పకలొరుకార్యముమామత్తనాట్టార్క్కిరుప్పతు; ఇనర్ క్కె
ల్లాక్కలత్తిరుమతువే యాయ్ ము ౨ “సమాద్యాదశతత్రాపాం రామవస్యనివేశనే” ఎన్ను పిరాట్టితిరువయో
డైత్రియ నివైతావ్చిలై యాయ్ ము, ఇనర్ తిరువుళ్ళతుక్క పరమపదమ్ స్వరేశమాయుర్క్కిళ్ళవడి. ౨.

తి-ఆ—విభావము (ఆక మిత్తాన్). “కైమాకవైవర్ణ్యత్తైక్కై” మనమేకమెణ్ణుమ్; ఎన్నైక్కటాత్తవతారక్కై అనన్త
నిత్యవాసమిత్తాన్).

ఆకళై - సర్వేంద్రియమేనియే, శేర్న - నునుటితమానరసింహమాయెన్నుతల్; ఇత్తె యరులిచ్చెయ్కేతార్ (నరత్వసింహ
త్వర్ణంత్తాన్). ఆకళై - ఆత్మార్ తిరువుళ్ళై, శేర్ననరత్వినై యెన్చి న్నిజానురమరులిచ్చెయ్కేతార్ (నరసింహత్వినైవిత్తాన్).
నరసింహత్వినామన తివర్ తిరునెళ్ళై శేర్ననరత్వినై యెన్చి మూన్మనకు, ద్వితీయాధి వివరణుతల్ (స్వరనిత్తాన్). “బ్రహ్మర్షి
ప్రకాశానాం విద్యుత్సవ్యవప్తామ్ | స్వరన్ రామనబాణానాం విద్యుర్భేరాక్షనేత్యం” ఇతియధికాణ్డే. శేర్నప్పల్ - ముల్లుమ్మప్పల్.
మన్దనవర్ణపరణమ్ (ఇరణ్ణువడియెమిత్తాన్). “పిళ్ళనానైమాకవైవర్ణ్యత్తైక్కై” ఎన్ను శేర్నెట్టానవమ్ (ఆద్రసింహ మిత్తాన్).
ముల్లుణ్ణు - గురై. చాకమ్ - చూతానఖమ్. “చాకమ్” ఎన్దాల్ - పరమపదమైచ్చెయ్మొనెన్ను (పరమాకాశ మిత్తాన్). “ఎక్
మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్చియే - ఏకమెణ్ణుమ్” ఎన్నుక్కలర్మ్ (ఎన్నుడైయ మిత్తాన్). నాళ్తోణు మెన్నుతే, “ఇరాప్పకల్” ఎన్ను
విశేష్టతుక్క, 3 “వర్ణవర్ణితకళిత్యే” ఇత్తాయ్కటాత్తెట్టానవమ్ (ఇరావొరుకార్యముమిత్తాన్). తిరువకరియెట్టి పరమన
దత్తెయ్మెణ్ణికితెన్నెన్ను; సనిదర్శనమాక పరులిచ్చెయ్కేతార్ (సమాద్యాదశతత్రాపాం రామవస్యనివేశనే). భుజ్జానామనసాణ్ భోగాణ్ సర్వకామసమృద్ధిని ||
మామనమభోగాణ్ సర్వకామసమృద్ధిని” ఇత్తయ్కలర్మ్. ఆకమ్ శేర్నార్కళి, ఎక్మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్చి - ఏకమెణ్ణుమిత్త్యయన్.

ప్ర-తి—యధికాణ్డే. “బ్రహ్మర్షిప్రకాశానాం విద్యుత్సవ్యవప్తామ్ | స్వరన్ రామనబాణానాం విద్యుర్భేరాక్షనేత్యం” సుందర
కాణ్డే వాయ్పుత్రం ప్రతిసేతా. “సమాద్యాదశతత్రాపాం రామవస్యనివేశనే | భుజ్జానామనసాణ్ భోగాణ్ సర్వకామసమృద్ధిని ||

తాత్పర్యము. — నరసింహవతారమై తి హిరణ్యని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న శ్రీవైకుంఠము నామనము
వేచింప నాశపడుచున్నది.

ఉ. - అత్తాత్ పల్లె గుఱె? (తెచ్చి తూర్ది) అవ్వళవు కాల్ వడై తన్నవో కల్లార్ భాగ్యాధికరేతే; ౧. “నతేమనుమ్మా దేవాస్తే”
 ఎన్నుమావ్వాస్తే, అవనుడై ను తీలాది గుణైయనునప్పిత్తు చ్చొల్లకిఱార్. (వ్రేమాన్ధర్ కచ్చివడై దివివత్తోడు
 వాయినల్ గుళితేయట్టామైగు. ౨.

[illegible][illegible]

ప్ర.తి.— ఆయోధ్యాకాండే దశరథః, “తేమనుష్యదేవాస్తేయేచారుభుక్షుర్జలమ్ । ముఖద్వ్యన్యస్తోరమస్య వస్త్రేషుద్ధురశేషునః”
మణివాళిమామవీకశో తరుదీకశేతరణమ్.

తాత్పర్యము. — కర్తావ్యమైన ప్రకృతిసంబంధమునవదలి శ్రీవైష్ణవమునవెల్లి నేనించదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమున
మఠి దీర్ఘములయందు వేంచేయుచుగా నచ్చటపోయి యాశ్రయించువారే గొప్పభాగ్యవంతులు.

మూ.— తొమ్మిదుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూపగ్గొణ్ణి । ఎమ్మితు మెన్ను మితుమిక్కి మాతలిల్ ।

పద్మతీతాతాల్ పుత్రకౌస్తుభ్యైః ప్రభీయాయ్ । తద్మనుష్యాజ్జియేనుసతాభీకభే॥

అ. — (తొమ్మిది) ఉమ్మడితాండ్రాండ్రేకొండమెకయొక్కత్రైపున్నెల్లో; హేయప్రత్యునికల్యాణునివిష్టకేనశేషశంకరుడ
ప్రముఖునిపురుషుడౌతాతే పరిపరిత పరిణయగగనాన వున్నదిమది మలకళితే ఆత్మవ్రహ్మకృష్ణానానానాండ్రమెకొక్కొక్కొ
పెనికార్.

ఆస్య. — మా మల్ సీక్ (3) కుడర్ కూపను కొట్టె తొయికు (౬) ఎయికుమ్ ఎన్నుమికు మిక్త (౯) ఆతలిక్ సముతు
ఇల్ (౧౨) తొక్తుక్తో మామ్మి అక్టే (౧౫) పళ్ళియాయ్ ఉన తాక్స్ త్తయివుమ్ (౧౮) అణు ఆతయేక్. (౨౦)

పన్నెం.— ఆనందవంశ, ఆశ్రయజ్ఞానోద్భవమున విశ్వ యావృద్ధియొక ప్రస్తుతముగలొకతయై శ్రేయమున నుద్భవం, శాని దువదంతి "యారు ప్రవృత్తిపూర్వమువాణికితే సేవితార్.

శ్లాఘ్యులను, ప్రస్తుత్యయును, అర్హానిజల త్రైయను, (3) దీపసూర్యత్రైయను, స్వీకరితుకొల్పింట్లు, తొల్లుకైకాల్క, (౬) శా-
 త్యోగిష్ఠ్యను, ఎన్నమితు, ఉక శీలశత్యత్రైయమి కైకయాయ, (౯) ఇరుత్రైకల, దురానాన త్రైయాయనమితు, ఇన్యై, (౧౨)
 స్వామ్యవికాశత్యోగిష్ఠ్యప్రస్తుత్యయత్రైయాయ, అతుకునూనచకమాన్యు తిరువదేశకై, పున్నకైయాయకొల్పింట్లు, (౧౩) నిత్యనం-
 శ్లాఘ్యుకైకాల్కగిష్ఠ్యనందనశీలమి కైక తిరువదేశకై, నంశ్లాఘ్యును, (౧౪) ప్రకాన, అతిశీలకై. (౨౦). ప.

అర్థము. — శ్లాఘ్యమైన పుష్పము తీర్థము (౩) దీపధూపములు (వీనిని) సంపాదించుట అశ్రయించి (౬, శబ్దబింబము అనితలఁచుట) (నీనుభిసంధితే) అధికమైయున్నది. (౯) గాన (దురారాధ్యుడని) అపవాదము లేనివాడవును (౧౨) అనాదియైన కీర్తిగల వాడవును అని శేషుడనెడి పదకవీంద్రుడు (౧౫) పవ్యంబించినవాడవునైన నీతిగుపడికళను సంక్షేపించు (౧౮) విధమును ఎఱుంగును (౨౦)

ఈ. — ఒప్పుతామృట్టు. ఇప్పడినులభనాన వున్నరువడికల్లీలేకట్ట ప్పెల్ల నాలుమ. అశ్రయగత్తిల్ అభిముఖ్యులై నీనునునామకశీలవత్తె మైయనునవిత్తు, బరుప్రవృత్తిపల్లకమనాకీతలే నెన్నితార్. అన్నిక్కే, “ఇజ్జనేయెరు మూన్లుపాల్లు తిమ్మయనయోగ్యతైయై వొల్లుకితార్” ఎన్నారుముణ్ణు; అతిలైయితే ౧ శిరగ్గళివస్తు క్కు సిన్సినన్ క్కు. “ఇ తల్లె యావో యొన్మయరిత్తు పెళుక్కు మికై యావ్విడియా యిరుక్కిఱనవడై య ప్రపాదుభావ తై వొల్లుకితార్” ఎన్నాగుముణ్ణు. “ఇనై యెల్లముల్లు, అవళనన్నిధియిల్ క్రమత్తిల్ పరిమాఱు ప్పెల్లత పడియల్ల క్కు మననవడై యి శీలగుణ తై వొల్లుకిఱతు” ఎన్టనముడై యవర్కళ నిర్విహిక్కుమ్మడి.

(తొమ్మిదితొమ్మిది) “శ్లాఘ్యమాన పుష్పమ్యపకరణగ్లై క్కొడ్డడిమైకెయ్తు జ్జీవివోమ్” ఎన్టల్, ఇతు మిక్ల యావ్విడియమ్మై వున్నడై య శీలవత్తై యిరుప్పతు. ౨ “అన్యత్సాధాదపాంకుమ్మాత్” ఎన్దిఱపయమితే (అనెల్లిత్) ఇప్పడినీలాధికవాక్య యాచే. “దురారాధణ” ఎన్దిఱపమిత్తిక్కే, స్వాభావికమాన స్వారాధ్య ప్రత్యయై యుడై యురాయ్, అత్తుక్కిడియాక తిరుననన్దాత్వనాడే సంక్షేపిక్కిఱనన! (తల్లెప్రమాఱుతోడ) ఇన్దిగుపడికల్లై యున్ట యున్ట ఓరికల్లిడికిక్కి. బలహానియాచే ముతలిలేక్కిట్టై యిరుత్తు, కిట్టినాలుమ్ శీలాధిక్యతై యనునన్దిత్తిరు (పన్ను) తిరుక్కవేమనాకీతలే.

తొమ్మిది తొమ్మిది (తొమ్మిదితొమ్మిది). ఎల్లుతు మెన్నుమితు మిక్లయాలిత్ - తల్లెప్రమాఱుతోడ “ఎన్డైక్కేటాత్. తన బాత్తై (ఇన్దిక్కి యత్తై). “ఎన్ ఘోతు - ఎత్తితుకు” ఎన్దతికేమాక్కాక నిర్వాహనరద్యయమ్ (అన్ని కేయత్తడి). ప్రభవా తొమ్మిదితొమ్మిది (ఇన్దిక్కి యత్తై) ఎన్దిగియిల్లాది. మాన్లుపాల్లెవతు - ఎన్దమ్మట్టుతుడేమిమాన్లుపాల్లెవడి. (ఇత్తై). ఇన్దిగియిల్లు - తిరుక్కవేమనాకీతలే “కాక్ వాక్రయదీయనావమడైయ స్వారాధ్యతైయొల్లుకితార్” కరుత్తు.

“మామలర నీరగుడర తూవత్తొల్లు - తొమ్మితు - ఎల్లుతు మెన్నుమితుమిక్ల, ” ఎన్దప్రయత్నం (శ్లాఘ్యమానత్యాది). “మా” ఎన్దతి - మలరగిర నీరగుడర తూవత్తొల్లు తూట్టువతు. ఇప్పడియపక్ స్వారాధణ” ఎన్దమతుక్కుప్రమాణమ్ (అన్యదిత్యాది). “అన్య తుస్వారాధసాంకుమ్మన్దన్యదావశేనాత్! అన్యతుకలనంప్రత్నాన్న చేచ్చుతివనార్దన” ఇతిసభాయః. అత్తుక్కిడియాక - స్వారాధ్య త్తిక్కిడియాక, ఇన్దల్ - తిరువనన్దాత్ వాక్ అల్పానుకూల్యత్తోడ్డికిరిప్పిక్కు-మెన్ద పడి. వికళియా మెక్కు-పేతువేత్తెన్ (బలహానియా చే యత్తా). మామలర నీరగుడర తూవత్తొల్లు - తొమ్మితు - ఎల్లుతు మిత్తార్భావప్రయః.

తాత్పర్యము. — పుష్పసూపదీపాదులచే నిర్వర్తించెదననితలంచినవడే మామందుమిక్కులి ప్రీతిచేయుమిన్ని నీసాశీల్యము ననుసంధించి పరపగుడైన నీతి నే నేమియుచేయఁజాలక యున్నాను.

మూ. — తాళ తామర్త యానునతుద్దియా. వాళ్ కొణ్ణిక్కు వాళియున్నాక తాన్ ।
అళిరాయ్ తొమ్మిది వాచుమరొకళే । నాళు మెన్దుక్కల్లీ కొవునశీలమే ॥

౧౦ తిరువాన్ మొట్టి. — ౯ - ప - 3 - తి - ఓరాయరమ్ - ౧౦ - పా - తాళ న్యాఖ్యానభట్ట.

ఆ. — (తాళతామరై యాన్) తమరైయవననాననానతాత అవన్తిరువడికిలిపిమైకైయై కయిల్ తమమప్పి అవన్తమాన్పు మెల్లమ్ పొమ్మడియాన్ తిరువేదముడైయనుడైయ నిరవధిక పొలిగనగు తైక్కణ్ణు పుకట్టుకొత్తాన్. ౧౦.

అన్య. — తాళ తామరైయాన్ ఉనకు (3) కినియాన్ వాల్ కొల్ (౬) నీళ్ ముడు అళి (౯) ఉక్ ప్పొత్తాన్ అళరాన్ తొల్లవారుమ్ ఆమరైకల్ ఉన (౧౫) శీలమ్ నాళుమ్ ఎక్ (౧౫) పుకట్టో (౧౯)

పన్నీ. — అన నరమ్, ప్రయోజనా నరవరరాన్ ముకట్టోడుమ్ మున్నుడైయశీలమ్ నాచామగోచరమహిమ వన్తోవెన్తాన్.

తాళ యుడైతాన్, తామరైయకపిటన్బుళ్ళు. — (3) ఉన్దియైయాన్ శ్రయమాకవుడైయవన్; ఓలియై, ఉడైతాన్, (౬) పెరియవరకుడై, అద్వైకొద్దొవ్వుకుకెత్తన్ద్రాన్, (౯) ఉక్, తిరుమేనియిలూరుపక్కతాన్; నూరికళోపాతి శేష భూత రాయ్, (౧౨) త్రిమునివర్కళ్, ప్రయోజనా నరవరరాన్ దేవతా నరవరమ్; ఇప్పడియవధికమాన ఉన్నడైయ, (౧౫) శీలత్తై, క్కాలత్ తప్పమెల్లా ట్టాడినాలుమ్, ఎత్తెన్నొల్లి, (౧౫) పుకట్టో.

అర్ళు. — ప్రక వ్రమేనతామగల కమలనందుబుట్టిన బ్రహ్మనీయొక్క (3) నాభియందువాసము చేయుచున్నాడు. తేజస్సు గల (౬) హరుడైన గడ్డలిగల దుద్రుడు (౯) నీ తిరుమేను మందునవేయి మున్నాడు, దామరై (౧౨) వరచర్మచేయనారును దేవతలు. నీయొక్క (౧౫) సత్సవ్యభాషమును ఎంతకాలము చెప్పినను ఏమని (౧౫) స్తోత్రముచేసెదవన్? (౧౯)

ఈ. — పత్తెమ్మబ్బు. దాన్సచ్చునవడియోత్రబ్రహ్మదికభుక్కుమ్ సమాశ్రయణీయాన యిరుక్కిలు పున్నుడై. యశీలమెన్నాల్ పుకట్టొన్దుముడిక్కువెన్తాన్ తేన్దితాన్.

(తాళతామరై యానునతున్దియాన్) తామరై పూనై యుత్పత్తిస్థానమాకవుడైయబ్రహ్మ ఉక్తిగునాభియై పృథ్వీ న ర్దిమినిన్తాన్, కమలయోనిత్వేత్తాన్ వన దుర్గాన తైయడై యవనుక్కితే యుడమ్మొక్కిడు త్తతు. (వాళి యిత్యాది) ఒలియైయన్తెత్తాయ్, తొడన్దినకార్యతైయడియనవడి తనన్ద్రానమమమనై యుడై యరుద్రాన్, ఉక్తిగుమేని యిలేకదేవ తైన్ద్రాన్ దియాన్దిన్తాన్ అనన్యశరణత్వేషణమాన ౧ * తొన్దియై త్తతుళనమమ్మూడైయూరూయప్ప కున్దిరుక్కి తాన్లనే. (అళరాయ్ త్రిమునివారుమమరైకళ్) అడియారాయాశ్రయిక్కిలవరకళుమ్ దేవరైకళ్. నిత్య సూరికళ్ శేమ్యుముడిమెయితే, అమృత్యనామ్యత్తాలే, “నాగ్గళుమిశ్వరరైకళ్” ఎన్దిరుక్కుమవరైకళ్ శేయక అతు. (నాళింబుత్తాన్) కాల తైయడై యెపురుపోకియాక్కియెనక్కు పుకట్టుక్కుమ్ అప్పొక్కినాన్ద్రాన్ నెన్నాదే పుకట్టొన్ద్రైక్కుట్టలముదప్పవో పున్నుడై యశీలగుణమ్. ఉనశీలమ్ - నాళుమే పుకట్టొన్.

జీ-అ. — పత్తెమ్మబ్బు (తాళతామరై యానిత్తాన్). “తాళతామరైయాన్” ఇత్తారన్త్య “నశీలమే” ఎన్నుమళపుష్పకాన్తి. వతాన్తై (దాన్యేత్తాన్). “తాళతామరైయాన్, వాల్ కొల్ నీళ్. ముళివాళి” ఎన్దు. తిరునాళికమలత్తై పిటన్ద్రాన్, హింసావరకళ మాన ముళువైయడైయవన్, “ఆమరుడు” ఎన్దు - ఎన్దుమొక్కిచ్చాకాతిరుక్కిలవరకళ్ ఎన్దిలవికేయిన్ద్రాల్ (దాన్సచ్చునవడియాన్) ఎన్నుమత్తైక్కాట్టుకెత్తు.

తాత్తైయడైయతామరైయెట్ట కిన్ద్రాన్. ఇతుశీలమానవడియెన్నెన్దు (కమలయోనిత్వేత్తాన్). వాల్-కాన్తిముడు-వరకు. ముడు వాళి - ముళువై యరుద్రాన్. “నీళ్” ఎన్దు తుక్కర్ళుమ్ (తొడన్దిన విత్తాన్). ఇతుశీలమేవెన్దు (అనన్యశరణత్వేత్తాన్). అనన్యశరణత్వేషణమాన - నారతన్ద్రైగ్విలక్షణమాన్ దేవపడి. ఇతు శీలకార్యమాన్సన్దు (నిత్యసూరికళితాన్) “నాళుమ్” ఎన్దుకొల్లి. “ఉన శీలమ్ - ఎన్నుకట్టో” ఎన్దు తుక్కర్ళానమ్ (కాల తైయత్తాన్). ఒరుపోకియాక్కి - ఏకవియమాక్కి. నాళుమ్ - సర్వకాలముమ్, ఎన్నుకట్టో-ఎన్దు మెన్దు స్తోత్రమణ్ణిపొక్కితే నవ్వెనడి. ఎత్తెన్నొల్లి పుకట్టో నవ్వెనడి.

౧. తిరుప్పళ్ళియొద్దు-౧౦.

50

శివబలిక్రమబుద్ధులగ్రంథనిష్ఠయోగశిరపకాశనాదో ముగ్ధప్రసవనమా ।
 తుడియడైయార శుభిముగ్ధుల పీడిస్తుతపీఠులకులు లేచినగ శూర్పునలరక్షా ।
 నొడైయె త్రుళుశవమమృతాదైయమృతిస్తుతానీయోశోకానందపీఠుడైయెన్ము ।
 మడియనైయలిను నెన్నరులియన్ముడియార కాట్రుకుత్రాయెన్మయ్యునరదాదే.

no.

oll

৩৩.

nn.

৩৩.

१११

ఇతర భాషలు (ఇతరనాయుమొక్కయితరభాషలు). “కోన్” ఎన్నడై - * కురుకురుకురు విశేషణముక్తి యగుచిచ్చయము, “కోన్” - “కోన్” ఎన్నడై - * కురుకురుకురు విశేషణముక్తి వర్ణనయము (అవిశేషణయము). అర్థవ్యయము, “అవి” ఎన్నడై

ఈ.-మాలై ఎన్నకూట్టిళ్ళొళ్ళవుమామ్. (ఆయిరత్తుళ్ళవై పత్తినిన్నాలర్) ఇప్పు త్రికపరసర త్తిలేయిళరామవర్కళ్. ఉత్తిమాత్రమ్, పాకధారణమ్, అగ్గానుసధానమ్, బరువబ్బియా లే యితిలేయన్వయముడై యవర్కళ్. (వైకుంఠమి త్యాది) పరమపద త్తిలే శెల్లుకై ప్రాప్తమ్ * మాకవై కున్దమ్ కాణ్ణితణ్ణై కమణ్ణినావర్; ఇప్పాశుర త్తే యన్వయి త్తవర్కకుక్కు ప్రార్థవన్తు, ప్రాప్తమ్. పితృధనమ్ పుత్రనుక్కుదాయ ప్రాప్తమాయరుక్కుమితే. ౧౧.

వడక్కు త్తిరు వీ తిప్పి త్తై త్తిరు వడిక శే శరణమ్.

టీ-ఆ: తాత్పర్యము. * శొన్నై కున్దమ్ విశేషణమ్. యద్వా, మున్దవర్గ త్తిర్, "అని" ఎన్నకు-విలక్షణమైనదాయ్, * కురుకూరుక్కు విశేష ణమాతర్. ఇప్పు త్రికపరసర త్తిలేయిళరాకాయానై శెన్వన్తు (ఉత్తిమాత్రమిత్యాది). ఇవర్కళ్ "ఏకమైమ్" ఎన్న ప్రార్థనా యిరు క్కు. ఇవర్కళ్ళుక్కు ప్రాప్తమాక కుగ్గడుమా శెన్వ (మాకవై కున్ద మిత్యాది). పాన్దై - ప్రాప్తమ్. ఆత్మబ్ధియెన్న (పితృధనమిత్యాది). శీలమై యిలానడి మేలణి ముప్పట్టతాయ్, కోలనీళ్ కురుకూర్ చుడకొననడైయిళొన్నై యిత్యారభ్యాసయోః. ౧౧.

శీ యర్ తిరు వడిక శే శరణమ్.

తాత్పర్యము.- శ్రీయోగతియొక్క సాశీల్యణవిషయమై సమస్తాన్వయప్రసాదించిన యావః సాశురములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్న పట్టికిని వారందరును మోక్షమును బొందుదురు. ౧౧.

ద్రమిడోపసవత్పజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొళిక్కా నన్లోకమ్.

(ఓరయిరమ్) నారాయణేమయినతిస్వధరార్థచిన్తా నాన్వాతపేతివిభునాబహుమానభాజా |

అవిష్కృతాన్నిరవధిన్నిజశీలవత్తా మన్యాదృశీమనుబభూవమునిస్తృతీయే.

వాదికేసరి అమృతీయమణివాళచ్చీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

౮౩.

అర్థము- నారాయణే - సకలవిధబంధులైన, మయి - నేను, సతి-ఉండగా, తప-మీకు, స్వభరార్థచిన్తా-తమభరణవిషయమైన చింత, స ఆన్తా - ఉచితముకాదు. ఇతి - అని, బహుమానభాజా - గొప్పతనమును పహించిన, విభునా - సర్వేశ్వరునిచేత, అవిష్కృతాన్వ-ప్రకటించబడిన, నిరవధిమ్-అవధిలేనిదైన, అన్యాదృశీమ్-విలక్షణమైన, నిజశీలవత్తామ్-తన(సర్వేశ్వరుని)శీలగుణమును, ముని-సమస్తాన్వయ, స్తృతీయే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) మూడవతిరువాయ్మొళిలో, అనుబధావ - అనుభవించిరి. ౮౩.

తాత్పర్యము.- "ఓరయిరమ్" అ నెడుతిరువాయ్మొళిలో సమస్తాన్వయ, సర్వేశ్వరుడు, "మీరక్షణవిషయముగ మీరువిచారించ వుదు, మీకుసకలవిధబంధులైన నేనే మీరక్షణమును నెరవేర్చెదను" అనిచెప్పి తాను ప్రదర్శించించిన అతివిలక్షణమై నిరవధికమైన సాశీల్యముననుభవించిరి. ౮౩.

(ద-తా.- (ఓరయిరమ్)

నైకశ్రీనామవత్సాజ్జగదుదయనుసంస్థాపనాద్వైర్వరత్వా

ద్దానాన్తోత్తస్య హేయప్రతిభటఘటక త్రిణేసమ్పత్తిమత్స్వాత్ |

ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్వా ద్వృషగిరికట కేసన్నిధానాదికృత్వై

శ్వర్వాదేనాన్వజ్జదానాదకథి యదుపతిశ్శీలరత్నాకరోసా.

౯౫.

అర్థము. - నైక శ్రీనామవత్సావత్ - ఆ నేక తిరునామములకల వాడగుటవలనను, జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైతః - జగత్తుయొక్క సృష్టినితి మొదలైనవానిని చేయువాడగుటచేతను, హరిత్యాత్ - (ఆశ్రితదురితములను) హరించువాడగుటవలనను, మోక్షస్య - మోక్షముయొక్క, దానాత్ - ఇచ్చుటవలనను, హేయప్రతిభలఘటక శేణిసంభ తిమత్సావత్ - హేయసంభవములేనివాడగుటవలనను పురుషకారవరమ్మ రాసమృద్ధినిగలవాడగుటవలనను, ప్రహ్లాదహ్లాదకత్యాత్ - ప్రహ్లాదునికి సంతోషజనకుడగుటవలనను, వృషగిరికటకే - వృషాచలము (తిరుపతి) యొక్కనితలంబుమందు, సన్నిధానాదికృత్యైః - సన్నిహితుడైయుండుటమొదలగు వ్యాపారములచేతను, శర్యాజే - రుద్రాదులకు, స్వాబ్ధదానాత్ - శివశరీరమునిచ్చుటవలనను, ఆసా - ఈ, శ్రీపతిః - శ్రీమన్నారాయణుడు, శీలరత్నకరః సౌశీల్యమునకు సమద్రమైనవాడు, (అని) అకథి - ప్రతిపాదించబడెను.

౯౫.

వ్యా. - (నైక శ్రీనామవత్సావత్) పేరాయరన్దోష్టవోర్ పిడుడైయక్ష్వాస్వకీయగుణ విభవచేష్టితాదిప్రతిపాదకగ్ధాయ్, ఓర్వొస్తానే బహుప్రకారమాకరక్షీక్కుక్కుడతానవనేకద్విగుణామృతైయడైయనాకైయాలమ్; (జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైతః) అవనేయకల్థాలమ్ వడైత్తిడన్దానిత్యాది - లోకజగ్గుడైయసృష్టినితి సంహరణకైష్టవ్లుమననాకైయాలమ్; (హరిత్యాత్) అరియైవణజ్జీయత్తిసర - ఆశ్రితరుడైయననిష్ఠుడై హరికుమ్మవనాకైయాలమ్; (దానాన్తోత్కృష్ట) విష్ణులకన్దరున్దేవవై-పరముపదత్తైక్కుడుకుమ్మవనాకైయాలమ్; (హేయప్రతిభట) పునమేయిపున్దన్దాన్దాన్దాలిజ్జిత్యాది - దర్శనీయశిశితుళనీయాలలక్ష్మిత తయానిరవద్యనాయరక్తైయాలమ్; (ఘటక శ్రేణిసమ్మతీమత్సావత్) ఆడైవతుమణియార్ మలర్ మత్తైతోళ్ - తన్నోడేపింపర్ మపెరియపిరాటియైయమ్, భూమినీకకైయమ్ పురుషకారమాకవుడైయనాకైయాలమ్; మలర్ మత్తైయమ్, పెరియపిరాటియార్ చొన్నతు - ఉచలక్షణమెట్టు తిరువుళ్ళమ్. (ప్రహ్లాదహ్లాదకత్యాత్) అకథైరనరశ్శిగుతాకయిత్యాది - సృనింగరూపత్తైక్కుణ్ణ వికోధియానహిణ్ణై, సంహరిత్తు, భక్తరానిప్రహ్లాదిరిడత్తి లాహ్లాదలైగ్గుమననాకైయాలమ్; (వృషగిరికటకేసన్నిధానాదికృత్యైః) ఉయ్యోక్కుళ్ళొక్కు నిష్ట వేడ్డడమ్, సరోజ్జీవనాగ్ధమాక తిరుమలైయి లేనిన్దరుళ్ళుగూలమ్; ఉదశనత్తాలే-మేళిన్దాన్దొట్టి - పురుషుల్ తొల్పుకొన్నట్టై - ఎన్దొల్లొట్టి శేషకాయత్తేయస్వస్థమీతిమ్. (శర్యాజేస్వాబ్ధదానాత్) తాళతామరైయానుసన్నిధానిత్యాది - బహుద్రదకకుక్కుమ్ తిన్నిరుమేనియైడైత్తోడుక్కు యాలమ్; ఎన్దొల్లొమక, శీలగుణాకరనాక, ఓరాయరమ్; ఎన్దొలదక త్తిలేతాన్దొరైయపనాదికృష్టాన్దొత్తార్.

౯౫.

వే దా న్దా చా ర్య ర్ తిరు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - 'ఓరాయరమ్' అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేస్వరుండు (౧) జగద్రక్షకంబులైన అనేకతిరునామములకలవాడు, (౨) జగజ్జనాదికారణుడు, (౩) ఆశ్రితానిష్ఠ హరుడు, (౪) మోక్షద్రుడు, (౫) హేయగుణరహితుడు, (౬) పురుషకారభూతులైన శ్రీభూమినీహితులగుటవారు, (౭) ఆశ్రీతుడైన ప్రహ్లాదుని కాననజనకుడు, (౮) శేషాచలనివాసి (౯) శేషకాయి, (౧౦) ప్రయోజనాద్రవ్యలైనరుద్రాదులకు నాధారభూతమైన తిరుమేనకలవాడు, ఇన్నిగుణములు కలవాడుగాన సౌశీల్యనిధియైయ న్నాడని వక్కాణించిరి.

౯౫.

తి-నూ. - ఓరానీర్ వేడ్డిననై యుళ్ళ త్తెంగాజ్జాయ్ కిన్దే ! నారాయణనన్దానానెన్ద్ర ! పేరుఱవై !
కాట్టవవశీల త్తిత్తాల్ తాన్దొన్దమాఱనరుళ్ ! మాట్టినిడునమ్మనత్తుమై.

౮౩.

అర్థము. - ఓరా - పరిశీలించి, నీర్ - మీరు, వేడ్డిననైయుళ్ళెల్లామ్ - ప్రార్థించినవన్నింటిని, కెయ్ కిన్దే - చేసెదను, నాన్ - నేను, నారాయణనన్దా - సకలవిభంధువుకదా, ఎన్ద్ర - అని, పేర్ - పెద్ద, ఉఱవై - సంబంధమును, కాట్ట - చూపించు, అవక - వానియొక్క, శీలత్తిల్ - సౌశీల్యమందు, కాల్ తాన్దొన్ద - కాన్దొనిగపడిన, మాఱక - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, అరుళ్ - కృప, కమ-మనయొక్క, మనత్తు - మనస్సులోనున్న, మై - అజ్ఞానము, మాట్టివిడుమ్ - పోగొట్టును.

౯౩.

అవ. — ఓరానీర్ ఇతిత్ - శీలగుణములతో యాత్మజ్ఞులై, ఆత్మార్థ పోషణకురై యనువది త్తరుళిచ్చెయ్యెడితార్. ఎజ్జనోయెన్నిల్,
 “ఉమ్మడైయ పేర్ బుక్కునీర్ ప్రాధికక్కు వేణుమో, నామే ప్రాధికత్తుచ్చెయ్యువ్వుడియత్తే, నమక్కుడై నారాయణత్వ ప్రయుక్తమానరక్తస్వ
 ర్పమ, ఆనమిన్దు, నామేయమ్మడైయ సర్వావేత్తిత్తుళుమ్ శెయ్యక్కుడవోమ్” ఎమ్మఅవనరుళిచ్చెయ్య: “తేక పెరుపారాతే ఎకాణిమై
 పారాతేయివ్వుడి యనరుళిచ్చెయవతే! ఇతిరుళిలమిగుక్కు మ్మడియే!” ఎమ్మఅవనడైయ శీలగుణ త్తలెవిధరాకిఱ * ఓరాయర త్తలర త్తై
 ‘ఓరానీర్ వేణునడై’ ఇత్యాదియారేయరుళిచ్చెయ్యెడితార్ నడై.

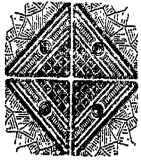
వ్యా. — (ఓరానీర్ వేణునడైయళ్ళ తల్లాణ్డాయ్ క్కేణ్) (ఓర స్తు. ఆతువేణుమ్ ఇతువేణుమ్” ఎమ్మారాయ్ నీరత్తి త్తనెయ్యళ్ళ తల్లామో
 మ్మతల్; అమ్మిక్కే, నీరత్తి త్తవన్దైయెల్లామ్, “ఇన్న కు పకరిక్కు వేణుమ్, ఇన్న తు పకరిక్కు వేణుయ్” ఎమ్మనామనియామ్ త్తెమ్మతల్. ఇన్నడి
 బన్దుకత్తనయ్యళ్ళ తల్లామనామేయరిక శాయ్ చెయ్యెడితోమ్, ఆతుమ్మడైలాః (నారాయణనమ్మనా నెమ్మపేరుఱవై కాట్టు) ౧ “నమో
 నారాయణ శ్రీమాన్” ఎమ్మవ్వుడి-నర్వంద్దబన్దుత్తనమ్ నడత్తుమ్మడిక్కు-నాక నారాయణబదా చ్చనన్దై నెమ్మ, ఆత్తాతే పెరితా నన్దపిగ
 బన్దుత్తైయెమ్ కాట్టు. ఆ త్తై “ఓరాయరమాయలక్కేళిళిమ్మ. ఓరాయరన్దొణ్డతోర్ నీడుడైయన్. నారాయణన్దొణ్డో సిరానననే”
 ఎమ్మననన్దొణ్డతోర్ అవకో శీల త్తైత్ కాల్ తాన్దొణ్డమననల్” ఆతానతు- “అవ నేమన్దై త్తలముమత్తినమే” ఎమ్మమ్, “అరిడైవణిజ్జియ త్తెన్దరన్
 మోయ్ కళిఱుమ్మ మరున్దే” ఎమ్మనెఱుత్తుమ్, “విణ్ణులక్కురు దైవనెన్దొణ్డతేల్ కడ్డాయమనమే” ఎమ్మమ్, “ఇనమేతుమిలన్దొణ్డతమే”
 ఎమ్మమ్, “ఎకామనమ్మడైవతుమన త్తెయ్ యొక క వే” ఎమ్మమ్, “ఆక థ్డోర్ నరళిగ్గుతాతే” ఎమ్మమ్, “నిన్దవేన్దడన్ నీడిలత్తుళ్ళతు” ఎమ్మమ్,
 “తొమ్మతు- ఎమ్మతుమెమ్మ మితుమిన్దే” ఎమ్మమ్, “తాళతామర యాన్” ఎమ్మగుడణ్డి “నాళుమెకా త్తుఱ్డో వోవుననీలమే” ఎమ్మమ్,
 “శీలమెదైయిలాన్” ఎమ్మమ్ ఇన్నడిగుణవా నెమ్మమ్మడిరూగశీలగుణ త్తలెయ్యత్తుజ్ఞులై యెత్తనాత్మార్థరూపగుణ-కృపై. ఆతు మూట్టి
 విడుమనన్దనదుమ్మడైయవజ్జాన త్తెన్దొణ్డమక వాన్దొణ్డమ్. ౨ “అమ్మ నాట్టిప్పిరానన నెవిడత్తాక యానార్” ఎమ్మపిట్టాల్లిక్కి-అకిల
 క్కై, శీలగుణప్రకాశకత్తైత్తాతే కేషియాతపడినప్పిమ్మమ్ సామాన్యమాన వజ్జానమాకవుమామ్.

పెరియజ్జియర్ తిరువడిక లే శ ర యెమ్.

తాత్పర్యము. — “మోకునేను సకలవిధబంధవుగాన మారకేపీంబిన సకలాభీష్టములను మోకునేనేకేయ గలను” అని సర్వేశ్వరుఁడు
 దర్శించిపించ బంధ త్తెమ్మనవెమిన్దొణ్డి సర్వేశ్వరుని సౌత్వముందుమగునై యున్న నమ్మాత్మార్థకృపయే మనయొక్క సకలాజ్ఞానములను దొల
 గించును.

ఒప్పుతామ్మ త్తై మూన్దొణ్డరు నాయ్ మొట్టి మున్దొణ్డము.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౯.౩. - ౯౧౫.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేష రణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి.—ఒన్నతామ్మత్తు - నాలాన్దిరువాయ్ మొట్టి - మైయార్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—మైయార్ కరుణ్ణికమలమలరై. త్తెయ్యార్, తిరుమూర్ పినిత్తేర్ తిరుమూరే!

వెయ్యార్ శుడరాట్టి శురిశర్ల మేన్దు. జెయ్, ఉన్మై ఎకాణ్ కరుతు మెన్దన్ణే || ౧||

ఆ.—(మైయార్ కరుణ్ణి) ఇప్పడియెమ్మెరుమాన్డైయి సాళియన్ సద్దానై తే నిర్మికరాయ్, తదనభవత్తితే ప్రవృత్తరాయ్ అతుకైవారామై గూతే తామవన్నరాయ్, అవన్నరాయ్ కరణరమాయుర్దవహ్మిన్, *

లక్ష్మీకటాక్ష సంక్షేపకథాగనాయ్, తత్తరవరనాయ్, శబ్దచక్రదివ్యాయనవిభూషితకరణ ప్రన్నయైకజ్ఞానభు కాణవా శైవ్యదానిష్ట తెన్దిటార్. ౧.

సన్నీ.—నాలాన్దిరువాయ్ మొట్టియల్, కీర్తీ - అవకాళిలాతిశయ త్తెయన సన్దితుశిథిలరానవర్. తిరువాయ్ శ్రీయశతియానవనై యనుభవిక్క వేణుమ్' ఎన్దన్దివేతిత్తు; [౧] అన్దన్దినివేతానరూపమాన లక్ష్మీనిశిష్టత్వ త్తెయన్, [౨] ఆత్మభివేషేషయత్వ త్తెయన్, [౩] ఆశితరక్షితత్వ త్తెయన్, [౪] అశేషప్రతిసమ్మత్వ త్తెయన్, [౫] కారణత్వాది నుణయోగ త్తెయన్, [౬] పరమపద నిలయత్వ త్తెయన్, [౭] వ్యాధ్యతాతిశయ త్తెయన్, [౮] సర్వానరాత్మత్వాదిక త్తెయన్, [౯] కీర్తితాగ్రహణయత్వ త్తెయన్ [౧౦] నిగుపాధిక సమ్మత్వ త్తెయన్ మాన సన్దితు, 'ఎవమాన్దినినానవనైయనుభవిక్క వేణుమ్' ఎన్దిలు వాకా త్తెయరే, తమైకరణజ్ఞోడు వాశియణ విడుపట్టబదన్డైయవా ర్తితరుమ్మడి ముక్తాల్ప వనుభవిత్రునన్దురాయ్, అశ్రీతానభావ్యమాన తిరువాయ్ మొట్టియై యవన్దిగుడడికలితే వాడి యున్దివిక్క మ్మై గో నెన్దు మిక్కుమమ్మై రాకటార్. *

ఆన్య.—మైయార్ కరు కణ్ణి (౩) కమలమలరైతే కెయ్యార్ తిరుమర్రిగిల్ (౬) కేర్ తిరు మూలే (౯) వెయ్యార్ కుడర్ ఆట్టి (౧౨) శురి శర్లమ్ వీన్దుమ్ (౧౫) కైయ ఉన్మై ఎకా (౧౮) కణ్ కాణ కరుతుమ్ (౨౦).

సన్నీ.—ముతట్టాట్టిల్, నిరతిశయ భోగ్యతాప్రకాశకమాన లక్ష్మీసమ్మత్వ త్తెయన్, అన్దన్దిగ్మతైయైకాగ్రత్తాట్టు మాయధత్తాత్తి మైయుముడైయవున్మై క్కాణవాన్దానిష్ట తెన్దన్దిటార్.

అన్దానాల్కార త్తెయన్డైతాయ్, ౧. 'అనిశేషజా' ఎన్నమ్మడిస్సాభావికమాన కరుమైయైయడైతాన, తిరుక్కణ్ణైయైయడైయ శాయ్, (౩) తామవత్తూవినైలేయరుమ్మశాయ్, పద్మవర్ణయైకైయరే శివసనిత త్తెయన్డైయశానలక్ష్మీయానవకో, ౨. 'అకలక్ష్మీనిశై యమ్' ఎన్దు తిరుమూర్ పిన్ద్రుకిలేయిడువట్టు, (౬) 'కేరమ్మడియాయ్, 'అవరుడైయవమయవోదైయలు మాభిజాత్వ త్తిలమ్మతువమ్మణ్ణు అవకోవకులితే, అతిశయతవ్యాపూన తైవ్వుణ్ణుమవనాయ్, (౯) ఇన్దచ్చేర్ తిక్కుస్సానేర్వయశజీకళాయ్ రక్షణోద్యోగతైతే ప్రతిపక్ష త్తితే వెమ్మెవిజ్జిన, బాన్దైయైయడైయ, తిరువాన్దైయమ్, (౧౨) ఇడివుతానే యెతిరికైయమ్మట్టిత్తు అశితరక్తనభావ్యమాన్మడి యానవడివితే శేఖావలయ త్తెయన్డైయ, శ్రీపాన్దానన్దైయమ్, వీన్దుమ్, (౨౫) తిరుక్కైయైయడైయవనే! ఇప్పడి శ్రీయశతియాయ్ శబ్దచక్రగదాధరనానవున్మై ఎన్నమ్మడైయ, (౧౮) చలమనకజ్ఞానభు, మూరికళోపాతిపదాదర్శనమ్మణ్ణు మనోరథియానిష్టతు. (౨౧).

అర్థము. - అంజనము చేసలంకంబున నల్ల నైన నేతములుగలదై (3) తామరసపుష్పముమీదవాసముచేయుచున్నదై నుందరి యొకరిచేవి వక్షస్థలముందు (౬) నిత్యవాసముచేయుచున్న; అక్షియందు వ్యామోహముగల ఓక్రియఃపతి! (౮) అతుగిష్టమైన తేజస్సుగల సువర్ణసమును (౧౨) లేఖలుగల పాంచజన్యమును ధరించుచున్న (౧౫) శ్రీహస్తములుగలవాడా! నిన్ను నాయొక్క (౧౮) నేత్రములు నేపించుటకై ఆశపడుచున్నది. (౨౦).

ఈ - ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుడి యవస్తానాయగుక్కుమ్; శీలాదిగుణజ్ఞుక్కుడి పిరాట్టియాయగుక్కుమ్. ఇతి లేవనవాతే స్వాదీనమన్విక్కుయొట్టిపిఠతోవెన్విల్; అజ్ఞనుమాయారాతు; నిరూపితాల్, అన్వస్వత స్విత్రోపాతి యినశోప్తిచ్చేర్ త్రి నిత్యమాయగుక్కుయాలే. భావ్యకారకమేలే 'శ్రీవల్లభః' ఎన్ననినైత్తు స్వరూపత్తై నిరూపి క్కిఱవిడత్తై, జ్ఞానానందజ్ఞుక్కుముక్కు 'క్రియఃపతిః' ఎవారిజే. ఇప్పుడి యిరుక్కిఱననుజ్జై య శీలగుణత్తైయుమ్ అతుక్కుడియాన శ్రియఃపతిత్వత్తైయు మనుసనిధితార్ - కీర్తిశ్రీరుపాయ మొట్టియిలే; కడుకపైఱ వేణ్ణుమ్మడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱువిప్పగుమరుకేయన్జాయగుక్కుయాలే, ఇప్పుడే పెఱ వేణ్ణుమ్మడియాన చాపలమపిఱుత్తై; అప్పుడే పెఱక్కాన్జామెయాలే విమరూనురూపమాక విడాయ్తార్. పెఱవేణ్ణుమ్మడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱు విప్పగు మరుకేయన్జాయగుక్కు, పెఱావిట్టా లాటియగుక్కుప్పాకే. అక్కియాలే, చేతననరూధియాలే తనిత్తనియే కరణజ్ఞుమ్ విడాయ్తై, తాముమ్విడాయ్తార్ గజముడియానేయిల్ వాసనైయాలే. ఇతుతాన్జాత్తిరువాయ్ మొట్టియోడుజ్ఞాడియగుప్ప తొన్వాయ్ది - ఒరు ౨ 'శైష్ణోఱువి,' ౩ 'ఏత్ శ్రీరుప్తేభులకు' 'ఎన్జెగు మెన్జై' ౧ 'ముడియానే,' ఇన్జైయత్తనైయులు మోడుకీఱభావపుత్తియై యుడై త్తాయాయ్ శ్రీరుప్తై.

శి - ఆ! మెయార్ ౫వేశే. కీర్తిశ్రీరుపాయ్ మొట్టియిలే. శీలగుణత్తైయుమ్, అతుక్కుడియాన శ్రియఃపతిత్వత్తైయు మునుగిచ్చెయ తారెమ్మ వివక్షిత్తు, 'శీలగుణత్తుక్కుడి పిరాట్టియాలే, దౌపాధికమాకై యాశే అనిత్యమాకాతో?' ఎప్పుడేక్కిఱుత్తుపరిపాకిక్కిఱుత్ (ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కిఱుత్తాది). (ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుడియవస్తానాయగుక్కుమ్) ఎక్కిఱవత్తైయిప్పాతిరుగిచ్చెయతెలు-స్వాత స్వస్తిత్తుక్కుస్వస్తి ననుకైయాలే. అతుక్కునిత్యత్వప్రసక్తియైయెన్జ తో'బుక్కిక్కాక, ఇతిలేయెన్జ-శీలాదిగుణజ్ఞులేయెన్జపడి స్వాధీనాన్విక్కుయొట్టి కిఱతో-స్వాధీనాన్విక్కు మెయాలే దౌపాధికమాయ నిత్యమన్విక్కు యొట్టిపిఠతోవెన్జపడి. అజ్ఞనుమాయారాతు - దౌపాధికమానాయుమ్ అనిత్యమాయారావెన్జపడి. అతుక్కుపేతువేతెన్జ (అన్వస్వత స్వస్తిత్తుక్కుడి). అతావతు - దౌపాధియాన పిరాట్టియొత్తైచ్చేర్ త్రినిత్యమ్మడి యా లేయితువుమ్నిత్య మెన్జపడి నిత్యమన్విక్కుడి స్వరూపనిరూపకై యాక్కియాలేయెన్జప్పాత్తు, అప్పడిస్వరూపనిరూపకై యాక్కియొవెన్జ (భావ్యకారకత్తాది). (శ్రియఃపతిఃఎవారిజే) గీతాభావత్తిలేయెన్జపడి. 'క్రియఃపతిః' భువేయ ప్రత్యగీకల్యాణైకతానానందజ్ఞానానంద స్వరూపః' ఇత్యాద్య, 'స్వాధీనతానరూపనిత్యనిరవద్యస్వరూపరూపగుణవిదైవ్యంశీలాద్యవదపకాతశ్చ యానశ్శ్రేయఃకల్యాణగుణగుణ శ్రీవల్లభః' ఇతి శ్రీగీతాభాష్యే. ప్రాసంగికశ్చైద్యుమ్పరిరారెత్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిగు-సగతి (ఇప్పుడి యిత్తాది). (శ్రియఃపతిత్వత్తైయు మెన్జతు ౫ 'ఆఱియార్ మలర్ మక్లైతో' ఎన్జత్తైప్పల్లి, శీలాదిగుణజ్ఞుమ్ శ్రియఃపతిత్వము మిత్తిరు వాయ్ మొట్టియిలే. ౯ కొక్కుడిపిఠవిడాయ్తైత్తుక్కు మెన్జు మత్తైయరుగిచ్చెయ్కేతార్ (కడుకనిత్తాది). విడాయ్కపిఠాల్, అటియరుక్కువొన్జాతో 'వెన్జ (పెఱవేణ్ణుమ్మడి యిత్తాది). ఉత్తాన్విగమనపూర్వకమానిదాయున్జైయెన్జైయెయరుగిచ్చెయ్కేతార్ (అక్కియాలేయిత్తాది). విడాయ్ మాత్రమో? సమాన మిత్తైయొవెన్జ (ఇతుతానిత్తాది). ఏతద్వివరణమ్ (ఒరుశ్శ్లోలిత్తాది), ఇవర్క్కిత్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ పిఱున్జ

ఈ. - మాయరక్కయాలే, అవ్వరుకు పోకవేడ్డావే. (తిరుమాలే) అవనుమ్, ఇవళో మార్విల్ పడుమ్ పాట్టై, ఇవళుడై య
 సర్వావయనగ్గళియిమ్ పిచ్చేటియిరుక్కుమాయిల్ ము. అవనుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళి శివనాయర్ శీరుప్పతు. అవనివల్లై
 నిర సరకటాక్షుమ్మణ్ణుకైయాలే, అవకణ్ణళి శివప్పివళో మేలేయూటి యివళో తిరుమేనిశివన్దిరుక్కుమ్; ఇవళవన్మై
 నిర సరకటాక్షుమ్మణ్ణుకై యాలే, ఇవళో కణ్ణళి కణ్ణుప్పవన్దిరుమేనియిలే పరన్దు అవన్దిరుమేని త్యామళమాయరు
 క్కుమ్. ఇవళుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళి కుళిర్ వ్విరుక్కుమ్; అవనుక్కు వాత్సల్యమ్ విజ్ఞయిరుక్కుమ్. అవనూట్టైచ్చేర్ త్తి
 యాలే యాయిల్ శీరుళుక్కు త్తణ్ణళి విజ్ఞయిరుప్పతు. ఇవళోట్టైచ్చేర్ త్తియాలే యాయిల్ మవనుక్కు వాత్సల్యమ్
 విజ్ఞయిరుప్పతు. ఆక, ఇరువర్ కు మిరణ్ణుమ్ కుత్తై వల్ శీరుక్కుమ్ ప్రణయశ్చ త్తాలే. వర్వట్టి వాళల్లై యచ్చెయ్య
 ప్పుక, ౧. సకళిన్నావరదాళతి " ఎన్నుమివళో; ౨ " ఎన్నడియారతుకైయార్ " ఎన్న అవళి తన్నూడే మఱుత
 తైక్కుమ్మడియాయిల్ మవనిరుప్పతు; ఆకై యాలే, ఇరువరుమాన శేర్ త్తియిలే యిన్దురువర్ క్కుమ్ కుత్తైవ
 ల్ శీరుక్కు మెన్టుమామ్. వన్మితేకి త్తవన్టుమ్ తని త్తనియే కుత్తై వల్ శీరుక్కు మెన్టుమామ్. (తిరుమార్విల్ శేర్)
 నిత్యానుభవమ్మణ్ణునిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్, ౩ " అకలకిల్లేనిత్తైయుమ్ " ఎన్న ఇన్దువనుక్కిట్టిన 'పుళియార్' పడువ
 త్తెయ్లామ్ వడానిఱుమ్. శేర్వెణ్ణువన్ దమానమ్ - ఇత్తైక్కాట్టెఱిఱు, (వెయ్యార్విత్తాది) ఇవళోకై యిల్ లీలా
 చవిన్దువనుక్కు భోగ్యమాయరుక్కుమావ్సలే యాయిల్ ము అవన్దుయిల్ దివ్యాయధగళివళుక్కు నితా యి
 మక్కుమ్మడి, ఇవళుకప్పక్కాక వాళిత్తెవోధికళై యభియచ్చెయ్ కైక్కు ముతలాయ్ దర్శనీయమాయరు
 క్కుమాయిల్ ము. ప్రతిపక్ష త్తిమేలేమిక్కుమ్మెయ్యెయ్ త్తాయ్, పుకనోడుకూడియిరుక్కిఱుతిరు వాళి నన్ని వేళమే

శ్రి. అ. ఒకవయన తైవిశేషియాలే కణుమనే "తిరుమాలే" ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (అవమిత్వాది). తిరువిడ త్తిలే వ్యాముగ్గ నెన్దు శబ్దార్థమ్.
 అత్తావలంబ్యతమాయ్ స్వాభావికమాన కరుమెయ్యెయ్ త్తాన తిరుక్కణ్ణళైయిడైయళాయ్, తామరప్పూనికా మేలేయిరుప్పళాయ్,
 వద్దవన్మయైయాలే శివన్దిఱు త్తెయ్ డైయలత్తీయూవళో, అత్తియి మార్విల్ శీరుమ్మడియాయ్, తిరువిడ త్తిలే వ్యామోహ త్తెయ్ డైయళు నే
 యెన్దు శబ్దార్థమ్. "మెయార్ కరుగణ్ణి కైయార్" ఎన్దు ప్రసక్తిలే పరస్పరకటాక్షణ్ణళై తిరుమేనికరుక్కునిఱువన్దు తాకరసోక్తి (అవ
 నుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళిత్వాది). ఇరువరుడైయవుమ్ తిరుమేనియిల్ శివప్పవకణ్ణుప్పమ్ పరస్పరకటాక్షణ్ణళై వన్దువళోనెయ్దు. ఇవర్ క
 శుడైయదయా వాత్సల్యణ్ణుమ్ పరస్పరకటాక్షణ్ణళై వన్దు తైవిత్తార్ (ఇవళుక్కిత్వాది). ఏతద్విచరణమ్ (అవనూట్టైయిత్వాది). అమోగ
 న్దుమ్ శేర్ త్తియాలే కృపావాత్సల్యణ్ణళానాల్, దౌపాధికమాయనిత్తమాకాతోవెన్దు; ఉపాధి - నిత్తమాకైయాలే నిత్తమెన్దు తార్
 (ఆకలిత్వాది). కణుప్ప - కుళిర్ త్తియాయ్, కృపైమొచ్చొల్లుకీఱు. అప్పడియిరువర్ కు మిరణ్ణుమ్ విజ్ఞయిరుక్కుమ్మెన్దు నియామక
 మేలేన్దు; ఇరువరుడైయవు ము క్తికళైవిత్తార్ (వరవిట్టి వాళిత్వాది వాక్యద్యయత్తాలే). కీర్త్ - పరస్పరమ్ శేర్ త్తియాలే కృపావాత్సల్య
 ణ్ణళో వన్దు తాకచ్చొల్లి, ఇవళుక్కు అనితేత్త నిత్తముమ్. అవనుక్కు పురుషోత్తమత్వప్రయుక్తమాన పుణ్ణుకాక్షత్తముమ్ స్వతస్సిద్ధమాకై
 యాలే, కృపా వాత్సల్యణ్ణుమ్ పరస్పరమ్ శేర్ త్తియాలే వన్దు త్తెన్దు క్కై స్వాభావికగ్గళిత్తార్ (వృత్తిలేకి త్తవిత్వాది). ఇవళో మారుగ్గ విట్టివన్దు
 రకుఱుకమాట్టామైయి నెత్తెన్దు యిరుళిచ్చెయ్యనిన్దు తొణ్డు, ఇతు "శేర్" ఎన్దు వన్దు మానసిద్ధమెన్దు ముక్తకర్మమాకవరుళిచ్చెయ్ త్తెన్దు (నిత్యా
 నుభవ మిత్వాది వాక్యద్యయత్తాలే). పిరజ్జియెచ్చొల్లి, అన సర మాయధగ్గళై చొచ్చొత్తుక్కుభావమ్ (ఇవళోకైయిత్వాది). ఇవ్వి
 డై త్తిలే - ౪ " సామాన్యభోగ్యమపికాన్దుళ్ళై జను నివళ్యాయధాదిరమణస్థయ మేవచిత్తత్. తిద్వార భేదమేవ తేవరిహత్త కామ స్త్రీరద్యరాజ
 మణిమణ్ణిగళానా తేత్తామ్ " ఇత్యాదిద్యవన్దుయమ్. శ్రీమణరత్తుకోశే, ఆనాల్, "వెయ్యార్ కుడళి" ఎన్దు శిషి ప్పానె న్నెన్దు (ఇవళు
 కప్పక్కాకలిత్వాది), శబ్దార్థమ్ (పరిపక్ష త్తివిత్వాది). "కురు" ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (సన్నివేశమిత్వాది). సన్నివేశమ్ - సంస్థానమ్.

మూ.-కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుతి, ఎన్నెళ్ళు | మెట్టేకొట్టెని నెయ తామనిన్ని యమ్ముమ్ |

విత్తోర్ మునివర్ కెన్దుక్కుంబరియామై | నన్దాతొట్టియే నెట్టునానై ప్పనే |

౨౧

ఆ.- (కణ్ణే) ఎన్నెళ్ళున్నైక్కాణివాల్లెప్పదానిట్టతు, బ్రహ్మకరుకుమ కణివారాయయక్కచ్చెయేతే, ఎనక్కదప్పిభూత నాయకత్వత్తియొట్టునుకేరెనక్కచ్చెయైయారెయన్నైక్కాణివొట్టియిల్లరయేనెట్టు నాకొడన్దుకతతానిన్దేనెన్దితార్. ౨౧.

అన్య.- కణ్ణే శున్నైక్కాణి (౩) కరుతి ఎన్ నెట్టెమ్ ఎట్టేకొట్టె (౬) శిన్దెయతాయ్ నిన్దు ఇయమ్ముమ్ (౯) నాకొ విన్దుగర్ మునివర్ కు (౧౨) ఎన్దుమ్ కాణ్బు ఆరియాయ్ (౧౫) నన్దాతొట్టియేమ్ ఎన్దు ఆత్తెప్పక (౧౮).

పన్నీ.-ఆనందమ్, “శున్నైక్కాణి వేణుమ్” ఎన్దితి పట్టినవేళత్తారే, ఎన్నెళ్ళునాను మలర్బొన్దుమ్మెన్దితార్.

ఎనక్కదర్శనసాధనగూత నాయకొట్టె దప్పియానవనే! సాధనగూత నానవున్నైయే, పదాదర్శనమృత్తియనుభవక్కు, (౩) క్కరుతి, ఎన్దులుమచలమాడ ఎన్ నెట్టెమ్, బహుసక్త్యాతిహాస, (౬) మమారధన్దై ప్పట్టి, నిన్దు, కాన్దెయబుమ్ నెన్దిబన్దకమ్ పొత్తెయిలమ్ అడిమై శెయ్తెయిలునున్దానవల్లినివేళత్తారే ఆలర్బొన్దుమ్ము; (౯) కరుతియాననాకొ, బ్రహ్మకరుకుమ, సన కాదికగొక్కమ్, (౧౨) ఎన్దుమ్, కాణ్, ఆరియవున్నై, (౧౫) క్కట్టామర్ విడేకొ, ఎన్దువ్యవసరి నాయకొట్టె, త్తియై యాతేమొప్పిదానిన్దే. (౧౮)

అర్చము.- (నామ) శేత్రమైనవాడ! నిన్దు వేమింప(౩)తిలచి నామనన్దు ఆ శేససఖ్యులగు (ఆనంద్)యయైన (౬)నుసూచకములుగలదై నిరన్దముగానుండి భూషించును. (౯) నేను (బ్రహ్మ)దేవతలను (సన కాది)బుంధులను (౧౨) ఎవ్వడును చూచుటకు ఆకంక్షపడననన్దు (౧౫) పొందక తీరను అనియధ్యవసించి పీలుచునున్నాను. (౧౮)

౨౨

ఈ.- ఇన్దున్దాబ్బట్టు. తమక్కమ్ తమ్మడై య నెట్టుక్కమ్మున్దాన చాపల తై యరుళిచ్చెయికితార్.

(కణ్ణే) ఎనక్క దప్పియానవనే! (శున్నైక్కాణక్కరుతి) నిరతితయభాగ్యనానవున్నైక్కాణివాల్లెప్పట్టు. కణ్ణేకొట్టెకొట్టెక్కాణి విరుక్కుమావ్వులే కాణుమనరిరక్కిటతు. కాన్దెక్క నాధనమానకణ్ణుమ్, కాణప్పడుమ్ విమయముమనెన్దితార్. ౧ “చక్షుశ్చంద్రవన్యత్వా నారాయణః” ఎన్నక్కడవతితే. అవన్దన్నైలేయవనై ప్పెళుమవరియివర్. ప్రాప్య త్తిరి నియతిపోలే ఇవర్కుమ్ ప్రాపక త్తిరి నియతియుమ్. (ఎన్నెళ్ళుమ్) బన్దహేతునాయకొట్టెవిమయజ్జలిలే “పరిమలకు” ఎన్దు నారానిఱ్ఱుమితే సంసారికగుడైయ నెట్టమ్; శుమయర్వఱుమతినల మరుళిప్పిల్లొర్బొన్దొత్తే, “తొట్టుతెట్టు” ఎన్దుతు. (ఎన్దెయత్తొద్ది) ఎన్దొత్తే మమారధ తై యుడై తాయ్ - బహుమనారధజ్జలి ప్పెన్దొ. “కాణవేణుమ్, కాణాతెప్పక దుఃఖ తైప్పొక్క వేణుమ్, అడిమై శెయ్యవేణుమ్” ఎన్దు. (నిన్దియమ్ముమ్) నిరన్దరమాక

జి-౨ || పరన్దాబ్బట్టు. (కణ్ణేయత్తొద్ది). “ఎన్నెళ్ళుమెట్టేకొట్టెనైయతాయ్” ఎన్దైయమ్ముమ్ “నానైప్పక” ఎన్దైయమ్ముమ్ కటాక్షి త్రితారై (తిమిక్కుమత్తొద్ది).

రనొక్క (కణ్ణేకొట్టెయత్తొద్ది). ఇతార్ ఫలితమ్ (కాన్దెక్కత్తొద్ది). అప్పడియొద్దుమవమోవెన్న (చక్షుశ్చత్తొద్ది). “చక్షుస్సుమ్, అత్తార్ కాణప్పడుకిఱపదామమ్, అవక్కమ్ ప్రకారతమావామ్” ఎన్దు ఇన్దుశుతిక్కుమ్, అపకారప్రకారభావమన్దిక్కుచక్షుస్సుమ్ చక్షుస్సారే కాణప్పడుమ్ విమయముమననే” ఎన్దు ఇరువుమారధమివర్ క్కు-వివక్షితుమ్. శుపాయ నరజ్జలాలమనై ప్పెళుమవేయెన్న (అవన్దన్నైలేయత్తొద్ది). ఇన్దిర్విన్దుక్కుడియేతెన్న (ప్రాప్య త్తిరిత్తొద్ది). “ఎన్” ఎన్దుకుక్కుభావమ్ (బన్దహేతునాయత్తొద్ది నాకొత్తిర్విన్దుమ్). పరిమలకెన్దు - పరమహయకొట్టె. “ఎన్దొక్కొట్టె” ఎన్దొక్కొట్టె - సక్తైత్తియై, కొట్టె - గ్రాసితై. సక్తైత్తియై యతిప్రమత్తిరక్కిఱ దెన్దపడి. విరణమ్ (బహుమనారధ తైప్పొక్క) కాణవేణుమత్తొద్ది. ఇయమ్ముమ్ - కూప్పిడుక్కుమ్.

ఈ - కూ - ప్పిడానిఱుమ్. పరస్మ త్రియైయదానేయేఱ్ఱిఱుమ్. (కణ్ణే) ఎన్నెయా లే, 'ప్రాపకనవసే' ఎన్ఱ తాయ్, (ఉన్నైక్కాణ) ఎన్నెయా లే - 'ప్రాప్యనస్తుప్రయవ' ఎన్ఱ తాయ్, (ఎన్ఱేకొణ్ణ) ఎన్నెయా లే - 'అన్ఱప్రాపక తై కొణ్ణిన్ఱప్రాప్యతై ప్పెఱవేణుమ్' ఎన్ఱిరుక్కు మధికారియైయ యాత్తైయిరుక్కుమ్మడి శొల్లిద్రు. (విన్ఱోరి తావ్రి) ఇథుతాన్ నెఱ్ఱుక్కేయాయ్ నాన్ కై వాణ్ణి యిరుక్కితేనా; బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ సనకాదికళుక్కు మెన్ఱు మొక్క కాణవరైయూ యిరుక్కిఱ వున్ననాన్ కిట్టాతొట్టియేనా? 'పెల్ ముమడిప్ప' ఎన్ఱ నాన్ కూప్పిడాని న్నే. 'పెల్ ముమడిప్ప' ఎన్ఱిఱివరై నెన్ఱెన్ఱి; 'విలతుణదేత వాసికళాయ్, తణ్ణిక్కున్న పురైక మ్మతలు న్ణాయిరుక్కిఱవరై కళాన్ఱె యా లే, విళమ్మ హేతువున్ఱు అవరకళుక్కు; అన్ఱమెన్ఱ మ్మతలిన్ఱాతివరకళుక్కు విళమ్మ హేతువున్ఱ?'' ఎన్ఱ కూప్పిడానిన్ఱ. (నన్ఱాతొట్టియే) అవనై క్కిట్టాతొట్టియిల్ నాన్ తరియే. ఇథు రయ్ తాన్ నిర్వాహమ్. (నన్ఱాతొట్టియే) ఎన్ఱువిడు - మహావిశ్వానళ్ళొలుకిఱు. అవరకళి విలతుణదేత త్రిలేయిరుక్కి యా లే క్రమ త్రిలే యెమక్కులామ్; అన్ఱననిక్కి, సంసార త్తే యకప్పట్టు నిఱ్ఱి జవివరై యిఱేకడుక వెడుక్క వేన్ఱు వతు. ఎడుక్క వేన్ఱుమనిల త్రిలేయిరున్ఱ; ఎడుక్క వేణుమెన్ఱిరున్ఱ; ఎడుప్పాన్ తానాయురున్ఱాన్, ఎడుత్తాల్ పెఱు వతుతన్నై రహాయురున్ఱు; అవపిన్ఱు, ఎవక్కిన్నకణ్ణివున్ఱు? 2.

శి-౨. నెన్ఱుకున్ఱు సరణమొట్టియప్పడమాన్ఱు మెన్ఱ (పరస్మ త్రియైయతావ్రి). 'ఎన్ఱే' ఎన్ఱుతొణ్ణి 'ఎన్ఱెయతాయ్ నిన్ఱ యుమ్మమ్' ఎన్ఱు మళవాలే - జ్ఞాతవ్యాప్తత్రయమున్ నిద్రితతెన్ఱిన్ఱాన్ కణ్ణయతావ్రి. శత్రుర్థకున్ఱు సచితి (ఇథుతానితావ్రి). శత్రుర్థమ(బ్రహ్మ కళుక్కునుతావ్రి). 'పెల్ ముమడిప్ప' నెన్ఱు - ఫలితార్థమ్. బ్రహ్మాదికళుక్కునుతావ్రి సమాన వస్తునెక్కిట్టువే నెన్ఱిఱ తెన్న హేతునైక్కొన్ఱెన్ఱు - శత్రువాక్యమెక్కున్ఱు రున్ఱు పరిహరమ్ (విలతుణదేతావ్రి). అతావతు భోగనైక్కొన్ఱు వర్తమాన్ కళుక్కు వరైవరై దేత త్రిలిరుక్కిఱ నెన్ఱు - శత్రువాక్యమెక్కున్ఱు రున్ఱు పరిహరమ్ (విలతుణదేతావ్రి). అతావతు విజవాతాన్ఱెయాలమ్, తిన్ఱాన్ఱ సాధనమున్ఱి ఫలిక్కరణమెన్ఱు ముగిసరినైక్కొన్ఱెయాలనువరకళుక్కు విళమ్మ మ్మతనై. అర్థావరమ్ (ఎన్ఱెయతావ్రి). 'నన్ఱాతిహతు, ఓట్టియే' - తరియే. 'ఎన్ఱాయ్ తాన్ఱాన్ నిర్వాహమ్. 'కెట్టియేవిడువ' ఎన్ఱ తాన్ ఫలితమానవరవిశేష త్రియిరైకొన్ఱ (నన్ఱాతొట్టియేతావ్రి). (అన్ఱ 'మెన్ఱు' మ్మతలే) ఇతాన్ఱివాక్యతలే, 'మునివర' ఎన్ఱ - మనసకలచక్రమెన్ఱు ప్రతికోటి కాట్టి. 'విన్ఱార్' ఎన్ఱుకున్ఱు ప్రతికోటి కాట్టు కిత్తార్ (అవరకళి విలతుణదేతావ్రి వాక్యవ్యతావ్రి). పాట్టెల్లవర్తమాన్ఱు సిన్ఱు వరై త్రిక్కొన్ఱు విడిత్తునిగిన్ఱి తాన్ (ఎడుక్క వితావ్రి). (ఎడుక్క వేన్ఱుమతావ్రి). 'విన్ఱార్' ఎన్ఱుకున్ఱు ప్రతికోటియెవిడిత్తు. 'అట్టైప్ప' కణ్ణే, ఉన్నైక్కాణ' ఎన్ఱ పడత్ర యత్రియమ్మద్రు (ఎడుక్క వేణు మితాన్ఱివాక్యత్రయమున్) ఎన్ఱ కణ్ణివున్ఱెన్ఱు - శత్రుహేతుకలైత్తుద్రు. కణ్ణివు-విశ్వాహమ్. మ్మతయుమ్. క్రమేహాన్ఱయి.

ప్ర-౨. - సుబాల్ పనిషడి, 'చతుర్థ ప్రప్తవ్యాస నారాయణ; శ్రోత్రిన్ఱు శ్రోతివ్యాస నారాయణ' ఇతావ్రి. 2.

తాత్పర్యము, - నేత్రధూతుడైన ఓక్రియవతి! నానునన్ఱు నిన్ఱు సేవింపవలయునని యశేకవిధములుగా మనకొరఱుచుచున్నది. సేనును దేవతలకును ఋషులకును సేవింపక తగ్గవలెనని నిన్ఱు సేవింపక తీరనిది దృష్టాన్యవనాయుగలవాడనై నిలుచుచున్నాను. 2.

మూ. - అట్టైక్కిన్ట వడదనాయేనాయ్ కూత్తై బాలాల్ | కుట్టైక్కిన్ఱు తుహాలెన్ఱు ప్పళున్ఱై యమ్ | 34
మట్టైక్కిన్ఱుకు నమెమత్తానిరై కాతాయ్ | పిట్టైక్కిన్ఱు తరుళెన్ఱు పేతుఱుననై ||

ఆ. - (అట్టైక్కిన్ట) ఎన్ఱొత్తానకు, తన్నుడైయవయోగ్యతైయెయమ్, సాన్ఱిన్ఱ కల్యతైయెమ్ పాతే తన్నుడైయచాచితా లే యున్నైయా శ్చెప్పట్టువిడువట్టుకిఱిత్తి; ఇన్ఱుడియెన్ఱుడైయ సర్వకరణగళుమ్ తళరానిఱు-చైయలే పేరాతిరున్ఱుకున్ఱెయాలే. శివాయ

౯౨ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - 3 - చా - అత్తైక్క వ్యాఖ్యానభాగం.

కూర్కరామనన్నరాయుచ్చాడై రక్షిక్క-క్కడవతానవున్మ డెయ నిరవికకారుణ్య పెళ్ళితిలవనానకప్పడేనా పెళ్ళానిస్తే నెన్దితార్

అర్ప.-అత్తైక్కిన్మ అడి నాయ్ (3) ఎక ఉళ్ళువ నాయ్ (౬) కూత్తై చాలల్ మత్తైక్కిన్మతుల (౯) మత్తైయవ అష్ట మత్తైక్కు (౧౨) మమ్మ ఎదుత్తు ఆ (౧౫) నిర కాతాయ్ అరుళ్ (౧౮) పిత్తైక్కిన్మతు ఎన్మ పేరులువక్. (౨౦)

పన్నీ.-అనన్దరమ్, ఆ ర్రియేపల్ దూతాక వాళికరక్షకనాన వున్మ డెయ కృత్రయానతు ఎన్మై న్మలవవిడుకెటతో పెళ్ళానిస్తే నెన్దితార్.

అభినివేశాతిశయతాలే యత్తైత్తుకూప్పిడానిత్తైనాయ్, అనన్దగతియాన సమన్వత్తైయడెయనాయ్, అణుకిల్ అవద్యామా మానసికవత్తైయడెయ, (3) ఎన్మ డెయ, దుఖక్షణమాన పెళ్ళానతు, ఉన్మ డెయసన్నిధియలే నాయానతు, (౬) తిన్ని నైన్ కూర్కత్తై యాన, వాలెయత్తు, ప్రకాశపిక్కుమాపోలే, (౯) శిథిలమాకానిన్మతు. ఇన్ద్రొక్ అళ్ళన్మముఖతాలే ఆ ర్రియేజనిపిత్తెవన్మ, అన్దవత్తు మ్మనివారణమామ్మడి, (౧౨) మత్తై, ఎదుత్తు, రమ్మ పేత్తైదణ్ణవుమటియాతడకుక్కడెయ, (౧౫) లిరత్తై, రక్షిత్తవనే! ఉన్మ డెయ నిరవధికకృత్రయానతు, ఎన్మశివిత తన్నుకెటతో! ఎన్మ, కలక్టానిన్మక్. (౨౦) ఉనకుత్తప్పకెటతో పెళ్ళమాన్. 3.

అర్దమ.- (నిన్మ) పిలుచుచున్న వాడెనై దానుడెనై నీమడనై (3) నాయ్క ప్పాదయచు, కుక్క (౬) తన చిన్న నోకతే తనయభిప్రాయమునా నెలుపునట్లు (౯) శిథిలమగుచున్నది. అర్దమ ఇన్ద్రొడువర్షించినవర్షముకొలకై (౧౨) గోనన్దమును ఎన్మ గోవుల(౧౫)సమూహములను రక్షించినవాడే! (నీయ్క) అనుగ్రహము(౧౮)తప్పిపోవునూ అని వ్యాఖలపడుచున్నాను. (౨౦).

ఈ-మూవ్వామ్మట్టు. ఇష్టడిమాప్పిడచ్చెయ్లేయమ్ వరక్కావామైయాలే, ఆ ర్రియేకై మ్మతలక రక్షిక్క-క్కడవవు గుణతుక్కుమ్మటమ్మనేనా పెన్దితార్.

(అత్తైక్కిన్మడినాయ్) అయోగ్యనాయ్ తుద్రనాయగ్గువెన్మ, ఆ త్రియానే కూప్పిడానిన్మై దుచియానే తవిరమాట్టార్. క్కినినాల్ అత్తై క్కవద్యమామ్మడి యాయ్బోలు తమ్మడెయనిల్. నాయ్, తన్నెయడెయవ నుక్క తన్నభిమత త్తిల్ దుచియైశరివిప్పతువాలాలే యాయ్బోలు; అన్నాల్ తాక్ కూత్తై యానాల్ తెరివిక్కు యర్తితామితే; అతుపోలే, ఎకమనస్సానతు నొవుపడానిన్మతు. ఇత్తాల్ - తమకోడుకెటకేకమ్ పేచ్చుక్క నిలను నైన్. నిసాధననాయ్ వై తాత్తైప్పడానిన్మ నెన్మమామ్. (మత్తైక్కిన్మ) ఇన్ద్రొఅళ్ళన్మనైన్ది అవభవితే, మత్తై యెయెనుత్తు ఇత్తైయై యమ్ సకుక్కలైయ మార్రియే కై మ్మతలకరక్షిత్తవనే! (పిత్తైక్కిన్మతగుత్తైయ చేశులువనే) ..వత్తై యాతే రక్షిత్తమహాగుణమ్ ఎనకుత్తమామైయాలే యిల్లక్కప్పుకానినాయ్, ఎన్మవేకణియానిన్మక్ 'ఎన్మవ న్దారదర్శిచ్చెయ్యమ్మడి. అత్తైయెమ్మెరుమానార్ కేట్టుదళి, 'ఇతుపోరుభుక్తు, ఆనాలిప్పన్తిన్దోడు కెటదత్తై క్కు

తి.-అ. మూవ్వామ్మట్టు (అత్తైక్కిన్మవిత్తాది). 'పిత్తైక్కిన్మతగుత్తైయ పేరులువక్' ఎన్మత్తైక్కుటాక్షితివతార్క(ఇష్టడియత్తాది).

..అడినాయ్ - నాయ్నానవాక్, అత్తైక్కిన్మక్, ఎన్మన్మయిత్తగుకేచ్చెయ్లేకొర్ (అయోగ్యనాయత్తాది). ..నాయ్" ఎన్మ

యాతే - అయోగ్యన్మమ తుద్రన్మమసిద్ధమ్. అడి - అడియనాయ్, నాయ్ - సీసానాన వెన్మడెయన్మ శబ్దార్థమ్. అయోగ్యనానాల్ కూప్పిడుకెటకై, తవిరలామే యన్మ (దుచియాల్ యత్తాది). వాలెనాన్మ, 'కూత్తై' ఎన్మ విశేషి త్తెతుక్కు భావమ్ (నాయ్తన్నెయత్తాది). 'కూత్తైచాలల్' ఎన్మదృష్టాన్మత్తుక్కనగుణమాక భావద్యయ ముఖిచ్చెయ్లేకొర్ (ఇత్తాల్తమక్కిన్మ త్తాదివాక్యద్యతాల్). దృష్టాన్మత్తుక్క-తెరివిక్కు-యర్తిత్తెట మాత్రమే యపేక్షితమ్. అకవన్దార్ నిర్వాహతుక్కు, అప్యరునైన్మ త్తప్పి ష్పాక్షిత్తెన్మ పేరుతానిన్మ నెన్మ శబ్దార్థమ్. అయశ్చైన్మ త్తప్పిష్పాక్షిత్తెన్మ పేరుతానిన్మ నెన్మ ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహతుక్కు-శబ్దార్థమ్. 'వేకణియానిన్మక్-క్షేణియానిన్మక్. ఇన్ద్రొకోడుకెటదత్తైక్కు-చ్చెరాత్తెన్మ-అలాశ్చతాల్ నోవుపడానిన్మ వవనిల్లవుక్కు-మొవుపడాన్మ

ఈ-ఉన్నక్కల్ పెలువతేతోవెట్టు స్వరూప తైయుముదార్దు, “కై బ్బుర్యమేరీయతుమ్” ఎన్నటియు, “ఈశ్వరననన్య ప్రయోజనార్కు వేటొవైక్కొనుతు వినువానెరువనల్ల” ఎట్టు మఱియునువర్, “ఉన్నక్కల్ పెలువతేతు” ఎన్నక్క హేతు వెన్నెన్నల్; “క్రమ త్రితేయకేతోమ్” ఎట్టు సంసార త్రిలిరుప్పే శేషిత్తు విడవ్వుకుటిటతో? ఎత్తవై యెట్టిన్ శడక్కెన ముక్కుట్టకీతాయావెన్నె (వేతైయే నెజ్జమ్మలుకల్ శెయ్యుమ్) “నామభిసన్ధిసన్ధిసపడియే ఫలిక్కుమ్” ఎన్ను మఱివిన్దిక్కే యరుక్కిట వెన్నెజ్జమ్ కలగ్గానిన్దుతు. ఇజ్జక కల్లుకై క్కడియెన్నెన్దిల్; నెజ్జెన్దుడెయ వివేకశూన్య తైయిజేయితుక్కుడి. నీతాను మితుక్కుడి. (వానవరిత్యాది) ౧ “దేవానాందానవానామ్” అన్నానాయరున్దువైత్తు - సర్వేశ్వరనాయకన్దువైత్తు, దేవర్ కళుక్కు మనురర్ కళుక్కు మెట్టు మొక్క వఱియనరెయ్యాయ్, అన్నిచెత్తన్నీ లే బిరు శిలుక్కునుక్కున్నై యభ్యపడియతియలాయున్దుయ్, అతిలే నానోక్కిటియిలేయాకితేనూ? నెన్దయియావై - దేవానురిభాగమృచ్చేనన నరమ్, అన్నన “నానోక్కిటియిలే యాకితేనూ?” ఎన్నజ్జేనావ్వులే: “పిన్నైయననితుం క్కుప్పజ్జేన పరిహరమెన్నెన్దిల్; తక సౌలభ్యతై ప్రకాశిక్కితై యిజే. ఎళియామాకై యు మురుగోటియన్డొక నీర్ శొన్నీరాకీ నీర్ తామక్కిటియిలే యుళ్ళారొరువరాయిరున్దిరాకీ లుమక్కినినామ్ కై ప్పుకున్దు మెట్టిరుక్కై యమైయాతో? నెన్దుయిజే.

తీ-అ॥ ఇసుళిచ్చెయవర్. “క్రమత్రితేయకేతోమ్” ఇత్యాదిపరిహరవాక్యముక్కురుక్కై యత్తు-శీగ శేస్తాగ్నిస్థితుక్కుతవివాహ్యకళడక్కెనవు తవుకతాయా, త్రిభుతాత్మాస్థితుక్కున్నీలే క్రమత్రితే శేయకతాయా” ఎట్టు రుళిచ్చెయవర్, మేలక్కువతార్కి (నీతానుమక్కుటజి యెట్టు). ఇతుక్కు - వివేకశూన్యతైక్కు, “అమాక” ఎన్నతైప్పిల్లి (దేవామిత్యాది). “దేవానాందానవానామ్” సామాన్యముధి వైతత్వమ్ । సర్వదాచరిణివర్తన్యమ్” ఇత్యాది. ఎక్కోటియిలే యాకితేనూవెట్టు - దేవానురక్కిటియిలే యాకితేనో, ప్రభావకోటియిలే యాకితేనూవెట్టుపడి. ఆత్మీయదైయ సంశయమ్ విశ్వమృళిమృళికోటికమాకైయాలమ్, అరువనదైయనంతయమ్ దేవానురక్కిటిక మాకైయానుమ్, సంశయమాత్ర త్రితేవృద్ధివృద్ధురుళిచ్చెయకీతార్ (దేవానురత్త్యాది). ఇవిడ త్రితే - అ “దేవభూతసర్వలోకీన్ దైవ ఆనురవివచ ! దైవసంపద్యమేయసలనాదానురీమతా । ద్వివిధోభూతసర్గోయం దైవ ఆనుర వివచ । విష్ణుత్వత్వరోతేనా శివతీర్తస్య భానురః” ఎన్నఅవర్కకో స్వరూప తైచ్చేన్దు ఇతురైన్దు, ౩ “మహాత్మానస్తుమాంపార్థ” ఇత్యాదియాలమ్, ౪ “ఆనురీయోనిమాసన్నా” ఇత్యాదియాలమ్వి న్దురు, ౫ “మాళుచన్యంపదం దైవీ మభిజాతోనీపాజ్ఞవ” ఎన్న పరిహరిప్పతుమ్ శేయతాక” ఎన్న రుళిచ్చెయవర్. ఇతుక్కు - “మలుకల్ శెయ్యుమ్” ఎన్నతుక్కు. “శిశ్చేయన్దు యుళ్ళుమెన్నుళ్ళుమ్” ఎన్నిట పోమ్మలైక్కటాక్షి తరుళిచ్చెయవై తార్ (తక సౌలభ్యతైయత్త్యాది). వివరణమ్ (ఎళియొమిత్యాది). (శొన్నీరాకీల్) ఎన్నవనరమ్, “సరశిజ్జమతాయురుజే - శుక దైవై యున్నై యుళ్ళుమ్” ఎన్ననీర్ శొన్నకైయారే ఎన్నకుట్టువతు, అన్నానాయకైత్తు - వానవర్ తానవర్ క్కెన్దు మఱివరెయ్యాయ్ అతి యానవన - శిలువలితువెన్న తొడజ్జే మలుకల్ శెయ్యు మెన్దన్దుయిమ్.

అ-అ-వి (నెజ్జెన్దుడెయ) ఎన్న వాక్యాన నరమ్ (నామక్కిసన్ధిసన్ధిసపడియే) ఎన్న వాక్యమునుసన్ధిక్కొన్నీతు. ప్ర-తీ. జీవన్తాయమ్, “దేవానాందానవానామ్ సామాన్యమధిదైవత్వమ్ । సర్వదాచరిణివర్తన్యం ప్రభామిరిణంతత్వమ్.” తాత్పర్యమ్ - ఓ! శ్రీయఃపతి! దేవానురులమ్ (దైవీనిగొనుట కళకన్యమైన పరత్వసౌలభ్యములుగల వరసింహుడవైన నీవు స్వయా పాను రూపముగ నీవానుడైన నాకుగూడ దుర్లభుడవై యయ్యెదవోయని నాచునన్న ప్రమియచున్నది. “మహాత్మానస్తుమాంపార్థదేవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః । భజన్యన్యసాక్షాత్వా భూతాదిమన్యయమ్ ! ఆనురీయోనిమాసన్నా మాధాజన్విజన్దన్ । మానుప్రాప్యతుకాక్షేయ తతోయాన్యసమాంగడిమ్” ఎన్నవరయిల్ ఆక్షియవైదానిల్ శిదాచారిక్కుప్పట్టు. ౧॥జి-సీ-౨. ౨॥జి-గీ-౬-౬. ౩॥జి-గీ-౯-౧౩. ౪॥ ౫॥జి-గీ-౧౭-౫.

మూ.—అరియాయవమ్మానై యమరర్పిరానై | పెరియానై ప్పిరమనై మున్నడై తానై |

వరివాళరవివడై ప్పల్లికొళ్ళికిన్ | కరియాన్గట్ కాణక్కరుతుజ్జరుతే || ౫||

ఆ.— (అరియాయ) ఉమ్మడైయవమ్మీతవ్వానెత్పిల్ ; అడ్డాధిపతియాన బ్రహ్మపురుషుడు కారణభూతవాక్యాలే సర్వేత్వర సాగ్నోఃశుభమునుకొ కళితపరియాయ, సకలజనమనోసయసహా విష్ణుస్వార్థవిశిష్టనాయ, ఆశ్రితర్ కాత్రి దానమ్మణ్ణుకైక్కాక త్తిరుప్పొడలితేపద్మకన్యశర్ద్రురుళుకీఱ కరియాన్గట్ కాణవాక్యేప్పదానిఱు మెన్నెత్తెనిఱార్ ౫.

అన్య.—అరియాయ అమ్మానై అమరర్ (౩) పిరానై పెరియానై ము (౬) పిరమనై వడైతానై వరి (౯) వాళ్ అరవివడై పల్లికొళ్ళికిన్ (౧౦) కరియాన్ కిట్ కాణ (౧౫) కరుత్తు కరుతుమ్. (౧౭)

సన్న.—అవి వర్ణమ్, కారణత్వాదిగుణయోగ తైయడైయనాన పున్నిరవడికలై కాణవేణుమెన్టు ఎన్నడైయ నెఱ్ఱానతు నినై గూనిన్దై ప్పెన్ఱిఱార్.

విరోధినిరసనశీలునాన, స్వామియాయ్, నిరస్తపను ప్రవరోధికళాన సూరికళుకు, (౩) భోగప్రదనాయ్, అవర్కళాకు పరిచ్చే ప్పిరమనై పక్కవొన్ఱాత పెరుమ్మెయ్యడైయనాయ్, మునుకునిస్పత్తైయాలేజగ త్తెప్పిత్తైక్కు ముఱుడవే, (౬) బ్రహ్మనై, ఉత్పదిత్తవ నాయ్, ఉత్పన్నజగత్త్రుత్తానామాక వరియెయమ్, (౬) ఒలియెయముడైతాన, తిరువరవడైయలే, పల్లికొన్ఱురుళుకీఱ, (౧౦) పమ్కొన్ఱు మున్ఱానానాన క్కానినవిగనాన తైయడైయవనై, తిరువడికళిలే, కాణవేణుమెన్టు (౧౫) బుద్ధియానతు, నినైయానివ్వుతు. (౧౭) కరి యానైయొగ్గటరుగ్గూమ్ నేర్దు మెన్ఱెక్కిల్లడక్కిఱుతు కరియాన్గట్ యెన్టుమ్ పాళళ్ళొన్ఱువర్ ౫.

అగమము.—విరోధినిరసనశీలుడైన స్వామియై నిత్యసూరికళు (౩) ఉపకారకుడై అపరిచ్చిన్తుడై మునుపు (౬) బ్రహ్మను సృజించి పరార్దై సాధ్యమును (౯) తేజస్సునుగల ఆదికేళుడనెడిపడకమీద పవ్వళించి (౧౦) క్కానవిగనానయొక్క శ్రీపాదములను సేవింప నుయ్యనది (౧౫) బుద్ధి తలచుచున్నది. (౧౭)

ఈ—అడ్డామ్మాన్ఱు. నామెరియోమాన కోటియిలేయన్తోడెనుక్కుప్పేలు కైపుకున్ఱుక్కు నీరిజ్జకపడుకీఱ తన్నెన్ఱు; ఎన్నెన్ఱుకాన్ఱెయిలే త్పరియానిన్దైతెన్ఱిఱార్.

(అమ్మానై) సర్వేత్వరనై. (అమరర్పిరానై) నిత్యసూరికళుకు తన్నైక్కాట్టిక్కొడు త్తనుభవిప్పిక్కు-ముపకారికన్దై. (పెరియానై) అవర్కళుడైయ స్వరూపస్థిత్యాదికళ తన్నధీననాయ్, తన్నైయవర్కళాల్ పరిచ్చేదిక్కున్ఱున్ఱాలెవనై. (పిరమనై మున్నడై తానై) చతుర్ముఖునుక్కు జనకనాయుళ్ళవనై. అరియాయవెన్ఱు - త్తెన్ఱిఱార్ సూన్ఱువను. స్వప్రమానజగత్తిలే, ఆశ్రితార్దమాకనవప్రతిజ్ఞానమకాలత్తిలే తన్నైయభియమాతీవస్తవతరి త్తవనై. (వరివాళిత్వాది) ఆశ్రితగ్గొత్తపుకైయన్ఱిక్కి. తత్పంక్తేష స్వభావనాయుళ్ళవనై. (వరివాళరవు) వరియెయమొళి

తీ.ఆ. అడ్డామ్మాన్ఱు (అరియాయవిత్వాది). “అరియాయ” ఎన్దైయమ్, “కాణక్కరుతుమ్ కరుత్తు” ఎన్దైయమ్ కటాక్షిత వతారిన్దై (నామెరియోమానవిత్వాది).

కరుత్తు - నెఱ్ఱా. కీడ్డెన్ఱున్ఱువతెన్ఱు - “పిరమనై మున్నడైతానై” ఎన్దైయమ్ కుట్టువతెన్దై. “అరియాయ” ఎన్దై విశేషముక్కుర్దమ్ (స్వప్రమాన విత్వాది). (ప్రతిజ్ఞానమకాలత్తిలే) ఎన్దైవడత్తిలే - ౧: ప్రజ్ఞానంసకలావత్తుయథారక్షితవాన్ పారి: తథా రక్షతియ స్వస్వశృణోతిచరితంసదా” ఎన్దై ప్రసాదిప్పర్. “అరియాయ” ఎన్దైవననరమ్, “వరివాళరవివడై” ఇత్వాదిక్కు సజ్జతి (ఆశ్రితగ్గొత్వాది). వరి - అనయపాసర్యమ్. వాళ్ - సముదాయశ్చై. “అరవివడైప్పిల్లికొళ్ళికిన్దైయార్” ఎన్దైతాల్ ఫరిత్త

౯౩ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౬ - చా - కరుత్తే వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ. — మైయు ముడై యవరవు. వరి. అల్లకు. (కరియాన్) వెళు త్తెరునిజ్జెయ్మడై యతిరువనన్దాన్వనేలే ఒరుకాళి మేమున్ శాయ్నావ్నలే యాయ్మిదు క్కణ్ణళర్ న్దరుళువతు. (కాణక్కురుమ్మకరు త్తే) కాన్దైయిలేత్తెరియాన్విన్దై త్తేమనన్సు. పడుక్కైక్కు పరభాగమానవడివుమ్, అతుక్కు పరభాగమాన తిరువడికళుమ్ ఇత్తైయాయ్మిదు కాణవాన్దైచ్చువడితు. ౫౬.

జీ - అ. భావమ్ (వెళు త్తెరునిజ్జెయ్మడై, కరియాన్) ఎన్దైక్కటాత్తు (పడుక్కైక్కుత్యాది). అతుక్కు - వడివుక్కు. కరియాన్దైయమ్ క్కులైయమ్కాణ కరుత్తు - కరుత్తుమెన్దైయమాతల్; అన్బిక్కే అన్దానాయ్, అనురర్పిరానాయ్ పెరియ నాయ్పిరువై ముకపడైతాయ్ - అరియానాయ్ పరివాళివనన్దైచ్చుళిళిన్దై కరియాన్దైయమ్ క్కులైక్కాణ - కరుత్తు - కరుత్తు మెన్దైయమాతల్; ఇన్దయోజనైయిల్, ద్వితీయై వాక్యాలజ్జొరన్.

తాత్పర్యము. — ౬. శ్రియఃపతి! ఆశ్రితురతితహరుడైనై నిత్యసూరిసేవ్యుడైనై బ్రహ్మనుదండ్రీయై శేషశాయయై గొప్పనుహిమగలవా; డైనై యాశ్రితులకత్తన్దనులభుడైనై నిన్ను సేవింపనామనన్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నది. ౫౭.

శ్లోకము

మూ. — కరుత్తేయన్దైక్కాణక్కురుతి, ఎన్దైచ్చి. తిరుతాన్విరు త్తినేన్ శేవర్ కక్కెల్లామ్ !

విరుత్తావిళిజ్జుజ్జుడర్చోత్తియియరు! త్తిరుత్తా, ఉన్దైయ్మిదుళుమెన్నుళ్ళముకన్దే || ౬౮ ||

అ. — (కరుత్తే) ఇన్దైదానన్దైక్కాణవిచ్చిక్కుమళివిల్, తిరునాట్టిలిరుక్కుమ్మడియే పన్దైన్దైచ్చిలే పున్దదళినవున్దై యెన్దై జ్జుకన్ద భుజియాన్వి త్తెన్దైక్కార్. ౬౯.

అన్వ. — కరుత్తే ఉన్దై కాణ (3) కరుతి ఎన్దైచ్చుత్త ఇరుత్తాక (౬) ఇరుత్తినేన్ శేవర్ కక్కెల్లామ్ విరుత్తా (౯) విళి. కు కడర్ శోతి. (౧౨) ఉయరుత్తు ఒరుత్తా ఎన్ (౧౫) ఉళ్ళుమ్ ఉన్దై ఉకన్ద (౧౮) ఉళ్ళుమ్ (౧౯)

పన్నీ. — అన్దరన్, నాన్మమారన్దైత్తవడియే, పరమపదనిలయనాయ్ సూరిసేవ్య నాన్ వున్దైయెన్దైజ్జానతు కన్దైయవియో నిన్దైక్కార్.

నాన్తళరాతరవడియెన్దై బలకరనాన్కొన్దైన్దైపలియానననే! ఉన్దైక్కణ్ణునికన్దైవేణుమెన్దై, (3) మమారన్దైచ్చి, ఎన్దై జ్జుమ్మళ్ళి, ఎన్దైన్దిరాతపడి, (౬) ఇరుత్తొన్దైక్కే. సూరికళుక్కెల్లామ్, మామ్మనశేషియాయ్, (౯) ఉజ్జులమాన, ప్రభుడైయెన్దై త్తాయ్, శేతోమయయయ్, (౧౨) ౧. విశ్వతఃస్వప్నమ్, ఎన్దైన్దైత్తరమానపరమపదన్దై, ఉన్దైత్తియనాయరుక్కుమవనే! ఎన్దై డైయ, (౧౫) అన్దకరణమానతు, నిరతిళయప్రావ్యభూతనాన్వున్దై, అన్దైన్దైశేమవిళిజ్జుమాన్కొన్దై, (౧౮) అకవాయలే యనుభ వియానినతు. (౧౯) ౭౦.

అర్థము. — మమోబలమనియ్యవాడా! నిన్ను సేవింప (3) ఆశించి శాశ్వదయనుండు సీరముగా (౬) స్థాపించితిని. నిత్యసూరు లందరిని గొప్పవాడా! ప్రకాశించుచున్నదై కాన్దైగలదై శేతోమయమై (౧౨) ఉన్దైత్తనుండున్నదైపరమపదమందున్దై సేవియన్న అన్దైత్తియడా! నాయొక్క (౧౫) మనస్సు నిన్ను సన్దోషించి (౧౮) భాగించును. (౧౯) ౭౧.

ఈ. — అత్తామ్మాట్టు. కాణవాన్దైచ్చుట్ట వళివిలే అవన్తమ్మడైయ తిరువుళ్ళత్తిలే పుకున్దరుళ, తమ్మడై య న్దైకన్దనుభవిక్కి అవడియై యరుళిచ్చయ్మిక్కార్.

జీ - అ. అత్తామ్మాట్టు (కరుత్తేయత్యాది). “ఎన్దైచ్చిత్తిరుత్తాకవిరుత్తినేన్ - ఉన్దైయ్మిదుళుమెన్నుళ్ళముకన్దే” ఎన్దైక్కటాత్తు పతార్తై (కాణవాన్దైచ్చుట్టవిత్తాది). ౭౨.

శు.-(కరుణేయమైనైక్కాణక్కరుతి) ఎనక్కమిశుక్కానవునైక్కాణవాతైప్పట్టళవిలేముక్కణ్ణాట్టినాయ్.
ఇనియయతై లక్కిక్కరుచియేయమైయమై. (శక్తేయమైనైక్కాణక్కరుతి) ఎవ్తార్ కీర్; (కరుణే
యమైనైక్కాణక్కరుతి) ఎవ్తార్ కీర్. అనుపపత్తియైక్కణ్ణ అథావత్తిమా లేకవ్విత్తల్, అనుమానతా లేకవ్విత్తియమై
తల్ శేయ్యువ్వనమై నాయ్ త్తర్కరక్ మేమమై మనూరధిక్కితార్. ఇవర్కుక్కణ్ణజ్జరుత్తు మవనాయ్, బు.
(ఎన్నజ్జత్తిరుత్తక్కివరుత్తిన్) * మఱుకల్ శేయ్తనెజ్జే, * మఱుకల్లిశ్శనై పరమపత్తిలే యిరుక్కుమావ్వులే
యిరుత్తిన్. ఇవర్షక్కిలి శేవువేల్లిలోమ్, ఎవ్రుక్కిణ్ణ ఇత్తనై యైవువేల్లిలోమ్ పిన్నత్తిక్కి
తనైత్తాయ్ పోకానితే. ౧ (యదీవశరదోన్కా స్వయాసార్థమనిచ్చి-౨ ఇవానత్తాన్మి సామిత్ర సార్థమేన
పఱిణా) ఇయర్కణ్ణట్టిత్తిలే ఎర్క్కిమేమమై నిన్నైత్తిన్, నమలియొచ్చిక్కు (ప్రియత్వైయన్వేక్షణ్ణయాలే
యతు శేయ్యువ్వుల్లిలోమ్, ఇని ఇవర్ శిణ్ణిక్కిల్లోయాలియ్ ఎర్క్కిప్పూనియ్మనై. అన్మిక్కి, (ఇరుత్తాక)
మి(అభావమే కిడిరెన్మక్కులుశ్శేయ్తనై. (తేవర్కల్మమ్మివిరుత్తా) “ఇనియవ్వురక్కి” ఎన్నువ్వుడియయర్ నవర్
కళుక్కు. మవర్వరకానవనే! తల్లమక్ నైయమై తల్లమక్ నైయమై “క్కివనమై క్కిత్తియమై” ఎన్ను త్తిమిర్కళిల్ల
క్కివనరక్కితే. అవతై యమై; మలర్క్కిత్తి” ఎవ్తార్ కళితే. (నిశ్చయత్తాది) ౪ “అభయదళి; పోదియై.

శ్రీ-అతి కరువు-మిదువున్న, "కరువు" ఎన్న-ముకడ్డొట్టినకుమ్ర-మచలమువారే; ..ఇద్రాకవిరు తిశా" ఎన్న తెగి-టాక్తు
(ముకడ్డొట్టినాడు" ఎనిబారాతే. "ఆకృష్టవచితముకడ్డొట్టినాడు" ఎన్న రాక-ఫలితమ (ఇప్పిమయత్రయశామి). అనానా-కీకర
మున్నిచ్చి పుటపరిచి, అనినను, అవను దైవముజ్జాన కీకరశేవీ ముక్క పర్యాప్తమేను వివిదన్త వరిచిచ్చియేతార (కేవల్యార్థవాక్య
ద్యమిచ్చి" (కరువు మున్నె క్రాగుకరుటయింజాతే) ఎన్నవననమ, (ఇవన క్రుక్కడ్లును కరుకునువనాయుర) ఎన్నవయతు
క్రా-నినను, నానద క్రికరిల్లును ఇవనాయురేల్లెవచే. ఇన్నవనన - కేవలముకరువునుననాయురక-శాను" ఎన్నరాకేకారై. "అన్నె
"కా-గుటాట" ఎన్నరాకే - ముదుమిచ్చినననవీర్వరన క్రాగునాకెప్పడుకరుకన్న వివిదన్తముకరేల్లెవారే (అనవచ త్రియము

[illegible]

అ-అ-వి || 'పరక' ఎన్నికల్ని వ్యత్యయమ్ - ఛాన్స్ సమ్.

ఈ.—జ్యోతిర్దివ్యతే! ఎన్నిజపడియే ఎన్నతు మొక్క విశ్వానిబ్బతాయ్, నిరవధికతేజోరూపమా యిరుక్కిఱ పరమపద త్రితే యెట్టునగులి యిరుక్కిఱ వద్దితియనే! ప్రకార త్రితేయితే నానాత్వమున్నతు; ప్రకారయొరువనేయితే. (ఉన్నైయిత్తాది) శబ్దకైన్ ముక్కజ్జటిన్ వున్నైక్కజ్జికలజ్జిన వెన్నెత్తముక్క యనుభవియొనినతు. (తేవర్ కత్తెల్లామ్ విరుత్తా విశ్ణుమనుడర్ చ్చోత్తియుయరత్తొరుత్తా) ఎన్ను శొల్లుకిఱవిన్నై శేవణజ్జుకుక్క క్కరుత్తు - సేలూనార్ కుమ్మ మేలాయ్ పరమపద త్రితే యెట్టునగులియిరున్దు అవర్ కల్లె యనుభవిప్పిక్కుమావ్వు తేతన్నై యనుభవిప్పిక్కు వనుభవి త్తనెన్నెత్తమ్ ప్రితమాదానిన్దు తెన్నై.

తి-అ. ఇన్ద్రబ్రహ్మలోకాదిగుక్కిల్లామ్ మేలయిరుక్కిఱ వైకుంఠరూపమానయోతొరుజ్యోతిస్సు విశ్వానిన్దు నున్నై వ్రతునిక్కిఱ్జిప్పడియర్చమ్ వివక్షితమ్. భావ్యత్రితే, జ్యోతిశ్చంద్రియమ్ - పరబ్రహ్మమెన్నర్చమ్. 'విశ్వాత్మ' ఎన్ద్రవరమానాదమ్ (ఎహోతు మొక్క-వెన్నతు). 'రుద్రోత్పత్తి' ఎన్దు - మిమిత్తెన్నొల్లామ్, (నిరవధికతేజోరూపమాయ్) ఎన్నిఱతు. ఒరువనోత్పత్తు, నిత్యమారికలియై యో వెన్న (ప్రకార త్రితేయిత్తాది). ఎన్నుళ్ళమ్ - ఉన్నై - ఉకన్దే - ఉళ్ళుమెన్దున్దుయమ్.

ప్ర-తి.—అటామ్మట్టు (కరు తేయిత్తాది). (ఇరుత్తాకవిరుత్తి నేక) ఆయోధ్యాకాణ్డే చిత్రహాసేసీతాం ప్రతిరామా. 'యదీహ శరవోనేకాః క్షయోసార్థమనిన్దితే | లక్ష్మణోనచవత్స్యా మిహమాంకోకః ప్రభక్ష్యతి'.—అరణ్యకాణ్డే వల్లువట్టామ్, ఇంద్రపుల్ల మిదం మేధ్య మిదంబహుమ్యగజ్జిజమ్ | ఇహవత్స్యా మిహమిత్రేసార్థమే తేనక్షితా'.

[తి. మొ-౧౬-౨]. పార్వణమడమత్తేజవినానులర్ క్కిట్టి తి | నీర్ వణ్ణావ్వుక త్తిలిరుక్కియై మున్ది నైవనమార్ !
కార్ వణ్ణమతుమన్నీర్ గుడన్ దై త్తలశయన్ | మాచెణ్ణునెట్టయార్ పరమైయార్ వార్తే ||

తాత్పర్యము.—నిత్యమారి నిర్వాహకుడనై తేజోమయమైన పరమపదమందువేంచేసియున్న జ్ఞానశక్తిసంపన్నుడనైన ఓ! స్వామీ! నిన్ను నానునల్లులార్ శీరమగానుమకొని యనుభవించుచు ఆనందించుచున్నాను.

మూ.—ఉకన్దేయైన్దై యుళ్ళుమెన్నుళ్ళు త్తకమ్బా | లకన్దానమర్ న్దేయిడజ్జొన్దమలూ |
మిరున్దానవకమూర్వకలమిరుకూఱా | నకన్దాయ్, నరశిజ్జమతాయపురువే ||

ఆ.—(ఉకన్దే) ఎన్నుళ్ళువుకున్దురళిపపున్నుక్కయమ్ తెయలైయమ్ మెన్నెళ్ళుకన్దొన్దుసన్నిక్కు, ఇతుకారణమాక నీమిక్కుమ్ ప్రీతనాయ్, ఉన్నైక్కాన్డెప్పెత్తామైయార్ కలజ్జిన నెన్నెళ్ళు తెలియున్నది యెన్నెళ్ళు యోలైన్దు మిదమాక కొల్లొరులి నా యెత్తార్.

అన్య.—అకన్దా అనుర్ న్దు ఇదజ్జొన్దు (౩) ఆమలా మికుమ్ తానవక (౬) మూర్పు ఆకలమ్ ఇరుమాణా (౯) నకమ్ తాయ్ నరశిజ్జమతాయ (౧౨) ఉరువే ఎన్నుళ్ళుత్తు ఆకమ్బూర్ (౧౫) ఉన్నై ఉకన్దే ఉళ్ళుమ్. (౧౮)

వన్నీ.—ఆనన్దమ్, చ్చాద్యనాయ్ కొన్డెన్నెన్దై తే యిరున్దువిరోధినిరసశిలనానవున్న యెన్నుక వాయుక వనభవియొనిన్దు తెన్దిటాన్ .
అకవాయరే, పొరున్ది ఇదజ్జొన్దు, (౩) అతుతానే ప్రయోజనమాక విరున్దు ఉజ్జ్వలస్వభావనాయ్, ప్రబలమాన దుర్బల జ్ఞేయలి త్తిరున్దై మెక్కు- మానక మెన్నులమ్మడి పరబలభుజులజ్జతానేమిక్కు, ఆసురనానహిరణ్యమదైయ, (౬) మార్ పత్తిరే, 'పెరియజిడత్తై ఇరుమాణామ్మడియక, (౯) నళ్ళుత్తై, త్తాపుమ్మడిపణ్ణిన, నరసింహమాన, (౧౨) రూప త్తయోదైయవనే! ఎన్నుళ్ళుత్తిక, అకనాయానతు, (౧౫) ఉన్నై, ఉకన్దే, అనుభవియొనిన్దుతు. (౧౮)

అర్చము.—లోపల అనురియండి విశాలమగా వేంచేసియున్న (౩) ఉజ్జ్వలఁడా! మిక్కిలిబలిష్ఠుడైన (హిరణ్య) అనునియుక్కు (౬) వక్త్రులమందున్న ప్రదేశమున బద్ధలననట్లు (౯) నఖములను స్పృశింపఁజేసిన నరసింహమైన (౧౨) రూపమగులఁకాడా! నాన్యాయ మయొక్క ఆద్రఃప్రదేశము (౧౫) నిన్ను పక్షిపిం దాగనించును. (౧౭)

ఈ. - ఏమామ్బట్టు. తూణిశేతోన్ ద్రి ప్రహ్లాదనుడై య నా రియై త్రిత్తాప్సలే తన్నూ రియై త్రిత్త పడియై యనునధి త్తేతుకితార్.

(ఉకన్డేయైచ్చైయుమ్మమ్) పిరియైత్తేతన్దే తలైక్కట్టుముకప్పన్మిక్కే, ఏకరూపమాక వున్నైయనుభవి క్కుమ్మడి. (ఎన్నుళ్ళత్తు) * ఎణ్ణోణ్డొళిన్దైయైచ్చైత్తాన వెన్నుళ్ళత్తు. (అకమ్బాలన్దా) ఉళ్ళుమ్మమ్మళ్ళే. ౧ “ఉళ్ళు భావి” ఎన్నుమ్మడియే కియర్ పిళ్ళన్దవిడమెజుమ్ మఱుననై యుమ్మడి. (అమర్నే) తన్నేతాకవత్తభివివేళత్తైప్పణ్ణి. (ఇణ్ణోణ్డొ) అవకాశముళ్ళ విడమెజుమ్ తానేయామ్మడివితైన్ద. (అమలా) ఇప్పిరుప్పక్కవ్వుకొరు! పయోజన తైక్కణ్ణి త్తెన్మిక్కే, ఒరుపేతువైచ్చుద్రీయమనియైరుక్కే. “ఎణ్ణోణ్డొళిన్దై యతాయ” ఎన్నలై సాధనమాక నిన్దై త్తొన్మిక్కేటిల్. (మికున్దానన్) ప్రాతికూల్య త్తిలోరళివిల్ నిలాతదానన్. తన్నైయిలైకైయై యన్మిక్కే, తన్ను యిన్మిక్కే యిన్మిక్కే నలిగనన్; అఁజ్జానీత్వాత్తైవ! ఎన్నక్కడవతిణ్. (మార్వకమిరుకూడానన్దాయ్) అకన్డమారానతు ఇరణ్ణుకూడామ్మడివణ్ణనల్ల నట్టైయైడైయవనీ! నకత్తాయై నిజవల్లద్రై మెన్ద్రై, ద్రాక్కి త్తిడిక్కిటతు. (నరశి జ్ఞనుతాయపురనే) ౩ “నరైకరూపరూపాయ” ఎన్నిజవిగ్రహ తైయే! ఇప్పికికొళ్ళతు; ఇరణ్ణునడిన్మిక్కేళ్ళవతే! ఇత్తాళొల్లి త్తొయిల్ ద్రైన్మిక్కే; ఆళితరుడై య ప్రతిజ్ఞానము త్తిలేనన్దతోన్ ద్రిమవనాకై యాతే, నూణిశేతోన్ ద్రినాప్పోనేనన్దతోన్ ద్రి, హృదయావకాశముళ్ళవిడమెజుమ్ పుగున్ద, కమర్ విత్తవిడమెజుమ్సిర్ పాయ్ మునూప్పోలే, నిరమ్మ వెన్నై యనుభవిత్తైన్దాన్దాన్.

అ. ౧॥ ఏమామ్బట్టు (ఉకన్డేయైచ్చైయుమ్మమ్) “ఇకరూపమాక న్దాయ్ నరశిజ్ఞనుతాయపురనే” ఎన్నతై క్కుటాక్కి తనతారిత్త (తూణిశే యిత్యధి).

ఏవకారాన్దమ్ (పిరియైత్తాది). వివరణమ్ (ఉమ్మళ్ళావియిత్యధి). “అమలా” ఎన్నతుక్కు భావమ్ (ఇప్పిరుప్ప క్కీ-త్తాది). ప్పయ్య! ప్రయోజనమాక వుమ్, నిన్దేతుకమాక వుమిరుక్కై - అమలత్తిమావత్తేన్దపడి. “ఒరుపేతువైచ్చుద్రీయన్మిక్కే” ఎన్నిజలెక్క, “ఎణ్ణోణ్డొళిన్దైయైచ్చైత్తాయ్” ఎన్నతుసాధనమున్దో వెన్న (ఎణ్ణోణ్డొళిన్దైయైచ్చైత్తాది). మికున్దయైత్తాలెయ్చు (ప్రాతికూల్య త్తి లిత్యధి). ఏతన్దవరణమ్ (త్తొన్మిక్కేయిత్యధి). తానన్ - దానన్. ప్రహ్లాదనుయిర్చిలైయోవెన్న (జ్ఞానీత్వాత్తాది). “ఉదారాస్సవ్వువైతే జ్ఞానీత్వాత్తైవ మేనుతమ్” ఇళిగీతాయమ్. నకత్తాయైన్దానమో - నకత్తైయైడైయవనెన్ద కాట్టుమెన్న (నకత్తాయైన్దాది విత్తాది). హృదభావమ్ (హృదగ్రూపేత్తాది). “నగరూపరూపాయవిష్ణవేసర్వజిష్ణవే” ఇతి శ్రిష్టపురాణే. “నరశిజ్ఞమ్” ఎన్నతుక్కు భావమ్ (ఇరణ్ణిత్యధి).

నూణిశేతోన్ ద్రి త్తభావమ్ (ఇత్తాళిత్యధి). ఇత్తాలెన్దతు - ఇప్పాట్టాలెన్దపడి. మికున్దాననెన్ద తొడక్కి. ఉరువే-ఉకన్డేయైచ్చై యుమ్మమ్మడియెన్నుళ్ళ త్తకమ్మలెన్దొడక్కి, ఏతుకితారిత్తన్దయి.

ప్ర. ౧॥—ధగవన్దితాయమ్ “ఉదారాస్సవ్వువైతే జ్ఞానీత్వాత్తైవమేనుతమ్! ఆళితస్సపీయన్దాత్తాయమే వానత్తనుగతిన్.” — శ్రీవిష్ణుపురాణే. “అవికారాయత్తదాయ నిత్యాయపరమాత్మనే! సదైకరూపరూపాయ విష్ణవేసర్వజిష్ణవే॥”

మణివాళమునికళ తిరువడిక శేతరణమ్.

తాత్పర్యము — అతిప్రబలవిరోధియైన పిరణ్ణానునది తననఖయలచే జీల్విననరసింహరామియైన ఓ! నానా! అతితమలభుండైన నీవు నాహృదయమందంతట వ్యాపించి వేంచేసియుండి నన్నానన్దించుచున్నావు.

౧౦౦ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ర - తి - మైయార్ - ర - ప - ఉరువాకియ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.-ఉరువాకియ వాఱుశమయజ్ఞ ట్టెల్లామ్ | పారువాకినినాననెల్లాప్పొరుట్టుమ్ |

అరువాకియ వాతియైత్తేవర్క ట్టెల్లామ్ | కరువాకియకణ్ణనై క్కణ్ణకొడ్డేనే ||

౮॥

ఆ.- (ఉరువాకియ) వేదబ్రాహ్మణ పట్టుమయజ్ఞలి త్ నాకపు కాతడదేవరివారిత్తు, సర్వాత్త భూతగానతనై యెనకుక్కాట్టి యరుళినవనై, నాక కాణపుమ పేద్రో నెన్దితార్.

౯.

ఆర్య.- ఉరువాకియ అఱుశమయజ్ఞ ట్టెల్లామ్ పారువాకి (3)నిన్దానవక్ ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ అరువాకియ (౭) ఆత్తియై తేవర్క ట్టెల్లామ్ కరువాకియ (౯) కణ్ణనై కణ్ణకొడ్డే (౧౧).

— — —

పన్న.- ఆన నరమ్, సర్వాత్తరాత్తావాయ్, సర్వ కారణభూత నాయ్, సర్వమలభ నాన పునై క్కాణప్పెద్రో నెన్దితార్.

ఆపాతప్రతితియి లాన్ఱుపోలే యరుక్కక్కడవతాన, చార్వక పౌద్ధత్యవణైశేషిక పట్ట పాశుపతరూపనాన బాహ్య సమయజ్ఞ కొఱున్కుమ్, ౧ “అఱునవైచ్చుమయముపతీవరునిలైయనై” ఎన్దిటపడియే ప్రతిభలనాయ్కొణ్ణు, (3) ఆప్రకమ్మన్ నాయరుక్కమున నాయ్, సమ ప్రపచార్జభుక్కుమ్, అన్తరాత్తావాయ్కొణ్ణు, (౭) ప్రధాననాయ్, బ్రహ్మదేవర్కభుక్కుడజ్జ, కారణభూత నాయ్, (౯) ఆప్రతిరత్త తార్మాక కృష్ణనాయపతి తననై, క్కణ్ణునభవికప్పెద్రో నెన్దితార్. (౧౧) పారు - ఎరిర్.

౧౦.

ఆర్య.- (పరిశీలించువచ్చుడు) ఒక కా స్త్రీమునలెనన్న జైనపౌద్ధాదివణ్ణతములచేతను ఆవిచాలముగా (2) కిన్నవాడును సమస్త వస్తువులకును అంతరార్తయైన (౭) ప్రధానాడును దేవతలందరికిని కారణభూతుడనైన (౯) శ్రీకృష్ణుని నేవించితిని (౧౧).

౧౧.

ఈ.- ఎల్లామ్మొట్టు. సకలపదార్థభుక్కు మన్తరాత్తావాయ్, బ్రహ్మాదికభుక్కు క్కారణభూతనానననై క్కాణప్పెద్రో నెన్ది నియరాకితార్.

(ఉరువాకియ వాఱుశమయజ్ఞ ట్టెల్లామ్) ఆపాతప్రతితియిలాన్ఱు పోలేయియక్క, శిలవల్లై విధిపుతు, శిల వల్లై సపేధిపుతు, సిన్దిపరిహరత్తై చొల్లువతాయ్కొణ్ణుపదేశిప్పారుమ్ కేట్పారుమాయ్ప్పొరుకిట బాహ్య సమయజ్ఞ ట్టెల్లావల్లై న్ద్రాలుమ్, (పారువాకినినానవక్). పారువెన్ఱు - తిజ్జై. అవల్లై న్ద్రాళతనై యిల్లై శైయ్యపైల్లైత పడి అప్రతిపాతనాయ్ నిన్దాక. (ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ వాతియై) సకలపదార్థభుక్కు మన్తరాత్తావాయ్ నియామకత్వత్తాలే ప్రధాననమానవనై. (తేవర్క ట్టెల్లామ్ కరువాకియ) బ్రహ్మాదిదేవర్కభుక్కుల్లామ్ కారణ భూతనాయ్కొళినై. (కణ్ణనై) కార్యజ్ఞలితే యెన్ఱుక్కుతాక కార్యమానననై. (కణ్ణకొడ్డేనే) అవతారతున్కి ప్పిత్తాడరాయరుక్కి (కణ్ణకొడ్డే) ఎన్దితారిత్తే; ప్రేమార్ద్రచి త్తై క్కెన్ఱు జ్ఞానలామ్, అవతార సమకాల త్తిలమ ప్పిత్తాడరాయరుక్కి (కణ్ణకొడ్డే) ఎన్దితారిత్తే; ప్రేమార్ద్రచి త్తై క్కెన్ఱు జ్ఞానలామ్, అవతార సమకాల త్తిలమ

జీ.ఆ ॥ ఎల్లామ్మొట్టు (ఉరువాకియవ్యాధి). “ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ - తేవర్క ట్టెల్లామ్ కరువాకియ కణ్ణనై కణ్ణకొడ్డే” ఎన్ఱు పదజ్ఞైక్కటాక్షి త్తవతారికై (సకలపదార్థభుక్కుమిత్యాది).

“ఉరువాకియ వాఱుశమయజ్ఞ ట్టెల్లామ్” ఆఱుకియతాయరుక్కొటవాఱు శమర ప్పట్టెల్లావల్లై ముక్కు మెన్ఱుశర్వారవక్. ఆపాతప్రతితి చొల్లుకిట సమయజ్ఞ ట్టెల్లా తేవన్ (ఆపాతేత్త్యాది). ఉరువాకియ - ఆపాతప్రతితియిలాన్ఱుపోలే యరుక్కిట వేన్ఱు శర్వారమాకపుమాన. పారువాకినిన్దాక - తేవ్దేయాయ్నిన్దాక. ప్రతిభిలనెన్ఱుపడి. “తేవ్దే” ఎన్ఱుత్తాల్ భావమ్ (అవగ్రహితిత్త్యాది). ఆపతిపాతనాయ్ నిన్ద్రాయావతు - దృఢప్రమాణసిద్ధ నాయ్నిన్ద్రా. మేలే “ఉరువాకియ” ఎన్ఱు - కారణత్వేల్లాల్లైయోత, “అఱున్ఱు” ఎన్ఱు - ప్రధాననైచ్చుమకట. కరువెన్ఱు - గర్భనాయ్, అత్తాలే - కారణత్వేల్లాల్లైకట. కారణత్వే మేయూతి సౌలభ్యమిలైయోవన్న (కార్యజ్ఞలితేయత్త్యాది). ఒన్ఱుమ్మ-మనుదేవర్ కు.- (కణ్ణకొడ్డే నెన్దితారిత్తే) ఎన్ఱువననరమ్, ఇతుక్కుక్కరుత్తెన్ఱై న్నిల్ ఎన్ఱుకాట్టుపతు,

(-౨౬-) తిరు వాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౪ - పా - కణ్ణుకొణ్ణు వ్యాఖ్యానం. ౧౦౧

ఈ - కాణప్రెణ్ణు తుళిశుపాలాదికళుక్కు. బాహ్యసమయజ్ఞులవిచాల్యనాయ్, సర్వాస్తగాత్మావాయ్కొణ్ణునర్వియ నావాయ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు ముత్తానకనాయున్దునైత్తు అత్రితమలభనావనై క్కాణప్పెత్తే నెన్దితార్ ౮. జీ-అ॥ పాట్టెనిగమక్కితార్ (బాహ్యత్వాది). ౮.

అ-అ-వి ॥ అకర్మ పశ్యనాంతా, కర్మనశ్యరోదుసజాతీయనాయ్, ఆప్రాకృతికవ్య సంసారతైయితరజాతీయమాక్కినన్దపతి భాసెన్దుమ్, తా జన్మతైయనుసధితారడైయ జన్మతైప్పొక్కనువనెన్దుమత్తై - కాన్తై అక్కయారే, పిట్టాడరాన తిమప్పొణ్ణుమమ్, సమకాలత్రిమమ్ శిశుపాలాదికళు క్కణ్ణియక్కాడాతెన్దితార్. ౮.

తాత్పర్యము. - సకలసన్యాసులకు సర్వర్యామయై, బ్రహ్మదులకు గారణభూతుడై వద్యస్థుల కప్రకంఠ్యుడై సర్వసులభుడైన శ్రీయొనలలిని నేనునేపించితిని. ౮.

మూ. - కణ్ణుకొణ్ణునై నైయారక్కలిత్తు. పుట్టెని నైయాయనవ్వులోడలుతు. ౧॥

తొండ్రొక్కముతుణ్ణుచ్చొచ్చాలై కళి శొన్నేన్. అణ్ణ తమరర్ పెరుమానడియేనే ॥ ౯॥

అ. - కణ్ణుకొణ్ణు ఇప్పడికణ్ణుకకణ్ణుకొణ్ణు అవనయే శ్రవుమ్ పెత్తే నెన్దితార్. ౯.

అన్య. - ఎకాకణ్ ఇన్తై ఆర (౧) కణ్ణుకొణ్ణు కలిత్తు పన్తై (౨) విన్తయాయన వ్వులోడు అణుత్తు (౩) అణ్ణత్తు అమరర్ పెరుమాన్ అడియే (౧౨) తొండ్రొక్క అముతుణ్ణు తొచ్చాలై (౧౩) శొన్నేన్ (౧౬). ౯.

సన్న. - అనన్తరమ్, ఎన్నుడైయసరూపాను రూపమాకకణ్ణునభవత్తు కిరోధియన్ద్రున్, ప్రాప్త్యహతానాకణ్ మియత్తై భాగవతర్ నుక్కుభోగ్యనామ్మడి వాచికిచ్చొక్క రమ్మణ్ణుప్పెత్తే నెన్దితార్. బ్రాహ్మప్రమాత్మకమాన ఎకా కణ్ణు, ఇరన్దుమ్, ముముని శైయమ్మడి, (౩) కణ్ణుకొణ్ణు, కలిత్తు, ఇన్ద్రురూపజ్ఞానమియాకి అ నానిసిన్దనాన, (౪) అగ్రాహరముకారావి సను సువిరోధికియమ్, సవాసనమాక, పొక్క, (౫) పరమపదత్తై, * అనుర్యణు ముచరకళిసతి మాన ప్రాప్త్యహతమమ్, నిత్యకిమ్మరనానాక, (౧౨) అవనడియార్కు, * కన్దమభవిక్రలామ్మడి, శబ్దసన్దర్భసూనమానవాచికకణ్ణురన్తై, (౧౩) పుట్టినే. (౧౬) ఇచ్చాట్టిల్ - మన్ద్రీల్ ప్రభువదార్థమాన స్వరూపజ్ఞానతైయమ్, మధ్యమపదార్థమాన విరోధినిన్ద్రుయేయమ్, పరమపదార్థమాన క్కణ్ణు ప్రతిసమ్మన్దిత్తైయమ్, కైబరన్ద్రు స్మృతివిషయతైయమ్, మన్ద్రీ అత్తీరన్ద్రమాన తియిక్కేత్తైయమ్ పుట్టిల్ మియిదు. ౯.

అన్య. - సానయనముల ద్వంద్వము పూర్ణమగునట్లు (౩) నేపించి సంతోషించి అనాదియైయున్న కర్మములన్నింటిని సవాసనముగా భవించి (౫) పరమపదమందిలి నిత్యహరులకుస్వామిమైన శ్రీయొనలలికి దాసుడనై నేను (౧౨) శ్రీవైష్ణవులకు (భగవదనుభవము నెడి) అన్యుల పాపముల జేయునట్లు శ్లోనందర్భరూపమైన తిరువాయ్ మొట్టిని (౧౩) చెప్పితిని (౧౬). ౮.

ఈ. - బన్ధతామాట్టు. తనై నైయనుభవిక్క మ్మిదు. అతుక్కుమేలే, శ్రీవైష్ణవర్ కళుక్కు భోగ్యమామ్మడి తిరు వాయ్ మొట్టి పాడవుమ్మిల్ నెన్దితార్.

(కణ్ణుకొణ్ణు) “నానత్తైప్పణ్” ఎన్దువిడాయెల్లా శ్లాఢక్కాణప్పెత్తే. (ఎకాకణ్ణిశైయార) “కాణ్ణు తుతు మెకాకణ్ణే” ఎన్దకణ్ణు విడాయ్ కెడ. (కణ్ణిశైయార - కణ్ణుకొణ్ణు) కలియర్, “వయితారవుణ్ణు” ఎన్నుమాప్పొలే. (కలిత్తు)

శీ-అ॥ బన్ధతామాట్టు (కణ్ణుకొణ్ణు). “కణ్ణుకొణ్ణుకకణ్ణిశైయారక్కలిత్తు - తొండ్రొక్కముతుణ్ణుచ్చొచ్చాలై కళి శొన్నేన్” ఎన్దపదజ్ఞైక్కటాత్తి తివతాకి (తిన్ద్రుయితాది). కణ్ణెన్నా తే “కణ్ణుకొణ్ణు” ఎన్దుకునువాననై (నానత్తైప్పొణ్). “ఆర” ఎన్దుకుక్కర్థమ్ (కలియర్తాది). కలియర్ - కలియర్.

౧౦౨ తిరువాయ్ మొట్టి—౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౧౦ - పా-అడియాన్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ-మఱుకననెట్టకల్లిత్తు, (పడ్డెనినై యాయివనన్ గోడఱుత్తు) ఇన్ద్రకప్పుక్కిడై మువరానరా కనకరజ్జలై నవానన
 మాకబ్బొక్కి. (తొడ్డొక్కిము తుణ్ణవొచ్చాలె కళోళోన్నే) ఎన్నళ్ళవుమన్ కే, నైమవర్ కళుక్కు మువకారకనాక
 పెన్దే శ్లో. (వానుముణ్ణు, ఎక పరికరముమీడినట్లు, ఎకబద్ధకళుక్కుమన్ పిరున్డివనల్లెనానే) ఎన్నానై వ్వుళే.
 (శో-బూలై కళోళోన్నే) తిదియశేవత్వ పర్యన్తమాన పేద్రై పెన్దే శ్లో. (పేద్రై పేద్రై శ్లో కనమున్దవడియా లే
 ఇరు తాన్ద్రైస్త్రయాన కైప్పద్రైగడియాక వంద్రొన్ద్రు. (అడ్డై తిరురె పెరుమానడియేనే) నరేవ్వరనా లే విషయూక్తు
 తనానే.

జీ-అ. ఆర - పూర్ణవాక, పడ్డై - ప్రాక్షనమాన. వల్లీదోడు - వాననైయోడు. ఇడైయివర్ - ప్రతిబద్ధకమ్. వానుముణ్ణు -
 'కణ్డొకాణ్డొ' ఎన్నైప్పద్రై. (ఎక కణ్డొకాయరక-గిత్తై) ఎన్నైప్పద్రై (ఎక పరికరము మీదాద్ది). 'తొడ్డొక్కిము' ఎన్న
 ట్రైప్పద్రై (ఎక బద్ధకళుక్కుముత్తాద్ది). ఫలితార్థమ్ (తిదియశేవత్వేత్తాద్ది). ఆతావతు - నాచి కైన్ద్రైర్వచ్చున్ద్రై పెన్దే శ్లో నై కరుణ్ణు.
 మేలకొనకాకై (పేద్రై పేద్రై వీరవ్వాన). తాన్ద్రొన్ద్రయాన కైప్పద్రై - స్వయత్కములమాన సాధనమ్. అడ్డై తిరురె పెరుమానడియే-
 కళిక్కుచ్చుడి - ఎక కణ్డొకాయర - కణ్డొకాణ్డొ - పడ్డైయిన్ద్రొన్ద్రొన్ద్రై శో న్నాతకళోళోన్నే నిత్యస్వయం.

తాత్పర్యము.—త్రయోపచితి సంపూర్ణముగా యథామనోరథమునభవించి సంతోషించి ప్రాచీనపుణ్యపాపరూపకర్మములను : చూల
 ముగఁ బోగొట్టుకొని శ్రీవత్సవులండును నట్లనుభవించి సంతోషించుటలు తిరువాయ్ మొట్టిని జేసితిని.

మూ.— అడియానివననైన్ద్రక్కారదళో శేయ్యుమ్ | నడియానై నిన్దైపుకట్టైత్తైప్పళి |
 నైడియానై, కున్ద్రైవాయులకమనన్ | వడియానై, అడ్డై నడియేసుయన్ద్రవాతే || ౧౦||

ఆ.—(అడియానివన్) పెరియతిగవడి, త్పిరునడికళిర శేయ్యుమ్ వృత్తికల్లెవన్ద్రైయమ్, ఎన్నైయిట్టు, నిన్దైతుకమాక
 చెయ్దేత్తక్కొన్ద్రొళినా సురువనై యాశ్రయత్తునానయ్యప్పడియే! ఎన్దితార్, ౧౦.

అన్వ.—నవక అడియాన్ ఎన్ద్ర (౩) ఎన్ద్రక్క ఆర అరుళో (౬) శేయ్యుమ్ నడియానై నిన్ద్ర (౯) పుకట్టై అమ్ శిశై (౧౨)
 పుళిక్ కాడియానై తున్ద్రామల్ (౧౫) శిలకమ్ అళన్ద అడియానై (౧౮) అడ్డై నడియాన్ శియన్ద్రవాతే (౨౦).

పన్నీ.—అన్ద్రరమ్, ఇన్ద్రమనుభవత్తుకగడియాన నిరుపాధిక సమ్మన్దత్తై యుడైయ ఎన్నెక్కిట్టి నానుట్లై ప్రకారమెన్నైన్ద్రక్కొన్ద్రై
 రాకీతార్,

ఇవన్, నమమున్ద్రై శ్లోమధూతక, ఎన్ద్రుతిగవుళిన్ద్రైకొన్ద్రొన్ద్రై (౩) ఎన్ద్రక్క, పంపూర్ణమాన, కృపైన్ద్రు (౬) కణ్డొనిట్టా చెయ్దేత్తే,
 విన్ద్రొన్ద్రైయైతివడిమేన్ద్రైన్ద్ర వాళిన్ద్రైయైయై మెయవనాయ్, ఇన్ద్రుత్తెత్తుక్కునూరుమాన, (౯) శీలసౌలన్ద్రొన్ద్రైన్ద్రై ప్రవముఖమాన (ప్రవై
 యైయైయై నాయ్, విత్తణ్ణమాన, కీకైయైయై (౧౨) పెరియతిగవడియై, రత్తలైన్ద్రొన్ద్రొన్ద్రైకగడియాన్ వుడైయై నాయ్, అన్ద్రొన్ద్రై
 మానమాకేమలైపురావాలి, (౧౫) లొకత్తై, అళిన్ద్రొన్ద్రై, నిరుపాధిక సమ్మన్ద్రైక సళమాన తిరువడిన్ద్రైయైయై (౧౮) క్కొన్ద్రై
 ప్రకాశితిమాన శేవత్వస్వరావత్తైయైయై నాక, శిశైన్ద్రొన్ద్రై పెన్దే శ్లోదే! (౨౦).

అర్థము.—ఇతఁడ (వనక) దానుడు అని (౩) నావియ మై పూర్వజన్మమున (౬) చేయ మన్న గొప్ప నాడును పరిపూర్ణమైన
 (౯) కీర్తిగలవాడును సుందరమైన తొక్కలగల (౧౨) గరుత్మంతుని ద్వజముగాఁగల ఒక మన సజ్జోగములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూప
 ణము చేయక) (౧౫) లొకములను కాలించిన శ్రీపాదములగలవాడు నైన శ్రియఃపతిని (౧౮) పొంది దానుడనైన నేను శుజ్జించినవిధము (౨౦)

ఈ- పత్రామ్బాట్టు. ఇప్పడియవనై పెన్దే బుక్కుతార్థనానే నెన్దితార్.

జీ-అ. పత్రామ్బాట్టు (అడియానిత్తాద్ది). 'అడ్డై నడియేసుయన్ద్రవాతే' ఎన్ద్రైప్పద్రై మనతారకై (ఇప్పడియత్తాద్ది).

౧౦౪ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి- మైయార్-౧౧-పా-అతామతయానై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.-అతామతయానై యడర్ త్తనన్తన్నై | చేజ్జార్ వయల్ త్తేకురుమార్ చ్చడకోవన్ |

నూజ్జొన్న పూరాయిత్రుళిప్పత్తుమ్ | ఏజ్జేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నయిర్ క్కే ||

౧౧

అథ్వార్ తిరువడిక లే శరణమ్.

ఆ.-అతామతయానై (ప్రతికూలనిరసనవృద్ధివాస్తవతే దుష్టుడైయ దుఃఖతైయెల్లావపోకి- యరుళినవనైచ్చొన్న నిచ్చుత్తువ, వానవర్తమ ఇన్నయిర్ క్కేజ్జావనైత్తరు మెన్జిత్తార్.

౧౧.

తిరుక్కూరు క్కప్పిరాన్నిచ్చొన్జ్జితిరువడిక శేశరణమ్.

అన్బ.-అతామతయానై (౩) అడర్ త్తనన్తన్నై శేలు అర్ (౬)వయల్ త్తే కురుమార్ (౯) శడకోవన్ నూజ్జొన్న (౧౨) ఓర్ ఆయిరత్తుళి ఇప్పత్తుమ్ (౧౪) వానవర్తమ ఇన్ ఉయిర్ క్కూ (౧౫) ఏజ్జేతరుమ్ (౧౬).

కప్పీ.-అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కూలమాక వితినుడైయ నిత్యసూరిభోగ్యతైయెరుళిచ్చెయ్జిత్తార్.

ఒరుకాలువనుట్టువ్వుడాత, మద తైయెడైయ, కువలయాపీడమాకీవానైయై, (౩) నిరసి త్తక్కన్తన్నైచ్చొన్జ్జి, శేలు, మిక్క (౪) వయలైయైత్తెత్తాన, అడ్డకీయ, తిరునకరిక్కనిర్వావాకిరాన, (౯) అథ్వార్, నూలునూతాక, చొన్నై, (౧౨)-----, ఆయిరత్తుళి, ఇప్పత్తుమ్, (౧౪) నిత్యసూరిభుడైయ, ఉక్క, నెళ్ళేరేశ్చెన్, (౧౫) ఏజ్జానిలుగ్గ-వ. (౧౬) వానవర్తమిన్నయిర్ క్కేజ్జాన సర్వేశ్వరనై త్తరు మెన్జుమామ్. ఇతు - కతివిరుత్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అడ్డకీయ మణవాళిచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్కము.-ఎడతెగని మదజలముగల కువలయాపీడమును (౩) చంపిన శ్రియఃపతివిషయమై బంకమంటిప్రదేశములనే పూర్ణమైన (౬) పొలములుగల నందరమైన కురుకాపురికినాథులైన (౯) నమ్మాళ్వార్లు నూలునూలుగా సాదించిన (౧౨) అడ్డకీయమైన వేయిసాగురములలో ఈపదిపాకురములును (౧౪) నిత్యసూరిలయొక్క సరసమైన హృదయమును (౧౫) ఎక్కును. (భగవదనుభవనిత్యశైలివ్యమును ఇచ్చును) (౧౬).

౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి త్తేభోగ్యతైయాతే నిత్యసూరికళే హృదయ తై నొవునడుత్తు మెన్జిత్తార్.

(అతామతయానై యడర్ త్తనన్తన్నై) ఒరునాళుమ్ మాతాతమద తై యుడైయ కువలయాపీడ మై నిరసి త్తనన్. అత్తైనిరసిత్తావ్వులే య్జేవిరోధియై వ్వుక్కినవన్. (శేజ్జార్ వయల్) కువలయాపీడ మోతాక, తిరునకరియిల్ వయలై యులునతు నడువతాక ప్పొట్టాతేడినత్తు! (నూజ్జొన్న పూరాయిత్రమ్) కిట్టికిట్టియాక కొడుప్పానైవ్వులే, నూలునూతాక చొన్నైవడి. భారతరామాయణాదికళిల్ కాడ్డపర్వాదిభేదమొప్పలే, ధరిప్పార్ క్కేళితామ్మడి

తి-అ. నిగమత్తిల్ (అతామత్యాది). „ఇచ్చుత్తుమేజ్జితరుమ్ వానవర్తమిన్నయిర్ క్కూ, ఎన్జవల్ త్తైక్కటాత్తి త్తనతారిన్ (ఇత్తిరు వాయ్మొళియైత్యాది). నిత్యసూరికళే హృదయ తై మోవునడుత్తుక్కూ కేతువరుళిచ్చెయ్జిత్తార్ (తేభోగ్యతైయాతేయన్).

అలుకై - మాటుతల్, హర్దభావమ్ (అత్తైయైత్యాది). „యూనైయడర్ త్తనన్తన్నై చేజ్జార్ వయల్, ఎన్జవచ్చేర్ త్తిక్కూభావమ్ (కువలయాపీడమోతానిత్యాది). ఇతువ్యాఖ్యాతావిరసోక్తి. అతావతు - అడ్డకైక్కూరుతిజ్జువరిల్ అథ్వారుళరాకమాట్టార్, అథ్వార్ క్కూరు తిజ్జువరిల్ తిరునకరియిలుళ్ళార్ సత్తైయిక్కి యిర్క్కైయాతే యచ్చొరిల్ నయలులువారిత్తై; అక్కయాలే, ప్రతిపత్త మొన్న వాజ్జే సమర్థమానవయలైయెడైయ తిరునకరియై. „నూలు” ఎన్జెకుక్కూభావమ్ (కిట్టియైత్యాది). కిట్టి-జాళిక్. నూలునూతాక చొన్నైకుక్కు భావమేనన్ (భారతేత్యాది). మతల్ ఆదిపదత్తాలే-భాగవతముమ్. ఇరణ్డామాదిపదత్తాలే - సున్దరముమ్గొల్లకెఱురు.

ఈ-శెయ్తారెన్. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి, నిత్యసూరికల్ పూదయ తైప్పగ్బుడుత్తుమెన్నుతల్; నిత్యసూరికల్ క్కత్తాన వచ్చేళ్ళరనై త్తరుమెన్నుతల్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికల్ శేశరణమ్.

శ్లో.అ|| 'వానవర్ తమిన్నయిర్క్కు - వీశేతరుమ్' ఎన్ న్నయి త్తక్కు (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియ్యాది). 'ఏఱు' ఎన్ - ప్రహరమాయ్, ఈదుపాడు. ఒరువనోరుచక్ కైయిలేయిడిపట్టల్ 'అవశేఱుక్కా' ఎన్ న్నలోకత్తర్ శొల్లక్కడవర్ కళిశేన్వితీయార్ త్తక్కు, 'ఏఱు' ఎన్ - న్నొకభమాయ్, నిత్యసూరికల్ క్కు ప్రధానవానవచ్చేళ్ళరనైచ్చొల్లుకీఱు. 'శెయిర్' ఎన్ - శెఱు. ఇన్నయిర్ - శుకన్దశెఱు. అఱానుతంగునైయత్తార్ భ్య వత్తుమ్ - వానవర్ త మిన్నయిర్క్కు - వీశేతరుత్తన్వయః.

౧౧.

శేయర్ తిరువడికల్ శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - సమృద్ధమైన తిరునగరికి స్వామియైన ఎమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించినదై ముంచిన కవలయాపీడమును సంపాదించిన సర్వే శ్వరుని విషయమైన యీగుహగురములను భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యసూరికల్ పూదయమును గరిగించును.

౧౧.

—*—

ద్రమడోపనివత్తుజ్జలియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టి క్కానల్లోకమ్.

(మైయార్) శీలాధికక్రియమురస్థలతో దధానూఁచాన్వితే స్థితం నదితిత్యతిమాత్రాన్వయః ।

లభ్యావతతిగక మపితిన్యకృచాకటాక్ష మద్రాక్షమీశమిత్సప్రజాన్వితే శ్వే.

౧౨.

వాదీతేసర అద్రికియమణి చాళచ్చీయర్ తిరువడికల్ శేశరణమ్.

అర్థము. - సః - ఆనన్దాత్మన్వయ, శుక్త్య - (తొమ్మిదవపర్వయొక్క) వాల్మీకిరువాయ్ మొట్టిలో, శీలాధికక్రియమ్ - (సౌకుమా ర్యాన్ని) స్వభావములనే ప్రేమారాజైన త్రిమహాలక్ష్మీని, శురస్థలతః - వత్సస్థలముచేతి, దధానూఁచమిచ్చు వాడయినప్పటికిని, అతే స్థి తివ - తిరుమొట్టిప్రమును, విభవతి - (సర్వేశ్వరుడు) ఇవ్యకనున్నాడు, ఇతి - అని, అతిమాత్రభ్యన్వయ - మిక్కిలియజ్ఞించినవారై, తతిః - అటావిన్యాయ, తిస్య - ఆనంద్యైవనియొక్క, కంఠపి - ఒకానొక, కృసాకటాక్షమ్ - కృపవలనగలిగినకటాక్షమును, లభ్యా - పొంది, తుమ్ - సర్వేశ్వరుని, అద్రాక్షిమ్ - చూచితిని, ఇతి - అని, ప్రజాన్వ - సంతోషించిరి.

౧౪.

తాత్పర్యము. - 'మైయార్' అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిగా సమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు, 'సకలగుణసంపన్నురాలై పురుష రాజగుహగురార్ల ప్రదేవి తనవత్సలనుండే గరించుచున్నప్పటికిని నాయభిప్రమును జేయకనున్నాడే' అనిమిక్కిలియాత్మలైతిరువత వానవచ్చేళ్ళరుని స్మరణకటాక్షమునొంది 'నేనిప్పుడు ఆనంద్యైవనికటాక్షమునొంది వానినిసాక్షాత్కరించితిని' అనిప్రహృష్టులైరి.

౧౪.

ద్ర.తా. - (మైయార్ కరుణజ్ఞి) లక్ష్మీవత్ స్వ భావా త్పుజననులభతా పర్యతోద్ధారణాదై స్త్యైవత్యైత్తురాదే రభలవతితయా నాకినాంపుద్ధభావాత్ ।

స్వేహంప్రదాప్సితాయా స్వస్వజనవశతయా తత్రచాన్వక్షిభామ్నా స్వస్వామిత్వాదిబద్ధాజ్ఞగదవతిహరి శ్చేత్యభాణిచ్ఛరారిః ॥

౧౫.

అర్థము. - లక్ష్మీవత్ స్వభావాత్ - లక్ష్మీగలవత్ స్థలముకలవాడగుటవలన, స్వజనలభతాపర్యతోద్ధారణాద్యై - తనకు కరుణ లభనులభుండైయుండుట గోచరమగునెట్లు మొదలైనవానిచేతను, సురాదే - దేవారులకు, దుష్టైవత్యై - తెలిసికొనుటకశక్యమగుట

వలనను, అఖిలవతితయా - సర్వస్వామియగుటచేతను, నాకినామ - నిత్యసూరులకు, వృద్ధభావాత్ - గొప్పవాడగుటవలనను, స్వేషామ్ - తనభక్తులయొక్క, పృష్టాస్థితాయాః - పృష్టయందును నివసించుటవలనను, స్వజనవశతయా - తనభక్తులకు స్వాధీనుడగుటచేతను, తత్రచ - వారియందును, అసక్తిభూత్వా - ప్రీతితీతయముచేతను, వారిః - సర్వేశ్వరుడు, స్వస్వామిత్వాదబధాత్ - స్వస్వామిభావము మొదలగు సంబంధములవలన, జగత్ - లోకమును, అవతి - రక్షించుచున్నాడు. ఇతి - అని, శతాః - నమ్రాహ్నిస్త్యం, అభాణీత్ - వక్కాణించిరి. ౯౫.

వ్యా.— (లక్ష్మీ + సత్య స్వభావాత్) కమలమలర్ మేత్సైయ్యాల్ తిరుమార్ పిన్ త్తైర్ తిరుమాలై - పెరియిపిరాట్టియార్ తిరుమార్ పితేయ్యుడైయ నాకై యాలమ్, (స్వజనసులభతా) కిణ్డైయన్తై - నణ్ణాత్తోయే - చక్షుస్సువళంబదమానాహ్నితే, ఆశ్రితరుక్మ - సులభనాకై యాలమ్; (వర్వతోద్ధారణాదైర్వ) ముక్తైక్కుముత్తమైత్తానిరైకత్తాయ్ - ఇన్ద్రైక్వజ్యోతిఃప్రతాలేష్వక్కు, మలైయై మొదుత్తు పురుక్కైయుమిడైయరైయమ్ రక్షిక్కైయాలమ్; (దుర్జయత్వాత్పురాదే) వానవర్ తానవర్ కైన్ద్రుమజితవరియ - దేవర్ కళుమ్మ మసురర్కళుమ్మ మైన్ద్ర మొక్క - వజ్జియవరియ నాయుమిత్తైయాలమ్; (అఖిలవతితయా) అరియాయవమ్మ నైయత్యది - సర్వస్వామియై యాలమ్; (నాకినాంసృద్ధభావాత్) తేవర్ కైల్లామ్విరుత్తా - * అయ్యియై మురర్కళుమ్మ త్తలవనాయు రుక్మైయాలమ్; (స్వేషాంస్వాస్థాస్థితాయాః) ఉళుమ్మెన్నుళుత్తకమ్మలకన్దానమర్ న్దేయడన్దొణ్ణ - ఆశ్రితరుడైయ పృష్టయత్తైలేవసి కైల్లామ్; (స్వజనవశతయా) కణ్డైన్ద్రైక్కుమ్మొత్తేనే - అవర్కళుమ్మ వళంబదనాకై యాలమ్; (తత్రచాసక్తిభూత్వా) కణ్డైకొణ్డైత్తాది, అడియనివతిత్తాది - అతిలమవర్ కిణ్డైలత్తైమానక్తియాలై యవర్ కళిమ్మత్తవడియై కృష్ణైవణ్ణిక్కత్తార్కాక్క - పల్లనాకై యాలమ్; ఎన్నెరుమాక్ ఉడైయ నాకై యాలమ్, లోక మెల్లాముడైమైయై యాలమ్; ఇత్తై స్వస్వామిభావ † సమ్మన్దత్తాలే రక్షితరుకుకీతానెన్ద్ర * మెయార్ కరుణ్డైయలే మాజునిరైచ్చెయ్ తార్చితార్. ౯౫.

తే దా వా చా ర్య రి తి ర వ డి క శే శ ర ణ మ్ . .

తాత్పర్యము.— “మెయార్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టెలో నమ్రాహ్నిస్త్యం, సర్వేశ్వరుడు [౧] తనవత్ససలమందు లక్ష్మీనిధరించిన వాడు, [౨] ఆశ్రితసులభుడు, [౩] గోవర్ధనము నెత్తి గోపాలరుసరక్షించినవాడు, [౪] బ్రహ్మదులకును దుర్జ్జయేడు, [౫] సర్వస్వామి, [౬] నిత్యసూరులకంటె గొప్పవాడు, [౭] ఆశ్రితులపృష్టయకమలమందు నివసించువాడు, [౮] ఆశ్రితపరాధీనుడు, [౯-౧౦] వాటి యందలి ప్రీతీకలవాడు, ఇన్నిగుణములు కలవాడుగాన, తాను జగత్తుకు యజమానుడనియెడి సంబంధమునుబట్టి సకలజగత్తును రక్షించుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి. ౯౫.

తి-నూ.— మెయార్ కక్తామార్ పిన్దన్ను నిరుమాలై | కైయ్యాళిశెణ్డుడనే కాణ వెణ్డి | మెయ్యాన |
కాతలుడక్కూప్పిట్టుకన్డైకన్దమాజ్జవే | రోత్రయ్యుమ్మేయిన్నుయిర్. ౯౬.

అర్థము.— మై - కాటుకచేత, అర్ - పూర్వమై (అలంకరింపబడిన), కణ్ - శేత్రములుగల, మా - లక్ష్మి, మార్పిత్ - వత్ససలమందు, మున్నుమ్ - అనురియున్న, తిరుమాలై - శ్రియవతిని, కై - శ్రీపాదమందుధరించిన, అళిశెణ్డుడనే - సుదర్శనపాఞ్చజన్యములతోగూడ, కాణ - నేవంబ, వెణ్డి - తలచి, మెయ్యాన - యథార్థమైన, కాతలుడక్క - ఆశతో, కూప్పిట్టు - పిలిచి, కణ్డై-యూచి, ఉకన్ద - సమ్రాపించిన, మాజ్జ - నమ్రాహ్నిస్త్యయొక్క, వేర్ - తిరునామములను, ఓత - అభ్యసించగా, ఇన్ - విలక్షణమైన, ఉయిర్ - అత్త, ఉయ్యమ్ - ఉజ్జీవించును. ౯౬.

అప.— (మెయార్ కణ్మా) ఇతి - విలక్షణవిగ్రహాయుక్తనాననైక్కాణవాశైష్వర్యకూప్యిదుకిజపాశురత్తై యనువది త్రళిచ్చెయ్ తొణ్డార్ ఎన్నునేయిన్దిల్; కీడ్ - శీలాధికవాయ్, అతుక్కున్ద్రువాయానపిరాట్టియోడే నిత్యసంయుక్తనాయ్, ఇరణ్డిడై తిలుముట్టుపెరి ధరిత్రవాహ్నిర్ కళియైడైయనాన వెన్నెరుమానై యనుభవిక్కునేనుమ్” ఎన్నుతామకుతమ్మడైయ కరణగ్రామజ్ఞురమాక విడాయ్ త్తు

† వత్స సుభావాత్ ఎన్నిరుక్కుమాకీరపాదు. † భావాదిఎన్నిరుద్దాలబ్ధు.

మూర్తి తూణిశేతోద్రీ చ్చిటుక్కనుక్కుతవివాసోతే మానసమాకత్తోద్రీ త్తై సుజ్జయి సుభవిప్పిక్క, ఆ త్తై యసుభవిత్తువ్వాప్త రాకిణ్ణ మైయార్ కరుణ్ణియిలర్ త్తై, “మైయార్ కణ్ మమార్ పిల్ నున్నుమ్” ఎత్తుతోడజ్జియరుళిచ్చెయ్ కితార్ త్తై.

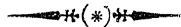
వాక్యము.— (మైయార్ కణ్ మమార్ పిల్ నున్నుద్దిరుమరై) ౧. అనితేత్తుడైయనలత్తీ వత్తుళ్ళు త్తితేనిత్తవాసముణ్ణుమ్బడియాయ్, అత్తాళేత్తి యుసలియాసనత్తేళ్ళనై. (త్తైయొళిళ్ళుడ నేకాణమెణ్ణి) అచ్చేర్ త్తయైక్కాత్తు డొట్టవల్లవాహ్మార్ కణ్ జేయసుభవిక్క వెణ్ణి. ఇత్తాల్ - “మైయార్ కరుణ్ణి” ఎత్తుతుడజ్జి “శ్చెన్నైక్కాణక్కరుమెక్కణ్ణే” ఎత్తుతుత్తాత్తుక్కటాపీ త్తరుళిచ్చెయ్ తపడి. ౨. “నైదేహిలత్తుణం గునుం నేత్తొరనిమిమైరివ,” ౩ “అవ్వుభ్యచిత్తిపందదర్పధనురొత్తిమ్” ఎన్నుమ్బడియాయ్ ద్రువేపీ త్తతు. (మైయ్యనకాతలంకా నూప్పిళ్ళుకొండ) యథానత్తానమేమత్తోడేహుప్పిట్టు, అప్పడియేకణ్ణుచ్చురాన. అతావతు - “కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుతి” ఎత్తు తుడజ్జి “నన్దాతోడీయే నెత్తువానత్తొప్పక్క” ఎత్తుమ్, “అత్తొక్కొన్న వడినాయ్” ఎత్తుమ్, “శ్చెన్నైయున్నై యుచ్చుమెన్నుళ్ళుత్తు” ఎత్తు తుడజ్జి “శ్చెన్నైయుత్తయపురువే” ఎత్తుమ్, “తేవర్ కట్టెల్లామ్ కరువాకియక్కణ్ణుక్కొణ్ణే” ఎత్తుమ్, “కణ్ణుక్కొణ్ణే” ఎత్తుతుడజ్జి “అణ్ణుత్తిరురర్ పెరుమానడియే నే” ఎత్తుమ్, “అలకమళ్ళనవడియానై యడెనడియేనుయ్దవాతే” ఎత్తుమ్, ఇవద్రోద్రోతే అవద్రోద్రోద్రోద్రోయి య్తొరన్. (నూయన్-పేరొత్తియ్యయ్యమే యిన్నయిర్) ఇప్పడి భగవద్విషయభక్తియైయుడైయ వాహ్మార్ తిరునామత్తైయనునన్దిక్కనే యిప్పిళ్ళుమ్, విరుత్తుణమానవాత్త వస్తు.

౨౪.

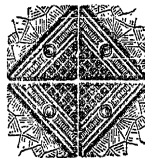
పెరియజ్జియర్ తిరువదీక శేతరణమ్.

తొత్పర్యము.— నయనసౌందర్యముగల పిరాట్టినివత్తుళ్ళుమందు ధరించివలెయివలెనని నుదర్పనపాఞ్చజన్మాది దివ్యాయుధములతోఁ జూడనగ్గనసంచి యుత్తమేమతోఁ బిలిచి వానిని సాక్షాత్కరించిన నమ్మాళ్వార్ల తిరునామములననుసంధించి లోకులుజ్జివింపవచ్చును. ౨౪.

ఒప్పతావ్వుత్తిల్ - నాలాద్దిరువాయ్మొళి ముద్రీ ముద్రీద్రీదు.

అక, తిరువాయ్మొళి - ౨౪. — ౯౨౬.

శ్రీః.

అథ్వాత్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

ఎమ్మెరుమాన్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-బుచ్చతామ్మత్తు - విద్వాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—ఇన్నయిర్ చేనలునీరు జ్ఞావిగ్మోక్తిజ్ఞే తనై । యెన్నయిర్ నొవమిట్టన్ ద్రోన్ది కుయిత్తై కాళి ।

ఎన్నయిర్ కల్లెళ్ళపిరానై నీర్ వరక్కావుళిరీ । ఎన్నయిర్ కూవిగ్మోడుప్పార్ కుమి తనై వేణ్ణుమో ॥ ౧॥

ఆ.—(ఇన్నయిర్ చేనలును) ఇప్పడియెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్తాబ్బితే తిరువుళ్ళుతాళే విశదమాకవనునట్టిత్తు, బాహ్యసంక్షేపత్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అత్యుక్తవారామైయాళే, ఎమ్మెరుమానోడేకలన్దు పిరిన్దా, శోరపిరాట్టియప్పారే యవనన్దురాయ్, అవగుడెయపాశురత్తాళే తమ్మడెయ వ్యసనత్తెప్పేకుళిఠార్. ఇప్పిరాట్టిఠాళ, ఎమ్మెరుమానై ప్పిరినిరుక్కి-అనమయత్తిలే శిలమయిల్ కగుడెయ మాక్కురల్ కత్తై క్కేట్టుత్తనియేళ్ళిక్కిఠాళో. ఎమ్మెరుమాన్ “ఎన్నై ముడిక్క-వేణ్ణుమ్” ఎన్ఱుళిలి, ముడిక్కుమిడ త్తిల్ స్రవిశ్లేషతాలలత్తుముడిక్కుత్తు మైయాళే, విశ్లేషదాళ సంగ్లేష తైయిట్టియక్కా-దామైయాళే, విశ్లేషార్థమాకసంగ్లేషిత్తు, పిన్నవిశ్లేషిత్తుకుణ్ణాయ్కు, “ఇన్దవిశ్లేష తా లుమ్ ముడియా త్రియిలూ” ఎన్నుమ్ శతైయిలూ, “మన్నిశ్లేష త్తిలుమ్ కొడితాన వెళ నుణ్ణై యవగుడెయ సన్నిధియతే శోలియన తై ముడియన్దోళో” ఎన్ఱు శోలియక్కుయిల్ కళైప్పిరవిట్టానెన్ఱు తనిన్దే శినిత్తు.

ఇక్కుయిల్ కళైసోక్కి, “అవనిరునామన్దైచ్చోలికూ-వి యెన్నై సోమపుతెయ్ తేరీళ్ళుజ్జోకో, ఇన్ద త్తనక్కు-విషయమూన్దో” ఎన్న, ఇక్కుయిల్ కళో “ఉన్నై సోమపుతెయ్ క్కాకవో? అవనై నాన్దో మావుళిఱు?” ఎన్న, అన్ఱాకిల్, అవనై వరక్కావుళిఱిలికళో? ఎన్నై ముడిక్క-విశేషావుళిఱు, ఎన్నై ముడిక్కు-మొత్తి త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెనిఱార్.

చన్నీ.—అజ్ఞానిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తీ - మానసమాకవరోక్షి త్తనన్దవిత్తు (పీఠరానవర్, అవ్యసంభవాను రూపమాక బాహ్యసంక్షేపత్తిలే యధిని వేశకుపిఱున్దు; [౧] అనుభావ్యనాన సర్వేత్వరమడెయ వాళిత పాలన్యతైయమ్, [౨] సోపాన్యతైయమ్, [౩] తన్ని బద్ధమాన వాకర్తకత్వతైయమ్, [౪] ఆశ్చర్యగుణాది యోగ తైయమ్, [౫] అనన్యార్థత్వాపాదనతైయమ్, [౬] అనుభావ్యమానవమనోజ్ఞైయమ్, [౭] శ్రేణిలజనకమానరూపవైలక్షణ్యతైయమ్, [౮] అవపాదకరమాన నామన తైయమ్, [౯] భోగ్యమానపుణ్డికాత్మత్వతైయమ్, [౧౦] ప్రాచ్య దేశవ ర్తిత్వతైయ మనునట్టిత్తు, ఏవమ్మాతనానవమోడు యథామనోరథజలన్దుపరమాణి ప్పెఱాతవార్తిక్కు-మేళే, సప్తచ్ఛంద రికళానలాకిక పదార్థజగిమ్ తన్దుణవిగ్రహాదికుక్కు స్సారకమాక, అత్తారే శిథిలరాయ్, గత్యన్దుర శూన్యతైయాతే అవనుడెయ గుణానసంస్థానత్తారే ధరిత్రప్రకారత్తై, నాయకనాన పీఠ్యరన్దై ప్పిరిన్దాశోరు నాయకి, తన్నాన్దో సోమయాళే “లాకికమానసమ్యోదిపదార్థకైక్కు-జ్ఞాతీలుమ్ పోకుపోక్కు-మైమ్” ఎన్ఱు భిషగ్భిజ్జి పరస్పరసంగ్లేషజ్ఞాతీ రసిత్తు త్తిరికిఱవై యవనుడెయ సంగ్లేషత్తుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ వేచ్చుక్కుమ్ స్సారకమాయ్ కొణ్ణునలియ, అత్తారే యాదుపట్టుప్పిలిజ్జిరజ్జినవళో, పిన్నుమ్ పోక్కిల్లామై యాతే అవనుడెయగుణ్ణు-శిన్దుధరి త్తపాశురత్తారే యదోన్మెయికిఱార్.

అన్ఱు.—కుయిత్తై కాళో ఇన్నయిర్ శేవలుమ్ (౩) ఇన్నయిర్ నీరుమ్ మాకొప్పిల్లు ఇబు (౬) ఎత్తనై ఎన్నయిర్ సోవ (౯) మిట్టన్ ద్రోన్ది ౪౯ ఉయిర్ (౧౦) కణ్ణో పిరానై నీర్ (౧౧) వరక్కావుళిరీ ఎన్నయిర్ కూవి (౧౨) కొడుప్పార్ కుమ్ ఇత్తనై వేణ్ణుమో (౧౩).

ఈ - తాకికపదార్థజలమును స్థారకమాయనలియ, అనన్దానా నూపుపహకిజపడియె అన్యాపదేశతాతే వేను
 కిహార్. ఎమ్మెరుమానాడే కలన్దుపిరిన్దా లోరుపిరాట్టి, తన్నాన్ద్రామైయాలే, అవనాడు పోలియాన పదార్థజలై
 క్కణ్డాకియమ్ ధరిప్పేమ్” ఎన్దు, అవాన్ద్రామై కై కొడుక్కు ఉడ్యానత్తిలే పుజప్పడ, అణ్ణుణ్డానకుయిల్ మయిల్
 తుండక్కుమానవై అవనన్దుయే వేచ్చుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ స్థారకమాయనలియ, “ఇన్దె నలికై క్కివన్ద్రోడునము
 కొరు పకైయిల్, ఇన్దె నలికై క్కు ఓరడియన్డాక వేణుమ్, అవళ, నమ్మె ముడికై వేణుమ్” ఎన్దుపార్తాళ, అతు
 క్కుపాయమిన్దేవమ్” ఎన్దుపార్తు. పిరిన్ద కలన్దుయెమ్మోయక్కాడమైయాలే కలన్దా పిరిన్దా, పిరిన్దవిడత్తి
 లుమ్ నామ్ ముడియాలిన్దోమ్, పిరిన్దనూపుపట్టిరుక్కిజనముత్తిలే నమ్మాడుపోలియాన పదార్థజలై క్కాట్టి
 ముడిప్పేమ్” ఎన్దుపార్తు వరవిట్టానిత్తనై; ఉజ్జళుక్కునినై వితువాకి లిప్పారిప్పెణ్ణామ్ వేణుమో?” ఎన్దు అవన్
 ద్రామై వాల్తెల్లొల్లి, నమ్మెప్పార్తొలితే యిప్పడినూపుపడ వేణువతు, అవనై ప్పార్తొల్ నూపుపడ వేణ్డావితే”
 ఎన్దు, అవళగుణ జ్ఞానత్తాలే, వరున్దిధరిత్తు త్తలై క్కట్టుకిజతాయిరుక్కిజతు. *

ఈ - ముతెత్తాట్టు. శిలకుయిత్తేడై కత్తై క్కుజ్జిత్తు, ఎన్దె ముడికై క్కు త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెన్దితాళే.

(ఇన్నయర్ చేవలము) నట్టివనాన శేవలము. బహిశ్చరప్రాణనై ప్పన్దేకణ్ణట్టత్తిలే వర్తియాన్దిట్టై. పిరిన్దు
 పడుకులై యడిక్కుమ్ శేవలై ప్పన్దేకణ్ణే, వేడైక్కు ధారకమాయరుక్కుమ్ శేవలముణ్డాకాతే? భోగ్యము
 మాయ ధారకముమాయరుక్కుమ్ శేవలముణ్డాకాతే? (నీరుమ్) శేవలక్కిన్నురాననీరుమ్? . (కూవిక్కిణ్ణు)
 శేర్ తియైక్కాట్టి నలికితుక్కుమ్లే, వేచ్చాలుమ్నలియవేణుమో? . సంశ్లేషాధిమాక పరస్పరనామ గ్రహణమివ్వి
 కొణ్ణు. (ఇన్దెత్తనై) ఇన్దెత్తనైక్కు విషయముణ్డా? ఇన్దుప్పిరివాలే శెన్ద్రుత్తు, ఉజ్జళి పారిప్పక్కు విషయముణ్డా?

ఆ - అన్యాపదేశతాతే వేనుమ్ ద్రాకరై విన్దకిజ్జితార్ (ఎమ్మెరుమానాడే యిత్యాది). కుయిల్ - వేచ్చుక్కుమ్, మయిల్ - నడి
 పుక్కుమ్ ప్పారకమ్. నమ్మెప్పార్తొల్ - సమ్మదైయ వోవభూయన్దైయి ప్పార్తొల్తొప్పడి. అవనై ప్పార్తొల్ - చయాదిగుణ విశిష్టాన
 నవనై ప్పార్తొల్తొప్పడి. “తమ్మకట్తై” ఎన్దైప్పేర్ (గుణజ్ఞానతాతే యిత్యాది). ఇత్తిరువాయ్మొళియాలే - “ముమళువుక్కు
 విషయదర్శనమ్ బాధకమ్” ఎన్దిజు. “ఇతు ఎమ్మెరుమానాదకన్ద తిరువాయ్మొళి” ఎన్దు అన్ద్రప్రసన్దత్తిలే ఆహ్వాన తిరువర్ణము
 బాధకయిల్ కన్దైయి ప్రసాదప్పరి. *

ముతెత్తాట్టు (ఇన్నయిరిత్యాది). “కుయిత్తేడైకాళే - ఎన్నయిర్ కూవిక్కిణ్డూ ప్పార్తొక్కు మి త్తనై వేణుమో” ఎన్దై క్కణ్డా
 క్కట్టుకొరై (శిలకుయిత్త్యాది).

ఇన్నయిరాన శేవలైన్దితార్ (నట్టివనాన విత్యాది). వివరణమ్ (బహిశ్చరేత్యాది). వేడైకణ్ణట్టత్తిలే విడాతే వర్తిక్కిణ్డూ
 ప్పేర్ (నట్టివనా) ఎన్దిజుత్తవడి ఇతుక్కు-పార్తొళావమ్ (పిరిన్దిత్యాది). పడుకులై యడిక్కుమ్ - హింసితక్కుమ్, ఇనితునాయు
 యిమాన శేవలైన్ద్రానరమ్ (భోగ్యముమాయిత్యాది). వేచ్చు నలివానపడియైక్కాట్టినిన్దుకొణ్ణు శబ్దార్థమ్ (సంశ్లేషమాక విత్యాది).
 “ఇన్దు” ఎన్దు - ఎన్దిడత్తిలే ఎన్దుపడియాయ్, “ఎత్తనై” ఎన్దు - అప్పుమాయ్, ఉజ్జళి పారిప్పకల్పముమ్ విషయమిల్లై యెన్దు మున్ది
 నరమ్ (ఇన్దెత్తనైకొత్తాది). అత్తనైక్కు - శేర్ తిక్కుమ్ నామగ్రహణతుక్కుమ్. “అత్తనైక్కు విషయమ్” ఎన్ది తిక్కి వివరణమ్ (ఇన్దు
 ప్పిరివాలేయిత్యాది). ఇన్దెత్తనై నలికై యావతు - అత్తైయెప్పరిన్దు బాధకమాన్దయాలే, అత్తై యుదాహరణపూర్వమాక తైరిపిట్టాల్

అ - అ - వి - ఇ - ప్పారిప్పేణ్ణు మెన్దు - ముళల్ వేడైక్కు - అరణైప్పణ్ణి నాప్పోరెయెన్దుపడి.

ఈ - ౧ - అధికంశోభతే 'ఎన్ను మాప్పోతే నలియని న్నతాయుడు. అచ్చిక్కే (ఎత్తనెయన్నయర్ నొవమిల్లల్ శేల్ మిక్) పిరిలితే తల్లి న్నిక్కొలు మెన్నయర్ నొ నమిక్కుమ్ ప్రణయకూజిత తైప్పక్కోతే కొళ్ళుక్కోళ్. (ఊయర్ నొవ) ఎన్నయారే - ఉడల్ పట్టె శెప్పల్ మత్తెన్. రామశరమ్మోతే ఉయిరితే పుక్కు వ్యాపరిక్కువుమ్ వల్లయిల్ బిడ్డన్. (ఎన్నయర్) ఎన్నయారే - ఇరవర్ మే పేచ్చుక్కేట - త్తలిర్కుమువనిల్ వ్యావృత్తి. మిల్లల్ ముక్తయనతు - నిరమ్మ మెక్ శోల్; సంశ్లేషదశైయల్ శొల్లత్తుడన్ శెల్లై క్కట్టాలపేచ్చుక్కోళ్. (నొవమిల్లల్ శేల్ మిక్) ఇప్పే చ్చినళో శెప్పడిల్ ముసియమెత్తత్తిమ్, పేళాతిరుక్కవేడ్డాపూ. (స్త్రీ) పధమెత్తయిల్ మీళవేడ్డాపూ. (కుయిత్తై కాళో) విజాతీయర్ శెయవతై నీడగుజ్జాయ్య వేణుమా? శేవలక్కొణ్ణు కార్యణ్ణోళ్ళనిన్తాయుమ్, పేడైయ్ కాతై యితే సిగిప్పతు!.

(ఎన్నయర్ క్కణ్ణిపిరానై) 'ఎజ్జలై మూతుకరై చొల్లుమాప్పోతే శొల్లటితే' ఎన్నినవాక్ కొణ్ణు; ఎన్ను భారకనాన ప్పొన్ననై వరక్కావుడితికోళ్. భారకణ్ణోళ్, వ్యక్తితోలుమ్ వ్యవస్థితభాయిజేయరుప్పతు. తిర్వక్కుళకున్ను తుణమ్, మునువ్యక్తకున్ను అన్నమ్, దేవరకున్ను అమ్మవమ్, ఇవరుక్కుక్కవ్వా; అ - ఎల్లా జ్జన్. (కణ్ణిపిరా) పరార్థమాక తన్నె యొక్క వైక్కుమున. (నీర్) అన్వయతిల్ రసమతియమ్ నీడన్, వ్యతిరేక త్తిల్ నొవుమతియనేడ్డాపూ. (వరక్కావుడితి) నీడవనమున్నే శెప్పడన్ తి కోళాళి, తానెల్లొ ముమ్మె నీడై మువారానా? అతు శెయ్డితికోళ్. ఎన్నెనలియవేణువన శెయ్డితికోళ్ తన్నె; నానుమవనమ్ కేరుకై న్ని వేణువన శెయ్డితికోళ్. అట్టికన్లనై శేక్ కవుమ్ వల్లై న్నిరుక్కితాళ్. ఇవల్ మే వాయతువాణా శెన్దిరు క్కణ్ణాళ్.

అధికంశోభతే (అధికంశోభతే) వికాజ్ఞిర్విరాజ్జమే. దీవయ న్నివమే కామవిధామదితడికా? ఇతి సిద్ధిగ్ధాకాడై (పా) మే. అధికంశోభతే ఎన్నయారే - విషయ త్తివళమూత బాధకత్తెల్లొట్టకటే. ఇరవ్వామరమ్ (అచ్చిక్కే) ఎత్తనెయత్యాది. అతా - అచ్చిక్కే ఎన్న - ఇరవ్వామాయ్, 'ఎత్తనై' ఎన్న - మితుతాయ్, ఎన్నయర్ నోవ విరళతిత్తే మిక్కుమిల్లల్ శేల్ మిక్ నెత్త వమ్. అరవ్వామాయ్, 'ఎత్తనై' ఎన్న - మిల్లల్ శేల్ మిక్, ఎన్నయర్ యన్వయవుతు. 'ఎన్నయర్' ఎన్నికతుక్కుక్కవళపూర్వక నాక శోభిన్వయవరణమ్ (పిరిలితేయత్యాది), 'ఊయర్ నోవ' ఎన్నరుక్కువాసనై (ఊయర్ నొవమిత్త్యాది), 'ఊయర్ నొవ' ఎన్నరుక్కు వాసనై వరమ్. రామశరమ్మోతేయత్యాది. అతావతు - ఉడల్ పట్టె శెప్పల్ మత్తెన్ ఉయిరితే నలియవల్లై న్నదడి. 'ఎన్నయర్' ఎన్నికతుక్కువ్యావృత్తి (ఎన్నయర్ శోభతేయత్యాది). 3 'మిల్లల్ ముమ్ మిల్లల్ ముమ్ నిరమ్మ మెక్ శోల్.' నిరమ్మ మెక్ శోల్ న్నతు - అచ్చిక్కే భాగన మురుభావణమ్. 'నిరమ్మ మెక్ శోల్' ఎన్న తిక్ వివరణమ్ (సంశ్లేషదశైయిత్త్యాది). ఎన్నరుక్కు ప్రకృతి భాగన మిల్లల్ ముమ్మత్తై త్తనిరమ్మోతావన్న (ఇప్పేచ్చిత్త్యాది). వివరణమ్ (స్త్రీ) పధమిత్త్యాది. 'పేడై కాళో' ఎన్నరుక్కు భావమ్ (విజాతీయ రిత్త్యాది). విజాతీయర్ - పుమానళో. శేవలక్కొణ్ణు కార్యణ్ణోళ్ళనిన్తై త్తమైతోల్ మ 'ఇన్నయర్ చేవమ్' ఎన్నరుక్కు జెప్పతు, ఇట్టే 'పేడై కాళో' ఎన్న త్తవళపూక చొల్లువానెన్నెన్ (శేవలైయత్యాది).

'నొవమిల్లల్' ఎన్నరుక్కువతారిక (ఎన్నయర్ త్యాది). ఎన్నినవాక్ - ఎన్నయర్ తుకతాక ఇనరుక్కు క్కవ్వా భారకమాధనడి (నొవమిల్లల్) భారకమిత్త్యాది. 'వ్యవస్థితకో' ఎన్నతై క్కట్టాలకార్ (తిర్వక్కుక్కుక్కిత్త్యాది). 'ఇవరుక్కుక్కవ్వా' ఎన్నరు క్కు. ప్రమాణమ్ (ఎన్నయర్ త్యాది). 'పిరా' ఎన్నరుక్కుక్కు (పరార్థమాకమిత్త్యాది). ఇనరుక్కు బాధకమాక తిర్వక్కు లెరియమో క్కవ్వా (అన్వయ తిర్వక్ త్యాది). అన్వయమ్ - సంశ్లేషమ్, వ్యతిరేకమ్ - విశేషమ్. నాజ్కోకూనివాలడక్ వరువనోవెన్ (నీడై త్యాది). వివ రణమ్ (ఎన్నయర్ తిర్వక్ త్యాది) వివరణమ్. సత్తికో శేక్ ప్పిక్కనోల్ శెన్న (అచ్చిక్కే వల్లనైయత్యాది). వివరణమ్ (ఇవల్ శేవలై త్యాది). వాయువునాక శెన్దిరు - నొవయారేవాయువునాక వాయువునై న్నదడి.

౧౧౭ తిరునామము. — ౯ - ప-౫ - తి - ఇన్నయిర్ - ౨ - పా - ఇత్తనై వ్యాఖ్యానము.

ఈ. — (ఎన్నయిర్ కూవిక్కుడు పూర్ కుమి త్తనై వేణ్ణుమో) ఎన్నెయుమవనై యుణ్ణోర్ క్కిటి కోళ్లొతపిన్బ ఇని యెన్నె ముడిక్కైయా యిరునతిటై యుజ్జుకుక్కురుత్తు; అతుక్కిప్పూరి ప్పెల్లామ్ వేణుమో? పణ్ణేనైన్ద్రు వెన్ను యిరై వాణ్ణి యవన్దెయిరై కొడుక్కై యాకిల్ కరుత్తు, అతుక్కి తెల్లామ్ వేణుమో? నీళ్లకో శేరవిరుక్కైయుమ్, కల క్కైయుమ్ అనొన్యనామ గ్రహణమ్ పణ్ణుకైయుమ్, ప్రణయగగ్గదన్వనియుమ్, ఇతెల్లామ్ వేణుమో? నెంద్రై జీవిప్పిక్కైయన్ద్రై అరితు? ముడిక్కైయిల్ పణియుణ్ణో?.

జీ. — సాన్దోమడిక్కువర్దుక్కు నియామకమే తెన్న (ఎన్నెయుమిత్తాది), శబ్దార్థమ్ (పణ్ణేయిత్తాది), క్కిట్టొవన్ద్రైయమ్ కటాక్షిత్తు “ఇన్ద్రైయమ్” ఎన్నతైక్కాట్టుకితార్ (నీళ్లొత్తాది), “వేణుమో?” ఎన్నసరత్తుక్కుభావమ్ (నెంద్రైయిత్తాది), కుయిత్తొడైకాల్ ఇన్నయిర్ చేపలు మిత్యాగభ్యావృతః.

ప్ర.తి. — (ఇన్నయిర్ చేపలుమిత్తాది) (ఇత్తనై) క్కిట్టొవన్ద్రై “అధికంబోభ రేపమ్మవికాజ్జిన్ద్రైయమ్” దీపయ న్దీపమకామంవిధాముదితద్విజా?.

అవతారిక. — ఇల్లునచ్చేళ్లరుని గణములను మానసముగా సనుభవించిన అహ్లాస్తి ప్రత్యక్షముగా సనుభవించ నాశదడి దానిని బంధక భిన్నతైయుండగా సచ్చదు సచ్చేళ్లరునికి పూరకములైన కొన్నివస్తువులనుజూచి పృథ్వికవచ్చిన వానిగుణాదుల సమనంధిని మిక్కిలి యార్దురై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము. — ఓ! కోకిలములారా! మీరుభర్తతో సంక్షేపించి చేయుచున్న రతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్నునాప్రాణనాశునితోడ జేర్చక చంపుటమీకు యుక్తముకాదు.

మూ. — ఇత్తనై వేణువతనన్ద్రైవన్ద్రైయైక్కాల్. ఎత్తనై నీరునుజ్జేవలుజ్జనై న్దేజ్జుతిర్.

విత్తకోకోవిన్ద్రామెయ్యనల్ల సురువర్ కుమ్. అత్తనై యామినియెన్నయిరవకై యత్తే.

ఆ. — (ఇత్తనై) అన్ద్రైయైక్కాల్ నీరునుజ్జేవలుమ్ కరెన్దేజ్జుతిర్; ఎన్నయిర్ కూవిక్కుడు పూర్ కుమి త్తనై వేణుమో? ఎన్నెయుమ్, “ఇన్ద్రైయమ్” కలవియేధారకమాయురక్కిణ్ణు నొరుక్షణమునై ప్పిరియుమకోవలనై యిట్ట నేకొడుమెల్లొ వేణుమో? తా నే చుకితానిశే” ఎన్న; అవన్ద్రై నే ప్రణయస్వభావనైప్పరై యిరుక్కుమత్తనైకాల్, అవసురువర్ కుమ్ మెయ్యాకన్నే హియన్ద్రై; అవ పిన్బ, అవకావరుక్కైయెన్ద్రై పారుకుణ్ణో? ఇనియెన్నయిరవతు ముడిక్కైయెన్ద్రైకాల్.

అన్య. — అన్ద్రైయైక్కాల్ నీరుమ్ నుమ్ (3) శేవలుమ్ ఎత్తనై కరెన్ద్రై (౬) వీజుతిర్ ఇత్తనై వేణువతనన్ద్రై (౯) అన్ద్రై! నీర్ కక కోవన్ద్రై (౧౨) ఒరువర్ కుమ్ మెయ్యనల్లక ఇని (౧౫) ఎన్నయిర్ అవకైయతే మామత్తనై. (౧౬)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, పరుక్కుళుక్కుమ్ రత్తకనామ్మడి ముళిలనాన క్కణ్ణునై మెయ్యనాకనినైత్తు ఎన్నైయవన్ద్రైకాల్ అన్యన్ద్రై సరికిటికొణ్ణు శిలవన్ద్రైకాల్ చొల్లకితార్.

పిరివిల్ ధరిక్కుమాట్టాత స్వభావతైయన్ద్రైయన్ద్రైవన్ద్రైకాల్! శేవలికానినైవత్తిన్దరమాటువన్ద్రైకుమ్, ఉజ్జో నీనైవత్తిన్ద్రైవతి మాటుమ్, (3) శేవలుమాయ్కొణ్ణు, ఎత్తనైప్రకారమ్, సంక్షేపరసత్తారై యుళ్ళున్ద్రై, (౬) శబ్దక్కిటికొల్; ఇత్తనైయత్తిప్రవృత్తి, వేణువతనన్ద్రై; (౯) ఎన్నెసరియుమ్మడియన్ద్రైవర్ క్కాట్టిన, విన్నయన్ద్రైయన్ద్రైవత్తితనాయ్, పరుక్కుళుమ్ రత్తిక్కు మవన్ద్రైకాల్ సోగిల్లై ప్రకాశిప్పిత్తు లొకత్తైపరకిరక్కుమ్ కృష్ణనానక, (౧౨) నాట్టారోడు నల్లనర కళోడు వాయుజుక్కురువర్ కుమ్, మెయ్ పరిమాటువా మెరువన్ద్రైకాల్ అవపిన్బ, అవకానినైన్ద్రైకియన్ద్రై ప్రవృత్తియన్ద్రైకైయత్తే, ఇని, (౧౫) ఎకప్రాణనానతు, అవకైయతేయా మత్తనై. (౧౬)

అర్చన. — ఓ! అనుక్రమచతురారా! మీరును మీయొక్క (3) మొగవతులను ఎంతకాలము (సంక్షేపమునుచే) కరిగి (౭) అనంతరముగా పొందుచున్నావని! (నన్నుబాధించుటకు) ఇంత అతిద్రవ్యత్తి మనసినదేమి. (౯) అయ్యో! అత్తవృక్షాదులైన శ్రీకృష్ణుడు (౧౨) ఒకరికిని సత్యమైనవాడేమి కాదు; ఇకమీద (౧౫) నా ప్రాణము నానిచ్చేటట్లా దోలుకుకొనినదైనా (౧౭) ౨.

ఈ — ఇరవై మూటలు. శిలవనిత్తేడై కలై కుక్కిత్తు, ఉజ్జల్ శేవళకళమ్ నీజ్జళమాయ్ ప్రణయకూజరత్త భాలే యెన్నెనలికిట తెన్నెన్దితాల్.

(ఇత్తనై వేణ్ణువత్తు) ఎన్నెముడిక్కైక్కిత్తనై వేణ్ణువత్తు. కుయిల్ కలై పార్తు, “ఇత్తనై వేణ్ణుమోనా” ఎన్నెనిజ్జుచ్చయ్ శే, ఇడైయిలే అచ్చినినడైయి ధ్వనినలియి, అచ్చుశురమే యిన్నోడుక్కల్లొన్ నీజ్జుచ్చుడియి; తే పిజ్జుచ్చుడై. మహారాజునమ్ వాలియమ్ పొరానిజ్జునడువే + యొలియమ్మక ప్పెరుమాల్ కొట్టాప్పోశే; కుయిల్ కళు మనమనూయ్, “తూవాతేకొళ్ళొళ్ళోళ్ళో” ఎన్నతు, అనైయియరక్కావునతు, అకానిజ్జుచ్చయ్ శే; నమవే అచ్చిలానతు, శేవళయే నెరున్నెయిరుక్కి వార్తాప్పోలే ధ్వనిక్క, పురిన్దుపార్తు. “ఇనైయే యమైయాతో? నీజ్జుళుమ్ నేణుమోనా” ఎన్నితాల్, ఇవళిన్దిశిల్ల చెయ్ శేయమ్ ధ్వనిక్కత్తుడజ్జీమ; (అనై!) “శరణమ్” ఎన్ను యెన్నుచ్చే న్నిక్కప్పొచ్చేప్పోలే, ఉజ్జల్ పడియిన్ద పడియెన్; ఐయో! ఎన్నితాల్. (అచ్చిచ్చేడై కాల్) కుయిచ్చేడై కళింకా ప్పొన్దుకుక్కరువాని కణ్ణిలోమ్; ఉజ్జల్ శేవళిత్తాట్టి లొరువాయ్జుడైలోమ్. నలికక్క, నజాతీయ రిలునమ్ మిఠాతీయరిలు మన్నునకాయున్దికోళ్, “నాజ్జలెన్ శేవతోమ్” ఎన్న; (పత్తనై) మికవుమ్. (నీరుమ్ నున్దోనలుమ్) శేవళిక్కెన్ద త్తెన్ది నడత్తుకీజినీరుమ్, ఉజ్జల్ కరు త్తెన్ది పరిమాణుకీట పుజ్జల్ శేవళుమ్. ౧. అత్త

ఇరవై మూటలు (ఇత్తనై యత్తాది. “అన్దోవన్ శ్చేడైకాల్ ఎత్తనై వీరున్దజ్జేనలుడరైన్దోర” ఎన్నోడైక్కిటాత్తిత్త మహారాజు (శిలవనితాత్తాది).

శిలవనితాత్తాత్తి నాల్లయేయిల్ కళుక్కుమ్ శొలువానెన్నెన్ద కుయిల్ కలై యత్తాది. అతావతు అబ్బోమైయి నలికియొక్కోలే గుండపడి. అన్దోవన్ మహా వివరణమాతల్, “ఇత్తనై వేణ్ణువత్తు” ఎన్నతుక్కులొనా నరమాతల్ (మహారాజుమిత్తాది). ఇదేమి. అచ్చియతోవెన్దు - కుయిల్ కళే యమైయాతోవెన్ద. “అనై!” ఎన్నతుక్కునతారిత్త (ఇవళిచ్చుడియిత్తాది). “అనై!” ఎన్నతుక్కు నాన్ద (తానమిత్తాది). ఇతుక్కుభావమ్ (కుయిచ్చేడైకళిత్తాది). అతావతు-కుయిచ్చేడై కలైచ్చుడై వచ్చిచ్చేడైకళుక్కు నాయులని ప్పొల్లెయిన్ పొలుక్కుమాట్టాత విశ్లేష సహిష్ణుత్వముజ్జాకయాలే, అన్దవాన్దొక్కట్టిలోమెన్దపడి. పేడైకాల్” ఎన్నతుక్కు భావమ్ (అచ్చిశేవళిత్తాది). అతావతు - శేవళ పుమానాకయాలే కలిసద్రవ్యతియాయ్ ప్పెణ్ణిమడై యిన్దసన మఱియాతవాకారత్తై యున్దొరుగొనుక్కుమ్; అన్నడియన్దిక్క, పెణ్ణిపడుమ్ వ్యసనమ్ పెణ్ణుక్కు తైరియమ్మడి యానపేదీమ్ మణ్ణుజ్జుళుక్కు; ఇవ్వుతు నిన్దునూదోన్దొక్కయాలే యన్దవాన్దికట్టిలో మెన్దపడి. వివరణమ్ (నలికైక్కిత్తాది). నజాతీయ - కుయిచ్చేడైకళి. విజాతీయ - శేవళిక్క. పేడైకాల్ కరు త్తెన్ది పరిమాణుకీక్కు ద్దున్దున్దు (అన్దరాతమిత్తాది). “తనాళ్ళయొమో ద్విగుణంబుదయే పరివరతే! అన్ద రాతే! మణ్ణిన్ద ముఖ్యాగివాదయంబూదా! తన్దూదయో విశేషమైశ్చిజనకాత్తజ్జ” ఇశిబాలకాణ్డేవరమే. “అనార్య; తనాళ్ళ ప్పొన్దుయొగొను, ద్విగుణమ్ - భృశమ్, పరివరతే; తనాల్ సరామ, తనాళ్ళ అన్దరాత మనిచ్చాదయమ్ - అచ్చిప్రాయమ్, న్నూదా - మనసా, ద్విగుణముఖ్యాగి - జానాతి. తన్దూ, రామన్ద, మెళిరీ, భూయోవిశేషమై అతిశయేన - పరివరతే; తనాల్, తన్దూ - రామన్ద, న్నూదయమ్ - అచ్చిప్రాయమ్, మెళిరీ, మనసా, అఖ్యాగి - జానాతి. ఏతదున్దంభవతి - పరస్పరవాదయోన్దరైరైవ పరి

+ ఒలియమ్మవతు-మత్తెన్దిన్ద యెన్దుమున్ను ౧౧౮-పా-౨౭-౨౭. శ్రీ వ్యాఖ్యానానుసారము: “అవీర్యక్తమ్” ఇతిపాఠం.

(వి త్త క సి త్వా ది)

9.

రమ్యపరిమళాంకసర్వరక్షకనాన (ఆపమేరుక్షణకాలమ్ తాత్ప్రమేవ) ఎవ్వతూట్టువత్తు. “విన్నయవీయణ్” ఎన్నతూట్

-3-

ఈ. - వేణ్ణావ్రాఁ (ఎవణ్ణొల్లి) ఏతేనుమ్ శిలవడై వొల్లి. అనై తొల్లుకిఱ పాశురణ్ణొల్లిల్ తనవాయ్ వేమ్పొలే కాణుమ్. (నీరకుడైన్) బిట్టి లేముట్టన గాహిత్తు. (అవతీర్) పరిమాతాఁ బ్రిక్కోళ్. (పుడై శూట్రువే) శుభ్రీలే నశ్చిరి యానిన్జిక్కోళ్, అడై మతిట్టుడుత్తువార్ శుభ్రీలే పేట్టు కొడ్డరుక్కుమాప్పోలే. శివయెప్పైత్తు ప్పితై ప్పేనా? కణ్ణెప్పైత్తు ప్పితై ప్పేనా? పెరుమాళుమ్ పరికరముమ్ లడై యెయ్యైక్కు చూట్టుప్పోనాప్పోలే కాణుమ్ ఇవ భుక్కితిరుక్కిఱతు. పావియేన్, ! ఉడ్యో పరిప్ప క్కిఱ్ఱువిషయముడైక పెట్టేరితీల్తై. (తవణ్ణయ్ తిల్లా) ఉయిరై యిడ్డే వైత్తుభక్తుక్కు పరికర భాగ్యమ్ పడ్డేరిలేన్. (అవనై ప్పొలే పిరివుక్కుచ్చిళై యాతపడి భాగ్య తైప్పణ్ణ పెట్టేరిలేన్) ఎట్టపిళ్ళాన్ పరిక్కుమ్. (ఉయిర్లుణ్ణో) వల్లడిక్కారర్కు పిళ్ళే ధ్రువీ కాట్టుమాప్పోలే కాణుమ్, (ఇణ్ణుణ్ణో) ఎట్టకాట్టుకిఱపడి. (ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమ్) ఎత్తైవ్వాన్జిరిప్పతు? (నుమ్మిత్తాది) (ప్రణయపరవశమాన ఉడ్య భుడై య ధన్వియైక్కేట్టుమ్, పిరివుక్కు ధరి తిరుక్కిఱుమ్, ఉడ్యో ధన్విన్కు ప్పితైక్కు వగ్గోమా? ఉడ్యో ధన్వి, కేట్టారై ముడుక్కు మతెట్టో. ఉడ్యో శివయై ప్పైత్తులో? నీడ్యో కూప్పిడుకిఱతు, ౧ సన్వసం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ | పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.

3.

తీ. అ॥ రసమ్. ఇన్న తెన్నా లే (ఎవడు) ఎన్నా నెన్నెన్న (అవై తొల్లుకిఱ తాల్) నీర-నీరళ్. శూట్రునశ్చిరిక్కిఱతుక్కు న్నమన్దమ్ (అడై మతిత్తాది). అడై మతిట్టుడుత్తు - ముత్తిక్కరారుత్త. (ఎవణ్ణొల్లి, పుడై శూట్రు) ఎని అవిరణ్ణుపదజ్జిరాయిమ్ - తనక్కినద్రువీల్ వన్దలివై క్కప్పరికి యైయిఱార్ (శివయైత్తాది). (ఎవణ్ణొల్లి) ఎన్దై ప్పొల్ (శివయైత్తాది). (పుడై శూట్రువే) ఎన్దై తైప్పద్రు (కణ్ణయిత్తాది). (అడై మతిట్టుడుత్తువార్) ఎన్దై తై విశేవిన్జిమా కాట్టుకిఱార్ (పెరుమాళుమిత్తాది). మేలుక్కవ తారై (పావియేత్తాది). (తవన్ శివయిల్) ఇత్తాదిక్కర్దమ్ (ఉయిరైత్తాది). ఆర్ధరసమ్ (అవనై ప్పొలే యిత్తాది). భాగ్య తైప్పణ్ణ తపావియే నానెన్దైయై (పాణన్జిక్కిణ్ణో ప్పెత్త శబ్దమ్. ఉయిర్లుణ్ణో నెన్నా లే, (ఇణ్ణు) ఎన్దై విశేషి త్తుక్కు-భావమ్ (నల్లడిక్కారర్ తాది). వల్లడిక్కారర్ - హింసకర్. నీద్రుమ్ - భరిప్పోమ్. (ఎణ్ణుమాక్కురల్) ఎన్దై మత్తు-భావమాతల్, (కేట్టుమ్) ఎన్దై చిత్రబ్దుక్కు-భావమాతల్ (పిరివుక్కిత్తాది). ప్పితైక్కు మాకాతోనెన్దై (ఉత్తిత్తాది). తనక్కు-భావమాత్తై యాతయద్రుమిక్కు మిత్తు-భావమాత్తై నిత్తు-భావమ్ (ఉడ్యో శివయైత్తాది). తనక్కు-భావమాత్తై కొల్లొడ్డిప్పడినై తై మేరుణ్ణోనెన్దై (నిస్వసమిత్తాది). నిస్వసం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ | పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి | ఇతిరామః. అన్ని కేట్టైకాళో - ఎనతారయిర్ - అవకైయలే - ఎవణ్ణొల్లి నీరత్తు తొడగ్గి ఉయిర్లుణ్ణో - నమైక్కుమాక్కురల్ కేట్టుమ్ - ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమిత్తన్వయః.

3.

(ప. తి. - మాన్దామాట్టు (అవకైయలే యిత్తాది). (ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమ్) కిష్కిన్దాకాడై నూల్వడిరామః, (నిస్వసం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.)

3.

తాత్పర్యము. - 1. క్రాంచపక్షులారా! విూరుధ రక్షో సంక్షేపించి నాచుట్టుచుక్కలనుండికెట్టింపగా దానినివిని సహింసక నానూజము సర్వేశ్వరనియొద్దపోయినది. ఇకవిూరుబాధించుటకు మందభాగ్యురాలైన నాయొక్క ప్రాణమిచ్చులెదు.

3.

మూ. - కూక్కురల్ కేట్టునజ్జణ్ణ మాయ్ వెళిప్పడాక్. మేఱ్ఱై కొల్లొళ్ళై ‡ నీరుణ్ణోవలుజ్జోఘీకాళో. | వాక్కుమనముజ్జరుమమునమక్కాజ్జతే | అత్తైయమూనియుమన్దరనిన్దులులుమ్ |
అ. - (కూక్కురల్) కోట్టికాళో! నీరుమనజ్జోవలుమ్ మేఱ్ఱేలుమవనైయో శియ్యూ-పుకిటికీ శెన్న; “నాజ్జళవనైవరక్కు-పుకిటికీ” ఎన్దై అత్తైయి; అవకపరుత్తుక్కు మా-పుకిటికీకాళో అవక వారాఘోకిఱతే? అతలల్, అవకవరక్కు-పుకిటికీరల్;

౪౫

ఎన్నెముడిక్కైక్కాక కూర్కూరల్ తోతానా? మన్నమే యెన్నుడెయసర్వకరిణగుమమడినన, ఇనియొక కెయ్యవరన్లు కిటికళో' ఎన్న; కరణజ్జో ముడిదనవాక లున్నడెయ పేయ్యుమిచ్చేస్తేత్తగుణుడుకిజపడి యెట్లనెయ్యిల్; ముడియచ్చెయ్తే, ఎన్నుడెయ వాక్కెయ్ ముడియమ నడువేనన్లు పట్టెయవ్వనవాననైయారే యుక్కిజనకత్తనయ్యెంతాళో.

అన్య. - కోట్టికాళో కూర్కూరల్ కేట్టుమ్ (3) నమ్ మాయొక కణ్ణక (౬) వెలిప్పడాళో నమ్ కేవలమ్ (౯) నీరుమ్ మేలో కైక్కొల్ళేన్ది (౧౦) నమక్కు వాట్టుమ్మనమమకరముమమ్ అన్యతే (౧౫) ఆక్కెయ్మమ్ అవియమ్ అన్దరమ్మన్లు (౧౫) అలమ్మమ్. (౧౯)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, ఆశ్చర్యగుణచేష్టితవాన కృష్ణక వరుకిటిలక, నీర్వలెనక్కు బాధకమామ్మడి మాప్పిడాతేకొళ్ళుకోశెన్లు, శిల ముయిచ్చేన్దికైక్కొల్ళేన్దున్నట్టున్నట్టుకైక్కొల్ళే.

మయిల్ కాళో! నీర్వలెన్దుకొల్లెన్దికైక్కొల్ళేనరల్, అవనిదన్దవిడ త్తిలమ్ కేట్టుమ్మడియాయరక్కచ్చెయ్తేయమ్, (3) ఎల్లారమ్ 'నమ్మడెయవక' ఎన్నుమ్మడిభవనాయ్, కిట్టినారెయ్యాశ్చర్యగుణచేష్టితజ్జళారే యాడుపడుతుమ్; కృష్ణక, (౬) వరుకిటిలక; అజ్జళో, కేవలమ్, (౯) నీరుమాకచ్చేరన్దుకొల్లు, మేలే, తిరళాకకూర్కూరల్ తోకొళ్ళుజ్జో. (౧౦) ఎల్లగుళ్ళు, వాన్దనగ్గియన్ది, అవన్దక్కొల్ళేనాయ్ ము; (౧౫) శరీరముమ్, ప్రాణముమ్, నడువే, (౧౫) అలమరుకిటిలకత్తన. (౧౯) కోట్టి - మయిల్. కిక్కెత్తల్ - శబ్దిత్తల్.

అరము. - ఓ! మయూరమూలరా! మీ! ద్వనిని వినియ (3) మనవాడనిచ్చెన్దగిన ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౬) బులుబుడెన్నున్నాడు. మీయొక్క మొగపక్షియ (౯) మీరును అధికముగా శబ్దమునుచేయవలదు. (౧౦) మాకు నమోవాక్కాయ ముల నానియుద్ద చేరినది. (౧౫) శరీరమును ప్రాణమును నడుమనుండి (౧౫) బాధపడుచున్నవి. (౧౯).

ఈ - నాలామ్మట్టు. శిలమయిల్ కల్లైక్కుటిత్తు, నీజ్జళుచ్చమాక కూర్కూరలయెన్నెనలియానిట్టికోశెన్దికొల్. (కూర్కూరల్ కేట్టుమ్) నీజ్జళోకూర్కూరల్ ద్వనియైక్కేట్టువైత్తుమ్. ఇవన్ద్రీనద్వని శెల్లాతవిడమిల్లె యెన్దిరుక్కికొల్. (నజ్జగన్) వలయత్ ప్రసిద్ధిపోలేకిడి భవన్దన్నమితు. (మాయొ) ఆశ్చర్యశీలన్; కలక్కుమ్నమయ్ త్తిల్ మెయ్మోలే పరిమాటవల్లవన్. (వెలిప్పడాన్) 'ఇవన్ద్రీనద్వని' ఎన్లు తోన్ద్రీనడిలన్; ౧ 'తానామావిరభూతో' ఎన్ను మనన్దికో. ఋషియమ్, 'అవిరభూతో' ఎన్టాన్; ఇవళుమ్. (వెలిప్పడాన్) ఎన్టాన్. (మేలోకైక్కొల్ళేలమిన్) 'మేలానగళై - ఉచ్చమానద్వని, జాత్యుచితమాయ్ ప్రణయవృత్తమాన, ఉచ్చకబ్బత్తై పుణ్ణాతేకొళ్ళుజ్జో, ఇవళేడు

పే. ౨ || నాలామ్మట్టు (కూర్కూరలిత్యాది). 'నీర్వలెన్దుకొల్ళేన్దికొల్ళేన్ది' ఎన్దవన్ద్రీనకటాక్షితవ తారిన్ (శిలమయిల్ కేట్టుయ్యాది).

నరసాపదననుక్కితుకేట్టుమ్మొవెన్న (ఇవన్ద్రీనత్యాది). మేలే 'మేట్టిల్లెక్కొల్ళేన్ది' ఎన్దరెప్పన్ద్రీ (శెల్లాతవిడమిల్లె మొట్టతు). 'నమ్' ఎన్దతుక్కర్థమ్ (వలయత్తేత్యాది). 'నమ్' ఎన్లు - ప్రసిద్ధి. వలయత్ ప్రసిద్ధియావతు - ఇవావేయత్ సిద్ధతి - ఇన్ద్ర అనురత్తిలేపేయ్యెన్దునుతు. ఇన్ద్రాల్ - భవన్ద్రీనగతుప్రసిద్ధిమాత్రమొట్టె అనుస్థానమిల్లెయ్యెన్ది. 'వెలిప్పడాళో' ఎన్దతుక్కచ్చేర 'నమ్మడెయవక' ఎన్దతుక్క - వెజుమ్మక వ్యాఖ్యానసమీక్షాకై. మాయొ - ఆశ్చర్యభూతక. ఆశ్చర్యమేరెన్న (కలక్కు మిత్త్యాది). వెలిప్పడప్రసక్తియేరెన్న (ఇవళిత్యాది). అతావతు - 'ఇన్ద్రధ్వనియవక్కుబాధకమ్' ఎన్టాల్ ఓడివనవేడ్డియరక్క, అతు తేయకేబానిల్లెయ్యెన్దు. అప్పడినిక్షేపదయైతొన్ద్రీనమొవెన్న; ప్రమాణమ్ (తానామిత్త్యాది). 'తానామావిరభూతో' ఎన్ద సేయకేబానిల్లెయ్యెన్దు. అప్పడినిక్షేపదయైతొన్ద్రీనమొవెన్న; ప్రమాణమ్ (తానామిత్త్యాది). 'తానామావిరభూతో' ఎన్ద సేయకేబానిల్లెయ్యెన్దు. అప్పడినిక్షేపదయైతొన్ద్రీనమొవెన్న; ప్రమాణమ్ (తానామిత్త్యాది). అతావతు - గోపిమూర్తుకు యనాన ముఖామ్మజ్జో ఇత్యాది గోపికాగీతానమనన్దరల్. శబ్దమొత్తిరుక్కికైక్కొల్ళేన్ది (ఋషియమిత్త్యాది). అతావతు - గోపిమూర్తుకు సమీపననాయ్దొన్ద్రీనతిరువ్వానెన్ద్రీనాన్ద్రీ ఇవళుమ్ సన్నిహితనాయరన్ద్రీనెన్ద్రీ వెలిప్పడాశెన్దపడి. 'కిక్కె' ఎన్లు - పక్షిశబ్దమా సమీపననాయ్దొన్ద్రీనతిరువ్వానెన్ద్రీనాన్ద్రీ ఇవళుమ్ సన్నిహితనాయరన్ద్రీనెన్ద్రీ వెలిప్పడాశెన్దపడి. 'కిక్కె' ఎన్లు - పక్షిశబ్దమా కైక్కొల్ళేనాయ్ (జాత్యుచితమాయ్) ఎన్దికొల్. 'అన్ద్రీకైక్కొల్ళేన్ది' ఎన్దక్కడవతిశే. 'మేలో' ఎన్దతుక్క - భావమ్ (ఇవళేడుపడవత్యాది)

అ. అ. వి || ఉచ్చధ్వనియమిల్లెయ్ లక్షణమైయరగిచ్చెయ్తేకొల్ (జాత్యుచితమయిత్త్యాది).

౧౦౮ తిరువాయ్మొళి - ప - తి - ఇన్నయి - ౫ - పా - అందరనిష్ట వ్యాఖ్యానము.

ఈ పదపూర్వకమున మొదలు తుక్కువానినైన వాయ్మొళి (నీరుజ్జేవలుమ్) అనుతుడనైన కార్యతైసహచరముననుడనై కుక్కుయై బూడ ముడిమిని న్నతు. (కోటికాళ్) స్త్రీవధుమ్ వణ్ణుకై కొడుబాటియాక పైగుప్పడ సేమమో! కోటి యెన్నిట - మయితై. “నీర్ నలియూతే కొళ్ళుజోళ్, ఎన్ను పళవుమ్ పార్ త్తనై నాబ్బలిచిక్కిటతు? నర్వకరణబ్బళై యనునహరికృపననాబ్బళో తవిరుపైమో? తుడనైన కార్యమ్ తలై క్కట్టపేణుమే యెన్నిటకు?” ఎన్నుకరుత్తాక, అతు క్కాకిల్ పిన్న అత్తేహోళ్ళోళెన్నిటాళ్. (వాక్కుమ్ మనముమ్ కరుముము ననుక్కాబ్బతే) ఎన్నుడై య నర్వకరణ బ్బళు మనస్సుకలిస. “అత్తేహోయివై ధన్విక్కు అననుక్కు త్రిపుతాయనన్దు ముకణ్ణాటైమ్” ఎన్నుమ్మనె వాతే శొల్లుకిటాళ్. అత్తేహోలిప్పేచ్చుమ్ శి చేప్పేతిముమ్ కూడినపడియెన్నెన్ (అత్తైయ మువియుమందర నిష్టులుమే) న్నసనవాననై యాచే, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిష్టుకేళ ప్పడుకొని త్తనై. విడితువిట్టకొమ్మిపోతే వాననై యె యుళ్ళుతు. నూపుపడ వేణువతుణ్ణు, నలికై క్కాశ్రయమిట్టై.

జీ.వి.సి.వి.వేవలుమ్” ఎన్దిరజ్జెయ్మొళి, “కై” ఎన్దు ఏకవచనముక వ్విన్నతుక్కుభావమ్ (విష్టులిడనైనవిత్తాది). “కోటికాళ్” ఎన్ని బహువచనపుక్కుడ (స్త్రీవధుమిత్తాది). వేచ్చుమ్చేప్పేతిముమ్ త్తనై - “మేట్రిక్కొళ్ళేన్ది, ఉక్కులుమ్” ఎన్దు త్తెచ్చుమ్. వివరణముతల్, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిష్టు కేళ ప్పడుకొని త్తనై (విడితువిట్టవిత్తాది). ఫలితమ్ (నూపుపడవి త్తాది). “ఉక్కులుమ్” ఎన్దు తుక్కుభావముతల్. మాక్కురల్ కేట్టుమ్ నల్లణ్ణై మాయక్ వెళిప్పడాక్ - మాక్కుమెత్తుతుడనై. ఉక్కులుమే కోటికాళ్ నీరుమ్ వేవలుమ్ మేట్రిక్కొళ్ళేన్ది నిత్యస్యయి.

ప్ర.తి. - నాలామ్మట్టు (మాక్కురల్ కేట్టుమిత్తాది) (వెళిప్పడాక్) శ్రీభాగవతే గోపికాగీతాసమన్తర, “తానామవిరభూ చ్చార్చిస్తయనముభామ్మట” సీతామృతధర్మస్మి సాక్షాన్తనన్దమన్దహః”.

తాత్పర్యము. - ఓ! మయూరమూలా! నామసేవాకామములు సర్వేకరనియొడై వెళ్ళిపోయినవి. శరీర ప్రాణములెన్నిటను న్నవి, మీరు ఎంతగొప్పధర్మచేసినప్పటికిని దానిని విని నాబాధనుడలచి నాయందుగనికరించి వాడు పరమపదమునుంచి బయలుదేర నే లేదు. గాన మీధర్మని నాకుమిక్కిలి బాధకరముగానున్నది. గాన మీరకుల-పగా నుపవలదు.

మూ. - అందరనిష్టులొకేన్దు యానుడై పూనై కాళ్ ! నున్నిట తేతుమిడై యిలై కుక్కుజేన్ది నొ !

ఇంద్రియాలబ్బళో కాట్టియి వేప్పులకుజ్జొణ్ణ ! నద్దిరుమార్వనమ్మావియొణ్ణననై నాళ్ ||

ఆ. - (అందరనిష్టు) ఉబ్బకుక్కునానెన్దు పనిష్టుమిట్టికే; నీబ్బళోనడువేనిష్టు అన్దు యానుబ్బళోన్చొల్లి యెన్నై బాధియాతే కొళ్ళు జోళ్ ఎన్దు పూనై కేన్చొల్చొల్లి, పట్టనలోక తై త్తనక్కాక్కిక్కొళ్ళుకైక్కు చ్చిలబాయ్ళెయతాపోతల్, ఎన్నోడేలన్దు పరిమాణుక డానాక త్రింద్రియముడి శిలబాయ్ళెచ్చెయ్కొనిన్దు రోనవితు, ఎన్నై ముడిత్తైక్కు నల్లవిరపపార్తాక, ఎన్ను చతురమో! ఎన్దు తన్నితే నిష్టు కొల్లుకిటాళ్.

అన్య. - అందరనిష్టు ఉక్కులొకేన్దు యానుడై పూనై కాళ్ (3) నున్నిట ఏతుమిడైయలై కుక్కుజేన్ది (౭) ఇంద్రియాలబ్బళో కాట్టి వివేప్పులకుమ్ (౯) కొడ్డి నద్దిరుమార్వక నమ్ (౧౨) అవి ఉడ్డి నన్దు (౧౫) ఎణ్ణి నాళ్ (౧౭)

పన్నీ. - అన్దరమ్, కృత్రిమచేప్పేతిబ్బళోకాట్టి సన్దులోక తై యమ్ పిటర్ క్కాకతపడిపణ్ణుమిడ, ఉక్కులొకేనపుజ్జేయిట్టు న్ముడై (ప్రాణాపహరణపణ్ణుక్కు సన్దుకేణ్ణి నానెన్దు, తన్నుడైయ పూనై కేళ్ళుజేన్దు చ్చొల్లుకిటాళ్).

శి చేప్పేతిముమ్ - ఎన్దు డైయవత్తెన్దు ననుక్కు పాతమ్.

ఈ. - (పూలకుట్టె) పిలుచుచున్న వస్తువై యపహరికృష్ణకృత్, అపహరికృష్ణకృష్ణమే శేషియాతపడియపహరికృష్ణమవక. (నన్నినమార్పక) ప్రణయిత్వతాతపవ ప్రసిద్ధియై యెనకు కృష్టి పిరాట్టియోడే పట్టికొనును, ప్రణయి యాయన; అట్టెకృష్టి కృష్ణారై యకప్పుడు త్రికృష్ణకృష్ణక. శిలపాయకలై కృష్టి భూమియొక్కొట్టావ్వీలే కలన్దుపరిమాటు క్షిణానెట్ట తోడీనువ్వుడి శిలపాయకలై చెయ్యతు విన్నెక్కి. ఎన్నెముడికై కృష్ణకాయమెన్ను నూమ్. (నమ్మావియన్డనన్డెణ్ణా) నమ్మముడికై కృష్ణకనల్ విరకుపారత్తాన్, ఉడభుక్కిడ వకాళమిల్ల. సర్వశక్తి యువ్వొగ్గి శ్రీ కార్య త్రిలే కుత్తెక్షిషప్తాయ, అతిలే నీడభుమ్ సహకరిక్కిట్టికో? .

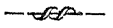
౫.

జీ-అఃత్యాది. „నమ్“ ఎత్తప్రసిద్ధిమృతావమ్ (ప్రణయిత్వతాత్యాది). ప్రసిద్ధ నానతిరుమార్వనెమ్ శబ్దార్థమ్. పిరాట్టియొట్టెచ్చేర్ తియై కృష్టియొన్నె యకప్పుడు త్రికృష్ణవనెమ్ తాత్పర్యార్థమ్. „తిరుమార్వ“ ఎత్తకున్నెమ్మెప్పాకవర్థమ్ (పిరాట్టియొట్టెయ్యాది). „ఇన్దిర త్తాళిణ్ణ“ ఎత్త కుడణ్ణి, „నన్డెణ్ణా“ ఎన్నుమళివుమ్ - ఐక్యకైప్పార్తువ్వుల్లుకితాళెమ్మమ్, తన్నిలేనొన్డొట్టెకాళెమ్మమ్, ఇత్తె చేప్పావినెత్తు, మన్నినకైయై కృష్ణుక్కితార్ (శిల పాయకలై) ఇత్యాదియారే; ఇరత్తామ్మకైయై కృష్ణుక్కితార్ (నమ్మెము డిక్క) ఇత్యాదిముడివిల్ వాక్యతారే. „నన్డ“ ఎన్నిటవితుక్కర్తవ్యయమ్ - నన్డక నెమ్మమ్, వ్యతిరేకలక్షణయాయ్, క్రూరమాక నెమ్మమ్; ఇన్దివిరత్తర్ త్తెయ్య మరుళిచ్చెయ్ క్కితార్ (నన్దిరకవారత్తా) ఎమ్మమ్, అమ్మికాక ప్పార్తాత్తా) ఎమ్మమ్. అమ్మికాక - క్రూరమాక నెమ్మ పడి. „అవనమ్మకెయిరుపాక్షిణా, అవక కెయిరుపాక్షిణకలై నాణ్ణో ముడిక్కిణ్ణమ్“ ఎన్న (సర్వశక్తియైత్యాది). అన్దరనిమ్మల్ కిన్డ యాన్డెప్పొవైకాళ - ఇన్దిరత్తాళిణ్ణతొడణ్ణి, నన్డెణ్ణా - నన్దిటతేరుమిడెయలై క్కుడిల్ మినోవిత్వస్యయి. నమ్మావియన్డనన్డె ణ్ణా - నమ్మయై ప్రాణన్డె గ్రన్థుక్కిళ్ళున్ను నన్డకనిరూపియానిన్డనెమ్మ ఉరైయల్ శబ్దార్థమ్.

౫.

తాత్పర్యము. - ఓ! చిలకలారా! నాచేర తెంపబడిన మీరు నన్నే బాధించ యిచ్చించితిరి. మీరు శబ్దించి నన్ను బాధించ యిచ్చించుట నిరర్థకము. వంపకంజైన యాశియింపతియే తన సోకీల్పాది గుణములనుజూపించి వింబ్రజాలికునివలె మోహపడిచి త్రిలోక మును నకరణవిహీననల్లు నన్ను బాధించుటకును మంచియుపాయముతోయిచ్చించెను. ఆసర్వశక్తికి సాధ్యముకానిదై మీ చేతసాధించు దగినదియేమిలేదు.

౫.

మూ. - నన్డెణ్ణా వళర్ త్తెళిటుకిల్లె ఎత్తలే! ఇళకురల్ సేమిమొట్టి శ్రేణ్ణాయుర్ కృష్ణు త్తర్! నిక శైయ్య వాయ్ క్కుమ్ వాయ్ నన్డెణ్ణా కై కాలిన్క! నిక పళుమ్మామనిట త్తకూట్టుణ్డనిన్డెణ్ణా ||

౬.

ఆ. - (నన్డెణ్ణా) అవక పీరిన్డకైయి లవ్విరునామన్డ కైయమ్ శొల్లామెక్కమై వున్నె నాక వళర్ త్తరు? అనపిన్పు, అన్దిరుపాక్షిణ్ణ పోలే యరక్కుముకవడివైకృష్టి, అతిక మేలేఅవన్దిరునామన్డ కైయన్డొల్లియొన్నె మోవతెయ్యా తేకొళ్ళాయ్ ఎత్త తకొళియొక్కొ డిత్తు చ్చొల్లుకితాళి.

౬.

ఆస్వ. - ఎకఆరయర్ కాకుత్తక నిక (౩) శైయ్య వాయ్ ఒక్కమ్ (౬) వాయ్ కణ్ణా కై కాలిన్క (౯) నిక పళుమ్ వాయ్ (౧౨) నిట తకొ కుట్టుణ్డ నిన్డెణ్ణా (౧౫) నన్డ ఎణ్ణి నాక (౧౮) వళర్ త్త శిటు వైతిర్ (౨౦) కిలియే ఇళ కురల్ (౨౩) సేమిమొట్టి శ్రేణ్ణ (౨౬)

జన్మి. - ఆనన్దమ్, దర్శనీయమానపవయవ శోభయైయడెయ్య చక్రవర్తితిరుమకకలన్దుపిర్నాక, అవనకున్ స్మారకమానపడి ప్పొడెయరన్డ ఉన్నుడెయ్య ముడుభావణతారే శలియాతేకాళి ఎత్త, తాకవళర్ త్తెళిరు కిలియొచ్చొల్లుకితాళి. ఎనకున్ వ్యతిరేక త్రిలేధరిక్కపరితానప్రాణనాయ్, ౧ „మొట్టిశ్రేణ్ణకళామాకమే“ ఎన్నుమ్మడియాన్ చక్రవర్తితిరుమకక, ఉన్నుడెయ్య, (౩) శివన్, వాయ్, ఒక్కమ్, (౬) వాయ్మయడెయనాయ్, అత్తొడొక్కమ్మకణ్ణయ్యడెయనాయ్, అత్తొడొక్కమ్మకైకా లైయడెయనాయ్, (౯) ఉన్నుడెయ్య, పళుమ్మెయ్యియాత, క్యానునిటమ్మోరెయిరుక్కిట, (౧౨) నిటతైయడెయనాయ్ కొట్టు, (౨౬)

(30) తిరునామముల్లో. - ప - ౫ - తి - ఇన్నయిర్ - ౬ - పా - నన్నెళ్ళి వ్యాఖ్యానము. ౧౨౧

ఎన్నోడేపండ్లొత్తు, ప్పిరివ్వాక; (౧౫) ఎన్నక్కాపత్తుక్కతవుపుతియొన్ది అనన్దయై, ఎళ్ళి నాకా; (౧౬) వళిరత్తుప్పొన్ద, శిఱువడినెయ్య
 డెన్నయ్, ముగ్ధమాన, (౨౧) కిళియే! ఇనిమైయారెయ్యనై యాడువడుతుకొట, కురలై; (౨౪) అనావడివుక్కున్నారకమాంబునలికిసి,
 అన్నెడై పరనమాకప్పణ్ణాతేకొళ్. (౨౬)

౬.

అర్థము. - నాకు సంపూర్ణ ప్రాణాదులుండైన శ్రీరాముడు నీయొక్క (3) ఎత్తునైన నీ అధరముతో సమానమైన (౬) అధరముగల
 నాడైన (నీ నేత్రములనంటి) నేత్రములుకలవాడై (నీ చేతులుకాళ్ళువంటి) నా ప్రపాదములుగలవాడై (౧) నీయొక్క చల్లనై శ్యామమైన (౧౨)
 తొన్నెముటికొన్నిగలవాడై (నాతో) సంశ్లేషించి (ఇవ్వకునన్ను) విడిచిపోయెను. (౧౫) అపతలముందు నాకునహాయముండేయదురని
 తిలంబి (౧౬) పెంచిన చిన్నదై జ్ఞానములేనిదైన (౨౧) ఓ! చిలకా! మధురమైన కంఠభృనికే (౨౪) నీవు పరనమైన అడ్డోక్తులను
 నీయొలను. (౨౬)

౬

మ. - అణామబ్బి. తన్వదశ్చైయెయతియాతే. తిరునామ త్రైవిప్లక్షిణికిళిప్పిల్లెయొక్కటిత్తు, “ఎన్నక్కనహ్య
 మాననదశ్చైయితే శొల్లప్రావున్నై నళిరత్తు” ఎత్తు అత్తైనినరిప్పిక్కిణ్ణాళ్.

(నన్నెళ్ళి) తిరునామమ్, సాత్తిక్కమ్ దశైయతిన్ శొల్లవుమ్ అనహ్యమానదశ్చైయితే తవిరవుమ్మో
 ప్పున్నై నళిరత్తు. (నాకావళిరత్తు) ఏకపుత్రై కల్తెప్పిలే యాయుక్కులు నళిరత్తు. నామైయదరిక్కనమైయుమ్మో
 కావో అనన్యథా ఎన్నక్క; అవనుమ్ కిళియోపాతిధన్వనాయితేయిరువుత్తు. (శిఱుకిళిప్పెత్తే) శిఱుమై - పరు
 ననన్. ప్పుతల్ - నయన్సుక్క తక్క. పాకముమిన్కియిరుక్కై. ఉన్ పళిన్ దునమితేనలిక్కడి. (ఇన్దరల్) హూరి
 యుత్తే. ఎన్నుమాప్పిలే. (నీమిడ్డుత్తల్) పరిమ్బామన్ శొల్లాలెన్నై ముడియాతేకొళ్. మాత్తువదతి తేయుమ్
 ప్రవర్తిప్పొన్నె? (ఎన్నగుయిర్ కాక్కుత్తన్) వృత్తిరేకత్తిల్ ధరిక్కై యరితామృడియితేప్పినపోతు పరిమాతి
 ట్టెయి. తేయరత్తుల మకననై యన్తిమద్రులేనత్తమాక” ఎన్తి తేవనరువుత్తు. (నిన్ శెయ్య వాయొక్కమ్
 వాయన) ఉన్నుడై య వాయపోలే యిరుక్కమ్ వాయెయ్యడై యనన్ ఉపమాన త్రైవిప్లిచ్చేర్ తువికుమిత్తనై
 గొమ్మియ, ఉపమయగ్గనై ప్పేళిముసియాతు. (కణ్ణన్ కైకాలినన్) ఉన్నైప్పిలే శివనకణ్ణయమ్. కైయెయుమ్,
 తిగనడిన్తియై ముడైయనన్. (నిన్ నళుజ్జామనిజత్తన్) ఉన్నుడై య కుళిరన్ద శ్యామమాన నిజ త్రైయుకై యనన్.

అణామబ్బి (నన్నెళ్ళియత్తాది). “నాకావళిరత్తుకొన్కిల్లెయిన్దరల్ నీమిడ్డుత్తల్” ఎత్తువదశ్చై క్కటాక్షితవ
 పాద్య. (తిలంబిత్తాయత్తాది).

నళిరత్తుయిళి, ననాక వణిపళిక్కైయవతేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కిణ్ణా (తిరునామమత్తాది). “కిళిప్పెత్తే” ఎత్తువదశ్చై
 క్కటాక్షితత్తల్, “నళిరత్తు” ఎత్తు మాత్రత్తుకాల్తల్ అర్థమరుళిచ్చెయ్కిణ్ణా (ఏకపుత్రైక్కియత్తాది). “ప్పుతల్ హర్షభావమాతల్
 అణామబ్బి” ఎత్తుకుక్కర్తమాతల్ (నామైయత్తాది). నీగుదరిత్తారిల్ అప్పడి యన్యథానానాదొక్కెన్న (అనమిత్తాది).
 శిఱుమైయన్తి ప్పుతిలంబి ప్పుతిలంబు మైయెప్పెన్న (శిఱుమైయమత్తాది). “ప్పుతల్” ఎత్తు తోభావమ్ (ఉకావళి దునమిత్తాది). పళిన్
 ననన్ - బూర్వము. విప్లవముయల్ ఇతికావళి విరహిణికుక్క బాధకమాయరుక్కమెత్తు వివక్షిత్రుళిచ్చెయ్కిణ్ణా (హూరియవేరి
 త్తాది). పరిమ్బామన్ శొల్ - అపూర్ణమాయ్ మృదువానవర్థొక్కిళ్. “యాకావళిరత్తు” ఎత్తు త్తెక్కటాక్షిత, “నీమిడ్డుత్తల్” ఎత్తు
 గొమ్మహర్షభావమ్ (మాత్తువదతి తేయుమత్తాది). మాట్టుణ్ణునీజినవనై “ఎన్నారయిర్” ఎన్నానెన్నెన్న (వృత్తిరేకత్తిత్తాది). వృత్తి
 రేకత్తిల్ - విప్లవత్తల్. పెరుమాళ్ళెయిన్దరల్ త్తెప్పెన్దరన్ (తేయరత్తిత్తాది). శెయ్యవాయ నెన్నాల్పోరాతో. “శెయ్యవా
 డెయొక్కమ్” ఎన్నానెన్నెన్న (ఉపమానత్రైయత్తాది). ఉన్నైప్పిలే శివనకణ్ణయ్ ఉకావాయెప్పిలే శివనకణ్ణవడి. పళుమై - కుళిరత్తి.
 “నామమ” ఎన్నాల్పోరాతో. “పళుమ” ఎత్తు-కుళిరత్తియై విశేషిప్పొన్నెన్న (శ్యామమానమత్తాది). “నిన్ శెయ్యవాయొక్కమ్”

౧.౨౨ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౭ - పా - కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. (నకుళ్ళామమ్) శ్యామమామ్మిరి త్తిరుక్కైయ్విక్కే, కుళిర్ న్దురుక్కే. ఓరుడప్పి లేఇ త్తనై వత్తే తేడివైక్కలామా? (కూట్టుణ్ణునీజీనాన్) కలన్దు ఎకప్రకృతియై యత్తిర్దువైత్తు ప్పిరిన్దా. అవక్ కూడ విరున్దాలన్దో! ఉన్నడికళను కూలమా యిరుప్పతు. తనియిరుప్పిల్ నలివార్ రావణాదికళనో? , అనుకూలమనెనలివో? . ౬.

జీ.అ|| ఇత్తాదియార్ కలితమ్ (ఓరుడప్పిలేయత్తాది). ఇన్దెపవైయో, అవనుక్కు స్తారకమాయనుకూలమాయిరాతో? (అవక్ కూడవిత్తాది). “నీమిల్లత్ శ్రో” ఎత్తక్రమావక్తుక్కు వైరభావమ్ . (తనియిరుప్పిలిత్తాదివాక్యవ్యయమ్). నన్దెణ్ణికావళిర్ త్తడిఱుకళిన్దైతలే - ఎన్నారయిర్ కాన్దు త్తేన్దెన్దెడక్కి, నీజీనాక్ - ఇన్దరల్ నీమిల్లత్ శ్రోలిత్తన్దయః. ౬.

అ.౨.వి|| ఎరి త్తిరుక్కైయ్విక్కే - పాఱుపాఱు త్తిరుక్కైయ్విక్కే.

తాత్పర్యము. — ఓ! చిన్న చిలకా! నీనావత్కాలమున కొదవగదవనినిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నీవలెనుండరావయములుగలవ్రతయః పతిని విక్లేషించిరావడమ మన్ననము వానితిరునామములను జెప్పినుజీయును బాధించుచున్నావు. అట్లు చెయ్యలదు. కొంఁగెమురకుండుము.

మూ. — కూట్టుణ్ణునీజీయకోల త్తామరైక్కైప్పి వ్వాయ్ ! నాట్టమిలెకరమూణిక్కజ్జణ్ణామా యన్దో! ౭||

కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రాజ్జో కాళ్ ! కాట్టేన్దెనుమురు వెన్నుయిర్ క్కతుకాలనో! ౭||

అ. — (కూట్టుణ్ణు) ఎన్నో జేమాట్టుణ్ణునీజీ, అతివాలారువాట్టమిన్దెయ్ అత్తర్వరూన వ్వురైయ్దెయనాయ్, తాన్దాదినివ్వాయు భోమేనాయ్, చరళేయారాని దివ్యరూపణపాపితమాయున్ద కణ్ణెవ్వులేయిరున్ద, కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేకక్కుట్రాజ్జో కాళ్ ! ఇన్దన్దెన్దెత్తికమేలే, కాట్టేమిక్ కుమురు, ఎన్నుయిర్ క్కతుకాలక్ ఎన్దెత్తాళ్. ౭.

అర్థము. — కూట్టుణ్ణు నీజీయ కోలమ్ (౩) తామరై కణ్ తె (౬) వాయ్ నాట్టమిలెక కరుమాణిక్మమ్ కణ్ణా (౯) మాయ న్దో! కోట్టియ విల్లాడు (౧౦) మిన్నుమ్ మేకక్కుట్రాజ్జో కాళ్ ఎక్ (౧౫) ఉయిర్ క్కు అతు కాలక్ (౧౮) నుమురు కాట్టేమిక్. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, తన్దైయిరాపడుత్తిన్ క్కణ్ణా వడివుక్కు పాపేలియాన మేఘమూహ తైక్కణ్ణు, ఎన్నెయుడిక్కైక్కు. హేతువాన వున్దగుడైయ రూప తైక్కాట్టా తేకొళ్ళుజ్జోళిన్దెత్తాళ్.

ఎన్నో జేకరనమాన్బుడి సంక్లేషిత్తు, ప్పిరిన్దదైయిల్, దర్పనీయమాన, (౩) తామరైహోలేయిరుక్కిఱ, కణ్డెయ్మమ్, శివన్ద, (౬) అద ర తైయ్మమ్ దైయనాయ్, ఇ దైవిదానులెనక్కున్దృతివివయమాన నీలరత్న మ్మోలెయిరుక్కిఱపడివైయ్దెయనాయ్ కొళ్ళు, ఎనక్కు, భవ్యవాన, క్కణ్ణనాకిఱ, (౯) అత్తర్వరూపత్తే పాపేలే యిరుక్కిఱ, వ్వుక్కుప్పట్ట, విల్లాజేమాడ, (౧౨) మిన్ను కిఱ మేఘమూహాజ్జో! ఎన్నుడైయ, (౧౫) ప్రాణనుక్కు, అతు, మృత్యురూపమాయిరుక్కుమ్; (౧౮) శుక్లవడివై, కాట్టా తేకొళ్ళుజ్జోళ్. (౨౦) ౭.

అర్థము. — (నాతో) సంక్లేషించి విక్లేషించినవాడై, నుందరమై (౩) పన్నమంటి నేత్రమలను ఎట్టని (౬) అదరమును గలవాడై, నాకు స్పృతివిషయమై మానసికండువన్న నీలమాణిక్యముపండివాడై, క్కణ్ణా దైన్ద (౯) అత్తర్వరూతునివలెనున్న, నంగియున్న భవముతోఁగూడ (౧౨) మెఱురుచున్న ఓ! మేఘమూహములారా! నాయొక్క (౧౫) ప్రాణమునకు ఆరూపము మృత్యువునలె బాధకముగానున్నది. (౧౮) (గాన) మారూపములను చూపింపవలదు (౨౦) ౭.

ఈ. — ఏథొమ్మాలు. అవక్ వడివుక్కు పాపేలియాన మేఘమూహ తైక్కణ్ణు, “ఉజ్జో వడివై కాట్టి యెన్నె ముడియాతే కొళ్ళుజ్జో” ఎన్దెత్తాళ్.

జీ.అ|| ఏథొమ్మాలు (కూట్టుణ్ణు త్యాది). “ఉజ్జా మా యన్దో! కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రాజ్జో కాళ్” ఇత్తాదిని దైక్కాట్టా త్తేవతార్తై (అవక్ వడివుక్కి-త్తాది).

‡ పాఱుపాఱు తల్ - తీతల్.

ఈ. (కూట్టుణ్ణు త్యాది) “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నుమ్మడికలన్దు పిరిన్దపిన్దు అవన్దు అదయవశోభైయన్దుపడియెన్నుతల్; ఇన్దోట్టైకలవియాల్ వన్దకోభైయెన్నుతల్. (కోలత్తామరై క్కప్పైవ్వాయ్) అక్షయ తామరై పోలేయిరిక్కిణ్ణ తిరుక్కణ్ణలై యుమ్, శివన్దనధర త్రైయ ముడైయనాయ్. (వాట్టుమిత్తాది) కలన్దపోతైచ్చెవ్వి, విరహాన్ది అనన్ద తైచ్చాన్ది నెన్దొప్పోటితైత్తకాణుమ్. ఇత్తలైయైవెళున్దరైయాక్కినపిన్దు ఇంట్టిత్తివడి. (ఎకకరమాణి

క్కప్పైవ్విరిక్కిన్దు మఱిక్కప్పైవ్వాతపడి నలికిజన్దిలరత్న మ్మోలే యిరిక్కిజతిరునిజత్తై యుడైయనాయ్. ౧ “చై న బొలొన్దు పుకకాన్” ఎన్దు అనవిన్దు, అరైక్షణ్డాన్దోతానెన్నా ఇవ్వానైయై చొల్లకితాళితై. (కణ్ణకమాయ న్మోళి) అశ్చిర్యభూతనాన కృష్ణనైవోలే; కలన్దపోతు కాలైక్కయైప్పికిత్తు పుడిమాణి భవ్యనాయనగపడి. (కోట్టి యిన్దొత్తాన్దు) మల్లైచ్చెన్దొప్పోటా మిన్నానిన్దుళ్ళ మేళునమూహజ్జాల్! కాన్దుభవతిరుమనిక్కు ప్రకాశకమామా ప్పొలే యిరానిన్దు మిన్. (కాట్టిన్దొన్దుమురు) మృత్యునదృశమాన ప్రజ్జల్ నడిచై కాట్టాతే కొళ్ళున్దోలే. అన్దొన్దొన్దొన్దు అకలవిన్దునమోను ఉన్దోళువనానియైరాయనన్ద! “అతువె?” ఎన్నిల్ (ఎన్నయిర్ క్కతుకా

లన్) మిరమాను తిన్దుచ్చెత్తమ్మిన్దు వెక్రపాణుమ్మ, అతుమ్మత్తిన్దు వాకానిన్దు. (కున్దొజ్జోకాల్ కాట్టై మిన్ నుమ్మ) ఎన్ననెన్దు (అను) ఎన్నిజతు - కాణసూన్దామై, ముక్తైయైవెత్తు చొల్లకితాళి. 2.

“అను అనున్దు క్కప్పైవ్వాయ్” ఎన్దు అవయవ శోభాన్దొన్దుకున్దు భావన్దయమ్ (ఏకతత్త్వ మిత్యాది వాక్యన్దయైతల్). మున్దొన్దునన నలుమ్మిల్. శీర్ణిన్దునన్దో భావన్దయన్దునననాక వృత్తిన్దుననాక భావన్దయమ్ (కలన్దపోతైయిత్యాది వాక్యన్దయమ్). త్తైచ్చెన్దొప్పోటితైత్త - ఎన్దుప్పైయిక్కి వ్యాకీజతి. త్తైచ్చాన్దివెట్టుకైయానకు - పయర్ మతాళిత్తుప్పొనాల్ నడికై యలు త్తైచ్చాన్దిన్దు. ఇన్దొన్దు - కలన్దపోతైచ్చెన్దొన్దునాధిక్కిల్లొల్లకిజతు, “ఎక్” ఎన్దుకున్దు బావమ్ (పిరిన్దపిన్దు మిత్యాది). వాట్టుమిన్దొక్క యిరిక్కిణ్ణ, ఎన్దుప్పొన్దు పిరిన్దొన్దు మ్మొన్దువడిచైయైయనెన్దు త్తైచ్చాన్దు. “ఎక్” - ఎన్దుక్కప్పొన్దుకు స్త్రుతి విరయమాన నెన్దొన్దొ. “అను అనున్దు అనుమ్” ఎన్దు అనుజానె, విన్దొన్దొత్తల్ శిల్పినినాయనక్కితానెన్దొన్దు నెన్దొన్దు (నైవదంకానిత్యాది). అన్దొన్దొన్దు అనున్దు. “అను అనున్దు అనున్దు కాన్దు పరిస్థిపాక్! రాఘవోఽపనయేద్రాత్రాత్త్విన్దతేనానరాత్తన” ఇరివైచీం క్రితి నానాన్దు. అన్దొన్దొన్దు (కలన్దపోతైచ్చెన్దు). కోడుతల్ - వత్తెత్. “ఎక్” ఎన్దుకున్దు చ్చెన్దొన్దు మేత్తెన్దు (కాన్దుమిత్యాది). “అన్దొన్దొన్దు” ఎన్దుకున్దు చ్చెన్దొన్దు - శ్రీకార్ణమెన్దు కణ్ణుకొన్దుకు. “నుమ్” ఎన్దుకున్దు భావమ్ (అన్దొన్దొన్దు మిత్యాది) ఎన్నుతల్; కలన్దొన్దొన్దు చ్చెన్దొన్దు అన్దొన్దు పోన్దొన్దునెన్దొన్దు; (అన్దొన్దొన్దు మిత్యాది) ఎన్నుతల్. అతునెన్దొన్దు తెన్దు - ఉన్దువైక్కాట్టాతేకొ త్తైచ్చాన్ది చ్చెన్దొన్దునెన్దు చ్చెన్దొన్దు త్తైచ్చెన్దు - చలమున్దు. “నుమ్మరు” ఎన్దు ప్రత్యక్షమాక చొల్లకితైత్తు, “అతు” ఎన్నిజతెన్దొన్దు (నున్దొన్దు కోలిత్యాది). అన్దొన్దొన్దు యన్దయమ్. 2.

(నున్దొన్దు మ్మొన్దు (నున్దొన్దు త్యాది). (ఎక్ కరమాణిక్కిమ్) నున్దకాణ్డే సీతాన్ద్రతిహనామాన్ “నైవదంకాన్దు మకకాన్దు శిల్పిన్దు పరిస్థిపాక్! రాఘవోఽపనయేద్రాత్రాత్త్విన్దతేనానరాత్తన”. 2.

తాత్పర్యము. “అను అనున్దు రా! శ్రీకృష్ణనివిశ్లేషించి బాధపడుచున్న నాకు, ముందునాతో నిరన్తరముగా సంశ్లేషించియుండి తిరునాథ విశ్లేషించి అతి సుందరతామరస పుష్పములనలెనన్న నేత్రములను ఎత్తనియధరమును ఆకుంతి తేజస్సుగల నీలమాణిక్యమంటి పిరుమేనునగల నాశ్రీకృష్ణుని దివ్యవిగ్రహములనెన్నుచై, ఇంద్రదీపస్సువేసి మెళుచుచున్న మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబై యున్నది గాన మీరూపమును నాకుంగనవలచవలదునుమీ. 2.

౧౨౪ తిరువాయ్మొళి—౯ - ప - ౪ - - తి - ఇన్నయిర్ -౮- పా-ఉయిర్క్కతు వ్యాఖ్యానభాగ్.

మూ.—ఉయిర్క్కతు కాలనెన్దు మ్మేనానిరన్దేణ్దు, నీర్ | కుయిన్దై ప్పతల్ కాళో కణ్ణన్మామమేకుళుటిక్కొన్దీర్.

తయిర్ ప్పట్టణ్మోదోదోడు పాలడికిలున్దన్దు, శో! అయిదో నీయనల్ వళముట్టిన్దీర్ పణ్ణుడై యారే! ౮

అ.—(ఉయిర్క్కతు) కణ్ణన్దుడెయితిరునామన్దైచ్చొల్లిల్ నాక ముడివళ, అవదోదైచ్చొల్లా తొట్టియ వేణువ వన్దుడై నానిరక్క: పిన్దై యుమవదోదైయే శోట్టొన్దొన్దొన్దొ; నామన్దొవళర్ త్తప్రయోజనముతోకాక ప్పేదోదోనెన్దు, తక వయిల్ కలై యిన్నా తాకితాళో ౮.

అన్దు.—నాక అతు ఉయిర్క్క (౩) కాలనెన్దు ఉమ్మే ఇరన్దేణ్దు (౬) కుయిన్దై ప్పతల్ కాళో నీర్ కణ్ణన్మామమే (౯) క్కుళుటి క్కుళుట్ట కుయిర్ ప్పట్టణ్మోదోదోడు (౧౨) పాలడికిలున్దు తన్దు శోత్ (౧౫) పయిదోదై నల్ వళము ఉట్టిన్దీర్ (౧౮) పణ్ణు ఉడై యిర్. (౨౦)

సన్న.—అనన్దనమ్, అవపాపకరమావకన్దక నామన్దైచ్చొల్ల వేద్రావెన్దు చెయ్యేతే శొల్లియడిల్లిశోళో! ఎన్దు, తాక వళర్ త్త శిల కుయిల్ కలైచ్చొల్లుకీతాళో.

నాక: ఇవ్వనన్దు అతు, ప్రాణముక్కు (౩) మృత్యురూపగ్గిడిశోశెన్దుశొల్లి, ఉజ్జలెక్కుటేత్తు, ప్రాథిత వేనక్కు (౬) కుయిన్దై ప్పతల్ కాళో! నీర్, ఉజ్జలెక్కుటేత్తు త్తనత్తలే భవ్యనానకన్దున్దుడెయితిరునామన్దై (౯) అనన్దనమ్ పరమావకన్దొల్లి, ముడితుచిట్టిశోళోశే; ఉజ్జలెక్కుటేత్తు డాక ఇళమ్మైతెక్కు త్తయిన్దై త్తన వళమ్మోదోదోదే, (౧౨) పిట్టాల్ కుక్కుప్పాల్ ఘోలునాక, ఉజ్జలెక్కుటేత్తు, అవన్దురునామన్దొకీతొళిన్దై, (౧౫) అగ్నిసిన్దై త్తవకుక్కుప్రత్యుపకారమాక, నల్లపన్నుడై, అనుభవిప్పిత్తీర్; (౧౮) నల్లనీ రైయై, ఉడైయారాయనీర్. (౨౦).

అర్థము — నేను, అది ప్రాణమునకు (౩) మృత్యువుగానున్నదిని మిమ్మును యాచించినాను (౬)! చిన్నకోకిలము లారా! మీరు శ్రీకృష్ణుడితిరునామములనే (౯) కెప్పి చదివితర. పెరుగుతోగలిపిన సద్దయన్దు ముతోగూడ (౧౨) పాటతోగలిపిన ప్రసాదమును ఇచ్చి తిరునామములను (౧౫) అగ్నిసిన్దించినదానిని మంచి ప్రత్యుపకారమును అనుభవింపజేసితిరి. (౧౮) మంచి నల్లభావము గల వాడెతిరి. (నిర్దయతైతిరి. (౨౦)

ఈ.—ఎట్టామ్మాయి. శిలకుయిల్ కలైక్కటేత్తు, అతునామన్దొల్లి నేడ్డావెన్దు నానిరక్క, అత్తైయేశొల్లి నల్లిన్దొళో, ఉజ్జలై వళర్ త్త ప్రయోజనమేదోదోదే ఎన్దొతాళో.

(ఉయిర్క్కతు) తోళ్ళున్దైయే వోమత్తన్దు; అతువెన్దొతాళో, తక వాయాలే శొల్లమాట్టామెయారే. (కాల నెన్దు) నల్లికైయిక్కి ముడిక్కుమెన్దు. (ఉమ్మే) ఇరన్దేన్ కార్య శ్చైయ్యమున్దులై. (నాన్) ఉజ్జలెక్కుముకుక్కు వైత్తాతనడి జననియాననాన్. (ఇరన్దేణ్దు) ఉజ్జలైనియమిత్తేనో! ఎన్ శెల్లామెయారే శరణమ్మకున్ద వేనక్కుక్కు (నీర్) నియామ్యరాననీర్. శరణాగతి ఘోతకరానోళో. (కుయిన్దై ప్పతల్ కాళో) ఉజ్జలై బాల్యమిన్దొప్రదానాడే వోయిదోదై; పరువమ నిరమ్మామైయిలుమ తాయ వాశియేయి వేడ్డావూ, “నాజ్జలై శెయ్త తేన్?” ఎన్ను

దీ.అ. ఎట్టామ్మాయి (ఉయిర్క్కత్యాది) (ఉమ్మే నానిరన్దేణ్దు - కణ్ణన్మామమేకుళుటిక్కొన్దీర్ - శోత్ పయిదోదై నల్లవళముట్టిన్దొళో! ఎన్దు వన్దుక్కిక్కొట్టాక్షి త్తవతాగిత్త (శిలకుయిల్ కలైయత్యాది). “వళర్ త్త ప్రయోజనము పెదోదోదే” ఎన్దుతు-వేణువన్దు.

“ఉయిర్క్క” ఎన్దుకుక్కువాపనై (తోళ్ళున్దైయత్యాది). ఇన్దుతెన్దుతే, “అతు” ఎన్దొతెన్దొన్దు (అతువెన్దొతాళొచ్చి). “అతు” ఎన్దొతె-వన్దువూణుమావకన్దక నామన్దై. ఇరన్దేణ్దు-కొన్దీర్” ఎన్దుమాట్టి వర్తమావమ్ (శరణాగతీత్యాది). ౧౫ ప్రార్థనామ తియిశే శరణాగతియానను. “కైతల్ కాళో” ఎన్దుకుక్కిరన్దుభావను. అనన్దనమ్ అతనరవమెన్దుమున్దునదు; అత్తైయిచ్చొల్లయేకీతాళో (ఉజ్జలై బాల్యమిన్దొచ్చి. తాయ వాశియేయి అతనరవమెన్దు భావానన్దమ్ (పరువమనిరమ్మామైయిలుమిన్దొచ్చి). అతవతు-తాయక్కుమ

† (పా) యానిరన్దేణ్దు. ౧|| అపామన్ద్యపరాధానా మలయాకిచ్చు సొగతి: | త్వమే ప్రాపాయధూతో మేధావేతి ప్రార్థనామతి|| శరణాగతియత్తా సాదేవే సీన్దప్రయోజ్యతామ్” ఇత్యపిర్వన్దు సహితావచనమ్.

ఈ. - (కణ్ణన్ నామ మే కుట్రుక్కొన్న్దీ) తీరామాన్. ౧౨౫, నెట్టొప్పొచ్చుడు తివై కుమ్మక్కప్పచ్చిరునామజ్జలై యే అవ్యక్తిమాక చొల్లిముడి త్రికోళ్. * మృతసంజీవనియాన రామగుణజ్జలై యు మొరుకాల్ శొన్నాలాకాళో. (తయిరి తొన్ది) తయిరుమ్ పుణ్ణుఱుఱుమ్, పాలుమ్ వెణ్ణుఱుఱుమ్, అవ్వనకాలజ్జలైతనను తిరునామజ్జలై క్కట్టిత్తనతుక్కు ప్రతున్వకారమ్ పుణ్ణినికోళ్. (నల్వశమాట్టినిర్) నల్లనమ్మై భుజప్పి త్రికోళ్, నాన్ కాలన్దొఱుముజ్జలై యరక్షణమ్మణ్ణిపోన్దేన్, నీజ్జలమ్ ఇన్దిడజ్జలై వన్మనలిన్దుపోన్దికోళ్. ఇక్కుయిల్ కలుక్కు అన్నదోపమ్ ఫలిత్తుప్పొత్తో? (పంజుడై యారే) (ప్రార్థియుమ్ భవ్యతై యుమ్మిడికక్కు, శాలనీరైయుడై యారాయురన్దికోళ్, రక్షకవిమయత్తిర్ నిర్దయరాయురన్దికోళ్.

తీ. - ౨ || పేయక్కుమ్ పాళియత్తిన్దుముడి త్తక్కప్పన్దై పోలే యిరుక్కువేణ్ణావోవెన్దడి. తీరామాన్. ౧౨౫ - మాన్. ౧౨౫ తీరాత - ప్రత్యక్షమగు తీరాతపడి. మాన్. ౧౨౫ - త్తక్కప్పన్దై. (కణ్ణన్ నామ మే) పన్ద పవనానకాళమ్ (మృతసంజీవనిత్యాది). శొల్ - తిరునామజ్జలై. పయిల్. ౧౨౫ - పయిల్. ౧౨౫; అభ్యసిప్పి త్తక్కప్పన్దై. ఇతాల్. భావమ్ (నాన్ కాలన్దొఱుముత్యాది). రక్షక్తి (ఇక్కుయిల్ కళుక్కుత్యాది). అతావతు - బలిభక్తుమ్మై ఇన్ద్రభుజిక్కుమ్మై రక్షక్తి; నాన్దొఱుమువిమయత్తితో వేన్దొప్పొత్తావార్. (పంజుడై యారే) పన్ద - వర్తమాన్. పంజు - స్వభావమ్. నీరైయుడై యారాయుడు - వివర్తమాన్. వివరణమ్ (రక్షకవిమయత్తిలి త్యాది). పయిల్. ౧౨౫ - శయిల్. ౧౨౫ కాలన్దొఱుముడి, ఇన్ద్రభుజి. నిర్ - కణ్ణన్ నామ మే కుట్రుక్కొన్న్దీ; తయిర్. ౧౨౫ మైన్దు తొన్దక్కి, పంజుడై యారే తత్వన్యాయం.

ప్రాశస్త్యము. - ఓ! కోటిమలారా! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకు మిక్కిలి బాధకరంబులై యున్నవిగానయిందొ చెప్పవలసివేసిన యాచించినప్పటికిని వాని నేచెప్పి నన్ను శంభు మన్నారం. ఆయా కాలమునకుఁ దగినట్లు మెగన్నమును పాలన్నమును నిచ్చి శ్రీకృష్ణుని తిరునామముల సభ్యసింపించి మిమ్మును పెంచినదానికి నాకుమంచి యుపకారము చేసితిరి.

మూ. - పంజుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్ పణ్ణి ముల్ శ్రేన్ది. పుణ్ణై వేల్ కొడుకు తాలొక్కు నుమిన్దురల్.

తిర్వరునిర్ త్తడన్దామరై మలర్ న్దాలొక్కు. జ్జణ్ణిరుజ్జణ్ణన్, నమ్మావియుడై మున్దీనాన్.

అ. - (పంజుడై) పంజుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్! అవనెప్పిన్దవర్ణనత్తికే మేలే అవన్దిరునామజ్జలై ప్పాడుకిఱుతి వొన్దుమ్ పాటుక్కులాయురన్దొత్తి, పణ్ణి ముల్ శ్రేన్ది మిక్కి అన్న. “అవన్దిరునామజ్జలై ప్పాడుకై యునక్కత్తన్ద్రపీయమల్లవో!” ఎన్దు అనెల్లిచ్చి; అపకోతన్నుకై క్కాట్టియన్దై మాయత్తుపోన్దాన్దాన్దో ఎన్దితాళ్.

అన్య. - పంజుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్ సమ్మకతురల్ (3) పుణ్ణై పురై వేల్ కొడుకు మత్తాలొక్కుమ్ (౬) పణ్ణి ముల్ శ్రేన్ది తిన్దో (౮) నిర్ తడమ్ తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్ (౧౨) పెరుజ్జణ్ కణ్ణన్ నమ్ (౧౫) అవి ఇట్టు ఎన్దణ్ణినాన్. (౧౨)

పన్ద. - అన నరమ్, నిరతిశయభోగ్యమాన కణ్ణుకై యుడై యక్కన్దెయ్ నెజ్జలై యె (ప్రాణావహరమ్మణ్ణిపోన్దాన్, పుణ్ణిలవేల్ కొడుకు మత్తాలొక్కుమ్ తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్) ఎన్దు, శిలపన్దకై యుమ్ తుమ్మికై యెఱుఱుత్తువొన్దు మున్దీనాన్.

పాట్టన్ నిర్ మెయ్యుడై తాన, వర్ణాదుతుమ్మికాల్ తుమ్మికాల్? ఇట్టయిన్దెయ్ ఇనియకురలనతు, (3) పుణ్ణై పురై యె, వేల్ కొడుకు మత్తాలొక్కుమ్ తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్; (౬) నీజ్జన్ పణ్ణై మధురమాక శిలియాతొక్కొన్దొకో; మళిర్ న్దు, నిరమ్మన్, (౮) నిర్ మెయ్యుడై, తనాకమ్, తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్, (౧౨) కణ్ణన్ పెరు మెయ్యుడై, క్కప్పన్దానకో, నమ్మడై, (౧౫) ప్రాణనై, అపహరత్తు, అకలపాన్దాన్. (౧౨) (పంజుడై) ఎన్దు పాకమానపాతు, స్వాభావిక మానశ్చ త్తెయ్యుడై మెన్దుమామ్.

అర్థము. - గానసౌష్ఠవముగల (చక్కగాపాడుచున్న) తుమ్మెదలతోఁ గూడఁకొనియున్న ఓ! చిన్నతుమ్మెదలారా! మీమధురవ్వని (3) ప్రణమలొకల ఈటిచేత పొడిచినట్లున్నది. (౬) గానముఁ జేయవలదు. చల్లని నీడియన్న (౮) జలముగల తీరాకముందు తామరసపుష్పమువికసించినట్లున్న (౧౨) వికాలమైననేత్రముగల శ్రీకృష్ణుడు మనయొక్క (౧౫) ప్రాణమును అపహరించుకొని విశ్లేషించెను. (౧౨)

* మృతసంజీవనమాన ఎన్దెయవల్లెన్దానిర్ కాణ్ణిఱుతు.

ఈ - ఒప్పు తామ్మొట్టు మధుపానము త్రమాయ్పాడుకొననలవణకలై యుమతుమ్మిక్కలై యుజ్జుతిత్తుఁడెగ్గల్ ధ్వనియెనక్క దుప్పుపామాయినదైతు, నీజ్జల్ పాడాతేకొమ్మిక్కల్, ప్పిణ్ణాల్.

(పల్లవి వణ్ణాదుతుమ్మికాల్ పల్ మొట్టై న్దేన్రిక్) నీర్తయ్యడై యవణ్ణాడకుడినతుమ్మికాల్! పల్ మొట్టై న్దేన్రిక్ - పల్ మొక్క ఆల్ ప్పివై యాతేకొమ్మిక్కల్. (పల్లవి) ఎట్టు పాళమానహతు, పల్లవివర్తయై, మురలుకై యె ప్పొలుకీఱతు; పల్లవిమురలాని ప్టు వెన్టుమామ్. (పుణ్ణైరై వేల్ కొడుకుత్రాల్ మాకుమ్ నుమ్మిక్కంబల్) మాన్మేమల్ దేయవల్ ద్రిక్ ధ్వనియాలే పుణ్ణిట్టితే యిరుక్కిఱతు; అతితేనెల్ల కొడుకు త్రివాన్పలేయరానిస్తతు ఉగ్గల్ ధ్వని. (తణ్ణెరనిరిత్యాది) కుళిర్ ప్టు పెరియన్రిక్ యుడై యపాయ్ కై యి తే తామరై ప్పునలర్ నావోలే యాయ్ అన్వళవట్టిక్కే పెరియకణ్ణెయ్యై య క్కుచ్చక్. (నమ్మిత్యాది) అన్వడిమ్మై కాట్టియై న్నె ముడితుప్పిరిన్దనాకామ్.

తీ-ఆ. ఒప్పుతామ్మొట్టు (పల్లవి యెత్తాది). (పల్లవి) దుతుమ్మికాల్ - వేల్ కొడుకుత్రాల్ మాకుమ్ నుమ్మిక్కంబల్ - మొట్టై న్దేన్రిక్ మో' ఎనవదకల్ క్కటాక్షి తనతాకిరై (మధుపానము త్రమాయిత్యాది).

నీర్తయ్య - గానానగుణమాన సానమార్చనజ్జలై యిట్టై.. 'పల్లవి' ఎన్టు, 'తుమ్మి' ఎన్టు - భృగూతియల్ 'ఆవాన్దర ధేదవ. ఆళి తి - ఆలావమ్, 'పల్లవి' ఎన్టుపాత తి తే, 'పల్లవి' ఎన్టు - ఆలాకాయ్. 'పల్లవి' ఎన్టు - కిరమాన్, 'ఆమకీతానకం' తై యుడై య పల్లవపడి. (పల్లవి) మరలాని ప్టు ఎన్టు తియార్ త్తుమ్మక్, 'పల్లవి' ఎన్టు - గానమాయ్, 'పుణ్' ఎన్టు - నెంకక్ మాయ్, గాన ప్రామర్శై యెడై య పల్లవి ప్టాకమ్. 'పుణ్ణైరై -' పుణ్ణియడై, పుణ్ణియలే - వాయ్ లేయన్దపడి. ఇవకుమ్ - పుణ్ణి తేన్న్ (మన్మే యిత్యాది). 'పెరుగ్గల్ - క్కణ్' ఎన్టునయిప్పకు. నమ్మవియన్టు - నమ్మడై య ప్రాణై ప్రహరితు. ఎన్టునీకా - 'నెంకపాన్' నామ్; పిరిన్దపాకా ఎన్టునీకా. పల్లవి వణ్ణాదుతుమ్మికాల్ - తణ్ణెరనిరిత్యై త్తిడి, ఎన్టునీకా; ఆత్తయలే, నుమ్మిక్కంబల్ - పుణ్ణైరై వేల్ కొడుకుత్రాల్ మాకుమ్ - పల్ మొట్టై న్దేన్రిక్ మినిత్తయ్య.

తాత్పర్యము. - ఒత్తుమైరారా! చల్లని మహాజలముందుఁ బుట్టించిన తామరలనంటి విశావ శేత్రములుగల శ్రీకృష్ణుడు నానో సంక్షేపించి నాప్రాణమునపగారిండుకొని నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడు మీగానము ముందేకొట్టాల. పాడునె పుంటిలో పాడిచివట్టున్నది మీరిప్పుడు పాడవలదు.

మూ. - ఎల్లనట్టి నామునమ్ వాననాడనొడొన్తి నొమ్ ! పల్లననన్నా రై కుమ్మొగ్గల్ కాల్ పయ్యెన్తిని ! ఇల్లై న్దు వాక్కియమ్ పైయ వేపుయక్కల్ ద్రితు | తల్లై న్దు ప్పిన్దనై పెయ్ తెజ్జునై క్కణే ||

ఆ. - (ఎల్లనట్టి) అనరథపుష్పదయే నానుమముడి నేక్, ఎన్టుడై వాక్కియన్దగర్దకు, పుష్పనన్నా రై కుమ్మొగ్గల్ కాల్! పయ్యెన్తిని, ఎన్టుగొన్తి, పిత్తైయమ్, 'నాక' పట్టపాడొరవయమ్మ డాల్తోన్దిదకు' ఎన్టు కొలిక్కొమ్మముడినా శ్రినితి పొమ్మ. ౧౦.

అన్య. - నాముమ్ ఎల్లనట్టి నవవాననాడనొడు (౩) ఒన్రికోమ్ పునన్ వల్ (౬) వాక్కియన్దగర్దకాల్ ఇనిపయ్యక్ ఇల్లై న్దు (౯) ఆత్తైయమ్ డైయ వే పుయక్కల్ ద్రితు (౧౦) ఎన్టుమ్ తల్లై న్దు పుష్పమ్ (౧౧) తల్లై పెయ్ తల్లై క్కణే. (౧౨)

పన్నీ. - ఆన్దరకు, పరమవదనిలయనోడి 'నాన్దగొన్టుపట్టువిట్టామ్, ఇనియన్దగ్గే తిరట్టిక్క ప్రయోజనమో' ఎన్టులనాన్దగ్గే క్కుట్టిత్తు ప్పొలుకీఱాల్.

అవక్ నిన్దైక్కీడాక్ నాముమ్, పోక్కిలేయిరుప్పట్టు, నమకుప్రప్రమాన పరమపద త్తిరై యిరుక్కిఱపహాదే, (౩) ఏవమ్మ దయరాఁమొట్టామ్; నీర్నిల త్తితే, పర్వతీయమాయ్ కొల్లొమ్మ, (౬) తిరట్టిరుక్కిఱనా రై కుమ్మొగ్గల్ కాల్! ఇనిచ్చెత్తిన్దవివారిక్కిఱతు క్కొన్న్ ప్రయోజనము!; అవన్తక్క భరణమ్మై న్నె పాణియమాన; (౯) కరీరముమ్; క్రమత్తితే, కైవిదభగ్గనియానన్దు; (౧౦) ఇని

ఎక్కాన్మొగ్గిజా మెయోలే ఎల్లొదేశమును, విస్తీర్ణమాయ, నవ్వాననుభుతై, (౧౫) పెల్లెల్లు, సమృద్ధమాకకృణవతు. (౧౭) పుయ్యత్తిల్ - పుయ్యత్తిల్ - వాణుతలాయ, విడుక్కైయొన్నవడి. ౧౦.

అర్థము.- మేమును పోనలమననియొక్కొంచి మనప్రసాద్యమైనవరమనమందువేసేయున్న (కొయ్యవత్తి) (౭) కలిసిపోతిమి. పోనలమను (సంచరించుచున్న) నుందరములైన (౮) పి! సారసవతులసమాహుమలారా! ఇళవీద (గుంపుగా చేరి) యోచించియేమిప్రయోజనము? అభిగమమువలెచిత్తమైన (౯) శరీరమును క్రమముగా పోవుటయత్నిచివడి. (౧౦) సమస్తదేశమును, సమృద్ధమైన మంచి గుణమును (౧౫) పొంది సమృద్ధమైయుండినాక. (౧౭)

ఈ.- పత్తామ్మట్టు. తిరళవిరుక్కిలు నారైక్కుఘొజ్జల్ తన్నెముడిక్కు. మున్రిక్కిలునవాక్కొణ్ణు, నాక్కా ముడిదేక్క, ఇనినిజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క? ఎన్గితాళ.

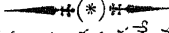
(ఎల్లనట్టి) పోక్కిలేయిరుప్పట్టు. (నాముమనమ్ నాననాడనొ డొప్పినొమ్) కడలైక్కు శ్రవ్యడియిలే మడు త్తిప్పన్లే తన్నెయిలక్కాక్కి ఇత్తలైయె వెలుగురైయాక్కి తన్నెక్కొణ్ణునాక్క, నాముమ్, * అయర్వటును మరరి కళత్తివత్తియోడే యొగుమిడతానొమ్ నిత్యసూరికళు మననుమాక విరున్దు నన్నెముడిక్కు వెట్టినవడియే నాముమ్మైదొచ్చు అవకామాడిక్కునినైక్కు, నామ్దేవిక్కువెట్టి, ఇడక్కిప్పురి ముఱుక్కుకైతర్కిన్దు, నాముమ్ముడి క్కుయిలే ముడిదొచ్చు. నిత్యసూరికళుమ్ ఛదానువర్తికళాకైయాలే. అనన్దరై కరుత్తాయ్కళుర్ కళితే. (ఎల్లనన న్నెక్కొణ్ణుఘొజ్జల్ కాళి. నీర్నిలజ్జల్లే వర్తిప్పనవాయ్, తుడగ్గినకారియమ్ ముడిక్కునమ్ పానుక్కొణ్ణుమైతాన న్నొక్కొణ్ణుఘొజ్జల్ కాళి! (మయిప్పిన్ని) ఇనినిజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క. నాననన్దు వెట్టికైగ్గొణ్ణునన్దు ఉజ్జల్ ను సర్గిసుక్కు ప్రయోజనముభుతం. ముతలికళి తిరళితిరళాకవిరున్దు పెరుమాళై యుమిపిరొణ్ణుమయ్మేరైక్కొక్కు పిరుగు పాక్కొణ్ణునలే, ఇవై తిరళితిరళాకవిరున్దుతన్నెయమవనై యుమిపిర్కిక్కొక్కు విరుకాక్కొణ్ణు నవెట్టిరక్కి టాళి. (అవకావేణ్ణువాగ్గొచ్చేర్క్కుయమ్, వేణ్ణుతానై ముడిక్కుయమ్, తిర్యక్కుక్కుళుమ్ పుణి? ఎల్లనకు మిడి రామావతారత్తిల్ వాననైయాలే. (వాననాడక - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి) ఎన్గెయాలే. ఉభయవిభౌతి గునుమ్, వేణ్ణుమోగ్గొరబరైయై ముడిక్కుక్కు. (ఇట్టై నల్లవాక్కొణ్ణుయమ్) అభరణతాతే అమ్మితానశరీరమెన్నుతల్,

అర్థము- పత్తామ్మట్టు (ఎల్లనట్టియిత్యాది). “నాముమనమ్ నాననాడనొ డొప్పినొమ్ - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి యెన్వెన్ని” ఎన్వె నన్దుక్కుక్కుక్కి శ్రివతారై (తిరళవిత్త్యాది). మున్రిక్కిలునవాక్కొణ్ణునదు - “మయిప్పిన్ని” ఎన్వెత్తై పుల్లర్. పోక్కిలేయిరుప్పట్టు - నిరువిడిచ్యురైయిలే యెరుప్పట్టెనవడి. “నాననాడు” ఎన్వె విశేష త్తతుక్కు భావమ్ (నిత్యసూరి కళుమిత్యాది). “ఎడ్డినొమ్” ఎన్వెతుక్కు భావమ్ (అవకామాడిక్కువిత్త్యాది). ఇడక్కిప్పురి ముఱుక్కుకైయాలదు - వలక్కిప్పురి ముఱుక్కుకైయాలదు. “వెట్టినొమ్” ఎన్వెతుక్కు భావమ్ (అవకామాడిక్కువిత్త్యాది). ఇడక్కిప్పురి ముఱుక్కుకై; అతావదు - ప్రాతికూల్యమైయైకై యెన్వెనడి. ౧ “రక్కన్దకలావప్పన్యో” ఎన్వెతుక్కుభావమ్ నిత్యసూరికళి హింసెయిలే యెరుప్పదువరకళివెన్దు (నిత్యసూరికళుమిత్యాది). (ఛదానువర్తికళి) ఎన్వెవిడ కళితే, “పెరుమాళై యనువర్తిత్తు ఇళైయ పెరుమాళి పిరాట్టియైక్కాట్టి లేవిట్టువనాకే” ఎన్వెతుక్కిచ్చెయవర్. “నళి” ఎన్వెతుక్కుక్కు (నిరువిడిచి విత్త్యాది). తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క-నున్రిక్కుప్రయోజనమెన్నెనవడి. పయిలక్కి - తిరణ్ణునున్రిక్కి. ప్రయోజనమైయొ కన్న (నాననన్దు తైయిత్యాది). తిరళాకవిరున్దు ముడిక్కు మున్రిక్కిలునవాక్కొణ్ణునన్దుపూర్వకమాక క్కొణ్ణుకైతా (ముతలికళి త్యాది). పక్షికుక్కు, పిరిక్కు ప్రసక్తియెన్దువెన్దు (అవకావేణ్ణువారైయిత్యాది). అభరణతాతే అమ్మితానవెన్దు - పూర్వావస్థైప్పల్లర్.

ఈ — అధరణమ్ పూజ్ఞాప్సలే యిర్క్కిఱవిలక్షణ శరీరమెన్నుతల్. (వైయవేపుయక్కల్ దుతు) క్రమేణ పక్షే యదీ దుతెన్నుతల్, క్రమ త్రితపోకత్తువడ్డిత్ దైన్నుతల్. పుయత్తలెన్దు = పోతలాతల్. పుయక్కెన్దు - ఆకర్షకమా తల్. (తత్తై న్నవిత్తాది) ఈత్తేరవిభూతి సమృద్ధమాక వేణమెన్నితాల్. “తాదామ్ ముడియనినై స్సార్ నాడువా ధ్రిక” ఎన్నై ప్సత్ శోల్లకితాల్” ఎన్ను ఆభవన్దార్ నిర్వాహమ్; “నాక్ పట్టపాడు నాడువడాతోయివేణమ్” ఎన్ను ఎమ్మెరుమానాల్; “నాక్ ముడియ ఎన్నా ర్కెట్టెనొవుపడాతే, లోకముడగ్గప్పిత్తు మామాకాతే” ఎన్నుభట్టర్. ౧౦.

తీ-అ; వైయవే - క్రమేణ. “పుయక్కల్ దుతు” ఎన్నతుక్కర్చియియ్. పశుమెయదీ దుతెన్నుతల్; పుయక్కెన్దు - పోక్తియల్, ఆదీ దుతు. ఉద్యోగ తలెన్నుతల్. ఇష్టరస్యయత్తుక్కుమ్ వ్యక్తినిమాక శబ్దనిర్వాహమ్ (పుయత్త లిత్తాది). పశుమెయలే, ఆకర్షకత్వమ్ ఫలి తమ్. “ఎన్ఱుమ్ - తత్తై న్నవిప్పమ్ తలెన్దుతు - తత్తై క్క” ఎన్నస్యయత్తు. ఎన్ఱుమ్ - విభూతియెన్ఱుమ్, తత్తై తు - నన్దానవిన్దై త్తై ప్పెదీ దు, తత్తై క్క - సమృద్ధమాక వేణమెన్దు తత్తై న్దుమ్ తాత్పర్యమ్ (ఈత్తేర విభూతి యత్తార్). తాక్ గుడికొనల్ “లోకమ్ సమృద్ధమాక వేణమ్” ఎన్ఱి త్తై న్న; (తీవరమాక భావమ్ తాదామత్తాది). భట్టర్ నిర్వాహమ్, వెణప్పితే. పశుసన్నాతై కుక్కాల్ కాల్ - ఎన్ఱు న్నగ్గిరాయనమనానాడ నొ డొన్ఱి మోమ్ - మున్ఱెన్ఱిని; ఇత్తై న్నవాక్తై యుమ్ వైయవే పుయక్కల్ దుతు - ఎన్ఱుమ్ - తత్తై న్నవిప్ప సలెన్దుతు - తత్తై క్క - వేద్యస్యయి.

తాత్పర్యమ్. — ఓ! పాదసపక్షులారా! నన్ను జంతువులకు మీరు గుంపుచేయించి యేమియు సుపయోగములేదు. నేను ముందు గ నే శిథిలురాలై నివర్తింపజూసానందైన సర్వేశ్వరిని శ్రీపాదములందు వానియిచ్చిప్రాయము ననుసరించి లీనమైతిని. నాగీరమును బాంస సిద్ధమైయున్నది. లోకగుంతయు నావలె బాధపడకుండ నుభయగానుండుగాక. ౧౦.

మూ. — ఇన్నసలె ప్పెయి త్తెన్ఱువదై త్తపల్లూబ్బిక్కు. | త్తెన్నుత్తై త్తై తనక్కరుల్ తేయ్తమాయనై |
త్తెన్నరుమార్ చ్చడకోవ్ శోల్లాయిరత్తుల్, ఇవై | యెన్నతోడొన్ఱుక్కు మూపులకుమురుకుమే || ౧౧ ||
అహ్మార్ తిరువడిక శేరణమ్.

ఆ. — (ఇన్నమ్) పిన్నైయుమ్, ౧: “చిరేణసంజ్ఞాం ప్రతిభవ్యం” ఎన్నుమ్మడియాలే తామళ్ రామ మేలగులిచ్చెయ్తొత్తార్.
అనుభవితాక్కుక్కు నిరవధికసంభావనాయ్ లోక మెల్లాకునితెనైతమ్మక్కై, సర్వకాలము మేలేనమ్ దుర్గతేలిలమేత్తున్నుడి తనక్కరుల్ తేయ్తమాయనై తెన్నరుమార్ చ్చడకోవ్ శోల్లాయిరత్తుల్ ఇత్తిరునాయ్ మొట్టియల్ శొన్న వార్తియై అనుసనిస్వార్ ఎన్ను దువార్ కళో! పెన్ఱిత్తార్. ౧౧

తిరుక్కురక్కై ప్పిరాన్బిళ్ళాన్ఱిరువడిక శేరణమ్.

అస్య — ఇన్నుతలై వైయతు ఎన్ఱుమ్ తత్తై త్త తాత్పర్యం (౩) పల్లూబ్బిక్కు ఏత్త తనక్క (౬) అరుళ్ తేయ్త మాయనై తేక్ (౯) కురుమార్ శవకోవ్ శోల్ (౧౨) అయిరత్తుల్ ఇవై ఒప్పతోడొన్ఱుక్కు మూపులకు (౧౪) కరుగుమ్ (౧౬)

పన్నీ. — అన్నసలె, ఇత్తిరునాయ్ మొట్టిక్కుఫలమాక, ఇతుక్కిట్టసర్వలోక తీవ్రదైయపుమ్ మనోవికారతై యరులిచ్చెయ్తొత్తార్.
ఇన్నతై శిష్టాకాన్ఱిన్ఱుగ్గొ, ఎన్ఱువవ్యాప్తమాక, తన్ను దైయగులప్రదైయై, (౩) క్కాలత త్తవీయశ్చితైయమ్, ఏత్తుమ్మడియొక, తనుక్కు, (౬) నిరవధికకృతైయ్తజ్జేక, ఆత్మరగ్గమాత్తై, కట్టవైప్పట్ట, (౯) తిరువరక్కై నిర్వాహక రాన, అహ్మార్, అరులిచ్చెయ్తే, (౧౨) అయిరత్తిరునాయ్ మొట్టిక్కుళ్ళే, కీర్తీస్థతుపాట్టోళ్ళే మొరుకాటుమ్, పత్తాహ్మట్టిల్ శ్లేశ మొరుకాటుమానవిపదీ దుక్కు, త్రొల్లా క్యముమ్, (౧౪) ప్రేమతాతై న్నవియనిన్ఱుమ్, (౧౬) ఇరుకలిత్తుతై. ౧౧
వాదికేసరిఅహ్మకీయ మణవాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేరణమ్,

అర్థము. — నుభయగుగళుజేసి అంతలవ్యాప్తమైన తనకీర్తిని (౩) సర్వకాలమును స్తోత్రమచేయునట్లు తనుకు (౬) కృపణే సిగ ఆత్మరగ్గభూతుని, నుండురమైన (౯) కురుకాత్రికి స్వామియైన నమాహ్మట్టిన్ఱు నాంధించిన (౧౨) వేయపాశురములొకజేరిన ఈతొమ్మిదిపాశు రములతో (౧౪) సుకపాశురమునకును (ఈతిరునాయ్ మొట్టియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములును అంతకంటె మిక్కిలిదుఃఖముచేసారం చిన పదిపాశురమును అనుసంధించినయెడల) మూడులోకములును (౧౪) (ప్రేమచేత) కరుగును. (౧౬) ౧౧.

ఈ.-౧౧ గమత్రి, ఇత్తిరువాయ్ మొళి యిత్తాశురమ్ హృదయ త్రిపడిల్. ఆరేనుమాకిలు తియా రెన్జిత్తార్.

(ఇన్నదైలై పెయ్ తెన్జున్దై త్తై ప్పెన్జున్దై త్తై విన్నదైలై పెయ్తు - లోకమెల్లామ్ వెళ్ళుమిట్ట నిరతిశయప్రి తియై యుడై యెరాయ్ కొడ్డు. (పల్లాభిక్కు త్తన్నుకథై త్తై) కాలముళ్ళు తనై యమ్ గుణైల్లై యేత్తుమ్మడి. (తన క్కరుళ్ళై తేయ్త) సంసారికళిత అన్యతమరానవర్కు. * మయర్వణమతినల మరుళిచ్చెయ్తవడి. (మాయనై) సంసారికళి నడువేయెన్దు యెరువనై యమ్ విశేషకటాక్షమ్మణ్ణిన వాళ్ళర్యభూతనై అజ్జనన్తి క్కే, (ఇన్నదైలై పెయ్ తెన్జున్దై త్తై - తన్నుకథై త్తై - పల్లాభిక్కు - తనక్కరుళ్ళై తేయ్తమాయనై) అనుభవిప్పార్కు నిరతిశయా వన తై విత్తైపుతాయ్ ఎన్జుమొక్క పురమ్మిన త్తా కల్యాణగుణైల్లై, కాలతత్త్వముళ్ళు తనై యమ్ నాననుభవిక్కు మ్మడి పణ్ణినా నెన్దుమామ్. “ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తా లేధరిత్తార్”, ఎన్జిత, (తన్నుకథై త్తై త్తై నక్కరుళ్ళై తేయ్త) ఎన్జున్దై త్తై కొడ్డేతే. నిత్యనూరికళన భవ త్తెయమ్, తమక్కవర్కళోడొ త్తై (పా ప్పియైయు మనసనిత్తు నోవుపట్టార్; ఎన్జు మొక్కవిట్ట నిర్వికట సంసారికళి పడియెప్పార్ త్తైవాణ్ణే, ఇన్నొవుతానే పేతాయ్ త్తొన్ద్రోన్ద్రోన్దు. (శడకోవళోల్) ఎన్జునరోక్ష నిరేశత్తాలే, (తనక్కరుళ్ళై తేయ్త) ఎన్నలామిణ్ణే; ౧ “వాళ్ళిక్కిరిగవాన్ముమ్” ఎన్నుమాభూతే. (ఒన్నుతోడొన్జున్దై త్తై) “కీర్మొన్జుతు పాట్టిలుముణ్ణాన వ్యనసమ్ సుఖమ్” ఎన్నుమ్మడి వ్యనసమ్మొక్క పత్తామ్మాపై యుడై యవిన్దై. స్థారకపదార్థజ్ఞతలే జీవన త్రిత్త న్నైయోడే నోవుపట్టపెన్జుతు పాట్టోడే, జీవన త్రిత్త న్నైయోడేలు పురుపాట్టుమ్మమ్. (మూవులకుమురుకుమ్) ఆరేనుమాకిలు తియా ర్. ఎన్నుడై య ఆరనాదత్తాలే నాడభీయ వేడ్డోవాకాతే! ఎన్జువర్కు, పిన్నైయుమ్, నాట్టార్కు త్తైధిల్యమే ఫలితువిట్టతు. ఎన్జున్దై త్తై-ఇన్నదైలై పెయ్తు- పల్లాభిక్కు త్తన్నుకథై త్తై - తెన్దురుకూర్చుడకోవళ - తనక్కరుళ్ళై తేయ్తమాయనై - శొల్లాయిరత్తుళ్ళి వైయొ న్నతోడొన్జున్దై త్తై మూవులకు మురుకుమ్.

౧౧

వడక్కు తిరువీత్తిపైల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

శీ.-౧౧ గమత్రి (ఇన్నమిత్యాది). “ఒన్నుతోడొన్జున్దై త్తై మూవులకు మురుకుమ్” ఎన్జున్దై త్తై-పట్టపెన్జుతు (ఇత్తిరువాయ్మొళి యిత్తాది). ఆరేనుమాకిలు మెన్జుతు - “ఉలకుమ్” ఎన్జున్దై త్తై.

“ఇన్నదైలై పెయ్ తెన్జున్దై త్తై” ఎన్జుతు-ఆట్రొవర్కు-విశేషణమానాహతు, “ఎన్జున్దై త్తై-ఇన్నదైలై పెయ్తు” ఎన్జున్దై త్తై; * పుకటాట్ట విశేషణమానాహతు, ఇన్ద్రపడియే. అన్యాయానగుణమాక వర్ణమ్ (లోకమెల్లామిత్యాది). యాజనా నరత్తుక్కర్ణమ్ (అనుభవిప్పార్ క్కిత్యాది). ప్రవేశ త్రిత్త, “గుణజ్ఞానత్తాలే ధరిత్తార్” ఎన్జుత్తు-నియామకమ్ కాట్టుకిణ్ణార్ (ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తాలే యిత్యాది). “తాళుకథై త్తై” ఎన్జుక్కు, అవసా సేవకేన్దు గుణానశమమ్మణ్ణినారోవన్న (నిత్యనూరికళిత్యాది). ఇన్జుడై త్రిత్త, ౨ “ఉపవ్యవహార్యవ్యవహార్యవివరిడతి ! అధోఽధోదర్శనకస్యమహిమానోవబాహుతే” ఎన్జుతైయరుళిచ్చెయ్తవర్. ఎన్జుక్కు-రుళిచ్చెయ్త వెన్నాతే, “తనక్కుమ్” ఎన్జుతెన్నెన్దు (శడకోవళిత్యాది). “రోక్షనిరేశమమ్మణ్ణినతు కున్దుప్పెన్జున్దై (వాళ్ళిక్కిరిత్యాది). పత్తెన్నాతే, “ఒన్నుతోడొన్జు” ఎన్జుత్తు-భావమ్ (కీర్మొన్జుతుత్యాది). ఏకద్వివరణమ్ (స్థారకేత్యాది). “తత్తొన్జు” ఇత్యాదియల్ భట్టర్ నియమాత్తుక్కు చేర్వ్యాఖ్యాతావ నీడుపాడు (ఎన్ను డైయవిత్యాది).

౧౧.

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

అ.-౧౧-వి. విత్తేపి తిరుక్కిలై వేలైయిలే గుణజ్ఞానత్తాలే ధరిత్తప్రకారమ్ - “ఇన్నదేహిప్పడప్పణ్ణినానే !” ఎన్నుముపకార మెన్జు వివట్టెన్దు; ఇన్జు త్తై యుపకారమాక నిన్జైక్కిలవర్, మన్జుద్వివిత్తువ్కుత్తుమ్, ఇన్నొత్తైయెపకారమాక నిన్జైక్కిలమ్ పోణక్కుత్తై విత్తేపిక్కిణ్ణార్ (నిత్యనూరికళిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే).

౧౧.

ద్ర-తి.-నిగముడు (ఇన్నుతాన) (కడవోడవోతో) ప్రాప్తరాజ్యస్య రామస్య వాల్మీకిర్గవన్మహిః । చ కారచరితం కృత్సం విచిత్రచమాత్మవాన్" .

మణవాళమాచునికల్ తిరువడికళేరణమ్.

తాత్పర్యము.- సకలజగద్వాస్తవమైత తన కార్యణగుణముల ననుసంధించునట్లు తమకుఁ గృపఁజేసి తమను నిర్దోతుకముఁగ గటాక్షించిన అశ్వర్యభూతుఁడైన శ్రీమహాతి విషయమై మరుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించినవారి మనస్సు ప్రేమచేఁగరుగును.

ద్రమిడోపనిషత్సద్భక్తియి లి త్తిరువాయ్మొళిక్కానల్లోకమ్.

(ఇన్నయిర్) అలోకనంచ తదచాక్షుషమిత్యథాగ్తో దృష్ట్యాచతత్సరణ హేతుపదార్థజాతమ్!

అనన్తహానికతయాఽవసత్సన్నహోదుగభేన దుస్సహతరేణ సవచ్చమేఽభూత్.

౫౫.

వాదికేసరి అమృతయమణివాళచ్చీయర్ తిరువడికళేరణమ్.

అర్థము.- అధ - అనన్తరమందు, సః - ఆనమ్మాళ్వార్లు, పచ్చమే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) అయినవ తిరువాయ్మొళిలో, తత్ - ఆ, అలోకనమ్ - దర్శనమును, అచాక్షుషంఇతి - నేత్రజన్యముకాదని (తలచి), ఆరః - భిన్నులై, తత్సరణహేతుపదార్థజాతమ్ - ఆసర్వేశ్వరునిసర్వరణమునకుఁగారణమైన వస్తువులసమూహమును, దృష్ట్యాచ - చూచియు, దుస్సహతరేణ - మిక్కిలి అసహ్యమైన, దుఃఖేన - దుఃఖముతో, సుసత్తః - దృఢతరసంబంధముకలవారై, అనన్తహానికతయా - సమీపించినవియోగముకలవారగుటచేతను, అవసితః - శిథిలులుగ, అభూత్ - అయిరి.

౫౬.

తాత్పర్యము.-“ఇన్నయిర్”అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు,క్రింది తిరువాయ్మొళిలో తాము మానసముగననుభవించిన సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగననుభవించు గాత్రపది యని లభించకనత్వాన్వరై, దానిపైనదూఁచునణచేష్టితములచే నాసర్వేశ్వరునికి స్మారకములైన కోకిలాదిపక్షులనుజూచి యుండలేక మహాదుఃఖమును వహించి శరీరవియోగమువచ్చునోయనునట్లు మిక్కిలివైశిల్యమునొందిరి.

౫౭.

ద్ర-తా.- (ఇన్నయిర్చేవలుమ్) ప్రాణత్వా దదృశతత్వా దపిచనువిదితత్వేన భవ్యత్వయోగా

లక్ష్యవక్షస్త్విభావా ద్రఘుకులజననా న్నీలరత్నాభిమూర్త్యా

కృష్ణత్వా దబ్బదృత్వా త్వరమపతితయా చేత్వరంసంక్రితానా

మూచేధీమాంశ్చతారి స్వగుణగరిమసంస్థారకంసర్వదర్శి.

౫౮

అర్థము.-ప్రాణత్వాత్ - ప్రాణభూతుఁడగుటవలనను, అదృశతత్వాత్ - ఆశ్వర్యకరుఁడగుటవలనను, నువిదితత్వేన - సుప్రసిద్ధుఁడగుటవలనను, భవ్యత్వయోగాత్ - విశేషయఁడగుటవలనను, లక్ష్యవక్షస్త్విభావాత్ - అక్షీవక్షస్థలమందుఁగలవాఁడగుటవలనను, రఘుకులజననాత్ - రఘుకులమందవతరించినందువలనను, నీలరత్నాభిమూర్త్యా - నీలరత్నమువంటి దివ్యవిగ్రహముచేతను, కృష్ణత్వాత్ - కృష్ణుఁడగుటవలనను, అబ్బదృత్వాత్ - పర్వ నేత్రుఁడగుటవలనను, పరమపతితయా - పరమపదమున స్వామియగుటవలనను, ఈశ్వరమ్ - సర్వేశ్వరుని, సంక్రితానామ్ - ఆక్రితులను, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనయొక్కగుణములవైభవమును పరిపఁడేయువానినిగా, ధీమాక్షా - బుద్ధిమంతులై, సర్వదర్శి - సకలార్థములను సాక్షాత్కరించినవారైన, శతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఊచే - చెప్పిరి.

౫౯

వ్యా.—(ప్రాణతత్వో) ఎన్నయిర్ కన్నులూరై - ఆశ్రితర్ కున్న ప్రాణభూత నాయుక్ కై యాలమ్; (అన్నతత్వో) విత్తకణోవి స్థక్ - విస్తయనీయ నాయుక్ కై యాలమ్; (అపిచసువిదిత త్వేన) అవక్తయై తే - ఆతిప్రసిద్ధనా కై యాలమ్; (భవ్యత్వయోగాత్) సర్వజ్ఞామా యజ్ - ఆశ్రితర్ కున్న భవ్య నాయుక్ కై యాలమ్; (లక్ష్మీవత్ స్వభావాత్) సస్తిరమాద్యక్ - పెరియపిరాజ్జియార్ త్తిరుమార్వితే యుడై యనాకై యాలమ్; (రఘుపతిభవనాత్) ఎన్నయిర్ కాక్తక్ - రఘుపతి త్తిరే చక్రవర్తితిరుమక యవతరికై యాలమ్; (నీల రత్నాభిమూర్త్యా) పాట్టిమిలై కరుమాణిక్యమ్ - బిళిమాతాతనీలరత్న మ్మైలే యుక్కిడైవప్పిగ్రహతై యుడైయనాకై యాలమ్; (కృష్ణ త్వో) కణ్ణన్నామమే - కృష్ణ నాయవర్ణవతరికై యాలమ్; (అబ్జదృశ్యో) తివద్దనామైమలర్ న్దాలామ్మణ్ణణ్ పెరుగ్గణ్ణ - సరసిజ సదృశమాన తిరుక్కణ్ణులరై యుడైయనాకై యాలమ్; (పరమపతియోచ) సమవాన నాడ మోడొన్దొనోమ్ - పరమపదనిర్యాపాక నాకై యాలమ్; ఎమ్మెరుమా, ఆశ్రితర్ కున్న మఱకవివొణ్ణాతపడిస్సక్ యగుణజ్జైన్దరిప్పిక్కిఱవనాక, “ఇన్నయిర్ చేవలమ్” ఎన్దిఱవత త్తిరేఱ్ఱొన్దొ రరుళిచ్చెయ్తా రెన్నితార్.

౯౭.

నే వా న్దా చా ర్యర్ తిరు వ డి క శే శ రణ మ్.

తాత్పర్యము.—“ఇన్నయిర్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సకలతత్వార్ త్తలైన సమస్తావస్థ, సర్వేశ్వరుడు, [౧] ఆశ్రీతులకు ప్రాణభూతుడు, [౨] విస్తయనీయుడు, [౩] సకలలోకవిదితుడు, [౪] ఆశ్రీతవిధీయుడు, [౫] లక్ష్మీవత్ సుగుడు, [౬] శ్రీరాఘవప్రదై యవతరించినవాడు, [౭] నీలరత్న నిభదన్యవిగ్రహుడు, [౮] కృష్ణుడైయవతరించినవాడు, [౯] కమలపయనుడు, [౧౦] పరమపదనా గుడు, ఇన్ని గుణములకలవాడుగాన సర్వేశ్వరుడు తనయాశ్రీతులకు తనగుణములను స్పరింపజేయుచున్నాడని ప్రసాదించిరి. ౯౭.

తి-నూ.— ఇన్నయిర్ మాల్ తోన్ ద్రినతిగ్గెన్నెచ్చైరెన్దుక్కణ్ణ! లన్దువన్దై క్కాణ్డెయ్యోయాణ్ పెణ్ణాయ్! ప్పిన్నెయవ! వన్దై ప్పిన్నె విప్పవన్ ద్రిన్దాల్ తాకతళర్ వరమాఱనరుళున్ను మవర్ కుళ్ళమురుకుమ్. ౧౫.

అర్థము.—ఇజ్ - భోగ్యమైన, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుడైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్దు - ఇచ్చట, తోన్ ద్రినతు - ఆవిష్కరించినది, ఎన్ పెణ్ణెల్ - నానృపయమందు, ఎన్దు - అనియెఱిగి, అవన్దై - వానిని, కణ్ణల్ - సేత్రములచేత, కాణ - చూచుటకై, ఎన్ది - తలచి, (అదిభింపనచున), ఆణ్ - పురుషులైనతాము, పెన్ ఆయ్ - స్త్రీయవళింపనవారై, పిన్నె - అటుపిమ్మట, అన్దువన్దై - వానిని, నిన్దెవిప్పవన్ ద్రిన్దాల్ - పురింపజేయుచున్న వాటిచేత, తాన్దై - తాము, తళర్ వ - శిథిలులయిన, మాణ్ - సమస్తావస్థయుక్క, అరుళ్ - కృపను, ఉన్నుమవర్ కు - అనుసంధించువారికి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉరుకుమ్ - కరుగును. ౧౫.

అవ.—ఇన్నయిర్ మాల్ ఇతిల్, స్వారకపదార్థజ్ఞులై సోవుపట్ట ఆహ్వాన పాశురై అనుపదిత్రురళిచ్చెయికితార్. ఎన్దెసేపిన్నిల్; ప్పిన్దు అన్దననుభవమ్ మానసానుభవమాకై యాలే, అవన్దెవాహ్వానకరణజ్ఞులై అనుభవిక్కి పెణ్ మెన్దాకై ప్పట్టు, అహ్వానే అతుక్కిడై యామైయాలే శిథిలులై యారై, అవన్దుణ్ చేట్టితాదికకుట్టు స్వారకమనలొకపదార్థజ్ఞులై క్కణ్డ, అన్దువ్దెయాలే సర్వమాణమాన అవక్ గుణచేట్టితాదికలై అనుసన్నితు, అవన్దె యథామ సౌరభమనుభవిక్కి పెన్దామల్, ఇచ్చడి, స్వారకపదార్థజ్ఞులై తామిడుపట్ట చెల్వెణ్డికపడియై ఆనావచేత త్తాలే యరుళిచ్చెయికిఱ * ఇన్నయిర్ చేవలిరత్తై “ఇన్నయిర్తాలే” ఇత్యాదులై అరుళిచ్చెయికిఱాకెన్దై.

వ్యా.—(ఇన్నయిర్ మాల్ తోన్ ద్రినతిగ్గెన్నెచ్చైరెన్దు) కీప్టిన్ ద్రినవాయ్మొళియిల్, ౧. సరణమతాయపురుషే - ఉక్తయేన్నెయ్మళ్ళు “మెన్దుళ్ళత్తు” ఎన్దుమ్, ౨. తేవర్ కట్టెన్దొమ్మకరువాకియక్ కణ్డైక్ కణ్డొణ్ణేసే” ఎన్దుమ్, ౩. “కణ్డొణ్ణోణ్ణోణ్ణోయారక్కిత్తు” ఎన్దుమరళిచ్చెయిత్తై మనససాక్షాత్కారమాత్రమాయ్ ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కారమట్లామైయాలే, ఇన్దుకైయలెనక్కఱారకనాన సర్వేశ్వరకృతసాక్షాత్కారిత్తు మానసజ్ఞానవిదయమెన్దు (కణ్డొలన్ద వన్దై క్కాణ్డెయ్యోయాణ్ పెణ్ణాయ్) చమత్కరయమాకపవచెదరిక్కి పెణ్ణి, అతులలియమైయాలే

ఈ-౧-జహాఘోష్టువనన్నాదో విమానంమ్మయన్నివ" ఎన్దు-పక్రవ ర్తిమాళి కై యత్తిత్తుచ్చెయ్యి వేణ్ణుమ్మడియూర్ తుక్కోళ్ళు, అత్తైక్కేట్టు, "నామనినై త్తకార్యమ్ వాయ్క్కప్పొయిల్లు, ఆనాలుమివరక్కళ్ళినినై పుత్తన్నైయివరక్కళ్ళివాక్కాతే శొల్లక్కేట్టాలాకాతో?" ఎన్ను మత్తెప్పూల్లు, "వారికోళి! ౨ కథంనుమయిధర్తేణ" ఎన్దు - అఱు పతినాయురహాణ్ణు శిఱియై త్తెప్పరియతునలియాతపడి యాభూమిపురప్పడై యనూక్కోళ్ళొణ్ణు ౩ 'పాణ్డరస్యాత పత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా' ఎన్దు, ముత్తికకుడై నిల్లిలిలేతిరిన్దు ఎనక్కెన్న ప్పొనసుఖమోలాతే ఉజ్జుకుడై య రక్షణధర్తై త్తయేగొణ్ణుపోడై, నానువా రైక్కేట్టివిడత్తు ఇప్పొతునియరుక్కచ్చయి తేనేమమో? క్రమ త్తిలేశెయ్తు కొళ్ళుక్కోళ్ళు, ఎన్నుతలే, అన్దియే 'కార్యమాకిల్ శెయ్యలాకాతో?', ఎన్దువార్తైక్కొక్కె యన్దిక్కే, పసుకులై యడై త్తనన్దు శివ్వు బగుధారి కన్దేయొతుజ్జినినై వ్పారైప్పొలే, ఎన్నైవిట్టు ఎకమకేయై మైయ్మన్దు, నీజళ్ళిపరు మ్మొక్కై కున్నా నానుజ్జుకుక్కప్పజ్జినఅవరాధమో?" ఎన్న; "నీయెజ్జుకుక్కప్పజ్జిల్లిలోరిపరాధమిలై, ఉకామకనుజ్జై మ గుణావరాధజ్జుళికుక్కడి - నీనూక్కోళ్ళొణ్ణుపోన్దుపడికలియరుకుత్తయిలై, గుణానాయరుప్పొనెరుపుత్రనై పెట్టూలు నాట్టెప్పడుకులై మడిత్తాయ్కాల్. [బహవ] ఉన్నలనల్ల కాల్ రక్షణధర్తై తిలవరక్కొణ్ణునపారిప్ప. ౪ భాతూనా మివ] నాట్టిలేశిల్లు గుణహీనరన్దునిన్దిత్తుమ్, శిలరై గుణవాన్దళెన్దు కొణ్ణుడకిఱుతుమ్. "ఇన్నుఆకర త్తిక్కో" ఎన్దు విలై పెఱునా 'ప్పొలే, "ఇవాన్తై త్తిలే కిడిక్కిఱగుణమ్" ఎన్దాయిల్లు పుపుఱమ్మనిలై పోవతు. ౫ 'పౌదయాన్యా మనుశ్శేవ జనస్యగుణవ త్తయా".

ముతత్తాన్దు. తిరుక్కాట్టలైయలెమ్మరుమానుడై య ఆళ్ళర్యజ్జ భానపరిమాల్లుజ్జలై నినై తొఱుమెన్నైయి శిథిలమాకాని వత్తెనిఱార్.

(ఉరుకుమూల్ నెజ్జమ్) అనుభవత్తుక్కు ప్రథమోపకరణమాన నెజ్జుశిథిలమాకాని నెజ్జు. అనుభవిక్కుక్కుమ్ అనుభవిత్తునిర్యోతరా కై కున్నమ్ నెజ్జు వేమమితే. నీనవ్వుక్కు వనుక్కు-వాయ్కరై తేప్ప మొట్టుకుమాప్పొలే, పరికరమాన

జీ-అ॥ ఎన్దు తుక్కర్థు (శిఱియై త్తయిత్తొడి). ముత్తిక-కాల్ వన్ద పాణ్డరత్తై మెన్దుతిరువుళ్ళమ్మల్లి (ముత్తిక-పైయెన్దు, పడుకులైయడి ప్ప వనై - పుతలై త్తెన్దు నిల్లుమ్మడియడి త్తవనైహింసక నైయెన్దు పడి. "బహవ" ఎన్దు శబ్దమాపేక్షకమాకై యాతే (ఉన్న శబ్ద కాణ్) ఎన్దితాళి. అప్పడిగుణజ్జుళిక్కప్పన్దు (భాతూనామిత్తొడి). భాతూ - రత్తి నువర్ణాదికల్. శిలరై నిన్దిక్కిఱుతు - ఇమన్దైయగుణమిల్లు నైయా పే యెన్దుకురుత్తు, గుణమిడుపడుత్తు మెన్దు మితుక్కు ప్రమాణా న్దరమ్ (పౌదయానీత్తొడి). అనుభవేవ - కిడైవరే పోలేయా వారన్దు పడి. "బహవోన్దు పకల్యణగుణాన్దు తస్యన్దు నై" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే దిశరథం ప్రతిరా లోకః, తత్తెన్దు, "స్వీగోఽను వాదీనన్దు జ్జే త్తి త్తివా ర్దనమాతిః । జహాఘోష్టువనన్నాదో విమానంమ్మయన్నివ । కథంనుమయిధర్తేణ ॥ ఇన్దు శబ్దమాన్దు చ్చిన్ది యువరా జుల మమాత్తిజమ్ । ఇదశరీరంకల్పిన్దు స్త లోక స్థివరతాపీతిమ్ । పాణ్డరస్యాతపత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఇతి "జ్జుపవిజ్ఞాన న్దొన్దు నికేరీపతిః । భాతూనామినైతే ప్రొగొనానామకకోమహన్" ఇతి క్విన్దాకాణ్డే వాచిన్దు ప్రతితారా. "విరాజయ జమతోరాజువర్ణంరై ర్యోతిత్ । పౌదయాన్యామనుశ్శేవజస్యగుణవ త్తయా" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే.

ముతత్తాన్దు. (ఉరుకుమూల్ తొడి). "తిరుక్కాట్టలైయలెమ్మ మాయన్దు కొమాయన్దు నిన్దియన్దు-ఉరుకుమూల్ నెజ్జమ్" ఎన్దు పదజ్జై త్తక్కూడి త్తవరాకై (తిరుక్కాట్టలైయలెత్తొడి).

కరణా న్దరజ్జుకుమురకానిఱు నెజ్జో విశేషిప్పొనెన్దున్న (ఆనుభవత్తుక్కై తొడి). నెజ్జుమ్మ ప్రథమోపకరణత్తై మెన్దుడియొన్న (విక్రమ్మ-మిత్తొడి). అనుభవోపకరణమాన నెజ్జుశిథిలమానా లనుభవిక్కు-విరకైలై ఎన్ను ముతుక్కు-పప్పజ్జున్దు (నీనవిత్తొడి).

ఈ. — నెళ్ళునిధిలమా కాని న్నతు. ౧. 'తొమ్మి తెల్లు' ఎన్దెక్కమ్, ౨. 'నీయునానుమిన్నేర్నితీర్' ఎన్దెక్కమ్ నెళ్ళునేలుమే. ఎతిర్ త్తెయ్యెయ్దాక్కొక్కలక్క వజ్జియాన్దాణమ్. కలక్కొక్కరల్లుతల్లెయ్యమ్ వేణుమెన్దిరా. (ఉయిరికపరమన్ది ప్పరుకుమూల్ వేట్టెయ్యమ్) ఆత్తాపుక్కు వ్విటుక్కువైన్దాతపడి అభినివేశమ్ పెరుకానిన్దతు. పిళ్ళాయ్! అణుపరిమాణమానవిన్దస్సువినిశనల్లు, ఆత్మబుప్పరుక్కువ్విశే వేణుమేలనపెరుకానిన్దతు. (అల్) వివాదాతిశయనూన కమ్. 'నెళ్ళమ్ - ఉరుకుమూల్ - వేట్టెయ్యమ్ - పెరుకుమూల్' ఎన్దు, తమ్మూల్నియమిక్కువైన్దాతవివాదన్దోర్ మన్దొల్లుణ్ణి. (ఎకైయ్ కేకై) నెళ్ళెయ్యరుకామల్ కర్తెక్కటవతో? వేట్టె పెరుకామల్ తక్ర వతో? ఇనల్ మ్మొక్కడియాన అనన్దాణ్ణి త్తవిర్వునా? (తొడ్డనేన్) అతుక్కుడియాన వెకచాపలాతిశయ త్తె త్తవిర్వునా? చాపలమ్, అభూమియెన్దుకై వాణ్ణిప్రేమితితల్లె; (వైలక్షణ్యమ్) మణన్దునరక్క ప్పెట్టుకీతితల్లె. (తెరువెల్లాన్దావికమ్మ) నెళ్ళరుకుకైక్కమ్ వేట్టె పెరుకుకైక్కమ్ హేతుశొల్లుకీతు. (తెరువెల్లామ్) కుణన్దెరువెన్దు అన్దెక్కటప్రేన్దాతపడి, కుణన్దెరువుడు నెడున్దెరువుడు వాళియట చెన్దెట్టునిరకపరిమళమ్ పరక్కీటవడి. ఊగోడు శేర్ ప్పాయ్ కై కళాకై యాలే, ఉగోడుపుణుమ్మొడువాళియట ప్పరిమళమతై యెట్టికపడి. తెరునిలొనుపరిమళమ్, ఉగ్గు ౩ * సర్వగన్ద. (తిరుక్కాట్టై మునివియ) ఇత్తాల్ - పరత్వేతిలు మనతార త్తిలుచేర్ మ్మొల్లుకీతు. మత్తమ్, నెడున్దెన్దిట్టు, అవతారమ్, కాలావధియైన్దు. (మాయక) సాన్దర్యశీలాదికళావేటికై ప్పిచ్చేర్ మవల్లవ. (మాయమ్) క్కిన్దిన పోతు తామనిన్దు పరిమాణినపడి. కుత్తై వాళర్ నిన్దై వాళర్ ప్పత్తీర్మయనున రిక్కుమావ్విశేయాన్దు మ్మన వర్తిత పడి. (నిన్దై తొత్తే) ఊరై నిన్దై తొణుమ్, సాన్దర్యతైనిన్దై తొణుమ్, ఒగుఊమ్ వడివుమిల్లాతారై వ్విశేతామనిన్దు.

శీ. — వాయ్కరయిలే-అల్ మ్మన. 'అనుభవిక్కుక్కుమ్ అనుభవిత్తునిర్వృతిరాత్తెక్కువ నెళ్ళువేణుమ్' ఎన్దుమతుక్కడైవ్రమాణన్దయమ్ (తొమ్మి తెల్లువత్తాది). 'అల్' ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఎతిర్ త్తెయ్యెయ్దాది). వివరణమ్ (కలక్కొక్క-త్తాది). క్కిన్దెక్కటకుక్కుభావమాతల్, 'పెరుకుమ్' ఎన్దు అన్దమానార్థమాతల్ (పిళ్ళాయ్తాది). పిళ్ళాయ్దెట్టు - వారై ప్పాడు. వివాదాతిశయమేన్ద (నెళ్ళుమత్తాది). ఆతావతు - 'ఒరుగీలమిగన్దపడియె'! ఎన్దు ఈడుపడుకీట మన్దొక్కొక్కయ్దెయ్యమ్, 'ఇన్దొక్కొక్క వైత్తె త్తెర్ మనభవిక్కువేణుమ్' ఎన్దు ప్పరివేశ ప్పరక్కయ్యమ్ తమ్మూల్నియమిక్కువ్వికాతవివాదాతిశయమెన్దుపడి. తమ్మలితుక్కున ప్రతిక్రయైయైయెన్దుమత్తై మూన్దువాక్యతైదదప్పిక్కి-తార్ (నెళ్ళెయ్తాది). అవకాశాన్దెయ్యమ్ - 'మాయక' ఎన్దు త్తెప్పల్ మ్మనాల్ కైవాణ్ణి నాలోవెన్దు (చాపలమత్తాది) మ్మనాలోవెన్దు (వైలక్షణ్యమ్మణన్దిత్తాది). 'తెరువెల్లామ్' ఇత్తాదిక్కి-వతారికై (నెళ్ళరుకుకైక్కమ్-మత్తాది). కావి - 'కెన్దెట్టునిర్', 'తెరువెల్లామ్' ఎన్దు తుక్కుగ్గన్దయమ్. 'తెరు' ఎన్దు - కుణన్దెరువాయ్, 'ఎల్లామ్' ఎన్దు - నెడున్దెరువాయ్, (కుణన్దెరువుడు నెడున్దెరువోడు వాళియట) ఎన్దునున్దినవర్థమ్; ఆత్తెయరుగ్చెయ్కీతార్ (కుణన్దెరువెన్దెయ్తాది). 'తెరు' ఎన్దు-పుణుమ్మాయ్, 'ఎల్లామ్' ఎన్దు-పిళ్ళాయ్, (పిళ్ళాయ్పుణుమ్మొడువాళియట) ఎన్దురత్తామర్థమ్; ఇత్తెయరుగ్చెయ్కీతార్ (పిళ్ళాదిత్తాది). తెరువెల్లామ్ 'కెన్దెట్టునిర్'పరిమళమాకైక్కమ్-చేతు (ఊగోడు శేర్ ప్పాయ్ కైయై కైయాలేయ్యమ్). తెరునిలేయన్దోపరి మళమళై త్తెన్దు (తెరునిలొనువత్తాది). 'కాట్టరై' ఎన్దెయాలే - పరత్వేవాక్యవృత్తి; 'మరువియ' ఎన్దెయాలే - అవతారవాక్యవృత్తి. అవల్ మ్మనకుక్కుమ్ మ్మనమే త్తెన్దు (పరత్వేయత్తాది). 'మాయమ్' ఎన్దు - పరిమాణమ్. తామనిన్దుపరిమాణినరకచరమావధి (కుత్తై వాళరిత్తాది). 'నిన్దెక్కొక్కొణుమ్' ఎన్దుక్కునిన్దెవోర్ వైవిధ్యమే త్తెన్దు; వియభేదతాలేనిన్దెయ్దు వివిధమాయమక్కుమెన్దితార్ (ఊరైయత్తాది). క్కిన్దెయయభేదతాలేన్దొత్తేదనాక ముగ్గిచెయ్దు; 'మాయక నిన్దై తొణుమ్' ఎన్దుకపదన్దొరస్సుత్తుక్కాక ఏకవియన్దన్దై

ఈ-శీలవ తైయ్ నిన్నె తొలుమ్. (నిన్నె తొలుమ్) ఎ త్తనై కాలమ్ నిన్నెక్కప్పుక్కార్ ? ఎ త్తనై కాలమ్మిడ్డార్ ? - బిన్నొడొన్లు శేరాతఁనుకాయరై తై యనుభవిక్కుక్క వల్లననన్, బురుగుణునై యే కాలతత్త్వముల్ల తనై యుమ్ కాలోలాన్లు కుణునొలుమ్ పుతుమైవిటన్లు అనుభవిక్కుక్క వల్లనవర్; ౧ "అప్పొలుతైక్కప్పొలుతెన్నారావము తమి" ఎన్నుమరతై. ౧.

టి-అ-ప్రేమపారవశ్యతై నిన్నెక్కప్పుకువతు మాట్టొల్లిపతు పిన్నెయమ్ నిన్నెక్కప్పుకువతుకుడుపాట్టొల్లిపతాయ్ ఇప్పడి స్పృతిభేదమున్నవిటికు "నిన్నె తొలుమ్" ఎన్జొరప్పభావా వరకు (ఎ త్తనై కాలమిత్తాది) ఇప్పడి మడియచ్చెల్లకకు. పేరువేతెన్న ఇరువర్ వడియాల మెన్జితార్ (బిన్నొడొన్లుత్తాది). అప్పడియనుభవిక్కుక్క (అప్పొలుతైక్కప్పొలుతెన్నారావము) నిన్నె తొలుమ్ - నెట్టు - ఉరుగుమల్ - ఉయిరికవరప్ప - తేన్నె - పెరుగుమల్ - తొన్జెనే - ఎన్ తేయ్ కేనెత్తన్వయి. ౧.

ప్ర.తి.—ఉరుగుమల్ ప్రవేశే శ్రీమయోధ్యా కాణ్డే ప్రితియే దశరథం ప్రతిబాళిక; , తేతమూ మర్మ హత్తనం పారజానపద స్పృహ । బరావోస్య పకల్యాణగుణాః పుత్రస్య నైతే ॥ ౨౬ ॥ సిగ్గోడనునాదీసంజ్ఞితై త్రహ్వా సమీరితః । జనోఘోషుషున్నావో విమా నంకన్మయిన్నై ॥ ౧౭ ॥ కథంనుమయధర్మేణ పృథివీమనాకాశి । భవన్తోద్రవ్యమిచ్చన్తి యవరాజంనుమత్తజమ్ ॥ ౨౮ ॥ ఇదంశరీ రంకృత్స్వస్యలోకస్యచరతాసీతమ్ । పాణ్డరస్యతపత్రస్యచ్చాయాయాంజుతిమయ ॥ ౩౦ ॥ — కిప్పిన్దా కాణ్డే [౧౫] నుగ్రీవేణయథాయాచ్చనం వాలిసంప్రతితారా, "జానవిజ్ఞానసంజ్ఞో నిదేశేనిరతఃపీఠః । ధాతూనామవత్రైతన్ద్రోగుణానామాకరోమ హాక" ॥ ౨౦౪ ॥ తత్త నుంబిరోధ స్తేసహ తేనమహత్త నా । దుర్జయేనాప్రమేయేనరామేణరణకర్తుమ్ ॥ ౨౦౫ ॥ — ఆయోధ్యా కాణ్డే [౨౬], అభివాద్యతు కాసల్యాంరామస్సంప్రసీతోవనమ్ । కృతస్త్వస్త్రియసీమాత్రాధర్మేవర్తన్తీతిః ॥ ౧ ॥ విరాజయన్ రాజ మతోరాజమగ్నం దైర్వ్యపిమ్ । హృదయాన్యాయమసేనజనస్యగుణవత్తయ ॥ ౨ ॥ *

అవతారిక.—ఇల్లు బాధపడుచున్న దశయందు సప్తేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్లేషించిన సంక్లేషమును దలంచి విక్లేపదుఃఖ మును వదిలి యానందభరితులై సాదించుచున్నాడు.

తాత్పర్యము.—సకలవీధులలోను నల్ల కలలపరమశుభమీచుచున్న తిరుక్కాట్టరైయందమరికతో వేంచేసియున్న సకలకల్యాణ గుణకారకదైవ శ్రీయఃపతియొక్క సంక్లేషాది దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామనస్సు ప్రేమచేరితిలమైయుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నది. ౧.

మూ.—నిన్నె తొలుమ్మొల్లు నెలునెట్టొడ్డెనుము । ఎన్నె కోళోళిర్ పాడిలుమ్ వేమనతారుయర్ ।
శున్నె కోళోళిర్ పూణ్డొల్లై తైన్దొట్టరై యెన్నప్పా । నిన్నె కీలేనానుసక్కాప్పెయ్యునీరైయే ॥ ౨౩ ॥

ఆ.—(నిన్నె తొలుమ్) ఎల్లారుడైయదుఃఖజ్ఞైయమొక్కక్కడవతాన పున్నుడైయవిగుణజ్ఞైనిన్నెత్తల్ శొలుతల్ పాదుతల్ శెయ్యిల్, ఎన్నుట్టును ఇవ్యాత్తువును మాయానిన్దన; "నీరిన్జెనేయొడువడుకైక్క ఉన్నుడైయతిటతై నాన్ శెయ్తలే?" ఎన్నిల్; నాన్, "ఉన్నైయడెన్మీకొళ్ళుకితోమ్" ఎన్నుకోణ్డవన్దునియెన్జిటతు ప్పెయ్తరుళినైయత్ కరై నిన్నెక్కలామా! వెన్జితార్. ౨.

అన్వ.—శున్నెకోళోళిర్ పూణ్డొల్లై తేన్ (౩) కాట్టరై ఎన్ అప్పొ విన్నెకో (౬) కీర్ నిన్నె తొలుమ్ నెట్టు (౯) ఇడిన్ శొల్లు వొణ్డుమ్ ఉనుమ్ (౧౦) పాడిలుమ్ ఎనతారుయర్ వేమ్ (౧౫) నాన్ ఉనక్కు అప్పెయ్యుమ్ (౧౭) నీరై నిన్నెకోళో (౨౦)

వన్నె.—అనన్దము.—నిరుపాధిబద్ధువాన పున్నుడైయసంక్లేషప్రకార తై యనుసంగిక్కు తుమనాకిటిలేనెట్టు, అనన్దన్నె నోక్కి యురలిచ్చెయికితార్.

తటాకబ్ధైయైదైతాన, పూణ్డొల్లైకైయైయమ్, దర్శనీయమాన, (౩) తిరుక్కాట్టరైయల్, ఎనక్కునిరుపాధిబద్ధమాయ్కోణ్డొంబు నిట్టిలమే! ఉన్నుడైయసంక్లేషాతితయ్యాపారప్రకాశకమాన(౬) కీలసాలభ్యాదిగుణజ్ఞై, ప్రతిక్షణమనుసన్నిక్కువొణ్డుమ్, అనుసన్ధా

నోవకరణమన నెఱ్ఱానతు, (౯) శిథిలయాయ్, అప్పుడు సద్ధానమైతిని వేళవాసనయాలేవాగ్య వహరవిషయమాయ్ గొల్లత్తుడగ్గవత్తు
 ఐన్దొలుమ్, నెఱ్ఱాతాక నీరాయురుకానిన్దతు, (౧౦) అప్పుళిని వేళముట్టిని నిల్లమైయాలే ౧ “పాడియైప్పిలమ్” ఎనిఱుడదేరులగ్గనెఱ్ఱై
 ప్పాడిదరిక్కత్తేడిలుమ్, కరళియనవిన్నాత్తానతు, రసాతియమాదీయమాట్టమై యాలేపరిత ప్రమాకానిన్దతు; (౧౧) అకలాలే ఏవవిధ
 నాననాక; ఉనక్క, శేషవృత్తిపణ్ణుకైక్కులుప్పాన, (౧౨) ప్రకారత్తై, నిన్కైపుమత్తుమనాఁజితేక. (౨౦)

అర్థము — తటాకములుగల, పూలతోటలచేఁజుటొండైన, నుండరమైన (౩) తిరుక్కాటలైయందు వేచేసియున్న ఓ! నాస్వామి
 పాపములను పారించుచున్న, (౬) (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను తలంచినప్పుడెల్లను మనస్సు (౯) శిథిలమై అనునంధించుచున్నదెల్ల
 ను కరుగుచున్నది. (౧౦) గానముఁజేసినను నాయొక్కసంపూర్ణమైనఅత్త (రసాతియమచే) పరితపించుచున్నది. (౧౧) శేష సీతులై
 చ్చాన్ద్యముఁ జేయుచున్న (౧౨) ప్రకారమని, (నీవునాకు కైబ్బులగ్గముఁజేయుచున్న ప్రకారమని పాదించవలసినవానిని యట్లు చెప్ప
 లేక నీవిధముగా పాదించుచున్నాను) తలంచుట కనమరుఁడైనైయున్నాను. (౨౦)

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. తిరుక్కాటలై యిలెమ్మెరుమానైక్కుఁజిత్తు, “ఉన్నొడునాకపరిమాఱినపరిమాదీ
 యై నిన్కైక్కు మననాఁజితేనే” ఎన్దొఱార్.

(నిన్ తొలుమ్) నిన్కైక్కు వెట్టు పక్రమిప్పర్; అన్నినైపు మాఱాతే శెల్లవైన్దొఱతపడి బలహానిమిగుమ్. ఆనా
 లుమ్ ముఱక్కమాట్టార్; తిరియ నిన్కైక్కు వెట్టుపక్రమిప్పర్, తలైక్కట్టమాట్టార్; ఎత్తనైకాలమ్ నిన్కైక్కుప్పు
 క్కార్? ఎత్తనైకాలమ్మిన్దార్? (శొల్లున్దొలుమ్) నిన్కైక్కువేయరితానవిషయత్తై, శొల్లవైన్దొఱెన్నుమిడిఱ్ఱొల్ల
 వేణ్డావిఱే. ౨ “మనగిపూర్వో వాగుత్తరః” ఎనిఱు కణక్కన్దిక్కే, ౩ “కుఱళాకియవణ్ణనే యెన్ను మెప్పేతు మోవాళ
 కమ్” ఎనిఱుపడియే, ఇవరుడైయ వాక్కుతానెప్పేతుమ్ వేళానిఱ్ఱుమ్; అన్దవాసనైయాలే అమృదయమాక
 చొల్లొనిఱ్ఱర్; అతుతాక శేవిషయ్యాలే ఉళిచ్చుకు ఊదీయిన్ద, గూఁధికవిషయమాన్దయాలే నెఱ్ఱాయభీక్కుమ్.
 (నెఱ్ఱాడియగుమ్) నెఱ్ఱుకట్టబ్బిన్దసిరాకానిన్దతు. † పెరుక్కాదీదీకరైయిడిన్ద పిఱనీరాయొక్కనైన్దపామాప్పేలే, ఓర
 వయవియొక్కైక్కాన్దొచ్చెణ్డావపడి ఉక్కుప్పొకానిన్దతు, (విన్దొ కొళిత్యాది) పాపహరమానకల్యాణగుణమ్, సర్వరీక్కుమ్

శీ-౨॥ ఇరణ్డామ్బట్టు (నిన్తొలుమిత్యాది). “తెనాటలైయెన్నప్పా - నాననక్కాన్దొయ్యుమ్ నిన్ద - నిన్కైకేక”
 ఎత్తై క్కటాక్కిత్తవతారికై (తిరుక్కాటలైయిలెత్తాది).

“నిన్ తొలుమ్” ఎన్దురినైవిత్ వైవిధ్యమేతెన్న (నిన్కైక్కునెన్దొత్తాది మీఱారెన్నవళవుమ్) (నిన్కైక్కువేయరితాన) ఇత్తాది
 వాక్యారస్తరమ్, “పిన్దై శొల్లుమ్మడి యెన్నెన్దై” ఎన్దు శక్తైయెప్పొనెత్తు. పరిహరణ్ (మనఃపూర్వ ఇత్తాది). నిన్తొలుమ్
 నెఱ్ఱాడిన్దుకమ్మూడుమ్, శొల్లున్దొలుమ్ నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్మడి యెన్నెన్న (అతుతానిత్తాది). సన్దన్దైవవివరణమ్ (పెరుక్కాదీదీకరైతాది).
 కొళిక్కై - జయిక్కై. పాపత్తై జయిక్కైయవతేతెన్న (పాపహరమానానిత్తాది). “ఎనతు” ఎన్దుకైక్కుటాఱిత్తు శీఘ్రవృత్తుక్కు-భరి
 తమ్ (సర్వరీక్కుమ్ మిత్యాది). సన్దకార్యమాన చేప్పితత్తైయడైయ శీలమెన్దిరణ్డావధుమ్. విన్ద - చేప్పితమ్. కొళిక్కై-+ దైతాక్కై. తాఱినిన్దు
 అ.అ-వి॥ నిన్ తొలుమ్- నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్ ఎన్దొఱప్రాప్తమ్, శొల్లున్దొలుమ్ నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్మడియో! ఎన్దొఱ (అతుతానిత్తాది). అనిక్కై
 “నిన్దొచ్చుక్కవాయ్ తలై నెఱ్ఱాకయాలే (నిన్తొలుమ్-నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్) ఎన్దుప్రాప్తమ్; శొల్లున్దొలుమ్ వాక్కిడిన్దుకుమ్నాన్దై, శొల్లున్దొ
 లుమ్ నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్! ఎన్నానెకా?” ఎన్దు (అతుతానిత్తాది). ఇతుకళుకప్పర్ నెన్దపిక్కుమ్మడి, “నెఱ్ఱాడిన్దుకుమ్” ఎన్దుతుక్కుర్చప్పన్దమ్
 (పెరుక్కాదీదీనిత్తాది). పెరుక్కాదీదీనికరై-మహాప్రవాహ మున్దాననదీరమ్. ఉక్కుప్పొకానిన్ద తెప్పేతు. కరైన్దప్పొకానిన్ద తెప్పేతపడి.

(3౬) తిరు వాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల - 3 - పా - నీర్తయాల వ్యాఖ్యానము. ౧౪౧

మూ. - నీర్తయాల నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు, ఎన్నె! యీర్తై శెయ్ తెయ్ యిరామెన్ను యిరున్దాళా!

శీర్ మలకుళోలై తైన్దాట్టరైయెన్నప్పన్ || కాన్దుకీల్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు ముజీకీలేన్! 34

ఆ. - నీర్తయాల) ఉన్నెయడి మెళుళ్ళు కైన్దు - మేళువచ్చెన్ తక్కువ వేన్ది; అడి మెళుళ్ళు వాడెప్పడే మెళుళ్ళు వజ్జెత్తుప్పకున్దు, తగ్గుణ్ణులొమ్ శెయ్ లోకళాల మెన్నె మాయ్తు, ఎన్ను యిరాయ్, ఎన్ను యిరై భుజిత్తుళానా; మున్ను మెన్నున్దాళా వే ఎన్ను పున్దు పడియుమ్, పిన్నె చ్చెయ్ తలడియుమ్, ఒరువళా వజ్జెత్తువడియున్దు ముజీకీలే సెన్దాళా.

అర్థము. - నీర్తయాల నెజ్జమ్ వజ్జెత్తు (3) పున్దు ఎన్నె! ఈర్తయెతు (౬) ఎన్ను యిరాయ్ ఎన్ను యిరున్దాళా శీర్ మలకుళ (౯) శోలై తెకా కాట్టరై (౧౦) ఎన్నుప్పకా కాన్దు ముజీకీలేన్దాళా కళ్యమ్ (౧౫) అజీకీక (౧౬).

పన్నె - అర్థము, ఉదారమున కాళమేనుపుభావనావళ మున్నెయిలే పరువార్తా వ్యాకేటి లాక రాక్షసిన్దు పరిమాణమునై కేదానక్కరిమ్మ తెయ్ యెటులియుట్టు, అడియమట్టుకీలే సెన్దాళా.

సప్తస్వామి సున్నుపరమాణిసీరై యైర కాశిపీక్కయాలే, ఎన్నెజ్జై, త్తక వళమాక్కీ, (3) పున్దు, తళా పోలభాగవికళా; ప్రకాశమానచేట్టి తగ్గళాళే ఎన్నె, ఈరువ నైయెప్పడి, (౬) ఇవిరన్దాకారతాల మెన్దుళాచరకనాయ్, ఎన్నె రుజిన్దు మననాయ్ కొన్నె; మున్ను పున్దు సన్నుత్తి మున్దియెయ్ దెయ్, (౯) శోలైయెయ్ దెయ్, అర్థము, తిరుక్కాట్టరైయెల్ వేన్దిగియాలే, (౧౦) ఎన్నుప్పకారకనాయ్, కాళకాలత్తు మేనుమై తలతెయ్ తొదార్యస్థభావనావళమై, ముకప్పానుమ్ ముజీకీలే మున్దు క్కరిమ్మ వేన్ది. (౧౫) ఇన్నపడియిరుక్కీల తెన్నెటియమట్టుకీలేక. (౧౬) నీర్తయె - శీరాదికళాయ్, ఈర్తయాలే శీర్ కళమనమ్.

అర్థము. - సాశీల్యముచే (నా) మనస్సున వజ్జునచేసి (3) ప్రవేశించి నన్ను ఆర్పిచితునిగాడేసి (౬) నాకలిరాక్షసియుండు నాయత్తన నడువించినవాడై మిక్కిలి సొందర్యముగల (౯) తోలుచే జుట్టుగడిన స్పృహతోయమైన తిరుక్కాట్టరైయెండు పేదచేసి యున్న (౧౦) నాస్వామియై నల్లని మేళుమువంటి వర్ణముగల వాడైన శ్రియకవళియొక్క వంతువ్యాపారములన (౧౫) ఎటులిలేను (౧౬).

ఈ. - మూన్దామ్మట్టు. అడి మెళుళ్ళు వజ్జెత్తువుకున్దు, తగ్గుడికై కాట్టి సర్వస్వహరిమబ్బిన్దెనచుడికై అను సనిక్కడ మనాకీలే సెన్దాళా.

(నీర్తయాల నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు ఎన్నె! యీర్తై శెయ్తు) నెజ్జమ్ వజ్జెత్తు పున్దు ఎన్నె! - నీర్తయాల - ఈర్తై శెయ్తు) తాళా శేపియుమ్ నాళా శేపభూతనమాన మున్నెయిలే పరిమాణమేనుమెన్ను, నెజ్జైయిలే యెన్నె,

కృత్రిమిత్తుప్పకున్దాళా; మున్నె కెడప్పరు వేన్దిల ఇల్లైయారిజే. కృత్రిమిక్కయాలెతు, బిన్నెచ్చెల్లిమల్ నోన్దెన్దె యెక్కయిజే. అతేతెన్దిల్; (నీర్తయాల - ఎన్నె! యీర్తై శెయ్తు) నీర్తయాలెతు - తాళానెన్దు పరిమాణమై యెమ్మ, అతుక్కడియాన శీలముమ్. (ఎన్నె) "మున్నెయిలే పరిమాణమారుమ్" ఎన్నె తెయ్ యెన్ది రున్దెనె. (ఈర్తై శెయ్తు) ఈరువతన్నె కళై చ్చెయ్తు. † తాళా తాళన్దె శెయ్ లోకళాలేయిరున్దు త్రియెన్ను తల్; ఈరుప్పాన్దివై తెన్ను తల్, ఎన్నె నీరాప్పడి వజ్జెయెనె (ఎన్ను యిరామెన్ను యిరున్దాళా) ఎన్దుళాచరక వేన్దే త్తుకున్దు ఎన్నె యెన్దేత్తా.

తల్, ఎన్నె నీరాప్పడి వజ్జెయెనె (ఎన్ను యిరామెన్ను యిరున్దాళా) ఎన్దుళాచరక వేన్దే త్తుకున్దు ఎన్నె యెన్దేత్తా.

తె. ఆ. || మూన్దామ్మట్టు (నీర్తయాలైతాది). || నీర్తయాల నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు - కళ్యమ్ అజీకీకా! ఎన్నె మున్నె కళాపడిత పాడిక (అడి మెయ్తాది).

ఈర్తై - ఈడుపాదాతల్, అర్పితెయ్ తల్. వజ్జెత్తుప్పకున్దు కారన్దె చ్చెప్పిక్కితార్ (తాళా శేపియుమిర్యాది); కృత్రిమిక్కయాలెతు శేవ్యోగి న్నా లోన్దె (మున్నెకవళియైతాది). కృత్రిమిక్కయాలెతు తాళా తాళన్దె కృత్రిమిక్కయాలెతు. అతేతెన్నె త్తెయ్ మల్ నోన్దె చ్చెయ్ కయె తెన్నె త్తెనడి. వివరణ (తాళా తాళన్దె వితాది). ఈర్తయై - ఈరున్దు మేళుమాన. ఈతానె - ఈడు నడుకైయెన్దె. అర్థము (ఈరుప్పాన్దియైతాది). ఈరుప్పాన్దివై తెన్నెయాలే తెన్నె (ఎన్నె) నీరాప్పడియైతాది. ఈరుప్పాన్దివైయెన్దె. అర్థము (ఈరుప్పాన్దియైతాది). అర్థము (ఈర్తయైతాది). "ఈర్తయైతు" ఎన్నె మున్దు వ్యాపారమునాకళావన (ఎన్దుళాచరకయైతాది), డెన్దు - అర్పితెయ్ తా, అర్థము (ఈర్తయైతాది). "ఈర్తయైతు" ఎన్నె మున్దు వ్యాపారమునాకళావన (ఎన్దుళాచరకయైతాది).

† తళా తాళన్దె వజ్జెయెనె శ్రియానుక్కపావళ.

౧౮౨ తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల - ర - పా - అఱికిలేన్ వాఱ్ఱాన్దల్.

ఈ-బాధక నాయుప్పకురిలివరకై యారే; ఇరువదొమ్మిది భుజిక్కుప్పకుర్తి భోక్తాతానేయానాక ; అన్తికే, (ఎన్ను
యిరా యెన్నుయిరుణ్ణాక) ఎన్నుత్తన్ను అల్లితు శెల్లావడవడ్డె యెన్ను భుజువుతు ఛోయ్తానెన్టుమామ్.

(శీర్షికలో) లభ్యమవుతోంది. ఎన్నో టైక్కల వియాలపనుకు డౌన్‌లోపల అప్రెంటిస్‌షిప్‌లై యే

కోటప్పలి తారానిష్ఠుడు. (తెల్లట్టరైయెన్నప్ప) సులభసమాయ్ నిరూపాధిక బద్ధువుమానవ. ఎకకార్యత్తుకు
తానేకడవనా యిరుక్కిటబద్ధుడై ధనన్నిహితనా యిరుక్కిటవ. (కార్తీకీర్ణ) ఎన్నొక్కైకలవియాతేకడ ప్ర

ముఖ్య పురుషిని కాశీమేఘమ్మలే యాయిష్ట్యం అంజనాదేవి ద్వైవ్యియరుప్పతు. ౧ “తొనీర్ ముక్తిపోల్ తొన్తాయే” ఎన్నివారాకై పుట్టవడియే తొన్తీరియనుభవిప్పిత్తు ప్పేరినిన్జప్పిన్పు, అత్తలై యిచ్చెన్దీయరున్దవడి. (తక్

కళ్ళమఱికిలేక) ముకప్పిలొచ్చాయ్ ముడివిలొచ్చాన శెయ్యోకళిలేకిజితిల్లె. అడిమైకోళ్ళివ్వు వుతున్న అచ్చెయ్యల్లె
త్రాక శెయ్యతున్న నిల్లె యెన్నొచ్చు నెరినినక్కొజితిల్లె. (అఱికిలేక) నర్సాధికనిప్పడితామనిస్తు. పరిమాఱుకై

కూడాతు, నాకాభ్రమి త్రేనో? సంజీవ త్తిల్ ౨ “మదుల్ తానీతో?” ఎస్.త్రైచ్చిలుకొత్తార్. 3.

జీ-ఆ॥ పోలేయ్యకు - “అయి” వస్తువుకర్తవని, భారత్తు పోలే త్రుమరా నన్నెచ్చ (బాధన వాయిత్యాది), “ఉడ్డొక్క” వస్త్రముగావణి (ఇరుపరద్రావణిత్యాది). “ఈచై వెలిదు” వస్తుతిగవృత్తయాభినవాసాభావని (ఎన్ను-తన్నాలిత్యాది).

“శీర్” ఎఱ్ఱ - శ్రీయాయ్, అర్హకైవ పడి. శోర్తయైవర్త త్తవక్కు భామూతల్, “ఉఱ్ఱాక” ఎఱ్ఱ ఎఱ్ఱ వర్తవ్, “శీర్ తల్” ఎఱ్ఱ విశేష త్తవక్కు భామూతల్ (ఎఱ్ఱూర్ పైయత్తాది). “తెఱ్ఱుట్టర్” ఎఱ్ఱయూత - పాలవర్తవ్, “అఱ్ఱూక” ఎఱ్ఱయూత - బాఱవర్త.

కీర్తనానామకమున మహావివిక్తి తార్ (ఎకాకాదశత్వక్రిత్యాది). “ఎన్నయదబ్దాక్” ఎన్నతుక్కునుగుణమాక “తాన్దకీరవణ్ణాక్” ఎన్నతుక్కునాభాను (ఎన్నాన్దైయిత్యాది). 3 మాయనూత్తరిలాశ్చబ్దబ్దయే ర 3 భవత్తుమ్ మియినిలవధివత్తై నిన్కీన్కీతారా

కోట; ఆకున్న ప్రియాయితాళి అనుభవమయితో బ్రహ్మచర్యం; తదానంతరబుద్ధిజ్ఞానంతో యోగిజ్ఞానం (తూనీరిత్యాది).
కర్మమేతన్న (మకమీలిత్యాది). ఆతీతన్న (అదీమోర్భితిత్యాది). “కర్మమే” ఎన్నకర్మ, “అతీతేన” ఎన్నితలెన్నెన్నెన్

(సర్వాధికనీత్యాది). ౪ * ఇరుత్తమవియన్దిలనుభవన్ స్మృతివిషయమానశుక్కు. నూచకశబ్దజ్ఞాట్టుకేతార్ (సంక్షేపత్తిలిత్యాది). (క్రమే
డాన్వయః. 3-

3-

ఆ-వి-వి 3 * నూయూక్కు-తనీరే "వన్నెకలవాళకొన్నాల్ వన్నెతోన్న వేణుకు" నిద్దివరాశెప్పట్టడమిదే. ౪ * ఇరుత్తుకు వియ
నితవన్నెతోన్న ౫ "కరుమాళిక్కున్నుత్తు" ఇత్తోడిప్పడియే తమ్మెడునభవిష్ట తరువేనియలకు దివ్యావయవగళిలముద్దానశెప్పి అవకా
విశేష్ట నెడుక్కాలలూయరుక్కుచ్చెయి తేయను నుజవాతే ఆహార్యకూర తోగ్గిరుజితెప్పి తార (తూనీరిత్తాది). 3.

తాత్పర్యము. — మొదట “నీవు నాకు దైబ్యరహస్యము జేయవలయును” అని చెప్పి వంచనచేసి నామసంస్కారప్రవేశించి వెనుక నాకు దాస్యముజేయుచు నన్ను శిథిలపఱచి నన్ను దుష్టించుచున్న నా ప్రాణాధునికడై సకలసంకల్పమృత్యుమైనతోటలచే జుట్టబడిన తిరుక్కాట్టరలోపేంచేసియున్న నీలమేఘపిన్నడైయుంకారకుండైన సుతత్వభవనియాలను యథార్థముగఁ దలసికొనఁజాలను. 3.

మూ.—అట్టికి లేవన్న శబ్దమే తులకునిక్క. | నెట్టిమెయూదో గ్రామమవదో మునిగిబుప్పి రాణా |

వేటికమ్మలోత తేనాట్టరై యెన్నప్పక । శిఱియవెన్నారయిరుడ్డాతిరువదళే ॥

ఆ. — (అతీతేశ) శిష్టుడైయడితిల్ అపవ్జనై అభినిష్టనానల్ శిల్వన్మైల్; అభినిష్టనానల్ దొక, మన్ దొక తోడు నెట్కదామై కలవపమానుమాన్మై పరిమావ్మయత్; తాన్మై భుజత్తయి నెట్కదమ్మడి పరిమావణమై; భక్తి భినిశక్తున్మై రుమడివు కాజీతీరే న్మెత్తార్.

అస్య. - తన్నుళ్ అన్తకులకుమ్ నిజ్జ (౩) తానుమ్ నెటిమైయార్ అవర్బుల్ (౬) నిజ్జుమ్ పిరాక్ ఇటికమ్మల్ (౯) శోతై తేకాకాట్టై ఎన్నప్పక్ (౧౨) శిటియకే ఆరుయిర్ శుడ్డ (౧౫) తిరువరుళ్ అటికిరేక్. (౧౭)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, ముత్తైతప్పాతపడి సర్వాధారభూతమయ్య సర్వాస్తరాత్మావాసవక్, అతిశుద్ధనాన వెన్నాడు కలస్తన భవిత్తసోల్యుతియత్తై వస్త మహావికార తై యళ్విట్టియమాట్టుకిటిరే నెన్దితార్.

తేకనజ్జులై న్నకదేక త్తిరే, సమస్తలోకపదార్థజ్జుమ్, స్వతమాకానిజ్జ, (౩) తానుమ్, శరీరాత్త సమస్తప్రయుక్తమాన శేషశేష త్వమాకిజముత్తై యారే, అవర్బుమ్మక్కళ్ళే. (౬) నిజ్జుమ్, శుభకారకమయ్య, విలక్షణమాన భరిమళ్ళై ప్రపహిక్కిజ్జ. (౯) శోతైయై యైయ, తిరుక్కాట్టలైయిరేనిట్టిజ్జ, ఎక్నామియనవక్, (౧౨) అతిశుద్ధనానకే, అత్తవన్నై, మేన్బుయ్యనభుత్త, (౧౫) సోల్యుపకార తై, ఇన్నపడియిక్కిజ్జ తెన్టియమాట్టుకిటిరేక్. (౧౭)

అర్థము. - తనసంకల్పమందు సమస్తలోకములును ఉండగా (౩) తానును శేషశేషభావసంబంధముచేత అవదాన్ములయందు (౬) అంతరాత్మయొందున్న శుభకారకుడును, పరిమళముకొట్టుచున్న (౯) లోటలుగల సుందరమైన కాట్టలైయందు పోయేయన్న వాడగు నైన నానామి (౧౨) తుద్రమైననాయొక్క అత్తను అనుభవించి (౧౫) వ్యామోహమును (సోల్యుమను) తెలిసికొనేను. (౧౭)

ఈ. - నాలామ్మట్టు. తాశేషియాన ముత్తైతప్పామే యెల్లారోడుమ్ కలక్కిజవక్, అతిశుద్ధనాన నెన్న క్కల్ పణ్డిన వ్యామోహమనక్కటి యనిలమనెన్దితార్.

(అటికిరేక్) ఉకప్పారేయేయతానూ? ఇవ్వనవై యభీక్షకుళ్ళు చెయ్తానూ? అటికిరేక్. (తన్నుళ్నై తుల కుమ్నిజ్జ) ఎన్నైయొట్టిన్ వివయత్తిల్ అవక్ ఉపకారమేడిరే పణ్డిప్పోరువతు! సకలలోకజ్జుమ్ తేకనజ్జులై పున్ద్రీక్కిడక్క, తానవర్బుమ్మక్కళ్ళే తేక శేషిత్వముత్తై యారే నిజ్జుమ్మవక్, ఇవోరువర్ వివయత్తిలమితే ఇప్పడి ముత్తై కెడప్పరి మాటిర్బు. ౧. “మువులకున్ద న్నెటియావయిర్బుత్తిజ్జు - శిటియేనుడై చ్చిన్దెయిళ్ - నిన్దెన్దొరై” ఎన్దైయొట్టుకిటార్. ప్రభయావత్తిరే జగత్తైయడై యరక్షిత్తవన్, ఎన్నైయిరువనై యుమర్బితార్. ప్రతి కూలరైయమ్మారే యభీక్కుమ్, అనుకూలరైగుణత్తారే యభీక్కుమ్, మధ్యస్థరైప్పోరేయాకాతేయవకరక్షిప్పతూ. అమ్మప్పట్టుపురే మరున్దిట్టాల్ దలమ్, గుణత్తాల్ వస్తపుణ్ణుక్కు పరిహారమిలైయితే.

జీ-అ॥ నాలామ్మట్టు (అటికిరే నిత్యాది). “నెటిమైయార్ తానుమవర్బుల్ నిజ్జుమ్మిరాక్ - శిటియవెన్నాడయిర్బు తిరువరుళ్ - అటికిరేక్” ఎన్దైవర్బుత్తిక్కటాక్షిత్తవతారై (తాశేషియాన విత్యాది).

అస్యయునుభేదభావమ్ (ఉకప్పారేయిత్యాది). “పిరాక్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తభావమ్ (ఎన్నైయొట్టిరేయిత్యాది). వివరణమ్ (సకరే త్యాది). ౨. ఇరురుమ్ వియన్దిలసభవమ్ స్వలింగమమానకుక్కు సూచకజ్జుట్టుకిటార్ (మావులకు మిత్యాది). “తన్నుళ్” ఎన్దై తుక్కు - తేకనజ్జులైయైప్పన్ద్రీరే ఎన్దైబుచ్చెయ్తే, తేకవయిర్బురే ఎన్దైరాస్తరమాతే, “పిరాక్” ఎన్దైతుక్కురమాతే (ప్రభయా పత్తిరేయిత్యాది). “ఎన్నాడయిరుణ్” ఎన్దైత్తెవర్బు (ఎన్నైయిరువనైయ మర్బితానెన్దకు). ప్రతికూలరై యొటియ. అనుకూలరై యభీక్కుమోషెన్ద (ప్రతికూలరైయిత్యాది). గుణత్తాల్ వస్త అభీవుఅభీపూవెన్ద (అమ్మప్పట్టుయిత్యాది).

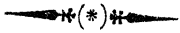
అ-అ-వి॥ “తరై తదమాతాకప్పరిమాటినాక్” ఎన్దైశొల్లానిజ్జుచ్చెయ్తే, “అటికిరేక్” ఎన్దైతుక్కు తాత్పర్యమ్ - ఇప్పడివ్యా మోహమ్మట్టుక్కు హేరువెన్దై న్నెన్ది నిక్కయిక్కుప్పోకిటియైయొట్టి; అత్తైయిరుచ్చెయ్తే (ఉకప్పారేయిత్యాది).

౧౪౪ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౭ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౫ - పా - తిరువరుళ్ న్యాళ్ళొన్దళ్.

ఈ. — (నెటియిత్యాది) అప్పురై యుడై యవనుక్కు ఒరువస్తు ఉద్దేశ్యమావతే ! పరిమళములై యెఱియానిట్టుతా నశోలై. (ఎన్నప్పన్) ఉత్పాదకని డీరభీతాన్. (శిఱియవెన్నారయరుడ్డ) శిఱియేనుడై యనట్టివనై - అతిక్షుద్ర నాన వెన్నాత్తానై. అవనుడై యమ్మెన్మై క్కెల్లెకాణి ప్పెల్లాతపూపాతి, తమ్మడై య శిఱియమైక్కు మెల్లెయిల్లెయాక నినై తిరుక్కిఱార్. (ఎన్నారయరుడ్డ) ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుకనినై తిరానిన్టార్, అవన్ ఇవరైనిత్యసిన్దర్కు మవ్వరుకాక నినై తిరానిన్టాన్. “ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుక నినై త్తాల్ ద్రయాడనమన్, ఇవర్ తమ్మెత్తామత్తివారో?” ఎత్తు మేల్విథా నిన్టాన్. (తిరువరుళ్ - అఱికిలేన్) ఇత్తుమున్మై స్వరూపజ్ఞానత్తాలే తెయ్తెత్తొన్దన్; స్వరూపజ్ఞానత్తాలే విరుమ్మి లిఱే స్వరూప త్రళవిలే నిట్టుతు, వ్యామోహమ ముత్తై యభీక్కుమిఱే.

జీ-ఆ. ఉరై విక్కిక్కిఱుక్కు భావమ్ (అప్పురైయిత్యాది). ఒరువస్తు నెట్టు - “శిఱియవెన్నారయర్” ఎన్దై త్తెప్పన్. “ఎన్నప్పన్”, ఎన్దై “అరుయరుడ్డ” ఎన్దై “కూట్టిభావమ్ (ఉత్పాదకనిత్యాది). వివరణమ్ (అతిక్షుద్రనాన విత్యాది), శిఱియమెయ్క చరమావధియె యరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (అవనుడైయవిత్యాది). “తమ్మశ్శెన్దులకుమ్ నిట్టు” ఎన్దై త్తెప్పన్ (మేన్మై క్కెల్లె కాణివొల్లాత నెన్దుతు). ఆర్ తల్ - మిశతియాయ్, క్కాఱ్పుమాన వుయిరెన్దుపడి. “శిఱియ” ఎన్దై త్తెప్పన్, “అరుయర్” ఎన్దై త్తెప్పన్ (ఇవర్ తమ్మెయిత్యాది). “తిరువరుళ్” ఎన్దై - ముత్తై క్కెట్టపరమాత్మమ్ ఎన్దువివడిత్తు, శేషి శేషభూతినడత్తిరే ముత్తై కడ ప్పరిమాణువానెన్దెన్దు (ఇత్తుమున్మై మిత్యాది). వ్యామోహత్తాలే తెయ్తెత్తొన్దన్; స్వరూపజ్ఞానత్తాలే తెయ్తెత్తొన్దన్; శేషువైయరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (స్వరూప జ్ఞాన త్తాలేయిత్యాది). తమ్మశ్శెన్దులకుమ్ నిట్టునెన్దుతుడన్దే, తిరువరుళ్ - అఱికిలే నిత్యస్వయః.

తాత్పర్యము. — తానుప్రళయకాలమందు ఈలోకములను దనయుదరమందుంచుకొనిరక్షించి సర్వభూమియై యెల్లఱును దనకుశేష భూతులుగాఁ జేసికొనియున్నవాడై చరమభోగ్యమైన తిరుక్కాట్టరలోకేంద్రపీఠమున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్షుద్రుడనైన నాయందింత వ్యామోహముచేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగఁగలెను.

మూ. — తిరువరుళ్ తెయ్పవనొల్లవెన్నుళ్ళేపురు ! స్తు, ఉరువముమారుయరుముడనేయున్టాన్ !

తిరువరుళ్ళోలై త్తెన్దాట్టరై యెన్నప్పన్ ! కరువళర్ మేనినజ్జణ్ణాకళళొన్దళ్ !

ఆ. — (తిరువరుళ్) తిరువరుళ్ తెయ్పవనొల్లవే యెన్నుళ్ళేపురున్దు, ఎన్నైభుజిత్తరుకుత్తై యన్దియే ఎన్నురువమున్టాడభుజి త్తరుళి నాక్, ఒరువనభినిశేక మిరుక్కున్దుడియే యిరు ! మున్దుజవన్దుపుత్తనరుళిన పడియరు; పిన్దై నిన్దు తెయ్తెరుళినపడియరు; ఒరువళా కళళొన్దళ్ ! ఎన్దిఱార్.

అన్య. — తిరువరుళ్ తెయ్పవనొల్లవే ఎన్నుళ్ (3) పుత్తన్దు శిరువముమ్ ఆరుయరుమ్ (ఒకడనెయ్జణ్ణాక్; తిరువరుళ్ శోలై (౯) త్తెన్దాట్టరై ఎన్నప్పన్ కరువళర్ మేని (౧౨) † ఎకకణ్ణాక్ కళళొన్దళ్. (౧౫)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అశ్రితిభక్త్యనాయరుక్కిఱు కృష్ణనానకమ్, ఎనక్క పకరిప్పారై ప్పొలేపుత్తన్దు ఎన్నుడైయ శరీరాత్త విభా గముత్తాక్ తనక్కు భోగ్యమాన్దుడి యవహరిత్తుకొన్డా నెన్దిఱార్.

౧ “అడిమై తెయ్యనెన్దునామ్” ఎన్దునానానెన్దుటపడియిలే అడిమైకొమ్మై యాకిఱి నిరవధికమహాపకారత్తై, పున్దునానెన్దు ప్పొన్దే, (3) పుత్తన్దు, ఎనక్కుమ్ పేయమాన శరీర తైయమ్, అత్తొరున్దా ప్రమానవాత్సల్యమ్, (౬) పేయోపాదేయ విభా మిభాతపడి, నిరతిభక్త్యభోగ్యమాన్దుడివిరుమ్మినాక్; అట్టమవిజ్ఞాన, శోలైయెయ్డెత్తాన, (౯) తిరుక్కాట్టరైయిలే, ఎక నాధనాం ఎన్దుక్కులే సంక్షేపత్తాలే కాన్దుకలై విజ్ఞేచకుఱి తిరుమేనియై యుడైయనాయ్ కొన్డు, (౧౨) ఎనక్కకళళొన్దళ్ భక్త్యనాన కృష్ణనా

అర్చన - వాక్రికృష్ణునియొక్క కవలవ్యాపారములు వాని (3) యథార్థమువలెనోయెదనవి; అతిచలనఁడైనవాఁడు అనుభవించుటచే (౬) ఆపారమైన ఈనాయత్త దైన్యమును, ౯) బొంది, నాపుభవ్యుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడాయని రేయింబగిన్ని ఘోషించి (౧౦) వాయవేంచేసియున్న తిరుక్కాటల్గైయనెడు దివ్యశేషమును స్తుతించుచున్నది. (౧౪) ౬.

ఈ - ఆచార్యులు. “అవకాశప్రతిమ నెఱుఁగినాల్ అతితేకిడన్దు నెఱుఁగింపడాతే యకన్తాలోసిర్” ఎన్న; అవనైక్కన్దాతే అవశిష్టనైకతై మెయ్యెన్దిరుప్పనెన్దితార్.

(ఎకకణ్ణకళ్యమెనకుఁ చెప్పమాయనిఱుమ్) ఎనకుఁభవ్యరై ప్పిలే యిరుక్కిఱ కృష్ణనుడై య వత్సనజ్జల్, ఎనకుఁ చెప్పవితాయ్తోబాసుమ్. బునానో. అవకళవిలే యకప్పట్టల్ పిన్నెమిళమాట్టే. అవచ్చక త్తిలే విట్టి న్నినాతే అవకళెయ్యువునై యుడైయ మెయ్యాయరుక్కుమెనకుఁ. (ఎనకుఁచెప్పమాయనిఱుమ్) ఎన్దై, “ఎనకుఁచెప్పమాయరుక్కుమ్” ఎన్దురులమిఱుఁ నిర్వహిత్తాన్, “నెన్దణ్ణకళ్యజ్జల్” ఎన్దుట్టిముడియ, (ఎకకణ్ణక) ఎన్దుతుడెన్దు వానెన్నిన్దిల్; నామెన్దుమ్ యామెన్దుమ్ పర్యాయమాకైయాలే, బారుళిశైయనాతి యాయరుక్కిఱతు. “నెన్దణ్ణకళ్యజ్జల్, ” ఎన్దుపాతమాత్, నేరేకిడన్దుమ్. (అజ్జణ్ణనుడై) అతిపలనానవననుభవితై. అతిప్రసాదై “అజ్జణ్ణ” ఎన్దుక్కడవతితే. (ఎన్నరుయిక్కోతితు) కోతానవెన్నత్తావానవితు. అత్తాకోతామ్మడికాణుమ్ పరిమాటిబాసు. (పున్దణ్ణ) పేకణిప్పు. పొల్లానొక్కైయడైతాయెన్దై, “మిళపుముయిర్ పెయ్తు” ఎన్దుయిర్ బునిర్వహిప్పతు. “ఇతుతాకళిబ్బత్తోడే శేరన్దిరుక్కిఱతిల్లై, ఇన్దుతులమాన వర్థత్తోడేబ్బత్తై యజ్జేరవచిప్పిక్కుమ్మడియెజ్జనే” ఎన్దువిచారియూ నిఱుఁచెయ్తే, “కోతానవితు తిరుయపుమ్ పున్దణ్ణయెయ్తుమ్మోతు మిళపుముయిర్ పెయ్తుతాక వేణుమితే, అర్థన్యభావతాలే తన్దుడైయేవరుమ్” ఎన్దునాళొన్నే, “జియర్ పొరప్రీతరాయరుళినార్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్నర్. (ఎకకణ్ణనెన్దు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి) మున్దునకుఁ భవ్యనానకృష్ణనెన్దు అహారాత్ర విభాగమిట్టికే కూప్పిట్టు. అవకాన రిక్కిఱ తిరుక్కాటల్గైయై యేత్తానిన్దుతు; ౧ “రాఘవన్యనివేశనే” ఎన్దుమాప్పిలే. ౬.

తి - ఆచార్యులు (ఎకకణ్ణనిత్యాది). “ఎకకణ్ణకళ్యమెనకుఁచెప్పమాయ నిఱుమ్” ఎన్దైకట్రాట్టితపతారికై (అపనిత్య). నెన్దు - అతి - మనస్థిరై.

భవ్యనివాసేయన్దుతు - మేలే “కళ్యమ్” ఎన్దురుక్కియాలే, “కళ్యమ్” ఎన్దుటివూల్ మిళుకిఱు కైన్దెన్దు (బునానిత్యాది). మున్దుమెక్కడియేతన్దు (అవకామక త్తిలేయత్యాది). తమిఱు నిర్వాహకుఁకు, శబ్దభేదమొట్టిఅర్థభేదమిలై; మెయ్యాయరుక్కుమెన్దు. శేనుమ్ - రత్తి. అన్దాతిక్కుచ్చేరాతెన్ది శబ్దైయై పరిహరిక్కితార్ (నామెన్దుయత్యాది). పారుళిశైయనాతి - అరుళిశైయనాతి. ఎన్దుతిశైయనాతితామమిశోల్లిక్కొళ్ళలామెన్దితార్ (నెన్దణ్ణకళ్యమిత్యాది). “అజ్జణ్ణ” ఎన్దుతు పలనాచకమామెన్దు (అతిప్రసాదైయత్యాది). పేకణిప్పు. “పున్దణ్ణయెయ్తు” ఎన్దుతుక్కుశబ్దనిర్వాహకు (పొల్లానొక్కైయడైయత్యాది). మొన్దుయెన్దుతాయ్-చెత్తన్దు ప్రయదైతాయెన్దువడి-పుక-పుళిత్తాన్, కణ్ణ-నొక్కైయడైతాకైయ, ఎన్దుతు-ప్రాపిత్తు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్నవచ్చుతార్ (మిళపు ముయిర్ పెయ్తు తిత్తాది). నిర్వహిప్పతెన్దుతు - భట్టర్ సుందరాయమాక నిర్వహిప్పతెన్దువడి. విచారప్రకారమ్ (ఇతుతానత్యాది). అతావతు-మిళపు ముయిర్ పెయ్తు తెన్దువితు శబ్దతుక్కు వాచకమాకిఱియెన్దు. (ఇతుతాకళిబ్బత్తోడే శేరన్దిరుక్కిఱతిల్లై) ఎన్దు నిర్వహిర్ విచారిత్తుళ, సమ్మిత్తై పరిపరమణిచ్చెయ్తాకెన్దువడి. త్రితమాన వెన్దుతు - (నిర్వహిప్పతు) ఎన్దైకప్పల్. (అనుళిచ్చెయ్నర్) సమ్మిత్తై ఎన్దు కూట్టువతు. అవనెన్దిట్టు “కాటల్గైయెత్తుమ్” ఎన్దుమతుక్కు వృష్టాన్దు (రాఘవన్యే త్యాది). ఎకకణ్ణనెన్దుతుడెన్దు, అజ్జణ్ణనుడై - కోతాన - ఎన్నరుయర - ఇతు పున్దణ్ణయెయ్తు - ఎకకణ్ణనెన్దు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి - అవకాటల్గైయై యేత్తుమిత్తిన్దును. ౬.

౧౮౮ తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమార్ - ౭ - పా - కాట్యరై వ్యాఖ్యానజర్.

తాత్పర్యము. - సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకు యథార్థమువలె నోచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిషేధించలేను. అతివపలం దైనవాడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మరిగియు వానితమనామములనే రాత్రింబగళ్ళు చెప్పి వాని దివ్య దేశమునే స్తుతించుచున్నది.

— చరిత్ర —

మూ. - కాట్యరై యేతుమతనుట్కణ్ణా వెన్నుమ్ | వేత్తైన్మాయ్కూరనినెన్దుకరైన్దుకుమ్ |

అట్టొళ్ళానైన్దున్నుయిగుడ్డమాయనాల్ | కోట్టుడై పట్టైన్మారుయిర్కోళ్ళుడై |

౭1

ఆ. - (కాట్యరైయేతుమ్) ఇచ్చడి అవనెక్కాణజేయమెన్ను మాయలై అవనెనైత్తలల్దీ అవనన్నమానవాతేపిన్నైయుమ్ పట్టాణాలై యెన్నుయిడి మోళాన్దొరప్పారే వడ్డపుత్తు పన్నుయిరై మాళభుజిత్తు, పిన్నైయుమ్ భుజియతానాయరుక్కుమెన్దితార్.

అన్య. - అట్టొళ్ళానైత్తు పన్నుయిర్ ఉడ్డ (౩ మాయనాల్ కోళ్ళుడై కోళ్ (౬) నుట్టెట్టతు ఎక అయిర్ కాట్యరై (౯) పిత్తుమ్ అతనల్ కణ్ణా పన్నుమ్ (౧౦) వేత్తైన్మాయ కూర నిన్నెన్దు (౧౫) కరైన్దు ఉకుమ్ (౧౭).

పన్నీ. - అనన్దమ్, అవనడైయ అతివ్యామోహాత్మినడైయ పవర్యవసానతారే ఎన్నాత్రావానతు భుక్తమాయుక్కిచ్చెయ్తేయుమ్ అవతేవుముడైన్దులావుడి యిరానిన్దు తేన్దితార్.

అడిమోళాన్దొరప్పారే, పుత్తుమ్ ఎన్నాత్తడై, త్తన్నక్కలితగ్రసిత్తుక్కణ్ణా, (౩) అత్తన్నరూతనారే, భుజిత్తుక్కొళ్ళప్పడెచ్చెయ్తేయుమ్, భోగమ్, (౬) అవతేపిక్కప్పట్టైన్దులావుడియిరుక్కిణ, ఎన్నాత్రావానతు, అవనిరుక్కిణతిరక్కాట్టరైదు, (౯) పిత్తా నిఱ్ఱుమ్; అతుక్కుళ్ళేనిఱ్ఱిణ, కణ్ణా! ఎన్దుభవ్యనానవన్దున్నైయత్తేయానిఱ్ఱుమ్; (౧౦) అవ్వళవతనిన్దాతే అభినివేశమాకీణ శూడుపాడు, మేత్తోళ్ళొ, అవకపరిమాదీయైతైత్తు, (౧౫) శిథిలమాయ, ద్రవిత్తుమహ్నానిఱ్ఱుమ్ (౧౭).

౭౨

అన్య. - సన్న దాన్యపరిచియవానివలె (ప్రవేశించి) నాయాత్మను అనుభవించి (౩) పంచకుడైన శ్రీకృష్ణునిచే అపహరింపబడినదగుచున్న అపహరించుటయందు (౬) కొంచెముమిగిలినట్లన్న నాయాత్మ తిరుక్కాట్టరైయనెడు దివ్యదేశమున (౯) స్థాత్రి ముజేయును; అదివ్యదేశమందుకేంచేసియుండి నాభవ్యమైనవాడ! అనిపిలుచును (౧౦) అభినివేశమిడినాన్దొరప్ప అధికమగుచుట్టు ధ్యానించి (౧౫) శిథిలమైకరుగును. (౧౭)

౭౩

ఈ. - ఏమామ్బట్టు. అడిమోళాన్దొరై పోలేవుకున్దు, పన్నుయిరై నేరాకభుజిత్తు, పిన్నైయుమ్భుజియతానాయాతా రై పోలే యిరుక్కుమెన్దితార్.

(కాట్యరైయేతుమ్) అవనిలుమవనిరున్దు పూరైయేతుమ్. (అతనుట్కణ్ణా వెన్నుమ్) పరిత్వేత్తిన్ణాట్టి లచ్చాణియున్దు పిన్నున్దానవేదీయమ్. (ఎకకణ్ణా) ఎన్నా, కాట్యరైయేతుమ్; అచ్చాన్దైయేత్తా, అవనైయేతుమ్; ఇరణ్ణుక్కుమ్పుటమ్బు పోకటిత్తై (వేత్తైన్మాయ్కూరనినెన్దు) అభినివేశమిడుమప్పుడి యనునవిత్తు. (కరైన్దుకుమ్) శిథిలమాయ, ఓరవయవియెన్దు ప్రతిపత్తివన్దొరై పడియుకుమ్. (అట్టొళ్ళానైన్దు యిగుడ్డమాయనాల్) అడిమై

శీ. అ. ఏమామ్బట్టు (కాట్యరైయత్తొడి). అట్టొళ్ళానైత్తు, పన్నుయిర్. - కోళ్ళుడై - కోట్టుడై పట్టైన్దు, ఎన్నెన్దుత్తై క్కటాతీత్తపతాడికై (అడిమైయత్తొడి).

ఇచ్చాట్టిలే అవనైమున్దుల చొన్దైతే, అచ్చాన్దైమున్దుల చొన్నతుక్కుతాత్పర్యమ్ (అవనిలుమిత్తొడి) “కణ్ణా” ఎన్నాతే, “అత నల్” ఎన్దునిగేషి తుక్కుభావమ్ (పరత్తుత్తిలిత్తొడి). కణ్ణా - నిర్వాహకనే. కీట్టి ఒరుకాలవనైయేత్తి యిరుక్కు, మోళివు ముననైయే త్తుకీణతుక్కు భావమ్ (ఎకకణ్ణానైనా విత్తొడి). కీట్టిపట్టల్ కణ్ణనై ప్రధానమాకపుమ్, ఇచ్చాట్టిలే అచ్చాన్దై ప్రధానమాక పుణ్ణుకొళ్ళొతు. ఇచ్చిన్దైయిమ్ అవనైయమచ్చాన్దైయిమ్ పుత్తక్కొనిమాక చొన్నతుక్కు భావమాతల్ (ఎకకణ్ణానిత్తొడి, “తిరువంబోళేయవనన్దొల”

ఈ—కోళ్ళారై ప్పొ తేవురున్, ఎన్నె వెఱున్ నై యాక్కిన ఆళ్ళర్వభూతాతాత్తి. తి. “మగు” అన్ననున్నై నై వెలియడకిణార్ కట్టినదాటె తామనెన్దు మిన్నినిపఱక్క పురిమాటిసక్కన్దున్. (ఎన్నాయైకోళ్ళుక్కా - కోళ్ళుక్కా పట్టతుం) ఎన్నాన్దానై నిన్దేవమాకభుజక్క ఛైయితేయన్, ౧ (ఇ త్తైయి తే శిక్షితు కేషి త్తెన్దు; అనానాకేష నాయ్ ప్పొ యా త్తై ఇత్తై యితే యన్ను మేళితి కేషి త్తై న్నిరుక్కితార్; ఇన్నాన్దు క్కేకప్పడక్కాన్దు దే శిక్షితు తొన్ది మున్దెనిగుక్కితార్. ఒగునర్వణ్, ఇబ్బాతతొన్ది లేయన్ నై వాన్దెమామన్దుక్కాన్దా త్తైయన్ త్తార్.

శీ-౨॥ ఎన్నునున్నైయన్దై “అట్టొళ్ళాన్దు” ఎన్నునోయిడకిణార్ వపడి. మాయన్ తేన్దు. కట్టినాత్తాన్దు. కొళ్ళుక్కా - అనానా అపహరిక్కున్నట్టొక్కాన్దే. కోళ్ళుక్కా పట్టతుం-కోళ్ళుక్కయిల్ కుత్తపట్టు, కొళ్ళుక్కయిల్ కేషి త్తైయన్. అనానాకోళ్ళుక్క యిల్ కొళ్ళుక్కయిల్ కుత్తపట్ట తేన్ద తివపడి యెన్నెన్దు (ఎన్నాన్దై యితాన్దు). మేల్వొన్దు (వెన్నాన్దై). అనానాకేష నాయ్ “ఎన్దైవపరిక్కితార్ (ఒగునర్వణ నిత్యాన్ది). అట్టొళ్ళాన్దై న్దుయిరుదైమాయనాల్ - కొళ్ళుక్కా - కోళ్ళుక్కా పట్టతుం నెన్నాయిల్ - కాట్టొరైయెత్తుమెన్దు తుడక్కి, కర్వెన్దువన్ ఇత్తెన్దు.

తాత్పర్యము.—నాన్దెబ్బర్యమున స్వీకరించువానివలె మందఱ నావ్యాదయనుందులకేరితరువాత సన్న మరణించును న్ను మధువింపనివానివలెనున్న సర్వేత్వయని వాడుకంచేయున్న తిరుక్కాట్టలయను దివ్యదేశమున నుండి చి వానిగుణములను న్యాయించి నాయత్త కరుగుచున్నది.

మూ.—కోళ్ళుక్కాన్దు వన్దెన్నుయిల్ తాన్దానాల్ | నాళునాళి వన్దెన్నె మున్దై పున్దున్దాన్దాన్ |
కాళిన్దో మేక త్తెన్దొక్కరైయెన్నెన్దు | అట్టొళ్ళాన్దై పట్టతుం నెన్నాయిల్ పట్టతే ||

ఆ—(కోళ్ళుక్కా) ఇన్దొడియెన్నుయిల్ మాళభుజి తే, పిన్నెయన్ భుజమాతానాన్దన్దు భుజక్క, ఇన్దొడియే నాళున్ నాళువన్దు ఎన్నె భుజి త్తరునికా; నాల్ తనక్కడిమెయన్ విత్తైయన్; ఎన్నెయిన్దై పట్టతుం నెన్నాయెన్దొక్కరై.

అన్య.—కోళ్ళుక్కాన్దై వన్దు ఎన్నుయిల్ తాన్ (3) ఉడ్డాన్ నాళునాళి వన్దు ఎన్నె (ఎన్నె మున్దై పున్దున్దాన్దాన్ కాళిన్దో (౧) మేక త్తెన్దొక్కరై ఎన్నె పట్టతుం (౧౨) అట్టొళ్ళాన్దై ఎన్నాయెన్దొక్కరై.

పన్నె.—అన్దై వన్దు. అకేషానిపేక్షమాకనిత్యానర త్తైయన్దొక్కరై వన్దు ఎన్నాయెన్దొక్కరై ఎన్నాయెన్దొక్కరై ఎన్నాయెన్దొక్కరై. ఎన్నాయెన్దొక్కరై పట్టతుం నెన్నాయెన్దొక్కరై తుకమాకన్దు, ఎన్నాయెన్దొక్కరై, (3) అట్టొళ్ళాన్దై నాళుభుజి త్తాన్; అన్దొడియెన్దొక్కరై నాళు తొణున్ అపూర్వమాకన్దు, స్వయాపత్తొకుగుణన్దొక్కరై (శరీరన్దొక్కరై) వాళియన్ ఎన్నెయితాన్దొక్కరై వన్దు; (౬) ఒన్దున్ కేషియితాన్దొక్కరై భుజి త్తాన్; కణుత్తరొన్దు త్తెన్దు దైత్యాన్, నీర్ కొడ్డొన్దు, (౯) కాళి మేళుమై, తిరుక్కాట్టలయిల్ పరిక్కి, ఎన్దొక్కరై మయానన్దు నుక్క, (౧౨) అడి మెపట్టతి త్తెన్దు న్దు? ఎన్నాయెన్దొక్కరై త్తాన్ (౧౪).

అర్థము.—నాన్దు ఉదకారమానుస్వీకరించకనేవచ్చి నాయత్త న తాన్ (3) అనధవిం చెను. ప్రతినిమిషమిచ్చునన్దు (౬) పంపూర్ణముగా తానమధువిం చెను. నలనై జలముగలదైన (౯) మేళుమవలె సన్న వాడుక నుందర మెపట్టతిక్కాట్టలయిన్దు కేరితరువాన్దొక్కరై నాన్దొక్కరై (౧౨) వాన్దొక్కరై నైతినికదా. నాయత్త వన్దొక్కరై (నెన్నె మెపట్టతి) (౧౪).

ఈ—ఎన్దొక్కరై. నాళి తొణుమెన్నె యనుభవియానిన్దులుమ్ పెణ్దొక్కరై పెన్దొక్కరై భుజి త్తాన్ వివనదైయ గుణవ త్తై పొణుక్కపై శిక్షితున్దొక్కరై.

శీ-౨॥ ఎన్దొక్కరై (కోళ్ళుక్కాన్దొక్కరై). “కోళ్ళుక్కా” ఎన్నాయెన్దొక్కరై “ఎన్నె మున్దై పున్దున్దాన్దాన్ - అన్దొక్కరై పట్టతుం” ఎన్నాయెన్దొక్కరై త్తెన్దొక్కరై (నాళి తొణుమెన్దొక్కరై). పెణ్దొక్కరై పెన్దొక్కరై త్తెన్దొక్కరై - “మున్దై పున్దున్దాన్దాన్” ఎన్నాయెన్దొక్కరై నాళి తొణుమెన్దొక్కరై.

ఈ. — (కోళున్దానన్ది చచ్చెన్నుయిర్ తానున్దాన్) ఇతుక్కుప్పలపడియుమరుళిచ్చెయివర్ - ఎన్నక్కలారు ఉపకార
 న్నోడ్డవిక్కి నిర్జేతుకమాక వెన్నా త్తవస్తువై యనుభవితా; అభవా, ఇతుక్కుముప్పిప్పడి యిరుప్పతారు శర
 క్కుప్పెన్ద్రుతితిమాతానా యెప్పిల్లితే యభినిష్ఠివానా నెన్జమామ్; ఎన్నాల్ తాన్ కోళున్దాన్ తిరుక్క, తానె
 న్నెక్కిక్కిన్దానెన్నుతల్. (నభునాల్ వన్దు) ఒరునాల్ భుజిత్తు “ఇనిఇతు నామభుజి త్తతన్దు?” ఎన్దుకె వాణ్ణియరు
 న్దానా? నాల్ తోఱుమ నాల్ తోఱుమ వన్దు. అవనన్దెయ ౧౭ అప్పొయ్లైక్కప్పొయ్లై తన్నారావమురిమిరుక్కి-ఆపడి.
 (ఎన్నెముద్రువున్నానన్దాన్) అణుపరిమాణమాన వివస్తువై విభువానతాన్ విభాక్కులై కోడ్డు అనుభవి
 త్తాన్దెయ వితుతనక్కిన్ద్రుమామ్మడి గౌరివియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారయిర్” ఎన్దువతు - తన్నెప్పార్ త్తు; అన
 నున్దెయ వనుభవ త్తెక్కొడ్డు శొల్లుకిజాంతు. (కాళనీర్ కే త్తెగ్గట్రై యెన్నప్పొయ్ల) కటుత్తు నీర్ కొడ్డెయ్లన్దు
 కాళమేనుమొలే యిరుక్కిజవడిన్దె యున్దెయనాయ్, అమ్మేనుదాన్ వర్తిక్కువ్వుల త్తిలే పడినాప్పిలే తిరుక్కా
 ట్రై యిలేవన్దు సన్నిధివన్దన నిరపాధి బద్ధువుక్కు. వడివట్టుతు, ఊరతు, తనక్కెన్న కున్దెయన్దా యిప్పడి
 పడుకిజాన్! (అభన్దెవట్టుతు) అడిమెయన్దు పుక్కితు. రావణాచికల్లై ప్పిలే ఎతిరమ్మకో త్తేనా? (ఎన్నారయిర్
 పట్టతే) ఓన్ త్తవస్తువడుమ్మవేయతు! ఎతిర్ త్తార్, ఉడమ్మిట్టల్, పుణ్ణిట్టుక్కు మరున్దునెత్తాన్ బుతల్ శెయ్యు
 మున్దెయ్ తే; ఇన్దారయిన్దెనావుపట్టుతు; గుణత్తాల్ వరుచునావు స్వరూపగతమాయ్ పరిహరమిల్లెయ్ తే. ౮.

జి.ఆ. ఎన్నక్కలన్ది నెన్దు మురుకకార త్తెక్కొళ్ళున్నట్టుక్కి, అతవతు-నాక్ సాధనభ క్షణాతిరుక్కి-వెన్దుయిన్దనవర్; అ. వెళి
 తేయనోతెయవర్, 3 “ఎన్నన్ది తెయ్తేవా” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతుక్కుమున్దుగవన్దె ఇప్పడిభోగ్యత్వేనకొణ్ణవన్దిక్కి ఎన్దు
 ద్వితిమాన్దన్; ౪ “అన్దకపావమ్” ఇత్తాన్ది, ౫ “పక్కమాన్ద్రుతియన్” ఎన్నక్కడవతితే. ఎన్నాల్ తానపాయత్తేన కోళు
 ప్పట్టవన్దెక్కి - ప్రవత్తిపన్దాత్తిరుక్కి వన్దు మున్దావర్దన్; ౬ “యా నెట్టియెన్దు తిరుత్తువమెన్దిలన్” ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్.
 భావన్ (అనన్దయిరిత్తాన్ది). ఈశ్వరున్దు నిత్తాపూర్వవిషయమిచ్చాత్త వన్దు ఎన్దుకగుత్తు. “ముద్రువున్” ఎన్దుతుక్కుభావన్
 (అణుపరిమాణమిత్తాన్ది). గౌరివియానిన్దాన్ - అపరియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారయిర్” ఎన్దువెత్తు “ముద్రువున్” ఎన్దు
 కక్కలన్దుత్తుకున్దామరాన్దె (శిఱియ వెన్నారయిరిత్తాన్ది). ఇతువెన్దు - “ముద్రువున్” ఎన్దు త్తెప్పల్లి. ఇప్పదక్రయోగజ్ఞుకుక్కు
 భావన్ (పడిపట్టిత్తాన్ది). అన్దే - అన్దాన్దెవడి. అళిన్దే” ఎన్దు సర్వరతుక్కుభావన్ (అడిమెయన్దోవిత్తాన్ది). “అరుయిర్ పట్టుతు”
 ఎన్దు సర్వరతుక్కుభావన్ (ఒరత్తివస్తువిత్తాన్ది). “ఎన్నారయిర్ పట్టతే” ఎన్దు శక్తుక్కలన్దెయిలే యిక్కుట్టాప్పిలే కొల్లువానెన్నెన్ను;
 అత్తెప్పల్లివున్ ద్రుగరమెన్దిత్తార్ (ఎతిరిత్తాన్దివాక్యత్రయన్). తిక్కెన్ద - (గుణత్తాన్ది). “ఉడమ్మిట్టల్” ఎన్దుతుక్కు
 ప్రతికోటి (స్వరూపగతమయిచ్చుతు). “మురున్దునెత్తాన్ బుతల్” ఎన్దుతుక్కు ప్రతికోటి (పరిహరమి ద్దెయ్దతు). ఎన్నారయిర్ పడు
 మున్దే? ఎన్దుకన్దార్దన్. ౮.

జి.ఆ.వి. అన్దే - అన్దోవెన్దె తాన్ శేవభూతనాయ్ ఇనిరై శేవీయాకైత్తు పురిమాణుకిజవతు తన్నెప్పొయ్లై వన్దు వివత్తిత్తు.
 ౭ “నన్దమేయన్” ఎన్దు నిర్వలన్దో హినిప్పతు? అడియానానాల్ హినిక్కిప్పామె? ఎన్దిత్తార్ (అడిమెయన్దో విత్తాన్ది). ౮.

తాత్పర్యము. — సర్వేశ్వరుండు ఉపకారనిరపేక్షుడైవచ్చి నిత్యముగా నన్ననుభవించుచున్న పట్టికిని తృప్తి, జెందక తిరిగితిరిగిచచ్చి
 నాయొక్క స్వరూపరూపనదాదులన్నిటిని నిశ్చేదముగ ననుభవించుచున్న వాని సౌలభ్యమునన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. తిరుక్కా
 ట్రై ౮లో వేడియెన్న పరుభోగ్యుడైన నాస్సెయికి నేనుదాన్దెయ విషయమును బాధవాచామగోచరమైయున్నది. ౮.

తిరునామ మొట్టొకటి.—౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్-౯ - పా - ఆరుయిర్ వ్యాభ్యాసన్లర్. ౧౫౧

మూ.—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు | పేరెత్తొమ్మరై క్కణ్ కనివాయతోర్ |

కారెత్తొల్ మేక తైన్బుల్లరై కోయిల్కోళో | శీరెత్తొల్ నాన్ ముడన్దోళో తెయ్ వారిక్కే ||

ఆ.—(ఆరుయిర్) “అవినున్నదెయతి తిరి విశేషమాక చెయ్ తుడ్డో? తన్నో దుపరిమాణునా యెల్లారైయునున్నదియే యెన్నో పడుతువను” ఎన్నిలో; ఆననాల్ నాన్ పట్టపాడు తిరునాట్టిలుక్కోర్ తాన్ పట్టారో? తనక్కెన్నకుటైయుడ్డో యెన్నది తెయ్ తిరు నాన్? ఎన్నితొర్.

అన్య.—పేరెత్తొ తామరై కణ్ (౩) కని వాయతు ఓర్ (౬) కారెత్తొల్ మేక తైన్ (౯) కాట్టరై కోయిల్కోళో (౯) తొట్టిలో (౧౨) నాల్ తిడువ తోళో (౧౫) తెయ్ వవ వారిక్కె ఎనతుయిర్ (౧౮) పట్టతు ఆరుయిర్ పట్టతు? (౨౦)

మన్ని.—అనన్దండు, అనపథక సాన్దర్యయక్తనాన సర్వేశ్వరనుక్కెన్నుయిర్ పట్టపాడు ఆరుయిర్ పట్టతు? ఎన్నితొర్.

పరిగువెత్తియు దైత్యున, తామరైపోలేయక్కెలు, కన్దైయుడు, (౩) కనిపోలేశివన్, వాన్దైయుడు దైత్యుయిర్ పట్టతు; ఒరు, (౬) కని పట్టలేయు దైత్యున, మేళుమ్మరై, అట్టియు (౯) తిరుక్కాట్టరైయె, వానసానమాకొట్టె, వీరక్రియెయడు ఎత్తెయెయు దైత్యుయె, (౧౨) నానుపత్తె పట్టతు, సెరును, తిరున్దోళైయుడు దైయనాయ, (౧౫) దైవగుక్కు, శిత్తెత్తిస్సానమాన కవలాయుక్కిలు పనుక్కె, ఎన్నాత్తె; (౧౮) భోగ్యమాయ కొట్టెపట్టతు, నిత్యసభవమ్మణ్ణుకీలు నూరికో స్వరూపన్దాన్ పట్టతో? (౨౦) ప్రాధాన్యముగల పట్టెక్కొట్టెలో ఆధిపతియెయడు ఈనుపాడు కనన్దీరుక్కుమ్ ఎత్తు కరుతు.

అన్యము — పునరవిమలగుల తామరసప్రములవంటి సేత్రములను (౩) స్త్రీగ్రమైయన్న అనరమునుగలవాడును, ఒక (౬) స్త్రీగ్రమై సేత్రముగల మేళుమువంటివాడును, నుంపరమైన (౯) తిరుక్కాట్టరై యెనెడుదివ్య దేవమును వానసానమాకొట్టెయెయడు వీరభక్తిని సాంధ్యమునుగలవాడును (౧౨) నాను మై న విరాళమైన భుజములుకలవాడును, (౧౫) దేవతలకు సముద్రము (కార వానముగలది) సాంధ్యసేవవిమలయై నాయాత్త (౧౮) పడుచున్న బాధను ఎరియత్తె పడుచున్నది? (౨౦)

అన్య.—బుచ్చతామ్మొట్టె. “నీరేయోవిప్పడిపట్టేర్, గుణానుభవమే యాత్తై”యూన నిత్యసూరికళుమ్ పడుమ్మొడితుడయ్యెనా? ఎన్నో అవర్ కళ తానెనాన్ పట్టతు పట్టారో? వెనితొర్.

(ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు) నాన్ పట్టపాట్టై నిత్యసూరికళితాన్ పట్టారుడ్డో? భగవద్గుణభుక్త

భూమియూయిరుక్కిలు సంసార స్త్రీలే నాన్ పట్టపాట్టై, నిత్యవిభూతియిలే యుళ్ళనరకళ తాన్ పట్టారో? వెనితొర్.

“ఇట్టు ఎనతుయిర్ పట్టతు అట్టు ఆరుయిర్ పట్టతు?” ఎన్నెమ్మెరుమానార్. “ఎల్లారుమ్ గుణానుభవ మాకట్టిణ్ణుకీలుతు యెనది క్కణ్ వ్యాపికూడినపడయెనో?” ఎన్నునాన్ కేట్టె, “నెమ్మొడై యాన స్త్రీక్కు భరావినడైయ కరన్నుమ్మట్టవాణ్డే సేరార్ పట్టతు విడువతామావోలే, ఇవరనుభవ త్రిత్తుతియరై యాలే వరుకీలుతుకాణుమ్” ఎన్ను జీయరులిచ్చెయే తాళో. ఉయ్యై యుట్టిల్లి పాటుక్కరై చ్చొట్టుకీలుతుమేర్. (పేరెత్తొ తామరై క్కణ్ కని వాయతోర్) పెరియ

తొ.—౨. బుచ్చతామ్మొట్టె (అరుయిత్యాది). “పాకుయర్ పట్టతు - ఆరుయిర్ పట్టతు.” ఎన్నత్తెక్కొట్టెత్తి క్కనపరికై (నీరేయో

విత్యాది).

విదనదుడు (భగవద్గుణభుక్తి త్యాది). క్కొన్దొక్కట్టుక్కు సంపాడుడు (ఇదైవతయర్ త్యాది). “ఇదైవతయర్” ఎన్నవిశేషయాతే, సామాన్యభక్తిక్కిలు-తొర్ (ఎల్లారుమిత్యాది). ఇచ్చాళి—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు? ఎన్నవాళి. మేలుక్కెలతొరై (శియరై

అ.—౨.౧. ఆత్మచిత్తెక్కెక్కెనుగుణమాక, అట్టాన్ద తామరన్ద నోవుపడుకీలు ఫలతైయెడు, అవర్ కళో నోవుపడుకీలు ఫలతైయె యొట్టిక్కొట్టెరై చెయ్ కితొర్ (భగవద్గుణభుక్తి త్యాది).

౧౫౨ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౦ - పా-వారిక్కొట్టు వ్యాఖ్యానము.

ఈ పద్యము యుద్ధయతామరై పోలే యరున్దుళ్ళ కణ్ణెయ్యమ్మ శివస్థవామైయుముడై యనాయ్. (కారెట్టిలే మేక తైన్దాట్టై కైక్కొయిళ్ళోళ్) కలు త్తవెట్టలై యుడై తాన మేళుమొప్పలే వడినై యుడై యనాయ్ తిరుక్కాట్టరై యెక్కొయి లాకన్దుడై యనాయ్. (శీరెట్టిలే నాల్ మడన్దోళ్) వీరశ్రీమైయుమెట్టిలై యుముడై తాయ్, కల్వకతరువడై తావ్వులే నాలాయ్ ముట్టబుడై తానతోళ్ళ కణ్ణెయ్యమ్మ, (తెయ్ వారిక్కొ) తెయ్ వణ్ణళ్ పడుడలుకు. వారి - కడల్. దై వణ్ణళ్ళు త్తావడకుకు. అభిమానికళుకు త్తావడ నావనగ్గిడల్ అభిమానహాన్యనాన వెన్నై యట్టిత్తాన్. ! వడివట్టై యమ్మ ఆవువరిలిరున్నై యుక్కాట్టిమాయ్ బు ఇవరై యట్టిత్తతు. ౯.

౬-౨౫ యత్యాది. వివరణ (దైవణ్ణళ్ళు కణ్ణెయ్యమ్మ, పదప్రయోగము భావమ్ (అభిమానికళు కణ్ణెయ్యమ్మ), “కారెట్టిలే మేక తైన్దాట్టై” ఎన్నైక్కొట్టాడిత్తు ఆట్టిత్త ప్రకార తైక్కాట్టుకొరై (పడివట్టై యమిత్యాది). పేరిత్తొట్టుతుడగ్గి, తెయ్ వారిక్కొ - ఇణ్ణెనతుయిర్ పట్టు - ఆత్మాయుర్ పట్టు ఎత్తవయ్యమ్.

తత్పర్యము. — పదనేత్రుడును దొండపడువంటి యధరముకలవాడును చతుర్ముఖుడును నీలమేళుత్తాముడునై తిరుక్కాట్టరలో శం చేసియున్న బ్రహ్మచరులను గారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణవిషయముగ నేనుపడుచున్న బాధ నిత్యానుభవము చేయుచున్న నిత్యచారులకును లేదు. ౯.

మూ. — వారిక్కొట్టునై విట్టుడు వన్నాణిలెన్దు ! ఆరువ్విల్ వన్నై యొట్టియ వెన్నై యున్న !
మూర్తిత్తు, తానెన్నై ముట్టిల్ వరుకినాళ్ ! కారొక్కొట్టరై యప్పన్ కడియనే ! ౧౦॥

ఆ. — (వారిక్కొట్టు) “నీర తామవనైభుజయాతే ఉమ్మైభుజిక్కొట్టడుత్తు కొట్టిరుప్పానేళ్” ఎన్నిల్; ఉన్నైక్కొట్టిల్ వారిక్కొట్టు విట్టుభువన్ ఎన్దు నాళ్ మురైత్తిత్తు కొట్టిరుక్కొ, ఎనక్కొ త్తన్నై భుజిక్కొత్తు తివడి యెన్నిల్ మున్నమ్ పారిత్తు తానెన్నై మురైభుజిత్తు రినినాళ్; తన్నై లేవిత్తెయ్యడవనవన తివళ్ళవు పారాతే, సలిగర్మమానమేళుమ్ తన్నై తవరెవరై తావ్వులే, ఎన్నుడై య శిశుమై పారాతే యెన్నై విట్టిన్ అతిమాత్రమాకచ్చెయ్ తరుళ్ళ కలుమా? ఎన్నితాల్. ౧౦.

అర్థము. — ఉన్నైక్కొట్టిల్ వారిక్కొట్టు విట్టుభువనెన్దు (౩) ఆరువ్విల్ ఎన్నై యొట్టియ ఎన్నిల్ మున్నమ్ (౬) పారిత్తు తాన్ ఎన్నై (౯) ముట్టిల్ పరుకినాళ్; కారొక్కొమ్ (౧౨) కాట్టరై యప్పన్ కడియన్ (౧౩).

పన్నీ. — ఆనందరమ్, అభినివేశ త్రిలక్ష్మమ్ వహల్ ఎన్నిలమ్ ముత్తాడనాయ్ కొట్టు శ్రీభుకారియాయురనిన్దానై తొరై.
ఉన్నైక్కొట్టు పెట్టిల్, స్వరూపరూపగుణవిభూతియై యెన్దుమ్మ కేపియాతపడి, కబళీకరిత్తుభుజివన్దు, (౩) ఆదరిత్త, ఎన్నుళ్ళ వన్దుయే, ఎనక్కొ-మున్నై నానళ్ళు వన్దుకోడగ్గి, (౬) పారిత్తు, ఆవరిచ్చిన్న స్వభావనానాతా, ఆత్మల్క నానెన్నై, (౯) పశ్చిమకోణం కణ్ణెప్పోలే యిరుక్కొమ్ వెన్నై వన్దుయే దాహిత్రవన్ తణ్ణిల్ వడిత్తావ్వులే పెరువిదాన్ పట్టుతాళ్ పూర్ణముమ్మడి, పరుకినాళ్; కడల్ వరుకుమ్మకాళ్ మేళుమ్మారే, (౧౨) తిరుక్కాట్టరైయిల్ నీత్తి ఆవుపకారకాళ్, అనుభవ త్రిలయరవర్ కుమ్ ముత్తాడుకొదాతపడి శ్రీభుకారియాయురనాళ్. (౧౩). ౧౦.

అర్థము. — నిన్దుజూచినయెడల (నీయెక్కొ స్వరూపారులను) పోగుచేసికొని కబళీకరించుచున్న వివచనని (౩) అభినివేశముగల నాకంబెనెడకై నాకంబెనుదుగ నే (౬) ఆశించుకొని తాను నన్ను (౯) సంపూర్ణముగా అనుభవించుచున్నాడు. మేళుమునదే మదారుడై (౧౨) తిరుక్కాట్టరై యందు శం చేసియున్న పన్నవి మిక్కిలిత్వరకలవాడై యున్నాడు (౧౩). ౧౦.

ఈ - పత్తామ్బు. తమ్మాడుకలస్తవేమైరుమానుకు ప్తమ్మిలుమభినవేమి మిక్కిరుస్తవడియెచ్చొల్లుకితార్.

(వారిగొట్టు) "ఇవ్వస్తువిల్ పిఠర్ కొన్ఱుమ్ శేషియాతపడియాక భుజ్కు క్కడపూమ్" ఎన్నిగుద్దారాయి
 ధరు. అతానతు - ౧ "వల్లువిలావడిమై శెయ్యవేణ్ఱుమ్" ఎన్నుపారి త్తతు. "అన నన్న నతేయొడికకుమ్" అడిమై
 శెయ్య విడణ్ణోడే" ఎన్నిగుద్దారాయిల్లు; ౨ "అహంసరవ్వంకిమామి" ఎన్నిజపడియే. (ఉన్నై) సర్వశేషియాస
 వున్నై. (నిట్టుజువ) † శేషభూతర్కు కై జ్జుర్యమేయిజే ధారకమ్. (కాణిల్) ఉన్నై క్కాణిప్పెటిల్.
 (ఎన్నార్వర్తి) ఇప్పడియభినవేత్త - ఆర్వత్తెయ్దు. (ఎన్నైయ్యుట్టియ) ఎన్నుళవుపారాతే. (ఎన్నుల్ మున్నుమ్పా
 రిన్ఱు నాకపారి త్తనళవు మన్కినే నాకపారి త్తకాలత్తుకు మున్నే పారిత్తు. ఆచార్యవిషయాకారత్తుకు స్పిన్ఱి
 యినవర్కైయ పారిప్ప; సమృద్ధిత్తుకు తిరస్కారహేతువిల్లామెయాలే, అవనుడైయపారిప్ప సత్ప్రాయ క్షమితే.
 (తాన్దెయ్య) విధునాయ్ స్యతన్ఱి నానతా, అణువరిమాణనాయ్ పరత్తన్ఱి నాన వెన్నై. (మున్ఱియప్పరుకనాక)
 తాన్దెయ్య తక్కు క్కాట్టి యెన్నై సీరాక్కి నిశ్శేషమాకప్పరుకనాక; ౩ "వచసానాన్త్యయైన్ఱం లోచనా
 భ్యాంబున్న" ఎన్నిజపడియే, ఇత్తలై యె యట్టిత్తుప్పడిమాటినాన్ఱుపడి. ఉడ్డవడిశొన్నాకీట్టి; ఉడ్డవనుకు త్తడి
 నుమ పీఠితమితే; ఆకై యాలే, తట్టిర్ కుడి త్తపడి శొల్లుకితార్. అవనుడైయ * ఉడ్డబ్బొట్టుపరుకు నీరుక్కి
 వడియితే యితు. (కొర్కుక్కుట్రైయప్పక) పరమాదారనాయ్ సన్నిహితనానవ. (కడియనే) భోగదత్తై
 యిర్ ప్తానిగుక్కుమ్. ఇరణ్ణుతలై యాయ్పరిమాజప్పక్కాల్ ఎతిర్ త్తలైక్కిడమ్ వైయా. ౧౦.

అ - పత్తామ్బు (వారిగొట్టు). "ఎన్నుల్, మున్నుమ్, పారిత్తు" ఎన్నైక్కుట్రైయత్తెయ్కై (తిమ్మైత్తాడి).

అ - పత్తామ్ - కాణిల్ - వారిగొట్టు - విల్లుజువ" ఎన్నుపారిత్త ఎన్నున్ఱు త్తపడు (ఇవ్వస్తువిల్). "పిఠర్ కొన్ఱుమ్
 శేషియాతపడి" ఎన్ను వివరణనాతల్, భరితనాతల్ (అన నన్న నతేయొడిక) వల్లువిలావడిమై శెయ్యపారిత్తుకు ప్రమాణమ్
 (అహంసరవ్వం). "విల్లుజువ" ఎన్ను అడిమై నారకమావెన్న (శేషభూతర్ కిత్తాడి). ఎన్నుళపెట్టు - ఎన్ను నుద్దానివేత్తై
 యెన్ను. "ఎన్నుల్ - పారిత్తు, మున్నుమ్ పారిత్తు" ఎన్నుపిత్తరమ్ (నాకపారిత్తవిత్తాడి). ఇవనుక్కుమున్ను పారిప్పైయొవెన్న
 (ఆచార్యత్తాడి). ఇవరుక్కుమున్నే అవక్ పారిక్కుడియేయెన్న (సమృద్ధిత్తుక్కిత్తాడి). ఎన్నుతల్; శేషియన్ఱు విత్తయిరు
 క్కినామరుక్కు సారివ్విప్పిన్ఱానానెక్, అవనుక్కుమున్నానానెక్ ఎన్న (సమృద్ధిత్తుక్కిత్తాడి). ఎన్నుతిల్. సమృద్ధిత్తుకు - సమృద్ధి
 నుక్కిన్ఱు. "వచసానా" ఎన్నుతుక్కుభావమ్ (తాన్దెయ్యత్తాడి). కీర్త్యుళులిపి (వచనత్తాడి). "తస్యత్తవిషంసంసత్తై రామా
 చననానిన" నవసానాన్త్యయైన్ఱం లోచనాభ్యాంపిన్నివ" ఇతియన్ఱ కట్టే విధిణంప్రతిపాదు. "మనకనా" ఎన్నుతి
 జుగర్కై (ఉడ్డవడియత్తాడి). కీర్త్యుతు - ఎన్నుమ్మట్టి "ఎన్నై మున్ఱియన్ఱాన్దా" ఎన్నైత్తెయ్దు. ఇంద్రసాక్షియల్ ఫతి
 త్తపడు (అవనుడైయవిత్తాడి). వివరణమ్ (ఇరణ్ణుతలై యాయత్తాడి). కడియక్ - త్తలైయైయైయవక్. కాణిల్ - ఉన్నై
 వారిగొట్టు - విల్లుజువక్ ఎన్నుతోడక్కి కమేజాన్ఱుయ.

అ - పత్తామ్. ౧॥ ఎన్నుళవుపారాతేయ్దుతు - ఇవనుమ్పారిత్తానే, ఇవనైయొట్టుట్టిగొట్టువివచ్చుమ్" ఎన్నునైయాలే, తానై యను

భవిష్యత్తపడి.

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్-౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానభట్.

[ప.తి.—ముద్దకాష్ఠే [౧౬]. “తస్యతస్యవసం త్రుత్వా రామోవచసమబ్రవీత్ | వచసాసాన్తస్యైస్సంబోచవాక్యాంపిబన్ధితః || ౬౪ || అభ్యాసీనుయత త్వేనరాక్షసానాంబలబలమ్ || ౭ || ఏవముక్తస్తవారక్షోరామేవాక్తిష్టకర్తృజా | రావణస్య బలంసన్వయాభ్యా తుముపచక్రమే || ౮ ||”.

మణివాళమామనికళ్ తిరువడికళ్ళేరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుని జూచినప్పుడేవానికిసమ ప్రవిధకైబ్బర్యములు చేసి వానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభాగాలను సంపూర్ణముగ ననుభవించునున్నది యాశించుచున్న నాకం తెనుయగానే నాకం దెసధికముగా నన్ను నుభవించుటకై తిరుక్కాట్రులలో వేంచేడియన్న సీలమేనునిభుండైన సర్వేశ్వరుడాశించినన్ను సంపూర్ణముగ ననుభవించెను.

— పు —

మూ.—కడియనాయ్ క్కణ్డనైక్కొన్టపిరాన్టనై (౩) కొడిమత్తిప్పెరుగుమూర్ చ్చుడకోపకళోల్ |

వడివమైయూయిర త్తిప్ప త్తినాన్టనై | ముడివెయ్ తి, నాశ్శెట్టిర్ కళిన్జాన లే ||

అథ్వార్ తిరువడికళ్ళేరణమ్.

అ.—(కడియనాయ్) ఆశితర్ క్కాక ఏతేరుమ్ తెయ్లో తెయ్యిరుమ్ ఇట్ట నేయతిమాత్రమాక చెయ్తరుకుమ్ స్వభావనాయిరున్ట వన్ట వొన్న విప్పత్తు, భగవదనుభవనిరోధియాన నమ్మడెయ సంసార తై సకారణమాక పాప్పమ్ మెన్జితార్.

తిరుక్కరుక్కైప్పిరాన్టిళ్ళాన్టిరువడికళ్ళే రణమ్.

అన్య.—కడియనాయ్ కణ్డనైక్కొన్ట పిరాన్టనై (౩) కొడిమత్తిళ్ళే త్తెరుగుమూర్ కళిన్జోల్ (౬) శోల్ వడివమై అయిరత్తు. (౯) ఇప్పత్తివాల్ ఎమ్ శెన్టమ్ (౧౦) ముడివెయ్ తి కానల్ నాశ్శెట్టిర్ కళిన్జోల్. (౧౫)

సన్మ.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలమాక, జన్మవివాశ్చై యరుళి చెయ్ కిన్జితార్.

అవన్మిన్తెవుక్కుమ్ తాన్ మత్తుడనాయ్ క్కొన్ట, కంసనైక్కొన్ట, మహాపకారక నానక్కన్టనై, (౩) కొడియెయ్ మత్తుడనాయ్ క్కొన్ట, తిరునకరిక్కు నిర్వాహక రాన, అథ్వార్, (౬) యరుళి చెయ్ త, భగవదనుభవ తే వడివుపడ ప్రతిపాదికైక్కొన్టలో సమ్మద్దమాన, అయిరత్తిరుమ్, (౯) ఇప్పత్తివాల్, నమ్మడెయ, జన్మపరమైరయమ్, (౧౦) అవసార తైప్పెల్లెమ్, సంసారమాక మృగత్వక్షిక్తయమ్, నశ్చక్కుజిడికోల్. (౧౫) ఇతు కలిమిరు త్తమ్.

వాదికేసరి అత్తియు మణివాళచ్చీయర్ తిరువడికళ్ళేరణమ్.

అర్థము.—త్వరగలవాడై కంసునిజంపిన శ్రీకృష్ణునిచయమై, (౩) ధ్వజములుగలప్రాకారములచేబాట్టబడి మందరమైయన్న మరుకాపురికిస్వామిమైన సమ్మత్వోర్థ (౬) సాదించిన అందమైన వేయిపాశురములలో (౯) ఈపదిపాశురములచేత యాయొక్క జన్మము (౧౦) నశించి ఎంతమాపువలెనున్న సంసారమును నశించునుమూ. (౧౫)

ఈ.—నిగమ త్త్రి, ఇత్తిరువాయ్మొళి యభ్యసిస్కార్ క్కు, జన్మముముడిన్దు అతుక్కుడియాన సంసారముమ్ వళిక్కు మెన్జితార్.

(కడియనాయ్ క్కణ్డనైక్కొన్ట పిరాన్టనై (౩) కంసనాన్ నిన్తె తనిన్తెయవన్టన్నొడేపోమ్మడివన్జినాన్. (కడి

డి.అ || నిగమ (కడియనాయ్మొళి). “ఇత్తివాల్ శెన్టమ్ ముడివెయ్ తి నాశ్శెట్టిర్ కళిన్జానలే” ఎన్ట పల్ తైక్కటాత్తి త్తవ తాకికై (ఇత్తిరువాయ్మొళియొద్ది).

“కడియన్” ఎన్టరు - ఇట్ట శోపనానెన్ట పడి. “కడియనాయ్ క్కణ్డనైక్కొన్ట” ఎన్టరుక్కు చర్మభావమ్ (కంసనిత్యాది).

తిరువాయ్ మొట్టే. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానజ్యో. ౧౫౫

ఈ - యనాయ్ తప్పక్కలిన్తిక్కే వచ్చేటియై. ౧. కొద్దీశీర్మమ్ 'ఎన్నక్కడవతితే. (పిరావై) మున్నుపకారకనా ననన్దిరే నమ్మెయ్యిత్తాన్. ఉకద్దానై యచ్చిక్కయితే బాధకమావతు; విరోధికలై యచ్చిక్క - మను ఉపకారమితే. (కొడిమిట్టెపెంగురుమాల్) కనవిజయత్తుక్కు కొడికట్టిల్ మత్తిరునకరియాయ్ ము; స్వామివిజయత్తుక్కు, ఉరియ వడియారినాన్ దవిడత్తేయితే కొడికట్టునతు. (వడివమై నూయిరమ్) సముదాయశోభై యై యుడై తాయుక్కై. శట్టడన్తి అట్టుకితాయుక్కై. విజయముట్టానైయల్ ప్రళస్తిమాలై కళన్జ్వాన్లు అట్టుమితే. (శనమ్ ముడివెయ్ తి) బుప్పవరిమ్మైరైక్క వనానన్ జ్జెలబిత్తు. (నాశన్దిరేకళెన్దానలే) జనమ్మక్కడియూన సుసారముమనక్కమ్. కానల్ - వుగిల్లిన్ది. ఇన్నమిట్టెసిత్తక్కవిరాల్, భగవద్గుణాను సద్దానమ్ సాత్తిక్కుమదేశ్ తిలే పురువకళో. ౧౧.

వడక్కు తిరువీటిప్పిల్ తిరువడికళేశరణమ్.

౧౫౫. "అయ" ఎన్నతును భావమ్ (తప్పక్కలిత్యాది). అప్పడిననేటిమోవిన్న (కొద్దీశీర్మయత్తాది). "కడికొళ్ళూమ్మిల్" ఎన్ని అట్టిదో; తిరుమొట్టే అట్టామ్మత్తు ఎక్కువైన మొట్టామ్మట్టు. కొద్దీశీర్మమ్ - ఎక్కువకొద్దీశీర్మమ్ మొదటి. నీరామ్మడి యచ్చిక్కయితే. "నీరామ్" ఎక్కువైతేన్న (మన్నిత్యాది). "కొవ్వనీరామ్" ఎన్నహింపై ఉపకారమోవిన్న (కన్దాకయత్తాది). పుచ్చిరైత్తుక్కు భావమ్ (కంసరిజయత్తుక్కుత్తాది). తిరునకరియే కొడికట్టువానెన్నెన్న (స్వామియత్తాది) వివణమ్ (కట్టడన్తి బిల్లియన్తి). "కట్టడన్తి కొద్దీశీర్మమ్ పిరావై" వడివమైయిరమ్' ఎన్నుమాట్టిభావమ్ (విజయమిత్యాది). ప్రళస్తిమాలైకళ - మెల్లనోత్త మార్గకళో. "తనమ్" ఎన్నతు - బాత్తేకవచనమ్. నాశన్దిరేకళో - నాశమాట్టిడికళో. ఎక్కువలై - నమ్మడైయ సుసారమ్, "ఎన్న" ఎన్ను - స్వసద్గుణికళో చొప్పునీతియ. ఫలితమ్ (ఇన్నమిట్టేయత్తాది). "కానల్" ఎన్ను - ముగిత్తేన్దికయాయ్, సుసారమొనపడి. కడి యనాయ్ మొట్టేదొడ్డి, ఇప్పటినాల్ శనమ్ ముడివెయ్ తి - ఎక్కువ - నాశన్దిరేకళో ఎన్నయిను. ౧౧.

కడియర తిరువడికళేశరణమ్.

౧౫౫-వి || "ఎన్న" ఎన్నతు - పుకప్పెయిరకళెన్ది స్వస్వతిరిక్తలెచ్చిల్లియైయైక్కయాయ్, జనాల్లక్షణయాస్వసమ్మిక్కిలై చొప్పు కలమ్, ఇట్టు సుసారమాకిలను - సూక్ష్మకరీరణమ్. ౧౧.

తాత్పర్యము. - కలనునీలోనగించిచంపిన శ్రీకృష్ణుడైయెపకారకుడైన శ్రీవిజయవిజయమై, స్వజములచేసలబ్ధరంపణిదినప్రాకా కములగుల తిరునకరిత్యాదులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యావదిపాకురముల నద్వయిండువారికి జన్మములును తిత్కారణమైన సుసార మును నశలయినా. ౧౧.

ద్రుమిడోపసపత్తిజ్జతియిలి తిరువాయ్ మొట్టేక్కానళ్ళోకమ్.

(ఉరుకుమాల్) స్వస్యా శ్చతామగయన్ స్వయమర్థయిత్వా స్వప్రాప్యర్వా వివకోహరిత్యగచ్ఛత్ |
యచ్చిలమన్వభవదన్యతదేవదై వ్యాప్తిం స్తృత్య సద్రుతమనాన్యసనీచపప్తే || ౧౬ ||
వాదికేసరి అట్టుకియమణవాళచ్చియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము. - హరిః - సర్వేశ్వరుడు, స్వస్య - తనయొక్క, ఆత్మతామ్ - ఆంతర్యామిత్యమును, అగణయా - ఎంచక, స్వయమ్ - తాను, అర్థయత్వ - యాచించి, స్వమ్ - తమను, అవాప్య - పొంది, వార్షవివకః - సంకోపముచేపవకుడాదును, ఇతి - అని, అగచ్ఛత్ - బ్రంస, యత్ - ఏ, శీలమ్ - స్వభావమును, అన్వభవత్ - అనుభవించి, అన్య - ఈసర్వేశ్వరునియొక్క, తతోవ - అపాలిల్యమునే, సంస్తృత్య - తలచి, సః - ఆనమ్మాళ్వార్లు, పత్తే - (తొమ్మిదవముత్తుక) ఆరవ తిరువాయ్ మొట్టేలో, ద్రుమిదనా - కరిగిననువములవారై, వ్యసనీ - దుఃఖితులగ, (అయితి. ౧౬.

తాత్పర్యము. — “ఉరుకుమూల్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమూనొప్పు, సర్వేశ్వరుడు తాను సకలాంతరామియైనట్లును దాని సుక గొప్పనిగాదలవక తమను బ్రాహ్మిని తమగొప్పదయందుఁ బ్రవేశించి హర్షవచకుఁడైన వానిసౌఖ్యమును “ఇరుత్తుకుమియన్” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామనభవింపిన ప్రకారముగా నివ్వకు వాతాత్మగ స్వరూపి శిఖిలాన్తః కరణులైరి.

౯౬.

ద్ర-తా. — (ఉరుకుమూల్ నెట్టమ్) అశ్వరేళహస్వితత్వా దఖలపతితయాచా న్తరాత్మత్వభూమ్నా ౭ శక్యేత క్తత్వభూమ్నా జుదతసుతయా భవ్యతా ౭ కర్ణకత్వాత్ ౧ బౌదార్యా జ్యేష్ఠిస్తాదపిచ భవభృతాంరత్నతే తీవ్రసక్తా ద్విస్తగుంనై వశక్యోపారితోతతజిత్రంసతేతారమాహ ॥

౯౭.

అర్థము. — అశ్వరేళహస్వితత్వాత్ - అద్భుత వ్యాపారములతోఁ గూడుకొనినవాఁడగుటవలనను, అఖిలపతితయా-సర్వస్వామియగుటవలనను, అన్తరాత్మత్వభూమ్నా - అన్తర్యామియగుటయొక్క అశీతయముచేతను, అశక్యే - సాధ్యముకాని విషయమందు, శక్తత్వభూమ్నా - సమర్థుఁడగుటయొక్క అశీతయముచేతను, జుదతసుతయా - మేఘమువంటి దివ్యవిగ్రహముకలవాఁ డగుటచేతను, భవ్యతా - కర్ణకత్వాత్ - విశేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) అకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టత్ - శిష్టాప్తమైన, బౌదార్యాజీ - కర్ణకత్వాత్ - విశేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) అకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టత్ - శిష్టాప్తమైన, బౌదార్యాజీ - కర్ణకత్వాత్ - విశేయుఁడగుటవలనను, భవభృతామ్, సంసారయొక్క, రత్నతే - రత్నములందు, తీవ్రసక్తా - తీవ్రమైన అభినివేశము కలవాఁడగుటవలనను, హాః - సర్వేశ్వరుడు, విస్తర్గుం - మఱుదుటకు, అశక్యోపేవ - శక్యఁడేకాడు, ఇతి - అని, శశజిత్ - సమూహము - కంఠజేతారమ్ - కంఠానివిషయముగ, అహ - ౧౬ సాదించిరి.

౯౮.

వ్యా. — (అశ్వరేళహస్వితత్వాత్) మరువియమాయన్తా-అద్భుతకృష్టితత్వే యుడైయన్తాయా లువ; (అఖిలపతితయాచ) తేనాట్రైయేస్వస్వా - సర్వస్వామియైతేయాలను; (అన్తరాత్మత్వభూమ్నా) ఎన్నురాయెన్నుయిగుడ్డక - అన్తరాత్మవాయిగుడ్డకయాలను; (అశక్యేత క్తత్వభూమ్నా) తిన్నెత్తైతలకుమ్ ఏఱు నెట్టెయోదీ భూనమనదీమిళి నిఱుగి విచ్చిరొక - సరిలవచ్చుకొనుటకుమ్ తానాధారమాయ, అవదీయై యారామమూఁ వుడైయనాయ్, ఇవ్వెఱుటికనంబాశక్తియొక్కవాడైయాలను; (జుదతసుతయా) కరువళర్ మేని - కఱువళర్వారానిఱ్ఱయార నీలమేఘమైతై యరుగ్గఱు తరుమేఱ్ఱైయొడైయ న్నాయాలను; (భవ్యతాకర్ణకత్వాత్) ఎకకర్ణకకర్ణిక్, కాట్రైయేత్తుమతనుట్రాన్డానిన్దుమ్ - అత్తితెక్కిల భవ్యమాయ్, ఇవ్వికనీడైయొప్పొడైయత్తై అకర్ణకుమ్-మనానైయాలను; (బౌదార్యాజ్యేష్ఠిస్తాదపిచ) కాశిరీ మేకత్తైట్రాట్రైయొప్పొడైయత్తై - కాశిమేఘమ్ పర్జిక్కుమిస్తాదే ఎల్లార్ కుమ్-మభిమతిర్దశైవర్జిక్కుమాదార్యాశియత్తై యొడైయనానైయాలను; అశక్యతై-“వేఱిత్తై తావొక్కణ్” ఇత్యైన్ద్రునైదగ గాధోక్తమావమనతోభావత్త్వమ్ సన్దృహిక్కుడుకిఱుమ్. భవభృతాంరత్నతేతీవ్రసక్తాత్) ఎన్నిల్ ముప్పమ్ పారిత్తు - సంసారి చేతసరక్షణ త్తిరై ఇవకత్తై క్కాట్టిలుదానే మున్నే సరణామనానైయాలను; ఎమ్మెరుమాక్ విస్తరణకుక్కశక్యనైను, “ఉరుకుమూల్ నెట్టమ్” ఎన్నిలవకత్తైఅట్టొరుచ పాదీత్రయి నాన్దెత్తార్.

౯౯.

తే దా వ్తా చా ర్యై తి రు వ డి క తే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము — “ఉరుకుమూల్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమూనొప్పు, సర్వేశ్వరుడు [౧] అద్భుతచేత్రుఁడు, [౨] సర్వస్వామి, [౩] సకలాంతరామి, [౪] అఖిలపతికలనానమధుఁడు, [౫] నీలమేఘశ్యామవిగ్రహుఁడు, [౬] విశేయుఁడు, [౭] అశ్రుత చిత్రవచారకుఁడు, [౮] శివారుఁడు [౯] సంధారవచువుఁడు, [౧౦] సంసారిసంరక్షణదీక్షితుఁడు, ఇన్నిగుణములుకల వాఁడుగాన సర్వదా స్పృశి విషయమద్యేయస్వాదని ప్రసాదించిరి.

౧౦౦.

తి-నూ. — ఉరుకుమూలెన్ద్రాముకశేయర్ కళెన్ద్రై. పెరుకుమూల్ నేత్తైయెనప్పేళి. మరుచ్చిన్ద్రై.

విన్నావృదనవశ శీర్యేన్ద్రైత్తమాఱుళో. తెన్నాచ్చిల్లారిరుప్ప తెన్దు.

౧౦౧.

అర్థము. - ఎకాశ్లాకు - నామనస్సు, శకైయల్ కళి - నీచేష్టితమలను, ఎట్టి - తలచి, శాననకరుగుచున్నది; కేట్టు - ఆశ, పెరుగును - పెరుగుచున్నది; ఎన - ఆని, చేశి - చెప్పి, మరుపుకొట్ట - ఆమరియున్న, ఇన్నాపుడక - చినుకుతో, అవక - వానియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఏయెన్దు - ఆమరి, శరెత్తి - చెప్పిన, మాటక - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శోల్ - శ్రీమూర్తిని, ఎక - నాయొక్క, నా - నాలిక, ఎన్దు - ఎచ్చట, శొల్లాతిరుప్పళి - చెప్పుకండనుండుట? - ౮౬.

అవ. - (ఉరుకుమూలే శ్లోకము) ఇతిల్, ఆశ్వానదైయప్రీతిగర్భం కానుననానవర్తరామసుక్తియేనుచంద్రునిచ్చెయ్యెదెవార్. ఆతెట్టి సేనున్నిల్; స్వారకపదార్థశైక్యంబు సోపుపట్టుచెల్లాలింకొచ్చెయ్యెతే ౧* ఇరుక్కును వియ్యిల్ తలైరిమమాతాకొన్ లెక్కలవెన్నెతి వియ్యునూర్పురికొన్, అత్తాతేపూర్వసంక్షేప ప్రకార త్రైమసుపదిత్తుప్రీతిరాయ్ చెల్లకొక * ఉరుకుమూలే లక్ష్యత్రైమసుపదియొక్కెదెవార్. శ ఉరుకుమూలే శ్లోకము" ఇత్యాదియాలేయెన్దు.

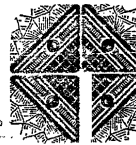
వ్యా. - (ఉరుకుమూలే శ్లోకము శకైయల్ కళి) ౨. (పూర్వయా వ్యాసుమనేభవనస్వగుణవత్త్రియా) ఎన్నుమ్మడి, శన్నుడైయతాల్ శకైయల్ కళై యనునదిట్టు ఎన్నుడైయనునస్సగుట ప్రవదనిచ్చుప్పైలే శురుకానిట్టు, అరుక్కుమేలే అశ్శినివేళునుకు మిక్కు వారాగతు ఎన్నరులిచ్చెయ్యెతు. (మరుపుకొని వినా పుడక) క్షీర్ స్వారకపదార్థతాలేమోపుపట్టు ఆర్ద్ర శనువృత్తమాద విలువొచ్చే. (అవక శకైయల్ పుత్త మాటక శోల్) అననుడైయ ౧ * ఇరుక్కును వియ్యిల్ 3. (అత్యేకానుబ్ధురగ్) ఇత్యాదియాలే అరులిచ్చెయ్యెత్ ప్రణయస్వరూప శైత్తిరుపుప్పైలే సోరున్దునరులిచ్చెయ్యెతి. అతావతు - * ఉరుకుమూల్ శెష్టామయిల్ ప్నాట్టాయితైక్కికొన్దు "నీరైతొలుకు" ఎన్నువొచ్చే విన్దకలేక నానునక్కొచ్చెయ్యెకునీరైయే, "నీరైయాల - కారెనుక్కిచ్చెన్దుకొక్కెన్దుమిడికేక." "అత్యేకలేక" శిటీనునెన్నూరుయు గుణులిగునుళే" శిరువగుళే శేయవవన్మీల - కరువగిరే మేనద్రెన్దుకొక్కెన్దు" - ఎకకొణ్ణక కళ్ళమెనకుచ్చెన్నాయెనింబుకు - ఎక కణ్ణమెనవళ కాట్టురైయేట్టుమే, "ఎన్నూరుయిల్ శోళుళ్ళే - కాట్టురైయేత్తుమతిసల్కున్దుకొక్కెన్దుమే, "శోళున్దుకొన్దు. ఆర్ద్రశైత్తిరై ప్నూరుయిల్ పట్టతే, "తెయనవారిక్కు - ఇశ్శెనతుయిల్ పట్టతు - అత్తాయుత్తపట్టతు," వారిక్కొన్దు - చురకాక, కారొక్కొన్దు ట్టురైయపుకొడియనే, "ఎన్దిప్పడి, అవక తాన్దునిన్దువరిమాళ్ళన శీలానగుణులిలే శిశిలాన్దు కరురాయరళిచ్చెయ్యెతి మాకైయెన్దు. ఇప్పడియొడుపాట్టెయ్యుడైయరా యరులిచ్చెయ్యెతి ఇన్పుడై. (ఎన్నూచ్చొల్లాతిరుప్పతై) ఎన్నుడైయనావాగుట ఎన్నెన్దుచిచ్చొల్లాతిరు వ్వుతు? - ఎల్లావిడెత్తిలుమ్, ౪ * నావివాలనవిల్దు - ఉరుకుమూలే నమ్మి పావనిన్దులైపాడి తిరివనెన్నుతల్; అన్దయే (ఎన్నూత్తోల్లాతి రుప్పను) ఎన్నుపాతమాయ్, ఇతిల్ రెన్దు నాననన్నాతే శొల్లపుడాతిరుప్పతేద్రైయతే, ఎన్దునే ఎన్దుకవుమాకు; ఎన్నుడైయలుమునననియా తిగుక్కొచ్చొల్లాతెన్దుపడి.

పెరియజేయర్ తిరువశిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! శ్రీయశశీ! నీదివ్య చేష్టితమలనుదలచి నామనస్సు కరుగుచున్నది, నిన్ను నభయం చేతున నాన మిక్కిలి యభినివేశము వర్ణించున్నది; ఆని చెప్పి, ఆయనుభవము చెయ్యకూడనందున వినుకుకొని తిరిగియు వానిగుణములనే యనుండుచు చున్ననమ్మాళ్వార్లనూర్తిని నానాలుకయొల్లవగుడు ననుసంధించుచున్నది. - ౮౭.

బుచ్చతామ్మత్తిల్ - అత్తాగ్నిన నాయ్ మొళిముల్ శీర్దు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౮౬. - పాట్టు. ౯౪౮.

(శ్రీం.

ఆహ్వాన తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఒప్పు తామృత్తు-ఏమొన్నిన వాయ్ మొట్టి-ఎక్కనల్ వ్యాఖ్యానము.

మూ.—ఎక్కనలకణ్ణునాయిరై తేర్ న్నిన్జితమరుమ్ | శెక్కలముడనారాయ్ తిరుముళ్ళక్కళత్తుత్తయ్యమ్ |

కొక్కార్ పూర్వత్రాయ్ ముడియెట్టు పెక్కుత్తర్ క్కెన్ఱుతాయ్ | నుక్కల్ కళైన్ఱై మేట్టెన్ఱుమిరోనుమరోడే! ౧౩

అ.—(ఎక్కనల్) ఇదమప్రాప్తిగర్భమాన గణానుసంధాననిత ప్రీతియానతుమతి అప్రాప్త్యంతమేతలై యెడుత్తు అన్యాయజేతలై దూత ప్రేమణన్బుట్టకొర.

తన్నెప్పిరియిల్ నాక్ ధరిక్కుమాట్టతొగవడి, తన్నెట్టకానుమ్ తక్ శెయిలానుమ్ ఎన్నెల్లోప్పిత్తిడిమెయాక్కి, ఎన్నోడే కల్పయిచ్చినుమ్, తిరుముళ్ళక్కళత్తరేయిరుద్దగులిన్ వెమ్మెరుమాన్ క్కెన్ఱున్ఱియేవేణుమ్, ఉన్దగుక్కుడిన్ఱియే నానిరుక్కి-ఊక్ ఎన్ఱునాన్ఱకలైయిరుక్కితాల్.

పన్నీ. — ఏమొన్నిన వాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తగుణస్వరణతాలే శిథిలరానవర్, అన్వశేధిల్లమ్ తాహ్యసంధానమాన అభినివేశ ప్రేమిణప్పిక్క, అనుభవ యోగ్యమాన్బుడి తిరుముళ్ళక్కళత్తరే యొద్దున్ఱగుళియరుక్కి, అ సర్వేశ్వరమదైయ [౧] అతిశయితభోగ్యతాకార త్రైయుమ్, [౨] అసాధారణజనానుభవ వ్యక్తిత్వైయుమ్, [౩] శేషిత్వప్రకాశమానలైలక్షణ్యత్రైయుమ్, [౪] నిత్యానుభాగ్య శేషిత్వత్రైయుమ్, [౫] నిరంతరమువిభూతమనస్ త్రైయుమ్, [౬] నిత్యానసాయినీసమస్త త్రైయుమ్, [౭] అత్యుజ్జ్వలమయనస్ త్రైయుమ్, [౮] అభిమాన్యతిశయ త్రైయుమ్, [౯] అసాధారణశేషిత్వవిన్యాసత్రైయుమ్, [౧౦] అనుపహిత్యపాయోగ త్రైయుమ్, అనునట్టి, ఏనా, శిష్టినాన సర్వేశ్వరశైక్యత్రైయునుభవక్కుప్పెతాత వార్తియారే ఘటకముఖతాశలభక్త్యన్యూరిత్రిమకారత్రై, నాయకగాన సర్వేశ్వర శైషిత్వ త్రైయునియనవో, వ్యతిరేక త్రిలో ధరిక్కు-మతానవనమదైయకలైయెనుభాగ్యతాకాక చ్చిల వడికలైయిరుద్దగుతాకుదాకవిమణి పామరతాకే యుళిచ్చెయికొర. ౧ * అట్టెన్ఱియనుడనారయిత్ - అపరాధసూత్రమవ జన్మభోగావప్తుమ్. ౨ * పైకల్ పూర్ణుణ్ణి నాయకే - శేషిత్వసమస్తమవజన్మభోగావప్తుమ్. ౩ * వాన్ఱులకాళిరే - ఏకరసత్వమవ జన్మభోగావప్తుమ్. ఇన్ఱిరువాయ్ మొట్టియిల్ - శాస్త్రరసమవజన్మభోగావప్తుమ్ తూతువిడికొర. “అపరాధసూత్రమవజన్మభోగావప్తువై భవత్ | వికలస్యాచ్యసాన్దర్యాత్ ఘటకాన్యాయకతేమనః”.

అన్య.—ఎక్కనాన్కణ్ణివాయ్ ఇరైతేర్ న్ని ఇన్ఱ (౩) ఇనితు అనుగుమ్ శెమ్ (౬) కాల మడమ నారాయ్ (౯) తిరుముళ్ళక్కళత్తు ఉన్ఱియమ్ కొక్కార్ (౧౨) పూమ్ తుట్టాయ్ ముడి ఎట్టుడమాన్-త్తరక్క (౧౫) ఎన్ తూతాయ్ నుమరోడే నుక్కల్ కళ (౧౮) ఎన్ తలైమేర్ క్కెన్ఱుమిరో (౨౦).

పన్నీ.—ముత్తెన్ఱుట్టేర్, అతిశయితమాన భోగ్యతాప్రకార త్రైయుడైయ నాయళ్ళ కృష్ణమక్కెన్ఱ తూతాకపోవ వువకారత్తు క్కాకపెన్ఱైయరేయెన్ఱొక్కే కాలకళైక్కెన్ఱ-వేణుమెన్ఱ శిలనాన్ఱకలైయిరుద్దగుత్తవేషిక్కితాల్.

ఉన్దగుక్కువినియోగార్హమాన్బుడి యెన్ఱొక్కే మమలైయిలేపర్తిక్కిణ్ఱడలై-రైయిల్లైయిలకవాయ్ కళియిడత్తిలే, ఉన్దొక్కే అనాతిశయిన్ఱోర్ మున్బుడి అన్బులైన్ఱు వెభోగ్యమానకవిరుమ్మి, పన్నీధియలే, (౩) బ్రహ్మప్రీతియోడే, పరీక్కుక్కుడవైయాయ్, ఎన్ఱొక్కే కల్లలకొర మెన్ఱునాన్బుడిశివస్వరూప, (౬) కాయ్ మదైయాయ్, నియమిత్తు క్కార్త్యిన్ఱొక్కేళలాన్బుడిభివ్యత్రైయియైయ, నారాయ్!

(౯) తరువాయ్ మొట్టి, అతితమలభవాయ్మొట్టి నిత్యవాసమృత్యుమరాయ్, తేజోవిష్ణు, (౧౦) దర్శనీయమన, తిరుమొట్టియాతే అలబ్ధుతి మానసిగముడియెయ్యడెయరాన్, తుదకుమొట్టియాతే మనోహరివేష్టితితాతయెద్దకుమనరతితయ భోగ్యమాత రాననర్ క్కు, (౧౧) ఎన్నుడెయ మాతకృత్తితితేయె, ఎద్దపునకారతితయతాతే, ౧ “గురువద్దుకువర్కన్ద్రవ్యవ్యక్తి” ఎన్డితపడియే, “శోభనుక్కురాన దారపుత్రాడికలోడిమడ, ఎవక్కాకచక్షిన్ద్రవ్యవ్యక్తికాల్కల్, (౧౨) అతుక్కుపాత్రభూతిమాతయతే శిర్తిమాన్దమానకేళ తలైయిలే, కేరీ క్కువేంబును. (౨౦) శుభకారికనావార్యనేయాకలుమ్ శుభకారన్ద్రుతితెక్కుమృత్తిపరమ్మై యవపుణ్డెయ్మిశే. “నారాయ్” ఎన్డితపడియె మొట్టికనచనమ.

౧.

అర్థము. — మనయొక్క సముద్రతీరముండలితోపులనడుమనన్న శివకాలవయందు ఆపారమువెతకకొని ఎచ్చట (౩) సుఖముగా ఉన్న ఎన్నుని (౬) పాదములుగల భవ్యమైన ఓపారవనశ్రీ! (౯) తరువాయ్ మొట్టి శివునెడు దివ్యదేశముందునిత్యవాసముజేయుమన్న వారను తేనెగల (౧౦) సుందరమైన తిరుమొట్టియమలనుకీరివందుగలవారును సంపన్నత్యముజేసినవారునైనననస్సామికి (౧౧) శామాతగు (వేర్తి) నిమిషపులతోగొడవ మీపాదములను (౧౨) నాశిరస్సుమీద కంబుడి (౨౦).

౧.

౪ — కీర్తిఅప్రీతి గర్భగుణాను సన్ధానత్రాతేమికపుమ్ ప్రీతరానవర్, భాగ్యసహియూలే అప్రీత్యంశమే తలైయెనున్న, అనన్దెప్పేరు మ్మిత్తై త్తల్ పెతావిడిల్ ముడితిలామ్మడియూన తమ్మడై యదత్తెయై అన్యపదేశత్రాతే యరుళిచ్చెయ్మిశితార్.

ఇయత్తైయిలే పుగర్ న్దుపిరన్దా శోరుపిరాట్టి, అనకవడివమ్మకిలే యీశుపట్టు అననన్దైయాయ్, తన్నాబ్ త్తొమ్మై కేకొడుక్కు తన్నుద్యాన త్తితేయె, అన్గిరుక్కి అకక్షికల్ క్కుజ్జెత్తు, అశిన్నానార్ వణ్ణుణ్ణాతి తిరుమొట్టి క్కువేంబు” ఎన్డితపడియే మాతుంబోవార్ క్కురుమైపుట్టి జీవిక్కువేడ్డాతపడి తిరుమొట్టికళత్తి వేవనననరళినా; తనకుమొట్టికళై ఎడమాట్టాత ననాన్దయూలే నమనన్దైయతియీరునానత్తనై, కృపావానాన్దైయూలే నమనన్దైయ తినిక్కువనుగో, “ఉమ్మెప్పిరన్దార్ తపిప్పగో” ఎన్డితనిక్కువేణుమెన్దు అనన్దైననయమాక వింక్కితాశోరుపిరాట్టి పేచ్చానీ తననదత్తెయై యరుళిచ్చెయ్మిశితార్.

౩ * అన్దైయ మడనాన్దైయిలే, “నమృక్కుల పరాధత్రాతే వారాలోన్దినత్తనై, అనన్దైయ అవ రాధనమాన్దైయతినిక్కువనుగో” ఎన్దుఅపరాధనమాత్తెయ్ వల్లొళాకత్తూతుప్పగో; ౪ * వైకల్పూర్ణాబియిల్.

౬౨ || ఎక్సానల్ ప్రవేశే సగ్రహసత్తి (కీర్తి అప్రీతిగర్భత్యాది). పెతావిడిల్ ముడితిలామ్మడియానన్దైయ - “ఎన్నకమేది యెనుమ్” ఎన్దైప్పేరు.

“అన్యపదేశత్రాతే” ఎన్దై శుభపాడిక్కితార్. — ఇయత్తైయిలే - యావచ్చికమాక వెన్దవడి. అవనన్దైయికిత్ శివ్యాన గమనమిడుమెనెన్దు (తన్నాబ్ త్తొమ్మైయత్తాది). అనాల్ వారాతిరుప్పానెన్నెన్దు (తనకుమొట్టియత్తాది). “శివకోడన్దైయి వార్ క్కు” ఎన్దైక్కొట్టిత్తు (నన్దైయదమాట్టాకవనాన్దైయదేయెన్దు). “తాన్దైక్కొట్టోల్ తల్ తకవన్దు” ఎన్దైప్పేరు (కృపా వానాన్దైయూలేయెన్దు). “ఎన్దాల్కళన్దైయే మ్మెత్తుమిశో” ఎన్దైప్పేరు (సవియమాక విరక్కితాశ్చంద్రి).

కీర్తిమాతప్రేమమృత్తిన్ మూన్దు తిరువాయ్మొట్టికుమి తిరువాయ్మొట్టికుమి వాయ్తెన్దు (అన్దైయియత్తాది). అపరాధ త్రాతేనాన్దైయ - ౪ “ఎన్దైయే నిన్దగళి” ఎన్దైప్పేరు. అపరాధసహస్రమైన్దు - ౫ “ఎన్దైయో తిరువేయిల్ తకవనమ్మ”

అ-౨. వి || ఇయత్తైయిలే - యావచ్చికమాక; గాన్దర్యవివాహమైన్దువడి.

కు. — “నల్లతుంజ్జాల్ కాల్ తాల్లునుననాకై యాలే తిరువణ్ణియారీల్ నమ్మదియెక్కణ్ణు కాల్ తాల్ నాన ప్పెనై, నన్నా ద్రియెముజ్జివిత్తాల్ తన్నివిమెయిల్ నెట్టువై ప్పానెరువనల్ల” ఎన్ఱు అతిపద్రాశాకత్తూతువిట్టాల్ ; ౧ * పాన్ఱులకాళియల్, “తిరుకోళ్ళూరేజప్పక” ఎన్ఱుతన్నుడై య నగరోపవన త్తళపుణ్ణెన్ఱు బలహానియాలే పోకమాట్టా తే యిరుక్కిఱపిరాట్టి, పిన్ఱెయుమ్, అవకానరక్కాణామెయాలే, “వారాతోట్టై క్కు నిబన్దనమ్ - త్తెన్ఱై శ్రవ్యర్య ప్పరచ్చాలే ; తాకాత్రితోడోడోరసనాకై యాలేవయమ్” ఎన్ఱు వికరన్యమ్ పద్రాశాకత్తూతు విట్టాల్ ; ఇతి, “త నక్కు నల్లరాయరచ్చాకై విడమాట్టామెయాలే వారాతిరుదానామిత్తనై, తకవడివల్లకుతు, గుణజ్జనై, ఆనపిన్ఱు పిరిద్దార్ క్కు జీవిత్రైరుక్కప్పామో” ఎన్ఱు అవకావడివల్లకుమ్ గుణజ్జనమ్ పద్రాశాకత్తూతువిడమాట్టాల్. *

ముతత్తాట్టై. శిలనారై క్కై క్కుఱిత్తు, అవకాతన్నుకాలుమ్ గుణజ్జనాలుమ్ తన్నై త్తొట్టి త్తడయ్యెన్ఱొట్టి, ఎకదైయై అవనుక్కఱిత్తు నన్ఱుజ్జల్ తిరువడికై యెనలై మేలే నైక్కవేణుమెన్ఱొట్టాల్.

(ఎక్కానల్) భగవద్విషయత్తి లుపకారకరోడై కరన్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క, (ఎన్ఱు) ఎన్ఱు - బ్రహ్మవిష్ణు తాక్కిక్కొను తల్లతుధరిక్కమాట్టాల్ ఉపకారస్మృతియాలే శొట్టుఱిత్తు. పిఱర్ క్కు పకర్క్కిక్కాకవరున్ఱు మమ కాంముద్యేశమా యిరుక్కుమితే. తన్నై భగవద్విషయత్తు క్కాక్కిననన్ఱే తన్నై తడబ్బు మన్ఱుత్తెక్కు శేషమా యిగుక్క, ఉపకారస్మృతియితే అప్పడిశొట్టువిత్తతు. ఆత్మనమర్పణత్తు మడియిత్తు. కానలెన్ఱిఱిత్తు - కడ ట్టైరైచోలై యాతల్, నెయ్తల్ నిలమాతల్. (అకర్ణభీవాయ్) ఉచ్చానకట్టైయడన్ఱు. ఆత్మరప్తహాప్రవేశత్తు క్కును మతివేడ్డతపసియితే ఇన్ఱై అన్తరజమా యిరుక్కిఱపడి. ౨ ‘కథితాని రహస్యాని’ ఎన్ఱిపడియే న ర్తియాగిన్ఱు.

తి-అ॥ ఎన్ఱైప్పద్రై. నమ్మదియెన్ఱుతు-౩ “శిఱ్డైత్తెన్ఱు” ఎన్ఱైప్పద్రై. అతునద్రాశాక - ఆత్మరత్తియిన్ఱునద్రాశాక ; ఇతు ౪ “ఎన్ఱై యెముగళైన్ఱో” ఎన్ఱైప్పద్రై. విశ్వరూపరప్పాలేయెన్ఱుతు-౫ “యై యెమ్ యావరునాయ్” ఎన్ఱైప్పద్రైవాత్తెన్ఱు, ౬ “యెన్ఱులక్కళైన్ఱుడైత్త” ఎన్ఱైప్పద్రైవాత్తెన్ఱు. వికరన్యవద్రాశాకవన్ఱుతు - ౭ “తిఱ్ఱుయిన్ఱునమ్మన్ఱిన్ఱో కాక్” ఎన్ఱైప్పద్రై. వడివల్లకెన్ఱు - ౮ “అక్కమలత్తైపొన్ఱియమేని” ఎన్ఱైప్పద్రై. “తిమరోడబ్బుత్తెవార్ క్కు” ఎన్ఱైప్పద్రై (గుణ జ్జనైయెన్ఱు).

ముతత్తాట్టై (ఎక్కానల్ త్యాది). “తెక్కాలమనానాను” ఎన్ఱుతోడగ్గి “కెయ్మిరొ” ఎన్ఱు నుళపుమ్ క్కుఱిత్తవతారికై (శిలనారైకై యిత్యాది). గుణజ్జనాలు మెన్ఱుతు-“తిరుమాట్టిక్కళిత్తునైయమ్” ఎన్ఱైప్పద్రై.

(వికరన్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క) ఎన్ఱువన్ఱుకు. “ఎమ్ ఎన్ఱు మనుకరిప్పానెన్ఱున్” ఎన్ఱుట్టాట్టతు. పరిహారమ్ (ఎక్కానల్ తిత్యాది). ఉపకారమావతు - ఇదైయైవన్ఱు ముకట్టాట్టతు. ఎక్కామెనాలుమ్ మనుకారమ్ త్యావ్యున్ఱోపన్ఱు (పిఱర్ క్కిత్యాది). “భగవద్విషయత్తిల్” ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్ (తన్నై భగవద్విషయత్తుక్కిత్యాది). అన్ఱైత్తెన్ఱుతు - ఘటర్ క్కాన్ఱుపడి. ఇన్ఱుడి శొట్టువిత్తత్తెన్ఱు - “ఎక్కానల్” ఎన్ఱుమ్మడి శొట్టువిత్తత్తెన్ఱుపడి. అప్పడి ఉపకార స్మృతియాలే మనుకారమ్మజ్జిన్ఱువిడమాట్టాన్ఱు (ఆత్మనమర్పణత్తు మిత్యాది). ఇతుక్కు “ఎనతాని తన్ఱొట్టేన్ఱో” ఎన్ఱుతిత్తెన్ఱు. నెయ్తల్ నిలమాతు - కడ ట్టైరైచోలైయెన్ఱు. ఎన్ఱున్ఱు కానలిల్ ఉచ్చాన కట్టియెన్ఱు ఎన్ఱు శర్వారమ్. “అకర్ణభీవాయ్” ఎన్ఱువడ్డక్కణ్ణుభావమ్ (ఆత్మరప్త హాత్త్యాది). అన్తరజ త్యావ్యున్ఱైక్కాట్టాట్టాల్ (కథితానీత్యాది). “కథితానిరహస్యానిగ్గ హేతుక్రమశక్తితమ్” దిద్దితానిశత్రాణిసాహర్దంకిమత్తివరమ్.

అ-అ॥ వికరన్యమెన్ఱుతు - తన్నై తెల్లమవర్కళై తెన్ఱుక్కి; ౭ నైయెన్ఱుతు - “కానల్” ఇత్యాదియెన్ఱు. ఉపకారమా వతు - మెన్ఱున్ఱుపొడి వుపకారమ్.

ఈ. - (ఇరై తేర్దు) ఇరై తేడి: ౧. (గృహభక్తమతశ్చి తమ్) ఎన్నిటపడియే. పట్టుతనకునుచకరి త్రవడియెచ్చొట్టుకొ
 లివొడుతుపకరిక్కెక్కా. (ఇట్టు) ఇ తల్లెయెయత్తుతువడివేట్టువచ్చి అకలవిదవనన వొట్టయ్యెనప్పిహిత
 రాక పుట్టిల్లెననితాళి. (ఇనితమరుమ్) ఇనితాకనమోడే సహవాసమృణ్ణప్పెలుకై; విలపణభోగగర్జితై భవత్తు
 వర్తిక్కుమెస్తుమామ్. (శెక్కాల) శివస్తకాలై యుడై య. ఎకమడియిలేయిరుక్కుమికాల్ పోలే యిరుక్కివాళతల్లె
 యిలే వైత్తుక్కొల్లప్పుకు కీటకాలుమ్. (మడనారాయ్) భవ్యమాననారాయ్! (తిరుమాయ్ క్కొత్తుడై యమ్) చూతు
 పోవార్ క్కడు త్రిణితాక త్రియమూర్తికల్ల త్రిలేనిత్తై యాతే, పరమపద త్రిత్వాత్తిశేన్ద్రమిరుక్కిటపడి. (కొక్కాల్
 పూన్దుమాయ్ ముడియెట్టుడక్కా త్తరక్కు) ఒప్పనైయెయమ్ మనూహరి + చేప్పిత తైయమ్ ఇరైయేయమెన కా
 క్కినై త్తనరక్కు. (ఎమ్) ఎన్నిటతు - ఒప్పనై యిలుమ్ చేప్పిత త్రిలుమిరుక్కిలుమాకీటతు. ఎమ్మె - ఆర్ నబహాన
 చనమ్. (ఎకతూతాయ్) అవైప్పనై యిలుమ్ చేప్పిత త్రిలునొగ్గిలు అవనై ప్పెక్కుమ జీవితల్, ఇరైయిక్కిముడితల
 యిక్కిట నెకదూతత్కత్తై త్రిలే యధికత్తు. (నుక్కాల్ కత్తై మేల్) ఉపకారికరాన పుట్టుకై యకాదై నీర్
 భువనరక్కు జీవక్కువిరుక్కిట నెనలై మేలే; మయిర్ క్కువి పూచూచ్చెవిరుక్కువొలే. అనన్దోకకాలాళివన
 త్తై యిలే యిరుక్కిగ్గడన్; ఇవళతల్లె యాకిలనన్ద్రోకాల్ నైక్కక్కొట్టిరుక్కు; ఇరైయమ్ పరార్థమామిస
 పడి. (కెట్టుమిన్) ఒరువిధిక్కు ప్రవర్తిక వేడ్డావాయ్ న్ద్రోగ్గి; అననకాక్కిననావే ఉడ్డకై యి

జీ. - ఇతిమహాభారతేర్ణవచనమ్. ఇవన్ద్రైతూతువిషన్ద్రక్కిటపడి ఇరై తేడిన త్తైచ్చొట్టువానెన్నె (పట్టుతనక్కి తాడ్) పట్టుతనక్కి
 యాచతు - తూతుపదోపట్టుమున్నై తకకట్టివాయ్ తయై తేడుకై; “ఇనితమరుమ్” ఎత్తుకుక్కొట్టియమ్ - అమరుక్ - ఛాబుక్ -
 ఛాబుక్ కయాయ్, ఇనితాకనమోడే సహవాసమృణ్ణప్పెలుకై యాతల్, శేవలుమ్ వేడైయమ్ విలపణభోగగర్జితై భవత్తువర్తిక్కుయతల్;
 ఇన్ద్రవర్ణియ తైయ మరుళిచ్చెయ్ తాల్ (ఇనితాకవితాడి వాక్యద్యయతాల్). ఇతాల్ - ౧. (పట్టుతానికత్రాణి) ఎత్తైచ్చొట్టుకీ
 తెట్టుకొట్టియమ్. కాలిల్ శివమైచ్చొట్టుకీటతుక్కు పార్థభావమ్ (ఎకమడియిలేయతాడ్). మడియిలేయిరుక్కుకాల్-నాయకకాల్.
 ఆదు త్రిణితాక - మికవుమ్ సన్నిహితమాక. కొట్టు - పరిమళమ్, ఆర్ - పూర్ణమాక, పూన్దుమాయ్ ముడి - పుష్పగర్జితై యెయ్ తిరు
 ఛూన్దుముడియిలేయడైయన్ద్రై శబ్దార్థమ్. “ఇరైయేయమ్ మెనకాక్కినై త్త” ఎత్తుకుక్కొట్టిమేరెన్ద్ర (ఎత్తుగడితాడ్). “అత్తై మేల్”
 ఎత్తున మునిరుక్కు. “ఎత్తై మేల్” ఎత్తువిశేష త్రితుక్కు భావమ్ (మయిర్ క్కువియతాడ్). ఆరాచు - తకతై యెవన్ద్రోకాలు
 క్కన్న మెన్ను మిడన్ద్రోగ్గి క్కాకవిశేషక్కిటతెడపడి. “నెక్కాల్ కళి, ఎకతల్” ఎత్తుననన్ద్రై త్రిక్కుభావమ్ (అవన్ద్రోకాడ్
 వాక్యద్యయమ్). ఇతాల్ ఫలితమ్ (ఇరైయతాడ్). “కెట్టుమిన్!” ఎత్తుననన్ద్రై భావమ్ (ఒరువిధియతాడ్). అత్తుగడియెత్తెన్ద్ర

ఆ. - ౨. వి. “ఎమ్” ఎత్తుబహువచనమాయ్ క్కు. “ఎనక్కు” ఎత్తుగొట్టువచ్చి యెన్నెన్ద్ర పరుళిచ్చెయ్ తాల్ (ఎత్తుతాడ్) -
 “నెక్కాల్ కళి, ఎత్తై” ఎత్తువిరుద్ధపదతైలుమ్ స్వరూప త్రిలేఫలితయ్ విశేషగర్జితై యిరుక్కియైక్కొట్టి క్కొట్టుకొట్టియై
 (అవన్ద్రోకకాలాళివనవాక్యద్యయతాల్). అప్పడినీర్తివిశేషగర్జితై యిరుక్కియైక్కొట్టి (ఇట్టుమిత్తాడ్). ఆరాచు - ఛాబు
 కర్ తిట్టరుడైయ బుద్ధియార్ అహ్వర్ క్కుశేవయ్, అహ్వర్ క్కేషి మాక నిన్ద్రైయతై యాతే, అహ్వర్ క్కెయిల్ తక్కెకాల్ నైక్క
 ప్రాప్తియై; ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్, ఇన్ద్రమైయ్ క్కుయమ్ అనిన్ద్రవిరుక్కుయమాకై, వైష్ణవద్రవ తిట్టరుక్కు స్వరూప
 మెట్టు అనునన్ద్రై, అహ్వర్ క్కుయైవుకవైప్పికాశెన్ద్ర, అహ్వర్ క్కెయిల్ కాల్ నైక్కొట్టికాకకాళియార్ యిరుక్కితువరన్ద్రమ్;
 అహ్వర్ క్కుయమ్ కృతిట్టరాయ్, శుభకారకర్కుక్కి తప్పిశేషమెట్టు నిన్ద్రైయగొట్టు, తప్పిడైయిరైయె అవన్ద్రోక కాలకులువాక్కు
 యాతే యివరతుమ్ పరార్థమ్; అత్తై యాతే, ఇవన్ద్రై యెట్టుమ్ తిరువుళ్ళమ్మన్ద్రోగ్గి (ఇరైయమ్ పరార్థమామిసపడి) ఎత్తువిరు
 రుళిచ్చెయ్ తితు.

౧౬౨ తిరువాయ్మొళి - ౧ - ౪ - ౭ - తి - ఎక్కునల్ - ౨ - పా-నుమనోడుమ్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ-క్కుమితే. కొడువన్దురేరికోళో? (నుమనోడు) ౧-సపుత్ర పాత్ర స్వగణః" ఎన్నుమాపోలే, ౧ (నవరికరమాక)
౨-అచార్యనదాచార్యపుత్రే వృత్తి" ఎన్నక్కడవతితే. ౧.

తే-అ. (అవనుక్కాక్కినవిత్యాది). క్కెయిమిరో - కేరుళ్ళోళ్, ఎవతదాఖ్యానమాయువ్యం పత్రామాయణంనరః! సపుత్రపాత్రస్వగణం
ప్రత్యేవ్యక్తమహితే" ఇతిసత్త్వే, అప్పడిపుత్రకళుమద్యేకరోవెన్న (అచార్యనవిత్యాది). అచార్యనదాచార్యదారేవృత్తి, తథాసమాది
షే-౭ధ్యాపయతివద్ధతరేచన బ్రహ్మచారి, ఉచ్చిస్తుతనవర్జః; అచార్యనదాచార్య పుత్రేవృత్తి" ఇత్యోపస్తవ్యధర్మే. ఎక్కునలకమెస్తు
తొడదే, ఎకతూతాయ - నుమనోడు - నుక్కాల్కళన్దలైమేల్ క్కెయిమిరో ఇత్యన్యయః. ౧.

౧౭-తి. (ఎక్కునలిత్యాది) (అకంజ్జీవాయితేతేన్దు) మహాభారతే కర్ణవచనమ్, అకథితానిరసాహ్యానిగృహేభుక్తమశజ్జితమ్ |
దర్శితానిశత్రాణిసావర్ణంకిమతః పరమ్. (నుమనోడు) శ్రీసత్త్వే, ఎవతదాఖ్యానమాయువ్యం పత్రామాయణంనరః |
సపుత్రపాత్రస్వగణం ప్రత్యేవ్యక్తమహితే "౧౧౧" . అన్వికాళోకే, సపుత్రపాత్రస్వగణ ఇత్యంశః, పుత్రపాత్రగణసాహిత్యస్య
దృష్టానతయోక్తః. అపస్తవ్యధర్మే, అచార్యనదాచార్యదారేవృత్తి, తథాసమాదిషే ౭ ధ్యాపయతి వద్ధతరేచన బ్రహ్మచారిణి
ఉచ్చిస్తుతనవర్జః; అచార్యనదాచార్యపుత్రేవృత్తిః. ౧.

అవతారిక. ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సప్తశ్లోకరసినకామభవమునకంటె వాని సౌందర్యమును బ్రశ్నిక్షముగా నేనింపనాశపడి
నమ్మబ్బొద్దు వానియొద్ద పత్తులను దూతలైపంపించుచున్నార.

తాత్పర్యము - మాతొలలోఁజులప్రాస్తమందు ఆచారమువెతకీదక్షించి సుఖముగనివసించుచున్నదై, నాకిరన్మన కాభరణముగనట్లు
ఎట్టినినె నుండరములైనకాళ్ళుగలదైనఁట! సారసపక్షి! తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్న వాఁడై మధుస్యద్విన్దయితిభోగ్యులైన తిరుత్తు
టాయ్మలనుగరించినవాఁడై తనదివ్యచేష్టితములను నాకనుభవింపఁజేసినవాఁడైన క్రియఃపతియొద్దవెల్చి నాబాధనుజెప్పివచ్చి దానికిఁ
బ్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాకిరన్మమీద నుంచవలయును. ౧.

మూ. - నుమనోడుమ్పిరియాతేనీరునుజ్జేవలుమాయ్ | అమర్ కాతల్కురుకిన్కాళినిమూర్తిక్కళత్తువై యమ్ |
ఎమరాలుమ్వచ్చిప్పొడిశెనచ్చుల్లిప్పొణ్ణు | తమనోడ్జ్జువైవార్ క్కుత్తక్కిలమేకీళీర్ || ౨||

ఆ. - (నుమనోడుమ్) అచరుక్కుచ్చొల్లము వా రైయిక్కేరుళోళో" ఎన్దు కురుకుక్కై యట్రైతువైయై, నడువే తకనోవాళే,
అమ్మలుమేషీతైయాయ్ ఎకబచ్చక్కళాయివ గర్వితైయాయ్మెయిరుక్కు- మిప్పరుప్పేకాతెయ్యి? ఇవిరుప్పీర్ముడితైయెన్దు" ఎన్దు
తన్నిలేళొల్లియిన్నాతాయ్, పిన్నైయుమ్, అవనైడమాట్టామైయారే, అతామతమ్ పరిజన్మకుమాయరున్దవిరుప్పక్కాణ్ణిక్కి నాన
నర్తైయాయ్మడపామి తైయె! " ఎన్దుకేళీర్మొణ్ణు, తాక శొల్లవక్క-వా రైయై అవల్మిరుక్కుచ్చొల్లి ముడిక్కితాళో. ౨.

అన్య - నుమనోడుమ్ పిరియాతే నీరుమ్ (౩) నుజ్జేవలుమాయ్ అమర్ కాతల్ కురుకిన్కాళో (౬) అణి మూర్తిక్కళత్తు ఉత్తై
యమ్ (౮) తమ్మల్ ఇళిప్పొణ్ణు ఎమరాలుమ్ (౧౨) పళ్ళప్పొణ్ణు ఇళైక్ తమనోడు (౧౫) అన్దు ఉత్తైవార్ క్కుత్తక్కిలమే (౧౮)
కేళీర్ (౧౯).

పన్ను. - అనన్దరమ్, అచాధారణపరిజన్మకోడే యనుభావ్యరాయరుక్కిల తమకు- నాద్దళను రూపరల్లోమో?" ఎన్దుకేళుక్కి
కెన్దు శిలమరుకుక్కేప్పార్త్తుచ్చొల్లకితాళో.

చందానవరిక శానబ్ధుజన్మకోడుమ్, పిరియాతే, కేవలైయనవిధానమ్మొణ్ణుమ్నీజ్జుకుమ్, (౩) ఉజ్జైయనవిధానమ్మొణ్ణుమ్నీజ్జువైవలుమాయ్
పంక్తేషీత్తువరిక్కుమ్మడియార ప్రణయతైయైడైయ, కురుకిన్కాళో! (౬) దర్పనీయనాన, తిరుమూర్తిక్కళత్తై, నిత్యపానమ్మొణ్ణుకిల,

తిరువాయ్ మొట్టి. - ప - 2 - తి - ఎకానల్ - 9 - పా - సుమనోడుమ్ వ్యాఖ్యానం. (12)

(౯) తమడే, కానాచిత్ర-సంక్షేపన స్వరము వేటిక్క-పట్టు, ఆతడియాక ఎన్నోడు ఆనబద్ధముడైయవరాడు. (౧౦) పట్టిక్క-పట్టు, ఇబ్బలైయిరుప్పక్క-ఎన్నప్రయోజనముదా ? ఆసాధారణపరిజ్ఞానే, (౧౫) ఆత్మ, నిత్యవాసవ్యజ్ఞుజితముక్కు, వాగ్దేశామా ? (౧౨) కేకుళ్ళో. (౧౯)

అర్థము. - మీబంధువులతోడను ఎడవాయక మీరును (3) మీముగపక్షియు నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న ఓసినతోళ్ళూ రా! (౬) సుందరమైన తిరుమూర్తీకృమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) తమచేత ఉపేక్షించబడియు మాబంధువులచేతను (౧౦) ఆననమునిందియు ఇచ్చటనుండుటచే నేమిప్రయోజనము ? తమభక్తులతోగూడ (౧౫) అచ్చట సంక్షేపించి యుండువారికి (మేము) తగుమైనవారముకామా ? (౧౨) (౨౧) అడుగుడి. (౧౯)

ఈ. - ఇరక్కామ్మాట్టు. శిలకురునిజన్మకైక్కుత్తితు. “తాముమ్ తమక్కునల్లారుమాయరున్నదిరున్నె నానిట్టిదే పోమిత్తనె చూ?” ఎన్ఱుత్తియిదుక్కోళ్ళెన్ఱుత్తాల్.

(సుమనోడుమ్ పిరియాతే) “తమనోడబ్బుతైవార్” ఎన్ఱాయ్నరు ప్రాప్యవన్నవై చ్చొల్లనినైక్కిఱుతు; అప్పుడియే ఇన్ఱెయుమ్ కుత్తెనల్లీనిక్కిఱుపసి. కుత్తెనాళిర్కార్యమ్ కుత్తెనల్లూర్కుత్తు తీర్క్కవేడ్డావూ! ఉన్ఱూర్కుత్తు, పట్టినిడిన్ఱూర్ పరిపరివారిక్కప్రాప్తముతే. (నీరుమ్నల్లెనలుమాయ్) కేవళ్ళనినైపత్తిను పరిమాఱుచునీరుమ్ ఉమ్ముడైయ కరుత్తిత్తిను పరిమాఱుమ్ కేవలుమాయ్. సంక్షేపరసమజియుమ్ సిగ్గే, పిరిన్ఱూర్డైయ శైల్లామైయుమ్ జియవేడ్డావూ. (అమర్కాతల్ కురుకినన్ఱూల్) పరస్పరమ్ పొరునినకాతల్. ఆత్మయిల్, విశ్లేషతైఫలిప్పియాత వాశైయున్ఱూకాత్తే. ఆత్మైయున్ఱుత్తెనల్లరు, విశ్లేషముమన్వియిల్, కరుత్తిత్తిను పరిమాఱువృద్ధివతాయరుప్పతే సిగ్గేమున్నుమ్. (కురుకినన్ఱూల్) ఎన్ఱు సమ్మాధిత్తునైత్తు. తొడిగ్గినవారైముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే అగోక్షియిలేయ తైముడిత్తు తానిరుక్కిఱవిరుప్పిలే విమన్ఱైయాకిత్తాల్. (ఎమరాలుమ్పట్టిప్పట్టు - అజీముమ్మిక్కళెనుత్తెయుమ్-తనూలుమ్మిప్పట్టు) కాదాచిత్ర-సంక్షేపమే హేతువాక బనక్కల్ తై విట్టార్కల్, కాదాచిత్ర-సంక్షేప-శబ్దవిలేతాముముమేటిత్తార్; బనక్కల్ తై విట్టలేహేతువాక్కైక్కళి వేణుమ్, పిన్ఱాడర్కుక్కాట్టిగొడుక్క

శీ. - ఇరక్కామ్మాట్టు (సుమనోడుమిత్తాడి). “తమనోడబ్బుతైవార్ కుత్తుత్తిక్కిలమేకేరీ” ఎన్ఱుత్తెక్కిటాత్తి తవవారిక్ (శిలకురు కనన్ఱైయిత్తాడి).

“సుమనోడుమ్” ఎన్ఱెనల్లొచ్చొన్నకుట్టు భావమ్ (తమనోడిత్తాడి). ఇన్ఱెకుత్తినిల్లూర్ తనక్కు ప్రయోజనమేత్తెన్న (నన్ఱెవాళిర్తాడి). “తీర్క్క-వేణుమ్” ఎన్ఱెనిర్బంధమేత్తెన్న; లోకే దృష్టానతాత యత్తెన్నదీరిక్కిఱార్ (శిన్ఱార్కిత్తాడి). ఇత్తార్ భావమ్ (సంక్షేపత్తాడి). “అమర్కాతల్” ఎన్ఱుకుట్టు - పరస్పరసదృశమాన కాతలెన్ఱు క్షిరుళిచ్చెయ్తు, అమరతల్ - కాలక్రొండి పొరుద్దలెయ్. నిత్యమాన కాతలెన్ఱూరరమాతల్, క్షిన్ఱొక్కత్తుక్కు ఫలితమాతల్ (ఆత్మయిల్ యత్తాడి). “అమర్కాతల్, సుమనోడుమ్ పిరియాతే, నీరున్ఱల్లెనలుమాయ్” ఎన్ఱెపదత్రయజ్ఞానమ్ ఫలితమ్ (ఆత్మయిలుమిత్తాడి). “ఇత్తెక్” ఎన్ఱుత్తెక్కిటాత్తిత్త వతారిక్ (కురుకినన్ఱూల్ తాడి). “తీర్క్క-లమే కేరీ” ఎన్ఱు ముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే యెన్ఱవడి. పదన్ఱయత్తుక్కుమ్

ఆ. - అ. - కైబ్బొర్యిత్రతి సమ్మనియాయ్కొల్లూ ప్రాప్యవాన పీర్క్కొ సాన్ఱిశివజన్మతోడే మాడుక్కుజెనల్లీరుక్కుమాప్పతే చరచువర్ణనయ్యాక్కున్ఱూ ప్రాప్యవాన వాచార్యమువ తప్పైపీరియిల్ ధరియాతే తమక్కు అభిమతవిషయమైన తయనన్ఱజనరాన శిష్యుర్ కన్ఱడనే కుత్తెనల్లీనిక్కిఱుపడి యెన్ఱుకుట్టు సాన్ఱడనే ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్మనీల్ యిళిచ్చెయ్తెన్ఱార్ (తమనోడిత్తాడి) వాక్యన్ఱయత్తాత్. “అమర్కాతల్, సుమనోడుమ్ పిరియాతే, నీరున్ఱల్లెనలుమాయ్” ఎన్ఱె పద త్రయజ్ఞానమ్ ఫలితమాన వాచార్యుల్ తినిక్కిల్లెయెన్న మిడన్ఱీల్లొచ్చొల్లజ్ఞానాన్ఱొ (ఆత్మయిలుమిత్తాడి).

ఈ-వస్తు నిజ్జిణనిలై యా కైయాలమ్ కైక్కొళ్ళవేణుమ్, ఇరణ్ణు మెన్నళ్ళవిలువేయో హేతు వావే! (ఇక్కడ) ఇవిరుప్పక్కెన్న ప్రయోజనమున్ను; తమైప్పెల్లీరక్కిణ్ణేనా? బుధక్కలైప్పెల్లీరక్కిణ్ణేనా? ఇట్టుళ్ళార్ కై విట్టాల్ పిన్నుతమైల్లక్కల్ళేయాక్కి కొళ్ళవేణ్ణా ప్లా; భగవద్విషయత్తలే యుట్టుకవుట్టుక అన్తుతొడకైక్కినవివర్ కళుణ్ణే ససార త్తిలుళ్ళార్. ౧ (నశరసమన స్తర త్తలే బుడవేవేకేమ త్తలే పెటవేణ్ణేత్తా ఆజ్జియిక్కెణ్ణేనా?) ఎన్తు తన్నీ లే విన్నేయాయ్, అత్తై అన్నళ్ళవిలేవిచ్చేదిత్తు, పిన్నేయమ్, త్తా శెల్లామైయాలే అవర్తై కుట్టిత్తు వాన్మోళిల్లకి తాల్. (తమోడన్లుకై వార్కు) - తమపరివరణ్ణోడే అన్దేత్తనాసమన్లుణ్ణితి తమకు, నాన్మోళామోమన్లు కేళుణ్ణో. తాముమేతమకు సల్లారుచూరుక్కిణ్ణి విరువుక్కు, “అడియార్ కల్ కుట్రొల్లై - ఉడన్టాడున తెన్మోళా?” ఎన్దెరువ్వాకానో? ఎన్తుకేళుణ్ణో.

శీ-ఆ. పా-ప (కాదాచిత్తే త్యాది వాక్యవిషయం). క్రిష్ణావ్యవస్థాపితమ్ (బుధక్కళిత్యాది వాన్మోళియమ్). ఏక, ప్రయోజన విల్లయోజనమ్ (నమ్మప్పెల్లీరక్కిణ్ణి). ఆనాల్ శెన్మోళమమ్ తెన్మోళమ్ (ఇట్టుళ్ళార్ త్యాది). కాదాచిత్తేనమ్మోళత్తలే బుధక్కల్ వివరణ్ణోకేన్న (భగవద్విషయత్తలే యిత్యాది). మేళుక-సతారై (అన్యళవిలే యిత్యాది). “న్యళవిలే - విన్మోళియన్ విలేవిలే. విచ్చే దిత్తు - వివరణ్ణేయి. తక్కిలమే - ఇకోమా. క్రిష్ణావ్యవస్థాపితమ్ భావమ్ (తామవేతమక్కి త్యాది); అథవా, “అవరోడు” ఎన్తువిచ్చే త్త తుక్కుభావాన్మోళాత్తే (తామవేతమక్కి త్యాది). అతావతు - తావమా తమన్మోళి తదియవర్చస్తమావేషేత్తనాన్మోళి అన్మోళైక్కా కోమాన్మోళ వృద్ధియ్. నుమోడు మెన్మోళాడక్కి, తిరుకేన్ద్రాల్ - ఎమరాలమ్ ప్లవ్వుణ్ణు - అజ్జిమాళైక్కళత్తుతైయమ్ - తిమరాలు మిళిప్పణ్ణు - ఇక్కడ - తమోడన్లుకై వార్కు తక్కిలమేకేరీర్ ఇత్యవ్యయః. ప్లవ్వుణ్ణై - ప్లవ్వుణ్ణుకై. ఇళిప్పణ్ణై - ఉపేషి క్కుప్పణ్ణుకై.

తాత్పర్యము.— సకలబంధువులతోఁగూడి తమ మొగపడితో నత్యాదరముగ సంక్షేపించుచున్న ఓ! నీరొళ్ళారా! సర్వేస్వ రుఁడు నన్ను విడిచిపెట్టి తిరుమాళికైళ్ళమునకు వెళ్ళిపోయెను; మావారందఱు వాని నాశపడినామని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇంక నాకేచ్చటనుండుట మంచిదికాదు. కాన మీరు వానియొద్దకెళ్ళి, మీగోష్ఠికయీపె యయోగ్యురాలామని యొకమటలుండునుగఁడు. ౨.

మూ.—తక్కిలమేకేరీర్ కళ తడమ్మనల్ వాయరై త్తేయమ్ | కొక్కినన్ద్రాళ్ళ కురుక్కిన్ద్రాళ్ళ కుళిర్ మూళ్ళిక్కళత్తుత్తై యుమ్ | కైక్కమల త్తలర్ పోలుణ్ణోకై కాల శెన్దనివాయ్ | అక్కమల త్తలై పోలున్దిరు మేనియడికళుక్కే || ౩||

ఆ.—(తక్కిలమే) తన్నైక్కాన్ద్రమ్మనానైయియే అన్మోళైయన్ద్రాణప్పెతాతే యిన్మోళామై త్తనైయో? కెన్మోళిన్ద్రాణ్.

అన్మో.—తడవ వునల్ వాయ్ ఇల్లైతేయమ్ (౩) కొక్కినన్ద్రాళ్ళ కురుక్కిన్ద్రాళ్ళ కుళిర్ మూళ్ళిక్కళత్తు (౬) ఉత్తైయమ్ పోమ్ కమ త్తు (౯) అలర్ పోలుమ్ కణ్ కై (౧౦) కాల శెన్దనివాయ్ అక్కమలత్తు (౧౧) ఇల్లైపోలుమ్ తిరుమేని అడికళుక్కు (౧౨) తక్కిలమే కేరీర్ కళ (౨౦).

పన్నీ.—అన్మోళమ్, అవయవబ్ధిలోడు సముదాయత్తోడు వాళియణ అతిశయితభోగ్యవాసపడియైయైయవర్ కు నాన్మోళయోగ్యో కేళుణ్ణోశెన్మోళి శిలశిలకొక్కినన్ద్రైయమ్ కురుక్కినన్ద్రైయన్ద్రాడవపేషిక్కిణ్ణా.

పెరియ, తటాత్తలే, అమిన్మోళాళాయ్ కొన్ద్రా, (౩) ఎన్నుళినివేకాన్ద్రుగనూక త్తని త్తనియేతిరళ్ తిరళాయరుక్కిణ్ణి కొక్కినన్ద్రాళ్ళ! కురుక్కిన్ద్రాళ్ళ! శ్రమసారూప్య, తుమూళిక్కళత్తలే, (౬) నిత్యవాసమన్మోళువరాయ్, శివన్, కమలత్తి (౯) అలర్ పోలేయి “అజ్జ, ౧ “అజ్జత్తై” ఎన్నుపన్మోళుమ్ కన్దైయమ్, ౨ “అపేయవత్తేమమనా సప్తవంకరివ్యతి?” ఎన్మోళాన్ద్రొక్కప్పడియే యన్మోళుమ్

గ్ర కుణ్ణిరితమ్ క్కాచిక్కమ్. † ఇచ్చాట్టియమ్ మేత్తాట్టియమ్ “అడిక్కటు” ఎన్మోళియరకమ్మడిపాళమ్. ౧|| జ.స్తో.౧.

(౪-౨) తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౩ - పా - తక్కిలమే వ్యాఖ్యానం. ౧౬౫

తైయము; ౧ - చరణధ్వని ప్రణామి' ఎత్తాశ్రయిక్కుమ్ తిరువడిశైయమ్, ఆచూకుచు; ఎత్తుసాన్ద్రవదమ్మణ్ణుమ్ శివకనినిఱ
తిరుప్పవళ్ తైయమ్, అనకమలత్తుక్కువరభాగమాన, (౧౫) ఇల్లెచ్చెప్పహారేయమక్కిళ్ళాయుళమాన, తిరుమేనియైయైయాయ,
అప్పడివళ్ళక్కాట్టియెనక్కున్నాయురవరోక్కు, (౧౮) ఇప్పట్టైయనభవిక్కుక్కు-నాడ్గోయోగ్యరల్లామో! ఎత్తుకళ్ళళ్ళోళ్. (౨౦)

అర్థము. - తటాకమందలి జలమందు ఆహారము కలెనపున్న (:) ఓ! కొంగపత్తులారా! ఓ! నీరుకోళ్ళారా! చల్లనైన తిరుమాట్టిక్కు
ళమందు (౬) నిత్యవాసముండేయుచున్న వాడును ఎత్తునైన తామరయొక్క (౭) పుష్పములవలెనన్న సేత్రములు శ్రీసాస్త్రములు (౧౨)
శ్రీసాదములు, ఎత్తునివండువలెనన్న అధరము ఆతామరయొక్క (౧౫) ఆకువలెనన్న దివ్యవిగ్రహము (వీనిని) నావమియునైన
శ్రయింపతిక (౧౮) తగినవారముకామాయని అడుగుడు (౨౦).

ఈ మూన్మామ్బులు. శిలకొక్కనడైయమ్ కురుకినడైయమ్ నొక్క, తన్నుకుక్కాణైక్కు నాడ్గో
యోగ్యరల్లామో! వెన్టుకేరీర్ ఎన్గిణాళ్.

(తక్కిలమేకేరీర్) నా మున్ది లే తుణియుమ్మడి అఱుతియాకేక్కెట్టు ప్పొరుగ్గోళ్, అవళియుమ్ ఇతలు
నేను" ఎత్తురుద్దానాకిర్ ప్రాణునై వరుద్దినికొక్కొణ్ణుడిక్కువుమ్, "వేడ్" ఎత్తురుద్దానాకిర్ నాముమున్దిలే
తుణియుమ్మడి అఱుతియాకేక్కెట్టు విడుగ్గోళ్. (తడమ్మనల్ వాయిరై తేరుమ్! మిక్కుజలనమ్మిద్దెయైయడైయ
పోయైయై నీరినే ఇల్లెత్తేడుకిననా యిరువ్వుతుళ్ళుక్కు. † (3 "ఉపవాసకృతామ్" ఎన్గిటపడియే, ఉపవాసకృ
తైయన వైత్తుప్పొలన్దియే, ఇల్లె మిడల్తుక్కు క్కీట్టిట్టియుమ్మడియితే యడగ్గోపొమ్మలైమ్. (కొక్కినడగ్గో
కురుకినడగ్గో) కురుకు-కొయ్యడినారై. ౪ యాంకపీనాం సహస్రాణి" ఎన్గిటపడియే, కడ్డనల్ కడ్డనల్ యడైయ
వన్గిణాళ్. "శిలవల్లై ప్పొకకట్టోమ్, అనైనగారయమ్ తల్లెక్కట్టుమ్" ఎత్తుఅఱియురుక్కుమ్ విషయమట్టై.
(కురుకుముట్టి క్కొన్గిట్టైయమ్) విరహతపై యాయరుక్కిటవెనక్కు, అన్త్రమహారమానదేతల్ త్రావ్వియి
తానట్టై. (కెక్కుమలమిత్తాది) అక్కలిర్ తిక్కడిమాన ఉప్పిల్ గె * వాళ్ళ తడమిరుక్కిటపడి; కిన్దలర్న తాయ
నైపోలే యిరుక్కిటకణ్ ముతలన దివ్యానయనడగ్గై యడైయవళ; ముతలజపు ప్పుణ్ణు, అన్నొక్కుక్కు
త్తోల్లై యడైయక్కుమ్మై, స్పర్శత్తుక్కు త్తోల్లై యిద్దియవడికళి, తిరువడికళిలే వియిన్దారై సాన్ద్రవ
మ్మన్ది ప్పొప్పక్కుమ్ ముఱువల్. (అక్కమల త్తిలైపోలుద్దుమేని) అవరోకళుక్కు ఉడ్చినవమావడిపు అచయనడగ్గళుక్కు

జీ-౫ మూన్మామ్బులు (తక్కిలమేయత్తాది). "కొక్కనడగ్గో కురుకినడగ్గో - తిరుమేనియడికట్టు - తక్కిలమేకేరీర్కో
ఎన్గి సబ్బైక్కుటాట్టియెనారై (శిలకొక్కనడైయమ్ తత్తాది).

మొళ్ళుమ్ "తక్కిలమేకేరీర్" ఎత్తుకుక్కుభావమ్ (నామున్దిలేయత్తాది). విరణమ్ (అనవిమ్మియత్తాది). "తడమ్మనల్"
ఎన్గి త - జలనమ్మియుమ్మణ్ణున్దమ్. విరణమ్ (ఉపవాసేత్తాది). కొయ్యడి - మెత్తెన్దమ్. "ఇన్గిణాళ్" ఎత్తుపహుళనాడ్గమ్
(యాంకపీనామిత్తాది). "యాంకపీనాం సహస్రాణి సుహవోన్యాయతాని" ౬ త్తొసర్వాసుహార్గవైసేయమాసాదామయా" ఇతిసున్ది
రతాన్దై సేతాన్ద్రమ్మిసామాకా. మున్దుఅప్పొకవిట్టెవరుమళ్ళపు మాఱియారామల్, కణ్డపత్తిశ్చెయిల్లామ్ తూతువిడువా నెన్నెన్ద (శిల
వల్లైయత్తాది). తిరుమాట్టిక్కు శ్రీలడగ్గనైత్తెన్గిత్తిటకుక్కుభావమ్ (విరహతపైయాయత్తాది). వాళ్ళ త్తిడమెత్తు - అని
యనడగ్గో తాయరయనాల్, అకుళిరుక్కుమిడిమ్ తటాకమెన్నుమత్తై. "కణ్, కై, కల్" ఎన్గి క్రమత్తుక్కుభావమ్ (మతల-వి
యనడగ్గో) అవరోకళుక్కు - అనుభవిప్పొర్క్కు శబ్దార్థమ్ (అవయవజుక్కిలాత్తాది). "కకుమ త్తిలై" పన్నాతే "అక్కమలమ్" ఎత్తు
త్తాది). అవరోకళుక్కు - అనుభవిప్పొర్క్కు శబ్దార్థమ్ (అవయవజుక్కిలాత్తాది).

౧॥ జీ-స్రా-౨. ౨॥ భ-గీ-౬౬. ౩॥ (పా) శివస్తుకనిన్ద. † కుడ్జలితమకాన్దెక్కమ్. ౪॥ రా-సు-౧౫-౧౯.
౫॥ రా-సు-౩౦-౩. ౫॥ ౭౫-౧.

ఈ—మరభాగమూన శెద్దామరై యిలై పోలే యాయ్మోడు తిరుమేని. వెడ్డామరై యెన్నిల్ విజాతీయమెన్ను, (అక్కమ లమ్) ఎన్నితము. (అడికళుక్కు) అన్దవనయనశోభై యెయుమ్ వడివల్లై యుక్కాట్టి యెట్టిక్కొడ్డవర్ కుక్కు. ఇవ్వడివల్ల కుక్కు త్తోడొడువై నర్లత్తై ధరిత్తిరుప్పార్ అట్టుత్తైక్కు అయోగ్యురో? ఎన్ను క్కేప్పొద్దనట్లో. అవ ౧ * పురుషో శ్రమనానాల్, ఇవళ ౨ * నారీణా ముత్త మెయామ్మొత్తు ఇప్పడియే యిరుక్కవేణుమితే. 3.

జీ-అ|| విశేష క్తుకుక్కు భావమ్ (వెడ్డామరైయిత్యాది). ఆతావతు-సామాన్యేన “కమలమ్” ఎట్టాల్, వెడ్డామరైయెట్టొల్లుమాకై యాలే. నై జాత్వచరిహారాధికా “అక్క-ములమ్” ఎన్ను శెద్దామరైయెవిశేషిక్కిలైవ్వువడి. “కక్కాల్ శెద్దనివాన్ - తిరుమేని” ఎన్నవనర్లమ్ “అడికళై” ఎన్న కుక్కు-భావమ్ (అన్దవనయవేత్తాది). కీడ్వొక్కత్తుక్కు భావమ్ (ఇవ్వడివల్లవక్కి-త్తాది). వాచకశబ్దములొత్తిరుక్క, “కై వర్లల్లై ధరి తిరుప్పార్” ఎన్నితరైన్నెన్ (అవళ పురుషో త్తమనిత్తాది). తడమ్మనల్ వాయ్మొళివట్టి అడికట్టు - తక్కిలమ్ కేశీరకళిత్యవ్యయః. 3.

(ప్ర-తి.—(కొక్కినక్కాళ్ కురుకినక్కాళ్) ను న్దర కాణ్డే [3౦] నీ తాంద్యప్టుచానూమా, “యొంకపీ నాంసహస్రాణి ముబహూస్యయ తానిచ | దిక్షునర్వానుమార్తే నేయమాసాదితాయా || 3 ||” 3.

తాత్పర్యము.—జలప్రదేశ మందాహారము వెతకుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! ఓ! కొంగవడ్డులారా! మీరు, శ్రమలైనమేనితరు మూట్టిక్క నేండువేంచేసియున్న శ్రియఃపలియొద్దవెళ్ళి, ఈపేతు నీవేందుకు నేవసాదించవు! ఎట్టతామర పూలవంటి నీయొక్క హస్తపాదా స్య నేత్రాని దివ్యావయవములను ఆతామరావవంటి యావచ్చవర్ణముగలనీతిరుమేనను నేవించుటకీపెను యోగ్యత లేదాయేమని యొకమాట యడుగుదు.

ము.—తిరుమేనియడికళుక్కు త్తివిన్దై యేకవిడుతూతాయ్! తిరుమూట్టిక్కళ మెన్ను శ్చొప్పునకర్ వాయణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేనియవల్కురుప్పీరెన్దక్కాల్ మైత్త | తిరుమేనియొళియకల్ నీ త్తెళివిశుమ్ముకడియుమ్ || ౪||

అ.—(తిరుమేని) తిరుమూట్టిక్కళ మెన్ను శ్చొప్పునకర్ వాయ్ అణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేని యవల్కురుప్పీరెన్ద ఎన్ని త్తవై యుక్కొన్దా న్నాలుమ్, శిష్టకుక్కు చరమధనమాన తిరుమేనియొళియై యుక్కొన్దొట్టుపీత్తు, అచ్చూరిల్ నిన్దుమ్ పోక వడుక్కు-మా? ఇత్తనైయొక్కొన్దా న్నాల్ కైయ్యమెన్దితాళ్.

అస్య.—అణి ముకిల్ కాళ్ తిరుమూట్టిక్కళ మెన్నుమ్ (౩) శ్చొప్పునకర్ వాయ్ తిరుమేనియడికళుక్కు తివిన్దైయ్ (౬) విడు తూతాయ్ అవల్కు (౯) తిరుమేని అరుళీర్ ఎన్దక్కాల్ (౧౨) శ్చొప్పై తన్దిరుమేనియొళి అకల్ నీ (౧౫) తేళివిశుమ్ముకడియుమ్? (౧౬)

వన్ని.—అనన్దరమ్, అట్టకాలేయడిమైకొళ్ళుమవర్ కుక్కు ఎకతూతాయ్చెన్దు, శిష్టుడైయ తిరుమేనియైవళుక్కు పకరియార్లన్దు ఒరువా రైకొన్దాల్ ఇళళో సారూప్యతైయెమ్ దేశవాస తైయెన్దవిర్ కుక్కు-మోవెన్దు శిలమేపున్దైక్కు-టిత్తు వా రైకొన్దుటాళ్.

దర్శనీయమానవడివైయడైయ, ముకిల్ కాళ్, ౩ “పిన్నా నార్ వణ్ణుళ్ళోతి తిరుమూట్టిక్కళమ్” ఎన్ను వ్వుడి ప్రసిద్ధమాన, (౩) విలక్షణనగర త్తిల్ వర్తిక్కిలవరాయ్, ౪ “యూవమేనాన్దైత న్దహిమానంవ్యాచమై” ఎన్దువడివుతానే సర్వాధికత్వప్రకాశకమాన కేషి శ్చొత్తైయడైయవర్ కుక్కు, అవరోదులవుణ్డాయరక్క వన్దువిక్కి-పైతాతి ప్రారమానపాచతైయడైయనాళ్, (౬) విడుకిళి, తూతరాయ్ చ్చెన్దు, అవళుక్కు, (౯) శిష్టుడైయనిరతిశయభోగ్యమానవడివై, ఉపకరి త్తరుళీర్, ఎన్దురు ఉత్తినేర్వక్కాల్ (౧౨) వరార్థమాక వార్తొన్నై వ్వున్దై, తానడియలేయజ్జళుక్కు-త్తన్దత్తిరుమేనియొళియై, త్తవిర్ కు (౧౫) విలక్షణమానఅకాశ త్తిల్ వర్తియతవడివణ్ణుమా? 3.

అర్థము.—అందరైన ఓ! మేళుములారా! తిరుమూట్టిక్కళమనెడుతిరునామముగల (౩) సుందరమైనదివ్యదేశమందువేంచేసియున్న వాడును, దివ్యవిగ్రహమునుగనువఱచి లోకలనువశీకరించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రియఃపలికి, చెడ్డపాపముగలనాచేత (౬) వంపఱచిసహితవై వెళ్ళి, ఆయాత్మార్థకు (౯) నీతిరుమేనను ఇమ్ము అనిచెప్పినయెడల (౧౨) మిమ్మును మిశరీరములయందున్నకాన్దిని పోగొట్టి (౧౫) నిర్మలమైనఅకాశమందుండితఱుమానా! (౧౬)

(౪౩) తిరునామము — ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్సాన్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్మ వ్యాఖ్యానం. ౧౩౯

ఈ - (తెలివిశుమ్మకడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ్రితే, భూమియిలేనప్పురిత్రాప్సేలేకడు
నక్షత్రము లేనప్పురిత్తు. ఇనన్తరీత్యైరైయెల్లమ్ తేకార్యతుక్కుడ లెన్దిరుక్కితాళ్. (తీవలైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొల్లి
నట్టమొస్తలే మిళవిళక్కానిత్తిట. తేనడివిలిరుట్టిక్కు క్కెవిళక్కుగొట్టు తిరివారైప్సేలే యాయున్దుమిన్ని
కొట్టు, నప్పురిక్కిటపడి. (ఒరిముకిల్ కాళ్) పరభాగత్రాలేఅట్టితానవడినై యుడై యముకిల్ కాళ్! (తిరుమూర్తిక
ళైత్తుడై యుమొణ్ శుడర్కు) తిరుమూర్తికళై తిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్కు. అవణ్ పడి
పుకు - పోలియాయితే ఉడ్డళివడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్మత్యాది) పరమపద త్తిట్టణ్ణుమ్ వ్యామోహతైయెన్దుజ్జేలే
పడ్డైవ ర్రియనిన్టా. (తీవిన్యే) నెజ్జేలేప్రకాశియానిట, కాణవైణ్ణతపడి పాపతై ప్పణ్ణేన్, ఇతుక్కు, శిర్
నూళ్ కొడ్డా, “కొమ్మతుపరు త్రియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కు-పరమపదజలవిరుక్కె యాయరుక్కు అత్తైక్కాట
డై కొట్టు సన్నిహితలై వ్పేలేయరుక్కు ఎన్దెజ్జేలే ప్రకాశియానిన్టా” ఎన్ట. ఇతుతా ఇ త్రిరువాయ్ మొట్టిక్కు
చొన్న వాక్కార్ త్తొడుశేరాతు; ఓరిరవనరజ్జళిశేకొల్లిప్పేమీవారైయితే. (తుళివార్ కళక్కులార్కు) తుళియె
ముకుమ్ మునువై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్కు. వల్లార్ పూముడితాల పూతోన్ ద్దవత్తిక్కు
మధుమైక్కు కాణుమ్ త్తనై యితే. (ఎళతుతురై త్తల్ శేప్పమినే) త్తలై యిట్టూ చ్చరుకాయరుక్కిట వె
దూత వాక్కైయవర్కు-చొల్లుజ్జోళ్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామవరువారాక చొల్లిన్దై తు, ఇప్పేతుతుమిడివిరుక్కిట
పడియై యిటియిజ్జోళ్.

౫.

తీ - అ॥ (విశుమ్మ) ఎత్తుకుక్కరమ్ (నిరాలమ్మనమాననెన్దతు) కడితోడి” ఎన్దువిశేష త్తతుక్కు భావమ్ (ఇవన్ దీనిత్యాది). తీవలైత్తు-
తీవలైత్తాప్సే; కొల్లిపట్టపై. కొల్లిపట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎత్తుకుక్కు-భావమ్ (తేకవడివిలిత్యాది). మిన్నోడే
మాదుకైయోల్ పన్ పరభాగత్రాలే యొప్పడి. ఒరి - అట్టు. “ఒరిముకిల్ - ఒక శుడర్” ఎన్ద పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవణ్ పడివు
క్కిత్యాది). “తీవిన్యే మనతై - తెలివిశుమ్మ తిరునాడాకొట్టు - ఉత్తయమ్” ఎన్దుమున్ద నిర్వాహమ్. మనలేయైయ
నిట, “తీవిన్యే” ఎన్దితైన్దెన్ద (నెజ్జేలేయిత్త్యాది). వెణుప్పాకతాత్పర్యానరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్మ తిరునాడాయరుక్కు
తీవిన్యే మనతైయమ్” ఎన్దు శిర్నోళ్ కొడ్డా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరు త్రియాక-పరు త్రియాగ్నిలేయరుక్కు-చెయ్తే. అక్లాడి
పారిత్తు - అతుపుడైయారాయ్ అత్తైవిక్కుడైవరప్పి అళప్పతు విలై వేననతామప్పేరే యొప్పడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా
ప్పేలే యొమ్మకాట్టువరు, దూత ప్రకరణత్తిలే వెణుప్పాకచొల్లుపతుతానెన్దపడి. వాక్కార్ త్తొడైన్దతు - ఇరిక్ ప్రవేశ త్తిర
“పడివడ్డుకుమ్ గుణ్ణకుమ్ పదగ్రాకత్తుకుమిడితాళ్” ఎన్దువాక్కార్ త్తొడు శేరాతెన్దపడి. ఆనాలిత్తెన్దే శేరుమ్మడిమెన్న (ఓరిర
వనరజ్జళిలే యిత్త్యాది). క్కులైశ్చామోట్టియమధువున్దామెన్ద (వల్లారిత్త్యాది). కీర్ప్పదైత్తోడే “ఎళ” ఎన్ద తెక్కుట్టిభావమ్ (తలైయి
త్త్యాది). అవనై (తుళివార్ కళక్కు) “ఎన్దయరై ప్రతికాశియాక (త్తలైయిట్టూ చ్చరుకాయ్) ఎన్దితార్. “తుతురై త్తల్” ఎన్దతు
కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్త్యాది). క్రమేశాన్దయ.

౫.

తాత్పర్యము. — ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతచక్రమువలె మెలియుచు భ్రమించుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరునా
మొక్కజ్జముడువేంచేయియన్న వాడు నావృదయముందు పరమపదమనందులెమిక్కిలియన్ కిగలవాడై ప్రవేశించివాసముండేయవాడు
గాన మీమాటనుదప్పక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహింపవలదు వెళ్ళిచెప్పుడు.

౫.

(౪౩) తిరునామ మొట్టమొదటి - ప - ౭ - తి - ఎక్సానర్ - ౫ - చా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానం, ౧౭౯

ఈ - (తెలివిశుమ్ము కడితోడి) నిర్లలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాళ త్రిలే, భూమియిలేనచ్చరిత్రావ్వులేకడు
నడైయిలేనచ్చరిత్తు. ఇనన్ద్రుత్తైయెల్లామ్ త్తక్కాత్తుక్కుడ త్తెన్దుక్కిజాళ్. (తీవతైత్తుమిన్దలకుమ్) కొళ్ళి
నట్టుమొల్లే మిణవిళ్ళణానిట్టిఱ. త్తణవడివిలిరుట్టిక్కు త్తెన్దుక్కిక్కుడై తిరివాడైవ్వులే యాయిల్ సుమిన్దు
కొట్టై, నచ్చరిక్కిఱవడి. (ఒలిముకిల్ కాళ్) పరభాగత్రాలేఅట్టితానవడినై యుడై యముకిల్ కాళ్! (తిరుమూర్తక్క
ళత్తుడై యు ముణ శుడర్ కు) తిరుమూర్తక్క త్తిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేవుకర్ మిక్కిరుక్కిఱవర్ కు. అవణవడి
వుక్కు వ్వులియాయితే ఉజ్జల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ము త్యాది) పరమపద త్తిజ్జణ్ణుమ్ వ్యామోహతైయెన్దెచ్చేలే
పచ్చేన ర్రియానిట్టా. (తీవినై యే) నెచ్చేలేప్రకాశియానిట్ట, కాణవైత్తాతపడి పాప తై ప్పచ్చేనే. ఇత్తుక్కు, శిర్
ద్రాళ్ కొట్టా, “కొమ్మతుపరు త్తియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజ్జలవిరుక్కియాయరుక్కు అత్తెక్కాఱ్
డై కొట్టై సన్నిహితరై వ్వులేయరుక్కు ఎన్దెచ్చేలే ప్రకాశియానిట్టా” ఎన్దు. ఇత్తుతా ఇ త్తిరునామ మొట్టమొదటి
చ్చొన్న వాక్యార్థ త్తొడుకేరాతు; ఓరోరవసరజ్జలితేశొల్లివ్వుమ్ వారైయితే. (తులివార్ కళ్ కుల్లూర్ కు) తులియొ
మ్మకుమ్ మధునై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్ కు. వల్లార్ పూముడితాల్ పూతోల్ ద్రికడవత్తి క్కే
మధునైయై కాణుమ త్తనై యితే. (ఎత్తుతురై తల్ శెప్పమినై) తలైయిల్లు చ్చరుకాయరుక్కిఱ వేక
దూత వాక్య తైయవర్ కుచ్చొల్లుజ్జోళ్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరువారాకచ్చొల్లి నైత్తు, ఇవ్వుతుతూతువిడివిరుక్కిఱ
వడియై యతివియజ్జోళ్.

౫.

టీ-అ|| (వెళుమ్ము) ఎన్దుత్తుక్కరమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) కడితోడి’ ఎన్దువిశేషితత్తుక్కుభావమ్; ఇనన్ద్రుత్తై
తీవతైత్తువ్వులే; కొళ్ళిపట్టుమ్మలే. కొళ్ళిపట్టుమ్ - అలాతచక్రమ్. (మిన్దలకుమ్) ఎన్దుత్తుక్కుభావమ్ (త్తణవడివిలిత్యాది). మిన్ద
కుడుకైయాలవన్ద పరభాగత్రాలే యెన్దువడి. ఒలి - అట్టు, “ఒలిముకిల్ - ఒణ్ శుడర్” ఎన్దు పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవణవడివు
క్కిత్యాది). “తీవినై మన తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాదాకొట్టై - ఉలైయమ్” ఎన్దుమన్దిన నిర్వాహమ్. మనలేయైతైయా
నిట్ట, “తీవినై” ఎన్దుతైన్దెన్న (నెచ్చేలేయత్యాది). వెణుప్పాకతాత్పర్యానరమ్ (ఇత్తుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాదాయరుక్కు
తీవినైయే మనత్తులైయమ్” ఎన్దు శిర్ద్రాళ్ కొట్టా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరు త్తియాక-పరు త్తికొమ్మలైయరుక్కుచ్చెయ్లే. అక్లాడి
పారిత్తు - అత్తుపుడైవైయనతాయ్ అత్తెవిల్లుక్కడైపరమ్ అళ్ళవుతు విలై శేవనతామావులే యెన్దువడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా
వ్వులే యెన్దుకూట్టువతు. దూత ప్రకరణ త్తిలే వెణుప్పాకచ్చొల్లువిఱురు ఉచితమో ఎన్దుజక్కలైయలే యదలిచ్చెయ్లేకార్ (ఇత్తుతాని
త్యాది). ఇత్తుతా నెన్దుత్తు - “మనత్తులైవారైవ్వులే” ఎన్దువెణుప్పాకచ్చొల్లువతుతా నెన్దువడి. వాక్యార్థవ్వుడైత్తు - ఇతిప్రవేశ త్తిలే
వడివట్టుకుమ్ గుణ్ణుకుమ్ పద్దైకాకత్తుతుడుకుజోళ్” ఎన్దువాక్యార్థవ్వుడై శేరాతెన్దువడి. ఆనాలి త్తెన్దు శేరమ్మడిమిన్దు (ఓరోర
వసరజ్జలితే యత్యాది). కుల్లైలేపూవొట్టియదువుట్టానెన్దు (వల్లార్త్యాది). కీర్తప్పవ్వుడై “ఎత్” ఎన్దుత్తుక్కుట్టిభావమ్ (తలైయలి
త్యాది). అపనై, “తులివార్ కళ్ కుల్లూర్” ఎన్దుయలే ప్రతికొటియాక (తలైయిల్లుచ్చరుకాయ్) ఎన్దుకార్. “తుతురై త్తల్” ఎన్దుతు
క్కుభావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేణాస్మయః.

౫.

తాత్పర్యము. — ఆకాశమందతివేగముగ సంపదించుచు అలాతచక్రముపరమెత్తయిచు ద్వలించుచున్న ఓ! మేఘమలారా! తిరునా
మొట్టమొదటివేదేయియన్నవాడు నానాదయనుచు పరమపదమునందువలెమిక్కిలియానైగలవాడై ప్రవేశించివాసముండేయవాడు
గాన మిమాటనుచున్న సంగీతించును, మీరేమిసందేహించవలదు వెల్లిచెప్పఁడు.

౫.

౧౭౦ తిరునామ మొట్టె. — ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౬ - పా - తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి వ్యాఖ్యానము.

మూ. — తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి తూ మొట్టె వాయవ్యదినక్షాల్ !

పోతినై త్తమతునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళ్ త్తమైయుమ్ !

మాతనై త్తమూర్ పక తేనై త్తార్ క్కై వాయమూర్ ధమ్ !

తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి తల్ శుడర్ వళై యుగై యుమ్ !!

౬॥

ఆ. — (తూతునై తల్) తూ మొట్టె వాయవ్యదినక్షాల్ ! ఎన్నడైను శుడర్వళై యుమ్ కలైయుమ్ దైవే నై నై నై వేణుమ్. శొల్లుమిద త్తిల్, అవనుగళై వైయు అనాదరియామ్, పిరాట్టిన్నదియిలై త్తమచ్చొల్లు వేణుమ్ ఎన్దితాల్.

౬.

అన్య. — తూ మొట్టె వాయవ్యదినక్షాల్ పోతినై త్త (౩) మశునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళ్ త్త (౬) శ్చెప్పమిన్దళి తూ మత్తనై శివ మార్ పక తేనై త్తార్ క్క (౯) ఎక్ వాయమూర్ ధమ్ తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి (౧౨) శుడర్ వళై యుమ్ కలైయుమ్ (౧౫) తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి. (౧౭)

పన్నీ. — అనన్దరమ, నిత్యానందపాయనియాన పిరాట్టియై తిరుమార్వళై యుడైయరక్క, ఉగళి వాయవ్యదినక్షాల్ వాయవ్యదినక్షాల్ త్తి యిలై శొల్లుమిద త్తిల్, శిలవణ్ణుకళై క్కట్టిత్తచ్చొల్లుకళాల్.

కర్తవ్య. — అపేద్దిల్ వాయవ్యదినక్షాల్, వణ్ణినక్షాల్ ! పుప్పనికాననయిల్ పార్వతేశ్వరాలమప్పణ్ణిక్కొల్లు, (౩) ఉగళి క్కట్టిత్త మధుపానమప్పణ్ణిక్కొల్లు, పొట్టిల్ యుడైయన, తిరుమూట్టిక్కళ్ త్తిల్, (౬) వచ్చిప్పారాయ్, ౧౫ గాళిణి మత్త మెయనలక్షియై, అవనుమ్ ౨, “అకలవళై” ఎన్నుమ్మిదినక్షాల్ గ్రహన తప్పిదుమార్వళై నిత్యవానమప్పణ్ణుమ్మిదై త్తనన్ క్కట్టి, (౯) ఎక్ వాయమూర్ పాశురమాన, మాతవా క్యతై, చొల్లుపార్ త్తిక్కొళిర్. (౧౨) ఉగళి వాయవ్యదినక్షాల్, వచ్చిల్లైయుమ్ (౧౫) తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి. (౧౭)

అర్థము. — మధురమైన, మాటలను ముఖమందుగల ఓ ! తుమ్మెదలనమాహమలారా ! పుష్పములనుంచుకొనించుదు (౩) వాకర్న మును బానముఁజేయుదగిన తోటలగుల తిరుమూట్టిక్కళ్ త్తమందు (౬) నిత్యవానముఁజేయుచున్నవాఁడును, (తీడేమిని తనయొక్క పుష్పముల మండే యుంచుకొనినవాడనైన శ్రీయశశక్తి నామాశురమైన మాతవాక్యమును చెప్పితిని (౧౨) ఉగళి వాయవ్యదినక్షాల్ కంఠములను వచ్చియు లను (౧౫) మాతవాక్యముగా చెప్పఁడు. (౧౭)

ఈ. — అక్షామ్బట్ట. శిలవణ్ణుకళై క్కట్టిత్త ఉగళి వాయవ్యదినక్షాల్ వలై చొల్లుమ్మిద పిరాట్టిన్నదియిలై శొల్లుమిద త్తిల్ మాతవాక్యతై యెన్దితాల్.

(తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి) ఎక్ మాతవాక్యతై యతివిక్రమమైయుమ్, శొల్లువరవేణు. (తూ మొట్టె వాయవ్యదినక్షాల్) ఇనియవేచ్చె యుడై యవణ్ణుకళాల్ ! అవననాదరిక్కిలుముగళి పేచ్చినిమైయారే నరవేణ్ణుమ్మిద యితే పేచ్చిరుప్పతు. పెరుమాళ్ళు మిళైయ పెరుమాళుమ్ కై యమిచ్చిలుమాయ్ వరుకిఱపడియొక్కణ్ణు, “ఇనర్ కళి నాలినరవిడ వరుకిఱార్ కళి?” ఎన్నట్టి మహారాజర్ నాలుమూన్దుయోజనమవర్చు కేయోడ, మిగ్గణుచ్చు ౩, “ఎదకం దుగిళింనుఖంచనా?” ఎన్నువిజాయమానవిరణ్ణుతలై యుమ్ పొరున్దుమ్మిదయొక ర, “అభనంసామరసంవన్న” ఎగ్గిఱపడియో

కీ. — అక్షామ్బట్ట (తూతునై తల్ శెప్పమిన్దళి). “వణ్ణినక్షాల్ - మాతనై త్తమ మార్ పక తేనై త్తార్ క్కట్టి” ఇత్యదియొక్క గాళిణి వణ్ణు వళై (శిలవణ్ణుకళై యిత్యాది).

“శెప్పమిన్దళి” ఎన్నతుక్కు భావము (ఎక్ మాతవాక్యతై యిత్యాది). “తూయతానమొట్టెయై వాయవ్యదినక్షాల్ వాయవ్యదినక్షాల్” ఎన్న విశేషిత్తతుక్కు భావము (అవననాదరిక్కిలుమిత్యాది). ఇప్పడిపేచ్చినిమైయారే పొరున్దుగారుణ్ణువేన్న (పెరుమాళుమిత్యాది). “ఎన్నం వయస్యసినదొయ్ మే శ్చేక్కుండుంపుంశుఖణ్ణు” సుగ్రీమరాంబామౌవాక్య మిత్తువాచ ప్రహ్లాదనత్” ఇతికిష్కిన్ధాకాణ్డే. “అభనం సామర సంచమొసానామాన్ సచివోత్తమః | ఉవాచవచనగర్జ్జ్జనరథ స్తధురంబము” ఇతియద్వకాణ్డే అభయప్రదానప్రకరణే.

తిరువాయ్ మొట్టె. - ౯ - ప - ౭ - తి - ఎఱ్ఱానల్ - ౭ - పా - శుడర్ వల్లెయుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్. ౧౭౧

ఈ. - వారై శొన్నానితే. (పోతిరై తుమతునుకరుమపొట్టిల్) పూక్కలితే ఇరైత్తుగొట్టునుపుచానమ్మణ్ణుమ్ పొలై న్నుతల్; పోతిలే - కాల త్రిలేయ్యుతల్. ఉఱ్ఱుకుక్కు మీట్టియిలేయూకవుమేదా, ౧ * దధిముఖాదికల్ కాన్నా రుమిన్, మున్నునుపుచానమ్మణ్ణుకణవర్కళోడే మధుచానమ్మణ్ణ వమైయుమ్. (మాతరై త్తన్నూర్ పక త్తే నైత్తా ర్కు) నీజ్జళి శొల్లుమ తన్నె యేవేడ్డువతు. ఉఱ్ఱళి వారై శేట్టిరుక్కవుమ్, శేట్టుగొట్టాడుకెక్కమ్ పురుషకా ముణ్ణెన్. (ఎక వాయ్మాన్ ద్రమిత్యాది) ఎకపాశురమాన దూతవాక్యతైవ్విల్లవార్ త్రికోళాకల్, ఎన్నుడై యమమ సీయ వల్లెయుమ్ కలైయుమ్ శిథిలమానపడియై చ్చొప్పణ్ణోళి. శెప్పతికోళాకల్, అతుతానే యెనక్కుచ్చుడర్వల్లె యున్ కలైయుమెన్నుగల్. అతివిక్కుమతేకుతై, అనర్వరపుతప్పాతు. ౬.

టీ. - ౨. కిష్కిన్ధాకాణ్డత్తిల్ తిరువడిఇరుతలైయుమ్ పొరుప్పొన్నున్లోకమ్ - ౨. "సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిమ్బితామ్ ఉచ్చార యతికల్పాణీం వాచంపూదయార్షణీమ్" ఎన్నిఉన్లోకమాయరుక్క, యుద్ధకాణ్డత్తిల్ "అథసంస్కారసంపన్నః" ఇత్యాదిన్లోకతైయెను తితు, స్పష్టమాయరక్తైయాదే. ((వారై శొన్నానితే) తిరువడియెట్టవడి. పోతు - పూవుమ్, కాలముమ్. కాలత్తిల్ - ఆలంకరిత కాలత్తిల్. ఇతైల్ భావమ్ (ఉఱ్ఱకుక్కుత్యాది). మున్నునుపుచానమ్మణ్ణుమవర్కళో - నిత్యసూరికల్. "మాతరై" ఇత్యాదిక్కుభావమ్ (నీ శిత్యాది). వాయ్మాన్ ద్రమ - పాశురమ్. "తూతురై త్తల్ శెప్పతిలేల్ శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమ్ - శెప్పమిన్గళి" ఎన్ను మున్దర మోజనై; "శెప్పతిలేల్ - అతువేయిన్గళిచ్చుడర్వలైయుమ్ కలైయుమ్" ఎన్దరజ్జాన్ యోజనై. ముతల్ యోజనైయల్, "శెప్ప మిన్గళి" ఎన్ను - అనుబద్ధమ్; ఇరట్టామయోజనైయల్, "అతువే" ఎన్ద భావార్థమ్. శెప్పకై శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమామెన్ను (అతివిక్కుమతేయత్యాది). తూ మొట్టివామెన్నుతోడగ్గి మార్పక తేవైతార్కు - ఎక వాయ్మాన్ ద్రమన తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్గళి. తూతురై త్తల్ శెప్పతిలేల్ శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమభవడియై - శెప్పమిన్గళి ఎన్ద స్వయమాతల్; తూతురై త్తల్ శెప్పతిలేల్ అతు తానే ఎనక్కుచ్చుడర్వలైయుమ్ కలైయుమెన్నుతల్. ౬.

ప్ర. తి. - (తూ మొట్టివాయ్మణ్ణోకల్) కిష్కిన్ధాకాణ్డే [౪] "త్వంవయసోన్యసి + సద్యోమే పేయోకంబుభింసుభంచనా । సు గ్రీవంరాసమౌవాక్యవిత్కువాచ ప్రహృష్టవత్ ॥ ౧౫ ॥" - యుద్ధకాణ్డే [౧౭] అభయప్రదానచరణే. "అథసంస్కార సంపన్నో హనూమాన్ సచివో త్రయః । ఉవాచపదసంక్షిప్త మర్చనద్ధురంబళుమ్ ॥ ౪౦ ॥" ఇత్యయన్లోకః స్తోత్ర దృష్టాన్తరయోక్తః. [౧౫-౭-౩]. "సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిమ్బితామ్ । ఉచ్చారయతికల్పాణీంవాచం పూదయార్షణీమ్ ॥ ౩౨ ॥" ఇయత్సం స్కోకర్థి, కిష్కిన్ధాకాణ్డే ప్రాకరణికః. ౬.

తాత్పర్యము. - మధురాలాపములుగల ఓ! తుమెదలారా ! సుందరములైన తోటలుగల తిరుమూర్తికళలమందు పిరాట్టితోగూడ వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, (నీవిరహముచేత నాహ్నిర్దగ్ధుడు కంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయివి" అని చెప్పఁడు. ౬.

మూ. - శుడర్ వల్లెయుజ్జలై యుజ్జొడ్డురువిన్నె యేన్ తోళోతుఱ్ఱునపడర్ పుకత్తొన్బిరుమూర్తికళలైత్తుత్తై యుమ్మణ్ణుయక్కల్! శుడర్ పవళి వాయ్మనై క్కణ్ణోరునాళోర్ తూయ్మాన్ ద్రమమ్ । పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మకురుకిన్దా శెన్గొన్ట్రుచుణియారే ।

ఆ. - (శుడర్ వల్లెయుమ్) పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మకురుకిన్దాళో ! ఉన్నట్టకారే యవలైపకిరితు అవళోడే కలన్ద పిన్నైయవలైత్తు అన్దతువేపుకట్టాకక్కొన్డొరుక్కిఁబిరుప్పొ ఉన్కుల్ల పొప్పమెవెన్డు శొల్లిశొన్దెన్దాళో. ౭.

అన్య - పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మ కురుకిన్దాళో (౩) శుడర్ వల్లెయుమ్ కలైయుమ్ (౬) కొణ్ణు అరువిన్నెయ్ తోళోతుఱ్ఱు (౯) పడర్ పుకత్తొన్ తిరుమూర్తికళలైత్తు అయుమ్ (౧౦) పద్మయక్కణో శుడర్ పవళమ్ (౧౧) వాయ్మనై కణ్ణు పవన్కు (౧౨) బిరునాళో ఓర్ తూయ్మాన్ ద్రమమ్ (౨౧) బిన్దు పళియారే. (౨౩)

గానుగ్రీవమద్రెయమధువనత్వైదధిముఖాదికళకాతార్కకశ్టకన్తై-రా-ను-౬౧. వతుసర్గత్తిల్ కాణలామ్. ౨౧-రా-౭-౩-౩౨.
+ (పా) పౌద్యం.

పన్నె. — అనన్దన్, అత్తుజ్జనిలమానవయవశోదైయైయైడైయవల్లెక్కణ్ణు ఎనకొరువార్తై శొల్లుత్తోళ్ళన్, శిలకురుకుళై యవే క్కీతాళ్ళి. ౨.

పరస్, పాట్టిలిడత్తేవర్తికిఱ, కురుకిన్దాళ్! (౩) బిలియైయైతాన, పల్లెయైయమ్, కల్లెయైయమ్; (౬) కైక్కొణ్ణు, కడక్క-రియపావత్తై యుడైయేనాన వెన్నుడైయ, శోళియేతివ్యామగ్గనాయచ్చేర్వడక్ అత్తైయనాదరిత్తు. (౯) అతుతానే లోకవ్యాప్త మాన, పుకటాకవిసక్కుమననాయ్, అత్తానత్తియాలే అత్తియై యతిశయిప్పిక్కుమ్మడి తిఱమాట్టిక్కళత్తిలే నిత్యవాసమ్మణ్ణుమననాయ్, (౧౦) కలన్దపోళోడు పిరిన్దపోళోడు వాళియఱ శెవ్వియ్యళియారపడి పగ్గయమ్మైత్త తిరుక్కణ్ణైయమ్, బిలియైయైయ, పవళమ్మైత్త, (౧౧) తిరువధర్ తైయముడైయవనై, క్కణ్ణు, అత్తివడివిలే తోన్దుమ్మడియాన వెనక్కాక్, (౧౨) నిత్యాగ్నిహోత్రమ్మైలే పలనాలో వేణ్డాతపడి బరునాళ్, అర్రత్తకాగ్గవడయాలే అత్తితీయనాయ్, తెళివారే క్కాన్దుమాన వాడైయ, (౧౩) పరప్పల్లియైబిణ్ణుయిరుక్కుమ్మడి, పళిక్క-వేణుమ్; పళియైజ్జోళ్ళన్ గౌరవ్యతైత్తొన్దుప్పొల్లుకీతాళ్. ౨.

అర్థము. — విశాలమైన తోటలయందునందరించుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! (౩) ఉజ్జనిలమైన కంకణమున వస్త్రమున (౬) అపహరించి ప్రకారమైనపాపముగలవాడొక్క భుజములతోవిశ్లేషించినవాడును (౯) అంతలవ్యాప్తమైన కీర్తిగలవాడును తిరుమాట్టికళమందు నిత్యవాసముడైయవాడును (౧౦) పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాడును ఉజ్జనిలమైన పగడమువంటి (౧౧) అధరముగలవాడునైన శివయశతిని చూచి నానిమిత్తమై (౧౨) ఒకదినము విలక్షణమై మధురమైన మాటను (౧౩) ఒకటిగా (సంగ్రహముగా) చెప్పుడు. (౧౩)

ఈ-ఏమోమ్మట్టు. శిలకురుకిన్దాళ్ళైక్కుఱ్ఱిత్తు, శిలకోడేకలన్దు అవర్కలైత్తుఱ్ఱు అతువేపుకటాకవిరుక్కైపోరుమా? ఎన్దు అవర్కకఱ్ఱియిజ్జోళెన్దితాళ్.

(శుడర్వల్లెయుగ్గలే యుమిత్యాది) ఇత్తలైయిల్ తనక్కుప్రయోజనమాన వంతైక్కొణ్ణు ఎన్నెప్పొక్కట్టుప్పొనా; తనక్కుధారకమాన వత్తైక్కొణ్ణు అల్లాతవత్తైప్పొక్కట్టుప్పొనా; కైక్కడగ్గినైత్తైయజ్జొణ్ణు మడిచ్చరక్కైయజ్జొణ్ణుపోనా. (అరువిన్దయేక్) అదరిత్తువన్దు కలన్దవక్, పొకట్టుప్పొమ్మడియాన పాప తైప్పొణ్ణినేక్. (తోళ్ళేతుఱ్ఱన్) అన్దవ్యామోహమెల్లాజ్జొణ్ణు తోళ్ళుక్కవ్వరుకుపోకమాట్టిల్ నీలన్మొలే కాణుమనన్దాక్. (పడర్ పుకటాక్) “తన్నాల్లతు శెల్లాతార్తై ఇజ్జక్విడవల్లారిల్లై” ఎన్దు ఇతువేపుకటాక కొడిడియుమ్ కాళముమెడుత్తు ప్పక్కోత్తుక్కొణ్ణిరక్కితానాయ్. (తిరుమాట్టికళైత్తుత్తై యుమ్) దూరస్థనెన్దాటియిరుక్కున్దైత్తుతపడి తిరుమూట్టిక్కళై తిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుఱ్ఱివనై. (పగ్గయక్క-శుడర్ పవళవాయనై) పొకట్టుప్పొనానెన్దుపోకట్టిరుక్కున్దైత్తు అవయవశోభైయైయైయవనై; ఎన్నెయిప్పొడుపడుత్తుకై యాలేపుత్తుక్కళై అవయవశోభైయైయైయవనై.

ఈ-ఏమోమ్మట్టు (కురుకిన్దాళ్). “కురుకిన్దాళ్ - అరువిన్దయేక్ తోళ్ళేతుఱ్ఱపడర్ పుకటాక్ - ఎనకొ-స్థువణియార్”, ఎన్దిపదజ్జలై క్కటాక్షిత్తవతారికై (శిలకురుకిన్దాళ్ యిత్యాది).

“తోళ్ళేతుఱ్ఱన్” ఎన్నువళపుక్కుమ్ భావమ్ (ఇత్తలైయిలిత్యాది). వివరణమ్ (తనక్క-త్యాది). ౧ “శెణ్ణురిన్దన్” ఇత్యాది పండియే ఎల్లాఱిశిలమాయరుక్కు, విశేషిక్కిఱతెన్నన్న (కైక్క-త్యాది). ప్రధాన తైచ్చిన్దైత్తెవడి, చాటువుక్కు, కైక్కడగ్గినతు - పల్లె; మడిచ్చరక్కు - పుడైవై. “తోళ్ళ” ఎన్దు ఏకావయవ తైచ్చిన్దైత్తుక్కు భావమ్ (అన్దవ్యామోహమిత్యాది). ఇవనుక్కుప్పొక్కట్టే తెన్న (తన్నాల్లతిత్యాది). అనాల్ విట్టిరుక్కు వొణ్ణాతోవన్న (దూరస్థత్యాది). ఇప్పొతు అవయవజ్జలై పర్తిత్తుక్కు భావన్దయమ్ (పొకట్టుప్పొనా నిత్యాది వాక్యన్దయమ్). మున్దినతు - స్వాభావికమాన ఎల్లకైప్పల్లి; ఇరణ్డావతు - వెణుప్పిలే. “కణ్ణు” ఎన్దుత్తుక్కు

ఈ. - ఎట్టామ్మబ్బట. శిలవణ్ణుకళై యమ్ తుమ్మిక్కళై యమ్కుత్తిత్తు, అట్టుత్తెక్కు భయప్పడవేణ్ణాతపడి సుర పీతమాన దేశ్ త్రిలే యిరుక్కప్పెల్లొమ్, ఇనియన్నార్లెయ్ యత్తియియ్గొళెన్దొత్తాల్.

(ఎక్కొన్దు పణియార్కళి) నీజ్జళొరువార్లై శొల్లావిడిల్ ముడియమ్దళై యాయన్? ఎకదళై యిరుక్కి ఉతు. (ఇరుమ్మెట్టిల్ వాయురై తేర్న్దు) పరన్దళొలై యిడ మెజుమ్మక్కరై తేడి. (మనక్కొన్దుమ్ పడమేవుమ్) మనస్సెలే ఇనిమెకటక్కుమ్మడియన్ నీజ్జళి కల్పిఉపడి. విరమాత్తాల్ వరుమ్కేళెమ్ ఫలియాతపడియాకక్కల వానిన్దు తాయ్దొ - పిరివిలమ్ వర్దొతతలమున్దొమ్మడి కలవానిన్దు తాయ్దొ. (కనక్కొళిత్యాది) కనత్తుత్తి ఙ్గితానమతిళ్ శుదొమ్ శొదొన్దిరున్దుళ్ళ తిరుమూళ్ళకళై త్రిలే నిత్యవాసమ్మణ్ణుకటవర్క్కు. అత్తలైయల్ సొన్ద ర్విత్తెయననన్దిత్తాల్, రత్తై తేట్రమాయతే యిరుప్పతు. అవనూడే కిట్టికల్కప్పెత్తామైయా లే వరువతుమ్ పిరాదొదొమ్మెయ్దొ, అవనుక్కళేయన్దుత్తిజ్జు వరుకీతెన్దు మోరాదొదొమ్మెయ్దొ; అతిలేయిన్దు తీరప్పెదొదొత్తు మున్దుఉమున్నమ్. (పునక్కొల్ కాయామేని పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు) తన్నిల త్తిత్తొయావికానిఉమ్మొలే యాయ్దొమ్మిఉమిరుప్పతు; అన్వడిపదుకుమ్మేలే బప్పనైయ్దుకై యు ముడై యవర్క్కు. పడివదుకతు; బప్పనై యదుకతు; అన్వడిపదుకై యు ముప్పనై యదుకై యు మనుభవితు ప్పిరిన్దవెనక్కు బరువార్లై శొల్లుజ్జోళ్. ౮.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్మబ్బట (ఎక్కొన్దుత్తాది). “వణ్ణిక్కాల్ తుమ్మికాల్, కనక్కొల్ తిణ్ మతిళ్ పుడెత్తాల్ తిరుమూళ్ళకళై త్రిలేయమ్ ఎక్కొన్దుపణియార్కళి” ఎన్దు పడజ్జళై క్కటాత్తిత్తతారికై (శిలవణ్ణుకళైయముత్తాది).

తుమ్మి-వణ్ణుకళిలవార్లై వర్దేదవ. “ఎన్దుక్కు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). “ఇన్దుమ్ పడమేవుమ్” ఎన్నా లే, “మనక్కొన్దుమ్ పడ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (విరమాత్తాళిత్యాది). వివరణాతల్, వర్తమాసార్థమాతల్ (పిరివిల మిత్తాది). “పిరిదురుభిక్కి-అ”. “కనక్కొల్ తిణ్ మతిళ్” ఎన్దురైయ్దొమ్మెయ్దొ వానెన్నెన్దు (అత్తలైయలిత్తాది). సొన్దర్విత్తెయ్దుతు - పునక్కొల్ కాయామేని” ఎన్దుత్తై ప్పెదొ. ఇత్తాల్ భావమ్ (అవనూడేయత్తాది). తీరప్పెదొదొత్తుతు - “కనక్కొల్ తిణ్ మతిళ్ పుడెత్తాల్” ఎన్దుయల్. “పునక్కొల్ కాయా” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (తన్నిల త్తిలిత్తాది). “పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (అన్వడిపదుకక్క-త్తాది). ఇరన్దై య్దొమ్మిఉమిరున్దుకళై భావమ్ (అన్వడిపదుకైయత్తాది). ఎక్కొన్దుపణియార్ - ఎక్కొన్దుకవొరవార్లై శొల్లుజ్జోళ్. ఇరుమ్మెట్టి ల్వియెన్దుత్తిరన్దొ ముడియార్క్కు - ఎక్కొన్దుపణియార్కళి ఇత్తన్దయి. ౯.

తాత్పర్యము. - విశాలమైనతోటలా నాచోరమునెత్తకి భక్తింబివరస్పరమతిసుఖముగ సంక్లేషించియున్న బితుమ్మెలారా! దట్టమైన ప్రాకారములంగల తిరుమూళ్ళకళైమందు వేంచేసియున్న నీలవిగ్రహండును తులసీమాలికను కీరీటమందుధరించినవాండ్రునైన సర్వేశ్వరుని యొద్దవెళ్ళి నేనిట్లుభావనకుచున్నానని వానిమిత్తమై యొకమాటచెప్పఁడు.

“నీలవిగ్రహండునా

మూ. - పూన్దుథాయ్ ముడియార్కుమ్మొన్నాళ్ళకై క్కయార్క్కు. ఎన్దునీరళిజ్జురు కేళెన్దుమూళ్ళకళై త్తార్క్కు. ౧

ఏన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిదై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మ. తాన్దుమ్మొన్దుకళితల్ తతననెన్దు యారే ॥ ౧ ॥

ఆ. - (పూన్దుథాయ్) ఏన్దు నీరళిజ్జురుకే! ఏన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిదై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మత్తొమ్మొన్దుకళి, తిమ్మ దైను క్కప్పెక్కు-బొరైయ్దొ శొల్లిజ్జోళెన్దొత్తాల్.

అన్వ. - ఏన్దునీర్ ఇళిమ్ కురుకే (౩) పూన్దుథాయ్ ముడియార్క్కు పాక్ (౬) అట్టి కైయార్క్కు తిరుమూళ్ళకళై త్తార్క్కు (౯) పూణ్ ఏన్దు ములై (౧౭) పయన్దు ఎక ఇన్దుమలర్ క్కణ్ణీర్ నీరతతుమ్మ (౧౮) తామ్ తన్దుక్కొన్దు అకళితత్ (౧౯) తకడ నెన్దు ఉరైయారే (౨౦).

శ్రీ కుంజులిలిమ్ అనన్తరమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఎజ్జానల్ - ౯ - చా - పూస్త్రుథాయ్ వ్యాఖ్యానభట్. ౧౭౫

పన్ను. - అనన్తరమ్, అసాధారణశేషిత్వవిన్నుతై యుడైయరానవర్క్కు త్తమైక్కొల్లు తావహాత్త తమతయల్ల పెన్దు శిల్లవే నామెన్, బరుకురుక్ పార్వర్తుచ్చొల్లకితాల్.

నీరుక్కల్లావేట్టాతవిడి యకుతా నేధరిక్కుమ్మడియాయ్; గమన సామర్థ్యత్తుక్కులున్నవే పెన్దుడైయడైయ; కురుకే! (3) నర్వ శేషిత్వ మూచకమామ్మడిదర్పనీయమాన తిరుత్తుటాయ్, ముడియిశేయడైయరాయ్, ప్పూరణీయమాన, (౬) అరువాట్టై, కైయైలేయ డైయరాయ్, తిరుమాట్టిక్కళత్తిశే ఆసన్న మాకనిట్రికవర్క్కు, (౯) ఆభరణత్తై, ప్పీస, ములైయానకు. (౧౨) పయ్యెన్దయడై ట్రాయ్, ఇన్దెయలర్ పోతత్తన్నక్కల్లాపాతే వికనీతమామ్మడియానవకాకణ్ణి, విరవాతాతేళోకాకురెరమ్మమ్మడియాక, (౧౫) శేషిత్వతై యామ భోగ్యతైయమ్ శీల తైయముడైయతావే, తమైయజీనుకైత్తుక్కొల్లు, అకలవన్నకై, (౧౮) తమైయబిన్నెమ్మమ్మారైత్తు, పొన్దరత్తు ఉపదత్తుచ్చొల్లకితాల్. (౨౦).

అర్థము. - (నీళ్లు ములుగుగంధపైకెత్తి) ధరించుచున్న జలమందుంచించుచు చిన్నవనుమ్మగల పీచి పోడి! (3) అందమైన తిరుత్తుటాయ్ మూలచేసలంకరించుచున్న కీటముగల వాడుచు స్వహాణీయమైన (౬) గుడిచునకు ప్రహస్తమందులగవానికు అరుమాట్టిక్కళమందు శేషియిన్న వాడు నైననర్వత్తునినికి, (౯) ఆభరణములను ధరించుచున్న స్త్రవము (౧౨) విశ్వమై, పేగున్న రంగుపున్నములవలెనున్న నాశేత్రములయందు నీళ్లునిండుకలు (౧౫) తాము తమవిగ్రహమును నీటికవివృత్తి (౧౮) ఎయగురునునన తనమైనదికాదు అని చెప్పుము. (౨౦).

ఈ. - బన్దతామ్బట్టు. బరుకురుక్ క్కుట్టిత్తు, నిరతిశయభోగ్యరాన తావహాత్త తమైక్కొల్లువారై తిన్నుడై యు తకవుక్కున్నోగమా? పెన్దు విగ్గవమ్మైయ్యెన్దితాల్.

(పూస్త్రుథాయ్ ముడియారొక్క) తిరుముడిక్కు బమ్మనై యాన వత్తై యమింక్కిజవడి. (పొన్నావేక్కియూ నీళ్లు) తిరుక్కోళునవలైయ మింక్కిజవడి. (ప్రస్తునీరిశ్శెయుతే) విక-పునలితే, తత్తైయిశే నవత్తావైయిశే నవ శ్శక్కొనినెట్టునుకే! ఉకాగమనసామర్థ్య త్తాలుడైనపులమై వాకావెలెనెట్టుకుకజిలు. కురుకే నీరెత్తై య్పొన్నావే శ్శక్కొనినెట్టునుకే! (తిరుమాట్టిక్కళత్తారొక్క) వత్తైయమ్మోలేయ మూధరణమ్మోలేయమై ఆమ్మోలే తత్తై యుమ్మొనుక్కు పలా యుంక్కిజవడి. అవైవిగ్రహమ్మక్కా భరణమారావోతే, శీలమై స్వహాపత్తుక్కా భరణమై. అమ్మోనినె గుణజ్ఞులు కుంకుతత్తై శివయమితే. (ప్రస్తుపూణిములై పయన్దు! ఆభరణజ్ఞతై భరితకక జడమై వైర

శీ. - ౨॥ బన్దతామ్బట్టు (పూస్త్రుథాయ్ త్యాది). కురుకే - తావహాత్త తమైక్కొల్లుతలతే తకవన్దుడైయారే" బన్దతైక్కొల్లుతల తారెన్దై (బరుకురుక్ కైయత్యాది).

విన్నుతర - ఉలావుతలాయ్, మిమతియొచ్చొల్లకిత. (నవక్కమ్మ) బన్దతావలెతక (ఉకాగమనత్యాది). బరుకణ (నడు వేయివ్యాది). తేట్టవేట్ట - తడుమాణవేట్ట. పూస్త్రుథాయ్ ముడియారొక్క పొన్నావేక్కియారొక్క తిరుమాట్టిక్కళత్తారొక్క " బన్దతామ్మోలే ట్రాయ్ భావన (వత్తైయమ్మోలే యలైవడి). అమ్మడియక్కొల్లువహాతన్న (ఉక్కియత్యాది). కరివిత్ (ఉక్కియ త్యాది). పూణ్ - పిన్దు - ములైకూడు" బన్దప్రయిచ్చుకు. ఆభరణజ్ఞేధరిక-క-పడవమైకై శ్శక్తితైకరిచ్చి బన్దప్రయిచ్చొల్లకి తూరి (ఆభరణజ్ఞతైయత్యాది). (పెన్దుపూణామ్మడియలైవన్దు" బన్దరవరవకవత్తు. కుంకు అభరణమారావోత (ఉక్కియ త్యాది)

ఆ. - ౨॥ ౨॥ గుణవి అడుక్కుపలామావెన్దు (అవైవిగ్రహత్తిక్కత్యాది). అత్తైయమై గుణతైయముడైయననెన్దు తాత్పర్యా స్త్రవమ్ (అమ్మోనినెగుణజ్ఞమిత్యాది). మూస్త్రు విగ్గరవరవలొల ముత్తైయొక్కొత్తి, ఇన్దెన్దమామ్మమ్మ బమ్మరవరవలొల శీలతైగణమాక వేవవత్తారెన్దుకరుత్తు.

ఈ ప్రస్తావనలను, ఆధారముగా నున్న సంగతిని మాత్రమే గ్రహించి, ఇతర సంగతులను గ్రహించి, న్యతిరేక తిలి
 వుడి యుక్తియై నీర్వహించు; ఇట్ల రాతనను పుంసావదాన్వయ తిరువాదితే. (ఎన్ని జైమలర్ కన్నెర్
 తిరువ్వు) ఇన్జెమలర్ పోలే యుక్తి అనెకాణ్. తిమ్మకై యె యలక్కా కవుడై యకణ్, శోకాశ్రు ప్రకృతి క్కా
 మ్మడి. అన్ శోలుమ్మడి యతివ్వికై యాలే శోలుకితాళి తనై పోక్కి యల్లతు తిక్కణ్ యిప్పడి శోలూ డా
 తితే. (తిరువ్వు) అనన్తాశ్రువుక్కి మూనణ్ శోకాశ్రువాలే నిత్తె యుమ్మడి. (తామ్) పూస్తూయ్ ము
 డియార్, పూట్టికై మూర్, తిరుమాట్టికై శ్రీకృష్ణ వస్త్రకై, (తామ్) ఎన్జితాళితే. (పూస్తూయ్ ముడి
 యార్ కు పూట్టికై యార్ కు) ఎన్జయాలే - నడివర్తి చొప్పిల్ బు; (తిరుమాట్టికై శ్రీకృష్ణ కు) ఎన్జ
 యాలే - నుణ్ణాల్ బు; ఇప్పడివట్ట వడివర్తి యమ్ గుణ్ణలై యుమ్మడై యతామ్. (తిమ్మకొండకల్ తల్)
 తమక్కల వేడినాల్ 'ఇప్పడివై ప్పిరివార్ పిత్తెయార్' ఎన్జెనై తనై పోవతు. తమ్మక్కాడికవుల తిలై కణ్ణల
 వరే. తమ్మప్పిరివద్దలై కుత్తుకై కన్నెర్ తిమ్మక్కాడు; ఇమామవనామా పన్నా సేపాపళామి రాఘవమ్' ఎన్జ
 అపడియే. ఆన్ద్రామై ఎల్లామ్ శోలువిక్కుమితే. ఎనక్కోరల్ ద్రామై శుణ్ణననవికల్ కట్టిన్దు ముక్కిట్టాళి శుర
 కై యాలే బడివిమాక్కుకై కన్నెర్ తిమ్మప్పిరివత్తు. తమ్మప్పిరివ్వు నొవువమకటివీల్ బుక్కు మేల్పడతామ్
 యిల్లెయితేయెవక్కు. ఇప్పడివల్ నాక పరుమాళై క్కాణ్ణిటిలేక ఎన్జయితే. అపవా, (తమ్మక్కాడికల్ తల్)

శీ.ఆ. (తిక్కణ్). ఇట్ల వ్యాఖ్యనాన వాధరణమెట్ల వడి. పిరివిల్ వివర్తనాన జేలుమా నెన్జ (న్యతిరేక తిలితాళి) ఇప్పడి ప్పిరివ్వు
 వైష్ణవ గూఢరణమెన్జ కొల్లొతపోతు అవిష్కరణవర్తనమునకితార్ ఇష్టనిరాతవిత్తాళి. (ఇన్జెమలర్ కన్నెర్) ఎన్జెనై తిరువక్కు భావన
 (తిమ్మకై యెయత్తాళి). 'ఎన్ని జైమలర్ కన్నెర్' ఎన్జ అన్తామ్ పుణ్ణామా నెన్జ (అన్ శోలున్నాడెయత్తాళి). (తిమ్మకై యె యు
 క్కాకై వైష్ణవకణ్) ఎన్జలై ఫలితై యగిచ్చెయ్యాన్మకణ్, (తిరువ్వు) ఎన్జకుక్కుమ్ (అనన్తాశ్రువుక్కి తాళి). 'తామ్'
 ఎన్జై పరానుక్కి అనెన్జ (పూస్తూయ్ తాళి). వడివర్తి యమ్ గుణ్ణలై యుమ్మడై తామ్మడి. ఇత్ శోలున్నాడెయత్తాళి
 (పూస్తూయ్ తాళి) వాక్యతయమ్. తమ్మక్కాడి పిరివికవి తమ్మడై యెవక్కు పూర్తెయాలే తమ్మక్కాడి పిరివికవి
 బిల్ బిల్ బి; అత్తెయన్జెయ్ తాళి (తిరుక్కలవిత్తాళి). 'ఇప్పడివై ప్పిరివార్ పిత్తెయార్' ఎన్జెనై, 'పూస్తూయ్ ముడి
 యార్' ఎన్జవైలత్తెయ్ తమక్కాడెయ్ తామ్మడై (తిమ్మక్కాడియత్తాళి). తిక్కణ్ తమక్కాడి తామ్మడై 'తామ్', కన్నెర్
 అతిరేకాణ్ జేలుమా నెన్జిల్; 'పూస్తూయ్ ముడియార్' ఎన్జయాలే కాణ్ జేలు మెన్జకరు. (తిమ్మక్కాడి) ఎన్జెనై, పూస్తూయ్
 వైష్ణవతాళి) అధ్యయన్మక్కుమ్ జేమెన్జిల్; విగ్రహవిష్ణురాన తమ్మక్కాడి పూర్తెయాలే పూర్తెయాలే పూర్తెయాలే
 తవన్మక్కుమ్ యెన్జి; న్యతిరేకతాల్ నన్జనాల్ ద్రామైక్కు నివర్తకాక తమ్మక్కాడి యెన్జి యెన్జి యెన్జి యెన్జి
 యెన్జి తిమ్మక్కాడి పిరివికవి అన్జెన్జి వార్తెయ్ తాళి కణ్ణలై యెన్జి. తమ్మక్కాడి - తమ్మక్కాడి యెన్జి
 కలిగివచ్చి మేల్పడెన్జి (ఇమామవనామతాళి). 'అన్తామ్ పుణ్ణామా నెన్జ' పూస్తూయ్ వైష్ణవతాళి. 'తామ్' పూస్తూయ్
 మిరామమ్' ఇతిరేకతాళి. అన్జెన్జి తాళి, తాళి తాళి, తాళి, ఇట్ల శోలువా పున్జు (అన్జెన్జి తాళి) ఎన్జై
 శోలుక్కుమ్ (నన్జి తాళి). 'తిమ్మక్కాడి తాళి' ఎన్జెనై - తామ్మక్కాడి పిరివికవి తమ్మక్కాడి తాళి

ఆ.ఆ.పా. పుంసావదాన్వయమునకు - పూస్తూయ్ వైష్ణవతాళి. (అన్ శోలున్నాడెయత్తాళి) అన్ శోలున్నాడెయత్తాళి
 మాక వర్తనలై యెన్జి ఎన్జెన్జి, 'పూస్తూయ్ ముడియార్' ఇత్తాళి వికలితై యెన్జి తాళి యెన్జి యెన్జి యెన్జి
 యెన్జి తాళి తాళి (పూస్తూయ్ ముడియార్ కు తాళి) వాక్యతయమ్. శ్రీ మామై వైష్ణవతాళి. (అన్ శోలున్నాడెయత్తాళి)
 మామై, అన్జెన్జి యెన్జి యెన్జి యెన్జి 'తామ్' ఎన్జెనై తాళి (ఇప్పడివై ప్పిరివార్).

ఈ-తామెనై ఎక్కొన్డొక్కలుమతోటియ తమ్మెక్కొన్డొక్కలక్కడనో? తమ్మెక్కొన్డొక్కలనేమీనాల్ తమకు శేష మాన ప్పొన్ పొక్కుట్టుపొక్కుటోకు శేషమాన త్రేయో: కొడుపోవతు. ౧ "భక్తానామ్" ఎక్కువ అనుడమ్మిరుప్పతు. ౨* తనక్కొయోక వైనై కొల్పువేమమ్ ఎట్టజే ఇన్ద్రయిరుప్పతు. (తకవన్మన్ యోశే) ప్రణయిత్తుమమ్ మెన్దెయమ్ లొక్కొక్కచ్చెయ్తే, ఇతనిర్దయర్ శెయ్యుమ్ శెయలెన్దుకొల్లున్దో. ప్రేమకన్దుక్కుళ్ళాకర్ శెయవున్దై చ్చెయ్తే శెయ్ శొన్దున్దో. ౩.

తీ-తామెనై ఎక్కొన్డొక్కలుమతోటియ తమ్మెక్కొన్డొక్కలక్కడనో? తమ్మెక్కొన్డొక్కలనేమీనాల్ తమకు శేష మాన ప్పొన్ పొక్కుట్టుపొక్కుటోకు శేషమాన త్రేయో: కొడుపోవతు. ౧ "భక్తానామ్" ఎక్కువ అనుడమ్మిరుప్పతు. ౨* తనక్కొయోక వైనై కొల్పువేమమ్ ఎట్టజే ఇన్ద్రయిరుప్పతు. (తకవన్మన్ యోశే) ప్రణయిత్తుమమ్ మెన్దెయమ్ లొక్కొక్కచ్చెయ్తే, ఇతనిర్దయర్ శెయ్యుమ్ శెయలెన్దుకొల్లున్దో. ప్రేమకన్దుక్కుళ్ళాకర్ శెయవున్దై చ్చెయ్తే శెయ్ శొన్దున్దో. ౩.

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౦ - పా - తకవన్మన్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౭

ఈ - సత్తానూట్టు, తిలవనైనుకు, తిత్తు, నాకముడివతల్లుమున్నే అవనుక్కెదలైయె యజీనియన్తో
నైత్తు.

(తకవనైను రెయొరకళి) అవనుడైయ సత్తైయిట్టెక్కు, తకవనైయెన్నుజ్జోళ్. అతావళు - సిద్దయ
నై. అవనుక్కు నిరూపకమ్ దయైయైయై, అవనుడైయ మర్మమజియు మవళాకైయై, అత్తైయైయై
కాళి. (తడమ్మనల్ పాయిరైతెర్న) మిక్కినీర్ వెళ్ళుతైయైతాన పాయ్ కళితే యిరైతేడి. కలవిక్కు
ఱుప్పన వాన్మొన్స మే యాయిసక్కిజపడి. (మిక్కిన్మవడమెవుమ్) సుఖమ్ కలై పురళుమ్మడి యన్సినెళ్ళ సంగైమి
క్కిజపడి. పిరవుత్తేట్రుమాయ్ ఉన్ననకరసమాయ్ చెల్లెణిజపడి. విళ్ళేమియావిడిలిరణ్ణా శ్రయముమ్మియుమ్మడి
యాయిల్లీవై పరిపాఱుణిజపడి. (మెన్నుడైయవన్నుజ్జోళ్) కలవియిక్ మికుతి సత్తైయిక్ తొడ్డ కొళ్ళలామ్మడి నెప్పు
రియానిననవాయ్ తుమ్ (మిక్కినీ మెలి వెయితి) సరసనళ్ళార మెల్లామెకులై నతితేయుజ్జళుక్కు; కణ్ణికోళితేనానిక్కి
జపడి; ఎడతైయైక్కిణ్ణాల్ తరై తిరుక్కులాయనతో? ఉణ్ణిక్ కలవియిక్ మికుతియోపాతిపోమ్ ఎన్నుడ
మ్మిక్ మెలివుమ్. (మేలైయమిడన్దు) పరియియుమ్ కట్టుక్కున్దు; మేలై తొణ్ణుమ్మెతు ఆశ్రయమ్ వే
ణుమ్. (ఎన్నుడ మెన్మొమ్మియామ్) పుణమ్మళ్ళుతైయై కట్టున్దు, ఇనలక వాయ్ సర్వరావమ్ కట్టుతల్లు
మున్నే; నాకముడివతల్లుమున్నేయెన్. (తిరుమూళ్ళిత్రైయై) తైయైయైయై యెల్లాతార్ నత్తేనాక్కు
కైక్కాక వన్నుడిక్కిజవరక్కు. (తిరుమూళ్ళిత్రైయై - తకవనైను రెయొరకళి) పోవుజన్దవి
అత్తైయై ప్పేణియున్దుతైయైయై, ఇనిజవరపడియై నేరాకన్సొల్లివొరన్సొళ్. అప్పడిమున్ను పేణిసాలో ఇనలెన్సిల్ ;
౧ "ఎనతవళనెణ్ణి తకవుళి" ఎన్దు తిరునామోళి తొల్లిన్ బుప్పొణ్ణామల్, ౨ "తకవుడైయవన" ఎన్దు, కెడువాయ్ !
తకర తిల్ తకవుముక్కుమో పుణ్ణిజై; అత్తేన్సిల్లిణ్ణాళ్.

౧౦.

జీ-అ- వత్తానూట్టు, (తకవనైను) : అక్కణ్ణాళ్ - అక మేనియైయైయై తిరుమూళ్ళిత్రైయైక్కు - తకవనైను రెయొరకళి"
ఎన్దు తక్కుటా తవతారికై (కలవనైను రెయొరకళి).

తడమ - మికుతి, మిళవుమ్ : తకవనైను రెయొరకళి" ఎన్దు తైయైయై (అవనుడైయవిత్తాది), గుణా న్దజ్జరిక్కు, "దయై
యై" ఎన్దుతుక్కుక్కరుతైయైయై (అవనుక్కిత్తాది). ఇత్రైల్ భావమ్ (కలవిక్కిత్తాది). మేలే "మిక్కిన్మవ - మేవుమ్" ఎన్దురు
కైయై (కలవిక్కుటా పానవాళామ్ మెన్దుతు). "మిక్కిన్మవ" ఎన్దుతుక్కుతాత్తర్వమ్ (సుఖమిత్తాది). ఇత్రైల్ భావమ్ (పిరివిత్తాది).
విదవణమ్ (విళ్ళేమియావిడిలిత్తాది). "మెన్నుడై" ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కలవియిత్తాది). తొడ్డొళ్ళుకై - కణ్ణి. పదప్రయోగ
ప్రయోజనమ్ (సరసత్తాది). అతుక్కుడియైతెన్ (కణ్ణికోళితేయిత్తాది). శనక్కువ్యసనమణ్ణానాల్ సరసనళ్ళారమెలైయవేణుమో
నెన్దు (ఎడతైయైయైత్తాది). "మిక్కిన్మవ - మిక్కినీ" ఎన్దుపదచ్చేర్ తిక్కుభావమ్ (ఉణ్ణిక్ కలవియిత్తాది). మెలివుమ్ పిరియమ్.
మేలై - వన్దుమ్. కట్టుక్కులైక్కు మేలైతెన్దు (మేలై తొణ్ణుమిత్తాది). మేనిమెలినియైక్కు యాలేళయమిరైయన్దు. తమ్మై
యైయైయైయై తానెన్దు - తిరుమూళ్ళిత్రైయైయై. గుణాధిక నెన్దు తొణ్ణిణి యిప్పడి తొణ్ణుమోనెన్దు (పోవుజన్దవిత్తాది).
అతావళు - శక్తిరసమిల్లతపోక్కు శరరాదికై మేలే తడవుమాప్పిలే, ప్రణయత్వమిల్లతవనక్కు ప్రణయత్వైయైయై పిత్తు,
"తకవనై" ఎన్దువరకళిమున్నే "తకవనైయవ" ఎన్దుశిన్దుతైయైయై మెన్దు. తడమ్మనలైయైయై తొడ్డై, తిరుమూళ్ళిత్రైయైయై
తకవనైను రెయొర కళితెర్నయై.

౧౦.

తాత్పర్యము - మెలివుమ్ పోలలొ సందరించి అహరమునుభవించి సుఖముగ నండ్లమించునన్న సుందరగమనముగల ఓ! పాంస
పత్తులారా! నాశరీరము మిక్కిలికృపించి నాయభరణములన్నియు జారిపోయవని. ఇకనా ప్రాణమును పోవుటకు సిద్ధమైయున్నది.
అంతిమముండైన మూలవెళ్ళి తిరుమూళ్ళిత్రైయైయై వేంచేసియైన్దు శ్రయపతికి (ఇల్లుబాధ పెట్టటనియ్యకముకాదు" అని చెప్పెనాడు

తిరునామముల్.—౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౧౧ - ౪ - ఒళ్ళివిన్ది వ్యాఖ్యానము. ౧౭౯

మూ.—ఒళ్ళివిన్ది తిరుమూర్తిక్కళత్తుడై యు మొన్ శుదైల్ దొమ్మిల్లావనమ్మలై క్కళి మొమ్మియాళల్ వీయశోల్ !
వల్లివిల్లానల్లరుకూర్ వుడకోవక వాన్మన్మన్మన్ ! వల్లివిల్లానాయిరత్తి వుత్తునోయఱుక్కు మే ॥ ౧౧॥

అర్థము—తిరువడిక కళగణము.

అ.—(ఒళ్ళివిన్ది) ఎమ్మెరమా నైస్మిరియల్ ధరిక్కుమాళుల్ నుక్కనై యాయరుప్పొళిం పిరాట్టి అవై ప్పిరిక్కల్ శివ పాళు
రత్తై, తత్తుద్యుళన్దుభావరాన వల్లరుమాన్మచ్చుడకోవక ఎమ్మెరమా నై ప్పిరిక్కల్ శివ విప్పత్తు, తమ్మెరయరావచ్చు మొమ్మియాళల్
తిరుమ్మరుక్కనై వుత్తునోయఱుక్కు మే కళగణము.

అన్వ.—ఒళ్ళివిన్ది తిరుమూర్తిక్కళత్తు ఉత్తయిన్ (౧) ఒళ్ళికున్ది ఒళ్ళివిన్ది అచి (౨) నుక్కనై కళగణమునాల్ అలన్
శివ (౩) శోల్ వల్లివిల్లా నల్లరుకూర్ (౧౨) రుడకోవక వాన్మన్మన్మన్ అట్టివిల్లా (౧౩) అయి వుత్తునోయఱు మోయ అలు
క్కుమ్. (౧౪)

పద్యము.—అన్వరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొమ్మిన్దు ఫలము. శివ వుత్తునోయఱుకావరాన వ్యాఖ్యయనుకొని వాటియై యరుక్కెయ్ తాల్.
ఒరుకాలము విక్లపమూర్తిపదవి, తిరుమూర్తిక్కళత్తు, ౧) తిరుమూర్తిక్కళత్తునాల్, ౨) విలక్షణనాల్ కళగణమునాల్, ప్పిరి
యిల్ ధరిగూర్తపడియన్, అట్టియి, (౩) ముగ్గురై మొమ్మియాళల్, పిరాట్టి తత్తుద్యుక్కయ్ అవై, తన్నాత్తియన్ అత్తిమనాకి
చొప్పన్, (౪) సావరత్తై, అన్వరమ్మై తత్తుతయ్ అట్టియి అచియన్, పిరాట్టి అచియన్, (౫) అన్వరమ్
అవనైయన్దు ప్పిరిక్కళత్తు యశుభవిత్తురత్తయ్, భావనాల్ శివ విప్పత్తునాల్, (౬) అయి వుత్తునోయఱు, పిరాట్టి పాళు
వాన సంసారవ్యాధి, ప్పిరిక్కళత్తు ముక్కుమ్. (౧౭) ఇతరాలన్నిటాల్ కలిమిర త్తమెప్పాదుకల్.
వాదికసరికళియనాల్ వచ్చిన్, తిరువడిక కళగణము.

అర్థము.—ఎడవాయుక్ (నిరంతరముగా) తిరుమూర్తిక్కళత్తును సర్వవ్యాపకమునై యున్న (౧) అన్వరమ్ శివనాల్ కళగణము
పరిమియనై (వానిని) విక్లపించి సుందరమైన (౨) ముగ్గురై మొమ్మియాళల్ చిలకయొక్క మాటలనిమాటలపిరాట్టి విక్లపరూపు
చేసాదియన్ (౩) తిరుమూర్తి (అపిరాట్టియొక్క సుగుణములు) ముగ్గురై శివనాల్ సుందరమైన పాళులకొచ్చిమిచ్చెన (౪)
నమ్మొప్పన్ సమాపించి (భావసంధముగలవాడై) సాదింపనై అచినింపనాల్ వ్యాపకమునవిదాపనై (౫) అయి పాళుల లోకాదరిం
పన కళగణము సుగుణమున భగవద్విశేషమనెడువ్యాధిని పోగొట్టెను. (౧౭)

ఈ.—సిగనుత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొమ్మిన్దు యధ్యపిత్తాల్ కున్, పిరిపుక్కడియన్ సంసారదురితము ఇత
తానే యలుక్కుదుక్కు మొన్మిత్తాల్.

(ఒళ్ళివిన్ది తిరుమూర్తిక్కళత్తుడై యున్) ఒరుకాళున్ పదవిన్దై యాతే అన్వరమ్ శివనాల్ కళగణమునాల్
(ఒళ్ళికున్ది) ౧) పిన్నానాల్ వల్లివిల్లానాల్ ఎన్దొవనై, అన్వరమ్ శివనాల్ పిల్లయన్ వల్లపుకరక్కళగణము:—అన్వ
రిల్ భోగ్యున్ యాల్ వల్లపుకర్, పిత్తాడరక్క ముక్కనై పిన్నయన్ వల్లపుకర్. (ఒళ్ళివిల్లా) అచనన్వరమ్

శి.—అ) నిగమన్ (ఒళ్ళివిన్దియత్తాది). “ఇప్పత్తునోయఱుక్కుమ్” ఎన్దొవనై పిత్తాడరక్క (ఇత్తిరువాయ్ మొమ్మిన్దుయత్తాది).
మోయ — విక్లపపాతనాన సంసారదురితము.

శీర్షి సౌభగ్యత్తై వల్లపుకరాక సరిచ్చెయ్, భావనాల్ (అన్వరమ్ భోగ్యున్ కళగణము). “పిన్నానాల్” ఇత్తాది
వాక్యవివరణ (పిత్తాడరక్కయత్తాది). “ఒళ్ళివిన్ది తిరుమూర్తిక్కళత్తుడై యున్—ఒళ్ళివిన్ది” ఎన్దొవనై పిత్తు భావన్ (అచనన్వరమ్

అ.—అ) (అన్వరమ్ నిల్లయన్ వల్లపుకర్) ఎన్దొవనై (పిత్తాడరక్క) ఎన్దొవనై వాక్యత్వమునవిత్తు, పిన్న (అన్వరమ్
భోగ్యున్) ఎన్దొవనై యనుపదీకృతము.

ఈ-యొట్టియల్ ధరిక్కమాట్టా తావ్వులే, అవనై యొట్టియల్ ధరిక్కమాట్టా తవళెన్; ౧ - నచనీ తావ్వుయాహీనా' ఎమ్మ
 మవళత్తే. (అనిమ్మల్లై క్కి-లి మొట్టియాల్) అమ్మయి ముగ్గమానకిలియి పేచ్చుప్పే లేయిరుక్కి ఒప్పేయై యనల్
 (అలత్తీయై తన్నాల్ తన్నాల్ మొయూలే యక్రమనాక చ్చెన్ను పాతురత్తై. (నమ్మిన్ది వాన్ మొయూలే చ్చెన్కోవళి)
 పిగాట్టి పడియిలొమ్మమ్ కుజైవల్ తిరుక్కి ఒ వాట్టో. (నాయ్ నురై త) క్కీయైరై త; భావబద్ధతా లేళ్ళన్న ప్పెన్
 పడి. (అట్టివిన్ది వాయురై త్తిప్పత్తు) కేట్టవర్ కళ్ నెట్టాయురు నాళుమ్ విజాతెన రిక్కి ఒ పిప్పళు. ఇచ్చాసురై క్కీ
 ట్టాళ్ళున్న సమకాల త్తిట్టి లే సర్వకాలముమీర సమపిజుక్కు మ్మిడియాయ్ త్తిరుప్పత్తు. (నోయూమ్మమ్) భగవద్వి
 శ్లేషమాకిలినాయై యుజుక్కుమ్, కలర్దుపిరిన్దు తిర్వక్కు క్కళికాళి లేపిమ్మన్దు క్కేక్కి ప్పెట్టా; విన్ది పిమ్మిన్దు దేవ
 త్తిలే పుక ప్పెట్టవర్.

నడక్కు త్తిరుపీత్తిక్కై తిరునడిక శ్లేశరణమ్.

తి-అ॥ యత్తాది. ధరిక్కమాట్టాళెన్ను మజుక్క ప్రమాణమ్ (సచనీ తేత్తాది). ఒట్టివిన్ది-పిరియల్ ధరిక్క మాట్టా త (అనిమ్మల్లై) ఎమ్మమ్
 మొట్టియల్ విశేషణమ్ ప్పువుతల్ - నమ్మవుతల్. కట్టయవతేత్తేన్ (భావబద్ధతా లే యత్తాది). అయిరత్తుక్కు ట్టిమ్మా ప్పియే తన్న
 (కేట్టవర్ కళితాది) భాగ్య తైయలే యెన్దవడి వివరణమ్ (ఇచ్చాకురై తైయత్తాది). "నోయూమ్మమ్" ఎమ్మమ్ - ఇమ్మమ్మ ప్పెట్టా ము
 పుటణ మెన్దితార్ (తిలవితాది).

తేయర్ తిరునడిక శ్లేశరణమ్.

ప-౩॥ (ఒట్టివిన్ది) "యోభాగ్యకాణ్డే [౪౩]॥ "యోభాగ్యమితవీవత్తయికాతే ప్రవీళత్తణ ॥ ౧౪॥ "నామే కోగ మిన్దొరై" తి
 యానాదత్తకాన్ ॥ ౧౬ ॥ " ఇతిరామేకోగిజాపమతిలత్తణ, "నచనీ తా" ఇత్తాది ॥ ౩౧॥
 మణనాళమామనికల్ తిరునడిక శ్లేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - తిరుమాళ్ళొక్క శమందు నిత్యముగ వేంచేయున్న దీప్తిమంతం దైన సర్వేశ్వరుని పాదములకు విత్తవ్రతమునాడు పుట్టు
 తీరవాణ్డియన పి రాట్టినాదిం చిన శ్రీమాత్తులను బ్రహ్మనాదిం చుచున్న ఆపిరాట్టియన సునాం దిన నమ్మట్టియన నాదిం చిన యాదానానానాదులను
 సింధునారు భగవద్విశ్లేషమును బోందరు.

 ద్రమిడోపనిషత్తుభితియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టి క్కానన్దోకమ్.

(ఎక్కానల్) స్వీయంవియోగిజనమాన్త ప్రసిజాభిహంప్యం విష్ణు ప్రతిపంశ్రీతజనై ర్వసంపన్నప్రేవ ।
 అర్చాపారేణ కవ్యవత్తత్పిశిభోధనాయ దూతీచకారివిమాగానధిన ప్తమంసః ।
 వాది కేసరిఅమ్మయి మణనాళచ్చియర్ తిరునడిక శ్లేశరణమ్.

అర్థము. - సః - ఆనమాట్టియై, అధిన ప్తమమ్ - (తొమ్మి చవత్తయొక్క) విజనననాథ్ మొట్టిలో, స్వీయమ్ - సీయమిద్దొరై, ప్రసిజాభిహంప్యమ్ - తన సెజిబాసియన్న జుజును బంపుచున్న తన సాందర్యమును, విష్ణు ప్రతిపంశ్రీతజనై - విష్ణు ప్రతిపంశ్రీతజనై, ర్వసంపన్నప్రేవ - ఆ శిత్తజనులతో గూడ నే, కవ్యచన - ఒకా మెడన్దివడిమంగు, పునతః - నిసేం దుమిన్న, అర్చాపారేణ - అర్చనమునాడు, ప్తమంసః - తత్వరసికి, తత్పత్తితోధనాయ - (విష్ణు ప్రతిపై) అయాభిమాన్యముయొక్క ఉద్వేగముతో జను, విమాగాన్ - చక్రాలను, సాంధర్యమును
 దూతలగా వేసినానరి.

తాత్పర్యము. - "ఎక్కానల్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మట్టియై, సర్వేశ్వరుడు, తన పిల్లవేషించిన వారు తన సాందర్యమును
 అచి బాధపడుదురనియెంచక కౌన్దియ శ్రీతులతో గూడ తిరుమాళ్ళొక్క శమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునియొద్దను, విష్ణు ప్రతిపంశ్రీతజనై
 గాట్టియై సాందర్యమును పలచి మిక్కిలి బాధపడుచున్నారే" అని వానికేదెలియవలయుటకై వర్ణనలను దూతలనుగా నింపిరి.

ద్ర-తా.- (ఎక్కానలకమ్) రమ్యత్వాచ్చీరులస్వా శ్రితజనసహితత్వేన పద్మాక్షతాయా
స్వామిత్వా త్సత్పరజ్ఞ్యోతిరితికథనత శ్చీధరత్వా తిక్తవ్యా |
పుష్పశ్యామత్పభూమ్నా రథవరణముఖస్వాయుభత్వాద్యుదన్తై .
శ్చౌరేధీమాక శారీర్థటకముఖ సువిప్రస్మృతీయత్వమాహ.

౯౯.

అర్థము. - శ్రీకులస్వా - కులసీమాలికచేత, రమ్యత్వాత్ - మనోహరచగుటవలనను, శ్రితజనసహితత్వేన - ఆశ్రితజనులతోఁగూడు
కొనియుండుటచేతను, పద్మాక్షతాయా - కమలనేత్రుఁడగుటవలనను, స్వామిత్వాత్ - స్వామియగుటవలనను, సత్పరజ్ఞ్యోతిః ఇతి -
జ్ఞానమున తేజస్సుకలవాఁడని, కథనత - చెప్పబలనను, శ్చీధరత్వాత్ - శ్చీధరఁడగుటవలనను, గోష్ఠ్యేతిచేతను,
పుష్పశ్యామత్పభూమ్నా - (రెల్లు) పూలవంటిశ్యామవర్ణముయొక్క అతిశయముచేతను, రథవరణముఖస్వాయుభత్వాద్యుదన్తై - చక్రము
మొదలగు తన ఆయుధములుకలవాఁడగుట మొదలగు వృత్తాన్తములచేతను, శౌరేః - శ్రీకృష్ణునికి, ఘటకముఖసువిప్రస్మృతీయత్వమ్-ఘటక
(అచార్య) వ్యా రాసవృత్తిగినవాఁడైయుండుటను, ధీమాన్ - బుద్ధిమంతులైన, శరారిః - నవ్వాటొప్పు, ఆహ - చెప్పిరి.

౯౯.

వ్యా - (రమ్యత్వాచ్చీరులస్వా) కొక్తార్థపూర్ణాయుడి - మిక్కిలించునట్లై యుండెత్తన తిరుమొట్టియొకరైయారే యలవృత్త
మాన తిరుముడియై యుండెను నాకై యాలును; (శ్రితజనసహితత్వేన) తమతోడబ్రాత్రులైన మగ్గు - పరిజనంతోడేహిడి యగుకై యా
లును; (పద్మాక్షతాయా) శేక్కునుల క్రింద పోలుబ్బలో - శివర్థతామరైప్పుస్వీలేయగుకొను తిరుక్కోటే మలరైయై యున్నాకై యా
లును; (స్వామిత్వాత్) తిరుమేనియడిచుమగ్గు - వడిమలకాలే తానే సప్తస్వామిత్వంతోడై యగుకై యాలును; (సత్పరజ్ఞ్యోతిఃకథన
త) తిరుమూర్తికొల్లెత్తునైయుండుకొనవలెమగ్గు - తిరుమూర్తికొల్లెత్తిలేవ ర్తికై యారే వరుమవడ క్రితాగ్రట్టిలును మిక్కిలేడన్వియు
డైయున్నానాన్దియొల్లప్పుడుకై యాలును; (శ్చీధరత్వ) మాతరై క్తమూర్తిపకత్తైవితార్మగ్గు - పెరియ పిరాట్టియారై తిరుమార్పిలే కై యు
కొల్లెట్టుకొల్లె-యాలును; (అతిక్తవ్యా) పడర్ పుకటాకా - నిరవధకకీర్తియై యుండెత్తాకై యాలును; (పుష్పశ్యామత్పభూమ్నా) పున
కొల్లెట్టి రాసుగా మేని - శివ్యపెద్దోయిగుకొను కాశామ్మప్పోలే యిరుక్కొలుతిరునికలై యుండెను నాకై యాలును; (రథవరణముఖస్వా
యుభత్వాద్యుదన్తై) పొన్నాట్టికై యారేమగ్గు - ఇరువలక్షలును; తిరుక్కోటకుకొలవార్తాగ్రయొనికొను తిరుమూర్తికొల్లెట్టుకకై
తనవృత్తులగుకొలె పుండెను నాకై యాలును; అదభవత్తారే - తిరుమూర్తికొల్లెత్తార్మగ్గు ఎట్లు ఆనన్దగ్రాభేయిలే పొలంకల ఆనన్దత్తియై
సర్వకొలెను. ఇప్పడికళాతే, తిరుమూర్తికొల్లెత్తైప్పునమానై ఘటక రాసవార్యముఖత్తారే విశ్వసనియునాకల ఎక్కానల్ "ఎట్టి అచరిత్రతే
అట్టొరైతి న్నిచ్చుమోతాదన్దితార.

౯౯.

న వా ద్వా చా ర్యర్ తిరువడిక శేతరణమ్.

తిత్పర్యము. - "ఎక్కానల్" అనెడుతిరువాయ్ మొట్టిలో సమాభ్యుదయ, సత్వేత్వవండు, [౧] కులసీమాలావృత్తుండఁడు, [౨]
ఆశ్రితజనసహితుండఁడు, [౩] కమలాశీరుండఁడు, [౪] సర్వస్వామియనియందఁగొనునట్లుమేంచేయున్నవాఁడు, [౫] డీక్షితుండఁడు, [౬]
లక్ష్మీవక్షుగ్గుండఁడు, [౭] కీర్తిమంతుండఁడు, [౮] శ్యామమందవండఁడు, [౯] చక్రాదివిద్యాయుగభయండఁడు, [౧౦] సన్నిహితుండఁడు, ఇన్నిగుణ
ములుకలవాఁడుగాన ఆచార్యద్వారా ఆశ్రియించియుండెల తప్పకరక్షించుననిమృతగివాఁడైయున్నాడని ప్రతిపాదించు.

౯౯.

తి-సూ - ఎక్కాతలుక్కడిమూలేయన్దవడివల్లుకై | వ్లక్షాతుపత్తై శావాజ్ఞవన్మా |
తెట్టుముప్పు పుట్టిన కైస్తూతాకవ్పకవిడుమాటన్తా | భుట్టినర్మక్కు త్రిజ్ఞయెటుక్కుమ్.

౧౨౬

అర్థము. - ఎక్కాతలుక్కు - నాయాశకు, అడి - కారణము, మూర్ - సత్వేత్వవండు; విదన్ద - పొందిన, వడివల్లుకు - విగ్రహ
కొందర్యము, ఎట్టు - అని, అట్లు - ఆయవస్థయందు, ఆకు - ఆసాందర్యమే, పత్తై శా - అవలంబముగ, అట్లు - అచ్చును, ఆవన్మాత్ -
నాని విషయమందు, ఎట్టుమట్ట - సర్వక్రియన్న, పుట్టినకై - పక్షులసమాహమను, తూతాక - దూతగా, పోకిడును-చంపుచున్న,

మాట - సమ్మార్థ్యం మొక్క, తాళి - శ్రీపాదములు, ఉల్లివర్క్కు - (తనను) అనుసంధించినవారికి, తీర్తె - ప్రతిబంధకములను, అణు
వృక్ష-హఃగొట్టును. ౮౭.

అవ. — (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇతిల్, వడివట్టుపల్లె బొకాకత్తుకువిట్టరుళిసమ్మార్థ్యం దివ్యనూ క్షయమునువది త్తరుళిచ్చెయ్ తొర. ఎక్కానే
యెన్నిల్; అప్రీతిగర్భగుణానుసన్ధానమాత్రమాయచ్చెవ్విడ తిల్, భాగ్యవైకల్యతాల్ గుణానుభవతాల్ వర్ణప్రీతిశ్రీష్టట్టు, అప్రీత్యంక
మేరలైయెడుత్తు అనునదైయ సాన్దర్యతాల్ అనువృత్తిచిత్తరాయ్, (అప్రీత్యకైక్కణ్ణాల్ కట్టెనుభవిక్క వేయివ్) ఎన్దు కణ్ణాల్కొండవడికల్
త్తుకువిడుకితి * ఎక్కానలిండ్ల తై యరుళిచ్చెయ్ తొర (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇత్యాదియాలేయెన్.

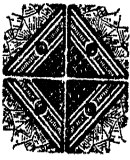
వ్యా. — ఎక్కాతలుక్కడి) ఎన్దుదైయ ప్రేమత్తుక్కుమేరు. (మాలేయ్ వడివట్టుకైవ్ సర్వేశ్వరనుడైయన్దురూపానుభవయాయను
రూపమాన విగ్రహసాన్దర్యమెన్దు. (అక్కాతుపల్లె బొకా అద్దవన్నాల్) అన్దశైయిల్ అవక శాన్దర్యమే, పల్లె బొకా - అలవ్వునమాక, అన్దిడ
తిల్ అవక విషయమాక - తిరుమూర్తిక్కళత్తుతైయ మువక విషయమాక. (ఎన్దుమళ్ళపుళ్ళన తై త్రూతాకప్పొక విడువమాటా) ౧. యాం
కపీనాం సహస్రాణి? ఎన్దుత్తుడి సర్వదిక్కుక్కలిని ముడ్డాన పక్షిసమూహా తై, తమ్మడైయ ప్రాణరక్షణాధనాక చూడ ప్రేమవన్దు
మాట్టిర్. అతావతు .. శైక్లామడవారాయ్" ఎన్దుతుడక్కి "ఎన్దుడుక్కర్తర్ క్కెక్క తూతాయ్" ఎన్దువ్, "అమర్ కాతిలుగ్గడకిన
క్లాక్" ఎన్దుతుడక్కి "తిరువోడల్లైవారక్కర్తక్కిలమే కేరీరే" ఎన్దువ్, "తిక్కెలమే కేరీరే" ఎన్దుతుడక్కి "కొక్కినకొల్ నురుకిన
క్లాక్ - కెక్కెలమల త్తలర్ పోలువకల్ క్లాక్ శైన్దివాయ్ అక్కెలమల త్తలర్ పోలునిరుమేని యడికళుక్కు" ఎన్దువ్, తిరుమేనియడి
కళుక్కు" ఎన్దుతుడక్కి, (†) "మాతర్ త్తమూర్ వకత్తే తైత్తార్ క్కు" ఎన్దువ్, తిరుమూర్తిక్కళత్తుతైయవ్ పల్లయక్కట్టుడల్ పవళివా
యవైక్కణ్డు" ఎన్దువ్, "పునక్కల్ కాయమేని పున్దుట్టాయ్ ముడియార్ క్కు" ఎన్దుతుడక్కి "తాన్దన్దక్కొల్లెకల్ తల్ తకన్దెన్దు
రైయార్" ఎన్దువ్, "ఎన్దకమేనియెట్టియామే తిరుమూర్తిక్కళత్తార్ క్కు" ఎన్దువ్, ఇన్దుడి "పున్దుట్టాయ్ ముడియార్ క్కు" ఎన్దుమళ్ళపుడు
వడివట్టు పల్లె బొకాకత్తుపట్టికల్ త్రూకువిట్టరైన్దు అనువడితైయవ్ శిఱన్దశైయమవ్ పడ్డైత్తవర్షమే తమకోట్టెవాసమవ్ ముప్పేత్త
క్షమాదీక్షా సాన్దర్య సాన్దర్యజ్ఞై యణ్దుత్తువ్ పూహవిభవ పరత్వద్యయార్తైవకల్ తూతునాలుక్కువ్ విషయవ్" ఎన్దీతిటార్యపూగ
యత్తై నాయనాను మరుళిచ్చెయ్ తతు. ౩ "అపరాధపహత్యాచ్చ విభోస్సమ్మన్దభవత్ 1 ఐకరస్యాచ్చ సౌర్యాత్ సుబ్రహ్మణ్యాయే
మునిః" ఎన్దీతి వాదికేసరి ఆర్థియ మణవాళియరు మరుళిచ్చెయ్ తతు. (మాటానూళింకల్ శ్రీశైయణుక్కువ్) అమ్మార్థ్యం గురువడి
కళానను, తన్దైయవస్సానై యనుసర్పత్తవర్ కళుక్కు ప్రతిబంధకత్తై తానేవడిత్తుప్పొకడున్దు; * మయరణునుడవడిపోరే. ౮౭.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆవిరహావనయందు, ముందుతానునుభవించిన సర్వేశ్వరుని దివ్యావయవ సాంధర్యమును స్మరించి తిరునాధిపతుండు
ఎక్కిలియాళకలశాన్దై యాసాంధర్యమును నేవించనాళపడి వానియొద్దకు పత్తులను దూరలగా బంపినవచ్చుట్టొద్ద శ్రీపాదములనుగూర్చిని
చువారికి సకలవిధ ప్రతిబంధకములును శించును. ౮౭.

బిన్నతామ్మై తిల్ - ఏత్తోర్నిరువాయ్ మొట్టిమున్ద బ్రీమ్ ము.

అక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౭. — పాట్ట, ౯౫౯.

శ్రీః.

అథ్వాత్ తిరువడిక శేకరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - ఒన్మతామృత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - అఱుక్కుమ్విన్దై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—అఱుక్కుమ్విన్దై యాయిన వాక తననై | నిఱుత్తుమనత్తొన్దియశ్చిన్దైయినార్ కున్ |

వెఱ్ఱి తోన్ మలర్ చ్చొల్లై కళోళూన్ తిరునావాయ్ | కుఱుక్కుమ్వన్దై యుఱ్ఱుళొలోకొడియేత్తై ||

అ.—(అఱుక్కుమ్విన్దై) ఇప్పుడిదూత ప్రేమణమృత్తు, పిన్దై యుమ్మెరుమానై వరక్కాణామయై అవసన్నరాయ్; * భగవద్దర్శనాపేక్షరాయరుప్పరుడైయ దునిఱుత్తుకొన్నక్కమ్ తిరునావామైనకున్ మొదకాల్ కుఱుక్కుమ్ పాయముడైయొ కెన్దై.

పన్నీ.—ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియల్, ఇప్పుడిఘటక ముఖతైలే ప్రాపికన్ వళినివేళి తనర్, ప్రావ్యత్వరాతికయత్తై, అవకామితార్థాన్ సాయ్ కొన్దొన్దిరునావాయ్ యొన్దురునియర్ క్కొడదైయ ప్రకాశపీక్కుక్కణ్ణు; [౧] అవసదైయ అనుభవవిరోధినిరావకదేవతత్వస్థితియుమ్, [౨] అనుభావ్యత్వవైధవ తైయుమ్, [౩] అపాధారణసవృన్దైయుమ్, [౪] నిత్యైకబృన్దస్వనియత్వస్థియుమ్, [౫] పన్నీవరిజసపాదాపూర్తియైయుమ్, [౬] ఆశీతభవ్యతైయుమ్, [౭] శేషిత్వరక్షకత్వాద్యాకార పూర్ణతైయుమ్, [౮] అనుభవజ్ఞానప్రసవ్యస్థితియుమ్, [౯] దురవగమ సర్వేశ్వరత్వ తైయుమ్, [౧౦] అతిరమణీయవిగ్రహయోగ తైయుమునసన్నిత, ఏవం ప్రకార నాన్ పన్నీత్వస్థితినినియర్ క్కొడ దేవ తైక్కిఱ్ఱియనభవ్యతొరునాశే ఎన్దు బహుముఖమామ మొరథిక్కిఱ్ఱార్.

అన్య.—అఱుక్కుమ్ అన్య నిఱుత్తుమ్ (౩) మనకు ఒన్దైయ శిన్దైయినార్ కున్ (౬) విన్దైయాయిన అఱుక్కుమ్ వెఱ్ఱి (౯) తోన్ మలర్ శొల్లై కళోళూన్ (౧౨) తిరునావాయ్ కొడియేట్టు కుఱుక్కుమ్వన్దై యుఱ్ఱుళొలో (౧౫).

పన్నీ.—మంత్రాన్దై, ఆత్మతానుభవవిరోధినిరావకమాయ్ నిరతితయభోగ్యమాన తిరునావాయ్ ఎనకుక్కొట్టుమ్ వక్రయన్దైకి సన్నిధి.

అన్య.—అన్యాయుమందు అసర్వేశ్వరని శంపలయననడి (౩) అధ్యసహాయమందు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క (౬) పాపములైననన్నింటిని పొగొట్టునదియు పరిశుముగల (౮) చల్లనైన పుష్పములగల తోపులచే జుట్టుబడినదియునైన (౧౨) తిరునావాయ్ పదవిదవ్యదేశమును పాపముగలనాన్ పొందుటకువాయముకలదా? (౧౫).

అన్య.—అన్యాయుమందు అసర్వేశ్వరని శంపలయననడి (౩) అధ్యసహాయమందు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క (౬) పాపములైననన్నింటిని పొగొట్టునదియు పరిశుముగల (౮) చల్లనైన పుష్పములగల తోపులచే జుట్టుబడినదియునైన (౧౨) తిరునావాయ్ పదవిదవ్యదేశమును పాపముగలనాన్ పొందుటకువాయముకలదా? (౧౫).

ఈ.—తిరువడిశెన్దు పిరాట్టియై తిరువడిత్తొన్దు మిరాడ్దవన నరమ్ పెరుమాళ్లై క్కిట్టువరఱుక్కుమున్నుపిరాట్టిమ్ ప్పొత్తననుమొరథమ్మొలే, క్కీర్తివిట్టమాతర్ అత్తై పట్టు అవనై కొన్దొనరువరఱుక్కుమున్నే నడువినర్ కున్.

అ.—అఱుక్కుమ్ విన్దై ప్రవేశే, సర్వహృదమాక సర్వసాధన (తిరువడి శెన్దు త్యాది). పిరాట్టిమ్ ప్పొత్త మమొరథమ్మొలే యున్నది - ౧. "త్యంసం మేవ్యసిరామేణకాత్మే శేవహేదే." † క్కీరంసం దేవకోకవ్యపారయాస్యసి మేధిలి" ఎన్దుతిరువడిశొల్లిపావన

† "క్షీరపంక్తిమ్" ఇతిమన్దిరత్తీరామాయణే.

ఈ - ప్రిత్య మనారథ త్రైవ్యోలుగిటు. ఇప్పడితమ్ముడై య వార్తియతివక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అప్పోతేవరక్కాణామై యాలే యవసన్న రానవర్, దూతప్రేషణతాలుమ్ అవగృహానుస్థానతాలుమ్ మనగిప్రసాదతాలుమ్ “అవగృహానుస్థానమై విషయీకరితు అమర్ద్దనిలమాన తిరునావాయులే కొడుప్పోకై నిశ్చితమ్” ఎన్దు అభ్యసనీత్తు, క్రమత్తాల్ పోకప్పన్ద్రామైయాతే పతతి. “అశ్లేపుకవల్లెనే? పుకుమనాళిన్ద్రా? అశ్లేపుక్కైకణ్ణారక్కణ్ణమై శెయ్యవల్లనే?” ఎన్దు ఇప్పడియనేకమన్దరభజ్జలై ప్పణ్ణుకొత్తార్. “ఉపాయోపేయజ్జ భిరణ్ణమిశ్చంసే” ఎన్దు భ్యసితార్ కు ప్రాప్య రుచికణ్ణ భీషన్ద్రాల్ విలమ్మ హేతు విల్లామైయాలే, ప్రాప్యసిద్ధియభవుమ్ మనారథమ్ శెల్లానిలుమిత్తే. ఇమ్మనూ రభద్రా ఇవనుక్కు త్తవిరాతతుమాయ్, అతుతానినియతుమాయ్, ఇవనుడై య స్వరూపత్తోడు శేర్ నిరుప్పతు మొన్చిత్తే. పెరియముతలియార్, ప్రాప్యసిద్ధియల్ త్తవైయాలే ఎప్పోతుమ్ తిరునామముయై యనుసనియాని ట్టర్; అక్రెయాలే, ఇత్తై “పెరియముతలియార్ తిరునామము” ఎన్దాయ్ మువ్వొల్లువతు. అథవా, “విట్టదూ తర్కళ తాట్తార్ త్తార్కళెన్దు తామే అవగవ ర్తిక్కిట దేవేత్తాప్పోక పైరుప్పడుకొత్తార్” ఎన్దరుమున్దు.

ముతత్తాన్దు. ఎవక్కు త్తిరునావాయ్ కుటుకుకై కుక్కుపాయమున్దో? పెన్దెత్తార్.

(అటుక్కుమ్ వినై యాయన) వినై యెన్దు పేర్ పెన్దై యడజ్జలుమ్పోక్కుమ్; — రుచివిగోధి, ఉపాయ

తి.అ.॥ పద్యమై యుప్పోతుమ్ మసారభిక్తకొట్టేర్ కైయైప్పన్ద్ర. (మసారభ త్రైవ్యోలుగిటు) ఎన్దవన న్దరమ్, “ఇత్తిరునామము” ఎన్దుటాటువన. అత్తలైప్పట్టు - అత్తేపాయ. పిరాట్టిక్కు ప్పెరుమాళ్ వరువరెన్దు తిరువడియతివిత్తపిన్ద్రా యాలే, “ఎప్పోతవరక్కాణా వ్వుకుకోవ్” ఎన్దుచతఃకుగ్గుడున్; ఇవర్కక్కణ్ణు సెన్ది నిక్కే యురక్క మసారభమహాదేవడియెన్దు నేయెగ్గిట శ్చెన్దుయాలే, విన్దస భృతి (ఇన్దడియత్తాది). “అటుక్కుమ్ వక్రయన్ద్రాకోలా”, “నాళతీయేనే” “అణుకప్పెలునాళ్ యన్ద్రాకోలా”, “కణ్ణారక్క ిక్కిన్ద్రాన్ద్రాకో”, ఇత్తాదియెన్ద్ర (అత్తేపుకవల్లెనే యిత్తాది త్రయమమ్) ఉపాయవన నేయెన్దు భ్యసనీత్తాల్ గతత్తస్యసదృశం భవేత్” ఎన్దురాలేమసారభిక్తానెన్ద్ర (ఉపాయోపేయజ్జలిత్తాది). ప్రాప్యరుచి కణ్ణుట్టేన్ద్రాల్ - ప్రాప్యత్తిలవరమ్ కుత్తై వతి పున్దానారత్తవడి. ప్రాప్యత్తై యున్ద్రాన్ద్ర స్వరూపవిదత్తైచ్చెయ్యలామెన్ద్ర (ఇమ్మనోరభమిత్తాది). “ప్రాప్యత్తైయాలే మనోరభిక్తిత్తార్” ఎన్దుకుక్కు సంవాదమ్ (పెరియ ముతలియార్ త్తాది). పెరియ ముతలియార్ - అశవన్దార్. సగ్గత్తనరమ్ (అథవేత్తాది). *

ముతత్తాన్దు (అటుక్కుమ్ వినై యత్తాది). “కొడియెన్దు - తిరునావాయ్ కుటుక్కుమ్ వక్రయన్ద్రాకోలా” ఎన్దుత్తెక్కుటా డ్డిత్తవతారికై (ఎన్దక్కైత్తాది).

విన్దకళే నేకమున్దోవెన్దు (రుచియత్తాది). రుచివిగోధియావతు - ప్రయోజనాన్ద్రాత్తే దేవతాన్ద్ర భజనాదికల్. ఉపాయ విరోధియావతు - అశక్త్యంసక్కదేవేత్తాత్తాత్తైక్కా - త్రియమ్, సాధనాన్ద్రస్పృహ, ముతలొనవై. ప్రాప్యత్తైప్రాపిక్కుమిదత్తై

అ.అ.వి ॥ ఇప్పడిమనోరభిత్తాలున్ గ త్తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్దు గిక్కిట స్వరూపత్తుక్కుచ్చేరుమెన్ద్ర; ఇటుక్కుచ్చేరా తాకిలమ్, అవగ్నైలత్తణ్ణుజ్జణ్ణ వన్దతాక్తయాలే విరప్పాకాత్తెన్దుమ్, అతుతానివనుక్కుత్తనభోగ్యమాయురకుమ్మెన్దుమ్, శేషభూతమ్ కుక్కుడైరభత్రాలల్లుతున్ద్రెయ్యొమైయాలే స్వరూపన్ద్రుమ్ శేర్ నిరుక్కుమ్మెన్దు మరుళిచ్చెయ్కొత్తార్ (ఇమ్మసారభనానిత్తాది). ఇరు స్వరూపానురూపమెన్దున్ద్రై అప్రసంవాదత్తైదరిప్పిక్కిత్తార్ (పెరియముతలియార్ త్తాది). *

ఈ - విరోధి, ప్రాప్యతై, పాపిక్కుమిడ త్తిరవనుమిరోధికల్, వర్తమానదేహ త్తళవితేవర్యపన్దై యన్ది క్కే, ప్రార్థనై పమాననిన్దై అవ్వరుకేముమ్ పోమ్మడివిలమ్మక్క క్కడవనై. నిన్ద నిన్దనిలై కళితోఱు ముడ్డామరుక్క మితేవిరోధికల్. పుతుప్పడై నై యుమ్మక్కుల్లిరుమాప్పలే క్రమత్తాలే పోక్కివేణువతు తాహోక్కుమన్దితే; భగవత్సే సాదత్తాలేహోమన్దై బరుకాలేహోమితే; ౧ “మేరుమన్దరమాత్రోపి, ” ౨ “సర్యపాపానగ ప్రమామనై, ” ౩ “సర్యపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నికవడియే యాకక్కడవతితే. బ్రహ్మహత్తైక్క ప్రాయశ్చిత్తమపణ్ణినాగోహత్తై క్కరుత్తనిన్దై ప్రాయశ్చిత్తమ పణ్ణివేణివరుమితే; అజ్జన్ వేడ్డావితే భగవదనుగ్రహణ్ణిల్లు కార్యణ్ణిల్లుమిడ త్తిల్. అరొక్కుత్తానిప్పడి శేయవతేనిన్దై; (ఆకత్తిత్తాది) వూదయత్తిలే యవనై నిజుత్తేవమెన్ను మధ్యవనాయత్తిలే యెరుమైప్పట్ట మమారథత్తై యుడైయార్కు. (వెఱియుత్తాది) వినైయెప్పక్కాతేనర్థిప్పిక్కిలుమ్ వికప్రెణ్ణతవడియాయ్లిరు దేశమిరుప్పతు. పరిమళత్తైయుడై తామ్ శ్రమహరమామ నిత్తివన స్రమానశోలై కళాతేక్కామ్ పుట్టితిరునావాయ్. (కుఱుక్కుమ్మవన్దై యుడ్డావోలో) కుఱుక్కుమ్మవన్దై కైయో? వెన్నుతల్; కుఱుక్కుమ్మ విరకేతో? వెన్నుతల్; కుఱుక్కుమ్మ - అద్దేశభామై. ఎమ్మెరుమానా తిరువడిత్తొమ్మెన్దరుళానిజు, “తిరునావాయ్ త్తనై యిడమహోమమ్” ఎన్ను ఎలిలేవనికత్తార్ శిలరై క్కేట్టపళ, “కుఱుక్కుమ్” ఎత్తార్ కళాయ్, అత్తైక్కేట్టా ఇబ్బామ్మెయాలేయరుళిచ్చెయివతెట్టావో! “ఎన్ను పోరివిధరాయరుళివారే.” (కొడియేఱు) కొడియేనుక్కు. ఆహోలేశముడై యార్కు ప్రాపిక్కులామ్ దేశమాయుక్క ఆత్తై యుమ్ కణ్ణివన్దై బిరుక్క పుక్ మ్మత్తాతేనావ్రవడుత్త క్కడియిన పాప త్తైప్పణ్ణివనెనక్క. ఆక త్తవనై నిజుత్తుమ్ మనత్తొన్దియన్దియినాగోక్కు - వినై యాయన-అఱుక్కుమ్ - వెఱి త్తడిమలరచ్చోలై కళి శూన్ తిరునావాయ్ - కొడియేఱు - కుఱుక్కుమ్మవన్దై యుడ్డావోలో. ౧.

౭-౧౧. వరుమ్ విరోధికావన - “అవనై శివాయమ్” ఎన్దవనసాయమ్ పిఱిన్దాయమ్, అవన్దివడికత్తై ప్రాపిక్కుమిడ త్తిల్ “అవిన్దై కర్త వాననాగువితల్, భాగవతావచారమ్,” ఎన్దాప్పలే వరుకెఱువోధికల్. (వర్తమాన దేహ త్తిళవితే పర్యవన్దై యన్ది క్కే) ఎన్దికెడ త్తిల్, “ప్రారంభితరపూర్వపాపముఖిం” ఇత్తావనన సన్దేయమ్. కణ్ణుకక్కెల్లామ్ విరోధికకుడ్డావెన్దై (నిన్దన్ద విత్తాది). వినైకళిరుకాలేమఱుక్కుడుమోవెన్దై (పుతుప్పడై నైయత్తాది). బరుకాలే పోమ్మెన్దై మరుక్క (వర్తమానదేహ). “మేరుమన్దరమాత్రోపి రాత్తిపావన్దై కర్ణి. కేళవన్దై వర్తమానావర్తయర్తాన్దిధివనశ్యతి” ఇత్తిశ్రీవిన్దై క్కే, “ఎవమాన్ద సర్యపాపాన్దై ప్రమామనై” ఇత్తికళిక్కు. “పుతుప్పడై నై” ఇత్తానివాక్యవ్యయ వివరణమ్ (బ్రహ్మహత్తై క్కేత్తాది వాక్యవ్యయమ్). బరుమైప్పట్ట - శివోక్తిశ్రీ. తోరన్దోగన్దై త్తెరువర్తి త్తిరుక్కుభావమ్ (వినైయెప్పక్కాతేయత్తాది). కబ్బాన్దమ్ (పరిమళత్తై యత్తాది). “మలర్ వన్దై” ఎవరియా వర్తమానన్దై మోక్షమాతే (నిత్తివన స్రమాన) ఎన్దతు. ఇరన్దామర్దమ్ - కుఱుక్కుమ్ ఎన్దికమెల్లాన్దై “కుఱుక్కుమ్” ఎన్దవన్దై బిరుక్కిల్లెవన్దై (కుఱుక్కుమ్ విరకేతోన్దై). ఆనాల్, కుఱుక్కుమ్ వన్దైయన్దై తే “కుఱుక్కుమ్ వన్దై” ఎన్దికత్తెన్దై (కుఱుక్కుమ్ విత్తాది) ఎన్నుతల్; మూన్దామర్దమాతల్. “దేశభామై” ఎన్దతుక్కు సనావమ్ (ఎమ్మెరుమానాత్తాది). పావమేత్తెన్దై (ఆకాతళ మిత్తాది). అన్దయమ్ (ఆక త్తవనై యత్తాది). “వినైయాయన - అఱుక్కుమ్” ఎన్దతు - * తిరునావాయ్ విరకేణమ్. ౧.

ప్ర-౧౧. - (అఱుక్కుమ్మవిన్దైయాయన) శ్రీవిన్దై క్కే అన్ద సప్తకావ్యాయ్, “మేరుమన్దరమాత్రోపి రాత్తిపావన్దై కర్ణి : కేళవన్దై వర్తమానావర్తయర్తాన్దిధివనశ్యతి.” ఛాన్దోగ్య [౫ - ౨౪] వైశ్వనరవిద్యానామ్, “యశోమీకాతూల మగ్నై ప్రాతం ప్రమాదేతి | ఏవమాన్ద సర్యపాపాన్దై ప్రమామనై” - గీతామ్ [౧౫], “సర్వపాపాన్” ఇత్తాది || ౬౬ || ౧.

౧౮౬ తిరునామమ్మ - ౯ - ౪ - ౮ - తి-అటుక్కుమ్మవిన్దై - ౨-పా-కొడియేరిడై వ్యాఖ్యానము.

అవతారిక—ఈతిరునామమ్మలో, పంపించిన దూతలచుట్టికివెళ్ళి సత్సత్వరునికిఁ దనయవ్వనుడెప్పి తిరిగవచ్చుటకుమందే అత్యుభినివేశముగలవాడై సమాభ్యర్థన అంతలో తిరునానామమును దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీమద్వివరిని నేవించి నేనెప్పుడు కైబ్రుర్యముచేసెదమోయని నాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము—సత్సత్వరుని దను మృదయముందుచుకొనినవారికి భగవత్పూర్తి విశ్వాసులన్నిటినిబోగొట్టెడివరమభోగ్యమైన తిరునానామముని బొందుటకు నామపాయమే మైనకలదా! ౧.

మూ.—కొడియేరిడై కొక్కనక త్తవళ్ళో కేళ్ళవ్వు. | వడివేల్ తడజ్జణ్ మడిప్పిన్దై ముణాళన్. |
నెడియూనుతై చ్చొప్పై కళ్ళోళూత్తి తిరునానామమ్. | అడియేనణుక ప్పెటునాళ్ళి తై వై కొలో. ౨||

అ.—(కొడియేరిడై) పెరియపిరాట్టి యాలోడును నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియాలోడును మాడ అవక ఎటొదనలి యిరుక్కిలు తిరునానామములేటాయవ్వకు వత్తెన్? వెన్దెత్తార్. ౩.

అన్య.—కొడియేరిడై కొక్కనక త్తవళ్ళో కేళ్ళవ్వు (౩) వడివేల్ తడజ్జణ్ మడిమ్ (౪) పిన్దై ముణాళన్ నెడియాన్ (౫) ఉత్తి కొరైకళ్ళోళూత్తి (౧౨) తిరునానామమ్ అడియేన్ అణుక ప్పెటునాళ్ళో (౧౫) ఎన్దెయో? (౧౬)

పన్నీ.—అనన్తరము, మహిమైనది భోగ్యతా వైభవతై యుడైయవన్ వర్తిక్కిలు తిరునానామమ్ నాన్ కిట్టును నాళ్ళో కేళ్ళవై యెన్దెత్తార్.

కొడిపోలొక్కయ ఇడైయెయడైయళాయ్, తామరై ప్పూవిట్టిలప్పాలేనిరతిశయభోగ్యయాసలక్షిక్కు, సదృశనాయ్, (౩) వడిత్తవేల్ పోలేయెలియెయకు కూరైయై యముడైత్తాన్, పెరియకణ్డళైయకు, మనప్పైయెయడైయ, (౪) నప్పిన్దై ప్పిరాట్టిక్కు, భోక్తా వాయ్, ఇవ్వగవ్వియేఅవర్చనభోగ్యతాతీతయై తైయడైయవన్, (౫) వర్తిక్కిలు చేశేమాయ్, నానావిధమానకోరైకళాతే, కూర్బుప్పట్టి, (౧౨) తిరునానామమ్, అనన్యభోగ నానాన్, అణుక ప్పెటునాళ్ళోకళ్ళో, (౧౫) ఎన్దెయో? (౧౬) వడియెన్దు - మావడువాయ్, మావడుప్పిళ్ళవు బోలవును వేల్ పోలవు మెన్దుమామ్. ౩.

అర్థము.—తీగవలెనుండరమైన నడుముగలదై కమలవానినియైనపిరాట్టికి వల్లభుఁడును (౩) తీక్షణమైన ఈటివలెనున్న విశాలమైనసేత్రిములను అత్తగుణములగుల (౪) నప్పిన్దై ప్పిరాట్టిక్కి వల్లభుఁడును అపరిచిత్త మహిమగులవాఁడునైనసర్వోత్తముఁడు (౫) నిత్యవాసముఁడైయుచున్న తోపులకేఁ జుట్టబడిన(౧౨)తిరునానామముని దానుఁడనైన నేను పొందఁదగిన దినములు(౧౫)ఏదో! (౧౬)

ఈ—ఇరణ్డామ్మాట్టు. తిరునానామములే పుకుమనాళ్ళెన్దో? వెన్దెత్తార్.

(కొడియేరిత్యాది) కొడిపోలేయొక్కతాన ఇడైయెయడై యళాయ్ పున్నుత్తిచ్చిరిమళిముపాదాసమాకప్పి అన్దపిరాట్టిక్కు వల్లభనానవక.౧ “నకప్పిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్నారమరుకేయిరుక్క ఇట్టుక్క పై? వెన్దెత్తార్. (వడివేల్ తడజ్జణ్ మడిప్పిన్దై ముణాళన్) కూరియవేల్ పోలే ఓరాళుమొరునొక్కమ్ నేరాయ్ భోక్తావిసర్వనల్లాత భోగ్యతైయెయడై తాన కడైయెయడై యళాయ్, అత్తగుణోపేత్తెయన నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియైయడై య శెప్పిభుజిక్కిక్కు.

శి-ఆ! ఇరణ్డామ్మాట్టు (కొడియేరిత్యాది). “తిరునానామమ్ - అణుక ప్పెటునాళ్ళోయనైకొలో” ఎన్దెత్తెక్కుటాక్షి త్తవతారికై (తిరునానామములేయత్యాది).

ఏర్ - అర్థము. ఇత్రాల్లెభావమ్ (నకప్పిన్దైత్యాది). వడి - కూర్బు. ఓరాళుమొరునొక్కమ్మెన్దెతు - ఓరాళుక్కురమ్ముపోలేదయ

ళ్ళి యనైకొలో ఎన్దు ఈట్టిలమ్ అరుప్పదత్తిలును పాశమ్ కాట్టిఅరు. ౧||౧౮-యూ-౧౧౬-౪౪.

తిరువాయ్ మొదటి - ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమినినై - 3 - పా - ఎనై కొల్ వ్యాఖ్యానము. ౧౮౭

ఈ - ఇట్టుప్పిఱువననాయ్ ము. (నెడియా) ఇప్పడిప్పట్టు మహిమరిజాదికళాలెల్లెకాణ్ ప్పెచ్చెతన. (ఉత్తయిత్యాది) అననుక్కుమై అనాభాతిక్కుమై కుత్తెనఱవ రిక్కులావ్వుడి ఇడముడై తాన శోలై కళాలె శూఱుప్పట్టుతిరునావాయ్, (అడియో) ననవానత్తుక్కుమై ప్పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియునాయ్ క్కలకుమిడ త్తిల్ ౧౭ భవాంస్తువిట్టడియే ఎల్లానడిమైకళుమ్ శెయ్ కై క్కుఱై యపెరుమాళి నేర పట్టాప్పలేయాయ్ ము, ఇట్లు త్తెక్కడిమై శెయ్ కై క్కుఱై నేర పట్టపళియుమ్, ఇల్లై యపెరుమాళి య్పొలే అడిమై శెయ్ విత్తుక్కుళుళికి నిషయ త్రిఱుక్కై యెల్లెయాయ్ ముదై నన ర్ క్కు. శ్రీదనక రాజవ్విరుమకళియై త్తియుమిత్తేయట్టు. (అఱుక్కుమైనాళి యవై కొలో) అదైత త్తెరాక్కిట్టు ప్పెఱుమ్ నాళిళో?

3

తి-అ॥ మొక్కాళెయకప్పడు త్తిక్కుళుక్కై యొప్పడి, పిరాట్టిమాళెనన్ననననరమ్, “నెడియా” ఎనైయాలే అడమ్ (ఇప్పడిప్పట్టు) త్యాది. (అడియో) ఎన్నిఱుబావననత్తుక్కుళుళివమ్ (అవనుక్కుమిత్యాది) పిరాట్టిమాళి త్తెచ్చేర త్తియ్యొట్టి అననరమ్ “అడియో” ఎన్నుక్కుళుళిభావమ్ (వనవానత్తుక్కుళుళి త్యాది). పుఱప్పట్టు ఎన్టు కుటువడు. (భవాంస్తువిట్టడియే) - అన్దళ్ళోక త్తిట్టడియే యెన్టువడి ఇవర్ “అడియో” విఱయమ్ కుత్తెప్పట్టువక్కుమొనన్న (ఇల్లై యపెరుమాళియిత్యాది). ఏదీరుముడైనితార్ (శ్రీదనక రాజవిత్యాది). ౨.

తాత్పర్యము. - సర్వాధికుడైన సర్వేశ్వరుడు సర్వస్థిసాందర్యముగల శ్రీభూమిపాదపీఠమేనుడై వేంచేయున్న తిరునానాయిని పే నన్నుడు పొందడమో?

3.

మూ. - “ఎనై కొలఱుక ప్పెఱునాళెనప్పొత్తుమ్ | కవై యిన్దనమిన్దిక్ కణ్ణీర్ కళి కలుప్పన్ |
నన్నై యిల్ తిరునారణ్ శేర తిరునావాయ్ | అవై యుట్టుకలావతోర్ నాళిటియేన్ ||” 3

అ. - (యావై కొలో) ఎన్దోతిరునావాయ్ మునకు ప్పెఱునాళెనప్పొత్తుమ్ తదేవ త్తనాయ్ కణ్ణీర్ కళి కలుప్పన్, “మొదటతల్లి పే నన్నై తిరునారణ్ శేర తిరునావాయ్ అవనుడైయి దివ్యవరిష త్తిలేపొయ్యవగునా శ్చెన్ద్రతీతీలేకా” ఎన్దొత్. 3.

అర్థము. - “అఱుక్కుమైనాళి ఎనై కొలెన్టు ఎపేరుకుమ్ (3) కవై యిల్ మనమిన్ది కణ్ణీర్ కళి కలుప్పన్ (౬) నన్నై యిల్ తిరునారణ్ శేర (౧) తిరునావాయ్ అవై యిల్ పుకలావతు (౧౨) ఒర్ నాళి అతియేనే (౧౪)

నన్నై. - అననరమ్, అసాధారణసమృద్ధివిత్తనాన సారాయణ్ వర్తిక్కుఱ తిరునావాయ్ అక్కత్తిలే పుకలావతు నాళిటియేనే నెన్దొత్.

త్తిట్టెఱునాళి, ఎనై యెన్టు, సర్వకాల త్తిలుమ్, (3) కేటొన్ది ఱుకురుకునెన్దొన్దియే ఏకాగ్రచిత్తనాయ్ కొట్టె, కణ్ణీర్ కళి, నాళి “కాన్పున్, (౬) నున్దనత్తిసోపాధికత్వాదికాళికి నుదీరుమిన్దియే, నులభ నాయ్ నరుపాధికబద్ధవాన్ శ్రీయ్యవతియన్ నారాయణ, పర్వత్యుఱు, (౯) తిరునావాయ్, అవనుడైయి అక్కత్తిలే, ప్రదేశికలావతు, (౧౨) ఒర్ నాళి, ఇన్ద్ర త్తెన్ద్రతీతీలేకా (౧౪) నన్నై - కుదీరుమ్ - అవై - ఒర్ అక్కమ్.

౪.

అర్థము. - (తిరునానాయిని) పొందడగినదివరులు ఏవో? అని ఎల్లప్పుడును (3) మఱియొకవిషయమందుం బోదగినవనన్నులేనో? అని (ఏకాగ్రచిత్తుడైన) భాషములు ప్రవహించుచుండునెడను. (౬) దురభివృద్ధునెడి దోషములేని శ్రీమన్నారాయణుడు వాసము చేయుచున్న (౯) తిరునావాయందలి అగోపిలో ప్రవేశించుటకు (౧౨) ఒకదివమును ఎఱుంగకన్నాను. (౧౪)

3.

1. ఇప్పొకుర త్తిలుమ్, అఱుయిరప్పడి ఈడు అరున్దురజ్జళిల్ యవై కొల్ ఎన్టు పాకమ్ కాణ్ణిటరు. ౧౮౭-౨-౩౧-౨౪.

౧౦౦౮ తిరునామ మొట్ట. - - - - - ౩ - - - - - అటుక్కుమనినై - ర - పా - నా శేర్ - వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ. - మూగ్గావ్వుట్టు. తిరునావాయితరువ్రా లక్కత్తి లేపుకుమ్ నాల్వెనైటిటిలే నెన్దితార్.

(యవై కొలిత్యాది) నాకనవర్తిట్టె ప్పెఱుమనాళ్ యవైయెన్టు. (ఎవోతుమ్) ఒరుకాలిత్తెన్వొల్లి, అల్లాత పోతు అన్యవరశై ప్పెఱుకిఱేనా. (కవైయిల్మనమిన్టు) అతుతిన్నిలు మితువుమ్ ముఖానరముమాయ్ చెల్లుకి అతో; ఇంతలైన్ది నెన్దిట్టిక్కి. (కన్జీర్కళ కలున్ద్రవణ) కన్జీర్కళ వెళ్ళుడువిరుప్పణ. (నవైయిల్ తిరునారణ) దుర్గ భక్త్యాన్ది దోషమిట్టిక్కియిమ్మితి శ్రీమానాననారాయణ, పాలభర్తృత్వకూన్ద్రాన పిరాట్టియోడేకూడ తిరు నావాయ లేవన్దు సులభనానవణ. తిరునావాయలే మోలక్కమాకవిరుక్క, ౧. 'అడియార్కళ కుట్రొన్ద్రై - ఉడణ కూడువఱెన్దుకో' ఎగ్గాజెప్పటనా అత్తిరళిలేశెన్దు కూడ ప్పెఱుమ నాల్వెనైటిటిలే. అవై - నవై. నవై - కున్ద్రై.

౩. - - - - -
 ౩-౨ మూగ్గావ్వుట్టు (యవై కొలిత్యాది, 'తిరునావాయవై యటుక్కులానగోర్ నాజేయే' ఎవత్తెక్కిటాత్తివతారితై (తిరునావాయత్యాది).

ఇప్పదప్రయోగత్తుకుభావమ్ (అతుతల్లులుమిత్త్యాది) ఇకుళ్ళర్థమ్ (ఇరుతలైత్తెన్దు - ఇరుతలై యానెన్దు) పడి. ముఖానరముమాయ్ - విషయానరముమాయ్ పడి. కవైయిల్ మనమిన్ది - కవైయిల్ మనమనమిన్ది - కేవలం త్తొరుకననెన్దిట్టిక్కి; ఏకాగ్రచిత్తనాయ్కొన్ద్రెన్దుపడి. కవై - కార్యమ్; విషయానరముపడి. కణ్ణిన్ద్రకళాతే కలబంపనెన్దుకలబం. అతావతు - కణ్ణిన్ద్ర కెళ్ళిమిదానిన్దునెన్దుపడి. 'కలున్ద్రవణ' ఎన్దిఅకుమ్మనిబ్బు - కలున్ద్ర - కలబం, అత్తిరళి. 'కలున్ద్రవణ' ఎన్దివర్ణనైయోగ్గావ్వుట్టు. 'తిరునారణ' ఎన్దుకుడన్ది మేలుక్కళబ్బారమ్ (పాలభర్తృత్వకొన్ద్రాది).

తాత్పర్యము. - ఏకాగ్రచిత్తవై కన్జీర్కళునువహించిజేయుదు దుఃఖంబుమన్న నేను సర్వసులభుడైన శ్రీమహర్షిరామ బంధువేందెనియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలోనే నెప్పుడు ప్రవేశించెనో ?

మూ. - - - - -
 మూ. - - - - - నాశేలత్తియే నెనక్కుళ్ళననానుమ్ ! మీళావడిమైప్పళి శెయ్యిప్పకున్ద్రే !
 నీళార్ మలర్ చోన్ద్రై కళ శూన్ద్రై తిరునావాయ్ ! వాళేయితడన్దుడప్పిన్ద్రై మునాళా !

౪. - - - - -
 ఆ. - - - - - (నాశేలయే) నిరవధిక పాస్తర్యగుణ విశేషయోగనప్పిన్ద్రై ప్పిరాట్టిక్కు - భాగ్య నాన వునక్కు - మీళావడిమై ప్పళి శెయ్యిప్పకున్ద్రే, అడిమై శెయ్యిప్ప నాశేవై నెన్దితార్.

ఆస్వ - - - - -
 ఆస్వ - - - - - నీళో ఆర్ మలర్ (౩) శోలైకళో శూన్ద్రై, తిరునావాయ్ (౬) వాళేయి రిడన్ద్రే ముడిప్పిన్ద్రై (౯) మునాళా నానుమ్ మీళావడిమై ప్పళి శెయ్యిప్ప (౧౨) పుకున్ద్రే ఎనక్కు ఉళ్ళన (౧౫) నాశేర్ అబ్బయే. (౧౭)

వన్నీ. - - - - -
 వన్నీ. - - - - - ఆన నరమ్, నిత్యై ద్దార్శితై అన్యితనాయ్ ప్పొకున్ద్రాణ్, అన్ద్రై ద్దార్శితయై వుననాళోకళువనపడి యిటికిలే నెన్దితార్.

బిడ్డి, నిన్ద్రై, పూనైయైదై, (౩) శోలైకళో, శూన్ద్రై, తిరునావాయ్, (౬) వాళోవోలే (నీల్) ఒళియెయై శ్రాన్, పెరియైయైయైయైయై, ఆ త్తనునాన్ద్రాయ్ నప్పిన్ద్రై ప్పిరాట్టిక్కు (౯) నిరతళయభాతావననీ ! నూరికైదప్పిన్ద్రై నానుమ్, విచ్చేదరహితనిర నైకైన్ద్రై ప్పొకున్ద్రై. (౧౨) ఆస్వయితే ; అకుమ్మ ఎనక్కు, ఇళనాకకన్ద్రైత్తై, (౧౫) నాళిత్, అవై నానటికిలే. (౧౭)

ఆర్కము. - - - - -
 ఆర్కము. - - - - - పొదునై నిండియున్న పున్నమలుగల (౩) తోటలచే చుట్టబడిన తిరునావాయందు వేందెనియున్న బంధును (౬) మత్స్యములతోబోయిన విశాలమైనప్రేమను గుణపూరినిగలనప్పిన్ద్రై పిరాట్టిక్కు (౯) కలభండునైన ఓ! నామి! నేనును ఎడతెగక దాన్యకృత్యముచేయుటకు. (౧౨) ఆస్వయించితిని. (అందునిమిత్తమై) నాకు ఏడ్చుడియెన్న (౧౫) దినమును ఎఱుగను. (౧౭)

(౪౮) తిరువాయ్మొళి:—౯ - ప - ౮ - తి-అటుక్కుమ్మినై - ౫ - మ-మూళా వ్యాఖ్యానము.

ఈ.— నాలామ్మట్టు అత్తాన దాన్యమ్ పణ్ణుమ్మడివిమయ్యాకృతనాననా, నప్పిన్నై పిరాట్టియోడే కూడ విరుక్కిట విరుక్కిలేయడిమై శెయ్యప్పటమ్ నాశేటనెట్టితేనెన్దొక్క.

(నాశేటనెన్దొక్క నెనక్కళ్ళన) పెంకడ్డవనాశేటనెట్టితేనెన్దొక్క, నాశేటనెన్దొక్కడనానెత్త నె యుడెన్దొక్క తిటితేనెన్దొక్క, పేటుసిద్ధమానపిన్దు పతటుకిటతెన్నెన్దొక్క; (నానుమమిళావడిమైపడి శెయ్యప్పమ్మక్క) నిత్యసూరికల్ పణ్ణుమాత్తాన దాన్యత్తిలే యన్దొక్క నాను మధికరి త్తతు. ఒరుప్రయోజన తైక్కొళ్ళక్కట్టిన వనాయాతి యిరుక్కిట్టెనా? దాన్యపరిమళ త్తి ట్టునడతియూతవనా యాటియిరుక్కిట్టెనా? (నీళార్ మలర్ చొప్పైలక్కల్) ఓక్కిపర ప్పమాతి ప్పూ త్తిళొలైకలై యుడైత్తాన దేళమ్, అడిమైశెమ్మక్క పుష్పాన్దుకకరణజ్జలల్ కుత్తవత్త దేళమ్ న్దుత్తల్, నప్పిన్నై పిరాట్టియమ్ తానుమాక పుష్పానవయమ్మణ్ణులమ్ దేళమ్ న్దుత్తల్. (నాశేయితడజ్జి) బిల్మె యుడైత్తాన పరిస్తకణ్ణెన్దుత్తల్, నాళిపోలేకణ్ణెన్దుత్తల్ యిక్కినల్ల పరస్తకణ్ణెన్దుత్తల్; అనై యనన్యార్వ మాక-వల్ల కణ్ణెన్దుత్త యుడై యనశెన్దొక్క. (మడప్పిన్నై మణాళా) అమ్మకేయన్దుక్కి అత్త గుణజ్జలలుమ్ తువక్క-వల్లనకుమ్ పల్లభ నానవసే! దేళాన్దుమ్మహానప్రజై ఊరణితానవాతే తానుమారై పులకాల్ నిన్దొక్కమాతే, ప్రాప్యదేళమః తానానాతే తిరళవుమ్ తని త్తనియుమ్ పిరాట్టిమారై అనుసక్కి త్తార్.

గీ-౨౫. నాలామ్మట్టు (నాశేటనెన్దొక్క), “మిళావడిమైపడి శెయ్యప్పమ్మక్క - మడప్పిన్నై మణాళా - నాశేటనెన్దొక్క” ఇత్యాదికల్లక్కాత్తి త్తవతారికై (అత్తాన దాన్య విత్యాది).

“ఎనక్కళ్ళన - నాశేటనెన్దొక్క” ఎన్దొక్కయ్యకు. ఎనక్కళ్ళవాకక్కత్తిత్తు చైత్తనానానాటియే నెట్టు శబ్దార్థము. ఎన్ననాశేట విశేషము. నుమారే ఇత్తైజ్యేధాకాట్టుకిపార్ (పెంకడ్డవనాశేటనెన్దొక్క వాక్యవ్యయత్తై). మిళా - అడిమైపడి, అడిమైపడి గాన్యవ్యయము. “అడిమైపడి” ఎన్దొక్కకు-భావమ్ (ఒరుప్రయోజన తైక్కొళ్ళక్కట్టిన వనాయాతి) ఎన్దొక్కయ్యకు. “అడిమైపడి శెయ్యప్పమ్మక్క” ఎన్దొక్కయ్యకు. “మడప్పిన్నై మణాళా” ఎన్దొక్కయ్యకు. “నాశేటనెన్దొక్క” ఎన్దొక్కయ్యకు. నాళి, ఒరియుమ్, వేలుమ్. నీయ్త - ఇత్తైత్తాయుమ్, ఒప్పుమ్. కీర్వాన్యవివరణమ్ (అనై యన్దొక్క). తువక్క-వల్ల - వరకరక్క-వల్ల. పాట్టున్దులమ్ పిరాట్టిమారై యరుళిచ్చెయ్తరుక్కు-భావమ్ (దేళాన్దుమ్మహానప్రజై), నీళార్ మలర్ శెయ్యప్పమ్మక్క అడప్పిన్నై శెయ్యప్పమ్మక్క ఎనక్కళ్ళన - నాశేటనెన్దొక్క నిత్యవ్యయము.

గీ-౨౬-వి. పతటుకిటతు - త్పరిక్కిటతు.

నాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరునికి సకలవిధ కైజ్జర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, మరనుభోగ్యమైనదను నానాయలో మీద “నెట్రురాన్దొక్క నప్పిన్నై పిరాట్టియోడే” కూడ వేసేసియున్న వానికెప్పుడు కైజ్జర్యము చేసెదనూ తెలియజేయు.

మూ.— మ. గాళిక్-మలర్ మత్తెక్కుమ్మహో మడదైక్క. | జ్జణ్ణాశన్ ఊలత్తుయిర్ తేవర్ కచ్చెల్లామ్ !

విష్టాళావిరుప్పియుత్తై యున్దిరునావాయ్ | కణ్ణారక్కలిక్కిన్దొక్కత్తిజ్జెన్దొక్కోలక్కడ్డే !

ఈ—(మ. గాళిక్) లక్ష్మీభూమిసీళానాయకనాయ్, దేవాధిపావరాన్దొక్కలిజననిర్వాహకనాయ్, క్రీడైకట్టనిలయ నానెమ్మెయ్మాళా విరుప్పియుత్తైయుయ్ తిరునావాయ్, ఇప్పొక్కటియోడేకణ్ణారక్కణ్ణు కలిప్పైతెన్దొక్కెన్దొక్క.

“సర్వ—మలర్ మత్తెక్కుమ్ మహో మడదైక్కమ్ మణాళా” (3) శులత్తు శయిర్ తేవర్ కచ్చెల్లామ్ కణ్ణాళా (4) విష్టాళాన్ విరుప్పి యత్తైయుమ్ (5) తిరునావాయ్ కల్ అర (6-1) కట్టు ఇట్టు కలిక్కిన్దొక్క (7-1) ఎన్దొక్క (8-1).

తిరువాయ్ మొట్ట - ౧ - ప - ౮ - తి - అమర్మ మేనినై - ౬ - పా-కణ్ వాన్మొన్దన్. ౧౯౦

మూ-కణ్డేకళిక్కిన్ పత్తిన్మొల్ కణ్డల్. తొణ్డేయనక్కా యొట్టేనేతురిచ్చి !

వణ్డార్ మలర్ చొన్దై కళళూత్తి తిరునావాయ్ ! కొణ్డేయన్ క్కన్డ వెన్జోవలర్ కోవే!

౬॥

అ.- (కణ్డే) ఎనక్కా క్క తిరునావాయ్ కొణ్డేయనక్కా యొట్టేనేతురిచ్చి! కొణ్డేయన్ క్కన్డ వెన్జోవలర్ కోవే! అనన్దయోగమాన స్మృతై యుడైయనాన వెన్మణ్డేయన్ తిరునావాయ్ క్కన్డేయన్ కళళూత్తి తిరునావాయ్. ౬.

అన్య.- వణ్డార్ మలర్ చొన్దై కళళూత్తి (౨) తిరునావాయ్ కొణ్డేయన్ క్కన్డ (౩) ఎన్జోవలర్ కోవే తురిచ్చి క్కన్డ (౧) తొణ్డేయన్ క్కన్డ (౧౦) కణ్డే క్కన్డ (౧౦) కణ్డే కళిక్కిన్ పత్తిన్మొల్. (౧౪)

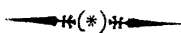
పన్నీ.- అనన్దరమ్, తిరునావాయ్ వేదాంతము వాళిశమలనానవున్దై క్కన్డ ఎన్కణ్డే కళిక్కిన్ వెన్జోవలర్.

వణ్డకళి నిన్దై, మలరై యుడైయన్ కళళూత్తి, కూత్తిన్, (౩) తిరునావాయ్, వానసానమా క్కన్డ పత్తిన్మొల్, విత్తవానమణ్డ మనాయ్, (౬) ఎనక్కన్ పాలర్ మ్మమ్, సోలన్దై క్కన్డ సామియన్ కళళూత్తి! కళిత్రమమియే, కనక్క, (౮) చలనాయ్ పత్తిన్; ఎన్కణ్డ, ఇన్దై, (౧౦) నిరన్దరమ్ క్కన్డ కళియన్మొల్, ఎన్డాయన్ క్కన్డ (౧౪).

౬.

అర్థము.- తుమ్మదలచేయొన్డమైన పుష్పములుగలతొప్పులచే నుట్టబడిన (౩) తిరునావాయ్ అదరించి వానముఁ జేయుచున్న (౬) మామనుగోపాలులకును సామియన్ వాడ! విషయాన్దరమ్మన్మలేక నీకే (౮) దామడనైతిని. నాన్ద్రెములు ఇచ్చుట (౧౦) నిరన్దరముగా నేవించి సమ్రాపించుట ఎప్పుడో! (౧౪)

౬.

ఈ.- అతామ్మమ్మ. ఊరైయన్ క్కన్డ ఊరిల్ నిన్దరళిన పున్దై క్కన్డ కళిక్కిన్ వెన్జోవలర్.

(కణ్డే కళిక్కిన్ పత్తిన్మొల్ కళళూత్తి) నాకళైయరపడి కెయ్య; కణ్డకళి విడయ్ కెడవతెన్? బునాళిలే కాన్డ

నిచ్చితమ్, అనవిన్బు, ఇన్దై పత్తిన్మొల్ ఫలమెన్దై; (తొణ్డేయనక్కా యొట్టేనేతురిచ్చి) అనన్దపరతై యిన్దై క్కన్డ ఊరునుడికళిలే అతిచలనానాన్. అరై తుణమిక్కిన్ మాట్టాతపడియన్డై ఎన్కాచలమిరుప్పతి. తురికాళితు-మన న్మమ్మ పేయపివయన్దరమ్. (వణ్డేయన్) పరిమిత్తై చాతి వణ్డకళి పడినకళిక్కిన్మొల్ పుష్పితమానోరై కళి యుడై తానదేమ్. ౧౦ చలనరావరతే! ఎన్డకళియే పుక్కరై మిళి నైట్టాతపడి నిరన్దరయభోగ్యమాన దేమ్. (కొణ్డేయన్ క్కన్డ) అమర్మమ్ సమ్మయన్ క్కన్డ మ్మమ్ నిన్దై పడి పరిమాణియనుభవిక్కిలామ్ దేమ్

ఎన్దతిరువుత్తై తాల్ యాదరిత్తొణ్డ వర్తిక్కిన్ దేవమాయన్. (ఎన్జోవలర్ కోవే) కళిక్కిన్మొల్ వన్దనతరై ఇన్డై యర్ క్కన్డ సులభనానాన్దై, తిరునావాయ్ వణ్డనక్కన్ సులభనానవనే!

౬.

టీ-అ॥ అతామ్మమ్మ (కళిక్కిన్మొల్). తిరునావాయ్ కొణ్డేయన్ క్కన్డ వెన్జోవలర్ కోవే - ఇన్ద - కణ్డ - కళిక్కిన్మొల్ - ఎన్డకళి - ఎన్దవన్దై క్కన్డ కళిక్కిన్మొల్ (కొణ్డేయన్ క్కన్డ). అన్జోవలర్ కోవే, ఎన్డకళి చున్దైయన్దై (కొణ్డేయన్ క్కన్డ) నిన్దరళిన్దై ఎన్డకళి.

కీర్త తానానన్దపత్తిన్మొల్ వెన్డ ప్రార్థితవర్, ఇన్దకళి పడినదై అనన్దప్రార్థిపాన్దై నైన్దై నానిత్తాది. అతాచతు - తనక్కానన్ద మిల్లావిట్టాయి తన్మణ్డై ప్రణేకానన్దప్రార్థిత్తై ప్రార్థిత్తై మాన్దైయన్దపడి. ఇత్తార్ భావమ్ (అరైతా మిత్తాది). ఇరు కీర్తిక్కిన్మొల్ శణ్డేయన్-తరమాయ్ మరుక్కిన్మొల్. అనన్దపరతై యిన్దై! ఎన్దత్తార్ ఫలితమ్ (తురికాళి తిత్తాది). తురిక - తుర్ తిమ్. అరైత - పొగుతలాయ్, పడితరైయన్దపడి. కొణ్డేయన్ క్కన్డ కళిక్కిన్మొల్ భావమ్ (చరేత్తాది) కొణ్డే ఎన్డకళి భావమ్ - (చరుక్కిన్ మిత్తాది). ఎన్జోవలర్ కోవే! ఎన్డకళి భావమ్ (కళిక్కిన్మొల్). వణ్డకళి పడి. కొణ్డే - తురిక - అమర్మమ్ - తొణ్డేయన్ క్కన్డ; ఇన్ద - కణ్డ - కళిక్కిన్మొల్ - ఎన్డకళి ఇన్దయన్.

౬.

౧౯-౨ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కు మేప్పనై - 2 - పా - కోవాకియ వ్యాఖ్యానభట్ట.

తాత్పర్యము. — పుష్పములచేతను పరిమళముచేతను తుప్పెడలచేతను సంపూర్ణమైన తిరునానాయందు నిత్యనానముఁ జేయుచున్న ఓ! శ్రీకృష్ణాదా! నీచిరస్థ దాసుఁడ నేను; నేను నిన్నెప్పుడు కలఁగఁపడమనిచి సంతోషించెదనా? 2.

మూ. — కోవాకియమావలియై నిలన్గొఱ్ఱాయ్ ! తేవాళుగఱ్ఱై దువనేతిరుమా లే !
నావాయుఁడై క్షిప్తవెన్నారణమిచ్చా ! యావావడియానివనెన్వరుళాయ్ !! 24

ఆ — (కోవాకియ) ఆశ్రితజనహితార్థిననాయ్, ఆశ్రితజనానిష్ఠ నివారణస్వభావమనాయ్, ఆశ్రితపత్నిఅనునాయ్, ఆశ్రితిను అభిభావ్యమాకర్షణనాయితే యవత్ప్రేమనూయరుద్ద నారాయణభవమిచ్చా! ఆవావడియానివనెన్వరుళాయ్గొఱ్ఱార్. 2.
అన్య. — కోవాకియ మావలియై నిలన్గొఱ్ఱాయ్ (2) తేవాళుగఱ్ఱై శబ్దముననే నావాయుఁడై క్షిప్త (౬) ఎక నారణభవమిచ్చా తిరునానే (౯) అఱు ఇవక అడియానెన్వ (౧౨) ఆరుళాయ్ (౧3).

పట్టి. — అన స్వరమే, శేషిత్వరక్షితత్వప్రాప్త్యర్థరూపమాన వాకారపూర్తియై యుండెనునీశుడై పూర్వపుష్పవైష్ణవజేనుమెన్గొఱ్ఱార్. త్రైలోక్యభక్తుమిచ్చు శేషియాకర్షణత్వమునైతిరుమా, భూమియైయు శేషిత్వవాగ్ధి అతినుడైయు వస్య శేషత్వము పోయి అనన్యార్థ మావట్టి శేషియానననాయ్, (2) శేషమానజగత్తుమిచ్చు దేవాసురవిభాగత్వాలే ముక్తివిభోధతై, శిమిపిత్తు త్వినేక శరణనామకమననాయ్, తిరునానాయ్ శేనినర్తనానమృణ్మణిః, (౬) —, సమస్తగుణవిభూతివిష్టత్వితై వస్య నారాయణత్వ పూర్తియై యుండెనునాయ్. ఇవశేషిత్వరక్షితప్రాప్త్యర్థపూర్తిమిచ్చు అసాధారణమానశ్రియార్థపతిత్వై యుండెనుననే! (౯) ౧౨ కాగుణ్యమావైయావనిశ్చిత్తై త్రియై లే యియ్యో! ఇవక, సమస్త శేషభూతనెన్వ, (౧౨) ఆకారత్రయవిశిష్ట సమస్తతై పూర్వపుష్ప ఇరగ్గియగుళి జేనుమ (౧3). 2.

అర్థము. — రాక్షయిచ్చు మహాబలిని (యావించి), భూమినివిరిగిపోంచినవాడవును (2) దేవాసురయుద్ధమందు (శత్రువులను) చంపినవాడవును తిరునానాయంబునానముఁజేయుచున్నవాడవును (౬) నాయొక్కస్వామియిని సర్వాస్త్రారామియియై పూర్ణుడవునైన ఓ! శ్రీయశఃవతి! (౯) అయ్యో అయ్యో! ఈయాభ్యాస్తవ మహామయి అని (౧౨) కృపఁజేయుము (౧3). 2.

ఈ. — ఏద్రామ్మబ్బు. ఆశ్రితార్థమాకర్షణ తిరునానాయితే నిత్యనానమృణ్మణిః దేవర్, అనన్యగతియెనుమిచ్చుకర్ణలి లే త్వుపెట్టి యరుళజేనుమెన్గొఱ్ఱార్.

(కోవాకియమావలియై నిలన్గొఱ్ఱాయ్) సర్వేశ్వరభక్తియై త్రైలోక్యార్థపతి యాక్కివైతైతా, అమనై త్తల్లి అన్యపదతై త్తానెఱ్ఱుకొల్లు “నానేఅరళు” ఎన్నిరుద్దానాయితై. నీసోడుక్కొల్లకై యిచ్చిక్కే, అతుక్కేల్లామేతానేనియామకకై ఎన్భలిమాని త్రిరుద్దానాయితై. నెఱుముచ్చిత్తితై, తన్ను తల్లతై త్తే, తన్నుతు” ఎన్ఱెఱ్ఱుకొల్లొచ్చిరుక్కడవనవనైయితే యివ్వీషయముగ్గిడమిచ్చి నాడురుడిక్కిడవాతు” ఎన్దు పార్ త్తరుళి, ఇన్సినతాన విభూతియై అవన్మక్కలిలే నిన్దుమివాగ్గినా. (తేవాళుగఱ్ఱై దువనే) దేవాసు:సజ్జామి త్తితై అవర్కళి పడునతి ఇవర్కళి పడునతాయ్ ఇన్దనేయరువచ్చెల్లప్పుక్కవాడే, బరుతల్లయైయభిత్తు దేవజాతిక్కుగ్గడి యరుప్పపుచ్చిక్కొల్లుతానాయితై. (తిరుమా లే) ఆశ్రితరక్షణత్తుమిచ్చు తత్ప్రీతికూలనిర సమత్తుక్కుమడి త్రియగపతియాకై. (నావా

తీ. అ. ఏద్రామ్మబ్బు (కోవాకియవిత్యాది). “నానాయుఁడై క్షిప్తవెన్నారణభవమిచ్చా ఆవావడియానివనెన్వరుళాయ్” ఎన్ద శబ్దార్థము బాషితవతాదికై (ఆశ్రితార్థమాకర్షణత్వము).

“అతియ” ఎన్దు తుమ్మభావము (సర్వేశ్వరనివిత్యాది). అతానతు — తనక్కిన్గొత్త తైయెఱ్ఱుకొల్లొచ్చెనెఱ్ఱు అతియవెన్దయారే ఎన్దపడి. వివరణ (నీసోడుక్కొల్లవిత్యాది). “మావలియై నిలన్గొఱ్ఱాయ్” ఎన్దు తుమ్మభావము (నెఱుముచ్చిత్తితైయతాద్రిది). నెఱుముచ్చిత్తితై - నిర్మియ్యనమా. మావలియై — మావలిపక్షాత్ నిన్దుము. దేవాసురయుద్ధ త్తితై అనురైచ్చెదదననే. క్షీరజ్ఞాయుడవదదై (ఆశ్రితేశ్వర). 2.

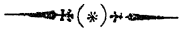
(౧౯) తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మవనై - ౨ - పా - అరుభాను వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౯3

ఈ. - యుత్తైక్కిన్ఱి ఇప్పడిరక్షిక్కుమిడత్తిల్ అడు ప్పణిత్రాకముకన్దోల్ తిరునావాయులేనిత్యనాగప్పణ్ణాకీ. (ఎన్నారణ నమ్మా) ఆత్రితవర్గత్తిరుడై య రక్షణత్తిలేనొక్కాక సర్వాస్తర్యామియానవక. (నారణనమ్మా) అతుక్కుఱువ్వాక ఆత్రితవత్తులనాయ్, అనర్కభుక్కుఱువ్వాక ప్పెల్లోమ్మెత్తాలే పరిపూర్ణనానవనే! (అనాదిత్యాది) ౧, శృరా మాత్ర మనొప్పత్తి. ఎన్నిటవడియే, ఏయో, ఇవననన్యగతి, ఇవనుక్కు వేటారుపుకలితై ఎన్ఱుఎన్ఱుకల్లీలే కృపై ప్పణ్ణియగుళేణుమ్. (అడియాక) అవక అరుభుక్కుమ్ ఇవక అరుభో గొళ్ళుక్కుమ్ సమ్మన్ఱుమ్మిటిటటు. 2.

జీ.ఆ|| ఆడుత్తణిత్రాక - ప్రత్యాసన్నమాక. 'నమ్మా' ఎన్ఱతుక్కుభావమ్ (అతుక్కుఱుప్పాకవిత్తాది). అథవా కీర్త్యైత్తిలే, అన్ఱ ర్యామిప్పిప్పగిత సౌలభ్యత్తైన్ఱి ఇవాన్యత్తిల్ - వాత్సల్యజ్ఞాకీటితాత్, అతుక్కుఱుప్పాక - రక్షణత్తుక్కుఱుప్పాక. అన్ఱర్యా మిత్తయిమ్ వాత్సల్యముమ్, బహువీహియాలే. (కృపామాత్రేత్తాది). 'సోఎహంతే దేవదేవేనార్యనాదౌదుత్తేన' సామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోప్పత్తి: ప్రసీదమే' ఇతి పఞ్చమేంతే. 'అడియాక' ఎన్ఱతుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - అన్ఱనార్వ శేవత్తిమ్; అర్థమానవర్థమ్ - అనన్యగతిత్తిమ్. ఒరుదర్క్కాయురప్పారే వేణుళిల్ రక్షిక్కు ప్రాప్తియైయైతే ఎన్ఱ వివక్షిత్తురుచ్చెయ్కీతార్ (ఇవననన్యగతియత్తాది). 'అడియాక' ఎన్ఱతుక్కుభావాన్ఱమ్ (అవనుక్కుకీర్తితాది). మున్ఱినతు అనన్యగతిత్తిమ్. 2.

ప్ర.శి. - మిట్రామ్మట్టు (కోవాకీయవిత్తాది). (అవాదేయా నివన్ఱరుభాయ్) పఞ్చమేంతేనస్తమే, 'సోఎహ నైదేవదేవేన నార్యనాదౌదుత్తేన' సామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోప్పత్తి: ప్రసీదమే 20 ||. 2.

తాత్పర్యము. - ఇంద్రునిరాజ్యమునవారించ్చిన రాజైసమహాబలియొద్దనుండి యారాధ్యమునవారించ్చినవాడై, దేవాసురయుద్ధముం నడుగునను సంగరించినవాడై, ఆ శ్రీతిరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేదేసియున్న ఒ! శ్రీయూపతి! నన్ననన్యగతిమడననీతిలించి యనుగ్రహింపుమా. 2.

మూ. - అరుభాత్తో వాయుభో శేయతు, అడియేనై | ప్పొరుభాక్కియ్ పొన్నడిక్కిల్ ప్పుకవైప్పాయ్ |
మరుళేయిచ్చియునై యెన్ఱైత్తి త్తిరుత్తుమ్ | తెరుళేతరు తెన్ఱిరునావాయెన్ఱేవే || ౩||

ఆ. - (అరుభాత్తోవాయ్) అజ్ఞానగర్వమిల్లారతొరవడి. ఉన్నదైయ స్వరూపరూప గుణవిరూతి విషయ దివ్యజ్ఞానతైయాక్ కృపైచూల్ల మృగశూ త్తన్ఱగుళినన్, ఇన్ఱముమ్మో కృప్తయాలే 'నమ్మడియానివక' ఎన్ఱవిషయాకరిత్తులి, అడియేనై య్క పొన్నడి క్కిల్ ప్పుకవైత్తుగుళునాయ్, వైత్తుగుభాత్తోవాయ్, తిరువుళ్ళమానవడి శేయతుభో ఎన్ఱకొల్లు ఎమ్మెరుమానై యిన్నా తాకితార్. ౩.

అన్ఱ. - అరుభాత్తోవాయ్ అడియేనై అరుభో శేయతు (3) పొరుభాక్కి ౯౯ పొన్నడిక్కిల్ ప్పుక (౬) వైప్పాయ్ రెక తిరు నావాయ్ (౨) ఎకలేవే మరుళేయిచ్చి ఉన్ఱై (౧౨) ఎక నెత్తాతు ఇరుత్తుమ్ తెరుళే (౧౫) తితి (౧౬).

పన్న. - అన్ఱన్ఱమ్, నీమరుభా తిరుక్కువుమామ్, అరుళేవుమామ్, ఒరుకలక్కు మిల్లారవడి యున్ఱై యెన్ఱైజ్జిలే వైత్తుగుళ విక్కుమ్మడియాన జ్ఞానత్తై త్తన్ఱగుళేణుమ్ ఎన్ఱితార్.
ఇవక 'తేకుటివడి శేయకీతాక' ఎన్ఱకృపై వజ్రాతిరుక్కిలు మిరుక్కితాయ్, అనన్యగతియామ్మడి యాన్కేయాయురక్కిలు వన్ఱై, నివధక కృపైవత్తి, (3) లబ్ధవత్తాకనాక్కి, ఉన్నదైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికరేక కీర్తీ, ప్రదేశిక్కుమ్మడి, (౬) వైక్కిలుమ్ వైక్కితాయ్, కట్టళేప్పట్ట, తిరునావాయ్లే, (౯) ఎన్ఱకు పరమప్రాప్య భూతివాయురక్కిఱవనే! ఒరుకాలుమ్ అజ్ఞానగర్వ మిల్లారవడి, పర్యవ్రకార పరిపూర్ణనాయ్ భోగ్యవాన వున్ఱై, (౧౨) అత్యపూర్ణివిష్టనానకె నెజ్జిలే, ఇన్ఱతియన్ఱుగవిక్కుమ్మడి యాన 'తేర్దైఅడివై, (౧౫) ఎన్ఱకు త్తెరుగళేణుమ్. (౧౬) తరువెన్ఱ - తరుతియాక వేణుమ్మెన్ఱడి. ౩.

అన్ఱ. - నీవు కృపవడియకపోయిననుసరి, దాసుని కృపవడినీ (3) ఒకవపుగాకజేసి నీయొక్కస్పృహణీయమైన శ్రీపాదమల క్రింప ప్రదేశించునట్లు (౬) ఉంచిననుగ, సుందరమైన తిరునావాయందు వేదేసియున్న (౯) నాస్సామీ! అజ్ఞానమలేక నిన్ను (౧౨) నాస్సామీయందుం ఉంచదగిన జ్ఞానము నే (౧౫) ఇమ్ము. (౧౬)

౧౮౪ తిరువాన్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మినై - ౯ - చా - తేవర్ న్యాభ్యాసశ్శే.

ఈ. - ఎట్టమ్మట్టు. అప్పోతే యపేషీతమ్ పెజ్జాయాతే, అరుళవుమామ్, తిరువుమామ్, అజ్ఞానగర్థ మిల్లాతపడి ఉన్నైయన్మెట్టేతే యరుత్తుప్పడి తెల్లైత్తరవణమ్" ఎన్ద్రార్.

(అరుళాత్మోపాయ) ఎక్కల్ కన్నెపన్తాతే ఇనకపట్టుపడుకా న్నెన్దుక్కిలుమరు. (అరుళోతెయ్తు) అన్నిక్కే, ఎక దుర్గతియైక్కుణ్ణు కన్నెపన్దీ. (అడయ్నైయిత్తాద్రి) అనత్కల్పు నాయరుకి. అవనై ౨, ౧ "సన్న మేనమ్" ఎన్ద్రుజనడయ్ బరువరు వామృడపన్దీ, నిరతిశయభోగ్యమాన ఉకతిరువడికళిక్కిల్ వైత్తుక్కిళ్ళిలుమ్ కొల్. పారుళానారై నైత్తుక్కిళ్ళుమ్మసానమ్ పొన్నడిక్కిల్ పోలేకాణమ్. (మరుళేయ్వియిత్తాద్రి) అడియిల్ * మయన్ద్రుజ మతిసలమరుళిసపడయ్, అజ్ఞానగర్థమిల్లాతపడి ఉన్నైయ్కమనస్సిలే యెప్పొత్తుమ్ నైత్తుక్కిళ్ళుమ్మడి, ౨. "తనక్కేయాక వనైక్కొళ్ళుమితే" ఎన్ద్రుజతెల్లినైత్తరవణమ్. (తెట్టరునావాయ్ తేవ - తెరుళేతరు) ఎప్పు క్రియ; అన్నిక్కే, "మరుళేయ్వియిన్నై యెన్నెక్కాత్తిరుత్తుమ్ తెరుళేతరు తెట్టరునావాయ్ తేవ-అరుళాత్మోపాయ అరుళోతెయ్తడయ్నై ప్పరుళాక్కియ్క పొన్నడిక్కిల్ పుకనైచ్చయ్; తిరుప్రభుమానపడితెయ్" ఎన్ద్రుమ్మిచ్చాక్ పడిపుత్తు.

జీ.అ. ఎట్టమ్మట్టు (అరుళాత్మోపాయైత్తాద్రి) పాత్తెయ్దెట్టమ్ కిటాక్షిత్తవతాకికై (అప్పోతే యిత్తాద్రి). అరుళాయ్దెట్టర్ (అప్పోతే) ఎన్ద్రుమాట్టుతు.

"అక్కి" ఎన్ద్రుత్తుక్కు భావమ్ (అనత్కల్పునాయితాద్రి) "పాక" ఎన్ద్రయాతే - (నిరతిశయభోగ్యమ్) ఎన్ద్రుడి. ఇత్తాల్ రసోక్తియాకభావమ్ (పారుళానారై యిత్తాద్రి) పారుళ - వస్తువుమ్, భవముమ్. తిరు - తరువణమ్, తెక - అట్టుకీయతాన. విళ్ళొక్క నిర్వారాత్తుక్కు, "తెరుళేతరు" ఎన్ద్రు - తేవుక్కు - పిశేపణమ్.

తాత్పర్యము. - తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓసాన్మి! నీవుక్కడచేసినన్న నీప్రేమాదములందుఁ జేయుకొనిననుసరె; అట్లు కిటాక్షించకపోయిననుసరె; ఇరంతు - నిన్నెల్లప్పుడూ నామనసులొనఁచుకొనఁజుట్టుమాత్ర ముగ్రహముచేయమా.

మూ. - తేవర్ మునివర్ క్కెన్దుక్కొణ్ణురియ్కా | మూవర్ ముతల్వమెరుమూవులకాళి |

తేవకవిరుప్పియుత్తైయిన్దిరునావాయ్ | యావరణుకప్పెటువారినియన్ద్రొ ||

ఆ. - (తేవర్) బ్రహ్మడికళుడైయ చతురాదిసర్వకరణధర్మక్కు వగోచరనాయ్, బ్రహ్మడిసావరాన్ద సమస్తజన్మనిర్వాణ త్రాణసం పారణలీలనాన పెమ్మెరుమాక్ విరుప్పిక్కొణ్ణు సర్వసులభనాయ్తైకిఱ తిరునావాయ్ యణుకప్పెటువారి కళో ఎన్ద్రుభాగ్యమట్టే నారకళో! నాకభాగ్యహీననాయ్దైన్మెట్టకోకేటార్,

ఆన్ద్రు. - తేవర్ మునివర్ క్కు ఎన్ద్రుమ్ కాణ్ణు (3) ఆరియ్కా మూవర్ ముతల్వక్ (౬) ఒరు మూవులన ఆళి (౯) తేవక విరుప్పి ఉత్తైయమ్ (౧౨) తిరునావాయ్ ఆన్ద్రో! ఇని (౧౫) అణుకప్పెటువార్ యావర్! (౧౬)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, అతీవుడైయర్ క్కుమ్ అతీయవరియ సర్వాధికక్ వత్తిక్కిఅతిరునావాయ్, అత్తన్ద్రాభినిష్ఠునాన నాకా పోల్లితేక, ఇనియార్ పెట ప్పమకేటార్ ఎన్ద్రుత్తార్.

సమస్తజేవరకళుక్కుమ్ సనకాదిమనివరకళుక్కుమ్ స్వయత్నైత్తై సర్వకాలముమ్, కాణ, (3) ఆరియనాయ్, బ్రహ్మరుద్రా కళుక్కు, సత్తాదిహేతుభూతనాయ్, (౬) అన్దితీయమాన, జగత్త్రియత్తైయమ్, తేకసజ్జల్పత్తైనిర్వహిక్కు మవనాయ్, సమస్త

౧౯౬ తిరునాయ్మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మిన్ - ౧౦ - పా - అన్దోవణుక వ్యాఖ్యానము.

ప్ర.తి. - బ్రహ్మతామృతం (తేవర్ మునివరత్యాది). (యావరణుక పెఱువారిని) [రా.అ.౬౪]. “నలేమనుమ్యదేవాత్తే యేచారు శుభవృత్తులమ్ | ముఖంబ్రక్ష్యవీరమస్య వర్ణపఞ్చదశేపురః || ౬౯ ||”

తాత్పర్యము. - బ్రహ్మదలకును సనకాదులకును సగోచరుడై సకలలోకపరిపాలకుడై దేవాధిదేవుడైన శ్రీయశతి అత్యాదరముతో వేంచేయింపు తిరునావాయీ నేను పొందక నేహిని; ఇంకమీద నాదివ్యదేశమునుబొందదగిన భాగ్యవంతులెవరో? ౯.

మూ. - అందొవణుక పెఱునాళెన్ద్రవోతుమ్ | శిన్నెశలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్ |

కొన్దార్ మలర్ చోన్ద్రై కళి శూన్ తిరునావాయ్ ! వందేయుటై కిన్ద్రవమ్మామణివణ్ణా ||

ఆ. - (అన్దో) ఇప్పుడెప్పుడైనా యాత్రెప్పట్టు పెఱుతేయ్యెట్టాటమ్ నిరాశనాయవిడమాట్టాతే, పిన్నెయమ్, ఎన్నోడుసంక్లెష్ట పీక్షాకాళక తిరునావాయితే వర్ణరందరభిస విగ్రహతై యనుసనితు, ఎన్నోపున్నె నానాకు పెఱుతేన్ద్రవోతుమ్ శిన్నెశలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రై యన్ద్రై నెన్ద్రై. ౧౦.

అన్ద్ర. - కొన్దార్ మలర్ చోన్ద్రై కళి శూన్ (౩) తిరునావాయ్ వందే ఉన్ద్రైప్పక్ (౬) ఎమ్మామణివణ్ణా అన్దో! ఆణుక పెఱునాళెన్ద్రై (౯) ఎన్నోతుమ్ శిన్నెశలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రై (౧౦) అన్ద్రైప్పక్ (౧౩)

పన్నీ. - అనన్దము, విడమ్రాణాతరుమణీయ విగ్రహతైయుడెయి వున్నెక్కిట్ట పెఱునాళి శుభ్రవతు కాణ్ ఎన్ద్రై నెన్ద్రైకలగ్గి “కూప్పిడాన్డే నెన్ద్రై.”

కాతాకినిన్ద్రై, పూవైయుడైతానశోలైకళి, కూన్ద్రై, (౩) తిరునావాయితే, పరమపదాదకళి విట్టేవన్ద్రునిట్టుముదనాయ్, నిత్య వాసమిట్టుకీ, నిత్యవర్ణభాగ్యమాన నీలరత్నమృగైయిరిక్కిణవడివై యుడెయవనే! ఐయో! ఉన్నెయణుక పెఱునాళిపటు కాణ్ ఎన్ద్రై, (౯) సర్వకాలముమ్, నెన్ద్రైకలగ్గి, శ్రీమానేయెన్ద్రై, (౧౦) కూప్పిడాన్డే. (౧౩) ౧౦.

అర్థము. - గుచ్ఛములుగానున్న పుష్పములుగలతోపులచే చుట్టబడిన (౩) తిరునావాయందు (పరమపదమునుంచి) ఉచ్చివాసములై యుచున్న (౬) కాన్యమైననీలరత్నమువంటికొన్నిగ ఓ! వాసాస్యూ! ఆయ్యో! (నిశ్చ) పొందదగినదనము (ఏవో) అని (౯) ఎల్లప్పుడును మనోవ్యాకులపడి ఓ! శ్రీయశతి! అని (౧౦) వీరిచెదను. (౧౩) ౧౦.

ఈ. - పత్రామ్బాట్టు. ఉన్నెక్కాణ పెఱుతామై నెన్ద్రైన్ద్రై కూప్పిడాన్డే నెన్ద్రై.

(అన్దోవణుక పెఱునాళెన్ద్రవోతుమ్) శొల్లెత్తుడగ్గినతు తలైక్కట్టమాట్టాత బలహానియాలే, అన్దో! ఎన్ద్రై. “అణుక పెఱునాళి యవై కొల్” ఎన్నవిడే నిన్ద్రైపుతు. (ఎవోతుమ్) ఒరుకాల్ శొల్లెప్పక్కొ ఇల్లై త్తాల్ వినుకై యన్ద్రైక్కే సర్వకాలముమ్. (శిన్నెశలగ్గి) హృదయమేక లగ్గి. మాతాపితాకళి ప్పేన్ద్రై చొన్ద్రై అర్చనాను

ప్రజ్ఞ కూప్పిదమావోలే తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్. (కొన్దారిత్త్యాది) కొత్తుమిక్కమలరై యుడై త్తాన శోలై యాలే శూన్ద్రైపుట్ట తిరునావాయితే. నిత్యవనస్తమాన శోలైకళై యుడై త్తాకై యాలే నిరితియభోగ్యమాన దేశమెన్ద్రై.

(వందేయుటై కిన్ద్ర) ఒరుదేశవిశేష త్రితీయెన్ద్రై కాణకడనతాన వడివై కొన్ద్రై అశ్రితార్థమాకవన్ద్రై నిత్య వాసమిట్టుకీ అవ్వడివెనక్కు కాన్ద్రైపుట్టనన్ద్రై డొవరపు అనన్దమమన్ద్రై. ౧౦.

టీ.ఆ. - పత్రామ్బాట్టు (అన్దోవిత్యాది). “శిన్నెశలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్” ఎన్ద్రైక్కట్టాట్టై త్రవతారికై (ఉన్నెయిరిత్త్యాది).

శొల్లెత్తుడగ్గినతే త్తెన్ద్రై (అణుక విత్త్యాది). అతావతు - “అణుక పెఱునాళి యవై కొల్ అన్దో” ఎన్ననిన్ద్రై, బలహానియాలే “యవై కొల్” ఎన్ద్రైముడియన్ద్రైపుట్టాతే, మన్నే “అన్ద్రై” ఎన్ద్రైతారెన్ద్రైవడి. యవై కొలెన్ద్రై - ఆధ్యాత్మార్థము. శోలైకళి చొన్ద్రైపుట్ట తుక్కుభావము (నిత్యవనస్తమాన విత్త్యాది) “మామణివణ్ణా” ఎన్ద్రైకుక్కర్థము (ఒరుదేశవిశేష త్రితీయై యిత్యాది). సార్థభావము (అవ్వడివిత్యాది). ఉత్తరార్థతై యనుసనితు పూర్వార్థతై యనుసనితు - అన్వయః.

శ్రీ (పా) ఉన్ద్రైవతుకాణ్.

(౧౦) తిరునామము. — ౯ - ప - ౮ - తి - అమృతమృదై - ౧౧ - పా - వృత్తమ్ బృహస్పత్యర్. ౧౯౭

తాత్పర్యము. — అతీతరక్షణార్థమై పరమపదమును గూడవది, కనకకాలమునలె శరత్కాలమును సమస్తమైన పుష్పములుగల ఖోలలవేణుబింబువలె తిరునానాయందువచ్చి వేంచేసియున్న నీలమాణికవృక్షమువంటి బ్రహ్మచర్యముగల బ్రహ్మచారి! విన్నవే నెవ్వరగు పాండవమోయని చింతించుచు వ్యాకలవడి నిన్ను నే విలును నన్నాడు.

మూ. — వల్లమమణిమాడనన్న వాయుల్లానై | త్రిణమృతీప్రేగురుహూర్వృషకోదక |
వల్లార్తమిథాయర త్రిపుత్రమవల్లార్ | మల్లజ్జుమణిజ్జమల్లార్ మల్లికైయే || ౧౧౦
అథ్వాత్తిరువడిక శేకరణమ్.

అ. — (వల్లమ) ఇత్తిరువాయ్ మొట్టివల్లార్, విమాకాముష్మిక సకలభోగజ్జలైయమ్ భుజిక్కుప్పైలువల్లార్.
తిరుక్కరుక్కప్పీర్వాల్వొప్పిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము. — వల్లమ మణి మాడమ (౩) సర్ నానాయుల్లానై తిళి (౬) అమృతమృదై (౯) బ్రహ్మచర్యముగల బ్రహ్మచారి (౧౦) అయిరత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౧) మణి అజ్జు మల్లికై (౧౨) మణిమకమల్లార్ (౧౩).

పద్యము. — అనందము, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టివల్లార్, అభయ విభూతియులు జ్ఞాన + వాచరణీయై యగుచున్నవారే.
నానావిధజ్జలై యుడైతానై, మాణిక్యజ్జలై శమైన్, మాడజ్జలై యుడైతానై, (౩) నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయకుని త్రి
క్రి. — వల్లమ మణి మాడమ, త్రిణమృతమృదై, (౬) అమృతమృదై, తిరునకరీయై, (౯) బ్రహ్మచర్యముగల బ్రహ్మచారి, (౧౦) అయిరత్తు, (౧౧) అయిరత్తు, ఇప్పత్తుమ్, అభయవిభూతియులు, (౧౨) భూమ్యుపలక్షితమానబీలావిభూతియు, (౧౩) ని
నిన్నవిన్నదియు భగవద్విమాకమక నిర్వహిత్తు, నిత్యవిభూతియులును భగవదనుభవజ్ఞానతాతే మల్లికై పోతపరిశుద్ధమాన, (౧౨) యరసార్వభృ
వికామత్రియమృదై అంబర. (౧౯) ఇమ - కలివిరుత్తమ్.

వాదికేనరి అభయమణివాళప్పీయర తిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము. — నానావర్ణములైన రత్నములుచేసిన గృహములుగల (౩) సుందరమైన తిరునానాయకువేంచేసియున్న ప్రాయశచిషి
యును, వృషభమై (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వపాణీయమైనమరుకాపురికిసాన్నిధ్యం (౯) సమాభివృద్ధి, (సామింబం)
గానముగలయొర్రమై ద్రావిడరూపమై (౧౦) వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈపదిపాశురములను అభ్యసించువారు (౧౧) భూలోకమందు
శ్రీకృష్ణుడనందున సమభవింపి మల్లియొక్క (౧౨) పరివళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అవధించుతురు. (౧౯)

ఈ. — నిగమ త్రి, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి కన్దార్, విమాకాముష్మిక సకలభోగజ్జలైయమ్ భుజిక్కుప్పైలు
వరెన్నితార్.

(వల్లమమణిమాడనన్న వాయుల్లానై) నానావర్ణజ్జలైన రత్నజ్జలాలే శైయ్యపృష్టమాడజ్జలై యుడై తానై
నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయలే నిన్నరుళినవనై. (త్రిణమృతమృదై) త్రిణీతానమత్రిణై యుడై తానై తిరునకరీయై
యుడై యా వాథ్విరురుచ్చెయితే. తిరునానాయక్కు రత్నై తిరునకరీయై మత్రిళిపోలేకాణుమ్. అథ్వాత్తిరువాయ్ వే

తి-అ|| నిగమమ్ (వల్లమృతమృదై). “ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ మల్లజ్జుమణిజ్జమల్లార్ మల్లికైయే” ఎవలై క్కటాక్షిపతతాకికై (ఇత్తిరు
వాయ్ మొట్టివల్లార్ తాత్పర్యం).

“నన్నానాయుల్లానై త్రిణమృతమృదై గురుహూర్వృషకోదక” ఎవ్వ పదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ (తిరునానాయక్కి త్రిణమృతమృదై) తిరునకరీయై
మత్రిళి, తిరునానాయక్కు రత్నై యామోవెన్న; ఇర్రువనై కైయాకపంచరమ (అభివృద్ధివాక్యవృద్ధియై). అతావమ - తిరునకరీయై

+ అనందమృదై ఎప్పిరుక్కలామ్.

ఈ. — అప్పురితానే అప్పురుక్కురై యెన్నుతల్; ఈవ్వరనుక్కురునమ్ అప్పురై యాలేధనమ్కిన్ నుడై జేయితేమతి శిడున తెన్నుతల్; (పణ్ణార్ తమిళ్) పోమికున్దరమిళ్. (మణ్ణాణ్ణు) ఇహలోక తిలే వైష్ణవ శ్రీయాల్ నమ్మన్న రామ్. (మణ్ణాణ్ణు మిల్లికై యే) మిల్లికై మణ్ణాణ్ణు. ఇతుడపటమాయ్, ౧. సర్వగన్ధః, ఎన్నిఱవియ త్తోడు సామ్యావ త్తియై ప్పెఱువర్. ఇవరుడై యు నునారథమ్ అవర్ కల్ పేర్ బుక్కుడలామ్. ౧౧.

వడక్కు తిరువీటిప్పిళ్ళై తిరువడిక శీశరణమ్.

టీ-ఆ|| మతిల్ అప్పురై మ్మరై యాయ్; అప్పురై నురై తిమాయిరుక్కయ్యే, అప్పురై పరిపుతిరు నావాయ్ కురిత్తి మాకై యాల్, తిరునాళి యిల్ మతిల్ పరమ్మరయ్య రై యెన్నువడి, ద్వితియచరిహరత్తుక్కు, “తిల్లమ్ మతిల్” ఎన్నతు - అప్పురై మ్మరై వేణమ్. ఆర్ తల్ - మికుతి. ఇవర్ మనోరథిక్కు అవర్ కల్ పెఱునప్పడియై న్మన్న (ఇవరుడై యవిత్వాన్, మిల్లికై - మణ్ణాణ్ణు) ఎన్న న్మయ్యకు. మిల్లికై పోన్ న్మ సార భ్యవికానత్తై యుడై యన రావరమ్మ శ్లాఘమ్. ౧౧.

తీయర్ తిరువడిక శీశరణమ్.

ప్ర-తి. — నిగమమ్ (పణ్ణాణ్ణు త్తియై). (మణ్ణాణ్ణు మిల్లికై యే) [పా. ౩-౩-౧౪]. “సర్వగన్ధస్సర్వరసస్సర్వమిదమభ్యాసోఽవ్యాకృతాదరః.” *

మణావమానునికల్ తిరువడిక శీశరణమ్.

తాత్పర్యము. — తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై సమూహిష్ట ప్రసాదించిన యీ పదిహారు ముల సత్వనిం చువాన ఇహలోకమందున్న వజ్ర భాగవతో త్రయై యుండి తరువాత సర్వగంధః జైన సర్వేంద్రియవరమదమసంపదముగ వింతురు. ౧౧.

ప్రమిడోపనిషత్సద్గతియి లి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానల్లోకమ్.

(అఱుక్కుమ్) ఈ శీసమాజగమితత్వపి దూతవాక్తై వ్రస్తావచ్చలమ్మ నసహస్రునిరస్యభామమ్ !

దేవీజనధికమపి దేశవిశేష మారాద్యాయాంక దేత్వవధిమార్థయదప్తమేన.

వాదికేనరిఅఱుకియ మణావాళచ్చీయర్ తిరువడిక శీశరణమ్.

అర్థము. — ఈశే - సర్వేశ్వరుడు, దూతవాక్తైః - దూతలవాక్యములచేత, సహజగమితపి - వచ్చుటచేయుటచేడగు చున్నను, తావత్ విలమ్మమ్ - అంతిమాత్రము సావకాశమున, అసహన్ - సహించనివాడైన, మునిః - సమూహిష్టస్థు, అప్తమేన - (తొట్టు దనపట్టుయొక్క) ఎనిమిదన తిరువాయ్ మొట్టిచేత, దేవీజనః - శ్రీభూదేవులను (నాయకునిగా) భజించిన, అగ్ర - సమస్తేశ్వరుని యొక్క, భామమ్ - భూలోకమందున్న, కమపి - ఒకానొక, దేశవిశేషమ్ - (తిరునావాయ్ ఆనడు) దిగ్విదేశమున, ఆరాత్ - సమీపమందు, కదా - ఎచ్చడు, యాయామ్ - వెళ్ళినను, ఇతి - అని, అవధిమ్ - (ప్రాప్తికాలమయొక్క) సీమను, అర్థయత్ - ప్రాప్తించిరి. ౮౮.

తాత్పర్యము. — “అఱుక్కుమ్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సమూహిష్టస్థు, ముందు తామనుమిన దూతలుచెల్పి విన్నవించిన తమ యనప్రపంచి తమయొద్దవచ్చుటకు సర్వేశ్వరుడు సిద్ధమగుచుండగా తామంతిమాత్రము కాలవిలంబమునొందక, పురుషకారభూతుడైన శ్రీభూదేవులతో గూడవచ్చి వేంచేసియున్న తిరునావాయనదివ్యదేశమునుమనమెప్పుడు సమీపించెదమోయని ప్రార్థించుచున్నార రూ.

ప్ర-తా. — (అఱుక్కుమ్మిన్ యాయన) పల్లీమధ్యత్వయోగా దపిచనుదితశ్రీవహో పాచ్చిభావా ద్భూమ్యాజై శ్రీవైరియోగా దవతరణదశాసాచార్యత్వవిధాన్తః || సద్భాత్యత్వా త్సుబోధప్రద దురితహరత్వా త్సమానన్నభావా బ్లిత్యై శ్రీశ్రీశంకరాదిగ ప్రభయతివసుమజ్జాని భావేనసాధమ్ || ౧౦౦ ||

అర్థము. - వల్లిమన్మొళియోగాత్ - తీగవంటిసదుముకలది యగుటవలనను, సువిదితశ్రీవనోవాచ్యభావాత్ - సుప్రసిద్ధమైనద్రవ్యము ననువాచ్యమగుటవలనను, భూమ్మొళిన్మొళియోగాత్ - భూదేవిమొదలైనవారిని విభూతిగాఁగఁబదియగుటవలనను, ఆవతరణదశావాసన రాత్రి - (భగవత్) ఆవతరమునోఁగూడ యవతరించుటవలనను, భర్త - భర్త (ఆశ్రీతులను అశ్రీకరించుటకు), గడ్డా త్పభావాత్ - ఘటింపించుచున్నది యగుటవలనను, సుదీర్ఘప్రదదురితపారత్వాత్ - (ఆశ్రీతులను)దుండిజ్ఞానము నిమ్ముటవలననుపాదము లను సూరించుటవలనను, సమాసన్నభావాత్ - సన్నిహితురాలగుటవలనను, లక్ష్మ్య - (ఇన్నిగుణములుగల) లక్ష్మీకి, నాథు - నాయకుడైన, శ్రీశక్తి - శ్రీయశశక్తిని, శతారి - నమ్మాళ్వార్లు, సుమజ్ఞానిభావేన - మంచిభార్యకలవాడగుటతోఁ (గుడుగొనిన వానినిగా), ప్రభయతి - ప్రసిద్ధవలననుచున్నది.

౧౦౦

వ్యా. - (వల్లిమన్మొళియోగాదిత్వాది) సెటిత్రకోమలీత్యాది, కౌడియేరిడైక్కొకనక త్రవకోకేళ్ళక, సనైయిర తిరునారణకేరే, వా శేయత్తడైక్కో మడప్పిన్నై మఱావా, మఱాకేమలరీ మత్తెక్కుమమణి మడప్పెక్కుమ, తేవాకురుకుకెల్లీ మనశేతిరుమాదే, శిక్షకలక్కి తిరునారణై వ్దైప్పక - ఇత్తిరువాయ్మొళియే అఱుప్పాట్టుకలీత పిరాట్టిసమ్మన్మొళియోగాదే, కుట్రసాలాపాట్టిలమ్ ఇతడేపెత్తి వమ్మెత్తిరు వుళ్ళమ్. కౌడిపోలేనుట్టితానవిడైయై యుడైయకైయాలమ్; ఇత్తాల్ - ఆవయవోభాతిశయమ్ కొల్లవట్టు; మేల్గుణవిభవ పోమ్మ లమ్మకొల్లకలట - (శ్రీయతే, శ్రయతే, శృణోతి, బ్రావయతి, శృణోతి, శృణోతి) ఎఱిజునిరుక్తికై యుడైయాయ్, శ్రుతిస్త్రీతీహాస పురాణస్త్రీతీ ప్రసిద్ధమాన శ్రీశక్తితానావైయకైయాలమ్; భూమిసీమైతలనారై విభూతియొకవైయకైయాలమ్; అమతార దైయైతరం - (దేవత్యే దేవదేహాయంనున్నత్యేవమానమ్) విష్ణుదేహానురూపానైకకోత్యేయత్తన స్రుమమ్ ఎఱిజునిరుక్తి అన్వదడై క్కొనుగుణమాక పమ్మెరుమానోడే యవతరిక్కుమవకైయాలమ్; ఎమ్మెరుమాక ఆశ్రీతిరుడైయదోవల్లకప్పారాతే యశ్రీకలైక్కుమ్మ పుగుమ్మారభూతైయాయుడై ఘటిప్పిక్కుమవకైయాలమ్; చేతనరుక్కుమ్మ నాదిగుణవిభవకైయైయకైయాలమ్ మవకైయాలమ్; అవర్ నకుమ్మ ఎమ్మొళిత్తప్పొక్కమ్మవకైయాలమ్; ఎమ్మొళిత్తునుసన్నిహితైయాయుడైక్కుయాలమ్; ఆ - (మాతరైక్కిలి) 3 - (వత్సవ్యసముత్తర గళికు) ఇత్తాన్మొళికిల్లిడియే నిరవధికదయాక్షమాదార్యాదికలై యుడైయకైయాలమ్; ఏవంబుడైయకపిరాట్టిక్కుమ్మ ఎల్లభనాన పమ్మెరుమానోడే శోభనైయనజాడైయై యుడైయవనాక “అఱుక్కుమిదైన్మొళి” ఎఱిజునకత్తిరే ఆహ్వానయశిత్వైయతానై యాల్.

౧౦౦.

వే వా న్నా చా ర్యర్ తి రు వడి క శే శ రణ మ్.

అర్థము. - “అఱుక్కుమిదైన్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, లక్ష్మీదేవతీగవంటిసదుముకలదై, పురుషకారమునకుఁ గానులనిన గుణములను బ్రతిపాదించుచున్న శ్రీశక్తియును దనకు దిరునామముగాఁ గలదై, భూమిసీమాది దేవులను దనకు విభూతిగాఁగలదై, భక్త్యర్థమునకుఁ రామకృష్ణాద్వైతార్థము లెత్తునప్పుడు ఆయావతారాను గుణముగా తాను సీతారక్షణాది రూపముగ నవతరించుచు న్నన్న, ఆశ్రీతులను సత్వేర్పదిని యాశ్రయించునప్పుడు వాడు వీరిదోషములను జూచి నిగ్రహింపకుండ తాను పురుషకారభూతురాలై, ఆశ్రీతులపాపములను పారించివారికి స్వరూపాను రూపజ్ఞానమును గలుగఁజేయుచున్నదై, తిరునాయ్మొళిలగుదివ్యచేతములందు నన్ని పాపములను యున్నందున నీవిభగుణములకుఁ గారణములైన సౌందర్యాది విగ్రహగుణములనుదయాక్షమై న్నాది దివ్యాత్మగుణములగుల సాశ్రీదేవతీవల్లభుడైన సత్వేర్పదిని సుందరభార్యాసంబంధముగల వానినిగావకాల్గించిరి.

౧౦౦.

తి. - న్నా. - అఱుక్కుమిదైన్ వన్మొళియోగాత్ - మఱిత్తువరప్పల్లీ ధామనత్తా! లఱుప్పతేటి! శేయతిరునావామయైల్లనినై న్నాన్ మాఱక! మైయలిన్మొళియవతేటియామల్.

౧౦౧.

అర్థము. - ఇదే - దుఃఖములను, అఱుక్కుమ - పొంగొట్టును, ఎన్దు - అని, అన్దు - అతిష్ఠమాడ్కికలమునకు, ఆవన్నాల్ - వానివిషయముగా, విట్ట - విడిచిన, తూతి - దూతలు, మఱిత్తు - తిరిగి, వరప్పల్లీ - వయ్యవఱు సహింపని, మనతాల్ - మనస్సుతో, అఱు - మిక్కిలి, పతేటి - క్షయపడి, మైయలిన్మొళి - (వానిసౌందర్యముచేత గలిగిన) అజ్ఞానముచేత, కేయవత్ - చేయదగినదనిన, అఱియోమల్ - ఎఱుగఁగ, శేయగి - సుందరమైన, తిరునావాయల్ - తిరునావా యను దివ్యచేతమును, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శేయ - పశ్చిమకు, నిన్నై న్నాన్ - తలంచిరి.

౧౦౨.

గావి. - పు. - ౧౯ - ౧౮౫. అశ్రీగుణర. - ౧౦. శ్రీ సుమత్ - శోభనత్వంతో ఎన్దు - సు ఎప్పుడు భావప్రధాన నిర్దేశమాయ్ శోభ నైయన ఇత్తాన్మొళి. 31. శ్రీగుణర. - ౧౮.

అన.-(అఱుక్కుమిచ్చర) తూరిక్ వరుసుళవుమ్మడద్రొమల్, తిరునావాయలేహొయప్పక వేణుమ్' ఎన్దుమనోరథిక్కిఱ వాఱ్వుర్ పాశురత్తై యనువడి తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఎన్దు నేయిన్నిల్; ఇప్పడివిట్టతూరిక్ అత్తలైప్పట్టు అమమక్కు. స్పదక్కై మైయటివిత్తు మీణువరువఱుక్కుమున్నై, ప్రావ్యత్తిర్ రాతికయిత్తారే, 'అవ నెన్దువరుళియిక్కిఱ తిరునావాయలేవుక్కు అత్తైవలక్కిత్తై అద్దాళ్ళవర్ కళోజ్జేహొడనవత్తిక్ నానవ నైక్కణ్డనుభవిత్తు అడిమై శెయ్యప్పైఱువ తెన్నో?' ఎన్దు మనోరథిక్కిఱ అఱుక్కుమిచ్చినైయలర్ తై, 'అఱుక్కుమిచ్చర' ఎన్దు తుడక్కి యుళిచ్చెయ్ కిఱార్ తై.

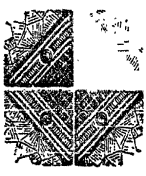
వ్యా.-(అఱుక్కుమిచ్చరెన్దు వన్మాలాఱువిట్టతూరిక్ మఱిత్తు వరప్పద్రొమనళతాలఱువత్తటి) (అఱుక్కుమిచ్చరెన్దు) నన్దుడేయడఱుఖత్తై పోక్కియరు మెన్దు. (అవ నన్మాలాఱువిట్టతూరిక్) తిరుమాళ్ళిక్కత్తుఱైవార్ విషయమాక అవిడత్తి శిబిటతూరిక్. (మఱిత్తువరప్పద్రొమనళతై) మీణువరువఱుమద్రొమన్ శొల్పుద్రొమ తిరువుళిత్తారే. (అఱుప్పత్తటి) మిక్కువత్తిర్ త్తు; ౧, 'ఇదంబ్రాయాచ్చు మేనాఱం కూరం రామం పునః పునః' ఎన్దు, తిరువడియెత్తురు పోక విట్టవన నరమ్ పిరాట్టివత్తినావ్వురే. (శెయ్యలిరునావాయ అత్తిల్లినైన్దాకో మాణ్) అఱుక్కియతిరునావాయలే యొన్దువరుళుమ్మడియెణ్ణినారాఱ్వుర్. అతావతు - 'వెఱిత్తైవలర్ వచ్చైకళ తూళ్ళి తిరునావాయ తుఱుక్కుమవక్కి యున్దుకొలొడియేత్తై' ఎన్దుమ్, 'తిరునావాయడియేనఱుక ప్పెఱునాళ్ళొయ్ కళొలొ' ఎన్దుమ్, 'తిరునారణ్ణి శేర్ తిరునావాయచై యుట్టుకలావతోర్ నాళటియేనె' ఎన్దుమ్, 'తిరునావాయవాళేయ్ తిడఱణ్ ముడప్పిన్నై మణాళా - నా శేలటియే' ఎన్దుమ్, 'విణ్ణాళేక్ విరుమ్మియుఱైయమ్ తిరునావాయ్ క్కారక్కళిక్కిన్ద తిన్నేనుకోల్ కణ్డ' ఎన్దుమ్, 'తిరునావాయ్ క్కణ్డయుఱైక్కిన్ద వేటొ' వలర్ కొవ - కణ్డేక్కిన్ద తిన్నేనుకోల్ కణ్డ' ఎన్దుమ్, 'నావాయుఱైక్కిన్ద వేక్ నారణ్ణమిచ్చి అవావడియూ నివనెన్దురుళియ' ఎన్దుమ్, 'తేకే తిరునావాయ్ తేవ - ఆరుళాతోళ్ళి వాయ' ఎన్దుమ్, 'తిరునావాయ యావఱుక ప్పెఱువారినియన్' ఎన్దుమ్, 'తిరునావాయ వడ్రేయుఱైక్కిన్ద నెమ్మనుణినుణ్ణా - అన్దువఱుక ప్పెఱునాళ్ళ' ఎన్దుమ్, ఇప్పడిత్తిర్ రాతికయి తై ప్రకాశిప్పిత్తారెన్దై. అత్తైత్తైరెయిన్నిల్ (మైయలి నాల్ శేయవత్తీయూవల్) పొదర్యత్తారే అత్తవుకలక్కి, అత్తారే ప్రాప్తా ప్రాప్తవివేకమిన్ద క్కై, విట్టతూరిక్ వరువఱుక్కుమున్నై త్తిరత్తారే. ఇవర్ ప్రేమన్దుభావమిరున్దపడియె! ఎన్దువిధ రాయళిచ్చెయ్ కిఱార్.

పెరియజీయర్ తిరువడికళైశరణమ్.

తాత్పర్యము.—తమయొక్క సకలదుఃఖములను వానికేఱైప్పదురని వాఁడు వేంచేసియున్న తిరుమాళ్ళిక్కళమునకు తాము పంపిన మాతలవెళ్ళి వానికేఱెలియవఱుచి వాఁడు వేంచేయువఱుకు ఆంతరింబమును సహింపనివారైన నమాఱ్వున్దు అత్తిన్దత్తి రాయుత్తులై, వానిని నేవంపవలయునని యాళచేతఁ జేయవలసిన కార్యము నెఱుంగకద్రమించి 'అఱుక్కుమిచ్చినై' అను తిరువాయ్ మొట్టిలో వాఁడువేంచేసి యున్న యతిసుందరమైన తిరునావాయను దివ్యదేశమును వేంచేయ నుద్యమించిరి.

ఒన్దు తామ్మత్తిల్ - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టిముద్రొమన్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౯ - పాట్టు, ౯౭౦.

శ్రీః.

అథ్వాత్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎచ్చెరుమా నాఁ తిరువడిక శేషరణమ్.

→→→

తిరువాయ్ మొఱి - ఒన్పుతామృతమ్ - ఒన్పుతాన్దిరువాయ్ మొఱి - మల్లికై వ్యాఖ్యానం.

మూ.—మల్లికై కమట్ర్ తైన్ద లీరుమాలో వణ్ కుటిళ్ళయి కై తమరుమాలో ।
 శేల్ కతిర్ మాతై యుమయక్కుమాలో శేక్కర్ నన్దే క్కణ్ణళి తై క్కుమాలో ।
 అల్లియన్దామరై క్కణ్ణ నెమ్మానాయర్ క శేఱియే తెమ్మాయోక్ ।
 పుల్లియముతై కళున్దొగున్డొవ్వు కలిడమటికిలన్దమయమాలో ॥

౧॥

అ.—(మల్లికై) ఇప్పుడివ్వనమతిమాత్రమాననాఁజే, అన్యవదేశత్రాతే తిన్నదెయ్యవస్తే పేరుకీతాఁ. వజ్రవరైచ్చెరుమాలోఁజే కల్లన్దొగుపిరాట్టి, అవణ్ వసుమేయక్కుప్పొయ్ మొఱువరక్కడవియ ౧ * అద్వియమ్మాతానరువన్ద, అవన్ణా వారామైయాలత్తిన్దమ మన్దై యాయ్.

మల్లికై కమట్ర్ తైన్ద లీరుమాలో వణ్ కుటిళ్ళయి ఎన్నై బాధియానిన్దన, అశ్చర్యమాన సౌందర్యాదిగుణజ్ఞైయై యనాయకన్దమ్మెరుమా ప్పొన్నలో అరు వేదారకమాయున్దవిమ్మతై కైయన్ద తోళ్ కైయన్దకొణ్ణపుకలిడ మఱిలోమ్, మడివుతోమ్ ఎన్దుకూపిడుకీతాఁ. ౧.

పన్నీ.—ఒన్పుతాన్దిరువాయ్ మొఱియోల్, కీర్తప్రాప్య విషయమాన వణినివేశత్రాతే యాదుపట్టవర్, అనుభవయోగ్యావస్థై పన్నీ హితైయా యిరక్కచ్చైయ్ తేయన్ అనుభావ్యనాన వీత్తరనన్ది హితనాకైయాలేవిలమ్మత్తుమతైయడియన్; [౧] భోగ్యసూతనాన మన్దైయరన్దొనియన్దభావతైయైయన్, [౨] రత్నజలకార తైయన్, [౩] రమణీయావయవత్వ తైయన్, [౪] అభిరూపవాచనతైయై యన్, [౫] అత్రసౌభ్య తైయన్, [౬] అనవధికసౌభ్య తైయన్, [౭] అత్యుదారరూపతైయైయన్, [౮] అతిశయితి సంక్షేప తై యన్, [౯] సాధిప్రాణనిరీక్షిణాదికై యన్, [౧౦] విక్షేపశక్యమానవాశ్చర్యరూపతైయైయన్ మనస్థిత్తు, వీవప్రకార విశేషనాన భోగ్యసౌభ్యమైయగ్రామనోరథమనుభవితక్కు ప్పెఱాతవాల్లియాలన్, స్థారకమాయన్ అసక్తిమాదకమాయమిరక్కిణ్ణ జవాన్దవచ్చనత్రాల్ మన్దై భావ్యతొయన్, అల్లికాలవిలమ్మమన్ పొణుక్కనూట్టామల్ కూప్పిట్టప్రకారత్తై పకుమేయక్కుప్పొన్దకట్టక్, సన్దైన్దవిలక్కన్ ద్దుయ్ తోరున్ మన్దై విలమ్మన్ పొణుక్కనూట్టామల్, గోపీజన్దజ్ శత్రాల్ విలత్తేన్దరైయన్ యాదుపట్ట, పొన్దుకున్దేన్దకీహ్లాన్ ద్దుయ్ నానరుత్తైయన్దచ్చైయ్ తో.

అన్ద.—మల్లికై కమట్ర్ తైన్ద లీరుమా (౩) వణ్ కుటిళ్ళయి కై తమరుమ్ (౬) శేల్ కతిర్ మాతై యన్ (౯) మయక్కుమ్ పన్నీ సత్ (౧౨) మేకన్దజ్ శేత్తిక్కున్ అల్లి (౧౫) అన్ తామరైక్కణ్ణా ఎమ్మా (౧౮) కయర్ కళేణ్ అరియేణ్ ఎమ్మాయోక్ (౨౦) పుల్లియ ముతై కళున్ తోళ్ మ్ (౨౪) కొణ్ణ తమయన్ పుకలిడన్ (౨౭) అఱికిలన్ (౨౮).

పన్నీ.—మతిల్లొట్టై, సన్ధ్యావేళైయల్ తైన్ద లీరుమాన్ద సదాన్దజ్ శేన్దియానిన్దన, నిరతిశయభోగ్యమాతనాన కన్దక్ మొమ్మన్ దమయన్దజ్ జుత్తున్దొబిడక్కొణ్ణిటిలో మెన్దుకూప్పిడుకీతాఁ.

మల్లికై యుత్తరమరై తైయన్దైతన్, తైన్దలనరు, నన్దొట్టినవాళోపారే సర్వతోమఖమాక వీరానిన్దతు; (౩) క్రాప్యయై అబు భోగ్యత్తిగ్రాహ్యమాన, వీత్తేన్దయాకీజన్దయన్ దైతాన్దవిశేయానరు, అన్దరతిమాకత్తురైయానిన్దతు; (౬) అన్దుయోన్దభానాన, అడిత్తిన్ద యున్దైతాన్, సన్ధ్యావేళైయన్దరు, (౯) కూప్పిట్టైల్లవు మెన్దాతవత్తై అఱిన్దయిమ్మడిమాపియానిన్దతు; సన్దైయల్ శేక్కర్ నన్దైయన్దైతాన్, దర్శనీయమాయ్ పు; (౧౨) మేకున్దజాన్దై, ౨* పాన్దొత్తవాన్దై యున్దైయన్ద వడివుక్కు స్థారకమాయ్ కొన్దొన్దు

ఈ - * ఓంపకలనేక కల్పనాయత్తోశ్చమితే. గుణభర్తా కాళ్యాణ్ణుకీతతు గుణమాయలవితే; అవ్యాశ్రయత్తితే కిడన్దనయాయితే. ఇణ్ణ ధర్మియతువేయాయ్ అతుక్కుమేతే తిమ్బుమానాల్ పాడార్ద్రుప్పకాతితే. నాట్టార్ భోగ్యతా బుద్ధిప్రణ్ణియరుక్కిట శబ్దాదివిషయభగ్నైయత్తనుక్కు బాధకమాక, ప్రాప్యవస్తునైప్పెతాతే, నమవే, ఆణ్బలియాన శ్రీభీష్మర్ అర్జునన్దయిలమ్ముకళాలే ఉల్లై యవపుణ్ణుకిడన్దు తుడిత్తాప్పోలే, కిడన్దుతుడిక్కితార్.

తిరువాయ్ పాడియలుళ్ళార్, కృష్ణక, “పశుమేమ్మక” ఎత్తు పుటప్పట్టాల్, అవక వరుముళవురువరకళో పడుమ్ పాడు శోల్లుకీతతు. అతావతు - బ్రాహ్మణార్ కు సన్ధ్యావందనమ్మా లేయితే ఇడై యర్ కు పుశుమేయ్ కై - జాత్యుచిత ధర్మమా కేయా లే తదిరవైణ్ణాతిరుక్కుమితే. ఇప్పడియా లే అవనై పుశుక్కుళికిపిన్నే పుటప్పడివిట్టు, అవన్ వరుమ్ సన్ద్యయై పార్ తిరుక్కుమత్తనై యాయ్ ద్దు. ఆక, అవక పశుమేయ్ క్కప్పోనాల్ పకల్ పొమ్మై వరున్దియెరు పడియాబ్ ద్దినాల్, అవన్ వరుమ్ కాలమాన సన్ద్యయిమ్ వన్దుముకడ్దాట్టి పశుక్కుళికి ముత్కొమ్మిన్దు వన్దు తలై నై క్కచ్చెయ్ తే యవన్దనై వరక్కాణావిట్టాలాబ్ ద్దప్పోకాతితే. అతావతు - అవన్దా ముత్కొమ్మిన్దు లే వారాతే పిట్టుత్తై యిలే నిట్టుమాంబ్ ద్దు, నమపుపడుమలమాప్పకాణైక్కాక. అవక వరక్కడవ కాలమాన సన్ద్యయిమ్ వన్దుతు, కూడవరుమ్ పశుక్కుళుమ్ వన్దుతు, అవన్దా వరక్కాణావిట్టవాతే, అక్కాలత్తిల్, మల్లికై యిక్ పరిమళమ్, నల్లకుటిజ్జియై తైతుడక్కుమాన అనుకూలపదార్థభగ్న, తేన్దల్, నిలా, కడలోనై, అన్బిల్, కుట్టలోనై ముతలాననై బాధకమాక తుడక్కిబ్ ద్దు. కుట్టలోనై యిమ్, అన్బిల్లియేయవన్దైయ గుణభగ్నై స్తరిప్పిత్తు నొవుపడుత్తై క్కుడలాయరుక్కుమితే. అప్పడియరుక్కిట బాధకపదార్థభగ్నైలామ్, మున్పుతని త్తనియే పరుపభావణ్ణుళై పుణ్ణి నల్దన్ద ఏకాక్షి ఏకకర్ణియైట్టి రాక్షసికళోపిన్పు అవ్వళవిల్ నిల్లాతే యెల్లూరుమ్మొక మేల్విమ్మిన్దు అతుక్కుమేతే శిల

శీ-౨౩ గుణభగ్నోభీయ త్రిముళుపడుకైక్కుడలామావెన్దు (గుణభగ్నోతానిత్యాది). అతువేయాయ - గుణాధికమాయ్. పాడార్ద్రుప్పకాతు - సహిష్కూర్పకాతు. తేన్దల్ ముతలాన బాధక పదార్థభగ్నకు సన్ద్యుదేజిమ్ (నాట్టానిత్యాది). ఉల్లైయ - కున్దిపిక్కి. ఏపుణ్ణు - ఎయ్యప్పట్టు. “సన్ద్యయిట్టుపై నైప్పడుకైతార్” ఎన్దు కీర్తుకైవివరక్కితార్ (తిరువాయ్ పాడియలిత్యాది). ఇవ వ్వానివరకైవిట్టు పుశుమేయ్ క్కప్పోనా నెన్దెన్దు (అతావతు బ్రాహ్మణర్ క్కిత్యాది). ఉత్తైవిగమిక్కితార్ (ఇప్పడియలేయిత్యాది). అవక పుకీట సన్ధ్యాకాలత్తిలే నొవుపడువానెక, పకలిత్తోలే యాటియరుక్కున్దాతోవెన్దు; అవక పరుమ్ కాలమాన సన్ద్యయిలే యవక వారాతరున్దాలాటియరుక్కున్దామా వెన్దితార్ (ఆకవక పశువిత్త్యాది). అవన్దా ముత్కొమ్మిన్దు లే వారాతే పిట్టుత్తై యిలే మువానెన్దెన్దు (అతావతు అవన్దానిత్యాది). ఉత్తైయనుపడియన్దిట్టోణ్ణు సన్ధ్యాసమయత్తిలే యవన్దెప్పిరైయా లేవన్దు మావేయ్ కై. బాధక పదార్థభగ్న మేలిడత్తుడక్కిబ్ ద్దొన్దితార్ (అవక వరక్కడవదిత్యాది). “మాల్తైయిమ్ వన్దు” ఎన్దు త్తెన్దుబ్ ద్దు (సన్ద్యయిమ్ వెన్దెత్తెత్తు). “అవుశమాల్తైయమ్ పోనాల్” ఎన్దు త్తెన్దుబ్ ద్దు (పశుక్కుళుమ్ వన్దెత్తెత్తు). “మాంబ్ కేవారాక” ఎన్దు త్తెన్దుబ్ ద్దు (అవన్దా నిత్త్యాది). (అక్కాలత్తిల్) ఎత్తుకుక్కు, (అనుకూలపదార్థభగ్న) ఎన్దుగోడే అన్దయిమ్, (అనుకూలపదార్థభగ్న) ఎన్దువన్దరమ్ కాల్దరన్ద శిలమ్ అనుకూలమాన (తేన్దల్) ఎన్దుపాట్టుపతు. కుట్టలోనై యెవ్వికారత్తిలే బాధక మెన్దు (కుట్టలోనైయన్దానిత్యాది). బాధకపదార్థభగ్న నలియుమ్ ప్రకారత్తైయమ్, అవన్దోబ్ ద్దే యవరకళో నొవుపడుకీట ప్రకారత్తైయమ్ విళదమాకవుపపాదియానిట్టోణ్ణు, సన్ద్యయిలవర్ శళో ప్పుమానై యివోరు త్తరుమ్ పడుకైతాన్దెన్దు కీబోడే నిగమిక్కితార్ (అప్పడియరుక్కిట విత్త్యాది). (బాధకపదార్థభగ్న) ఎన్దువన్దరమ్. “నలికై యాత” ఎన్దు కేవమ్. అతుక్కుమేత - మున్పునల్దెత్తుక్కుమేత, తనిత్తనియ మెన్దుతు పాటుక్కుళోణ్ణుమ్, నుట్టుమ్.

ఈ—నలివుకలై పుట్టిన విన్నె త్తానై, బాధకవర్తయనైయ, తని త్తనయమి తిళళుచ్చునై పుట్టుచునయి, అనన్తానై
నలివుకట్టనక కలెగ్గాయమి కూప్పట్టకూప్పీలై ఇదరొం త్తరమే కుళి పుళిచాన్.

ముత్యము. సప్తకాల త్రితీయతరగతి మానవదానిలో తన తనయే తనకు బాంధవమిది ముత్యము.

(మల్లికై) “మల్లికై” ఎవ్వతోడగిరి, “తెక్కర నగమేఘభోజితైక్కుమాలో” ఎప్పుడువచ్చు మనభార్యకేట్లు
కూర్చిపెట్టుకొంటా? (మల్లికై కమల్ తైత్తల్) వెలుమున్నై తిలేనలయనల్ల నాన తెచ్చల్; ఆటకున్నులేమల్లికై
యిల్ల పరిమళతైయెఱుట్టున్నై వారానివ్వుతు. నవపరికరమానప త్తిర త్తిరేవ్వునాటిగావ్వులేయాయావొడ తెచ్చనరు
మళ మ్మొన్నైవరుకటవడి. అవకూడవిన్నైవరుకులమానపదార్థజ్జున్నైయ ఇవ్వునోబాధకమా యిక్కడిఁజితే.
౧ “యూనిన్దరిమలేయూనితయూనరాభవన్తిమే । తాన్దేవారిమలేయూని జీవనోకేతయూనినా;” ౨ “ఎదురున్న
ననూరావాయు స్సుభన్దగ్గిసీమావహః । తాన్విదితయతగికాన్తాం చాచక్రచక్రమోమయ ॥ సదానభయనాం
మన్దేయ చురరానమానీతయా । మూరుతప్పనినానీతాం శోకినజ్జనకోమయ.” ౩ “భవాన్తిత్తడనేదత్తనమోననన
మూరుతనమ్” ఎవ్వకూర్చిపెట్టువానవనితే. (ఇంపరాయున్నరకాల్తై త్తేడిప్పడుక్కై పదానిక్కుర ఇచ్చానిచ్చున్దొ
పనిప్పియల్లొన్దొనెరవిక్కురవిశుమ్” ఎన్నుమావ్వులే. ఇచ్చరొనవరకు మేయాయ్వుడు బాధకమాఁజితా. (మల్లికై

ప్ర. 5. (1) (b) ప్రశ్న - “వాణిజ్య ములకరమునకు పట్టు” (వ్రతము) అనునది, అ

అన్ని రకములు - ఇతరులయొక్క యిల్లెలు. * ఇతరులయొక్క వలె అన్నితప్పుచేతాల్లో ఎన్నతయిట్లా, ఆనయకు
వాదకర్తలైనానా? అన్నియొక్కయిల్లు అన్నిన్నయెదురువిత్తితప్పకెట్టులోనుకై కాక అన్నిరకమునావిప్పిచేతారెట్టుచున్న.
ఉపన్యాసక్రమమునకు - ఎప్పుడూనా నిర్వాహకరక, (తరువాతప్పాడియల్) ఇత్యాదియెదురు, (సర్వైయెదురు) తిరుగు
చున్నయెదురులు ఎన్నవసరక, (రామవతారతిల్) ఇత్యాదియెదురు, ఆనసరక, (ఆనవకరకమేయిల్) ఇత్యాదియెదురు,
ఆనసరక, (నాల్గో) ఇత్యాదియెదురుచేతును, (జ్ఞానవికర) ఎట్టుతోకట్టి (జ్ఞానవికర) ఇత్యాదికాక చున్నయెదురుచేతును.
నీటి, తరువాతప్పాడియల్ వలెచేతుచు - అన్యవదేతుక - దుష్టాదుల కొన్నియి; వాదకరకము దుష్టాదు
(నాల్గోతొడి).

ముత్యబొట్టు (మల్లిక యత్యాది). పూర్వార్థ తైయెలామ్ కటాక్షి త్తవతారికై (సహ్యాకాల నిలిత్యాది). తేనోర ముతలానవై బూధిక్కిఁ జత్యంబిరుక్కియైయాకచ్చొల్లాతే, 'ఈశవలూ, తపవలూ' ఎవ్వ ప్రత్యేకమ్ క్రీస్తాయైక్కయాలే (తినిర్తియే) ఎవ్వరు విచ్చెయతను.

వ్యాఖ్యాతావనిడుపాడు (మల్లికయ్యత్వాది), “మల్లికైకమర్మైత్యై” ఎవ్వరుకూడావని (మొలుపుకొల్పియ్యత్వాది), ఇతరుల
దృష్ట్యనైన (పరిభాషిది), పత్తిరకు - ఆయుధము, ఆమకూలమనకత్తెనా బాధకమానానెన్నెన్న (ఆవకమానవత్వాది), ఇప్పటివ్యాఖ్య
మానవివమున్నా విన్న (యూనిటీత్వాది), ఆరైయైయెన్నె (నిద్రపువనకా ఇత్యాదిప్రమాణములు). కానీలు బాధకమెన్నెమరుకల్ల
ఇవనశ్రీమాన్తీ (ఇక్కాలమిత్వాది), వ్యాఖ్యాతావనిడుపాడు (ధవ్యాఇత్యాది), “యూనిటీరమణీయనితయనూధనమి” తాన్యేవా
రమణీయానిశ్రీమణీయే నితయానినా,” “ఎవపువనకావాయ ముఖపుర్యోహిమావహః । తానివిద్రవయత్యోకానాంపావకప్రతిమా
మయః । పదాంబుగుమంసన్యేయంపురానవానీతయా । మారతమనినానీతాంకోకసజ్జాకోమయః,” ఎవ్వసాగ్ధకవరానినాంకోకవి
శనమ । ధవ్యాన్యేయనీవప్రేవమొనవనమరమి” ఇతిపిల్లకాకాట్టేరమమే. తిరువీరు త్రిమజ్జానూట్టు, “ఎనిప్పియలొకపునైయ త్తే
వాన్దొయ క్కాలమిత్తున్ ”. ఎనిప్పియత్తునాన్దొరైకొనిమకు - ” కురైత్తియైగ్గవరామకా వైత్తిత్తాన్మమనూరతమ, ఇక్కాలమిత్తే ఇతి
గ గిశే కురైగ్గవరభావమొనవరమి ఎనిప్పానియొమ్మెన్వవే. (కూప్పిదవానవనిశే), “ఆయురక్క, ఇవకోమాప్పిమకుణిదో” ఎవ్వ

ఈ కమల్ తేనల్ (ప్రూణేన్ద్రీయశుక్కుమ్ బాధకమాయ్, సృశ్శేన్ద్రీయ తేయ మభియానిష్టతు. ఇరాప్పడై యేలు నారై వ్పదే ఉడప్పి పేవడక్కాణుమి తనై పోక్కి, కణ్ణుకున్దోన్ద్రాతాయినై; కణ్ణుతప్పైన్ద్రాతు. ఇతై వ్వులకుక్కన్దొవిడమెణుమ్ నాయాయరానిష్టతు. (ఈకమాలో) పుణ్డేరివా లే శేవర్ నీరుక్కిఱపుడమై, పలకై పలకై యాక వీరానిష్టతు. (నాన్ కుట్టియి తనసూచాలో, అభికియకుట్టియి కైయూనతు, తులై యానిష్టతు. కాన్దీర్ న్దుపాకట్ట పుణ్ణి మేరేతులై తుప్పొకడానిష్టతు. తేవల్, పుళవ్వునలికివి తనై; ఇతై, శేవిసభియేయళ్ళే పుళనలియానిష్టతు. (నాన్ కుట్టి) ఇతై క్కెన్ద్రవళపు శేవిప్పొడై, అన్ద్రవళమబాధకమామి తనై యిడై. అనకూడవిరున్ద్రపోతేవళపుగో గన్దూయికుక్కుమ్, వర్తికేక త్తిలవళపుమ్ నలియుమిడై. కుట్టియమ్ తేన్దులుమ్కూడి కృతనక్కేతికళాయనన్ద్ర, బుధికిరె శకార్య త్తి శేవ తై మొయ్ శేయ్యానిష్టతు. “నమ్మొలై యాక కొల్లైన్ద్రాతు, ఉయర్ కొల్లై యాక కొల్లై పేణున్, అతిరీనియన్ద్రవళ శేయ్, నానివళపు శేయ్ కేడై” ఎన్దు కృతనక్కేతరాయనన్ద్రావ్పదే యాయ్ నీరుక్కిఱను. (శేవకతిరత్తాది) శేల్లప్పట్టిగన్ద్రవళకతిరై యుడై తాన మాలై యానతు మయజ్జప్పణ్ణానిష్టతు. అన్దు యానిష్టళ్ళి వాదిర్యనై యుడై యన్ద్రయూనతు, మోహిప్పియానిష్టతు. వాయిలేశ్వరై మై తుళుకుక్కొల్లై నాడై వ్పదే, అన్ద్రామై వ్పదే కుక్కున్దొ కుక్కొల్లై పుక్కున్దొ మొట్టికిఱిల్లై. (కొన్దనన్ద్రకల్ల శిడై కుక్కమాలో) సన్ద్రాగతై యమ్ శాన్ద్రమమాననిఱ తైయ ముడై తాన మేళున్ద్రో, అనమడై యన్ద్రయన్ద్రో బై కుక్కుమ్ నడిపు కుక్కుమ్ సారకమాయ్, “ఇన్ద్రయన్ద్రు శేయ్ తతు” ఎన్దు అనన్ద్రై గర్దిత్తుకొల్లై, “అశ్రయన్ద్రకక్క ప్పానలిన్ద్రు” ఎన్దునయరై తై చ్చెన్ద్రానిష్టతు.

(అల్లియన్ద్రామరై కల్లన్ద్రనిత్యాది) నామిన్ద్రై యిన్నా తాఁఱతే, అనన్ద్రా మున్నేనమ్మెముడిక్కక్కారి యమ్ పార్తునై త్తిలనా? “కలన్ద్రపీరియనే ఇనల్ ముడియమ్” ఎన్దున్ద్రో అనకపిరన్ద్రతు; ఇన్ద్రయనాల్ పోక్కున్దొ డిత్తననిడై; పుకలఱతానవనిడై. (అల్లియత్యాది) (అల్లియై యుడై తా యుక్కియ తామరై పోయిరున్ద్ర తిరుక్కొల్లై తే-అ) కూర్చునతు. “మల్లెకొమ్మ తేవల్” ఎన్దు తాల్ ఫలితమ్ (ప్రూణేన్ద్రీయశుక్కుమిత్త్యాది). బాధక మెట్టిన్ద్రా తప్పకఱుక్కొల్లై న్దు (ఇరాప్పడైయత్తాది). అమా ప్రమాదవాయ్ ఈరున్ద్ర యాదే ఇరుక్కున్ద్రవ్పొన్ద్రా తేన్దు పడి. “ఈరుమ్” ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (ఇన్ద్రై యిల్లై త్యాది). ఈరున్ద్ర - అరున్ద్ర. కిన్ద్రవిడమెణుమ్ నాయాయరానిష్టతేన్దు - సుర్వుమ్ సర్వాన్ద్రమాన్ద్రయారే. “ఈరుమ్” ఎన్దు కుక్కుభా వాన్ద్రమ్ (నన్ద్రైయత్తాది). కీన్ద్రవిడమెణుమ్ “తెనయమ్” ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (కాన్దీర్ నిత్యాది). తనరై - తున్ద్రై. ఇరున్ద్ర వ్పదేవ్పదేయై క్రూమెన్ద్రాల్ (తేవల్ పుళవ్వుయత్తాది). * పన్ద్రైక్కర్మ్ (ఇన్ద్రై-త్తాది). వివరణమ్ (అనకూడవిత్త్యాది). “శేవి న్దూరు - శేవియలే పుళురై; భాగ్యతేయ్ పడి. “ఇన్ద్రై” ఎన్దు కుక్కుభావమ్ పదచేర్ త్తిక్కు భావమాలే; “తేన్ద్ర నీరుమ్, నడివోరమమ్” ఎన్దు కుక్కుభావమాలే (కుట్టియమిత్త్యాది). వివరణమ్ (ఇన్ద్రైయత్తాది). వివరణమ్ (అన్ద్రయూనిష్టళ్ళి త్యాది). కిర - అదిర్క్. “మయక్కుమ్” ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (నాయరైయత్తాది). మేళుమ్ బాధకమాఱి తివ్వకాత్రా లే యెన్దు కుత్తై కాన్ద్రానిష్టకొల్లై, కీన్ద్రవిడమెణుమ్ విరిక బాధకత్తాతేయై యెన్ద్రై చ్చెయ్ కేతార్. (సన్ద్రాగతైయమిత్త్యాది). శేన్ద్రాన్ద్రాన్ద్రు - శేరుక్కొన్ద్రు. కిన్ద్రుమ్ - శేరుక్కొన్ద్రు.

“పుల్లియన్ద్రై కున్ద్రొన్ద్రై పుకలడమిడికిఱమ్” ఎన్దు తేక్క. టాక్కిరుభావమ్ (నామిన్ద్రైయత్తాది). కారియమ్ పార్తున్ద్రాన్ద్రాన్ద్రై తేవ్పదే కల్లన్ద్రై; అన్ద్ర నీరుమ్కా శేయ్ తతు అధిక మెన్ద్రాల్. (ఇన్ద్రయనాల్ త్యాది వాక్యవ్యయాలే). ఇన్ద్రైయన్ద్రై తానన్ద్రై

ఈ-నమనే కబడ్డనైయి లేయకప్పట్టు నొవువట్టు నిట్టి-జనిలై యొప్పొట్టుజితు. [తామ్] ఇప్పింపుమ్ అద్రామైయమి
 ల్లాతారై యుమ్ అట్టిక్కనద్రామయిల్లు. [పుష్కరిణీమ్] పుప్పమాట ప్పుత్తమాయ్ కళుమ్ శోలై కళుమాయ్,
 జలక్రీడైక్కు యోగ్యమానదేశమాయిల్లు. పిరిన్దురనియరుప్పార్ కుక్కు-కొణ్ణికాణప్పికాతు. [౧ తామ్] నిన్దె నిన్ది
 క్కెయరుక్కుచ్చెయ్తే, మృత్యువినుడైయ అన్యత్తిజ్జుకువారై వ్పారే వన్దుకిట్టిక్కొడనిన్దార్. మృత్యువాజిపుడై
 తానేతెట్టాల్ [వన్దుత్తలరుప్పమాకులామ్] ముఖత్తుక్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్ పోలియానవద్రై యుడైత్రాయరున్దు.
 ౧-ఉయర్ తామరై శెణ్ణునిర్ మారర్ కళో వాణ్ణుకముమ్ కణ్ణుమేనుమ్' ఎన్దుక్కడనతితే. [రామో] పిళర్ కూప్పీడు
 తివిర్ తు వ్పొన్దువరాయిల్లు. [సామి] తినహితే; ఆ-రరత్తధర్నేణ' ఎన్దు ఏత్తనుమళిలుమ్ కూడన్దు నొక్కిక్కొణ్ణై
 పోన్దువరుమ్ మున్నాక; అట్టియి. మనన్ తెప్పమ్మున్నాక విట్టియమాప్పోతే. [ఇలరాచాకులేన్దియ] అనేకలత్తణ్ణోడై
 యాయిల్లుకూప్పీట్టు. [చాప్యవస్తువై] పెఱవేఱుమెన్నుమ్ మనొరథమాచ; క్కీర్ ఇనబ్బడైయ మనొరథాక్కి
 డాకన్దుక్కిమ్మడి అవనుమిసారాతేనిట్ట, అవనుడైయ వరపుక్కిడానతూన్దుపునోమ్, శ్రీచాళుజనన్దుగ్గని, బాప్తి
 ఘోనమ్, తిరువడితిరుచ్చిఱ్ఱోడై, మద్రుమున్దాన నన్నిమిత్తిళ్ళో, మనగిలపదాడికళో, ఎన్దువ్పొళోన్దుజిత్తువై
 ఒన్దుమ్మకాణామైయారే, అనుకూలవదార్థజ్ఞో బాధకమాజితు. కిరణ్ణుకుమ్ శరీరముమాయ్ న్నేళప్పడుకైయాకి
 అనితు, విరోధియాన సంసార త్రివిన్దుమ్ కాలాన్దుజ్జువుమ్మూట్టాతే, ఇజ్జుప్పొరున్దుకైయ్యోయాతే, కణ్ణుత్తైయప్పడై
 యాయిరుక్కిటపడి. ఆక, "ఇజ్జుప్పొరున్దాతే అజ్జుప్పకప్పెత్తాతే ననువేనిన్దు న్నేళప్పడుజితిఅవన్దు - సన్దైయాజితు"
 ఎన్దుజ్జనే యొరుతాత్పర్యజ్జుల్లక్కడవతాయిరుక్కుమ్.

౧.

తీ-అవిలపామలేన్దియ" ఇతిపిల్లనాకాణ్ణే. శోలైకళుమ్ ఎన్దుకు-అర్థం. "పుష్కరిణీమ్" ఎన్దుత్తారై ఫలితిన్ (పిరిన్దాన్దు) ముక్కు
 కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్మెరు-పిరాట్టియడైయ కణ్ణుక్కుమ్ ముక్కుక్కుమ్మెనపడి. అన్దుపోలియో వన్దు (ఉయర్ తామరై యిత్యాది) (పిలర్
 కూప్పీడు) ఇత్యాదిక్కు - "రమయతీతిరామో" ఎన్దుకరుత్తు. (రరత్తేతి) "కమ్మరమాత్తజ్జునిలాసగామి గమ్మనమచ్చగ్రమా మహాన్దా,
 సలత్తణ్ణోరాఘవమప్రమత్తరత్తధర్నేణవరేనచైవ" ఇతిపిల్లనాకాణ్ణేప్రథమే. అవకోడేమాడి యుఖప్పూలెన్దు ముక్కు-చప్పాన్దు (అట్టి
 యుమనిత్యాది). "అమలేన్దియ" ఎన్దుకుక్కర్తమ్ (అనేక లత్తణ్ణోడైయన్దు). ఇత్తియనాయ్మొళిక్కు అన్యావదేశమ్ (చాప్య
 వస్తువై యిత్యాది). స్వావదేశమ్ (కరణ్ణుకుమిత్యాది. "శెల్ కరీమారై" ఎన్దుకుక్కు స్వావదేశమ్ (అవిత్తిత్యాది). ఇజ్జుకేయొని
 తాత్పర్యమ్ కొల్లక్కడవతా యిరుక్కు-మెరు - తాత్పర్యన్దురమున్దు, ప్రళేత్తిరై యరుచ్చెయర్ అన్యావదేశ స్వావదేశజ్జు
 చెయ్తెనపడి యెరుకరుత్తు "అల్, ఓ" ఎన్దువిరున్దు - అన్దై; వివాదాశయమాచుమ్.

౧.

ప్ర-తి.-మల్లికై ప్రవేశే. న్దురకాణ్ణే అన్దువిశపదే న్దురకాణ్ణేనోన్దుగ్గ పూన్దుకాయామ్, "కాన్దార్" ఇత్యాది || ౨ ||
 చాన్దోన్దు [౧-౧౪]. "తన్దుతావదేవచిరయాన్దుచివాన్దే అథసంపత్తేన్దు". - (మల్లికైకబ్బరైన్దు) కిల్లనాకాణ్ణేప్రథమే
 పనుత్తీరే, "యని స్తరమణియనితయాసభాన్దుమ్. తాన్దేవారమణియనితనోమ్ తయవివా || ౬౩౪ || - "ఎవపున్దు
 వనోవాయ్ సుఖపున్దోహిమావహా; తానిచిన్దుతర్కి కాన్దాపాచక ప్రతిమానుమ్ || ౫౨౪ || సదాసుఖమనామన్దేయం పురా
 నాశీరయా; మాతరస్సనివాశీతాం శోకశ్చన్దుమానుమ్ || ౫౩౪ || "చన్దుసాగ్గిరవనాంశివోకవివాశనమ్. ధన్దులత్తేనసేవన్దేవన్దు
 చన్దువరకమ్ || ౧౦౮౪ ||" - (అయర్ కళేలు) అయోన్దుకాణ్ణే [౩], "చన్దుకాన్దాననరామ మతీవప్తివరకమ్. యాపా
 చన్దున్దై; పుంసాం దృష్టిరైవరకణిమ్ || ౨౦౪౪ ||" - కిల్లనాకాణ్ణేప్రథమోక్తి; "సతాంపున్దురీణంగన్దు చన్దుత్తల

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ఈ—ప్రాణస్థైర్యము కై యెఱుఁగఁబడుచున్నాఁడు. (ఇనియరున్దు) వసుధయే మేటివిత్తుక్కిడక్కుమ్మడి గానమాంసంరాఁ ఘమౌభుత్తై” ఎత్తులికళొల్లుతల్, అ—తామవశ్యన్ నృపాత్మజే” ఎన్నుతల్ కెయితుతానాటియిరుక్కిఁజేసా? వరపుక్కుడలాక ఖర్కవట్టా, కబర్కవట్టా, నాలిపట్టా, కిడలడై వుతు, నన్దుపురువారత్తై నై ఎత్తుతానాటియగుక్కిఁజేసా? (ఇనియరున్దు) ఇత్తుక్కుమున్నెన్దై” అవకళరక్కభియన్దై” ఎన్నునొక్కెక్కిడనమై తోల్మిఱిఱి తాయిల్మి-ఇనియెన్దయాలే. (ఎన్నయిర్ కాక్కుమాఱై) “పిఱుదై యపుయిరాయ్తాక నొక్కెయిరుక్కిఁజేసా? ఇవత్తోల్మై యిలై నోపునడ వెనక్కు పుణియాకవూ? ఎన్నుదై య ప్రాణరక్షణము. ౨.

జీ-౨॥ ఎన్నయాలే - స్వరక్షణేనాన్వయమిల్లామెనిచ్చును. “కాక్కుమాఱై” ఎన్నుతైవత్తై (నొక్కెయెన్దయిరుగొల్లు” న్నెత్తు). “వారాక” ఎన్నుతిలేనాచాదిరాపిత్యై యిమ్ వివక్షిత్తు, అత్తోడేమాట్టి, “ఇని” ఎన్నుతుక్కుఇరవ్వాకభావమ్ (వరునడైయమిత్తాది). వివరణమ్ (వరపుక్కుత్తాది). “నమాంసంరాఁఘభుత్తై నచాపిదుఁసేనలే” వన్యంసుమిహితనిత్యంధ క్షమత్వా తివచ్చుము” “కాననాని సురమ్యాణినడిఁ ప్రసవణానిచ । చరన్దరతిమాప్పొ తిత్తామవశ్యన్ నృపాత్మజే” ఇతిసున్దరకాండే సీతాంప్రతిమారుతి. * ఇనిసొమ్మానామ్ భావమ్ (ఇత్తుక్కుమున్నెత్తాది). అథవా, (వరపుక్కుడలాక) ఇత్తాడివాక్యమ్ మాన్దామభావమాయ్, (ఇత్తుక్కుమున్నెన్దై) ఇత్తాడివాక్యమ్ నాలామభావమతల్. “ఎక” ఎన్నుతుక్కు భావమ్ (పిఱుదైయవిత్తాది). పిఱుదైయ చుక్కెరనై, అతనను - అనకుఁటుప్పానాల్ నోక్కలామొయి అవక విట్టాల్ నోక్కపోమొన్దపడి. ౩ “ధారయత్తాత్త నోజేమామ్” ఇనినల్. ఫలితమ్ (ఇవత్తోల్మిత్తాది.) “పుకలిడమెఱికిలెవతమియమలా” ఎన్నుతు. అనవాదమాదపోతు, పులమ్ముఱుమణిలెనల్ ఎన్నుతుడచ్చి కాక్కుమాఱై ఎన్నుదేయన్దయమ్; అనవాదమాకాళిపోతు, పులమ్ముఱుఎన్నుతుడచ్చి, కాక్కుమాఱై; అరయాలే, తమియను - పుకలిడమెఱికిలె ఇత్యన్వయము. ౩.

ప్ర-తి— ఇరవ్వాట్టు (పుకలిడమిత్తాది). (అకలిడమిత్తాది). (అయక) మహాభారతేరాజమాయ్ [౩౦] ఖండము, “కృష్ణునిచ హిలోకానా ముత్పత్తిరపిచాప్యయః । కృష్ణస్యస్వికృతేభూత మిదంవిత్వంచరావరమ్॥౨౩॥” — (ఇకలిడక్షుమరకళోహంబుగిడు). సున్దరకాండే [౧౧] దశగ్రీవంప్రతిమానుమా, “బ్రహ్మస్వయంభూత్పతురాదసావారుద్రస్త్రిశేత్రస్త్రిపురాన్దోవా । ఇష్టోమసాన్ద్రో మ్పురనాయకోవా త్రాతున్దకత్తాయదిరామవధ్యమ్ ॥౪౪॥” — (ఇనియరున్దు) సున్దరకాండే [౩౬] వైడేహింప్రతిమారుతి, “నమాంసంరాఁఘభుత్తై నచాపిదుఁసేనలే । వన్యంసుమిహితనిత్యంధ క్షమత్వా తివచ్చుము” “౪౧॥” — [రా-సు-౩౪] “కాననాని సురమ్యాణినడిఁ ప్రసవణానిచ । చరన్దరతిమాప్పొ తిత్తామవశ్యన్ నృపాత్మజే ॥౪౭॥” ౩.

తాత్పర్యము— పునభములమెడలయందుగట్టిన ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణువాదము, నన్దుపులుకనుపడనిసన్యాకాలము, చంద్రము, మల్ల పుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్న మిక్కిలిపొధించుచున్నవి. ఈసమయమందునాడె యిద్రక్షుతుండు రాకపోయెను; ఇక నేనుజీవించువిధము నెఱుఁగలేను.

మూ.—ఇనియరున్దైయిర్ కాక్కుమాఱైనిదై ములై నముకనున్దేడై నుడజ్గ ।

త్తునియరుగ్గలవి కెయ్ తాకన్దొయ్దుతుఱున్దైయైయిట్టకల్ కణ్ణనల్వన్ ।

తనియిళ్ళొక్కమెమాయ్ వారాన్దామరై క్కణ్ణన్దై వ్వాయుమ్, నీల ।

ప్పనియరుగ్గుఱొకళునాన్దతోళుమ్ పావయ్ కమన త్తేనినీరుమాలో ॥ ౩1

ఆ.— (ఇనియరున్దు) తన్నుదైయవాత్సర్యమాన శౌర్యాదిగుణభారత యెన్నెవశిరితు, తన్నెయిరుత్తుఱుమిదైక్కిల్ల నరపధికదుఁఖతై విక్కిక్కుమతిమాత్ర సంశ్లేషతైవచ్చి, ఒరుత్తుణతైపరిత్యజిత్రాప్పొత యెన్నె పరిత్యజిత్రకణ్ణ చరుకటిలకా; అనుదైయ తామరైక్కణ్ణమ్, శెవ్పాయమ్, నీలప్పనియరుగ్గుఱొకళుమ్, నాన్దతోళుమ్, ఎన్నెఱ్ఱొయారానిన్దన; ఇనియరున్దైయిర్ కాక్కుమాఱై పాయమెన్నెనల్మిఱిఱిఱి.

3.

తెలుగు వాచాత్మ్యము. - గ - ప - గ - తి - ముఖ్య - ర - ఛ - ఇవియిరువు వ్యాఖ్యానములు. ౨౦౧

[illegible][illegible]

ప్ర.తి. - మూన్మాదువుట్టు (ఇనుమతొడి). (ఆకమోయ్యన) (శ్రీభారతీ మ్రాత - ౪), "తత్త్వైకాకామభయంక్రొధం లోభం
మాదాహానాత్సరవమ్ | ఏషబ్రహ్మప్రవక్ష్యతీగ్రీవే శిరమిహకాదవమ్ || ౫౦ ||" - (శని) అరణ్యకాండే [32] రామంఃప్రతిమాహః.
ప్రమేయంశితే ప్రేక్షోయన్మానావకాంతి బాలత్వంమమృహంహస్తం బాహుపాత్రయాంశితే || ౧౦ ||" - (నాన్దతోమకు)
పశ్యమేంశే [3౩] పృష్ఠపరశునానైకంపదయన్దేవః, ౬౬ పసంహృతరత్నైకం హృదమేతచ్ఛత్యుత్పన్నమ్ | నానాకూమతారక్షేంసోయం

1. (పా) మాట్లాడే తేలికపాటి. ౧౫౫-౨. ఆది-పు-౩-౧౩. ఆభార-సభా-మూల-౭౫-౪౩.

ఈ-విద్యుత్తు, అతిగునర్ కు, పుష్కలతపక్షై యాయుర్దశు. మృదువానమలాలే తెయితపక్షై తాపసేతు
వాయనలీలూర్దశు. పక్షైయూర్దశై యుమనీలూపుమే సజ్జామ్బుడియాయుర్దశు. ఇరువర్ కు, పుష్కలతపక్షై యెరు
వర్ కు, బాధకమూమితే.

(తూర్పుతూర్పుది) పెరియతిరువచ్చెయ్యై యన్నై నమాణివణ్డాల్ త్తె త్తనారమాన వెన్నున్నై య్ పెన్నెమాణివణ్డా, ఏనవిడమాన్ శీ(లియ) నలివుణ్డాన్ద్రుత్తు. పదుక్కి బాధకమానవ త్తే పుళవ్వుపుళవ్వుత్తల్, స్వయాపానుబద్ధియాన స్త్రీత్తిమ్ శిధి-మాకతుడణ్ణీరు. అక్కరేయిళియైయన్నై యనాయ్ దన్నీయవేదమాన పెరియతిరువచ్చెముత్తుశివేననాయిత్తును స్త్రీత్తివైయ్యీత్తు. గరుడబాహునవిజేపరిచేనత్తెయానక ఇళివెగ్గళు - త్తాస్త్రీత్తివ్వున్నపడి పేచ్చుక్కనిలమల్లామై. (ఆయిళివరమ్మలవైకళాలో) కణ్కిణ్ణపోతు అనకవరిమాణ్ణివనైకళో అళియ త్తళనత్తెన్నుతల్; బాధకగ్గరై యపావప్ప అళి ననునోత్తెన్నుతల్. (యామన్దై నెచ్చమున్తున్నై యనాయ్) పుళవ్వుణ్డానవై బాధకమానాల్ నెచ్చుణ్డాని శావిధిక్కలూమ త్తే; ఆతున్నుత్తున్నై యాణిళిత్తు. ౪.

సీ-అ) అక్ష-బాధకమైనకొన్ని డి యంగిచ్చెయ్ కీటార్ (- ఉత్పత్తి). పట్టాబ్జ (పూర్వవాన పితృత్వం). నటించుకొన్నట్లు. యంగిచ్చెయ్ కీటార్ (పట్టేయిబత్తి). చదుక్కు బాధకమవాలెన్నన్న (ఇయనకీ-లత్తుడి).

[illegible]

ప్రశ్న.—నాలామ్మమ్మ (సాంబోడితమ్మ) (బిడ్డవాడే బామ్మని) నా నయనాస్థిమనం తప్పేటా తనాస్థిమనం. నరాకంత్తబం
 ద్విత్వం తానంతసాధిం. ————— (బామ్మని బిడ్డనియిం) త్తమ్మమ్మ, అద్దీనానానా. 1. చిట్టామ్మగోళి
 అబాయత. 8.

తత్పర్యము. — చలని యాత్మకగ నాతి చక్రము ప్రవృత్తియై కలదైనది నాతమితిని జాహ్నకలయై యున్నది గనగనానా జలదగ్గర ప్రేక్షకులచే సంక్షేపించి వివరింపఁబడినది. విత్త కేంద్రము. 15 మయింకలదు మదిగఱవచ్చును. పరిమాణము 100 పోయినది.

* () *

మూ.— యామన్యే నైజమన్యే యన్యలోప పుకమా లై యమాన్యోన్యో ।

యీమధ్య యీయనన్ మన జలాలో పడినట్లే తీసుకువీరమాలో ।

యామధై తుష్టోయేన్ననోష్ఠేషా రవేషిన్నస్త్వవసిక్కుమాయసరాలో ।

యామహై యాహయర్ కాక్కుమాతైసవనన్దై యభీసజ మ్మోతరితే॥

248

అం—(య ముద్దేశమును వ్యక్తముచేసి) ఎన్నోయెన్నో కష్టములను, యెట్టివారు, అవసాహి మరకముచేయువారు కృపను మాత్రము అవసరమై యువకుడు, దిగుతఁడయిన నెన్నవీరియిల్ల ధర్మమునాఁత సృష్టించిన వచనములైన నెఱ్ఱానను అన్యతఁడనై ప్రియమిచ్చును. ఇది యిట్లొకటి, ఎవడును వచనధర్మమన కట్టబాధ యొనగను పుష్టిమాయోపదేశములు, సమస్తము

శ్రీ శివబ్రహ్మకృపితమ్.

ఈ-శ్లోనా వశబతుక్కుమన్వభావభేదమ్ పిఠిక్కిణావ్వతే, (మృదుస్వభావనానన్వేషణకల్లాయితృ.) నెట్టిలుముట్టి యా వన్వేషణపిఠివేడ్డావ్రా? బరుకల్లై ప్పెట్టాక్కిననన్వేషణ కల్లానాల్ అత్తైసిక్కిర్క్కు వల్లారిల్లెయిత్తే, (అవనిత్యాది) అవనుడై య వినియకుల్లొత్తై, 'అవన్వేషణకల్' ఎన్దు కై వాడై వైట్టిపిఠిల్లై. నాక పకల్లెల్లాన్ పిరన్దే, నరవుతాల్ త్తే, ఆల్ త్తే, పుత న్నిరాయ్ కెల్లై. ఎన్దిఅవుడై కలితే శిలపాశురజ్జలై నై తిత్తే కుట్టుబాతువతు. 'అతుకల్లై' వా క్కాతేకడాయ్, నీరకడాయ్' ఎన్నా నిట్టతు; ఇచ్చాశురజ్జళాతే అవనుడై య ఇనియకుల్లొత్తై యానతు ఈరా: నత్తు.

(యాముడై యిత్యాది) వెళ్ళుచునుండై యిన్దిక్కి- అవరుముతివాతపోతు తుండై యానతో భీమానుమ్ ఎన్వననల్లై కల్లెలు ఎంకు-మున్నే "ఇంభుక్క-వక వేణుమ్" ఎన్దునూపుపడా: వ్వాకర్. (తుండై యెన్నుమ్) మాన్యుటప్పట్టివోలే యిత్తే సిద్దకో త్తోభీమారానవడి. ౧. ఏకండుగిళా సుఖచ్చనా" ఎన్దిగుక్కు-చువరకళాకై యోలే, ఇవళాత్త-మైపాటు క్కమాన్ద్రామై నూపుపడుకొకళితే. ఇవరకళుక్కుననూపుపప్ప మివళోవట్టియాకవిత్తే. (యాముడై యారు యిరక్కామాతై) ఇత్తనిమె-వల్ ఆత్త భారగమృట్టాన్ విరకెన్? పిఠరుయిరాళిలో నొక్క-పునూమిత్తే, (అవనుడై యుళో పెటుమ్మోలేరితే) అవనుడై య ప్రసాదమ్ పెటుక్కి యరితాయ్ తృ. అతు పెట్టిల్ నన్దుయిరతేన్నెయుమ్ నొక్క-లామిత్తే.

౫.

తే-అగిత్యైవవాన్వయమ్. అతు సెక్కిటో విట్టాలుమ్ సెక్కిట్టికా, భృ ప్పెట్టాతో వన్న (బరుకల్లై యిత్యాది). ఇటు 'అటా', ఎన్దతికా భావమ్. అనన్వేషణకల్లానాల్ కై వాడై వ్వాక్తో వన్న (ఎవకడైయవిత్యాది). ఇటు 'తీమ్' ఎన్దు - ఇనిమెక్కు భావమ్. కై వాడై ప్పెట్టామై పూకా-ట్టికటార్ (నాక పకల్లెల్లామిత్యాది). ఆల్ త్తే - పాటుక్కి-మాట్టేకా ఇవ్వుడై కలితే - ఇన్దు ప్రకారజ్జళితే. నీర కడాయ్ - బలవాయ్ త్తేడాయ్; మున్దు పువడి. 'ఈమమ్' ఎన్దు తుక్కు-మ్ (ఇచ్చాశురజ్జళాతేయిత్యాది).

'తోట్టోమానుమ్' ఎన్దు చరిత్రకుక్కు-వమ్ (వెళ్ళుమిత్యై) 'ఎనుమ్' ఎన్దు సుక్కు-భావమ్ (మాన్యుటప్పట్టియిత్యాది). 'అను-రెరు న్దుమ్' ఎన్దు తు - తుండైయున్దు తొల్లప్పవడి మా లి మ్మి-వడి. మాన్యుటప్పట్టివోలే యెన్దు తు - మాన్యుటప్పట్టే సెన్దు చుట్టి మాన్యుటప్పట్టియన్దు తొల్లవాన్ద్రాతే యెన్దు వడి. అవరకళో తాక తుండై యా కానల్ పోవా నెన్నెన్దు (ఏకండుగిళమిత్యాది). పూర్వమేచ లిభికి. 'అవ-మాన్య-మాయే' - ఎన్దు మాలమిక్కు, 'అవ-మ- అవక వేణుమ్' ఎన్దు పానుళో కొలువా నెన్నెన్దు (ఇవరకళుక్కు త్యాది). 'అవ-మ-మాయే' - ఎన్దు ప-వ-తి-ప-పె-కొ-తి-ఎన్దు ఎన్దు 'వక పొగట్టు నూపుపడానిట్టా' న్దు త్తెడాయ్. మాయ్-మ- మోపున-కై 'యాముడై' ఎన్దు తుక్కు-భావమ్ (పిఠరుయిరాళి త్యాది). పెట్టిలో వన్న (అతు పెట్టి త్యాది). యాముడై నెన్దు ము మెన్దు తు-ట్టి, అవనుక్కు-మాయేవ; అవనుడై యుళో పెటుమ్మోలేరితు - యాముడై యారుయిర కక్కమా-తై ఇత్త్యయ్యయి. ౫.

ప్ర.- అజ్ఞామాన్య (యాముడైయిత్యాది) (తుండై యెన్నుమ్) [రా-కె-౫.] 'ఏకండుగిళమ్' ఇత్యాది || ౧౦ || అ* కొక్క పెట్టి రితే కద్దకాళితు.

తాత్పర్యము.- సంధానకాలమైనది; గోవులు గోవుయను జేసెదవి; నాన్మదయమును వారికి వశమైనది. కతికవృద్ధయందైన ఆత్రికృష్ణుడు రావెను. వాని వేణునాదిము నత్తు రాధించుచున్నది. నానభియలు నాయవస్థనుజూచి వాకం మెనఁగియుగా దుఃఖించుచు న్నారు, వాడెనుగ్రహించువఱకు నేను జీవించియుండుట యశక్యము.

౫.

౨౨౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - వ - ౯ - తి - మల్లిక - ౬ - పా - అవనుడై యరుళ్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ - (అవనుడై యత్వాది) కొల్వార్ తేట్టమాయిత్తే అవనుడై య వరుళిరుప్పతు. తన్నేర్ వుప్పలిల్ శేర్ న్దురుళిర్ న్దుల్ శేర్ విడాయర్ కు అరితామాప్పన్ లేయిత్తే యెనక్కరితానవడి. అవనుళి క్కైక్కు మళవుమ్ బన్దుక్క పుడై య ఇన్ శొల్లై కొడ్డాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (అవన్ శిల్లనవరుళుమల్ల) ౧ - నల్లారురుళుమ్ పుడుతు - నల్లారురుళుల్లాల్. విడాయ్ త్తవనుక్కు అగ్ని కణ్ణై కొడ్డు విడాయ్ పురిమార్తాప్పన్ లేయిత్తే. పరిమారిక్క ప్పెళ్ళామైయేయల్, బాధకమాన తుమ్ శెయ్యమ్. అవనుళి తప్పాటిప్పన్ పెటుమళవుమాన్ యిరుద్దాలో వెన్న (అవనుళి పెటుమళవావినిట్టాతు) అవన్ ప్రసాదమ్ క్కొన్డనై యమ్ ప్రాణన్ ధరిక్కిటత్తిల్ల క్రమప్రాప్తియై సహిప్పతారు ప్రాణనై పెత్తల్ బో మానిలాతి యిరుక్కలాయ్ న్ద్రే. (అడువకలే మాలై యమ్ నల్లంజాణేన్) పకలై ముడిత్తుక్కొడు వన్దునన్దై యమ్ తో న్ద్రే న్దున్ద్రుతు. నన్దై యమ్ కాగ్గిటిలేన్, మాలై యమ్ కాగ్గిటిలేన్, నన్దై యమ్ కాగ్గిటిలేన్ న్దుత్తే. అతావతు - మేల్ వానికెకాల త్తినుడై య క్రొవ్వు తైప్పార్ త్తవాతే, ప్పరై యన్దై తాన్ తేట్టమానవడి. వట్టిపో కానిట్ట దిట్టిహమ్ పేటివ్దార్ “కై యిట్టియై కొడ్డాకిలుమ్ వట్టికాట్ట, వట్టికార్ నై యాకిలుమ్ క్కై యాలో?” ఎన్నుమావ్ వేలే. ౩ (అన్దాన కరరాన పెరియవుడై యాలై యమ్ ముడిత్తుక్కొడ్డుపోన్దు) ఏ కాపీవకర్తి తుడక్కమాన రాపీనికల్ కై యిల్ కాట్టి కొడుతు రానణా వేరినిట్టావ్ వేలే, ఆత్మావకరమాన పకలై ముడిత్తుక్కొడ్డు వన్దునన్దై తేట్టమాన్దుడియాయ్ వన్దు విడుదతు.

(శివమడు పిరమనిత్వాది) పిరాట్టియోడు అన్యపరరాన రుద్రాదికళోడు వాళియటడమ్మ కొడుక్కున్ శీలమ్ సారకమాయ్, నిత్యమాన వాల్తనై ముడియనిట్టతు. కాపాలికక్క ప్పెళితానతుడిదేర్ క్కరితాయ్ న్దు. ఆరల్ పుటప్పే పోయాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (ఎవమిప్పకుమిడమ్) నన్దానారణమానవుక్కు ప్పెయ్యియును ఇన్ యెళ్ళు మ్మధరిప్పతు? “అవనుడమ్మ క్కొట్టిల్ న్ద్రే” ఎన్నా, పితాత్తొల్ల కిటవుణ్ణుడి మ్మెప్పన్ద్రే న్ద్రే ధరిక్క ప్పా? + క్కొట్టిమానోడే)

తీ-౨॥ “అవనుడై యరుళ్” ఎట్టవికేషి త్తరుక్క భావమ్ (కొల్వారిత్వాది). ౨ - “ఉదారా” ఎన్ను మనవిత్తే; ౩ * అక్కిల్ కి ఉత్తే” ఎన్ను పమాణ్ణల్ ప్రసాదిప్పర్. ఇత్తల్ భావమ్ (తట్టిత్వాది). అవనుడై యరుల్ “పూంబ్బెళితాయరానిన్ద్రై త్తవ్వుల్లామ్. బన్దుక్క శిరు త్తవల్ల” ఎన్ను మరుక్క ప్రమాణమ్ (పంధిత్వాది). పుట్టార్. “మురలావార్ మావర్” ఇత్వాది, పాట్టిడి. “అరుళుమ్” ఎన్ను చిత్తానమ్ (విడాయ్ త్తవనుక్కిత్వాది వాక్యవ్యయము). “అవనుళిల్లనవరుళుమల్ల - ” అవనుళి యెట్టియనుద్రే మ్మన్ద్రావరుళిల్ అరుళుమాన్దు ఎన్ద్రై వ్వుడమ్. ఇత్తల్ భావమ్ (క్రమ సాప్తియత్వాది. ఎమ్మెరుమానాగ్ నిర్వాచిత్తే అన్దమ్ (పకలైయత్వాది). ఇన్ద్రై త్తల్, మాలై యమ్ పుత్తిల్ న్ద్రే పకలై” ఎన్ను పదమన్ద్రాహర్యమ్. ఆళవర్దార్ నిర్వాచిత్తే యరుళి ప్పెయ్ త్తేటార్ (మానెయమ్ కాగ్గిటిలేనిత్వాది). బాధకమానన్దై తేట్టమాన్దుడియాయ్ వన్దు ద్వయమ్ (పట్టిపో కానిట్ట-విత్వాది) కొడ్డాకిలుమ్ వాణ్ణిక్కొడ్డాకిలుమ్.

ప్రారకమాయ్ - ప్పత్తమాన్దు ప్పడి. ఇత్తల్ భావమ్ (కాపాలియత్వాది). కాపాలి - రుద్రా. కన్ద్రాన్ద్రు - కన్ద్రమన్దు - క్కొడ్డాయ్, తిరువాళికుల త్తల్ పిన్ద్ర బన్ద్రవేన్దుల్లకితు. శివనోడేమాక బన్ద్రవుమ్ - టికిని పిరాట్టి యమ్ శేరుమ్మ కేమాన శీలపన్దు తై యుడై మ్మ తిరుమేని ఎన్నా త్తాయారానిన్ద్రై త్తవ్వుల్లామ్. “శివనోడే” ఇత్తాన్ద్రై క్కొట్టి టాత్తిత్త (నన్దానారణమానత్వాది). విదానమ్ (అవనుడమ్మత్వాది). పితాత్తొల్ల కిటవుణ్ణుడి మ్మెప్పన్ద్రే “అన్ద్రై మిర్ కాల్” ఎన్ను న్ద్రై మ్మెప్పన్ద్రే. అనార్ లోకయా త్తేర్ మ్మెప్పన్ద్రే న్ద్రే పరమాన్ద్రై

౧॥ ౧-౨-౧౫. ౩ కణ్ణలితిద్వయమ్ ప్రక్షిప్తమ్. † ఇవిడై త్తల్ “అనార్ లోకయా త్తేర్ మ్మెప్పన్ద్రే న్ద్రే పరమాన్ద్రై” (ఎవమి శివనోడే) అవనుళిలుమ్ ధరిక్కలమ్ విషయమున్ద్రే” ఎన్ద్రై పాతదేవమ్. ౨॥ ౬-౧-౧౦. ౩॥ X-౨౩.

౨౨౪ తిరువాన్మొయి - ౯ - ప - ౯-తి - మల్లికై - ౭ - పా - ఆరుక్కోల్లొక్కే వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

అర్థము. - కారొక్క మేని నక్షణ్ణకళ్యణ్ణ కవర్త (3) ఆత్మని నెల్లొమ్ అనన్తణిని శివశ్రీ (౭) అతియ్యై యత్తేనరమ్మ వజ్రుమ్ (౯) తిలకపరిష్కారాద్ అర్జెన్ పోయ్దొ (౧౦) వాడై తదే మల్లికైమ్మ (౧౧) పురుమణమ్ ముకన్తకణ్ణు ఎటియమ్ (౧౨) ఇహొర్ తదే వాడై (౧౩) ఆరుయరళవన్మ అన్మైమీర్ కాన్ ఆరుమ్ (౧౪) ఎన్ శొల్లొక్కే. (౧౫)

పన్నీ. - అనన్తరమ్, శివకార శివనాన మేళుకుపోన్ తిరునిశ్చైయైయనాయ కొల్లొమ్ సమమ్ భవ్యనాన కృష్ణన్తక్క. లితే నెల్లొయిల్లు, వాడై యిన్మైయన న్నావామ్ ఇన్వైత్తే విశిష్టన్తొళ్.

వరయూని తిలకపరిష్కార కా మేళుకు పోన్తొట్తైయి దై నానాయ, సమమ్మ సర్వయమామ్మడి త్తినై యపరిత్త కృష్ణన్ కృత్తిరువన్మై మాన్, శివనానకన్మమ్ (3) న్మైవిట్టై త్తనియేయన నెల్లొనశు, అవడత్తీలపోయిల్లు; ఇన్మైయి తి ఇన్మైనలియ లామెమ్మ నిన్మై పరిమళిసమ్మై యడైత్తన, (౭) అతియ్యైయైయమ్, యాన్ శివనరమ్మైయియమ్, పుణ్ణునాకటవన్మై యమ్. (౯) నలిర్ ద్వాటి.

అర్థము. - అర్జున్ శ్రీశ్రీశ్రీ, ఇన్ద్రనాకాటిబలమ్మయై స్వయం సామర్థ్యైయై ద్వాన్మొక్కై సలిత్తొమ్మై యాన్ శివనరమ్మన, (౧౦) వాడైయన, నలిర్ శ్రీ, మల్లికై పుణ్ణియిదైయ, (౧౧) శ్రీయన పరిమళిత్తై, ముకన్తకణ్ణు, వీశానీన్తరు; (౧౨) ఇమ్మడి పరిమళ సామగ్రియొడై శేటిమ్, నలిర్ శ్రీ, వాడైయన, (౧౩) ఎన్నాత్తేవిశిష్టమ్; ఇమ్మళివియ అభిమతిమ్ శొల్లొమ్మడియన అన్మై మీర్ కాన్! స్వంపేద్యమాన వాకారై ఆరుమ్, (౧౪) ఏన్మొక్కొక్కే! (౧౫)

అర్థము - మేళుకుతో సమానమైనతిరుమేనగల మనశ్శిక్ష్మనియొక్క కృత్రిమవ్యాపారములే ఆపహరింపబడిన (3) అట్టి నామనమ్మ వానియొకరొయిచేరినది; పరిమళముగల (౭) దేవదానధూమము వీణాతంత్రయందుండు లింగస్వరవిని పరిచయపరచు (౯) చిత్తత మందితవర్ణముగల వర్ణనయి (వీశాన్) సందేహించి యున్న పునపన్నవ్తమైన (౧౦) శ్రీతరపుగాలి చక్కనైన మల్లెపువ్వుయొక్క (౧౧) సవీరమైన పరిమళమును పోషచేసియెత్తి కొనివచ్చి వినుజుమన్న (౧౨) ఇంత్రొకరైన వల్లరి శ్రీతరపుగాలి (౧౩) నామార్తయందుండునట్టిద కాదు; ఓ! తల్లాలారా! ఎవరికి (౧౪) ఏమి చెప్పదను? (౧౫)

ఈ. - ఏమొమ్మట్టు. క్షీర్ చొన్న బాధకపదార్థజ్ఞు తిరిగివచ్చు కదే పారాతేనలియూనిశ్చైయై తేన్మొక్కే. (ఆరుక్కోల్లొక్కే త్యాది) నెల్లొముజ్జతాయ్, బాధకపదార్థజ్ఞు 'అభోగ్యరముక్కై' ఎత్తుఅనల్ శ్రేష్ఠి త్తిరితిపున్తళుమ్మొక్కై ప్లా: ఇత్తై చొన్న వాటి ఎత్తెన్మొమ్మేదామతాయ్, 'అత్తాముక్కై' అనికూలపదార్థ భుమ్మే తేనక్కవలత్తమ్మై, ఎన్నొకళతే బిడ్డీ వాసక్రైయాతే; ఉడ్డళుమ్మొక్కై ప్లామ్ (ఆరుక్కోల్లొక్కే క్కూర్ తిలక వాడై) మిన్మొక్కైయ పుగితి వాడై యానతి, నన్నుడైయ వాడైయినిపొమ్మొక్కైయన్మ. బాధకపదార్థమున్మొక్కై టుమ్ ధరిత్తిరక్కలమిటి ననుక్కొక్కై ప్లామ్మొక్కై ప్లామ్మొక్కై ప్లామ్మొక్కై; ౧ 'ఎత్తెన్మొమ్మేదామతాయ్' ఎత్తు అత్తు ప్లామ్మొక్కై మిన్మొక్కై ప్లామ్మొక్కై ప్లామ్మొక్కై (కారత్యాది) మేళుమ్మొక్కై శ్రీమహానమానవక్రైయైయై యానాయ్, అన్మొక్కై

శీ. ఆ || ఏమొమ్మట్టు (ఆరుక్కోల్లొక్కే). 'శివశ్రీవక్తొక్కై' ఇత్యాదికర్తకటాక్షి త్తివతారై (శ్రీశ్రీచొన్నపిత్తడి). క్షీర్ చొన్న బాధకపదార్థజ్ఞు - వజ్రున్, బాధక, వాడై, నుతలనన్మ. "నెల్లొమవర్ణణంతే, నీయ్దొమ్మక" ఇత్యాదికర్తకటాక్షి త్తి. త్తొక్కై తేనాన్మ (నెల్లొమవర్ణణాయత్యా). ఉడ్డళుమ్మొక్కై చొన్నవక్తొక్కై - ఇమ్మడినిన్మొక్కై ఉడ్డళుమ్మొక్కై చొన్నవక్తొక్కై చొన్నవక్తొక్కై త్తెన్మొక్కై. "ఆరుయరళవన్మ" ఇత్యాదికర్తకటాక్షి - వతారిత్త (ఇత్తొచ్చొన్న వాన్మొక్కై త్యాది). ఆరుయర్ - అత్తా, మాన్మ - మిన్మ. "కారొక్క మేని ఎన్నొక్కై" "నెల్లొమవర్ణణంతే, శివశ్రీవక్తొక్కై" ఇత్యాది ఎన్నొమళపుమవారిత్త (బాధకపదార్థమిత్యాది) ఉత్తేన్మొక్కై త్తొక్కైయన్మ. యుమ్మొక్కై

† అర్జున్మొక్కై పాఠము. ౧|| ౭౩-౪.

(గీ.2) తిరువాయ్మొళి. - ప - ప - తి-మల్లికై - 2-పా. ఆరుక్కొళొట్టకే వ్యాఖ్యానం. 2-అగ

ఈ. - కొట్టిన మైయనన్దాన్ మాక్కిన ముక్కు భవ్యనానకృష్ణుడై య, కళ్యముణ్ణు-సంక్లెషడై యిల్ తాన్ ద్రచేర్పు క్కళుమ్ శేయల్ కళుమ్; ౧ “చేచ్చుమ్ శేయ్ కై యమ్” ఎన్నక్కడనతితే; అనన్ ద్రాతేయపహృతమాయ్ అద్వితీ యమాన వెన్నెణ్ణానతు అవన్మక్కలతు.

(శీరిత్యాది) “ఇణ్ణుళుత్తేవలశీరమేయితు” ఎన్మణ్ణిసమితైయన్. వాడై తానే ప్రధానమాయవరు కై యన్మిక్కి, మన్ దుమెల ప్రధానమానవన్ దై యమ్మకూడక్కొణ్ణు, 2-పై వాశంసతేలక్కొమ్” ఎన్మిజపడియై అహమహ మ్మిక్కి ను యమ్మేల్మిథాన్మిక్కు (శీరున్ ద్రవిత్త్యాది) శీఱు కై యానతు-అల్లరుమిక్కిరుక్కై. అతావతెన్నెన్మిల్; పరిమళ మేరుగాయ క్కణ్ణుత్తప్పకైన్దు పరుమమానూకారమిన్మిక్కియిరుక్కై. పణ్ణుట్టయాన్, పత్తమమాకిజుపన్. (తన్ పళు ణ్ణాన్దు) + అతిక్కుళీర్న్దు వానితమాన్ద్రవ్యశీలి శేన్మిమాతాతళాన్దు. (అన్దైన్దు) ఇనన్ దై క్కూట్టిక్కొణ్ణు. (హోరు న్ద్రు నాడై) “కూడినపరికరణ్ణల్ పణ్ణళిన్దు” ఎన్ను మ్మడితనివీరమ్ శేయ్ కివాడై యానతు. హరుక్కి యిలేక మెన్దవా డై యానతు. (తన్ మల్లికై ప్పూ) శ్రమహరమానమల్లికై ప్పూవి శేన్మిప్పరిమళత్తైముక్కుణ్ణాన్దు. ముకప్పారతా ధ్మైయాయ్మోదు, మణ త్తిల్ కుత్తై యిల్. (ఎణ్మియమలో) ఇనల్ విరహాన్మిత్తన్నక్కతు వాతపడికడక్కనిన్దు వీశా నిన్దు; అమ్మైక్కొమ్మియమ్మవార్ ప్పీలే.

2.

గీ. 2-1 (చేచ్చుమ్ శేయ్ కై యమ్మత్త్యాది). వాయ్మొళి తిరుమొళి. అనన్ ద్రాతే-పేయ్మణ్ణి-అవన్మక్కలతు. ఎన్మిసంక-కూడై బాన్దైక్కొమ్మ ఇణ్మేయిరుపకైయన్దాన్ వెన్న (ఇణ్ణుళుత్త్యాది). కేవలశీరమేయి తే యెట్టతు - నెణ్మివన్మ క్కలల తెన్నెయారే. అన్దైయెట్టతు - అకిణ్మిక్కుత్తడక్కమానన్. “శాన్దెన్మిథాన్ ద్రవాడై” ఎన్దయాతే - వాడై ప్రాధాన్య మెన్మిత్తా రెన్నుతల్, “హారతన్ వాడై” ఎన్మొడై పునరుక్తుమ్మో ఎన్మిజకై-యిలేయలి వ్పెయ్ కితారతల్ (వాడైతా నేయత్త్యాది). “అకి ణ్మిక్కి, యాన్, శాన్దు” ఎన్నుతే, “శీరున్ ద్ర” ఇత్త్యాది కేవలజుత్తుళావమ్ (ఎన్మేకైత్త్యాది). “అనిహోమణ్ణుత్తప్పక్కొణ్ణు” ము మ్మిత్తాన్దు. “పై వాశంసతేలక్కొమ్” పేన్మివనీంపాన్ద్రాన్దు. ఇత్త్యాదియన్ద్రాన్దు. “ఎన్మెన్, ఎన్మెన్” ఎన్మ పుళాళుమ్మొణ్ణుగియాతే (అహమహమిక్కియెట్టతు), నరమ్మిలేతడవన్మిట్టయాన్. యాన్ - పిన్దై. “యాన్కొనరమ్మిలి” ఎన్మ ఉళియిల్ త్తెన్దు. “హోరున్ ద్రవాడై” ఎన్మత్తల్ ఫలితమ్ (కూడినపరికరణ్ణల్ త్యాది). పణ్ణళిన్దు - పరికల్. తద్దార్థమ్ (హరుక్కియిలే యత్త్యాది). “ముక్కుణ్ణాన్దు” ఎన్దయాతే - పరిమళ త్తిక్కుమిత్తొణ్ణుకీటతు. ఇరుక్కొణ్ణాన్దు (ముక్కుపాన్ద్రాన్దు). “ఎణ్మియమ్” ఎన్మరుక్కొణ్ణావమ్ (ఇనల్ విరహాన్మిత్త్యాది). “ముక్కుణ్ణాన్దైయమ్” ఎన్మరుక్కొణ్ణాన్దు (అన్మియత్త్యాది). కారొక్క మేని యెన్మిత్తొణ్ణుగి; అవన్మణ్ణిలే - ఇత్తై మైయిలే నలియల మెన్మనిన్దు, శీరున్ ద్రవిక్కి రెన్మిత్తొణ్ణుగి. ఎణ్మియన్మిట్టతు - ఇక్కర్ తన్ వాడై-ఆరుయిలేన్దు - అన్మి మిల్ కో - ఆరుక్కొళొట్టకే ఇత్తన్మయి. ఇక్కర్ తన్ వాడై - ఇప్పడివరికసామగ్రియెయ్మెన్మ మ్మిత్తుక్కొళిర్న్దు వాడైయెన్మపడి.

2.

ప్ర. తి. - ఎన్మిత్తొణ్ణుగి (అరుక్కిత్త్యాది). (శీరున్ ద్రవిత్త్యాది) యన్ద్రాన్దు కాన్దేన్మిన్దు శన్ద్ర “అనిహోమణ్ణుత్తప్పక్కొణ్ణు” ముమ్మిత్తొణ్ణుగి. ఎన్మివాశంసతేలక్కొమ్” పేన్మివనీంపాన్ద్రాన్దు. 20 “యన్మేవనీంపాన్ద్రాన్దు-శన్ద్ర కపిలా దీప్త గ్గి కేవలన్” || 304 ||

2.

తాత్పర్యము. - ఓ! త్తెన్మలారా! మేళుత్తాయ్మెన్దైన సత్వేన్మయిన్దు తనకపటముచేత మనకత్వేన్మనవర్తన నజింది తనయొ క్క గుణసాంబర్యచేష్టితములను గమనజిది సామనన్మన సపహించుకొనిపోయెను బాధకపవ్వులవలన గలిగిన బాధ నాకత్వేన్మ మనన్మ మైయెన్మగి; వీరూణ్ణునావములను ఆగరుభూపమనుపణ్మమరగమను చన్ద్రమనుములును త్తెరప్రకారియెన్మను మిక్కిలి బాధించు చున్నది. నానుచున్మిట్టిన యితిరులకు శేష్మణ్ణులను.

2.

౧|| నా. తి. - 2-౧-౪. ౨|| రా. య. - 2-౧-30. 3 (పా) అహమహమిక్కు. 4 (పా) అహమహమిక్కు. 5 (పా) లోచన.

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౮ - చా - పుతుమణముకన్దుగొంబ్బ వ్యాఖ్యానభాగ్. ౨౭౭

ఈ. - (పుతుమణముకన్దుగొంబ్బ యిమాలో పొణ్ణిళ వాడై) శివస్వరూపముకన్దుగొంబ్బ యిమానినత్తు, శ్రీనధ మెట్టవాడై కిళర్ నిగిసిప్పతిక్కిట వాడై యానతు. (పుణ్ శిక్కరాలో) శిక్కర్ వానముమ్ పోయ్ మత్తెయమళ వాయిద్రు; మేల్ వరుకికాల త్రినుడై యత్తెయై ప్పార్ త్తవాడై, పకలో పాత్తి సన్దైయుమ్ తేట్టమాయ్ వస్తువిడుదతు. (అతుమణుడు) వాక్కుక్క విషయమామ్మడి యాయిద్రుక్కలన్దతు. శోకవిషయమాక ఇరుపత్తునాలాయిరమ్ గ్రన్థమ్ శోన్న్ వక, సంశ్లేషవిషయమాక పున్దుమ్ శోల్లిద్రు లీలినతే, అవిషయమాక వే వాక్కుక్క. ౧. "శోకశ్లోక త్వమాగతిః" ఎన్దు, శోకవిషయమాక విత్తే శోల్లిద్రు. అప్పడికలన్దన్దు నమక్కుభవ్యనానవన్దుడై, కళ్యమ్ - కల్కి-ఊపోత్తై త్తాద్రున్ద పేన్దుక్కురుమ్ పరిమాద్రుద్రుమ్. (కణ్ణినిట్టాడితు) కల్కి-ఊపోతు "నమక్కువన్దుమ్" ఎన్దు మ్మడియిరున్ద కళ్యన్దుడై య తత్కాల త్రిప్పరిమాద్రుమ్, అన్దన్దు త్తాట్టిర్ బాధకమాకానిన్దతు. ఇచ్చెయల్ కళిలిన్దు మన్దన్దు నేన్దు. (ఇనియరెనిలుప్పర్) పిన్దైయుమతుక్కుమేలే. (మతుమణుమల్లికై మన్దగొవై) మధు నైయుమ్ మణ త్రైయుమ్ డై తానమల్లికై యాలే శివయల్ దై త్తమాద్రై, అద్రియపశున్దు, ఇన్దైయుమ్ నలియా నిన్దన; అతుక్కుమేలే పణ్ణమమాకిటపణ్ణైయుమ్ కూట్టిగొంబ్బు కుదులోకై బాధకమాకా నిన్ద తెన్దు తల్; ఇన్ద్రుద్రు లే పణ్ణమమెనిటపణ్ణైయుమ్ కూట్టిగొంబ్బైన్దు తల్. (అతుమణుడు) అప్పడియేకలక్కాక మెన్దు తల్, అప్పడికలన్ద వాయ్ చ్చియర్ క్కెన్దు తల్. (ఇన్దురుగాయ్ చ్చియర్ క్కే) తక్రవసాదత్తుక్కిలక్కాన ఇన్దై పెన్దుకుక్కి. (అయ్ చ్చియర్ క్కే యాతుమ్) అతాకిటతు - కావర్ కాత్తుక్కిడక్కిటవర్ కల్ త్రిన్దై కు త్రియట్టి. బువరువ త్రిత్తైన్దు మయిరై ప్పద్రుద్రై యిదుక్కుమాయిద్రు ఇక్కుదులోకై ఇన్దార్ కుత్తిన్దు త్తవన్దు ఎన్దు మావ్నీలే. అల్లాత బాధకవదార్

తీ. అ॥ ఆళవదార్ నిర్వాహత్తిలే యరుళిచ్చెయ్ కిక్కర్ శిక్కర్ వానముమిత్తాది. అతావతు. "శిక్కర్" ఎన్దు - సన్దై రాగమాయ్, "పున్దు" ఎన్దు - అత్తుమాయ్, సన్దై రాగమయ్ అయిదుమళ వాయిద్రున్దై, సన్దైయుమ్ మత్తెయమళ వాయిద్రున్దై పడి. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే, పున్దు - త్తెట్టి మెయాయ్, క్రూరమాన్ శిక్కరాకానిన్ద తెన్ద పడి. బాధకమాన్ సన్దైరాగిటతునల్లకన్దొన్దై (మేల్ వరుకికవిత్తాది). తన్దై - క్రూరమ్. ఇన్దు పడికలన్దన్దు తే, "అతు" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వాక్కుక్కి-త్తాది). ఇతప్పడి వాక్కుక్క విషయమోవెన్దు (శోక-త్తాది). ౨. రామన్దు సీతయానార్దమ్, ఇత్తాదియాలే సంశ్లేషమొల్లదై యోవెన్దు (శోకశ్లోక త్వమిత్తాది). అతావతు - ఉప క్రమప్రాధాన్యతాలే శోకవిషయమెన్ద పడి. ౩. "సమాత్తై కళ్యపుర్విపాదన్దై తోమపన్దై జా! సానవాళి పారజాద్రున్దు శ్లోక త్వమా గతిః" ఇతి బాలకాడై, కళ్యార్దమ్ (అప్పడియత్తాది). కళ్యమాకితెన్దు (కల్కి-ఊపోత్తైయత్తాది). "నన్దైక్ కళ్యమ్" ఎన్దు తెయ్ మనుమన్దుక్కిగొంబ్బు "కణ్ణినిల్ కొడితు" ఎన్దు తుక్కుర్దమ్ (కల్కి-ఊపోత్తైయత్తాది). ఇత్తర్ భావమ్ (ఇచ్చెయల్ కళిలిత్తాది). ఇని - పిన్దై యమ్, అతనిలుప్పర్ - అతుక్కుమేలే. మన్దు - శివపు; నైదన్దు, "కోవై" ఎన్దు - తొడైయాయ్, మాదైయన్దు పడి. "మన్దగొవై కాన్దు ఇన్దైయుమ్ నలియానిన్దన" ఎన్దు ధ్యానార్దమ్. "కానినిల్" ఎన్దు పునశ్చ మేలుమ్ కూట్టిగొంబ్బు, కాన్దుక్కుమేలే పణ్ణమమెనిటపణ్ణై యుమూట్టి కుదులోకై బాధకమాకా నిన్ద తెన్దు తల్. కానినిల్ - కాన్దుక్కుమేలే యెన్దు పడి. మన్దగొవై కాన్దు ఇన్దై పణ్ణమమెనిటపణ్ణై యుమూట్టి కుదులోకై బాధకమాకానిన్ద తెన్దు పకవాక్యమాతల్. ఇన్దై, కానినిల్" ఎన్దు తు - కానిరైయన్దు పడి. మణక్కైక్కాక ప్పన్దైయుమూట్టి కుదులోకై బాధకమాకానిన్ద తెన్దు పకవాక్యమాతల్. ఇన్దై, కానినిల్" ఎన్దు తు - కానిరైయన్దు పడి. మణక్కైక్కాక ప్పూతు మెన్దు - * ఉదుకిటతుక్కు - విశేషమాతల్; మణన్దు - మణక్కైక్కాక వెన్దు పడి. మణన్దెన్దు - * అయ్ చ్చియర్ క్కు విశేషమా మాతల్; ఇన్దై, "మణన్దు" ఎన్దు తు - మణన్దెన్దు పడి. ఇన్దురుగాయ్ చ్చియర్ క్కే - ఇనియవరుకిక్కిలక్కాన వాయ్ చ్చియర్ క్కే యెన్దు పడి. "అయ్ చ్చియర్ క్కే" ఎన్దు ఇవపదార్దాభమ్ (అతాకిటత్తాది). "అయ్ చ్చియర్ క్కే" ఎన్దు పట్టిక్కెన్దు (ఇన్దార్ క్కి-త్తాది). "తీట్టాత్తై"

౨౨౮ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికార్జున - పా - ఊతును తీర్చుటకై వ్యాఖ్యానము.

ఈ—జగ్గుకు జీవి తిరువైదేనాయకలును, ఇక్కులొక్కే కుక్కా జీవికమాటై. అవై యెల్లా మొరుపడియును ఇతిరుపడియుమాయిదీ నలికిపడి.

జీ-అ॥ ఎత్తవపధారణార్థము (అల్లాతవిత్వాది). అల్లాతవదైవమై వితుక్కేదైవమే తెన్న (అవైయెల్లామిత్వాది). “పజ్జనుమైవై” ఎత్తు - పజ్జనుమాకింపబడియును మాట్టికొండైవడి. పాజ్జిళవాడై - పురుషునుకన్దుకొండైయుమాలా; పుకైక్కరాకానివైతు; అతు ముణ్డకన్దు వెన్తుడన్ది, ఉయ్యోనా ఇత్తెన్దును.

ప్ర-శ్రి. — ఎత్తుమట్టు (పురుషునిత్వాది). (అతుమణ్డు) శ్రీమద్బాలకాండే ద్వితీయస్తోత్ర, “సమాక్షాత్పురుషార్థః పాదైర్ద్రో మన్నాజా । సానువ్యాహరణాద్భూయశ్శక్త్యోకత్వమాగతః ॥ ౪౦ ॥”
మణవాళిమామునికల్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — మంచిపరిమళముగల మందమూలమును ఎత్తునిస్థాకాలమును శ్రీకృష్ణుడు సంక్షేపించినప్పుడు చేసిన శృంగార చట్టితనులును, అంతకంటె ప్రూరమైన తేనెకాయయన్న పరిమళముగలవట్టుమైన మల్లీమాలయు సుందరమైన చర్మమును శ్రీకృష్ణుని వేలు నాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనుకటివచ్చి నన్నబాంధుమయన్నవి.

మూ. — ఊతును తీర్చుటకై యుయ్యోనానతు మొట్టిన్దియై డెతకైయెన్కోల ।

తూతు శైయకణ్ణళి కొణ్ణొన్దు వేతితూ మొట్టియై కళి కొణ్ణొన్దునొక్కి ।
వేతులుముకన్డాయెతు నెన్దునెన్దుపేతై నెళ్ళిపవళిపాదుమ్బై ।

యాతు మొన్దుకీరి మమ్మవమ్మమాలై యుమ్మననతు మాయకైవారా ॥ ౯॥

అ. — (ఊతును తీర్చుటకై) ఊతును తీర్చుటకై ఉయ్యమాట్టుకీరితక; అతిస్తే, అజ్జనేన్దుయ్యైతై, తూతు శైయకణ్ణళి కొణ్ణొన్దునొక్కి కొణ్ణళి కొణ్ణొన్దు సాన్దువాదనముణ్ణి, తూ మొట్టియై కళి కొణ్ణొన్దు ప్రేమగర్భమాకనోక్తియును, వేతులుముకన్డాయెతు నొన్దునొన్దు, ఊడలై తీర్తుకొణ్ణొన్దు ఎమ్మోడేమరకై కొణ్ణొన్దు కేట్టర్ నెళ్ళకళిల్లాముట్టియునుడిపాడినపాటు ఎన్నెనిన్దుకొనిడియొన్దును తిరికితలై; అతి స్తే మాలైయుమ్మననతు, మాయకైవారా.

అన్య. — ఇడయడై అతు మొట్టిన్దు (౩) ఊతుమ్ అ తీర్చుటకై నాకై (౬) ఉయ్యోనా తకై శైయ (౯) కోలమ్ తూతు శైయ కణ్ణళి కొణ్ణొన్దు (౧౨) ఒన్దువేతి తూ మొట్టి ఇశైకళి కొణ్ణొన్దు (౧౫) ఒన్దునోక్తి వేతులుముకన్డాయెతు నొన్దునొన్దు (౧౮) వేతై నెళ్ళిపవళి అజ (౨౧) పాదుమ్మపాటై అతు మొన్దు అతికిలమ్ (౨౪) అమ్మమ్మ మాలైయుమ్మననతు మాయకై (౨౭) వారాకై. (౨౮)

పన్న. — అనస్తరమ, పాళిప్రాయజ్ఞాన నిరీక్షణజ్ఞైయుమ్ ఉక్తిశైయముడైయనాయొక్కొన్దు ను మోహురూపపాటైయుడైతూ మ్మడియూతుకింకములుకుక్కా నాకైధరికమాట్టే నెళ్ళిపాకై.

ఇడయరే, స్వసంవేదనాయఅవరకళితేయుమ్మడియానతకై నెచ్చనూచకమానపాశురజ్జై, చొన్పిల్లి, (౩) ఊతుకింక, అన్దనియములు లొకైతనక్కే, నాకై, (౬) ధరికకమాట్టుకీరితక; తనకుక్కానై, శైయప్పట్ట, (౯) కొల తైయైడైతాయ్, అన్దవియత్తిలేములుద చెన్దుదూతకృత్తైతెన్దును, కణ్ణళి కొణ్ణొన్దు, (౧౨) పాన్దొప్రాయ తైప్పమ్మకా చొన్పిల్లి, తన్నుడైయకొన్దు త్తిలేపరిశుద్ధమానపాశురజ్జై యుడైతాన, ఇశైకళి కొణ్ణొన్దు, (౧౫) పాన్దొవేతికన్దుకొణ్ణొన్దు, ఇపాట్టిలిని మెయిల్ తనకుక్కానైపాదుతకాముక త్తిలేకొన్దు మ్మడియాయ్, “ఇతుకేట్టవరకైకళానెళ్ళి ఎకపడుకితాళి?” ఎత్తుమేన్దెననన్దు, (౧౮) ముగ్ధకళానెళ్ళికుడైయ, నెళ్ళిలూదనాల్ వన్దు విన్దేవమ్, మికవుములుమ్మడి, (౨౧) పాదుకింకపాటై, వేతేన మొరప్రకారతాటమ్, అశ్వినిట్టియమాట్టుకీరిలమ్; (౨౪) అమ్మమ్మ అమ్మమ్మ, రాల్లివన్దు, అశ్వరూపతకై, (౨౭) పరుకిటిలమ్. (౨౮) (అతు మొట్టిన్దు) ఎన్దువిడత్తుకు, మ్మలొకైయ మొట్టియ వెన్దుకొన్దు పర. తకై శైయకొల మెన్దు - తకై శివన్దొల మెన్దుమాను, వేతులు - నెళ్ళిపవళి.

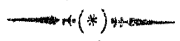
అర్థము:-నడుమనడుమ ఆనాటి పురుగు చెప్పి (3) పొరుగున్న ఆర్జునునిపై నాకనుగత శత్రు (౬) తిరిగివచ్చి తానే చేసి క్షానిన (౪) అలకా, రమణలవాడై దౌత్యము చేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న) నేతరులచే (౧౬) ఒకప్పుడు సాయమును కలిపివచ్చుచున్న నా మిత్రుని గూడిన గాఢము చేత (౧౫) ఒకప్పుడు సాయమును గూడించి బాధించుటయుచుండదు ముఖ్యము చేసి మిక్కిలి చాడవడ (౧౮) ముగ్ధునివలెనై స్త్రీలయొక్క మనస్సునొకరినిన ప్రణయజేయు నలించునట్లు (౨౧) నాకు మన్న గాఢమును వీలగుచేతను ఎదురగ లేము. (౨౨) అమ్మ! సాయుజ్యమును దచ్చివదిలి, ఆకర్షణముచేసిన శత్రువులకు (౨౩) కాకున్నాడు. (౨౪) నా

[illegible][illegible]

ఈ. — అట్టియమేన్బోడేకూడిన ఇళైకళాలే, కణ్ణాలేనొక్కి యీడువకుత్తునూవ్బోలేయీడువకుత్తి. ఇళైయోడే కూడచ్చెయి. తేయమ్ ఇయలుమ్ తెరిన్దిక్కి. వాగ్వనహరముమ్ నేత్రపుత్రియుమ్ మాతాడినపడి. (వీతులుము కణ్ణయితు నున్దునున్దు) కేట్టిజవరకళియమ్ తళశెయణి త్తాకై యాలే, నామీడువకుత్తివడికణ్ణల్ అబలై కళావరక శెన్బుడుకీర్కళో. ఎన్దుమికవుమ్ నున్దు. 'వన్దెజ్జారానమ్మె వరు త్తినపడికణ్ణల్, అబలై కళెన్బుడుకీర్తా ర్కళో.' ఎన్దు మికవుమ్ నూవువట్టా. (వేతై నెజ్జజవజ ప్పమమ్ పాట్ట) పెన్దుళైయన్దెబ్బ ఊడవై మజన్దవన్దు పొరున్దుమ్మడి పాడుకొపాట్ట. (అతిమొచ్చటికిలమ్) అతుబాధకమాకొజవడి యెన్దొమ్మమ్ తెరికితిల్లై. (అమ్మనమ్మ) పూశల్ పూశల్. (మాలై యుమ్ వన్దుతు.) మికవుమ్ బాధకమామ్మడి న్దెయియుమ్ వన్దుతు. ఇనియిరున్దుకైకిక వేడ్డాత పడి ఇతుముకి త్తేవిమమోళే యిరున్దుతు. (మాయకావారా) తన్నెప్పిర్వార్ అన్దుకుమ్మడి తానేయిలువానా యేనన్దు కాల్ పిడికు మాశ్చర్య భూతకవడిటిలక.

శీ. అ. నాన్దిక్కిరాయ తేన్బొల్లియన్దుకణ్ణం. నాయ తేనొక్కై యావతే తన్నె (అమ్మయిలన్దుది). తూయ్ మొక్కై వమ్ (ఇళైయోడేయత్తా). 'వేళే, మొక్క' ఎన్దుకున్దు - స్వప్నై యిరున్దు, మెన్దుళిచ్చెయ్ తనడి యప్పిక్క, సుళై క్కెయ్ కెయ్ తాల్. 'తనన శ్చన్దుళిక్కెయ్ తాల్ గ్రాతే తేవహివన్దుకణ్ణం' ఎన్దుజవడియే అయిథావాకమాతాడిన్దెవన్దునరమ్ (వాగ్వనహరము మిల్కాడి). ఇన్దుక్కై వమ్ (కేట్టిజవర కళియమ్ తాన్దుది). వీప్పిక్కైర్వమ్ (మికవుమ్ నెన్దున్దు). అతావతు - భేదత్తెయ్ గోరు ముక త్తే యాడెయ నాయన్దెయ తే - తానీడువట్టమెయమ్, 'నొన్దు నెన్దు' ఎన్దు - పెన్దుళికాక్ మికవుమ్ మోవుపట్టమెయమ్ కొల్లొకిల తెన్దుపడి. వివరమ్ (వన్దెజ్జారానమ్మె). 'వేతై నెజ్జజవజ' ఇళైయోడే ఫలితార్వమ్ (పెన్దుళిచ్చెయిలన్దుది). వేతెళుదెయ - పెన్దుళిచ్చెయ, నెజ్జజవ్వు - నెజ్జజ్జేన్దుక్కై - డ్రుయరోవమ్, అతావతుమ్మడియక ప్పాడుమపాట్ట, అతుమొచ్చటికిలమ్ - విన్దు మొమ్మమ్ తెరికితిల్లైయన్దు కణ్ణం. 'పాడుమపాట్ట' ఎన్దుతు - 'పాడుమపాట్ట బాధకమాకొజవడి' ఎన్దుకొట్టిక్కొన్దుతు. అన్దుగారమ్ తన్నె నోవువన్దు త్తినతు క్కణ్ణం నెన్దుకొట్టివాడై (పూశల్ పూశల్). 'మాలైయమ్' ఎన్దుచకారమ్ - క్రొన్దునాచి. 'వన్దుతు' ఎన్దుతున్దుగ మూతల్, న్దెయియక బాధకత్తెన్దెయ తైయతల్ (ఇనియిరున్దుకైకిక). అన్దుకైర్వమ్ తన్నె (తన్నెప్పిర్వార్ తాన్దుది). 'మొట్టిన్దు' ఎన్దుకొట్టి అన్దుయనూతు - ఇళైయడై - అతుమొట్టిన్దు - ఊతుమ్ త్తొమ్మై యయ్యోనాక. తళశెయణి మొక్కై పడి, మేలిన్దుడియే యన్దుయమ్. 'బెట్టిన్దు' ఎన్దుకొట్టి, ఊతుమ్ త్తొమ్మై యయ్యోనాక ఎన్దుతు - అనూవ నూయ్, ఇళైయడై - అతుమొట్టిన్దు - తళశెయణి మొక్కై తొడిగి, అడైమొన్దుయమ్. వేతులుముమ్ శెయ్ - భేదత్తెయ్ గోరు ముక త్తేచ్చెయ్; అతావతు - విక్రతనాయన్దుపడి. తన్దుక్కై వమ్ వీడువాడు తళమకత్తె తొడ్డున్దుడి పేరుతు ఎన్దు కరయిల్ కణ్ణం. వేతెన్దు త్తెయ్ గోరు ముక త్తేచ్చెయ్ తెన్దుమాడి అది మొచ్చటికిలమ్ - వీతేమ మొక్కై కారత్తాలు నాతియమాట్టికొమ్. అమ్మమ్ - 'అమ్మమ్' ఎన్దుకరయిల్ కణ్ణం. వే. అన్దు - నొన్దువు.

తాత్పర్యము. — వీడునాదముచేయకప్పుడు నడుమూడును కొన్ని పరిహాసోక్తులను జేప్పియ, నీతెమలచే కొన్నియట్టి పాదములను జూపి నాడు. ఈ పాదముచే గోపిక తొందరపడెను. దుర్యోధనుని చించింపి యాదాభిము తినాభిమునుచున్న ముఖమును జేసికొనియొక తేవీవ పాదమునుపని నేనుపహింపవలె. సంధ్యా కాలమువచ్చును వాడురాక నేయిన్నాడు.

మూ. — మాలై యుమ్ వన్దుతు మాయకా వారా మా మణిపులమ్మన్దెన్దు. |
 కొలనన్నా కుకళుకళుమా లో కొడియనకుల్లల్ కళి ముట్టునుమాలో |
 వాలొళివళిర్ ముత్తెక్కరు ముత్తెక్కల్లి కై యలమ్మినన్దులుమాలో |
 వేతై యుమ్ వీరుమ్మల్ విన్దులలుమాలో వేళ శొల్లియయ్ వనిజ్జవన్దు వట్టై ||

ఈ.—శేయతతెన్నెల్; అవనిన్నముమ్ వరపుక్కుప్పివణ్ణానిన్టా. (కొడియనఁత్యాది) దూరపోనవకుక్కలై యోరిడ త్రిలే తిట్టుకై క్కాక అణ్ణుమిణ్ణుమ్ శిరతినవిడై యుడై యత్తిరణ్ణు ఎగారు మొక్కకుట్టులకలై వాణ్ణి నన్ద్యానమయ త్రిలే తణ్ణళి వరవై ఊరిటియమ్మడియాకవుమ్ పెణ్ణళి నెళ్ళిర్ మఱమాణుమ్మడియాకవుమ్, ఎట్టుతుమ్ శొల్లమ్పొర భుమ్ తెరియాతవడియెన్టాక విఁవియెమ్మమ్మడి యూతువతొరుకుల్లోలై యుణ్ణు; అతుబాధకమాకా నిన్టతాయ్. (పాలొళియిత్త్యాది) మిక్కిలైయెయ్యుడై తాయ్ కణ్ణివడమెణ్ణుమ్ తానయామ్మడి పడర్దుములై, అమ్మడియరుక్కిఁజరుముకై, మల్లికై, ఇనల్ శ్రీశేపుక్కుమధుపానమ్మణ్ణి అలై కిఱ-ఆరిక్కి జవణ్ణుకళావనై ససంధ్రమ శృతమ్పణ్ణానిన్ట; తిర్యక్కుక్కళావనై, సంశ్లేషతాల్ వన్దహన్తుక్కుపోక్కువిట్టుక్కళిప్పనవుమ్, ససంధ్రమపు త్రిమ్పణ్ణువనవుమాకానిన్ట. (వేలై యుమ్) కడలుమ్, ఆకాళ త్రిలేనిన్ట కూప్పిడానిన్టతు. సంభోగమధ్యత్రిలే దైర్య భణ్ణమ్పిఱన్ట కూప్పిడామ్మడిక్కు స్సారకమాయ్ నలియానిన్టతు. (ఇణ్ణననై విట్టు - ఎకశొల్లియుయ్ వణ్) బాధకపదార్థ జ్జళినడువే, అవనై యొట్టియ వేలై చొల్లియుజ్జీవిప్పతు. ఇనై మన్నేలెననలియానిన్ట, అవనొవన్దిలక, నానుజ్జీవిక్కి వేన్టనన్ట? ముడిచేనన్టపడి.

౧౦,

జీ.అ. మేలుక్కువతారికై (పిన్నైయిత్త్యాది). కొడియన. కూరిబాళా. “కుట్టకళి” ఎన్నిజవపావవతుక్కుర్థమ్ (దూరపోన విత్త్యాది). విరవి - కూడి. పాలొళినశిరో? ఎన్నిజతు. మూన్టకు. వ విశేషణ్, వాల్-మిసతి. అలమ్మకై-అలైకై యాయ్, విట్టుఁజవన్టపడి. అలకై-ససంధ్రమపుత్రిమ్పణ్ణుకై. “అలవిప్ప-అవగాహిత్తు, అజమాళియోనిన్టన?” ఎట్టు ఉరైయలర్థమ్: “నానకగుఁకుఁ, వన్టాటుమ్” ఎన్నిజవిరజ్జాలవఁఫలిత్తవన్టమ్ (తిర్యక్కుక్కళిత్త్యాది). కిళ్ళననై మేన్టతు - నాకలై; శృతమ్మణ్ణువనవుమ్మన్టతు - వన్టాకలై, విట్టు - వాయ్విట్టు. ఇతుశొన్టతుక్కుళావమ్ (సంభోగేత్త్యాది). శబ్దరమ్ (బాధకేత్త్యాది). ఇత్రాల్ భావమ్ (ఇనై మేన్టేత్త్యాది).

తాత్పర్యము.— శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలమువచ్చినను వాఁడురాలేదు. అపులవ వ్యవధిములతోఁగూడ సంశ్లేషించి సంతోషముగ పెద్దపంటలవాడించుచువచ్చుచున్నది. అపులవవిలిచెడికేలు నాము నబరుచుచున్నది. తున్నెదలుపుమ్మలమిఁదబడి, మధుపానముచేపడించి ఝంకారమును జేయుచున్నది. సముద్రముఘోషించుచున్నది. ఇన్ని బాధకపదపులననుమ ఇర్బుడువానిని వదలియుండలేను.

౧౦

మూ.—అవనై విట్టకన్టయురాల్ దిక్కిలావణియై యాయ్చియర్ మాలై పూళిల్ ।

అవనై విట్టకల్వతిత్కై యుగిణ్ణి మణికురుకూర్ చుడినోవణ మాఱర్ ।

అవనిముణ్ణుమిట్టే న్నవన్నేలురై తి వాయరతుర్చి నె పతున్దొణ్ణు ।

అవనియుళల శ్రీనిన్టయ మిన్టణ్ణి చొన్న మాలై నణ్ణిత్రియై తే ।

౧౧.

అథ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అ.—(అవనైవిట్టు) ప్పణువరై పెరుమాడైప్పిన్టతెన్దైక్కొణ్ణు భరిక్కుమాట్టామ * అన్దెయమ్మారు ఆజియై యాయ్చియర్ తిరళనిన్టమాట్టి ప్పాచ్చై, అథ్వారుమఅవనైప్పిర్నిన్ట భరిక్కుమాట్టా మెకూప్పిట్టలర్ శ్రీస విత్తిరువాయ్ మేట్టియైక్కి యలల్ శ్రీయు య్యలామెన్టితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్దిళ్ళా నిరువడికళేశరణమ్.

అన్య.—అవనైవిట్టకన్ట ఉయిరాల్ దిక్కిలా ఆజియై (3) ఆయ్చియర్ మాలై పూళిల్ (౬) అవనై విట్టకల్వతిత్కై ఇరక్కి (౯) ఆజిమకురార్ కడనోవణమాఱ అమి (౧౨) ఇణ్ణ ఉమిట్టేన్దవణ్ మేల్ ఉరై త్త (౧౫) ఆయరత్తుళి ఇనై పత్తిమాణ్ణు అవనియుళి (౧౮) అలల్ శ్రీనిన్ట తొణ్ణిర్ అచ్చొన్న మాలై (౨౧) నణ్ణిత్రియై తు ఉయ్మిణ్ (౨3)

౧౧

౩౩౪ తిరువాయ్ మొట్ట - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౧౧-చా - అవనై విట్ట వ్యాఖ్యానజ్ఞుఁ.

ఈ.-త్రిమిత్రు-అవనియులన్ శ్రీనిస్తుయ్మిళ. ఇహ్మితిశుశ్రిన్ శి, విరచాప్రళయ త్రినిస్తుయ్ తమ్మయెడుక్క నేమమె
 నైక్కాక. (అచ్చొన్నమాటై నట్టిత్రిమిత్రు - అవనియులన్ శ్రీనిస్తుయ్మిళతోడ్డిర్) అప్పడిప్పట్ట వ్యామోహతై
 ప్పిత్తక్క వల్ల వనైక్కిట్టి, అవనైత్రిమిత్రు, అవప్పక్కల్ చాపలముడై యార్, భూమియిలైనట్టు అడై వురైక క్కూప్పిట్టు
 ఉజ్జివిత్తుప్పొక్క చ్చానుజ్జో. ఇహ్మశుర త్తై యభ్యసిప్పార్ క్కు ఎన్నెప్ప లేకూప్పిడవేడ్డ, “మోశొల్లియురువళ”
 ఎనాతై ప్పట్ట పేఱు పెఱుకై యిల్ కణ్ణువ్విట్టై. ౧౧.

వడక్క-త్తిరువీతిప్పిత్తై తిరువడికళేశరణమ్.

శీ-అయిర్ క్కు విశేషణమాకవును కణ్ణుకొళ్ళకు, ప్రళయాపదక్షణమ శొల్లుకైక్క ప్రయోజనమరళిచ్చెయ్కేఱార్ (ఇహ్మితిత్తాడి). ఇరు
 వత్తు - “అవనియుమ్మిట్ట” ఎన్నతై ఇత్రార్ - అహ్మిర్ దేవంశేషితానెఱుకగుత్తు. “అచ్చొన్న” ఎన్జువిడత్తిల్, అకారమ్
 ఈశ్వరవిశేషణమాక, అమలయెడవడి. ఇత్రార్ ఫలితిమ్ (ఇహ్మశుర త్తైయుత్తాడి). అత్తప్పట్ట పేఱానకు - ఉజ్జివేషమ్, పదార్థం
 ప్పొక్కకాకైయాలె అస్థయను కాటుకేఱార్ (తొడ్డితాడి). ‘పూశర్ - శొన్న’ ఎన్నకు - పూశర్ దొన్న నెన్ వడి. ౧౧.
 తియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఓ. భాగవతులారా! కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలు చెప్పిన విధముగా శ్రీకృష్ణవిరచమును సహించనివారై
 నుందరమైన మరుకాపురికథీకులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రళయాపదక్షణమైన వానివిషయముగ సాదించిన యీ పదపాఠముల సప్రసింధి
 ముతించి నుఖముగా సర్వత్వరనిబొంది యుజ్జీవించుడి. ౧౧.

ద్రమిహోపనిషత్సంఖ్యాయా లి తిరువాయ్ మొట్టక్కానశ్లోకమ్.

(మల్లికై) స్వప్రాప్తికాలమనిభావయత్తిన్ద్రే శేకృష్ణే గవామనవధర్మిణిగోపికానామ్ ।
 నాయంనమాగమవిలప్పివియోవసాద ఆసీత్సేవననమేస్ఫురితశ్చతారే. ౧౯.
 నాదికేసరిఅర్చకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్చము.- ఇన్ద్రేశే - క్రియసతి, - స్వప్రాప్తికాలమ్ - తనవబొందుటకు (ఏజ్జుచియున్న) కాలమును,
 అవిభావయతి (సతి) - ప్రకాశించనివాడవనయడంగా, గవామ్ - గోవులయొక్క, అవనభర్మిణి - రక్షణభర్త ముగల, కృష్ణే - శ్రీకృ
 ష్ణుడు, సాయమ్ - సాయంకాలమును, సమాగమవిలప్పిని(సతి) - ఆగమనమువిలించినవాడవనయడంగా, గోపికానామ్ - గోప
 స్త్రీలకు, యః - ఏవిధమైన, అవసాదః - భేదము, ఆసీత్ - కలిగినో, సః - ఆయః, శతారే - నమ్మాళ్వార్లకు, నవమే -
 (తొమ్మిదవపుయొక్క) తొమ్మిదవతరువాయ్ మొట్టిలో, స్ఫురితః - వ్యక్తమై (కలిగి) నది ౧౯.

తాత్పర్యము.- నమ్మాళ్వార్లు, అయిక్కొవనై అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో తాముప్రార్థించిన భగవత్సాన్ని ప్రేమిషయకమైనకామము
 అప్పడే ఫలితపంపనను సర్వేశ్వరుడువచ్చి అభగవత్సాన్ని ప్రకాలమునువిశదపఱచనందునసత్సత్వప్రసాదై, గోవులనుమేపుటకు వెల్గిన కృష్ణుడు
 సాయంకాలమందు రావందున సాగోపలమందున్న స్త్రీలపడినదుఃఖము “మల్లికై” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామనుభవించిరి. ౧౯.

ద-తా.- (మల్లికై) పద్మాక్షత్వప్రసిద్ధ్యా జగదవనతయా భవ్యతాద్యైశ్చ సార
 గ్రాహత్యా ద్వేణునాదైర్మృషితజనతయా స్వాజ్ఞానాదబాధే ।
 శ్యామత్వా ద్వవ్యచోరత్వత ఉతసంసర్గచేత్సత్వభూమ్నా
 నగకూటసోత్రసిద్ధ్యున్ముఖ సమయతయూఖ్యాపయామానకృష్ణమ్. ౧౦౧.

అర్థము:-వచ్చాత్ త్వప్రసిద్ధ్యా - కమలవయసుండగుటయొక్క ప్రసిద్ధిచేతను, జగదవసరయ - జగద్రతుండగుటవలనను, భవ్యతాన్వయ - విశేషముండగుట మొదలైనవానిచేతను, సాగ్రాహిత్యాత్ - నారమునుగ్రహించువాడగుటచేతను, వేణునాదై - వేణునాదముచేత, వ్యాపితజవతయా - సంకోచింపబడినజనములకులవాడగుటచేతను, అభాదై - బ్రహ్మదలకు, స్వాస్థ్యదానాత్ - తనకరీరమును (నానాసానుగా) ఇచ్చుటవలనను, శ్యామత్యాత్ - శ్యామవర్ణముకలవాడగుటచేతను, గచ్ఛన్తేత్వైతి - సవిత్రమునకుసారిండువాడగుటవలనను, సరసస్తేరచేష్టత్యరూప్యా - సరసమైనవస్తువలననును దివ్యచేష్టితములగులవాడగుటయొక్క అశీతయనుచేతను, కృష్ణమన్త్రేకేష్టమి, సిద్ధ్యమిదమయతయా - సిద్ధి (వచ్చుటను) అభిరుచిమైనకాలముకలవాడగుటచేత (సిద్ధిసమయముకలవాడని) నః - మనసు, కూటమః - మూలపురుషులైన సమూహమునకు, అత్ర - ఈతిరువాయ్ మొట్టియందు, భ్యాసయామాన - ప్రసిద్ధిపటచిరి. ౧౦౧.

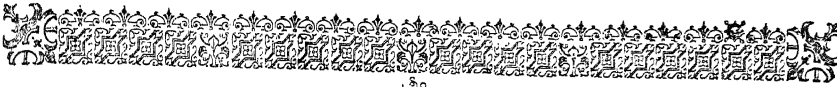
వ్యాఖ్యానము:- (వచ్చాత్ త్వప్రసిద్ధ్యా) అర్థమునానైకాన్నితమనా - ౧ - తస్యయథా కస్యాసంప్రదర్శితమేననుషీతే - ఎన్నిచేసినయే ౨ * గమ్యా రామ్యస్యమమృత సుమన్యనాశరవికరవికసితపుష్పరీకామలాయతేతజ్జనాకైయాలమ్ ; (జగదవసరయా) అకలిడమ్యదైర్విధ్యుల్లామిద్దళస్తేజసురీక్తిస్త్ - లోకస్థైర్యమునకు సుషీత్రురశీతు-మవనాకైయాలమ్ ; (భవ్యతాన్వయై) కణ్ణక కణ్ణకతనియైశ్చి - మెగ్గాయక - కృష్ణవాయవ్యవరీత్రు భవ్యనాకైయాలమ్ ; అదికలైతే - కణ్ణకత్వము శోల్లమృదుకీకతు, (సాగ్రాహిత్యాత్) తూటమమపుష్పదైత్వైయమవర్ణుతులైదవమ్ పెన్దైయవపువీరాలా - వర్ణానకపుష్పదైత్వైతసారమగ్గాయనానై, అశీతయదైయ వ్యాసయామాన - మమహుతి ఆత్రిసారమాకలైయాలమ్ ; (వేణునాదైర్వైతిజవతయా) అవనదైత్రిజుల్లి రీరుమాల్ - కై - శ్చైవగ్నిశ్చజలంబరూక? ఇత్యాదికలిషదైయ జగదుపావర విభాగము జలైయయి వంశనాదతానై వికృతరాకృతలైయాలమ్ ; (సాగ్రాహిత్యాత్) శివనాదపీరమకలైయమదైత్వైతే తిరువాకమ్ - అన్యదరరాన బ్రహ్మద్రకరీతు నిత్యానపాయనియాన నిరాత్రి నాడువానియలైయ మేనియతే యదత్తోడుమ్మమవనాకైయాలమ్ ; (శ్యామత్యాత్) కారొమ్మమేని - వర్ణవలూహకమైయతే శ్యామరీసాననకైయమదైయనాకైయాలమ్ ; (గచ్ఛన్తేత్వైతి) అతుమనన్తనైకణ్ణక కన్యకకణ్ణకరీతి - తన్నైక్కాట్టలమకవృనాన - వననీతచార్యాదికైయమదైయనాకైయాలమ్ ; (సరసస్తేరచేష్టత్యరూప్యా) తూతుశ్చేతకణ్ణక క్కొన్దైయనకై - మాల్లెయమవర్ణమమయకనారాక - తనమ్మవరంమవర్ణనకణ్ణకలమ్, తల్లలకైయాలమ్, సరసస్థానమేని నాదక శ్చేయ్యులైయనాకైయాలమ్, కూటమమ్ మమహుతివైయమదైయనాకైయాలమ్ ; వర్ణవరమైయనాకైయనైక్కయోగ్యనానమయతైయమదైయనరాక, యుల్లికమట్టి - ఎన్నిచేసినకట్టితే; ప్రవర్ణజనమలకరాన వాట్టియై ప్రతిపాదితమశీనానైయతాన. ౧౦౧.

తేదానాచార్యరీతిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అర్థము:-మల్లికై - అనెనుతిరువాయ్ మొట్టిలో ప్రవర్ణజనమలకరాన సమూహమునకు, పర్యేశ్వరుడు, [౧] పుష్పరీకామలం, [౨] లోకరూపం, [౩] విశేషముడు, [౪] పుష్పములలోనుండి తుమ్మెదలవలె వాత్రిబలమువలనయదిసారమునుగ్రహించువాడు, [౫] వేణునాదముచేత నిల్లలవనానందనగుడు, [౬] పిరాట్టికిని బ్రహ్మదలకు నానాసమూహమైన తిరుమేనుకలవాడు, [౭] శ్యామనిగ్రహం, [౮] సవిత్రచోరుడు, [౯] ఆనవామమమనమునకును దివ్యచేష్టితముమొదలైనవానినిగలవాడు, [౧౦] అమృతచీత్రం, ఇట్టిరణములకులవాడుగాన శ్రీములలో మనమహులుకు అభియ్యుడైయన్నాడని విశ్వాసించిరి. ౧౦౧.

తి-నూ:- మల్లికైమైశ్చేయ్యనాళి మాజనై క్కేట్టనన - శొల్లుమళపుమమరీ త్రాన్దొలైతై. శెల్కెన్దై. వాన్ద్రైమైవేయలమర్ నమాజనాళి. మాన్ద్రైకాకప్పోకు మెన్ద్రైమాన్ద్రై. ౧౧.

అర్థము:-మాన్ద్రై - సర్వేశ్వరునిగురించి, మల్ - సమస్తమైన, అడిమై - కైబ్రహ్మయను, శేయ్యునాళి - చేసిడియినను, కేట్ట - అడుగెక్కి, అనక - అసర్వేశ్వరుడు, శొల్లుమళపుమ - (అనమము) సమస్తముకు, మల్ద్రై - సహించని, తోల్ - అనాదగు (సృష్టిసిద్ధమైన), నలలై - భక్తిచేత, శెల్కెన్దై - నడుచుదున్న, అల్ద్రైమై - అతుమనను, వేళి - చేప్పి, అలమర్ న - తడమాడిన, మాజన్ - సమూహమునకు, అరుళి - కృప, మాన్ద్రై - శత్రువుగా (వివాదకముగానున్నందున) ఎన్ద్రై - నాయక, మల్ - అజ్ఞానము, పోమమ్ - నశించును. ౧౧.

శ్రీః.

ఆధ్వార తిరునడిక శీశరణమ్.

ఎచ్చెరుమానార్ తిరునడిక శీశరణమ్.

తిరునాయ్ మొట్టి. — ఒప్ప తావుత్తు - పత్తాదురునాయ్ మొట్టి - మూలై నన్ది వ్యాఖ్యానం.

మూ — మూలై నన్దిత్తు మొట్టుమనావినై కెడ ! క్కాలై మూలై కనులమలర్చిట్టునీర్ !

వేలై మోతుమతిళి శూన్ తిరుక్కణ్ణువురత్తు ! అలిన్దే లాలమర్ నానడియై కళే !

౧॥

ఆ. — (నూరై నన్ది) ౧. ఎక కొల్లియయననింపనైవట్టు. ఎన్దు కిడవల్లో నీని అగ్గెయ్యేయి కే, అవనడవకు మేయ్ తువన్దువువర అవర్ కళవనో డేక అన్దువరిమాణి నావప్పరే, తమ్మడెయ్యవ్వననమ ఉ తిరుమ్మడి తిరుక్కణ్ణువురత్తులై అవనై క్కలు అవనాడెకలనవరిమాణి, తమ్మడెయ్య ప్రతితిళిళయత్తై అనవూల బన్దుకై మ్మటత్తు.

సన్దు సమా శ్రయసీయ నాయ్ కొల్లు తిరుక్కణ్ణువురత్తులై తేయ్యెయ్యనరుళియనన్దు నెచ్చెరుమానార్ తనక నాక మ్మనో అవన్దురవడిక శీశరణం నలరిన్దునీర్ విన్దెకడ తొల్లియై తొమ్మిడి; ఇట్టు కొల్లర కాలనియమా వేయ్యెయ్యు లెయ్యనితార్.

౧.

పన్నె. — పత్తాదురునాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తి ప్రావత్తురైయారే అర్తరాణ్ మూప్పిటవత్ మ్మ ఈశ్వరక అర్చనవార ముల నాయ్ కొల్లు తిరుక్కణ్ణువురత్తులై నిశ్చలమైయై క్కాట్టి యవనడెయ్య వార్తియై కిమిప్పిత్తి వాన్దవన్దు తిళిళై సన్దురాయ్ ; [౧] వటదళకాయ తిరుక్కణ్ణువురత్తులై, [౨] వన్దువరేక వేలకణ్ణువురత్తులై, [౩] విలక్షణవిభూతియోగ తైయమ, [౪] ఆతిళ యితోళాన్దు తైయమ, [౫] పరుమదప్రదత్తు తైయమ, [౬] అనుభవవర్ధిని రాసకత్తు తైయమ, [౭] అన్దన్దు ప్రయోజనములకు తైయమ, [౮] సుంపారనివ ర్తకత్తు తైయమ, [౯] కారణత్తు తైయమ, [౧౦] క్రియకరత్తు తైయమనునదిత్తు, ఏమ ప్రకారవిజ్ఞనాయ్ కొల్లు అప్రయమ సుల తిళై యడై మ్మ కొల్లి రాకనిట్టి అ కైలార్ క్క ప్రతిసమ్మనిత్తు తైయమ మనసన్దిత్తు; అత్తు సమ్మరాయ్, « భక్తివర రాయుడు ప్రపంచమరాయుడు ఉ క్తివరరాయత్తులు అవనైయ శ్రయితుడు అనుభవితడు అవన్దురవడిక శీశరణం వన్దురాయ్, నిన్దు భూంపారితి పున్దురాయ్ కొల్లు వర్తియై తోళే » ఎన్దు అవనడెయ్య కిచ్చెయ్యార ప్రతిసమ్మనిత్తు తైయ వన్దురాయ్ తై ప్రతిపాడిత్తు నిలమిన్దు తార్.

*

అన్దు. — వేలై మోతుమ తిళిళ శూన్ (౩) తిరుక్కణ్ణువురత్తు అలిక మేలాలమర్ నానడియై కళే మూలై (౬) నన్ది కాలై మూలై కనులమలర్ (౯) ఇట్టు నీర్ విన్దె (౧౨) కెడ తొల్లియై తొమ్మిడి (౧౪).

పన్నె. — ముత్తెయ్యై, వటదళకాయయన మనోపకారకత్తు రవడిక శీశరణం క్రూరునాయ్ కొల్లు సన్దుకాలగిలమ కైల్లు సన్దువన్దు తోళే నన్దు ఇత్తి నాయ్ మొట్టి మ్మ ప్రతిపాద్యమాన వర్తతై సన్దుహి తరుళిచ్చేయి తార్.

తిరుక్కణ్ణువురత్తు తైయమ సముద్ర తిళై, మోతప్పట్టు, మతిళి శూన్, (౩) తిరుక్కణ్ణువురత్తులై వర్తిక్కునువనాయ్, వటదళకాయ నాయ్ కొల్లు కైలార్ తిళై అనుభవముల నానమర్ నానవన్దురవడిక శీశరణం దేకత్తు, ప్రేమపారవశ్య తై, (౬) మ్మేయ్య కొల్లు, అచార్య కైలార్ విభాగములు, అచార్యులయనమాక, విలక్షణమన తామరైత్తు క్కళై, (౯) ప్పణిమాణి, నీర్దుకే, ఈశ్వరమధివాలాభకేళమ్, (౧౨) శీశరణం. « అనుభవతీర్తులు. విద్వత్తీర్తులు కేవలమనమర్ నానవన్దురవడిక శీశరణం దేకత్తు. » (౧౪) మేలాలమర్ అలిక మేలై నన్ది. అల్ - అన్దు నాయ్ క్కడెకై తు.

౧.

అన్దు. — నము ప్రయయై క్క అలంకార్లు మన్దు ప్రాకారముల వేణ్డెయ్యిన్, (౩) తిరుక్కణ్ణువురత్తులై వేం చేసేయిన్ నాయ్ మునవట దళకాయనిద్ర (ప్రళయ కాలమందు) పన్దిరించిన నాయ్ మునై సక్రియవర్తియై క్క ప్రావత్తురై నమును (ఉద్దేశించి) వ్యాసోపాయము (భక్తిని) (౧౦) సాంధ్యకాలం రాత్రియై తామర సప్తమలము (౯) నమర్చించి మీరు ప్రతిబంధకములు (౧౨) వరే మన్దు అప్రయం ఉజ్జియమి (౧౪),

ఈ - ౧ * అఱుక్కుమినినైయిలే - అవనై పెఱుజేణుమెన్దు మనూరథమాయ్ న్నెన్దు; మనూరథనను యుత్తిలే అపేషీ త్తపడి కిడై యామైయాలే మిక్కువ్నేళ్ళప్పట్టవడిశొల్లి త్తదు - ౨ * మల్లిక్తై కమల్ త్తెన్దులిల్; అతు తాళ రాత్రివననమాయ్ నూపువట్టవడియై, ఇప్పడిమనూరథిన్దు పెఱ్ఱామైయాలే నూపువడుకిఱివరుడై య వవనాడ త్తెయనననిత్తు, ఈశ్వరణ్, 'నీ' ఇప్పడిమనూరథిన్దు అతుకిడై యామల్ న్నేళ్ళప్పడవీరుమ్, ఉమ్మె పెఱుజే ణుమెన్దు మనూరథిన్దు ముమ్నామన్దు? ఉమ్మెక్కిడై యామైయాలిల్లువువట్టోముమ్నామన్దు? ఉమ్మొక్కరుకు యెన్దు?

౩ * కలక్టాప్పెరునకరమ్ కలవిరుక్కైయాయుర్కు అన్నిడ త్తెన్దు త్తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే నామ్వన్దు సన్నిధి వన్దిత్తదు ముమక్కాణవన్? శరీరావసానత్తిలే ఉమ్మడై యవపేటిరమ్ శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దునమాధానమృణ్ణ సమాహితరాయ్, ఇవరుమ్వొప్పురాకిఱార్; అవణ్, 'బ్రహ్మ శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దాల్ అన్దోతే పేర్ త్తె తాకనిన్దు త్తు వొప్పురాకలాన్దుడియితే అవన్దుడియిరుప్పడు. ఇప్పడివొప్పురాయ్, 'అవన్దుడియితు వానపిన్దు, సర్వేశ్వరణ్ సర్వ సమాశ్రయజీయనాయ్ కొన్దు తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే సన్నిధివన్దిరాణ్, ఎల్లారుముక్కవననై యాశ్రయియున్దో', ఆశ్రయమ్మిడతై అవన్దురువడికలితే భక్తియొప్పణ్ణజ్జో, భక్తిమ్మరికరమిల్లాతార్ ప్రవత్తియొప్పణ్ణజ్జో, అతు క్కిడానవధ్యవనాయమిల్లాతార్ ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమ్వన్దుజ్జో, అవన్దుజేకొన్దు అవన్దాకై విడాణ్, అనపిన్దు ఎల్లారుముక్క అవనై యాశ్రయియున్దో' ఎన్దు పరోపదేశ త్తిలే ప్రవృత్తిరాకిఱార్. మోహితుక్కిడద్రాకాకిల్ కిడక్కుమి త్తనై పోక్కి. ఉగర్ద్రాకాకిల్ పిఱర్ కుహితన్దులి యుత్తునిఱ్ఱమాట్టార్.

“ శరీరావసానత్తిలే ఉమ్మడై యవపేటిరమ్ శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దు ఈశ్వరణ్ శొన్దు నిడముమ్; అతుకేట్టు ఇవర్ వొప్పురానవిడముమ్నూడాతు, ' ప్రారభకర్తావసానత్తిలే మోక్షమాకక్కడవతు ' ఎన్దున్దోవేదా న్దుజ్జిల్

శీ-ఆ|| మూలైన్ద్రువజే, ౧ * అఱుక్కుమినినైకుడత్త సన్దతియరుగిచ్చెయ్కిఱార్ (అఱుక్కుమినినై యత్తాది). మివన్దేళ్ళమావ తే న్నెన్దు (అతుతానత్తాది). ఇరు ఆళ్వార్ల నిర్వాహత్తిలే. మోపువట్టవడియైయెన్దు. నిరవధికుర్తిఱుమన్దా నెన్దపడి. ఇవరె పెఱుజేణుమెన్దు మనూరథయమ్ ఇవరెక్కిడైయమైయాలే వన్దిట్టవుమ్ తన్నైన్దు మరుక్కు నియామకమ్ కాట్టాకిఱార్ (కలక్టా పెరునకర మిత్తాది). 'మరుణమాణ్' ఎన్దుత్తెప్పదే (శరీరావసానత్తిలే యెన్దు). అవణ్ శొన్దు త్తెక్కొన్దు వొప్పురాకమాదుమా నెన్దు (అవన్దు శెయ్యవిత్తాది). ఇప్పడివొప్పురానపిన్దు ఎల్లారుమిప్పిషయైయెఱుక్కిఱ తే న్నెన్దుతన్నైయమైయాలే అవర్ కరుక్కు భగవత్సాస్త్రి సాధనవిశేషన్దై యరుగిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇప్పడివొప్పురాయత్తాది). అవన్దుడియితువాన్దేన్దుతు - ఇప్పడి నుతాధికాన పిన్దువడి. 'తనతాళదైవార్ క్కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్' ఎన్దుత్తెప్పదే (సర్వసమాశ్రయజీయనాయ్ కొన్దున్దు). 'తొయ్ తేఱుమి సూలిన్దో' ఎన్దుత్తెప్పదే (ఎల్లారుముక్కవననై యాశ్రయియున్దోన్దుతు). ముతల్ నాలుపాట్టెయిమ్వదేర్ (భక్తియొప్పణ్ణజ్జోన్దుతు). 'శరణమాకుమ్' ఎన్దుతుడత్తి మేలిత్తాట్టక్కైయిమ్వదేర్ (ప్రవత్తియొప్పణ్ణజ్జోన్దుతు). (అధ్యనసా యమిల్లాతార్) ఎన్దు విడతై, ౪ : 'వివాసాయాసభూమ్మన్దు సభజనయోరారవేళివేళి' ఇత్తాన్దునున్దేయ్. 'తిరుక్కణ్ణపుర జ్జొల్' ఎన్దుత్తెప్పదే (ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమెన్దు). ఉక్తిమాత్ర త్తిలే ఫలమన్దోనెన్దు (అవన్దుజేకొన్దుత్తాది). తన్నైయమభవత్తై విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణవానె న్నెన్దు (మోహిత్తాది).

ప్రారభకర్తావసానత్తిలే యన్దోమోక్షమ్, శరీరావసానత్తిలే మాదుమోనెఱిఱక్కైయై పురివారిప్పతాక పూర్వపత్తునవాడమ్ (శరీ రావసానత్తిలేయత్తాది). ౫ 'భోగేనత్తిరతేతుమ్యత్తాదిభ సంపద్యతే' ఎన్దిఱ మాత్ర త్తెప్పదే (వేదా న్దుజ్జిల్ వాననైయెన్దుతు).

ఈ - వాన నై ' ఎన్నిలో; ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టిత్తునై తే 'భక్తియైప్పన్మొట్టిళ్' ఎన్నున్, 'అతుమాన్తా తాన్ ప్రవత్తియై వుట్టున్మొట్టిళ్' ఎట్టుమ్ శొల్లిన్దీతే. అతల్, ఉపాసకనాటికరధికారియై పుత్తుడు చొప్పలుకీతను; ఇట్టు, ప్రవన్న నుక్కు చొప్పలుకీతను; ౧ 'తనవుతావ దేవదించియావన్న విమోక్ష్యే' ఎన్జివాక్యమట్టే ఇన్ద్రుత్తైచ్చిట్టికీతను. 'ఇతు తాన్ శరీరావసాన తై పుత్తుడు చొప్పలుకీతతో, కర్తావసాన తై పుత్తుడు చొప్పలుకీతతో, ఎన్నుచిచారిత్తు, కర్తావసాన తై పుత్తుడు చొప్పలుకీతయై సిద్ధాన్తి త్తల్లియో! అత్తొడువోధియాతో వితు ' ఎన్నిలో; న్యాయానుగృహీత మాయితే వాక్యమగ్ధప్రత్యాయకమావతు - ఉపాసకనుక్కు త్తాన్ శరీరసప్రచాయమముత్ శరీరలిక్కు వేట్టుకై యాతే అన్యభవుమ్ న్యాయమీవడకుమ్; ఇవణ, ముతలడియితే, 'ఎన్నుడై యనర్వభరణ్ణకుమ్ కడవాయ్ నయే.' ఎన్ను కొణ్ణునర్వభరణ్ణకులీతే భరన్యానమీవణ్ణనవనితే; 'ఇనన్తాన్ శేయీకీతయై యై అతువక్యమాయ్ పెట వేణుమ్' ఎన్ను చొవిలవ్వు హేతువుమిల్లై, ఇనన్తాన్ భరన్యానమీవణ్ణనవీశ్వరనుక్కు అత్త క్రియైడాయ్ అతువిలవ్వు హేతు వాకీతను ముట్టు. అకవిప్పడిన్యాన్మొట్టి తాట్టివనాతే ఇవనుక్కు శరీరావసాన త్తిలే పేతాకై కున్ త్తట్టియై.

ఇనితాన్, 'భగవన్ తలప్రవన్నా సాభగవన్ నమవావసా' ఎన్దు-మాధవిప్రవత్తిన్జి అనన్దరమ్ పెన్ద్రాన్తాక చొప్పినిన్దీతే. ముగ్ధలోపాఖ్యాన త్తిలే నన్దవాతే 'నరకానుభవమృణ్ణకీకన్తల్ భగవన్నా మిత్రవదంతాతే

టి.అ. వాననైయ్యెతు - శొల్ల పుట్టియైవడి. ఇతలే - పూర్వోత్తరానువృత్తికై ప్రారబ్ధేవుణ్ణసాపే, భోగేన-అనభ వేన, తీవయత్తా, అభ - తత్త్వల భోగసహస్రస్వరమ్, బ్రహ్మసంపద్యతే, కుశంజ పక్షవాన్మత్త్యర్థం ఇతిమాత్రార్థం. అతిల్ ఉపాసకనాటికరధికారియై పుత్తుడు చొప్పలుకీతయై - అవియవరియివ్డెత్తుకొణ్ణు, వేదాన్దళితే, ప్రారబ్ధకర్తావసాన త్తిలే మోక్షమొత్తుడు ఉపాసకనానధికారియై పుత్తుడు చొప్పలుకీతయైవడి. ఇన్ద్రుప్రవన్ననుక్కు చొప్పలుకీతయై - ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టియై 'శరీరావసాన త్తిలే మోక్షమ్' ఎన్ను తలప్రవన్ననుక్కు చొప్పలుకీతయైవడి; అక్రయాతే విరోధమిల్లై యొనుకరుత్తు. అతిర్వత్తు - వేదాన్ద త్తియైవడి. ఇన్ద్రుత్తు - ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టియైవడి. 3 'ఉపాయభక్తి ప్రారబ్ధవృత్తికానునాశినీ । సాధ్యభక్తి సాసాన్తీ ప్రారబ్ధస్యాపిహయినీ' ఇత్యవ్యవసాన సన్ధేయమ్. సాధ్యభక్తి - ప్రవర్తిత్యర్థం. ప్రవన్న నుక్కు శరీరావసాన త్తిలే మోక్షమొత్తుడు ప్రమాణమేయన్న (తస్యేత్యాది). పూర్వోగ్య. ఇతుతాన్ - ఇన్ద్రుతితాన్. సిద్ధాన్తి త్తియై, అక్రయాతే ఎమ్మెరుమావార్ దివ్యమాక్రియోడు విరోధియాతో వేన్దీయైవడి. ఇతు - శరీరావసాన త్తిలే మోక్షమొత్తివతు న్యాయానుగృహీతమాయితే వాక్యమగ్ధప్రత్యాయకమావత్తెను - తర్కత్తోడే కూడినాల్తే వాక్యమగ్ధశిష్యాయకమావత్తెనడి. అన్దన్యామై యుపపాదికి-తాన్ 'ఉపాసకనాటికరధికారియైవత్తు. ముత్తీ-వక్యమాయ్. అన్యభవుమ్ - కర్తావసాన త్తివుమ్. ఇనన్తాన్ భరన్యానమీవణ్ణనాల్ శరీరావసాన త్తిలే పేతాయవిడుమా వేన్న వరుచిచ్చెయ్ కిటాల్ (ఇన్ద్రానిత్యాది వాక్యవ్యయతాతే). (న్యాయానుగృహీతమాయితే) ఇత్యాదివాక్యవ్యవధి, (శరీరావసాన త్తిలే పేతాకై కున్ త్తట్టియై) ఎన్ను నుభవుక్కు-మతాత్మర్యమ్ - ఉపాసకనుక్కు విలవ్వు హేతువుత్తాక్రయాతే ప్రారబ్ధకర్తావసాన త్తిలేవుమ్ నడకుమ్. ప్రవన్న నుక్కు విలవ్వు హేతువిల్లా వైయాతే ఇన్ద్ర శరీరావసాన త్తిలే మోక్షమాకక్కడవతు; అక్రయాతే, ఇన్ద్ర కుతి ఇన్ద్రన్యానానుగృహీతై యాయ్కొణ్ణు అధికారిభేదేన అర్థవ్యయతైయమ్ కాట్టక్కడవతాక్రయాతే ఎమ్మెరుమావార్ దివ్యమాక్రియోడు విరోధమిల్లై యొనువడి.

ప్రవన్న నుక్కు శరీరావసాన త్తిలే మోక్షమ్ ఎన్ను నుక్కు - ప్రమాణక్లాట్టి, అనన్దనమమ్ కాట్టెతాల్ (ఇనితాన్ భగవన్దమి త్యాది). 'అభాత్రమాధవిసామీతవన్దన్యానయమగ్ధరమ్ । భగవన్దంప్రవన్నా సాభగవన్దవవావసా' ఇతిగారవపురాణే శ్రీరక్తమాహాత్మ్యే

అ.అ.వి. ప్రవత్తివణ్ణనాల్ శరీరావసాన త్తిలే భగవత్సాన్నిధియైవైవెక్కు ముక్తకణ్ణమాక ప్రమాణముడోవేన్దీ వరుచిచ్చెయ్కెతాల్ (ఇనితాన్ భగవన్దమి త్యాది). — భక్తునుక్కు కర్తావసాన త్తిలే వరకీకపేణ ఇవనుక్కు శరీరావసాన త్తిలే యెన్దెక్కు నిమామ కమేయేన్దీ శక్తియైతే యగుచిచ్చెయ్కెతాల్ (ముగ్ధలోపాఖ్యాన త్తిలేయిన్దీ వాక్యత్రయతాతే).

ఈ అనన్తము క్రూరానాకళి' ఎట్టతిత్తే; అనతారహస్యజ్ఞానముడై యవగృహ్యసిరాసన తిలేపెటక్కడవణ' ఎట్ట శొల్లానిట్టతిత్త; ౧ 'త్యక్తావదేమంపునరన నెతి' ౨ 'నర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి' ఎట్టమ్ శొల్లానిట్టతిత్త.

ఆనాల్, ప్రపత్తివణ్ణినవన నరత్తిలే భగవత్సాన్నిప్తియాకవేడ్డావ్రా, ఇవిరోధియెప్పొక్కి ఉన్దిరువడికల్లై తరనేణుమ్' ఎట్టజ్జోవివనవేడిక్కిటతు, పిన్నయుమ్ అనభిమతమానశరీరతోడేయిర్క్కిఱవిరుప్ప కర్క శేషత్తాలే యానతో, ఈశ్వరకైన్ద్రక్కివిరుక్కితానావతో' ఎన్నిల్; ఈశ్వరకైన్ద్రక్కితానాకీల్ అవనుక్కుచ్చిలదోషమ్ ప్రసక్తి క్కుమ్, అవన్ద్రా'నమ్విరోధియెనుడువేతుట్టిత్తు అవ్వరు కేణ్ణుపోకేత్తే' ఎట్ట శొన్నత్తోడుమ్విరోధిక్కుమ్; ఆనపిన్పు కర్వనశ్యోరీపాతి సుఖదుఃఖాద్యనుభవమివనుమ్వణ్ణియిర్క్కియారై కర్కత్తాలేయుమ్ తన్నెయన్తో; ఇని, కర్కమ్ నడై యాడక్కడనతానాల్ అవ్వళవుమ్ పోక త్తప్పెన్నెన్నిల్; అతువేడ్డా, అధికారివిశేషత్తాలే.

ఇవగప్రపత్తివణ్ణినవన నరమ్ ముక్తనామాకీతుతన్నె నచ్చుప్పొయ్ కై యోపాతియాక నిన్దై త్తజ్జి అట్టున్ ద్రాతు; ఇనియివనై యిక్లేళిలనాళిరు త్తవే, క్రీడీప్తురైయిప్పనాట్టుక్కువెళిచ్చిటవై వ్వుప్పణ్ణిక్కిడుతాప్పేలే, ఇవగళిల ర్కక్కువడేకిత్తుమ్, ఇవనడై యప్పత్తజ్జి తిరున్దువారుమాయ్, ఇజ్జనేశిలనన్తేకళుక్కు ముడలాయిరుక్కుమ్; ఇని త్తా' 'ఇవననై త్తనశరీరమన్దై' ఎట్ట ఇచ్చరమశరీర త్తై ఈశ్వరకతానాకవువేడిక్కివుమ్ మాట్టా.

ఇవన్ద్రాప్రపత్తివణ్ణిజనయయ తిలే 'ఇప్పోతేవిరోధియ్ ఉన్దిరువడికల్లై పైటవేణుమ్' ఎన్నుమ్ త్తనై యు మివనుక్కుడ్డాక నమ్మావనై యిలై, ముకమ్పడుకినతాకై యాలే 'ఇత్తైవిడ' ఎట్టాల్కడుకఇత్తైయా' ; ఇనియొరు

శీ-ఆ. త్మలీయాధ్యాయే. భగవన్నామశ్రవణత్తాలేయైదు-ప్రపత్తిక్కుముపలక్షణమ్. ఆపతారహస్యజ్ఞానమావతు-ఈశ్వరనుడైయజ్జన్మ కర్వనిబద్ధనము, అనుగ్రహనిబద్ధనమెట్టతీకై. ఎట్టనేయెన్ను (త్యక్తవీత్యాది). 'జన్మకర్తవమేషవమ్' ఇత్యాది గీతాయావ. 'దేహాపనాన త్తీకేమోక్షమ్' ఎత్తుక్కుమ్ - 'తేస్యతావదేవ' ఇత్యాది ప్రమాణమ్ తవిరప్రమాణద్యయమ్ త్యక్తావదేహమెన్నుమ్, సర్వపాపేభ్యోఎట్టమ్). 'త్యక్తావదేహమ్' ఎత్తు - ఉపాసకవియమానాలుమ్; ప్రపన్నసుక్కుమ్కెంపురన్నై యత్తాలేషిక్కిక్కియాలే, శరీరావసాన తిలేనాట మెన్దిటమాత్రక్కుమ్ ప్రమాణమాకక్కుటైయిలై.

శక్తానువాదమ్ (ఆనాలిత్వాది). ఆనాలెన్దు - ఇవతుక్కు - నిలమ్మపేతువిలై యేయానాలెన్దపడి. ఆకిలుమ్ ఇవనుక్కురుచి యిల్లామైయాలే యిట్టక్కితానెన్దికజ్జైయై వివక్షీతు, ఇవనుక్కురుచియిలుమ్ కుత్తితలిత్తయెన్దితార్ (ఇవిరోధియైయత్వాది). పరిహారమ్ (ఈశ్వర నిత్యాది). శిలదోషమ్ ప్రసక్తిక్కుమ్మెన్దు - శరణాగతనానపిన్పుమివగ దుఃఖత్తైయనుభవిక్కితా' ఎన్దిరునానాకీల్ నెన్పున్ద్రూపదోషమ్ పరుమెన్దపడి. అయాలే ఈశ్వరకైన్ద్రక్కితానెన్దు ప్పొవతాత్తెన్దపడి. శక్తాన్తరానువాదమ్ (ఇనికర్వమిత్వాది). అవ్వళవుమ్ - ప్రార్థకర్తావసానత్తళవుమ్. పరిహారమ్ (అతువేడ్డావిత్వాది).

ఆర్ద్రప్రపన్న నెన్దుమ్ దృప్రప్రపన్న నెన్దు మిరన్దువన్తయోకవివక్షీతు ఆర్ద్రనెన్దైక్కిక్కుమ్ మూన్తుపేతువుమ్ దృప్రనెన్దైక్కిక్కిక్కురు పేతువుమాయ్ నాలుపేతువపలిచ్చెయిక్కితార్ (ఇవగప్రపత్తివణ్ణినాత్వాది). నమ్మిప్పొయ్ కై - వివక్రూడమ్. (పరమశరీరత్తై ఈశ్వరక తానాకవువేడిక్కిమాట్టా) ఎన్దిటవిడ తిలే 3 'సంధాంచయాగ్ సంధేబ్రహ్మదేవః | రమతేతస్మిన్నతత్తీర్థకయానే! నైసంజహ త్యికుసుపూర్వేద్విహ' ఎన్దిటతియై ప్రమాణమాక ప్రసాదిష్వర్.

క్రీడ్ ఆర్ద్రవిషయమాక పేతుక్రయమరులిచ్చెయ్దు దృప్రవిషయమాక పేరుపేతు (ఇవన్ద్రాప్రపత్తియత్వాది. నాలునాళిరు ద్విగువానుక్కుమ్ ఎన్దిరుక్కుమ్మిర్వరక ఎన్నునుళవుమ్). సంభావనైయిల్లామైయెత్కాట్టుక్కితార్ (ముకమ్పడుకినవిత్వాది). ఆనాలివతు

శు. - శరీరపరిగ్రహమపజ్ఞతల్ గర్భ వాసమపజ్ఞతల్ శైయ్యతొట్టియవేణమెన్ను మళ వాయ్ న్దీవనుక్కుణ్డాకిలుళుతు; అన్దెయూ లేతత్తొత్తున్దాయత్తా లే అప్పడియే వేతాయరుక్కుమ్; ఇవనడై యనిన్దె కై యువపల్దె, "ఇవన్దానితిలే చావలమే పన్దెయరుదానాత్ నాలునాళిగున్దివనుక్కు" ఎన్దిరుక్కు మీశ్వరక.

"అనాల్, ఇగ్గేరక్కిటనాలునాళుమ్ అధివ్యాధికభక్తిడన్దోడతపడి అలాతానిల్ చావన్దెత్తిత్తోల్దే ఇవనె నుఖో త్తరనాక నైయాతొట్టి నాన్? నాట్రాన్ పాతి బన్దెయిల్లవ్దపాతాకళోకేత్తుమ్ బన్దినుడై యలాభముణ్డానపాతు ప్పొప్పనానాప్పలే యరున్దమ్ పోరుమ్మడిక్కిడాక వైక్కిట తే?" ఎన్దిల్; ఇవన్దా "ఇన్దిగోధియె ప్పొక్కియన్దె ప్పొరవేణమే" ఎన్దెయవేషీ తతు; ఇతుతాతన్దెత్తెన్దెన్దెయూ నిజ్జచ్చెయ్ తేయమ్ నిడమాన్దాతిగక్కిటన్దె, ఇతిలే నుఖో త్తరమాక్కిన్దె కున్దమ్మ, "ఇతుతానేనాన్దాయరున్దతాకే ఇన్నమ్మేలినాళితుతానే అనువన్దె త్తిడుక" ఎన్దిరుక్కు మిణ్డే; ఇవనడై యనిన్దె ప్పొక్కిడాకవై కున్దమ్మ ఇన్నము మెరుగ్గేరి త్తిలే యవనుక్కు రుచియుణ్డాకవుమ్ కూడుమ్, అన్దెయూ లే, ఇవనుడై య హితవరనాయ్ "ఇవనిరున్దపడి యరుక్కి-తా" ఎన్దిరుక్కుమ్. అన్దెయూ లే, ముకమేవల్ల గిన విత్తగిరిమ్ తన్నడై యేకట్టిన్దె ఇనియెరుగ్గేరి త్తిలే యవనుక్కు రుచి పిజప్పతిల్లు మున్నే, ఈశ్వరనుక్కు కాని యన్దోయ్ తు త్తెక్కిట్టలాయరుక్కుమ్. ముకమేపల్లకినతు తన్నడై యేకట్టిన్దెకూడునిజ్జమ్; మేల్ వరిప్పకుటితత్తి యామెయూలే అతిత్తుచియు; "ఇతుతానాట్రా" ఎన్దెపొలియాక వజీన్దమ్మ వైక్కుమ్. ఇవకములిలే "ఇన్దె

౧౦-౧౧ క్కొన్దెయమెన్న (ఇనియెరువిత్తాన్). గర్భవాసవిన్దెక్కిన్దెపన్దకప ర్తిమరలానార్ కున్దతరీరిపరిగ్రహముణ్డాకైయాలే (ఇనియెరు రీరిపరిగ్రహమపజ్ఞతల్ గర్భ వాసపజ్ఞతల్) ఎన్దెవికల్పితరుచియేకేతార్. తత్తొత్తున్దాయనావతు - ఇవకాయతొరుదడి పన్దె ల్లిన్దోక, అప్పడియేపరిత్తెన్దె క్కియన్దెవాన పేతుత్రియత్తెయమ్ సముచ్చిత్యవరల్లెన్దెయేకేతార్ (ఇవన్దెయవిత్తాన్). నిన్దెయెన్దె) ఎన్దెనకారమ్ - కీర్తీచోన్దెపేతుత్రియత్తెయమ్ సముచ్చయిక్కిటతు. అతావతు - "ఇవనడై యనిన్దెకైయావపల్దె" ఎన్దెయూలే కీర్తీ చోన్దె మున్దపేతుక్కుగోడే నిన్దెవు మెరుపేతుకన్దెవడి.

౧౨-౧౩ క్కొన్దెయమెన్న (అనాతిత్తాన్). ఇవన్దె ఇగ్గేరిన్దోడే యరుక్కిటనాల్ నుఖో త్తరమాక్కిన్దెయమై క్కిరణ్డపేతు వరుచిచ్చె గూన్దెనిత్తుగోణ్డె, ఇప్పడివైక్కిటతు మివనుడైయపితార్ మెన్దెతార్ (ఇవన్దానిన్దిగోధియెయత్తాన్, ఇరున్దపడియరుక్కిడాకన్దెరుక్కు మెన్ను మిళివుమ్). నుఖో త్తరమాక వైక్కిట ఇగ్గేరిన్దోడే శిలనాళిరుక్కు వేణమెన్దెక వాతమ్మన్దె క్కిరీరాన్దెయమైపేక్కిన్దెమెన్దెతార్ (ఇవన్దెయ విన్దెక్కిడాకవిత్తాన్). అన్దెయూ లే, కీర్తీచోన్దె పేతుత్రియత్తెలే నుఖో త్తరమాక వైయామెక్కు పరిహరణ్డెరుచిచ్చె గుతు, ఈశ్వరనుక్కుమ్ కార్వమ్ శైయ్యలాయరుక్కు మెన్దెతార్ (అన్దెయూలేముకమ్ పున్దెనవత్తాన్). అన్దెయూలే - కీర్తీచోన్దె పేతు ద్దియెకుడియాక నుఖో త్తరమాక వైయామెయూలే మెన్దెవడి. కట్టెకూడునిజ్జమ్మ క్కియెయమ్ రుచిపిజవాతపడియెయ్ క్కొట్టెకేతార్ (ముకమేవల్లగిన విత్తాన్దెవాకర్వయెయ్తెలే). పేత్తొన్దెయమ్ (ఇతుతా నిత్తాన్). పొలియాకవజీన్దమ్మ వైక్కుమ్ - ఇన్దెపేతుత్రియత్తెయమ్ ఈశ్వరనుక్కు కాన్దెయ్దెయ్ తు. త్తెక్కిట్టలాయమెన్దె కరుతు. ఇవన్దెక్కియాతిరుక్కు శరీరావసాన త్తిలే కార్వన్దెయ్యమ్మోతు అవునమర్ల మాకానో నెన్దె (ఇవకములిలే యత్తాన్). సత్త్వియత్తెయెడు త్తపాతు "ఇన్దె త్తవీర్ త్తర వేణమే" ఎన్దెయతిలేకొన్నా నేయాకియమ్

౧౪-౧౫ అన్దెయూలేయన్దెయమ్ - ఇవనిరున్దపడి యరుక్కిటనాల్ యెన్దెవడి. - (ఇనియెరుగ్గేరి త్తిలే యవనుక్కు పిజప్ప త్తొట్టుమున్నే ఈశ్వరనుక్కుమ్ కార్వయెన్దెయ్ తు త్తెక్కిట్టలాయరుక్కుమ్) ఎన్దె కీర్తీ; ఇవాన్దెయ్ త్తెలే - తన్నక్కలెలే న్దెన్దెర హనవన్దెయమ్ అనవధానమ్ పార్ త్తుగోణ్డెపామెన్ను మిడమ్ ఫలితమెన్దెవన్దెత్తె, అప్పడి యనవధానమ్ పార్ త్తుగోణ్డె పానాల్ అవనుక్కు అవునమర్లమాకానో నెన్దెకేత్తెయెన్దెరుగిరిక్కిడాక (ఇవకములిలేయత్తాన్). కర్తవ్యగోపాతినుఖుమ్ భావన్దెయ్ దమ్ ప్పొన్దెయూలే శరీరాన్దెయ్ త్తె రుచియు, అన్దెయ్ త్తిలే కొణ్డపాన్దెతార్.

ఈ-త్రవిర్ తు త్రవేణుమ్" ఎట్టుబరువా నై శొల్లివై కై యాలే, అవనుక్క పురుషార్థమ్ శెయ్ తానాకవుమ్ వేణ్ణావితే. ఇనిచరుమడైయి లేంకాకావహాణసన్నిభనాయుకుక్కుమితే. ఆకై యాలేముతత్తిన్న వారైయొక్కొండుఇవకవిలక్క మాట్టాతవళవితే ఈశ్వరకార్యస్థాయ్ తు తలైక్కట్టుమ్.

"అచిత్కల్పనాయ్ క్కిడక్కిణనత్తలైయిలే బరుతేనైయిడేక, నానెన్దైక్క క్కడవేక" ఎట్టుశొల్లివై త్తానితే. "ఇశ్వోక్తద్యయముమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయి సర్వస్వమ్" ఎట్టు శొల్లక క్కడవితే. [స్థితేమనసి] ౨౫ నిన్ద వానిల్లానెళ్ళు మోరిడై త్రిలేనిజ్జుతు. పట్టితిన్దుతిరియుమ్ పశువుడైయవనుక్కు ఒన్దిల్ ప్రవర్తిక్కు ప్పెణ్ణాతీతే; నెళ్ళొక్కొండు ప్రవర్తి క్కవేణుమిడేపురుషార్థమ్ పెణుమొత్తుమ్; ౩: తివ్యాహునిగ్రహంమనై నా యోరివనుకుక్కురమ్" ఎన్నానితే. నాట్టార్ ఊర్వశీనాలోకత్తుక్కు నాధనానుషానమ్ ప్పణ్ణానిజ్జు, అనళ తావనన్దవస్థానమ్ ప్పణ్ణానిజ్జు, "నీయైతాయన్దో?"

తీ-అ- చరుమడైయిలే "వేణ్ణామ్" ఎట్టు విలక్కినాల్ కార్యమ్ శెయ్యలామెన్నె (ఇని చరుమెత్తడి). "ఇణకముతలిలే" ఇత్తాది వాక్యతై నిగమిక్కితార్ (ఆకైయాలే ముతత్తిన్న విత్తాది).

కావహాణసన్నిభనానడైయిలే కార్యమ్ శెయ్యలామెన్నె (అచిత్కల్పనాయుత్తాది). ఆధవా, ఆనాల్ ఆన్దిన్న ప్పతివేణ్ణావో వెన్న (అచిత్కల్పనాయుత్తాది) ఎన్నపుమామ్ శోకద్యయత్తుక్కు మధనురుగిచ్చెయ్ తాక, ఇతికీర్తయెరుగిచ్చెయ్ తిత్తార్ (ఎమ్మె రుమానుడైయివిత్తాది). ..మనీ తే" ఎత్తుక్కుడమ్ (నిన్ద వానిల్లానిత్తాది) తీరు మొట్టే. నిన్ద వానిల్లా నెళ్ళెయ్ డైయేక - బరువిమ యితిలమరై త్తణుమ్ కాలతాహితీ నెళ్ళెయ్ డైయే వెన్నపడి. "వెన్దియే వేణ్ణి" ఇత్తాది-నాట్టిడి. నిజ్జు వేణుమెన్నుమ్ నిర్బన్దమే వెన్న (పట్టితిన్దై త్తాది). పట్టితిన్దుతిరియుమ్ పశువుడైయవనుక్కుతు - నేన్దొప్పసభ్యార్థమ్ పట్టిక్కొండుతిరివనుక్కునీరే, ఓరిడై త్రిలే అత్తణుమ్ నిల్లాత నెళ్ళెయ్ డైయవనుక్కున్నపడి. నెళ్ళుతాక వేణుమా వెన్న (నెళ్ళొక్కొండ్లిత్తాది). నెళ్ళెనియమిక్కువరున్దలోవెన్న (తేవ్యాహుని త్తాది). శిగీతాయామ్, "చెప్పలంసామనర్కృష్టప్రమాధిబలవర్చనమ్" ఇతి పూర్వార్థమ్. శ్రీవరాహపురాణే, "శీలేమనసి" ఇత్తాది. ఇవక శొన్నాల్ ప్రమాణమామెన్నె (నాట్టానిత్తాది). "పురుషావనిజరాజా ఊర్వశీనాలోకత్తుక్కు నాధనానుషానమ్ ప్పణ్ణానిజ్జి

ఆ-ఆ-వి. ఇన్ద్రోవన్దిక్కి, ఆన్దిగడైయిలే తెగిల్లామె - శరీరాన్దరత్తిలే రుచిపిజామెన్ను. హేతువాకై యాలే, ఇరువుమెరు ఇంద్రునిమాకుక్కుడాయ్ బ్బెత్తార్ (ఇని చరుమడైయిలేయత్తాది). ఇన్ద్రుడియరణ్ణు ఇంద్రముడ్డాయ్ బ్బెత్త పనన్దరమ్ "ఇణకముతలిలే" ఎన్దవాక్యతై నిగమిక్కితార్ (ఆకైయాలేయత్తాది). ౪ "మంయోగిః ప్రాణనియోగకాతే యత్నేనచిత్తే వినివేశయన్తి | సతంపుర స్థాధిరిమాక్షుః ప్రాణాకాజహకాస్తాప్త ఫలాహిభీష్టుః" ఎన్దజడియే ఆన్దిన్న ప్పతి యలై యాలే ఫలసిద్దియలైయెట్టు ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్ద తే ఎన్దజడైయిలే, ప్రవన్న నావనై నానెన్దప్పనెన్ద శ్లోకద్యయత్తిలే యరుగిచ్చెయ్ తా నేయెత్తార్ (అచిత్కల్పనా యిత్తాది). ----- "ఇత్తోరిడై త్రిలే నిల్లావిట్టార్" వరుకెవ్వుళిచ్చారమేతు, నిన్దాల్ వరుకెవభ్యుదయమేతు" ఎన్దజడైయిలే, అతిరణ్డై యుమడైవే యరుగిచ్చెయ్ తార్ (పట్టితిన్దై త్తాదివాక్యతయైతలే). ----- అవివేకికుక్కున్దోమనన్దు కిలన్దుమ్, వివేకికుక్కు క్కులన్దుమా వెన్న (నాట్టానిత్తాది). ఆతావతు-పురుషావనిజరాజా వేట్టుక్కు ప్పజప్పట్టవిడై త్తరే, కావహామైయాయ్ కొండు ఊర్వశి భూమియలేవన్ద సభ్యురయనిజ్జు, ఇననవళైక్కణ్ణు "స్త్రీయాక వేణుమ్" ఎన్దవేక్కిక్కు, "నాక శొన్న పడైయే తాయాలిలప్పడియే శెయ్ కేళిక" ఎన్ద అవళొల్ల, "ఆతావతేతు" ఎన్న "ఎప్పేతుమెక సమీపత్తిలే ఇరట్టాల్లుక్కుట్టియ్ క్కట్టిన్దక-వేణుమ్, విలి యిలే నగ్ననాయ్ ఎకమున్నేయరుక్కువొణ్ణుమ్, ఇన్ద్రాయాకల్ అప్పిలే విల్లుప్పొక్కేళిక" ఎన్దొల్ల, "అప్పడియే శెయ్ కేళిక" ఎన్ద చిరకాలమనోడే సంక్షేపిత్తుక్కుండు నిట్టి-జవళిలే, ఇవనుక్కుమ్ శావమాత్తుమ్ పిజన్ద ఇన్ద్రుడైయెత్తాయ్ తేయన్దైయైత్తు కొండుప్రపాతకనర్ధర్కకన్దమ్ బరురతియిలవరుపనుమాక మ్కాడియిరుక్కి-జవళిలే అవనుడైయెపుడైయెయ్ అన్ద్రు అట్టుక్కు ట్టికైయెయ్ అచారిత్తుక్కుండువాక, అట్టుక్కుట్టికళొక్కెయ్ తాయాకమిక్కుపుమరుగిచ్చెయ్ తాయొమ్మిట్టాండునుచ్చొల్ల, అవక షాకాతే వెణు మనేయరుక్కు, "శెన్దై ప్పురువ నెన్దొన్దేక, నీయెమ్మెన్దొప్పోలే స్త్రీయానాయ్" ఎన్ద వేపొక్కియెప్పణ్ణు అవనుత్తవన్దగ్గ వేవ్దొక్కియె

ఈ-ఎత్తునమన్నరిత్తు క్కడక్కనిట్లవల్ల విరక్తనితే ఇవ్వరైశొట్టుకితాళ. [నువ్వవ్వశరీరే] పరిణామద్రవ్య మాన శరీరము మొరునిలై యుచేదిట్టు. [ధాతుసామ్యస్థితే] అతుక్కుటుప్పాక్క ధాతుక్కుళుమొన్నముడణి బిన్ననిమి రుకై యున్ది క్కే ఇనై యుమెల్లామ్ సమమాయ్, శరీర త్తిరేయిరులాళువమపిట్టు, నత్తవివరలై యెడు త్తహతాకినమ్మె యావమెరువణ. స్మరిక్కితాన్ - “నామార్, శరీరమాకివితు అచితాయురుత్తు, దేహాతిరి క్కాయురుప్పానూ రా త్తావున్, అవనా సీశ్వరనుక్కు శేషభూతన్, అవనై ప్పెటుకై యివ్వత్తావుక్కు మోక్షమాకితు” ఎన్నురత్తు. [విశ్వసూపంచమూమ్] కుడన్ బుడక్కాతే ముట్టయ్ ద్దాల్ వరుమ్ వ్యసనమాత్తావతామావ్వులే, ఇవన్ బుక్కువన తొన్లు తనక్కువనదతామ్మడి ఎల్లావన్ త్రైయుమ్ శరీరమాకవుడై య నాయురక్కిటనెన్ను. [అజమ్] ఇనై వ్వులే జన్మనిబద్ధనమాన కలక్కుమిన్దిక్కి యరుక్కై యితే. [తత్త్వమిత్యాది] నత్తయాశి తిరియున్దువనుక్కుమన్దితే యిన్నినై వు; అచితల్లనాయ్ క్కిడక్కవన్దుమ్ “ఇవనీనినై త్తిలన్” ఎన్నుతనై యిడాతేనానవనై యెప్పొత్తుమ్ నినై త్త

శి-అ॥ పెన్దొదొక” ఎన్నిజనైయెనుసన్దిప్పుతు. (నీయొకతాయన్దొ) ఎన్నిజవిడత్తిర, ౧౦వృత్తైవనోర్వకింప్రాప్తాలజ్ఞాన్తరణాచనః! పానాభివదనంకృత్యా గురుపూజాంప్రయత్నవాక్” ఎన్నిజతనుసన్దేయమ్. ధాతుక్కుళి-వాతపితృక్షేపణ్. స్మరికకారత్తెక్కాల్లు కితార్ (నానారిత్యాది). “విశ్వరూపంచమమజమ్” ఎత్తు - * నారాయణ శర్దార్థమ్. “విశ్వరూపమ్ - మామ్” ఎన్నుస్సామిశ్వ సౌలభ్యస్థితేచ్యోన్నతు, వాత్సల్య సౌశీల్యజ్ఞుకుక్కుమపలక్షణమ్. “అజమ్” ఎన్నుజన్మనిబద్ధనమాన కలక్కుమిన్దియైన్దుకైయారే, జ్ఞానతత్త్వాదిక శ్చిన్చిల్లుకిటతు. † పిఱక్కై-కుట్టియతే చేతనమక్కుజ్ఞానాదికళోమిల్లుజ్ఞానంబుతు. “అతః” ఎత్తు - సౌతుచుమ్. “కొన్నపానాణసన్దిభమ్ - మియమాణమ్ - అనాన్ద రామి” ఎత్తుకుక్కర్థమ్ (నదైయాడియత్తాది వాక్యవ్యయత్తారే) ఎన్నునై - “న్నరామి” ఎన్నిజనినై. “న్నరామి” ఎన్నిజనద్రమానామ్ (ఎన్నుతుమ్ననైత్తపడియెన్చినైత్తు). “నుతే” ఎత్తుకుక్కుభావమ్

ఆ-అ-వి॥ పుడ, అన్వళివలే ఒరుమిక్మిన్ను, అన్ద్రులియలే అన్ద్రైక్కణ్ణు “వెలియరేయొమ్మన్నై నగ్ననాయురుదాయ్” ఎన్నుశొత్తి అన్ద్రరాజానైట్టు సన్ద్రత్తిరేపాళాళి; అన్ద్రరమ్, అన్ద్రరాజా భ్రాత్రనాయొక్కొణ్ణు అన్ద్రశేవత్తిడే సత్పురియానిక్క. నెన్నుడైయ వ్యస నత్తక్కణ్ణు ఈర్వశిమిళవుమవ్వు “దుఃఖపృడవేడొ, ఉన్నా రేయజాన గర్భవ్యతకవయ్దోరేయరుక్కుటు. ఒకవ్వుమ్ శైవవాతే ఒరుపిళ్ళి పిఱుక్కుమ్, అన్ద్రశ్చైవ్యయెయమనక్కుక్కొడుత్తు ఉన్నోడేయిరునాళి సంక్షేపిక్కితేక” ఎన్నుశొత్తిర్యాయ్, ఒరువ్వుమ్ శైవ వాతేతిరువ్వువన్దు పిళ్ళైయెయొక్కొడుత్తు ఒరునాళి సంక్షేపిత్తిరున్దు మిళవుమ్ సన్ద్రత్తుక్కు-ప్పొప్పొత్తు, అవన్ దేహాడవన్దగర్భరకళి అన్ద్రరాజానైపార్తు, “ఉనక్కువేణ్ణితోరు వరత్తెక్కేట్టుక్కొళి” ఎన్ను, “ఎనక్కు-ఉన్ద్రసోపాలోక్యమజేలమ్” ఎన్ను, అవరకళి ఒరు అగ్నిరుక్కుక్కొడుత్తు “ఇత్తాల్ యాగమన్ద్రినలే యుడానా తత్పాలోక్యమ్ పెజలామ్” ఎన్నుశొత్తిరప్పానార్కళి; అన్ద్రరావుమ్, అన్ద్రాగ్నిరుక్కుగ్గొవారానిక్క, పత్తైయభ్రాన్తి తిరైయెడుత్తు ఒరుతరకళికో అన్ద్ర అగ్నియెనైత్తు మజ్జురాయ్ త్తక పజ్జుణ్దుక్కువన్దు మిళవుమ్ననైత్తు అరళడియలేశెల్ల అన్ద్రాగ్నియానతుళమివుత్తురూపమాన్దొణ్ణు అన్ద్రాగ్నిదేహాడియరుక్కు, అశిలేయెయ కొమ్మె ప ముటిరుక్కుగ్గొవన్దుకడైన్దు అగ్నియెయజ్ఞాక్కి అన్ద్రాగ్నియలే యాగత్తైవ్వుణ్ణి ఉన్ద్రసోపాలోక్యత్తైయడైనామ్. అత్తైచ్చొన్దుకిటతు.

“నితేమనసి” ఎన్నిజ్జోకమ్, చరమన్దోకపూర్వర్థతైచ్చొన్దుకిటతు, “తత్త్వమ్” ఎన్నిజ్జోకమ్, ఉత్తరార్థతైచ్చొన్దుకిటతు; నితేమనసిమన్ద్రస్థశరీరసతి” ఎన్నెయారే - కాలాదియమాభావమ్; “చరః” ఎన్నెయారే - చైతన్యమాత్రమ్ శొట్టుకిటతు; “యః” ఎన్నె యారే - అధికారియతి యైయెన్దిటతు; “స్త్రా” ఎన్ను - స్త్రీకారత్తైచ్చొన్దుకిటతు; “విశ్వరూపమ్” ఎన్ను-స్సామిశ్వజ్ఞొల్లుకైయారే, “అజమ్” ఎన్నెయారే - కార్యాపాదకజ్ఞాన నూజ్జుళుక్కు-పలక్షణమ్; “అజమ్” ఎన్నెయారే - కార్యాపాదజ్ఞానతత్త్వాదిక శ్చిన్చిల్లుకిటతు; “మగ్నక్తుమ్” ఎన్ను - భక్తితనైపాళిమభ్యుపాత్రమివశీతమ్” ఎన్నుమరుళిచ్చెయవరకళి. “చరమన్దుక్కు-నిమ్మన్దు ప్పరివేదా” ఎన్నెక్కు ఇన్ద్రజ్ఞోకద్వయముమ్ ముఖ్యప్రమాణమ్.

ఈ. — పడియేనిట్టన్. [మధ్యకమ్] అడై కొడుపాల్ పోడుమవనై యోవనన్ పదబ్ధిబు - నెడునాళి వపై పుడువిత్తు
 కొండ్లుకార్యకాల త్తిలేవద్దవాతే పన్నెయిడాతనాల్ యెణ్ణియకల్ బురుననై యోవన్ బిబ్బు. [నయామివరమాం
 గతిమ్] గంగకల్పెన్ద్రురొట్టెయె అత్తవాళ త్తలె యెయిట్టుమత్తె తుక్కొడువోనాన్నలే. తానై కై యెమిడితుక్కొడువోమా
 యుటబు. ఆతివాహికలై వరక్కాట్టియారల్, పెరియతిరువడియెవరక్కాట్టియారల్ కొడువోకై యున్దిక్కే, ఆతివాహి
 కరిత ప్రధాననానతానే కొడువోమ్. *

ఈ — ముతత్తాట్టు. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేయిట్టెట్టె వాత్రయణ్డై సజ్జి హేణావరుళిచ్చెయ్ కితార్.
 (మాలై పళ్ళి తొమ్మిది మొదలు) సర్వేశ్వరన్దిరువడికకై క్కిట్టియాత్రయత్తు విక్రపార్పణ్ణోళి. మాలెన్దు -
 న్నేహకార్యమాన వ్యామోహమాయ, మాలైయుల్ సెన్న పుమామ్. భక్తియు క్రూరయెత్తు వడి. (తొమ్మిది తొమ్మి
 మినా) ఎన్దితార్, ౨. "తొమ్మిది తొమ్మిది" ఎన్దితముడై యవాననై యాలే ౨. అనలిసన్" ఎన్దు [ప్రపత్తియెప్పుడో బ్రయిత్తివన
 రాకై యాలే తమవాననై తోడ బుచ్చొట్టెట్టె. (ఎమ్మమినా) సర్వేశ్వరనిర్వాణ త్తవన్దు క్కెల్లామ్ కేషియాయ్ అనసై
 కుట్టిత్తు కేమత్తాకారమెల్లార్ కుమ్మ ముత్తిరుక్కయార లేవలర్ కుమ్మూకన్ పొట్టెట్టె. (నిన్దై కడ) భగవత్పాత్రి
 విరోధివద్దనున్నురల్, ౩. కమల్లికై కమల్లి కెన్దులిర్ విరహాన్తేన్ద్రుమ్మడియెన్నురల్. (కాలై మాలై) ఆత్రయణ్డుమ్మ
 కాలనియతియిలైయెన్దై. ౪ "ఆతివశ్యవద్దయాయ్" ఎన్దిటవడియేనర్వకాలత్తుక్క ముపలటణ్ణమ్. (కమలవలరిట్టె)

జి. ౨. (అరైయత్తాడి) అడైకొడుపాల్ పోడుకై రక్షిక్కిల్ తొమ్మిది కై కొండ్లుకై విడుకై. వివరణమ్ (నెడునాళి త్యాది). "నయామి"
 ఎత్తుక్కర్లమ్ (కళ్ళినిత్యాది). ఆత్తవాళ త్తలై - † ముద్దానైయుల్ బిల్లై. పతన్యానవర్తయన్ (ఆతివాహికలైయత్తాడి). ఆతివాహికలై
 ప్రధాననానతత్తు - ౫ "హర్దానగ్గోహితం" ఎన్దైక్క టాట్టై. హర్దక - సర్వేశ్వరక.

ముతత్తాట్టు (మాలైయత్తాడి). ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేయిట్టెట్టె వాత్రయణ్డై - ఉపాసకములైలుమ్ ద్రవత్తిరువాయ్
 తైలుమ్ అవనైయడైకై.

"ఆలిక్ మేలాలవర్ ద్దానాన - మానిబడియ - అడియిడైకకై - సజ్జి తొమ్మిది తొమ్మిది" ఎన్దన్దుత్తు, ప్రపత్తివరమానన
 (సర్వేశ్వరనిత్యాది). "మాలై" ఎన్దిట వికారమ్ అవ్యయమ్. "మాలైసజ్జి" ఎన్దుతుక్కర్ల క్తివరమానవర్దానరమ్ (మాలైయత్తాడి). ప్పూ
 కార్యమానవ్యామోహ తైన్దై క్తియెన్దిట. కారణకార్యోపచారమ్ పట్టుకొనెన్దు. ఆయాసనాభ్యభక్తియై, "తొమ్మిది తొమ్మిది" మినా
 ఎన్దులఘవాన్ పొట్టెట్టె నెన్నన్దు (తొమ్మిది తొమ్మిది విత్యాది). వివరణమ్ (అరళినిత్యాది). అతావమ్ - "అనలిసన్" ఎన్దు నిన్ద
 తుకభగవత్పొత్తియెన్దైయెవలమ్మిత్తు సర్వేశ్వరనైవేద్యబీజవాసనై తోడ బివెన్దు. "ఎమ్మమినా" ఎన్దిటమానవనాధమ్ (సర్వేశ్వర
 నిత్యాది). భక్తివరమాననాళు, "విన్దై" ఎన్దుతుక్కర్లమ్ (భగవత్పాత్రిత్యాది). ప్రపత్తివరమాననాళు అర్ధావరమ్ (మన్దిరయత్తాడి).
 అభవా, అర్థవ్యయమ్ భక్తివరమాననైయాలే యాకపుమాన్; అపాన్దు. విరహాన్తేన్దు తీరుమ్మడియెన్దు భక్తివరమాననాళు విరహాన్తే
 మిల్లాతిరకల్ చెయ్ తేయమ్ తమ్మడైయవాననైయాలే యరళిచ్చెయ్ తాచెన్దు. భక్తిమామక్క, ౬ "ప్రాతిర్విశితభావన్ద్యా మన్ద్యా
 వ్దొడిపనందర్లన్. నారాయణమవాన్ తీ సద్యోపావత్తయాన్దురన్" ఎన్దు - కాలైయమ్మాలై యమాత్రయక్క జేణమ్. ప్రపత్తివర
 మాననాళు "కాలైమాలై" ఎన్దుతుక్కర్లమ్ తేన్దు (ఆత్రయణ్డుత్తిత్యాది). ఆతేప్పడియెన్దు. (ఆతివశ్యవద్దయాయ్) ముతామిన్దయమ్

ఆ. ౨. ౨. ఆనై తొమ్మిది కై సమగ్రజ్ఞేషన్ మెన్దినినైపు సంసారికకుక్కిన్దైయిక్కర్లమ్, "తొమ్మిది తొమ్మిది" ఎన్దుకుక్కి
 పేరునైయరళిచ్చెయ్ కితార్ (తొమ్మిది తొమ్మిది మినా విత్యాది) వాక్యవ్యయతాతే. — తొమ్మిది - కై జ్ఞుర్లమ్. వాసనక్క పేరునైయ
 మనరళిచ్చెయ్ నిన్దుకొడ్లు, మున్దుకొన్నవర్లై వివరిక్కితార్ (అరళినిత్యాది.)

(౬-౨) తిరువాయ్మొయి.-౯ - ప - ౧౦ - తి - ౧ - పా - మాలై నజ్జి వ్యాఖ్యానం. ౨౪౫

ఈ.-నర్వపుష్పజ్జకుమ్ ముపలక్షణమ్. నీజ్జల్ విరుచ్చిన్ ప్రాకృతద్రవ్యమే యమైయమై. (నీర్) అనికాదికళమ్ మున్ను తైనీజ్జళేయమైయమ్. (వేలైయిత్యాది) సముద్రమణితాకై యాలే తిరై కళోవన్దు మోతానిన్దుళ్ళ మతిళాలే శూద్రుప్పట్టిరున్దుళ్ళ తిరుక్కణ్ణపుర త్తిరే. శ్రమహరమాన దేశమై. (అలిన మేలాలమర్ న్దాన్) సకలలోకజ్జై యమ్ వయిల్ బీలేవై త్తు బరుపవనాన వాలెన్దిరిన్ మేలే కణ్విళర్ న్దవన్. ఉజ్జల్ విరోధినిరసనజ్జల్ దుర్బటజ్జళేయాకిలుమ్ ఘటిప్పిక్కవల్లవనై. అననడియిజై కళై - ఇత్తైన్దుమిన్. (అలిన మేలాలమర్ న్దాన్) ఆల్ - నీరుమ్, ఇడముమ్. నీరిన్ మేలాలెన్దుమామ్, అలిన మేలిడ తైన్దుమామ్. ఆల్ - శెయ్యుళిన్దుమ్.

టీ-౨|| ముడిచున సర్వకాలజ్జలిం మై పడి. ఇరట్టానిరువదాతి ఎల్లపత్తమాన్దామ్మట్టు. "అయ్యన్దులెప్ప" ఇత్యాది. కమలమలర్ కేణ మెన్జిలనిర్బద్ధమైన్దు (సర్వపుష్పత్యాది). ౧. "కళిర్ తుట్టాయుమ్" ఇత్యాద్యసంక్షేపమ్. ఇత్రాల్ భావమ్ (నీజ్జలిత్యాది). వేలై-సముద్రమ్. తిన్దకల్ మోతవైతు - అర్థానిర్బద్ధమ్. "వేలైమారుమ్" ఎన్దు విశేషిత్రతుమ్ భావమ్ (శ్రమహరమాన విత్యాది). ఇత్రాల్ ఆశ్రయణ సౌకర్యమ్ సూచితమ్. పవనాన - భవనాన - ఉదాకానిత్తిల, అలిమేల్ - అలన్దిరిమేల్. ఇతు శొన్నతుమ్ భావమ్ (శుద్ధోవిరోధినిత్యాది). అర్థానరకభవతుక్కుక ప్రతికోపాదానమ్ (అనిన్దేరిత్యాది). అలిమేల్ - జలత్తిమేల్, అలమర్ న్దాల్ - అలిలైయలే యమర్ న్దానెన్దు తల్; "అల్" ఎన్దు - ఇడమాయ, అలిలైయల్ మేలిడలైయమర్ న్దానెన్దు తల్ ఎన్దు భవ్యమ్. ఇన్దిడలే "పెరియబీయర్" వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణానిల - చెయితే, "అలెన్దు జలలైవచిత్తుమ్మడియేలో" ఎన్దు విచారియానిల, కదాదెనాయక్ "అలాజ్జి ఎన్దు క్కడవతే" ఎన్దు, బీయరకవరళివారామ్ "అల్" ఎన్దు జలలై చొప్పై మోనెన్దు వరుచ్చెయ్ కతార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మైన్దు). శెయ్యుళిన్దు - కాన్ద్రసిద్ధమానమై. నిఖణ్ణసిద్ధమై, తిన్దెన్దుల్, వ్దుక్క-చొన్దుల్, శెయ్యుళిన్దు ఎన్దు మాన్దువక యాయిరుమ్మింటి; అలిల్, తిన్దెన్దుల్లవతు - దేశభాష; వ్దుక్క-చొన్దుల్లవతు-వ్యావహారికభాష; శెయ్యుళిన్దులతు - కాన్ద్ర భాష ఎన్దు తమిళుల్ నిఖణ్ణై చొన్దుల్లకిలుతు. "మూల్" ఎన్దు - సర్వేశ్వర స్వభవత్ తిల్, వేలైమారుమ్ ఎన్దు తొడకి అమర్ న్దానాన - మూలి - అడియిజై కళై - నజ్జి - కాలై మాలై కమలమలర్ త్తిరిన్ - విన్దెకడ - తొమ్మిటై మిన్దా ఎన్దు న్దుయమ్; "మూలై" ఎన్దిల విన్దెత్తిల్, వికారమ్ అవ్దుయమ్. "మూల్" ఎన్దు భక్తిపరమానోతు, నీర్ - కాలై మాలై కమలమలర్ త్తిరి - విన్దెకడ - మాలై నజ్జి తొమ్మి టై మిన్దా - వేలై మారుమ్ ఎన్దు తొడకి; అడియిజై కళై - కళివిమ్మి మలర్ త్తిరిన్ దైన్దుమ్ ఎన్దు న్దుయమ్.

అ-౨-వి|| "అల్" ఎన్దు - నీరైయమ్ ఇడలైయమ్ తొమ్మిటై, అలిమేల్ - నీర్ మేల్ యిరుక్కిల, అలిలే - అలిలైయలే ఎన్దు ర్దామర్దుమ్. అలి - నీర్, మేలల్ - మేలిడలైయ మున్దామర్దుమ్, "అలిమేల్" ఎన్దిల ప్రభవభవత్ తిలే, "అల్" ఎన్దిల వితు అన్దైయిజై (అల్ శెయ్యుళిన్దు మైన్దు). శెయ్యుళిన్దు - అవ్దుయ మైన్దు పడి.

ప్రతి.- మాలై నజ్జి ప్రవేశే. ఛాన్దాగ్యే వన్దప్రపాకే [౧౪] "తస్య తావదేవచిరం యవన్న విమాన్త్యే అభసంపత్సేన్యి." - గారుడపురాణే శ్రీరంగమహాత్మ్యే అశ్వత్థిత్రప్రశంసాయామ్, "అభయోషిన్దరా కాచిన్దాపవీచివిత్రతా" విదూషీనబద్ధరాజాం సర్వకా మవివర్తతా" తపశ్చరూపబహులం తస్మిన్ తీర్థవతకుళీ" అనాహరజిత్రోధానదాన్దై వామ్మనీధితా" ఇత్యురభ్య ఆధ్యాత్మత్రయేణ మాదవీవైభవం విసృజేహాన్ద్యై, త్మతీయాధ్యాత్మయవమే, "అభాత్రమాధవినామితవ ప్రస్వానయశ్చరమ్" భగవన్ ప్రవక్తా సాధగవన్ద మవావసా" ఇతి తస్యో ప్రవత్యాభగవత్ప్రీతిప్రకథితా. భగవత్పీతాయమ్ (౪) "జన్మకర్మవమేదివ్యమ్" ఇత్యాది, "త్య ద్వాదేవామ్" ఇత్యాది. || - శ్రీమరాహపురాణే శ్రీనామిం ప్రతిశీవరాహా; "నీతేమనసి" ఇత్యాది, "నయామిదరమాం గతిమ్" (భ-గీ-౬) "చ ఇన్దులంహి" ఇతి "తస్యాహం నిగమామ్" ఇత్యన్య అదిః ౩౩ ||

అర - తిరువాయ్ మొయి. - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మూలై నణ్ణి - ౨ - పా - కళ్ళవిల్లుమ్ వాళ్ళాయనణ్ణి.

ఇరణ్ణానిరువనాతి - ఎల్లుపత్తుమాన్డామ్మట్టు.

అయ్యప్పరైవనాయరమ్ పేరాతిసదుపదివాయ్. వాయ్నరుల్ తూవికైకలుమ్. ఏయన్.

పిత్తైక్కోట్టువైట్టట్రువిడు త్తపెమ్మా. నిత్తైక్కోట్టుడత్తుణ్ణియన్.

అవతారిక. - అయ్యప్పర్లు భగవద్విశ్లేషమును సహింపలేక బాధపడుచుండఁగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీశరీరావసానమును మోక్షమిచ్చెదనని సాదింప, దానిచేత సత్యసహృదులై, సంసారులగునట్టింబి, మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతివిషయమై భక్తిచేసి యుజ్జీవింపడి, అందుకుఁ జేతనీయెడల ప్రపత్తిచేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈపదిసాశురముల ననుసంధింపచుడియని యుపదేశించుచున్నాను.

తాత్పర్యము. - ఓ! చేతనలారా! శ్రమపారమైన తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేయున్న శ్రియఃపతియొక్క ప్రపాదములందు ప్రాతః స్నాయత్కాలములందు కమల కుసుమములను సమర్పించి భక్తియుక్తులై మీయొక్క సకలక్షేపములను సశించునట్లు ఆశ్రయించి యుజ్జీవింపచుడి.

మూ. - కళ్ళవిల్లుమలరిట్టునీరితైట్టామిన్. నళ్ళి శేరుమ్వయల్ తూన్ కిడణ్ణిచ్చడై.

వెళ్ళియేయ్నవతిళ్ తూన్ తిరుక్కణ్ణపుర. ముళ్ళి, నాళుమత్తొమ్మి తెమ్మిమినొత్తోణ్ణి.

ఆ. - (కళ్ళవిల్లుమ్) అవ్విరువడికరై కళ్ళవిల్లుమ్ మలరిట్టునీరితైట్టామిన్ తిల్, అవ్నరై నెణ్ణాతేనినెత్తుక్కొద్దు నాళుమత్తొమ్మి మినెణ్ణితార్.

అన్వ. - తొణ్ణి నీర్ కళ్ళ (౩) అవిల్లుమ్ మలరిట్టు ఇత్తైట్టామిన్ (౬) నళ్ళి శేరుమ్ వయల్ (౯) తూన్ కిడణ్ణిచ్చడై (౧౨) వెళ్ళి ఏయన్ వతిళ్ (౧౫) తూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ నాళుమత్తొమ్మి (౧౮) తొమ్మి తెమ్మిమినో (౧౯).

పన్నీ. - అననరమ్, అవన్ వత్తిక్కిఱ దేత తైయెరారాత్తు అతినుడైయ తేనువత్తెమ్మె యనుసభిత్తు సుభిక్తతాయవ ర్తిక్కి స్సాగుణ్ణోళెణ్ణితార్.

అనుభవపాపలముడైయ. నీర్గళ్ళ, మధునై, (౩) మలరికిఱ, పూక్కరై కొండై, ఆరాయ్మణ్ణోళ్ళ; (౬) భోగ్యసమృద్ధియాశ త్తుడ్రుమాపెదోనణ్ణకళకవ్వుడ, శేరన్దవత్తిక్కిఱ, వయల్ కళాతే, (౯) తూన్ పుట్ట, అక్కనడైయ, పరిసరత్తిలే, (౧౨) వెళ్ళియాతే శమైన్ద, మతికళాతే, (౧౫) తూన్ పుట్ట, తిరుక్కణ్ణపుర తై, రత్తెయ్మడైయ దేశమెన్ద నిత్యానసద్దాసమృద్ధి (౧౮) అనుభవపాపప్రీతియాతే, తొమ్మితుకిర త్తియోడేవ ర్తియణ్ణోళ్ళ. (౧౯) ఇత్తైట్టామిన్ ఎన్ఱిఱవిడమ్, కీట్టిర్ * అడియిలైకళోడే యన్దెరమాయ్, దేశపరమా కవుమాన్. వెళ్ళియేయ్నవత్తు - శుక్రవదత్తోడే శేరన్దవత్తువెన్దమాన్. అన్నియే వెళ్ళిరాన్ద నిఱముడైయమతిశిష్టమాన్. నళ్ళి - పెదోనణ్ణి. ౨.

అరము. - ఓ! చలనలారా! మీరు తేనె (౩) కారుమన్న పున్నములను సమర్పించి ఆశ్రయించుడి; (౬) ఎండకాయలు చేరియున్న పొలములచే (౯) చుట్టుబడిన అగడ్తయొక్క సహింపనందు (౧౨) వెండిచేత నిర్దింపబడిన ప్రాకారములచే (౧౫) చుట్టుబడిన నీరు క్కణ్ణపురమును ప్రతిదిగనును ఆనుసంధించి (౧౮) ఆశ్రయించి యుజ్జీవింపచుడి. (౧౯).

ఈ. - ఇరణ్ణామ్మట్టు. ఇప్పివయత్తు కైక్ వరుణిఱిలో? ఎన్దొమ్మచాపలముడై యార్, సురక్షితమాన దేశ మెన్దనిర్భయరాయ్నిత్యమాక వాశ్రయముణ్ణోళెణ్ణితార్.

(కళ్ళవిల్లుమిత్తొడి) తెవ్విప్పువైక్కొణ్ణి అశ్రయియుణ్ణోళ్ళ. న్నే హికళాయిరుప్పార్, తెవ్విప్పు శ్లేడువర్ కళిఱే;

టీ. ౨ || ఇరణ్ణామ్మట్టు (కళ్ళవిల్లుమిత్తొడి). “తొణ్ణిరే - వెళ్ళియేయ్న” ఎన్దొడణ్ణి “ఎమ్మిమినో” ఎన్దు మళవుమ్ కట. టీ. త్రవతారికై (ఇప్పివయత్తుకైక్-త్తొడి).

“కళ్ళవిల్లుమ్” ఎన్దు తుక్కణ్ణావమ్ (తెవ్వియత్తొడి). కళ్ళవిల్లుమ్ మలరి - తేణ్ణిరికిఱమలర్. కీట్టి, ప్రాశస్త్యతీవ్రస్థ మెన్దు యుమ్” ఎన్దునెత్తు, ఇణ్ణే “తెవ్విప్పు” ఎన్దు విశేషిక్కిఱతెన్దున్న (న్నే హికళాయిత్తొడి). అతావతు - పరివిత్ కార్యమెన్దపడి.

తీరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నన్బి - ౩ - పా - తొడ్డోర్ వ్యాఖ్యానము. ౨౭౭

ఈ. - ౧. కళ్యాణ తుల్యమౌ కలవలరుమ్. పుష్పజాతి మాత్రమే యమై ముమితేలవన్బుడియై ప్పార్వతీ. ఆక, ద్రవ్యతాంతమ్యమే పార్వతి, ఆశ్రయము నుపకరించు త్రేయే పార్వతి. మత్తనై, శ్రీపురుషోత్తమమునై యానుక్కురాజపుత్రకాతా తిని శిష్యాకప్పున వాడై యుండువుతు. (నల్గియిత్తాడి) నల్గియెన్దు - పెడ నడ్లు. నీర్ మాతా తదిదన్బి. కి యాయీ ద్రివై న్ద్రువుతు. జలనమ్మన్దియెదుడై తానవయలా లేనూ బ్రహ్మలక శ్రీపరుకే. కిదన్బు - అకట్. (నల్గియిత్తాడి) నక్షత్రపద త్రపుమోడైన మతి శిష్యులత, వెల్గియా లే శిష్యులట్టగ్గి (తనుతియాన) మతి శిష్యులత. ప్రత్యక్షిత్తియో మాకిలున్ద్రేవే మాతీశయతా తిలతివిలక్షణమాయ్ త్తేరుమితే, తిరుక్కణ్ణపురముల్గి) కి మత్తనై తేనిన్ద్రయమానదేశ మెన్దులనునన్ద్రువున్ద్రయ తిలేవలరాయురప్పార్, నిత్యమాక త్తొగ్గుతుజ్జేవియున్ద్రోళ్. అపవనీకడల్ త్తెల్లాకాకుమ్. ఎన్నుమాప్పేలే ఇన్ద్రయ త్తేల్ కాలనియతియిలై.

౨.

తి. - అ. ఇవకున్ద్ర నిర్వహి దైయోవెన్దు (కళ్యాణిత్తాడి). తిరుమొట్టి. కణిలర్ - కాకణమ్మ. ఇతల్ ధరి త్రవర్మమైన్దు (ఆవిత్తాడి). ప్రేమ ప్రేయేపార్ వు. మెరుకున్దు నంపాడు (శ్రీపురుషోత్తమయితాడి). తి. - అ. బి. వి. తి. తి. ఇక్కడెప్పుడు క్షణాన్దును, ఇరుగొన్నరున్దు భావము (నీర్ మాతా తదిదన్బి). "వెల్గి" ఎన్దు - శుక్రనాయ, ఆత్మతే నక్షత్రపద త్తేన్దులుకలరు. ఏయ్క - అన్ద్రయన్దు పట్టాకయన్దు. అన్ద్రుదీపమన్దు - త్తేరుమితే (ద్రవ్యక్షిత్తి - తి. అ. వి. తాడి). "వెల్గియేన్దు నమతి" ఎన్దు త్తేన్దు (ప్రేమ త్తాతే నిర్వయమానవైవుతు). "తొడ్డోర్ - నాకుమత్తొగ్గుతేరుమితే" ఎన్దు త్తొగ్గు (ఇన్ద్రయ త్తేయితాడి). "నాకుమ్" ఎన్దు విశేష భక్తున్దు భావము (అవన్ద్రుదీ తాడి). "అత్తన్ద్రుదీ పిథరాజంబనిత్వం నేవేవన్ద్రుదీ" మత్తనై త్తొగ్గుతేరుమితే (ప్రేమ త్తేన్దు) ఎన్దు త్తేన్దు (అవన్ద్రుదీ) ఎన్దు. కళ్యాణిత్తాడి మలరట్టునీర్ తొగ్గుమిత్తా ఎన్దు త్తొగ్గు క్షిప్ర ప్పాన్దు తేయన్దు. ౨.

తాత్పర్యము. - ౧. భక్తులారా! జలమచేసియున్న అన్ద్రులచేతను రజతమయ ప్రాకారములచేతను రక్షించుచున్న తిరుక్కణ్ణ పురముననుంధించి తేనెకాయచున్న కుమకుసుమములచే నారాధించి యుజ్జీయించుడి.

౩.

మూ. - తొడ్డోర్ నున్ద్రయర్ పోకనీరేకమాయ్ | విల్లువాదామలరట్టునీర్ త్తెల్లుమిత్తా |

నల్లుపాడుమొట్టిలో శూన్య తిరుక్కణ్ణపుర! త్తెల్లువాన్, అమరర్ పెరుమాన్ద్రేయే!

31

అ. - (తొడ్డోర్) నన్ద్రులొకేన్ద్రునాయ్, * అన్ద్రులునుమరకళ తిపతియాయునన్ద్రేయే, సన్ద్రసమాశ్రయతేయ నాన్ద్రాకాక. తిరుక్కణ్ణపుర త్తే యొద్దున్ద్రులయిరన్ద్ర వనకున్ద్రునన్ద్ర ప్రయోజనరాయ్ తొడ్డ అడిమై శిష్యున్ద్రోళ్నితార్.

3.

అన్ద్రు. - వల్లు పాడుమ పొట్టే (౩) శూన్య తిరుక్కణ్ణపుర త్తే అన్ద్రవాన్ (౨) అమరర్ పెరుమాన్ద్రే తొడ్డోర్ నున్ద్రులయిరన్ద్ర (౯) పోకనీర్ ఏకమాదు (౧౨) విల్లు వాదా మలరట్టు (౧౫) నీర్ తొగ్గుమిత్తా. (౧౬)

అన్ద్రు. - అన్ద్రులయిరన్ద్ర, విలక్షణవిధూతి యన్ద్ర నాయ్ తొడ్డోర్ మలరన్ద్ర సన్ద్రేన్ద్రునై ఏకకణ్ణరాయాకాధియన్ద్రోళ్నితార్. నన్ద్రులొకేన్ద్ర, కళిత్రుప్పాడుమ్, పొట్టే, (౩) శూన్య తిరుక్కణ్ణపుర త్తే, వరుమపనియనాయ్, (౨) మారిన్ద్రునాయ్ కళ్యాణిత్తాడి నిన్ద్రునై, నకలరన్ద్రులొగ్గునీరేవయన్ద్ర వరన్ద్ర కళి త్తెన్ద్రునై వాలాన్ద్రేన్ద్రుమ్, (౯) తిరుప్పాడి, నీర్గో, ఏకమాదురాయ్ తొడ్డోర్, (౧౨) విరాన్ద్రోన్ద్రునాయ్, శిష్యున్ద్రోయర్, పూకళైయిట్టు, (౧౫) కణ్ణోలేనన్ద్రునాయ్ మాక వారాధియన్ద్రోళ్. (౧౬)

అన్ద్రు. - తున్ద్రులయిరన్ద్ర గానములేయన్ద్రునై తొట్టలే (౩) మట్టలేన్ద్ర తిరుక్కణ్ణపురమందువేచేన్ద్రునై వాడుమ ప్రాన్ద్రునై కళ్యాణిత్తాడి (౨) నిత్యమామలరన్ద్రుమియునైన్ద్రులయిరన్ద్ర (న్ద్రులయిరన్ద్ర) వరుమలారా! మియొక్కన్ద్రేయే (౯) నకలరన్ద్రు మియన్ద్రునైన్ద్రులయిరన్ద్ర (౧౨) వికసించుచున్న వాడని పుష్పములనునన్ద్రించి (౧౫) ఆశ్రయించుచి. (౧౬)

3.

గొట్టే - మొ. ౧౦౭ - ౨. శ్రీభక్తులెమ్మ ప్రక్షిప్తమ్. (పా) ప్రేమతాతే. ౨. ౨౩ - (౩) "కుమన్దు" ఎన్దు తాత్తేర్.

౨౮౦ తిరువాయ్మొళి. - ప - ౧౦ - తి - మూలైసళ్ళి - 3 - పా - తొడ్డొర్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ - మూర్తామూర్తి. తిరుక్కణ్ణపుర తేనిన్దురుళినవన్ ఉభయవిభూతివాదనాయున్లు, ఉబ్బోరుగిళుమ్ కెడ అనన్యప్రయోజనరాయ్ తొడ్డొర్ శయియున్ శేనికార్.

(తొడ్డొర్) ఆకాలేశముడైయారాన నీజ శెన్నుతల్, ౧ * అహంసర్వంకరిహ్యమిక్కిట్టుప్పిజన్దనీజ శెన్నుతల్. (సున్దమేశుయర్ పోక) తుయరుమ్మిళవర్ కళుకు - వ్యాప్తు త్రమాయి తేయిరుప్పతు. విమయ ప్రావణ్యత్తాల్ వన్దనుగళు మెన్నుతల్. ఇత్తెక్కుప్పెత్తాల్ ముగళు మెన్నుతల్. (నీకేకమాయ్) నీజ శేనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్, నీజ శెల్లూరు మొరు మిడతాయెన్నుతల్. (తొడ్డొర్) ఎన్దయా శేల్లూరు మొరు మిడతాకలామిడే. (విణ్ణువాడమల్) అలరత్తుడన్దనీవళ వాయ్

కట్టయనలర్ న్దువాడతపూ. శెవిప్పూవై తొడ్డొర్ శయియున్ శేన్. (వణ్ణుపాదుమిత్యాది) వణ్ణుకళో మధుపానమత్త మాయ్ తొడ్డొర్ పాదానిన్దుళ్ళోలై తూట్టన్దేవమ్; ౨. (ఏతత్సామగాయన్నా నే) ఎన్దెజపడియే. నిరతిశయభోగ్య మానదేశమెన్దె. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తెడ్డవాణమరర్ పెరుచూనై యే) తిరుక్కణ్ణపుర త్తేనన్దు ఎళియనాయుక్కిజ

వన్ ఉభయవిభూతివాదనాయున్లు; పరమపనలయనాయ్, * అయర్వళుమమరర్ కళితపతియుమానన నెన్నుతల్. లీలావిభూతిక్కినిర్యాపాకనుమాయ్, నిత్యసూరికళుకునిర్యాపాకనుమాననెన్నుతల్. ఇత్తెల్ల శయిత్తువిరోధియైప్పొక్కి పూర్ణానుభవమ్ పణ్ణ ఒరుదేశవి శేమమ్ తేడిప్పొక్కి శేడ్డా, నిత్యసూరికళు మిక్లవన్దనుభవిక్కుమ్మడి శీలాదిగుణాధిక్యమున్దేతే యిణ్ణు. అన్దోక్కువై త్తతాల్లెయిల్ విట్టి తిరుప్పార్ కుజ్జీవనమలైయే; అప్పడియప్ప తే యిణ్ణు త్తైవలై. 3 ప్రతిమా న్దప్రబుద్ధానామ్ ఇతుక్కాళవన్దా రరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి - (అమ్మేటిలు మేటిపూయూనిన్దొల్ దేశకరుక్కు చ్చొప్పి వేణు మో? ఎన్దు.

3.

తీ-అ- మూర్తామూర్తి (తొడ్డొరిత్యాది). (తిరుక్కణ్ణపుర త్తెడ్డవాణ సమరర్ పెరుచూనై న్దున్దుయర్ పోక నీకేకమాయ్ విణ్ణువాడా మలరిట్టువీరి త్తెడ్డమిక్ - ఎన్దెత్తెక్కుటాన్దే త్తవతాంకై (తిరుక్కణ్ణపుర త్తేయత్యాది).

“తొడ్డొర్” ఎన్దు - చనలర్ కుక్కుమ్, శేనవృత్తియిలన్దు త్తరుక్కు. చనర్ కళుక్కుమ్ వాచకమాత్తయాలే, ఆర్దవ్యత్తై యి మరు రిచ్చెయ్ తిత్తార్ (ఆకాలేశమిత్యాది వాక్యవ్యయత్రాతే). అహంసర్వంకరిహ్యమిక్కు - ౧ (అహంసర్వంకరిహ్యమిక్కు) ఎన్దైయ పెరుమాళ్ ప్రాధి త్తెక్కుబ్బర్వక్కుక్కెన్ద పడి. (తుయర్) ఎన్నా తే, “నన్దమ్” ఎన్దువి శేషి త్తరుక్కు భావమ్ (తుయరుమిత్యాది). ఇనర్ కళుక్కెన్దు ఆకాలేశముడైయారైయమ్, కైబర్వత్తైతే అన్యయిక్కువిట్టుప్పిజన్దాయమ్ తొల్లకిజురు. అతేతెన్న (విమయిత్యాది). “తొడ్డొర్” ఎన్దు తిక్ ఆర్దవ్యయానుగణమాక, (తుయర్) ఎన్దు తుక్కు. మర్దవ్యయానురరిచ్చెయ్ తార్. నీజ శేనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్ తెన్దురు - అననుజ్జ లిడత్తై అన్యప్రయోజననానాశ్చేతే నీజగుమనోదేశిపూవయరా యెన్దపడి. “తొడ్డొర్” ఎన్దు - అణ్ణిమేవిలియాయ్, సమోధిక్కి జరు. అణ్ణిమేవి - సామిపాన్యవన్దనమ్. ఒరుమిడతాకైక్కడయే తెన్న (తొడ్డొర్తెన్దయాలే యిత్యాది). విణ్ణు - ఈమద్దిక సితమాయ్. ఫలి తమ్ (శేవియిత్యాది). “వణ్ణుపాదుమ్” ఎన్దు తుక్కు. దృష్టానమ్ (ఏతత్సామిత్యాది). ఫలితమ్ (నిరతిశయిత్యాది). “అణ్ణువాణా” ఎన్దయాలే - లీలావిభూతినాదత్వయమ్, “అమరర్ పెరుమాళ్” ఎన్దయాలే - నిత్యవిభూతినాదత్వయమ్ తొల్లకిజురు; ఇత్తెక్కాట్టుకిత్తార్ (తిరుక్కణ్ణపుర త్తేయత్యాది). “అణ్ణుమ్” ఎన్దు - లీలావిభూతియాక మరురిచ్చెయ్ తు, నిత్యవిభూతియాక వర్ణానరమ్ (పరమ చరేత్యాది). మున్దపర్వత్తుక్కు శబ్దనిర్యాక ప్రదర్శనము శేనవివరణమ్ (లీలావిభూతిక్కి-త్యాది). (తిరుక్కణ్ణపుర త్తే చ త్తెక్కిజున నుభయ విభూతినాదమ్” ఎన్దు త్తాల్ భావమ్ (ఇత్తేయత్తైయిత్యాది). సంసారికగుక్కాన్దనీజ అలైయలై నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయే యెన్న (ఆన్దర్ క్కి-త్యాది). ఇత్తాల్ - సన్దసమాశ్రయణీయై న్దు పడి. సన్దసమాశ్రయణీయనానాల్ “ప్రతిమాన్దప్రబుద్ధానామ్” ఎన్దు తు శేరుమ్మడియో, ఇన్దపపత్తైతే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయేయ్ తొల్ల ద్దొనిన్దతేయెన్న (ప్రతిమాన్దిత్యాది). అమ్మేడెన్దురు.

ఆ-అ-వి. ఇన్దవిభూతియలై యెల్లూరు మొరు మిడతాక తూడుమోవెన్న; ఎల్లూరుమ్ అహంసర్వంకరిహ్యమిక్కిట్టుప్పిజన్దనీక క్కాక్కయాలే మామమెన్దొర్ (తొడ్డొరిత్యాది).

3.

(౬౩) తిరు వాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౧౦ - తి-మా-లై నన్జీ - ౪-చా-మా-నై నొక్కి న్నాల్వొక్కన్. ౨౯

జీ-అ॥ అశ్రయదైత. అశ్రయభావామపిపిష్టపదార్థానామకృత్యం. “అగ్నోతిపిపిష్టపదార్థానామకృత్యం” అనునాశ్రియభావం వాంఛ్యత్రసమదర్శనామ్. వర్ణనాదుమెత్తుతుడగ్నే, పెరుమానై - తొట్టెల్లెమ్మ, ఇతైల్లెమ్మ మి నత్కన్వయః. ౩.

ప్ర-తి.— మూవ్వామ్మట్టు (తొట్టెల్లెమ్మనుత్యాది). (అబ్రహామచరక్ పెరుమానైయే) [ఉత్తరగీతాను] “అగ్నోతిపిపిష్టపదార్థానామకృత్యం” ప్రతిమాస్మత్రబుద్ధానాం సర్వత్రసమదర్శనామ్. ౩.

తాత్పర్యము.—ఓ! భాగవతులారా! ఉభయ విభూతిసాయకుడై పరమభోగ్యములైన తోటలచే జట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును వేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని మారందలు శేషినించి మియెక్క సకలకేళములను సళించునట్లు నవ్యకుసుమములచే నాలాపించి యున్న విందుడి. ౩.

మూ.—మానై నొక్కి-నుడప్పిన్నై త్తెన్జే వాడామలరిట్టునీరియైల్లెమ్మ. 1

వానై యున్దుమతిళి తూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ | తానయన్దు పెరుమాళ్ శరణాపమే | ౪.

ఆ.—(మానై నొక్కి) ఎల్లార్ ము-మినియనాయ్ కొల్లెమ్మపిన్నై ప్పిరాట్టియోడేమడత్తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే యెల్లెమ్మనయన్దు వెమ్మెరుమాన్ క్కిప్పడి అనన్దునయోజనరాయ్ కొల్లెమ్మడిమైకెయ్యవే, తన్దిరువడికళిల్ నత్కన్వయమాన కైజ్జిచ్చమాన సమ్మతైయైల్లెమ్మ ము-త్తెరువడి త్తెరువుమైయైతార్. ౪.

అన్య.— మూళ్ నై నొక్కి (౩) నుడమ పిన్నై త్తెన్జే వాడా మలరిట్టు (౯) నీర్ ఇతైల్లెమ్మ వానై (౧౨) ఉప్ప మతిళి తూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ (౧౫) తానయన్దు పెరుమాళ్ శరణాపమే, (౧౮)

పన్నీ.— అనన్దుమ, అతిశయిత భోగ్యనాన కృష్ణనై, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టి కేరత్తియిరే ఆరాయున్దో శ్రియైతార్. మానానతు, తోన్ద్రునైయమ్మడియన, నోక్కెయ్మడియళాయ్, (౩) అత్త నణ పూర్వాయన, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టిమ్మ, ఎల్లన్ నాయ్, (౬) ౧ ‘నరసన్ద సః’ ఎత్తిపడియే తేన్జేరే భోగ్యసూతరాన వనై, వాడాత, పుప్పజ్జెక్కొల్లెమ్మ, (౬) నీర్, ఆరాయున్దోళ్, ఆకాళత్తై, (౧౨) త్తెరువు న్నిడియోళిన, మతిళి తూన్ ద్ద, తిరుక్కణ్ణపురత్తై (౧౫), ఆత్తిరే ము-ముకన్దోడుక్కమ్మ యోగ్యన్ద అమ్మ, ఎన్దు తానేవిరుప్పిన, సర్వేశ్వరక, అన్యాయత్రయణీయ శేషన్దిరే యున్దుభుడైయ ఆరానన ప్రతిసమ్మన్దియాయ్ కొల్లెమ్మ గన్వయ నామే. (౧౮) తేనై వాడామలరెమ్మ - పూశ్చోడే మట్టపుమాన్. ౪.

అరము.— బేడి (ఓడిపోయి) సిగ్గుపదునట్లున్న చూపుకలదియ (౩) స్త్రీత్యయై రికలదియనైన నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికి నల్లభుడై (౬) భోగ్యగూతుడైన శ్రియఃపతిని, వాడనిపుష్పములను సమర్పించి (౯) మీరు ఆశ్రయించుడి. ఆకాళమును (౧౨) త్రోయుచున్న (మిక్కిలి యున్నతియునైన) స్రావారములచే జట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును (౧౫) తానేయళవడిన సర్వేశ్వరుడు, రక్షకుడగును. (౧౮)

ఈ.— నాలామ్మాట్టు. ఆశ్రయిక్కుమిడత్తిర నప్పిన్నై ప్పిరాట్టి పురువ కారమాళ్ వాశ్రయియున్దోళ్, అవను జ్జుగుక్కు రక్షకనామనితార్.

(మానై నొక్కి) మానానతునై యున్దుడియన నొక్కెయ్మడియనళ్. మూళ్ తోన్ద్రునాణున్దుడియన యిన్దు నొక్కెమ్మపురు. (నుడప్పిన్నై త్తెన్జే వాడామలరిట్టునీరియైల్లెమ్మ) స్త్రీత్యయై ముతలాన అత్త గుణగ్గళై యున్దు య నప్పిన్నై ప్పిరా

జీ-అ॥ నాలామ్మాట్టు (మానై నొక్కి). “పిన్నై త్తెన్జే వాడామలరిట్టు - ఇతైల్లెమ్మ, పెరుమాళ్ శరణాపమే” ఎన్దుకైక్కూత్తిర పతారికై (ఆశ్రయిక్కుమిత్త్యాది).

మూళ్ నై యున్దుడియన నోక్కావతేతెన్న (మూళ్ తోన్ద్రునాణున్దు). “నై” ఎన్దు - కడైక్కుత్తెలాయ్, నైయమ్మెప్పడి.

ఈ-ట్టికు-వల్లభనాయళ్ళవనై. (తేనై) నిరతిశయభోగ్యనానవనై. ఇవ్వేప్పజుడినీరై యమ్మోనానుజ్జళై కుడిక్కుచ్చొల్లకీటతు. (వాడామలరిట్టునీరై తైజ్జుమి) శెప్పిప్పువిట్టునీరాశ్రయయిల్లొళ. తేనై యమ్ శెప్పిప్పునై యమ్ శేకైల్ల-పాలేకాణమ్ ఆశ్రయణమావతు. (వానై యిత్యాది) ఆకాశత్తొడేన్నరైవణ్ణి అత్తైత్తళ్ళమాప్పొలే యిరుక్కిటమతిళాలే శూభపుట్టవూరై. దున్నుకృతికళుకు-క్కిట్టపైణ్ణితవడనురక్షితమానపూరనై. (తానయన్డ పెరుమా) "ఆశ్రితసంక్షేపత్తుక్కు ప్పాణ్ణానదేశమ్" ఎన్ఱు అత్తైవిరుప్పన రిక్కిటనర్వేత్వరనానవణ. (శరణాకుమ్) ఉజ్జరుక్కు-రత్తుకనామ్. అమృతిళవనుక్కురణానాప్పొలే ఉజ్జరుక్కు-వణమతిళామ్. ర.

టీ-ఆ|| వృక్ష్యైత్తి (ఇవ్వేప్పజుడియిత్యాది) ఆపావతు-నిరవధిభోగ్యనైవడి. "తేనైవాడామలరిట్టు" ఎన్ఱపవచ్చేర్ త్తిక్కు-భావమ్ (తేనైయ మిత్యాది). ఉనుతల్ - తళ్ళుతల్, ఇత్తాలేభావమ్ (దున్ను) కృతికళుక్కి-త్యాది. నయన్డ - విరుప్పన. నయక్కై - విరుప్పమ్. "మ తిళా" ఎన్ఱ విశేషణమ్ దృష్టాదార్థమెన్ఱితార్ (అమృతిత్యాది). ౪.

ఆ-ఆ-వి || "భోగ్యభూత నానవనైయాశ్రయక్కై ఉజ్జరుక్కు-బొప్పణ్ణులే విరసమాయదంతో ఎన్నుమభిప్రాయ తై వివక్షిత్తరు శిచ్చెయ్కెతార్ (ఇవ్వేప్పజుడినీరైయిత్యాది). ఎన్ఱమామ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! భక్తులారా! మీరు సుందరప్రయసములను ఆత్మగుణములనుగల నప్పిన్నపీరాట్టిని పురుషకారముగాఁజేసికొని షరణభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు, గొప్ప ప్రాకారములుగల తిరుక్కుణ్ణపురమం దాశ్రితరక్షణార్థముగవచ్చి నేంచేసి యున్నవాఁడు తప్పక రక్షకుఁడగును. ౪.

మూ. - శరణమాకున్డనతాళడై నార్ కైల్లామ్ ! మరణమానాల్ వై కున్డొడుక్కు-విప్పరాన్ !
అరణమైన్డమతిళే శూన్ద్ర తిరుక్కుణ్ణపుర ! త్రరణియాళన్, తనతన్నరక్కన్నాకుమ్ ! ౫||

ఆ. - (శరణమాకుమ్) ఇప్పుడి భక్తియొగతాలై యవనైయాశ్రయక్కు త్తమరయ్యే తన్ఱురవడికైయేయపాయమాక ప్పూర్ణి నార్ కున్డ-రవడదియొల్పియే యెల్లాప్పడియాలవ రత్తుకనాయ్, అప్పొలే యవరక్కైయప్పొక్కతీయైవిడువిత్తు తిరునాటిలే కొన్ఱుపొయ్ దివ్యప్రకృతికళాక్కి-ఆవరకళొడే సంక్షేపితల్లభుధరిక్కమాట్టాతిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆవరకళుక్కి-ప్పొత్తిసమ్మన్డనాదివాసనైయాలే సహ్యామాయరక్కైయూలే, క్లృప్తకాలత్తిలే యప్పొక్కతీవాశేవట్టల్ తిరునాట్కొన్ఱుదుత్తరుళి, పిన్ఱైయమవరకళేవక్క-అళ్ళొన్నేపా త్తినాలే తానొన్ఱువకెయ్యతానాయ్, ఇవరకళుక్కు-త్తైచ్చెయ్తే నెన్ఱరుక్కు-మెన్ఱితార్. ౫.

అన్ఱొ. - తనతాళడై నార్ కైల్లామ్ శరణమాకుమ్ మరణమానాల్ (౩) నైన్డమ్ కొడుక్కు-మ్ పిరాణ్ (౬) అరణమైన్డ మతిళే శూన్ద్ర తిరుక్కుణ్ణపురమ్ (౯) తరణియాళన్ తనతన్నరక్కన్నాకుమ్ (౧౦).

పన్నీ. - అన్ఱరమ్, ఆశ్రితరక్కు-పరుమవడప్రదనానవణ, స్వవిషయత్తిరైజ్జు-ర్యాభినివిష్టరానార్ కున్డ, ఆభినివేతన్దా నొరువడి పుకాణ్ణాప్పొలేయామెన్ఱితార్.

తన్ఱురవడికైక్కు-ట్టిత్తు ప్రవత్తివణ్ణిన్ సర్వాధికారికళుక్కు-మ్, తానెయపాయభూతనాయ్కొన్ఱొ, ఆవరకళుక్కు-మ్మియమియమణ దకైయల్, (౩) అపునరాప్పొత్తిటణమానదేశ తై, కొన్ఱుడుక్కు-మ్, మహాపకారకనాయ్, (౬) తేమజ్జు-రమాన్ఱుడి తమైన్డ, మతిళే శూన్ద్ర-న్ఱొ, తిరుక్కుణ్ణపురత్తిలే, (౯) భూమియైరక్షిత్తైక్కా-కవన్ఱిన్ఱీ-జవణ, తన్ఱురవడికళిలే ప్రావణ్యమైయార్ కున్డ, ప్రావణ్యనా మెరువడిపుకాణ్ణాప్పొలేయామ్. (౧౦) శరణమాకుమ్ తనతాళెన్ఱ-ఉపాయమానతిరువడికళెన్ఱుమామ్, తరణియాళన్ఱెన్ఱ - శ్రీభూమిప్పిరాట్టి క్కు-వల్లభ నెన్ఱమామ్. ౫.

అర్థము. - తనశ్రీపాదములను (ఉపాయమనితలంచి) పొందినవారందఁజేసిని రక్షకుఁడను, మృతిపొందినయెడల (౩) మోక్షమును ఇచ్చువాఁడను ఉపకారకుఁడను (౬) రత్నజాతమైనదింపఁబడిన ప్రాకారములచేఁబట్టబడిన తిరుక్కుణ్ణపురమందు (౯) సంసారలగు రక్షించుటకైవేంచేయున్న వాఁడునైన శ్రీయః తి తనయందఁబ్రీతికలవారి విషయమై ప్రీతికలవాఁడగును. (౧౦) ౫.

ఈ - అజ్ఞామృష్టం, ఇష్టదిభక్తియోగత్రా లాశ్రయిక్మమరవిక్లే తన్నిరవడికలై యే యుపాయమాక ప్పట్టి నీనార్ తిఱ త్రవకలైయతరుళుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్కొరార్.

(శరణమాకుమ్ తనతాళడై వ్దార్ కెల్లామ్) జన్మపు తజ్ఞానస్థిభాల్ కుత్తై యనిన్దారేయాకిలుమ్, తన్నిరువడికలై యే యుపాయమాక ప్పట్టి నీనార్ కెల్లామ్. రక్షకనామ్. కీర్త్తమాన్యుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియోగ మధిక్యతాధి కారమ్, ఇతిశోల్లుకిఱ ప్రపత్తిసర్వాధికార మెన్నిఱతు; ౧. సమాహంసర్వభూతేషు. ఎన్నక్కడవడితే. భగవద్విషయద్వా స్పర్శవేధియాయరుక్కుమితే; కై శిక త్తిల్ భగవత్సమ్మన్మడై యామెరు చ్చణ్డాలెన్నాట్టై సమ్భావణమ్ బ్రాహ్మణమడై య వాచారవైకల్యత్తుక్కు- పరిహారమాయిర్మఱు; అవిడ త్తిలెల్లామ్ శొల్లుకిఱవర్ధమితు వేరాయిర్మఱు. (మరణమానాల్ వై కున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాళ్) ఇవక తన్మక్కలితే భరన్యానమ్మణ్ణినవన్మతుడగ్గి ఇవనై యొట్టియ త్తనక్కుచ్చెల్లామై యున్దాయరుక్కుచ్చెయ్తేయమ్, ఇవనడై యరుచియెయనవ ర్తిత్తు శరీరవిక్లేష త్తళపు మవసర ప్రతిక్షనాయ్నిన్మ, పిన్నై యతున్దానాల్ పరమపద త్తెక్కొడుక్కుముపకారక. తన్నిరువడికలై ప్పట్టి నీనవన్మ తానిరు క్కిఱవిడ త్తిలై ఇవనై క్కొడువోయ్ చ్చేరవైత్తుక్కొళ్ళవేణ్ణి యిరుక్కుచ్చెయ్తేయమ్, నడువిననిరుక్కుమ్ నాలునాళు మవననుక్కు. ౨ * జిరువకలాయిరమ్మాళియా యిరుక్కై యాలే (మరణమానాల్) ఎన్నిఱతు. “మరణమానాల్” ఎన్నిఱతు - తనక్క శక్తియిల్లై, ఇవననుక్కుక రవ్యమిల్లై, ఇవకరుచియెక్కటాక్షిత్తు నిత్కిఱవి త్తనై. ఇప్పట్టిల్ “మరణమానాల్” ఎన్ త్తెక్కొణ్ణి కీర్త్త చొన్న నిరూపణమెల్లామ్. (అరణమెన్ద) “నిత్యసూరికల్ పరియవిరుక్కిఱవ

శీ-అ॥ అజ్ఞామృష్టం (శరణమాకుమిత్యాది). “నైవత్తమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాళ్” ఎన్నుమళవుమ్ కటాక్షితవతారకై (ఇప్పడి యిత్యాది).

“ఎల్లామ్ ఎన్మరుక్కుభావమ్ (జన్మవైత్త్యాది). ఇతాల్ ఫలితమ్ (కీర్త్తమాన్యుపాట్టాలుమిత్యాది). ముతత్పాట్టు ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికాక సన్మోహమాకై యారే అత్తెట్టి ముత్తై మూన్మపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియోగ మెన్మవడి. ఇతు సర్వాధికారమాక్కుపప త్తియరుళిచ్చెయ్కొరార్ (సమాహమిత్యాది). “సమాహంసర్వభూతేషు సమేప్తేష్యన్తి సప్రియః । దేభజన్మమాం భక్త్యానయితే తేషు చాప్యహమ్” ఇతి గీతాయాంసవమ్. ఇన్ద్రప్రపత్తిక్కు- విషయభూతనానవికర్తర తారతమ్యమ్ పారాతేవిషయారిక్కు మెన్దయారే ప్రపత్తియమ్ సర్వాధికారమెన్మ ఇవాన్మకర్మక్కుభావమ్ అశుద్ధరమ్ భగవద్విషయత్తుకకారకలొవెన్న (భగవద్విషయద్రానిత్యాది). అతావతు - అశుద్ధరయమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్మవడి. అప్పదిభగవద్విషయద్వా స్పర్శవేధివారే అశుద్ధరయమ్ శుద్ధరాక్కిన్ విషముణ్ణో వెన్న ; సాత్వత స్వసమ్మిక్కిలైయెన్మిక్కి, తత్తిమ్మన్మ సమ్మిక్కిలైయమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్మిత్తార్ (కైశిక త్తిలిత్యాది). “అనాల్” ఎన్మయదిక బౌధమ్ (ఇవక తన్మక్కలితయిత్యాది). అతు - శరీరవిక్లేషమ్. ఇతుతన్మై స్పష్టమాక క్కాట్టకిఱార్ (తన్నిరువడికలై యి త్యాది). ఇవనడైయ రుచియారేపడువిరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్ ఎన్మమట్టువతు. జిరువకలాయిరమ్మాళియాయరుక్కిఱతు ఆశక్తియారేయ త్యాది. ఇవనడైయ నాల్మెన్నిఱతిత్యాది. ప్రవేశ త్తిట్టిన్న నిరూపణత్తుక్కెల్లామ్ శద్ధసిర్వాచమితువెన్మిత్తార్ (ఇప్పట్టిలిత్యాది). కీర్త్త నాల్ వెన్న (మరణమానాల్మెన్నిఱతిత్యాది). ప్రవేశ త్తిట్టిన్న నిరూపణత్తుక్కెల్లామ్ శద్ధసిర్వాచమితువెన్మిత్తార్ (ఇప్పట్టిలిత్యాది). కీర్త్త చొన్న - ప్రవేశ త్తిట్టికొన్న. పవప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికలిత్యాది). అరణమాన్మడిక మెన్ద - రక్షకమాన్మడిక మెన్దవెన్మ

అ-అ-వి ॥ తరతమవిభాగమ్ పారాతే విషయారికర్మ-మిత్తనై యెయరుళిచ్చెయ్కొరార్ (భగవద్విషయద్రానిత్యాది). తన్మై యా శ్రయిత్రాదైయ దోషన్మలైపిన్మిక్కుయన్మిక్కి, అవకశమితన్మలైపిన్మిక్కుయన్మిక్కి దోషన్మలై తన్మలైయ దర్శనస్పర్శనాదికారే పా క్కుమ్బడియాయిర్మఱు విషయారికర్మతెన్మ ఇవాన్మకర్మత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్. ఇన్మరై ఉదాహరణమ్ భేదరవిపిక్కిఱార్ (కై శిక త్తిలిత్యాది).

౨౫౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నల్లీ - ౬ - పా - అన్ననాకుమ్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-నిక్కేనిన్టా, ఎవరుకిఱతో? ఎత్తుజ్జెన్డాతిరుక్కై. (తరణియాళ) భూమిక్కు నిర్వాహక. సంసారికభుక్కు రక్షకనెన్. (అనతప్పర్ కున్నాకుమ్) తనక్కు న్నే మికళానార్ పక్కల్ అతిప్రవణనామ్. (అన్నాకుమ్) ౧. అన్నుడై యన్

ఎత్తుమిక్కు ప్రాణాతపడి అన్నుతా నెరువడిచ్చు కొడ్డాప్పోలేయరుక్కై. ౫.

జీ-అశ్చిద్దార్. తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే యిరుక్కిఱతరియాళ నెన్ట పడి. 'అన్నాకుమ్' ఎత్తార-అతిప్రవణ నెన్టతో బుమెనెన్ (అన్నుడై య నెన్ట త్యాది). అరణమైన్ వీడుతోడక్కి, తరణియాళ నాన - పిరాణ - తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్ - తనతప్పర్ క్కున్నాకుమ్ - మరణమానాల్ నెన్ట పడు కొడుక్కు మెన్టన్యమ్. ౫.

ప్ర.తి.-అత్తామ్బట్టు (శరణమాకుమిత్యాది) (తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్) భగవద్గీతాయానమే, 'సమోహం సర్వభూతేషు నమే ద్యేహ్యోప్తినః' పియ! యేభజన్తితుమాంభక్త్యా న్మయతే తేషునావ్యవామ్ ॥౨౯॥ ౫.

తాత్పర్యము.-తనశ్రీపాదములనే యుపాయముగా నాశ్రయించినవన్నులకు ఆశరీరావసానమండే మోక్షము దున్నవాడై చిరుక్కుల్ల పురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితోరక్షించును. ౫.

మూ.-అన్ననాకున్దనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్! శెమ్మైనాక త్తవుణసుడల్ కీడ్దెవన్! నన్నెనేమిద్దమతితో శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర! త్తప్పన్, నాకున్దనమెయ్యోక్కుమ్ మెయ్యనే! ౬.

ఆ.- (అన్ననాకుమ్) ఇప్పుడితెన్టిరువడికళిరే యనన్యప్రయోజనమానన్నే హతైయుడైయరానవరకళో పక్కల్ తానుమెన్ట మనన్యప్రయోజనమాన న్నే హతైయుడైయనాయ్, స్వానుభవవిరోధికతైయుమ్ తానే పొక్కుమెన్టితార్. ౬.

అన్య.- తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ అన్ననాకుమ్ శెమ్ (౩) పాణ్ అత్తు అపుణ్ (౬) ఉడల్ కీడ్దెవన్ నన్ పాణ్ (౯) ఏయ్ద మతితో శూన్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు (౧౨) అన్య తనమెయ్యోక్కు నాకుమ్ (౧౫) మెయ్యోక్. (౧౬)

పన్నీ.- అనన్దమ్, ప్రజాపనుడైయ స్వానుభవవిరోధియన పిరణ్ణనెప్పిళ్దవన్, తప్పక్కల్ పారమార్థిక ప్రేమమడైయార్ క్కు పరమార్థభూతనామెన్టితార్.

తత్ తిరువడికళి అశ్రయత్తార్ క్కెల్లామ్, నిరవధికవాత్సల్యయుక్తనాయ్, శివన్, (౩) పాన్కోలేయరుక్కిఱ, వడివే యుడైయనాన, పిరణ్ణానుతనుడైయ, (౬) శరీరత్తై, అనాయ్ సేనకిడ్డిత్తవనాయ్, అప్పడియాశ్రయిరోధికతైప్పొక్కి అడిమెకోళ్ళుకైక్కాక నన్దనానాన్నా లే, (౯) శమైయప్పట్ట, మతితో శూన్ ద, తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే, (౧౨) విరుమ్మవత్తిక్కునువన్, తప్పక్కల్ పారమార్థిక ప్రయోజన బుద్ధి యుడైయార్ క్కు, ఎన్ట మొక్క, (౧౫) తానుమవరకళో పక్కలిలేపారమార్థిక ప్రయోజనబుద్ధియుడైయనా యిరుక్కుమ్. (౧౬) :

అర్థము.- తనశ్రీపాదములను (ఉపాయముగా) పొందినవారందఱివీమయమై ప్రీతిచేయువాఁడును ఎట్టిని (౩) బంగారములె నున్న శరీరముగల పిరణ్ణానుయరుయొక్క (౬) శరీరమును చీల్చినవాఁడును మంచిబంగారముచే (౯) నిర్రింపఁబడిన ప్రాచారములచేఁ బొట్టఁబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు (౧౨) ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాఁడునైన శ్రియఃపతి తనయందు పారమార్థికబుద్ధిగలవారికి (అనన్య ప్రయోజనములకు) ప్రతిదినమును (౧౫) పరమార్థబుద్ధిగలవాఁడైయుండును. (౧౬)

ఈ.- అత్తామ్బట్టు. తన్నెన్నయాశ్రయిచ్చున్డైయ ప్రతిబద్ధకణ్ణైప్పొక్కి అనర్కభుక్కు మికవుమ్ న్నే పియామెన్టితార్.

జీ-అశ్చిద్దార్ (అన్ననాకు మిత్యాది). 'శెమ్మైనాక త్తవుణసుడల్ కీడ్దెవన్- తనమెయ్యోక్కు మెయ్యనే' ఎత్తాత్తిక్కా ష్టిత్తనతాళడై (తన్నె యిత్యాది).

(౬౪) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప-౧౦- తి- మూలై న్నణి-౭-పా-మెయ్యనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్జల్. ౨౫౩

ఈ.—(అన్ననిత్యాది)తన్నరునడికలైయే యుచాయమాకప్పన్ బీనార్ క్కు, ౧. “శరణాగతవత్సలః” ఎన్నిజపడియే అవర్ కళిదోషమ్ తోన్ త్రొతపడి వ్యాముగ్ధనాయరుక్కుమ్; ౨. “దోషాదుద్యుతి తస్యస్యాత్.” ఇవర్ కళుడై యవిరోధి శైయవ తెన్నెన్నిల్; (ప్రహ్లాదనుడై య విరోధిపట్టతుపడుమ్, హిరణ్యాసిజవసురనుడై య శరీర తైయనాయాసేనకట్టి త్తవ్. (నన్నెనేయ్ న్దనుతిల్) న్లల పొన్నా లే శైయ్యప్పట్టమతిల్. స్పృహణీయమానమతిల్లెన్. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తవ్)

అశ్రీతరత్నరాత్తుక్కు ప్పాక్షాన దేశమ్ ” ఎన్నవిరుప్పివ రిక్కిజవూర్. (నాళుమేతవ మెయ్యర్ క్కు మెయ్యనే) తన్నక్కలనన్యప్రయోజనరాయరుప్పార్ క్కు, తానుమవర్ కళిపక్కల్ ఎన్న మొక్కవనన్యప్రయోజననాయరు క్కుమ్. తన్నక్కల్ ౨ * మిత్రభావముడై యార్ క్కు ౨. “నత్యజేయమ్” ఎన్నరుక్కుమవ్. ౬.

తీ-అ|| అప్పడివ్యాముగ్ధనేన్న (దోషాదుద్యుతిత్యాది). “విదితస్సహిధర జ్జశ్వరణాగతవత్సలః । తేన మేత్రిభవతు తే యదితీరుమి చ్చసి” ఇతి నుద్దరకాణ్డే రావణం ప్రతిపీతా. “మిత్రభావేన” ఇత్యాది, “దోషాదుద్యుతితస్యస్యాత్ తస్మాత్ మేతదగ్ని త్తమ్” ఇతి యుద్ధ కాణ్డే రామః. తిరుక్కణ్ణపుర త్తవ్ - తిరుక్కణ్ణపుర త్తై అన్నెయ్ దైయవన్నె కట్టార్థమ్. తనమెయ్యర్ క్కు నాళుమ్ మెయ్య న్నెప్పడి. “మెయ్” ఎన్న - అన్యప్రయోజనతైయాక పులిచ్చెయ్ తు, మిత్రభావమాకవర్ధానర్మ్ (తన్నక్కలీత్యాది). ఆతావతు - మిత్రభావ మొట్టియ మెయ్ మాడామెయారే, మెయ్యెన్న - మిత్రభావతై చ్చొట్టుకొకతెప్పడి. “శెమ్మనాకతైన్ తుదక్కి తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్ననావ్ - తనతాళిడైవార్ క్కెల్లామ్ - అన్ననాకుమ్ - తనమెయ్యర్ క్కు - నాళుమ్ - మెయ్యనామెన్నవయమ్. ౬.

(ప-తి.— అతామ్మట్టు (అన్ననాకుమిత్యాది). నుద్దరకాణ్డే [౨౧] రావణం ప్రతిపీతా, “విదితస్సహిధర జ్జశ్వరణాగతవత్సలః । తేన మేత్రిభవతు తే యదితీరుమి చ్చసి || ౨౦౪||.” — యుద్ధకాణ్డే [౧౮] “మిత్రభావేనసంప్రాప్తం నత్యజేయం కథం న దోషాదుద్యుతి తస్యస్యాత్ తస్మాత్ మేతదగ్ని త్తమ్ || ౩||” ౬.

తాత్పర్యము.—అశ్రీతవ్యాపాహుగలవాడై అశ్రీతవిరోధియైన హిరణ్యాసురసింహురీంచి తిరుక్కణ్ణపురమందుజేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి అన్యప్రయోజనులై తన నాశ్రయించిన వారిని ననన్య ప్రయోజనముగారవించును. ౬.

మూ.—మెయ్యనాకుమ్ విరుప్పిత్రియవార్ క్కెల్లామ్ | పాయ్యనాకుమ్ పుజమేత్రియవార్ క్కెల్లామ్ ।

శైయ్యిల్ వాలై యుకళుప్పిరుక్కణ్ణపుర । తైయన్, ఆకతెన్నె ప్పార్ కట్టణియనే || ౭||

ఆ.—(మెయ్యనాకుమ్) ఇప్పడియనన్య ప్రయోజనమాకత్రియవార్ క్కెల్లామ్ తన్నెయ్యుభవడియే కాట్టిక్కొడుక్కుమ్; అన్య ప్రయోజనమాక త్రియవార్ క్కెల్లామ్ తన్నెయ్యుభవడికాట్టా. అన్యప్రయోజనమాక వేరత్తలిమాత్ర తైప్పణ్ణ అవనిప్పడినులభ నామో విన్నిల్; తానేప్రావర్క ఎన్నిరుప్పార్ క్కు అవ్ నులభనామ్, ఇవిడత్తిలారు సన్దేహమిలై ఎన్నితార్. ౭.

అన్య.—విరుప్పిత్రియవార్ క్కెల్లామ్ మెయ్యనాకుమ్ పుజమేత్రియవార్ క్కెల్లావ్ (౩) పాయ్యనాకుమ్ శైయ్యిల్ వాలై (౬) ఊళుమ్ రిరుక్కణ్ణపురత్తు వియ్ (౯) ఆకతెన్నె ప్పార్ కట్టణి అణియనే. (౧౦)

పన్నె.—అనన్దర్మ్, అన్యప్రయోజనర్ క్కు నులభ నాయ్ కొట్టు ప్రయోజనాన్తరపరర్ క్కు అన్నెప్రయోజనజ్జై కొట్టు అకలనియ్ మొత్తార్.

తన్నక్కలీతై ప్రయోజనబుద్ధిజ్జేవిరుప్పి యాశ్రయిప్పార్ క్కెల్లామ్, తన్నుడైయ పారమార్థికమానప్రాప్తాకార తైయ్ దైయనాయ్ క్కొట్టు ప్రకాశియానియ్; పుజమేత్రియప్రయోజనజ్జైకొట్టిజేతుపెరర్థమాక వాశ్రయిప్పార్ క్కు, (౩) అన్యప్రయోజనత్రైవైకొట్టు తన్నెయ్ మోతయానియ్, తన్నిలమానశైయ్యిల్, వాలైయనకు, (౬) ఊళునెట్టియ, తిరుక్కణ్ణపుర త్తై, ఉభయసాధారణమాక

౨౫౪ తిరువాయ్ మొట్టి. —౯-ప-౧౦ - తి - మూలై న్నఱ్ఱి - ౮ - పా - అణియనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్యో.

నిరపాధికబద్ధవాయురక్కి-అవక్, (౯) తదృశకవాయిలే తన్నై ప్రావ్యమాక స్వీకరిప్పార్కు, సాధారణబద్ధవాయురక్కుచ్చెయ్ తే అసాధారణబలభ వామ్. (౧౦)

2.

అర్థము. — ఆశపడి (అనన్యప్రయోజనములై) ఆశ్రయించువారందరికియు భార్యముగా నేనసాదించును; ప్రయోజనానరములనదేశించి యాశ్రయించువారందరికిని (3) అనన్యదేహను (తనవర్తమానును ప్రకాశింపజేయుదు), బాలములందును తృప్తియులు (౬) ఎనగుచున్న తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న పరమబంధునైన శ్రీయఃపతి (౯) గృహదయమందుఁ గొనించి మృశనవారికి (ధ్యానించువారికి) సులభుఁడయ్యుండును.

ఈ. — ఏమోమ్మట్టు అనన్యప్రయోజనరక్కునులభనాయ్ ప్రయోజనానరపరకక్కుత్తైక్కడుత్తుత్తనకల నిఱ్ఱు-మెనిఱార్.

(మెయ్యనాకుమ్విరుచ్చిత్తొయివార్ క్కెల్లామ్) అనన్యప్రయోజనరాయురప్పార్ క్కు అవర్ కళారేనుమాకిలుమ నేషీ తత్తెముడియనడత్తుమ్; పుఱప్పి ప్రయోజనజ్ఞులై వ్వుమ్మ నాశ్రయిప్పార్ క్కు బధకమాననప్పరుసార్గజ్జై యాదరి త్తుక్కొడుత్తనాయ్ తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్. ౧ “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః” ఎన్నియప్పార్ క్కు మెయ్యనాయగుక్కుమ్; పడైత్తుడై వేణ్ణినన్దర్యోధనమక్కు నారాయణగోపాలర్ క్కై యుడై యక్కొడుత్తనాయ్, తాకపాడ్డవర్ కళుక్కాక నిట్టు, అత్తైయ్యెయ్యియచ్చెయ్ యులేపాయ్యనాకుమ్. (శైయ్యలిత్యాది) శైయ్ కళితేమత్తియమానతు డకళిత్తున ర్రి యానిఱ్ఱి-అతిరుక్కణ్ణపుర త్తిలేనిఱ్ఱి-అజరమబద్ధు. తిర్యక్కుక్కళుమ్ కళిత్తున ర్రిక్కున్నుడియన భోగ్యజ్ఞైయ్యుడై యదేశమెన్ఱై తన్నై పూదయ త్తిలేనైప్పార్ క్కు క్కై యాళాయిరుక్కుమ్ - అనన్యప్రయోజనరక్కు - ౨ - కిడ్మిరాసము పట్టితొ” ఎన్నిరుక్కుమ్.

2.

జీ-ఆ. — ఏమోమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమిత్యాది). పూర్వార్ తైక్కటాషీ త్తవతాంకై (అనన్యత్యాది).

“ఎల్లామ్” ఎన్ఱైత్తప్పమ్మ (అవర్ కళారేనుమాకిలుమెన్ఱు). ఆరేనుమాకిలు మెన్ఱు - అత్తెయ్ నెనుమిహీనజన్మాకళే యాకిలు మెన్ఱవడి. ముడియనడత్తుకయవత్తు - ప్రాప్తివర్తనమాకనడత్తు. అనభవనైబ్బరగ్గజ్జైక్కొడామెయ్ పుమ్మ (తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్) ఎన్ఱిఱార్. ఇప్పడియ్ కేక్కుడై మెన్ఱై (కృష్ణాశ్రయాః ఇత్యాది). “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః” కృష్ణనాథాశ్చపాణ్డవాః” ఇత్యాదిమహాభారతే. ఇరుక్కొన్నురుక్కుభావమ్ (తిర్యక్కుక్కళుమిత్యాది), “అకత్తైప్పార్ క్కు” ఇత్యాదిక్కర్ణమ్ (తన్నైయిత్యాది). వివరణమ్ (అనన్యత్యాది). “ఇమాన్ మునిరార్థులకిబ్బరొనమువనీతొ” అజ్ఞాపయ్యుడై యన్తాననం కరవానీమ్” ఇతి బాలకాండే వివాదిత్రం ప్రతిరాయః శైయ్యలెన్ఱుతోడక్కి, వియక్ - విరుమ్మిత్తొయివార్ క్కెల్లామ్ - మెయ్యనాకుమ్ - పుఱప్పెయ్యివార్ క్కెల్లామ్ పాయ్యనాకుమ్ - అకత్తైప్పార్ కట్రణియనే యిత్తెన్ఱయః.

2.

ప్ర-తి. — ఏమోమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమ్) మహాభారతే [ద్రో-౧౮౩.] “కృష్ణాశ్రయాః” ఇత్యాదిక్కుడు త్తరార్గమ్; “కృష్ణజ్ఞైయణం తేషాం జ్యోతిషామివవన్దయాః” ౧౮౩. — (అకత్తైప్పార్ కట్రణియనే) బాలకాండే [౩౧.] వివాదిత్రం ప్రతిరాయః, “ఇమాన్ మునిరార్థుల కిబ్బరొనమువనీతొ” అజ్ఞాపయ్యుడై యన్తాననం కరవానీమ్” ౪౫.

2.

తాత్పర్యము. — తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి, ధవాదిప్రయోజనాంతరములను దనయొద్దన వేక్షించిన వారికాస్థులములనిచ్చియు వారివిరుద్ధుండై, అనన్యప్రయోజనములై యాశ్రయించి ధ్యానించువారికత్యన్తములభుండై యుండును.

2.

మూ. — అణియనాకునన తాళడై న్నార్ క్కెల్లామ్ । పిణియజ్ఞారాప్పి అవికెడుత్తాభుమ్ ।

మణిపానేయ్ న్దమతిళి తూమ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ । పణిమిన్, నాకుమ్ పరమేట్టితాళపాతమే॥

౮॥

‡ (పా) శిలప్రయోజనజ్ఞులై.

౧॥ భార-ద్రోణ-౧౮౩-౨౪.

౨॥ రా-బా-౩౧-౪.

తిరువాయ్మొళి, — ప - ౧౦ - తి-మా-లై న్నన్ది-ర-పా-అనియనాకుమ్ వ్యాఖ్యానశ్లో, ౨౫౫

ఆ. — (అణిచుకొ) ఇప్పుడి తల్లివదడికకేయే ప్రావృత్తునప్పుడు వద్దీనానెల్లదండై యున్నది యును దుఃఖపాశుచాన నంపార
తైయునువాటికి, అవకాశమును అభివృద్ధి, అతలా, శ్రీవైకుంఠ తైయనదయినవసుమావశత తిరుక్కన్నపుర శ్రీవైష్ణవరీయినదన
వెప్పెయ్యమనైకొనియెత్తును. అప్పుడవదడికకేయే యుపాయమాక వుద్దీనుకొనొ. ఇతనియనుమదనై, కేజ్జెనపాతాశ్రయికు
లొ మునియెత్తొ.

అస్వ.— తనతాళ ఆదైవార్ క్కెల్లామ్ అణియనాళమ్ (3) పిణియుమ్ శారా పిళివి (౬) కెరుత్తు ఆళుమ్ మణి (౧) పాక్
 ఏయ్యన్ నుళిళ్ళూర్ (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురమ్ పురమేట్టిక పాతమ్ నాళుమ్ (౧౫) పణిమిక్ (౧౬)

[illegible]

అరము. — తనశ్రీపాదములను పొందినవారందరికిని సులభఁడైయుండును, (3) వ్యాధులను నశింపును, జన్మమును (౪) పోగొట్టి పరిపాలించును, చక్షువులచేతను (౫) బంగారములచేతను నిర్మలఁబడినప్రాకారములచేఁబట్టఁబడిన (౬) తిరుక్కణ్ణపురమును సేవేసి యున్న శ్రీవైష్ణవాధునియొక్క శ్రీపాదములను ప్రతిదినమును (౭) ఆశ్రయించుచి. (౮)

ఈ.— స్టూమ్యాబ్లీ. అననై యాశ్రయియ్యజ్జోళి, ఉజ్జభుడై యమఃఖతైయమ్ ముఖపేతువాన సంసారతై
యమ్ పోక్కియరుళుమెన్జితార్.

(అరియనాకుమరతతశ్చైద్వార్కృల్లామ్) తద్దనువదికశ్చైయాశ్రయతాత్వవరయతే అవర్కభుక్కునలభ
నామ్. ఇష్టాశ్రయతతొరు తిర్వక్తక్కుత్తిత్తుంగకొరవ్యసితయామమ్, ఎవ్వాఱే, (పిరియమళారా) ఉక్కుట్టయ
నకలదుఖభుమివహమ్. (పిఱునకెమత్తాళుమ్) అద్దనుఃఖహేతువానజ వ్వుతైప్పక్కిఅడిమైగిళ్ళుమ్. (మరిహాసేయన్దమ్
తిళి శూద్రితీరుకన్దుపురమ్) మురియాలమ్హివాన్మాలమ్శేయితమతిళాశేళూమ్మత్తిరుక్కణ్ణ పురత్తియెన్నపపమ
యూక్కిగ్గిళ్ళువతి. (వరమేట్టితకాతమే - పరిమిళనాళుమ్) పరమపద తిరునక్కుమ్మడియలొన్దమ్మ కుతైయా
తపడియూమ్, బిడ్డినప్పత్తు, అనచ్చిరువదికశ్చేవనూపానుమావమానప్తి త్తియప్పణ్ణాళ్. అట్లు నిత్యసూరికవడియ
విరుక్కుమ్మరనిశేవనవిన్దు, నిల్లభునువచిరువదికశ్చేవడియప్పూణ్ణాళ్.

జీ-ఆ|| ఎట్టామ్మమ్మ (అణియనిత్యాని), ‘పరమేష్ఠిక పాతమ్ - పణిమిక్ - పిణియుమ్ తారాపీఠవికృతుకమ్’, ఎన్ఞనన్
 భక్తి కృపాసీ త్తవతారికై (అవన్మయిత్యాని), ‘పిణివి’ ఎన్ఞత్తైప్పూర్ని (సంపార త్తైయుమ్మెన్ఞతు.

[illegible]

౨౫౩ తిరునామ మొట్టొకటి. — ౯ - ప - ౧౦ - తి - మూలై నట్టి - ౯ - పా - పాతనాళమ్ వ్యాఖ్యాన భట్

ప్రతి — ఎన్నొమ్మట్టు (అణియ నాకుమి త్యాది). యుద్ధ కాండే [౪౧] రావణస్వమకుటభట్టంకృతావృతరాగతిం సుగ్రీవప్రతిరామః, త్తయికిచ్చిత్తనూడ న్నేకింకార్యం సీతయము || ౪౧ || భరతేనమహాబాహోలత్వజేన యపీమసా । తత్రుమ్మనచతత్రుమ్మ స్యశరీరేణవాపునః || ౪౨ ||

తాత్పర్యము. — రత్నములు చెక్కిన స్వర్ణముచే ప్రాకారములచే సురక్షితమైన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న పరమపద నామం దైన శ్రీమఃపతిమొక్కప్రేమపదములనాశ్రయించియెడల వాండే సకలదుఃఖములను వానికేగారణమైనసంసారమును బోగొట్టును. ౯.

మూ. — పాతనాళమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి । ఏరమ్మళారావెనక్కేలినియొకటై ।
వేతనావర్ ఏరుమ్మన్దిరుక్కణ్ణపుర । తాతియానై, అడై ద్దార్ క్కల్లలిత్తయే ॥ ౯॥

ఆ. — (పాతనాళమ్) ఇప్పడియవద్దిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, భగవదనుభవవిరోధయాన శత్రురూపపుణ్యశ్లోకుంపావే, ఇతి లాగుసశయమిత్తెయెన్దుళిల్లి, అవ్విరువడికలై ప్రావ్యమాకవుడు ప్రావకమాకవుడువల్ల మిప్పిల్ శ్రో, ఎనక్కినియెన్నుకుటైయున్దు? ఎన్దుకొడ్డా స్వలాభతైచ్చొల్లుకితార్.

అర్థము. — పాతన్ నాళమ్ పణియ (౩) పిణి తణియుమ్ ఏరమ్ (౬) శారా ఇని ఎనక్కు (౯) ఎకకుటై వేతనావర్ ఏరుమ్మన్దిరుక్కణ్ణపుర అతియానై అడై ద్దార్ క్కు (౧౫) అల్లర్ ఇల్లయే. (౧౩)
వన్నీ. — అనన్దరమ్, నానవనైప్రాపిత్తు ఎక సకలదుఃఖజ్ఞుడు తిరప్పేర్ శ్రో, కారణభూతనానవనైక్కిట్టిసార్ క్కుదుఃఖమున్దు? వెన్దితార్.

అవద్దిరువడికలై, నాదోణుడు, అనుభవమ్, (౩) మున్నుత్తానదుగ్గిళుగ్గళేల్లాడు, పావ; మేలుమొరుదుఃఖజ్ఞుడు, (౬) వారాకు కళో; ఆరితార్, ఎనక్కు, (౯) ఎన్నుకుటైయున్దు? వేదోచ్చారణ తైనాక్కుకునిరూపకమాక వుడైయవకళో, ౧, “వేదవేద్యో” ఎన్దు వత్తిక్కయారే ఏరుమ్మమ్మడియన, (౧౨) తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలై, వేదైకసమధిగమ్య నానవనైకారణభూతనై, ప్రాపిత్తార్ క్కు, (౧౫) దుఃఖుడు, ఇల్లయారాతే, (౧౩) “పిణి, ఏరమ్” ఎన్దు పూర్వాభూతరూపుణ్యమకవుమాడు.

అర్థము. — (వాని) ప్రేమపదములను ప్రతిదినమును ఆశ్రయించగా (౩) (అనాదియైన) పాపములనశించును; శత్రురాసులు (౬) చేరవు; ఇంకమిద నాకు (౯) ఏమికోఁజరకలదు? వేదములను నాతికయందుఁగలక్రిష్టవైష్ణవులు ఆశ్రయించునన్న (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న జగత్కారణం దైన శ్రీమఃపతిని ఆశ్రయించినవారికి (౧౫) దుఃఖము లేదు (౧౩).

ఈ — ఒన్పుతామ్మట్ట. ఉపదేశనిరపేక్షమాక నాళమున్నమవనై యాశ్రయిత్తునుభయకమ్మేర్ శ్రో నెన్దుప్రీతి రాకితార్.

(పాతనాళమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి) అవద్దిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, అనాది కాలార్జితమానపూర్వాభూమి నకిక్కుమ్. ఇనియతు శేయ్య, నిరోధియానపావమ్ పోమెన్దై, (ఏరమ్మళారా) ఉత్తరాభుమానతు శేపియాతు. (ఎనక్కేలినియొకటై) అవద్దిరువడికలై తేతలై శాయ్ క్క ఎక సకలదురితగ్గళుమ్ పోవతానసిన్పు, ఎనక్కిరుకుటై యున్దు? (వేతనావ

టి-ఆ. ఒన్పుతామ్మట్టు (పాతమి త్యాది). “ఎనక్కేలినియొకటై” ఎన్దు తైప్పేర్లనవలొకై (ఉపదేశ త్యాది).
“పాతన్ - పణియ - నాళమ్ - పిణి - తణియుమ్” ఎన్దు యిత్రర్థమ్ (అవద్దిరువడికలై యి త్యాది). “నాళమ్ పిణి” ఎన్దు - పూర్వాభుమి. నాదోణుడున్దాన - అనాది కాలార్జితమాన పిణియెన్దువడి. పూర్వాభుమానత్తుక్కు ఆశ్రయణుడు సాధనమొనెన్న (ఇనియతి త్యాది). ఇనియతు - భోగరూపమ్, ఇనియతు శేయ్య - ఇనియ తైచ్చేయ్య వెన్దువడి. “నాళమ్ - పిణి - తణియుమ్ - ఏరమ్మళారా”

ఈ-రిత్యాది) వేదార్థవిత్తుక్కుళ్ విరుమ్మివ ర్తికి-ఱతిరుక్కుణ్ణపుర త్తిలేసన్నిహితనానజగత్కరణభూతనై. వేదనావరే
 నిఱుతు-తిరుమజ్జెయ్ మొట్టివర్ పోల్వొరై. విరుమ్మివై యావతు - ౧ “ కణ్ణపుర మొట్టుడై యానుక్కుడియెనురువరక్కురి
 యేనూ ” ఎనై. ప్రమాణమేదమామ్, ప్రమేయమ్ జగత్కరణమాయితే యిరుప్పతు. ౨ “కారణంతు
 ధ్యేయః” ఎన్దు, జగత్కరణవస్తువితేధ్యేయమ్. (ఆతియనై యడైవార్ కల్లలిల్లయై) తాయ్ మడియిలేళాయ్ వా
 ర్ కుక్కణ్ణేశమిల్లెయెన్నుదిడమ్ నిశ్చితమ్.

౯.

పా-అ. ఎన్నతుక్కు - ౩. అతదధిగను ఈ త్తరపూర్వపుయారక్లేదనినాశతస్య పదేశాత్” ఎన్నిటనూత్తార్కమెందరిచ్చెయివర్. ఎనక్కేల్-
 ఎనక్కేల్ న్నన్ది. ఏల్-అవ్యయమ్, వేదతై నావరేయై యవతెన్దు శబ్దార్థమాయ్, వేదార్థవిత్తుక్కులెప్పికి-ఱతు. వేదార్థవిత్తుక్కులవా
 ర్తన్దు (వేదనావరేనిఱతిత్యాది). తిరుమొట్టి ఎట్టుప్పతు ఒన్నతానిరుమొట్టి మూవ్వామ్మట్టు, “విదైయ్ న్నన్ది” ఇత్యాది. (కణ్ణపుర మొ
 ట్టుడైయో) ఇత్యాదిక్కు - స్వప్త్యర్థః, “వేదనావరే, ఆతియనై” ఎన్నపదచ్చేర్ త్తిక్కు-ధరితమ్ (ప్రమాణమిత్యాది) ఇతేకారణత్విమ్
 శొల్లునా నెన్నెన్న (కారణవైతిత్యాది). “కారణభూతనై యడైవార్ కల్లలిల్లై” ఎన్నిటపద ప్రమాణక్కుక్కు-భావనాతల్, “ఇదైయ్”
 ఎన్నిటనిగూర్చూర్చూతల్ (తాయ్ మడియిలే యిత్యాది). పాతమ్ - పటియ-నాళుముడైన - పిణి - తటియమ్, ఏతమ్ కారా, ఇని - ఎన
 క్కేల్ - ఎకా న్నన్ది; అక్రయారే, వేదనావరే తుడన్ది, అల్లలిల్లై ఇత్యన్యాయః.

౯.

ప్ర-తి. - ఒప్పతామ్మట్టు (పాత నాళుమిత్యాది). (ఆతియనై) అభర్వశిఖాయామ్, “కారణంకారణానాం ధాతాధ్యాతా కారణ
 వస్తువైతియః”

౯.

మణువాళమామనికల్ తిరువడిశేశరణమ్.

తా-కన్యాయు. - ప్రతిదినమున తిరప్రీపాదములనాశ్రయించిన వారందఱికిని, పూర్వోక్తరాసురూపములైన సకలపాపములను బోగొ
 న్నట్టి జగత్కరణమొడైన శ్రీయఃపతిని వేదార్థవిత్తువలైన ప్రమాతము అవరముతో నెవసించుచున్న తిరుక్కుణ్ణపురమెందాశ్రయించి నేను
 నిష్కలమగుడనైతిని.

౯.

మూ. - ఇల్లెయల్లలెనక్కేలినియెనుతై । అల్లిమాతరమరుద్దిరుమార్ పినన్ ।

కల్లిలేయ్ న్నిమలిళ్ శూన్ తిరుక్కుణ్ణపుర । ఇల్లెయ్, నాళున్దుయర్ పాడుశానావే ॥ ౧౦॥

అ. - (ఇల్లెయల్) అవస్థిరువడికల్ యాశ్రయత్తు నిరసాఖిలదుఃఖనాశే, ఎనక్కనియెన్నువై యొడైన్దు, ప్రీత్యోతిశ్రయతై
 మెన్నెయ్ న్నిమ తమ్మడైయలొత్త తైవొల్లి, “అవశేరతుకన్” ఎన్దు విశ్వసిక్కు-మూర్తిరాశిత తిరుక్కుణ్ణపురమెన్దు శొల్లున్దోళ్, శొల్లునేదరు
 నాళుమ్ దుఃఖుణ్ణో వారావెన్దితార్.

౧౦.

ఆన్దు - అల్లి పాతర్ అమరుమ్ (౩) తిరుమార్ పినన్ కల్లిలేయ్ న్నిమలిళ్ శూన్ (౬) తిరుక్కుణ్ణపురమ్ శొల్లు నాళుమ్ (౯)
 ముయల పాడు కారా (౧౨) ఎనక్క - అల్లల్ ఇల్లె (౧౫) ఇని ఎకా న్నన్ది (౧౭).

పన్నె. - అనన్దు న్నిమలిళ్ యఃపతియాన సర్వేర్లరనుజ్ఞయతిరుక్కుణ్ణపుర తైవొన్న వశవిరే దుఃఖుణ్ణో వారావడియాయనన్దు, ఎన
 ల్లినియెన్నుకు శొల్లున్దొన్దితార్.

తానుర్తపూర్వైయదప్పివమాకవుడైయోయ్, ౪. నాళునాము తిమైయానలమ్మీ, నిత్యవాసమ్మణ్ణుజ్జి, (౩) తిరుమార్ వైయడైయవన
 తాయ్, కళాతేశేత్తివై, మతిళ్ శూన్ న్ని, (౬) తిరుక్కుణ్ణపుర తై, చొన్నవశవిరే, సర్వకాలముమ్, (౯) దుఃఖుణ్ణో అరుదు, వారావనా
 యిగ్గుతు; (౧౨) ఎనక్క, అనుభవాలాభదుఃఖమ్, శుద్ధాకాతాయనన్దు; (౧౫) ఇడ్డుడియానప్పిమ్మ, ఎన్నవత్తయెన్దు; (౧౭).
 అనుభవమవిచ్చిన్న నుణ్ణో ఎన్నకరుతు.

౨౫౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౧౦ - తి-మాలై పల్లె-౧౧ - పా - పాడుశారా వ్యాఖ్యానంతో.

అర్థము. — కమలవాసినియైనది రాట్టి నిత్యవాసముచేయుచున్న (౩) సుందరమైనవత్సఫలముగలవాడు వేంచేసియున్నదియె రాళ్ళచేఁ గట్టఁబడిన ప్రాకారములచేఁజట్టఁబడినదియైన (౬) తిరుక్కణ్ణపురమును అనుసంధించునపుడే ప్రతిదినమును (౯) దుఃఖములు ప్రక్కను నూడఁ చేరవు; (౧౨) నాకు దుఃఖము లేదు; (౧౫) ఇంకను ఏమిఁకొంతకలదు? (౧౭). ౧౦.

ఈ. — పత్రామ్నాట్టు. (ప్రీత్యతిశయత్రాతే స్వలాభత్వేచ్ఛిల్లి భక్తిప్రపత్యనుష్ఠానజ్ఞభుక్తు తమరల్లాతార్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్నితవు క్రియేచ్ఛిల్ల వే నమస్తమగీజ్ఞభుక్తు మోమెన్నితార్.

(ఇల్లెయల్లల్) సకలదుఃగీజ్ఞభుక్తుమోమే. (ఎనక్కేలినియెఁకుతై) ఇనియెనక్కేన్నకుతై యుణ్ణు? భగవదను భవ విరోధియైన దురితజ్ఞభుక్తుమోమనెన్ను, ఎనక్కనుభవత్తుగ్గొరు దేశవిశేషమే తేడిహోక వేణ్డియిరున్దతో? (అల్లియి త్యాది) పెరియపిరాట్టిమార్ నిత్యవాసవృణ్ణుఁగఱ తిరుమార్వైయుడై యవక. అశ్రయఁగఱ తిట్టుతై పార్త్తు అవన నాదరియారవడి ౧ “నకళ్ళిన్నా పరాధ్యత్తి” ఎన్నారుమరుకేయుణ్ణు. తిణ్ణితానమతిల్లై యుడైయ తిరుక్కణ్ణపుర తై వాయాలేశొల్ల. భక్తియిల్లిభక్తిక్క పరికగమినియై ప్రపత్తిక్క వ్యవసాయమిచ్చిక్కే యిరుక్కు-మవరకళో, “తిరు క్కణ్ణపురమ్” ఎన్ను వాయాలేశొల్లవే, నమస్తమగీజ్ఞభుక్తుమోమే. ౧౦.

శీ-అ॥ పత్రామ్నాట్టు (ఇల్లెయల్లిత్యాది). “ఎనక్కేలిని యెఁకుతై - తిరుక్కణ్ణపురమ్నొల్ల నాళుమఱయర్ పాడుశారా” ఎన్న వత్తైక్కటాక్షిత్రవతారికై (ప్రీత్యతిశయత్రాతే యిత్యాది).

“ఇని” ఎన్నతుక్కుభావమ (భగవదనుభవచేత్యాది). ఇప్పటికుశొన్నతుక్కుభావమ (అశ్రయణత్విత్యాది). “కల్లిరేయ్న” ఎన్న యారే (తిణ్ణితానమతిశ్చెన్నతు). “శొల్ల” ఎన్నతుక్కు ఫలితమే (భక్తియిల్లిత్యాది) నాళుమఱయర్ - నాళోతోఱుముణ్ణానతుయర్. పాడు శారా - అరుకిరొ కిట్టతు. అడైవేఱన్దయమ. ౧౦.

తాత్పర్యము. — శ్రియఃపరివిషయమైభక్తిప్రపత్తులు చేయుటకు సమర్థులైనవారు పురుషకారభూతురాలైన కమలవాసినితోఁగూడ వాడు వేంచేసియున్న దృఢతరప్రాకారావృత్తమైన తిరుక్కణ్ణపురమయొక్క తిరునామముననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖము లును నశించును. ౧౦.

మూ. — పాడుశారావిన్నె పల్లెఁజేణ్ణువీర్ | మాడనీడుకురుకూర్ చ్చడనోపకళోల్ |

పాడలానతమిథ్తొయిరత్తుల్లిప్పత్తుమ్ | పాడియాడిప్పణిమిననన్దాళోకల్లైయే॥ ౧౧॥

అథ్నార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అ. — (పాడుశారా) సుఖరూపమాన పుసాయత్రాతే నిరస్తసమస్తప్రతిబద్ధకరాయొక్కజ్ఞెప్పెరుమానై ప్పెఱవేణ్ణువీర్! తిరువాయ్ మొట్టియొప్పాడుజ్ఞోశ్చెన్నితార్. ౧౧.

తిరుక్కురుక్కెప్పిరాన్నిశ్చాన్దిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము. — విన్నె పాడుశారా పల్లెఁజేణ్ణువీర్ (౩) మాడమ నీడు కురుకూర్ (౬) కడగోపకళోల్ పాడలాన (౯) తమిల్ త్తొయిరత్తుల్ ఇవ్వుత్తుమ్ (౧౨) పాడి అడి శీ అవన్దాళోకల్ (౧౫) పణిమిణ్ (౧౬).

పన్నీ. — అనస్తరమ, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికు- ఫలమాకభగవదనుభవతై యరుళిచ్చెయ్కితార్. సాంసారిక సకలదుఃఖజ్ఞకుమ, ఉన్దగో పరిసరత్వితైయిన్దయే, సవాసనమాక ప్పొకవేణ్డియిరున్దాళోకళో, (౩) మాడగో, ఉయర్ న్ద, తిరునకరిక్కు నిర్వాహకరాన, (౬) అథ్నార్, అరుళిచ్చెయ్కితాయ్, గానరూపమాన, (౯) బ్రాహ్మిడనాయురుక్కిఱ, ఆయిరన్దిరువాయ్

మొట్టిమల్ శ్లో, ఇప్పత్తెయమ, (౧౨) ప్రీతియుక్తరాయ్ కొండ్రిపాడివార్తైలే సంక్రమన్వత్తమ్మణ్ణి, అన్దులభనాన సర్వేశ్వరన్దిరువడి కరై, (౧౩) వణ్ణి అనుభవిమ్మప్పాడివార్తైలే, (౧౪) ఇత్తిరువాయ్మొళిపాడుశారై, భగవదనుభవమ్మణ్ణివే సమస్తదురమును సవాస నమాకప్పొమ్మెత్తురుత్తు. ఇతుకలివిమత్తును.

౧౧.

వాదికేసరి అహ్రియమళవాళ్ళప్పియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము:-దుఃఖములు ప్రక్కనచేరకుండునట్లు సమూలముగానశింపఁజేయఁదలంబితిలేని, (2) మేడలచే ఉన్నతమైన తిరునగరికి స్వామియైన (౩) నమ్మాళ్వార్లు పాదించిన గానరూపమై (౪) ద్రావిడరూపమైన వేయిపాశురములలో ఈపదిపాశురములను (౧౨) గాన ముంచేసి నృత్యముచేసి ఆశ్రయఁబలియొక్క శ్రీపాదములను (౧౩) ఆశ్రయించుడి. (౧౪).

౧౧

ఈ.- నిగమత్తిల్, ప్రతిబన్ధకర్గళే సవాసనమాకప్పొక వేడ్డేయిరప్పిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళియై ప్రీతి పూర్వకమాక చ్చొల్లిక్కొండ్రి అవన్దిరువడికరై యాశ్రయియున్గోళెన్నితార్.

(పాడుశారావినై వదన్దులపేర్లువీర్) వినైడిజ్జళి పార్వత్తిలే వన్దుకిట్టాతవడి సవాసనమాకప్పొక వేడ్డేయిర ప్పిక్కోళికిల్. (పాడనీడిత్యాది) నిత్యమానమాడమ్మణ్ణి యుడైతాన వాహ్వానరులిచ్చెయ్త. ఆప్రపదేశమాకై యాతే, తిరువాయ్మొళి యిట్టిజన్దవన్దీలి లర్థవాదమిల్లై. (పాడలిత్యాది) అనాపర్ శొల్లిలిమ్ విడవ్పెన్దాతభోగ్యతెయై యుడై తానవిప్పత్తు. పుష్పమ్ పరిమళమోడై యలరుమాప్పోలే. ఇళైయోడేమాడప్పాడిన తమిల్. (పాడియాడిప్పన్ బుసనన్దాళికరైయే) ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి, ఇరున్దవిడ త్తిలిరాతేయాడి ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొండ్రి అవన్దిరువడి కరైలే విమిన్గోళే. ఇతన్దోనానున్దలై క్కుడిక్కచ్చొల్లుకిఱ వేప్పణ్ణుడినీర్! ౧౫ తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాత్రతైయితే శేర చ్చొల్లుకిఱతు.

౧౧.

వదన్దుత్తిరువీతిప్పిల్ తిరువడికళే శరణమ్.

సీ-అ॥ నిగమమ్ (పాడుశారా విత్యాది). “పాడుశారావినై వదన్దులపేర్లువీర్ - ఇప్పత్తుమ్పాడియాడి - అవన్దాళికో - జణి ముళై” ఎన్దవన్దీలైక్కటాత్తిరవతారికై (ప్రతిబన్ధకర్గళిత్యాది).

“వినై - పాడుశారా” ఎన్దనన్దయిప్పతు. “నీడై - మాడమ్ - ” నిత్యమానమాడమ్మణ్ణువడి. నీప్పి-కాలకృతన్దర్శనరమ్. ఇరన్దై “జణిముళై”, ఎన్దుతమ్మెచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆవేత్యాది). “పాడతాన” ఎన్దుగానరూపమెన్దిఱభోగ్యతాభవత్తుక్కు భావమ్ (అనాపర్గళిత్యాది), శబ్దారమ్ (పుష్పయత్యాది). వర్ణ్యమాకభావమ్(ఇతన్దోవిత్యాది). వివరణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది). వినై-పాడుశారా విత్యారభిప్ర, వత్తుమ్ పాడియాడి - అవన్దాళికరై - పడిమిక్ ఇత్యన్దయి.

౧౧.

శీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

స-అ-అ॥ “భోగ్యమాయరప్పి-అవైత్తెచ్చొల్లుకై జేవదమ్మైలే విరసమాయరన్దతో? కదుకఅభ్యసిక్కుమాట్టికోళో?” ఎన్దు తిరు ప్పుళ్ళప్పమ్మణ్ణి వర్ణ్యమాకపదలిచ్చెయ్తితార్ (ఇతన్దోవిత్యాది). “ఇతుభోగ్యమ్” ఎన్నుమతుక్కుప్రమాణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది).

తాత్పర్యము:-ఓ! చేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగాఁ బోగొట్టుకొనుటకుఁ దలంచినయెడల పరమాపుత్రైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించినయీపదిపాశురములను భక్తితోననుసంధించిగానము చేసిపరపశులై నృత్యముచేసిశ్రయఁబలియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడి.

[దమిడోపనిషత్సంక్షిప్తయిలి తిరువాయ్మొళిక్కానణ్ణిక్కుమ్.

(మాలై నణ్ణి) ప్రాప్తిప్రదాన సమయోయమితిప్రకాశ్యసవ్యస్యప్రియంమహాతికృష్ణపురేపన స్తమ్ |

ఈశంయథాశీకనమాశ్రయతేతిహర్షా దన్యోపదేశమకరోద్ధతమేమునీస్త్రిః ||

౯౦||

వాడి కేసరి అగ్రికియమగవాళచ్చియర్ తిరుపడికళేశరణమ్.

అర్థము.— స్వస్య - తనయొక్క, ప్రాప్తిప్రదానసమయః - ప్రాప్తినియచ్చుటకుసమయము, అయమ్, ఇది, ఇతి - అని, ప్రకాశ్య - వ్యక్తపఱచి, మహాతి - గొప్పదైన, కృష్ణపురే - తిరుక్కణ్ణిపురమందు, వసన్తమ్ - వసించుచున్న, ప్రియమ్ - ఇష్టుండైన, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, యథాశీకనమ్, యథాశక్తి, ఆశ్రయించుడి, ఇతి - అని, హర్షాత్ - సంతోషముచేత, మునీస్త్రిః - సమ్రాట్వర్త్యు, దశమే-(తొమ్మిదవవత్తుయొక్క) పనియచుతిరువాయ్మొళిలో, అన్యోపదేశమ్-వరోపదేశమును, అకరోత్ చేసిరి. ౯౦.

తాత్పర్యము.—“మాలై నణ్ణి” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్రాట్వర్త్యు, తమకుసర్వేశ్వరుడగు తనప్రాప్తికాలమును “మీరునన్ను ఈశరూపసానమందు బొందుదురు” అని విశదపఱచుగాఁ దానిచే సత్యదృష్టాంతై చేతనులనుగుఱించి “మీరందఱు తిరుక్కణ్ణిపురమందు వేంచేసియున్న భక్తప్రియుండైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడి” అనియుపదేశించిరి. ౯౦.

ద్ర-తా.— (మాలై నణ్ణి) సర్వశ్రైష్ఠ్యా త్వస్మీయైరపిజగదవనా దద్వజ్జ్వాధిపత్యా |

స్మీధాయావల్లభత్వా దమృతవితరణా ద్భక్తమస్మిగ్ధభావాత్ |

దాసానాంసత్యభావా దతిసుజనతయా ఒభోజగత్కారణత్వాత్ |

చ్చీమూ న్వేలాప్రతిక్షోభవభయహరణేచేత్యభావోచ్చరారిః ||

౧౦౨.

అర్థము.— అభో - అనంతరము, సర్వశ్రైష్ఠ్యాత్ - సర్వప్రకారములచేతను గొప్పవాడగుటవలనను, స్వకీయైఃఅపి - తనయొక్కతెలుచేతను, జగదవనాత్ - లోకములనులక్షించుటచేతను, అద్వజ్జ్వాధిపత్యాత్ - బ్రహ్మణ్యములయొక్క సమూహముల కధిపతియగుటవలనను, స్మీధాయాః - సమీప్తపీఠాట్టికి, వల్లభత్వాత్ - నాయకుడగుటవలనను, అమృతవితరణాత్ - మోక్షము నిచ్చుటవలనను, భక్తమస్మిగ్ధభావాత్ - ఆశ్రీతులకుఁ బ్రియుడగుటవలనను, దాసానామ్ - భక్తులకు, సత్యభావాత్ - వాస్తవస్వరూపుఁడగుటవలనను, అతిసుజనతయా - (ఆశ్రీతులకు) నుజను (నులభు) ఁడగుటవలనను, జగత్కారణత్వాత్ - జగత్కారణుడగుటవలనను, శ్రీమన్, శ్రీమస్తుండైన సర్వేశ్వరుఁడు, భవభయహరణే - సంసారభయమును బోగొట్టుటయందు, వేలాప్రతిక్షోభ - అవధియైనకాలమును నిరీక్షించువాఁడు, ఇతి - అని, శరారిః - సమ్రాట్వర్త్యు; అభాణీత్ - చెప్పిరి. ౧౦౨.

వ్యా.—(సర్వశ్రైష్ఠ్యాత్)మాలై నణ్ణి- స్వరూపరూపగుణవిభూతికళిల్లావల్గోలును పెరియనాయరక్కయాలను; (స్వకీయైరపి జగదవనాత్) తిరుక్కణ్ణిపురముల్లి నాగును తొట్టుత్తియమిసా - స్వాశ్రితరారే లోకమెల్లనుతిరున్ది యుజ్జీవిక్కుప్పడిపల్లమువనాకై యాలను; (అద్వజ్జ్వాధిపత్యాత్) అద్వజాణఁ - అశేతోజ్విబహ్మజ్జ్వాధిపత్తు అధిపతియై యాలను; (స్మీధాయావల్లభత్వాత్) మాలై మోక్కిమడప్పిన్దై తకేశ్వరైనై - మాలైవోక్తయ్యజ్వియసాకైయదైయనప్పిన్దై ప్పిర్రాట్టిక్కు నాయకనాకై యాలను; (అమృతవితరణాత్)తనతాళదైవార్ కైల్లామ్ మరణమానాత్ వైకుంఠిదుక్కుమ్మిరతాత్-తన్దిరుపడికకైయేయపాయో పేయజ్జ్వాకప్పల్గోలినారుక్కు శతిరావసాన తిత్తే పరమపద కైక్కిదుక్కుమ్మవనాకై యాలను; (భక్తమస్మిగ్ధభావాత్) అన్యనాకును తనతాళదైవార్ కైల్లామ్-ఆశ్రితరుక్కుతిప్రియనాకై యాలను; (దాసానాంసత్యభావాత్) మెయ్యనాకును విరుప్పిత్తోట్టునాత్ కైల్లామ్ - అవరోకుక్కుమ్ మెయ్యయే పల్లమువనాకై యాలను; (అతిసుజనతయా) అజీయనాకును తనతాళదైవార్ కైల్లామ్ - అవరోకుక్కుత్వస్వనులభనాకై యాలను;

(అశోకగత్కారణత్వం) అతియనై-లోకజ్ఞుకృష్ణావకారణహితవాక్యము; (శీమాన్) అల్పమాతరముగను తిరుమార్ పినక-
 త్రియవతియనతిరుక్కణ్ణపురత్తెమ్మరుమాణ్, ఆ శ్రీతిరుదైయసంసారనివర్తనశీలతయవనప్రతిత్తనాయరుక్కిణ్ణానెన్డు, మూలై నణ్ణి, ఎన్నిట
 జరిగితిలేమాణనరుళిచ్చెయ్తా నెన్డుతార్.

౧౦౨.

తాత్పర్యము.—‘మూలై నణ్ణి’ అనెడు తిరువాయ్ మొయిలో నమ్మావొయ్లు, సచ్చేశ్వరుడు, [౧] స్వరూపరూపగుణ విభూతులచే
 సర్వాధికుడు, [౨] ఆశ్రితులచే లోకులను దిద్దియజ్జీవింపజేయువాడు, [౩] అనేక బ్రహ్మాంశముల కధిపతి, [౪] నీశానాయకుడు, [౫]
 హేతుప్రదుడు, [౬] భక్తప్రియుడు, [౭] ఆశ్రితవిషయమందకృత్రిముడు, [౮] ఆశ్రితనులభుడు, [౯] జగత్కారణుడు, [౧౦]
 శ్రీయశవతి, ఇన్నిగుణములు కలవాడగునాన శాశ్రితుల సంపరభీతిని హరించుటకు అవసరమును నిరీక్షించువాడగుచున్నాడని
 వక్కాణించిరి.

౧౦౩.

ఇతంసరై వ్వికబన్ధుం చిరకృతకరుణం శీలసిన్ధుంపతిత్వా
 త్నమ్మన్దాద్రక్షి తారం స్వగుణగరిమసంస్తారకం ప్రాహకృష్ణమ్ |
 విన్నర్తుచాప్యశక్యం ఘటకముఖసువిప్రమ్మణీయం సుమత్యా
 లక్ష్మ్యాన్విశ్రిప్తం స్వసిన్ధుస్సఖనమయ మనేహగిప్రతీక్షంనుమిత్రమ్ ||

౧౦౩||

అర్థము.— ఇతమ్ - ఈవిధంబున, సరై వ్వికబన్ధుమ్ - ఎలఁకబన్ధు (నిరుపాధిక) బంధువును, చిరకృతకరుణమ్ - బహుకాలముగాఁ
 కరుణఁబడినదయకలవాడును, శీలసిన్ధుమ్ - సౌశీల్యగుణమునకాకరమైన వాడును, పతిత్వాత్ - భర్తృత్వమునెడు, సంబన్ధాత్ - సంబ
 ధముచేత, రక్షితారమ్ - రక్షించువాడును, స్వగుణగరిమసంస్తారకమ్ - తనగుణముయొక్క మహిమను స్పరింపజేయువాడును, విప్ర
 ముచాప్రి - మఱుచుటకును, అశక్యమ్ - అసాధ్యుడును, ఘటకముఖసువిప్రమ్మణీయమ్ - ఘటింపించువారి (పురుషకారభూతుల)
 గాఁగూననుండగినవాడును, సుమత్యా - శోభనత్వముగల, లక్ష్మ్యా - శ్రీదేవితో, శ్రిప్తమ్ - కూడియున్నవాడును, స్వసిన్ధుస్సఖి సమ
 యమ్ - తనప్రాప్తికభిముఖమైన సమయము కలవాడును, అనేహగిప్రతీక్షమ్ - అవసరమును నిరీక్షించువాడునునైన, కృష్ణమ్ - కృష్ణుని,
 నుమిత్రమ్ - నిరుపాధికనువృత్తుగ, ప్రాహ - (నమ్మావొయ్లు) చెప్పిరి.

౧౦౩.

అవ.—ఇష్టదీనవమశతక త్రిత్ పత్తుదశక బ్ధాలమ్ ప్రతిపాదితజ్ఞాన వర్ణనైసద్దాహితరుణకీతార్.

వాన్య.—సర్వరుక్మమ్ నిరుపాధికబన్ధువుమాయ్, చేతనరీడత్తిత నెడుకాలమేతుడక్షిక్వపైయెప్పజ్జినవనుమాయ్, శీలగుణాకరనుమాయ్,
 స్వసిన్ధుమిభావసమ్మన్దాతై లోకజ్ఞత్తిరక్షితుమ్మవనాయ్, ఆశ్రితర్మక్కునుఁకన్మన్దాతైవదే స్వశీయగుణజ్ఞత్తిరీషిక్కుమ్మవనాయ్, మఱ
 క్కుక్కరకృత్యనుమాయ్, ఘటకముఖేనవిశ్వసనీయనుమాయ్, శోభనైయానపెరియిరొట్టియై పత్తియాకవుడైయనుమాయ్, వరుక్కు
 యాగ్యమానసమయై తైయైడైయనుమాయ్, అవసరప్రతీక్షనుమాయరుక్కిణ్ణవెమ్మరుమాణై, ఎల్లార్మక్కుమ్ నిరుపాధికనువృత్తాక నవన
 భుక్తిత యావొయ్లరుళిచ్చెయ్తానెన్డుతార్.

౧౦౩.

వేదాస్తాచార్య తిరువడికశీశరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఇట్లు తొమ్మిదవపత్తులో పది తిరువాయ్ మొట్టలచేత, సర్వేశ్వరునికి, [౧] నిరుపాధిక సర్వభవ బంధుత్వము, చేతనయందు వాచకృపావత్ప్రహ, [౩] సౌశీల్యగంప తి. [౪] భర్తృసంబంధముచేత రక్షకత్వము, [౫] స్వగుణస్థారకత్వము, [౬] దాశకృత్యము, [౭] పురుషకారదానా విగ్రహయోగ్యత్వము, [౮] బ్రహ్మయోగము, [౯] సప్రసాద్యభిమతిత్వము, [౧౦] ప్రాప్తికాలనికత్వము అనెడు ఈ పదగుణములను వర్ణించి, ఈగుణములకలవాడు నిరుపాధిక సుహృత్తుగుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి.

తి-నూ.- మూలుమతు వాన్జైముత్తురు మునుమున్ను ముసప్పిణ్ముడివిల్. తాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన.
చ్చిరార్ కణపుర త్తే శేరు మెనుమశీర్ మాఱ్. తారానానన్దు మున్ను తాళ్.

అర్థము.- మూల్ - సర్వేశ్వరుడు, శుమతు - మీయొక్క, వాన్జైముత్తురు - ఆవేషితమున నుండిన, మున్నుమ్ - (అర్థము) చేరియున్న, శుడప్పిన్ - శరీరముయొక్క, ముడివిల్ - అవసానమందు, తాల - మిక్కిలి, నణ్ణి - సమీపించి, శేయవన్ - చేసినా ఎన - అనిచెప్ప, తాళ్ - తాము, శుకన్దు - సంతోషించి, మలననై - సర్వోత్కృష్టమైన, శీర్ అర్ - విశ్వరముచే సమర్పణ, రత్తే - తిరుక్కణ్ణువులందు, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎనుమ్ - అనిపాదించిన, శీర్ - గుణములగల, మాఱ్ - సమ్మాన్యము, తాళ్ - శ్రీపాదములను, నమ్రతముక్కు - నమస్కర, తారానా - ఇవ్వరా ?

అవ.- (మూలుమతు) ఇతి, అహ్మోక్తు నాశవధిపిఱక్క. అతా శేవన సర్వదేశమున నున్నాడని యనుచు త్రివిధమున వర్ణించిరి. ఎన్జునేయొన్నిల్; ౧. "నాశేలయేక్" ఎన్జునేట్టవర్ క్క; "శుమ్మడైయత్తిరానుగుణనాక శుమ్మడైయ శరీరావసాన ప్పిడై శుమ్మడైయ మున్నుమ్" కొడుమాయడిమైకొళ్ళక్కడవోమ్" ఎన్జునాళ్ళిట్టక్కాడుక్క అత్తై శుమ్మడైయారాయ్, అనవార్త ప్రకర్షతాల్, శిరుక్కణ్ణువుల త్తల్ నిల్కొలుచు రువడికలితే పుమ్మడైయకరణజ్జై వ్వుణిమాటిట్ట కిమ్మప్పణ్ణువ్వుళ్, అతుమ్మమాట్టాతార్ ప్రవత్తిమ్మప్పణ్ణువ్వుళ్, అతుమ్మమాట్టాతార్ అన్దు ప్పుత్తున్నాట్టైయమ్ ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి అవన్దురువడికలితే వణ్ణువ్వుళ్" ఎన్జు సర్వరెయ్మమ్ తిప్పిమడైయల త్తల్ అన్దు తాన్దునాగుణమ్ మూట్టుపిఱ * మూలై నణ్ణియలరత్తై "మూలుమతు వాన్జైముత్తురు" ఇత్యాదిసూత్ర యరుచిచ్చయెకతాన్దై.

వ్యా.- (మూలుమతు వాన్జైముత్తురు మునుమున్ను ముసప్పిణ్ముడివిల్ తాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన) ఆశ్రితవ్యాముగ నానాసర్వైక, శుమ్మడైయ వేషేతగ్గళిల్లు ఆత్మావోదేహునియగుకొని శరీర త్రిమడైయవియోగాన నర్హత్వ త్తిరుక్కణ్ణువుల త్తల్ మికవుమకిట్టిచ్చెననన్దు మున్నుమ్ తిక్క అన్దిక్క, శుమ్మెక్కిట్టిమికవుమ్ శేయవనెన్ను తిక్క; అన్జునమున్నుమ్, అన్దకార్యత్తే మికవుముత్తిన్ను తిక్క; ఇప్పడైశేయవనెన్ను * కణ్ణువుల మొమ్మడైయనరుచిచ్చెయ్య. (తానుకన్దు) అవనైక్కొన్దు నాశవధియట్టుక్కొన్దు తానుకన్దుకొన్దు. (మేలప్పన్దువ్వురార్ కణ్ణువుల త్తే శేరు మెనుమశీర్ మాఱ్). నాశవధియట్టుక్కొన్దు త్తముక్కు మేలకత్తిరుక్కణ్ణువుల త్తేవన్దు ఆత్మసన్న నాయగుచుట్టవన్. ముమ్మడైయన్దు-మేలనవనెయన్దుమామ్. భరతాహ్మోనముక్కు ౩-పూర్వైవత్తురత్తేవరై" ఎన్జు నాశవధియట్టుక్కొన్దు త్తము అవసాన పాత్తుక్కొన్దు నిష్టపడి. (శిరార్ కణ్ణువుల త్తే శేరు మెనుమశీర్ మాఱ్) విశ్వరూపికుమ్ శీలాదికుమ్ పుటవత్తిమిడుమ్మడైయన శిరుక్కణ్ణువుల త్తేవన్దు యిల్. (శేరు మెనుమశీర్ మాఱ్). ఆశ్రయయ్యజ్జోశెన్దు, అనెవరయమ్ నుటిత్తురుచిచ్చెయ్యమ్ భానప్రమాదనణ్ణువుల త్తేవన్దు అతావతు - తిరుక్కణ్ణువుల త్తలిచ్చే లాలమర్ వానడియ జ్జోశే-తాల్ మూలై కమలమలరట్టు-మూలై నణ్ణిచ్చెయ్ త్తము మనూ" ఎన్జుమ్ ముమ్మక్కణ్ణువుల ముచ్చి - కళ్ళివిట్టమలరట్టు - నాగుమ్ తొట్టై మిన్నోన్దు" ఎన్జుమ్, తిరుక్కణ్ణువుల త్తర్దువాణనమరార్ తొమ్మనా - తొన్దు సున్దుమరుయర్ పోక - విన్దువాడామలరట్టునీరైజ్జోమిక్" ఎన్జుమ్, "వాన్జైయనుమిక్ శూత్తిరుక్కణ్ణువుల త్తేవన్దు త్తము మాఱ్ - మడప్పిన్ నై త్తే కళ్ళెన్దై నై నాడామలరట్టునీరైజ్జోమిక్" ఎన్జుమ్, తిరుక్కణ్ణువుల త్తరణియాళ్ - శరణుమాగుమ్ త్తము దైవార్ క్కొల్లుమ్" ఎన్జుమ్, తిరుక్కణ్ణువుల త్తెన్దు - తనతాళ్ దైవార్ క్కొల్లుమ్-అన్దు నాగుమ్" ఎన్జుమ్, "శేయిల్ వాళ్ళయన్దు త్తము

కల్లపురత్తైయ్ ఆక త్తైప్పార్ కట్టుడియిసే! ఎట్టువ్, ముడిపానేయ్ న్నుతిళ్ళూత్ తిరుక్కల్లపురమవడిమిళ్ళ! ఎట్టువ్, శేరనానర్ మిరుమ్మవ్ తిరుక్కల్లపురత్తైయనై యడైవార్ క్కల్లలిత్తైయ్! ఎట్టువ్, అల్లిమాతరుమవ్ తిరుమాన్ పిన్ - కల్లరేయ్ న్నుతిళ్ళూత్ తిరుక్కల్లపురత్తైయనై న్నుతిళ్ళూత్ ముయర్ పాడుకారావే! ఎట్టువ్, పాడుకారావినైవన్ శుజ్జేప్పిన్ - ఇన్నత్తువ్ పాడియాడిప్పణ్ మిన్ న్నూల్ క్కైయ్! ఎట్టువ్, ఇన్నడి సర్వర్ మ్మవ్ సర్వాధికారమాప్పడి సమాశ్రయణత్తై యులిచ్చెయ్ తాల్కన్. ౧ :: మున్ దొన్దు, 'కల్లన్దూల్' ఎన్దిఱ * వైకల్ వాల్ తలానసిన్ పాయవ్, అతిల్ దుర్బలయిప్పకళుమ్, మూలైర్జ్జి - కాలైవాలై, 'విన్దు' 'తేనెవాడామలరిన్దు' * ఆన్పరావ్ సాన్దన్; అతిల్ అళక్కర్ మ్మతాళడైయ్ న్నుత్తై, అతిల్ అళక్కర్ మ్మ ఉచ్చారణమాత్రన్; ఉచ్చారణమాత్రన్ మ్మ, ఇన్నత్తువ్ పాడియిదుమ్ తెన్జ్జి ఎట్టు గీతాచార్యనైప్పరే అధికారానుగణమ నెట్టియ్ మ్మరైక్కితార్! ఎన్దిఱ ఆచార్యమాదయిత్తే నాయనారుమరులిచ్చెయ్ తిరు; ఏనవిధత్తై భవయ్ క్కరాన, (శీరమాజ్ తారా మోదన్దు మ్మతాల్) ఇన్నడి ఉపదేశిక్ క్కల్లనానన్ వ్వాన పేమాడికళై యుడైయ్ వాళ్ళిన్, నమ్మడైయ్ సర్వరూపానుగణమాక త్తిరువడికళై ఉపాయోపేయమాకవువకరి త్తరుకాల్! (నన్దు మ్మ) తమ్మడైయ్ తిరువడికళితే పిఱన్దు మ్మ మ్మపెల్ మ్మ ౨ 'మురుత్ క్కన్దెన్దు మ్మ మ్మయ్ క్కల్లనైయ్' ఎన్దానరిత్తుప్పరకళనమమ్మ. అత్తై యార్ ఆళ్ళిన్ తిరువడికళి నిత్యైచ్చార్జ్జి మ్మెవడి.

పెరియజీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - "మాలై నట్టి" అను తిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేభూతుడు, ఈ దేహససాధమును మోగింపలను నెరవేర్చెదను! అని యనుగ్రహించు, దానిచే మిక్కిలిసంతోషించిన నమ్మట్టివారు నేరనులనుగుజించి పోయి, నకలకలపత్తెన్నునై తిరుక్కల్లపురమందు శేం చేసియున్న సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి! అని యుపదేశించిన, భానాది సకలకల్మాషగుణాకరులైన నమ్మట్టివారు తమ శ్రీపాదములను మనకు ఉపాయోపేయములుగా నుపకరింతురు.

బృహత్సామ్యత్తి - పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టి ముద్రాబిత్తు.

922:417x1, 41

35 B02

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౧౦ - పాట్టు - ౧౦౬.

బృహత్సామ్యత్తు సంపూర్ణమ్.

